

รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา”

ของ เนตรคนางค์ ไสภณ

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์)

.....ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สธิพร เขาวนชัย)

.....กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ มีแจ้ง)

.....กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชา กอนพ่วง)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎากาญจน์ โตพิทักษ์)

อนุมัติ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.กรองกาญจน์ ชูทิพย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
ผู้วิจัย	เนตรคนางค์ โสภณ
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สธิพร เชาวนชัย
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ มีแจ้ง รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ กศ.ด. การบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2567
คำสำคัญ	รูปแบบการบริหาร, การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก, โรงเรียนมัธยมศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ขั้นย่อย ขั้นที่ 1.1 การศึกษาองค์ประกอบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จากการสังเคราะห์เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอลำลูกเกด จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นผู้สนใจในการเข้าร่วมทดลองการใช้รูปแบบฯ ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยครูผู้สอนโรงเรียนชาณุวิทยา จำนวน 30 คน

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการทดลองใช้ทั้ง 3 องค์ประกอบ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา หลังการทดลองใช้สามารถส่งเสริมให้เกิดผลผลิตที่เกิดจากการใช้รูปแบบฯ

ด้านสภาพแวดล้อมเชิงบวก ด้านการจัดการเรียนการสอนเชิงบวก ด้านพฤติกรรมเชิงบวก และด้านความสัมพันธ์เชิงบวก ผลการประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

Title	MANAGEMENT MODEL TO PROMOTE CLASSROOM MANAGEMENT POSITIVE ASPECTS OF SECONDARY SCHOOL TEACHER
Author	Netkhanang Sophon
Advisor	Assistant Professor Sathiraporn Chaowachai, Ed.D
Co-Advisor	Associate Professor Samran Mejang, Ed.D Associate Professor Thirasak Uppamaiathichai, Ed.D
Academic Paper	Ed.D. Dissertation in Educational Administration - (Type 2.1), Naresuan University, 2024
Keywords	Administrative Model, Positive Classroom Management, Teachers Secondary School

ABSTRACT

This research aimed to develop the management model to promote classroom positive aspects of secondary school teacher. The methodology consists of 4 steps, including; 1) A study of components and management approaches to promote positive classroom management. 2) Create and validate of management models to promote positive classroom management of secondary school teachers. 3) Trial of management models to promote positive classroom management of secondary school teachers; Khanu Wittaya school, Khanu Worakabsaburi District, Kamphaeng Phet Province, with 30 volunteers participating in the trial of the model. 4) Assessment of teachers' satisfaction with the use of positive classroom management models by 30 teachers of Khanu Witthaya School.

The result found that the administration model to help promote positive classroom management of secondary school teachers consisted of 3 factors, including; 1) Supporting positive classroom management of secondary school teachers. 2) The process of positive classroom management of secondary school teachers; Component 3) The output of positive classroom management of secondary school teachers. The results of the experiment using all these factors found that teachers had positive opinions towards the administration model to promote positive classroom management of secondary school teachers. It could be used to promote

outputs from the use of the model in terms of positive environment, positive teaching and learning, positive behavior, and positive relationships. The results of the evaluation of teachers' satisfaction with the overall aspect of positive classroom management model of secondary school teachers were at the highest level.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีได้จากความกรุณาเป็นอย่างยิ่งของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สติรพร เชาวนชัย ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. สำราญ มีแจ้ง รองศาสตราจารย์ ดร. ชีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่ามาเป็นทีปรึกษา พร้อมให้คำปรึกษาแนะนำ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขพัฒนา งานวิจัยด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ซึ่งผู้วิจัยต้องขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร. ผดุงชัย ภูพัฒน์ ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุชา กองพ่วง รองศาสตราจารย์ ดร. กฤตยาภรณ์ โตพิทักษ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความกรุณาตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัย ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้สัมภาษณ์ และผู้บริหารสถานศึกษา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและเข้าศึกษาวิธีปฏิบัติที่ดีของโรงเรียน รวมทั้งขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการฯ รองผู้อำนวยการฯ คณะครูโรงเรียนชาณุวิทยา และ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ผู้เป็นกัลยาณมิตรที่ดีที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และสนับสนุนการเรียนในครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณตัวผู้วิจัยที่มีความพยายาม ความมานะ ความอดุสาหะ ไม่ย่อท้อ และขอขอบคุณ เพื่อน พี่น้องร่วมรุ่น 65 การบริหารการศึกษาทุกท่าน ผู้เป็นกัลยาณมิตรที่ดีที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจกันด้วยดีเสมอมา

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้ให้กำเนิด ที่ให้การสนับสนุนทางด้านการ ศึกษาแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีเสมอมา และเป็นแรงผลักดันสำคัญให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้อย่างดี ด้วยความรักและกำลังใจ

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษา ของประเทศไทยและผู้สนใจบ้างไม่มากนักน้อ

เนตรคนางค์ โสภณ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
ประกาศคุณูปการ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามของการวิจัย	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่ได้รับการจากการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ	17
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร	32
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียน	40
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเชิงบวก	74
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	98
กรอบความคิดในการวิจัย	105
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	106
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและแนวทางสำหรับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	109
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิง บวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาและการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบและการตรวจสอบรูปแบบ การบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	118

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	124
ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม การบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	135
บทที่ 4 ผลการวิจัย	138
ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	139
ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบและการตรวจสอบรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาและการสร้างคู่มือการใช้และตรวจสอบ คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา	201
ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	265
ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	286
บทที่ 5 บทสรุป	290
สรุปผลการวิจัย	292
อภิปรายผล	298
ข้อเสนอแนะ	309
บรรณานุกรม	311
ภาคผนวก	320
ประวัติผู้วิจัย	549

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงการสังเคราะห์ปัจจัยสนับสนุนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	53
ตาราง 2 แสดงการสังเคราะห์กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	63
ตาราง 3 แสดงการสังเคราะห์ผลผลิตของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	73
ตาราง 4 การนำรูปแบบ PROSPER ไปใช้ในโรงเรียน	92
ตาราง 5 แสดงการดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ตามที่ได้นัดหมาย.....	113
ตาราง 6 แสดงการดำเนินการเก็บข้อมูลกับสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี ตามวัน เวลาที่ได้นัดหมายไว้.....	117
ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารเพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	139
ตาราง 8 แสดงการสังเคราะห์องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	145
ตาราง 9 แสดงการสังเคราะห์กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	160
ตาราง 10 แสดงการสังเคราะห์ผลผลิตการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	171
ตาราง 11 แสดงการสังเคราะห์ปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยการศึกษาจากสถานศึกษา ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice).....	176
ตาราง 12 แสดงการสังเคราะห์กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาจากการศึกษาจากสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice).....	187
ตาราง 13 แสดงการสังเคราะห์ผลผลิตการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการศึกษาจากสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice).....	198

ตาราง 14 แสดงผลการสังเคราะห์แนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และการศึกษาศานศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice).....	203
ตาราง 15 แสดงผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความเหมาะสมของ ร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา.....	241
ตาราง 16 แสดงผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความเหมาะสมของ ร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	263
ตาราง 17 แสดงผลของปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของโรงเรียนชาณวิทยา.....	267
ตาราง 18 แสดงผลคะแนนทดสอบก่อน-หลังการอบรมรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	275
ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบเกี่ยวกับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา คะแนนทดสอบก่อนและ หลังการอบรม.....	277
ตาราง 20 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจต่อการอบรมรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	278
ตาราง 21 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	287
ตาราง 22 ลักษณะนิสัยที่ไม่ดี 7 อย่าง ควบคุมโดยใช้การแทนที่ด้วยลักษณะนิสัยที่ดี 7 อย่าง.....	413
ตาราง 23 การจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่อาศัยองค์ประกอบทั้งด้านการปฏิบัติและระยะเวลา	414
ตาราง 24 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์การบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี.....	499
ตาราง 25 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบตรวจสอบความเหมาะสม ของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	502

ตาราง 26 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบตรวจสอบความเหมาะสม ของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	517
ตาราง 27 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินปัจจัยที่สนับสนุน การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	521
ตาราง 28 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบก่อน – หลังการอบรม รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียน มัธยมศึกษา.....	529
ตาราง 29 แสดงผลการหาค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบก่อน-หลังการ อบรมการใช้รูปแบบ	539
ตาราง 30 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินความพึงพอใจในการ อบรมรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียน มัธยมศึกษา.....	540
ตาราง 31 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบบันทึกการนิเทศการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก.....	541
ตาราง 32 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินความพึงพอใจ ของครูต่อการนิเทศติดตามการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา.....	544
ตาราง 33 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น ของครูเกี่ยวกับผลผลิตของกระบวนการกาทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	546
ตาราง 34 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินความพึงพอใจ ของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	547

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 แสดงองค์ประกอบของระบบพื้นฐาน.....	37
ภาพ 2 การศึกษาเชิงบวรรูปแบบ GGS	76
ภาพ 3 แสดงกรอบความคิดในการวิจัย	105
ภาพ 4 แสดงขั้นตอนการทำวิจัย	106
ภาพ 5 ร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวรของครูโรงเรียน มัธยมศึกษา.....	233
ภาพ 6 รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวรของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา.....	254
ภาพ 7 การประชุมคณะครู เพื่อวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาการเปลี่ยนแปลงของห้องเรียนที่ส่งเสริมการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวร.....	266
ภาพ 8 คณะครูร่วมกันวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาการเปลี่ยนแปลงของห้องเรียนที่ส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวร.....	266
ภาพ 9 การอบรมการใช้รูปแบบการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวร.....	274
ภาพ 10 ผู้เข้ารับการอบรมการใช้รูปแบบการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวร นำเสนอวิธีการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวร.....	274
ภาพ 11 วิทยากรให้ความรู้ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวร.....	275
ภาพ 12 การนิเทศติดตามการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวรของครูโรงเรียนชาณุวิทยา	280
ภาพ 13 การสะท้อนผลซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม PLC โรงเรียนชาณุวิทยา	283
ภาพ 14 เปิดพื้นที่พิเศษให้ครูกลุ่มตัวอย่างได้สะท้อนผลการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวร ของครู	283
ภาพ 15 การเสริมแรงครูผู้สอนโรงเรียนชาณุวิทยา	284
ภาพ 16 บรรยายการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวรของครูโรงเรียนชาณุวิทยา	286
ภาพ 17 การศึกษาเชิงบวรรูปแบบ GGS	379

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 6 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุข จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การเปลี่ยนแปลงได้อย่างก้าวมาสู่ รื้อโรงเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าผู้บริหารไม่ตั้งรับ หรือตั้งรับไม่ทัน อะไรจะเกิดกับนักเรียนในโลก แห่งยุคดิจิทัล เป็นโลกแห่งการเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลง คือ ความเป็นจริงของสังคมใหม่ที่มี ปัญหาท้าทาย สถานการณ์การศึกษาของโลกในปัจจุบันกำลังถูกภาวะหยุดชะงัก (disruption) และ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของการศึกษาเปลี่ยนการศึกษาระบบเดิมให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการ เรียนรู้ ผู้เรียนต้องปรับตัวเพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้และหลักสูตรในระดับประเทศ การเลือกเรียนและปรับเปลี่ยนตามรูปแบบความสนใจของแต่ละบุคคล และการเรียนอย่างยืดหยุ่น เทคโนโลยีเข้ามาช่วยให้เด็กไทยทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ เข้าถึงครูเก่งที่มีศักยภาพสนับสนุน ให้เด็กเก่งไปได้ไกลขึ้น ประเทศไทยจึงต้องพัฒนาการศึกษาไทยให้สร้างคนคุณภาพมาช่วยกันพัฒนา ประเทศ

ประเทศไทยยังประสบปัญหาคุณภาพในเกือบทุกด้าน อาทิ คุณภาพคนด้อยทั้งใน ด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ มีปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม ประชากรจำนวนไม่น้อยไม่เคารพสิทธิผู้อื่น และ ไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ จึงซ้ำเติมปัญหาการขาดแคลนปริมาณกำลังแรงงานในภาวะที่ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างรวดเร็ว นอกจากนั้น ประเทศไทยยังประสบ ปัญหาคุณภาพบริการสาธารณะ คุณภาพการศึกษาและบริการด้านสาธารณสุข และการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนามีความล่าช้า โครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายด้าน อาทิ การ บริหารจัดการยังขาดเอกภาพ รวมทั้งการให้บริการยังไม่ทั่วถึง ไม่เพียงพอไม่มีคุณภาพ มีจุดศูนย์ รวมอยู่ในเขตเมืองและราคาค่าบริการค่อนข้างสูง นอกจากนี้กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องยังเป็นอุปสรรคต่อ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการศึกษาไทยก็ไม่สามารถแก้ปัญหา ยังให้ความสำคัญเฉพาะวิชา หนังสือเป็นหลัก ขาดการพัฒนาทักษะชีวิต มุ่งเป้าหมายการเรียนรู้เพื่อจะได้ทำงานดี วิชาทางธรรมถูก ลดบทบาทลง การเรียนการสอนในโรงเรียนขาดสมดุลประกอบด้วยหลักสูตรที่มีเนื้อหาวิชา มาก การเรียนไม่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง ไม่สามารถนำความรู้จากการเรียนไปใช้ ผู้เรียนเรียนเพื่อมุ่งการสอบ

การปฏิรูปการศึกษารอบแรกขาดประสิทธิผลเพราะให้ความสำคัญกับเรื่องตำแหน่งมากกว่าคุณภาพ การศึกษา ต่อมาการปฏิรูปการศึกษารอบสอง มุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ ไม่พัฒนาคุณธรรมผู้เรียน ไม่มีความสุข ไม่มีภาวะผู้นำ (พระมหาสุชาติชัย วชิรเมธี, 2563) ซึ่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูจะเป็นผู้สอนเพียงอย่างเดียวไม่ได้ แต่ต้องให้ผู้เรียนเป็นนักเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูจะออกแบบการเรียนรู้ ฝึกฝนให้ตนเองเป็นโค้ช (coach) และอำนวยความสะดวก (facilitator) ในการเรียนรู้ และต้องเป็นผู้ออกแบบกระบวนการเรียนรู้ ที่จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้บริหารควรมีบทบาทในการสนับสนุนให้มีการสร้างสรรค์ห้องเรียน โรงเรียน และวัฒนธรรม ในทางบวก ให้เอื้อต่อการเรียนการสอน เช่น สร้างความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาของสถานศึกษามีคุณภาพเชื่อถือได้ จัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม ความปลอดภัยและเอื้อต่อการเรียนรู้ การสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนความสำเร็จในการเรียนรู้ สร้างต้นแบบการปฏิบัติงานที่ดี มีการชื่นชมในความสำเร็จและก้าวหน้าของนักเรียนและบุคลากร

การศึกษาไทยต้องมุ่งเน้นการพัฒนาความสุขควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งงานวิจัยหลายเรื่องที่ทำการศึกษา พบว่า ผู้เรียนเรียนเก่งแต่ไม่มีความสุข เพราะปัจจุบันสังคม ยกย่องคนเก่ง และพบว่าคนเก่งบางส่วนไม่มีความสุขและบางส่วนสร้างปัญหามากมาย คนเก่งมักจะไม่อยากให้ใครเก่งเกินตนเอง เป็นคนเห็นแก่ตัวเอง เป้าหมายการศึกษาไทยมุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ ทำให้นักเรียนที่เก่งด้านอื่น ไม่ได้รับการยอมรับจากการเรียน อีกทั้งความเก่งด้านวิชาการ เพียงด้านเดียวทำให้ยากต่อการเชื่อมโยงกับโลกและสังคมที่มีความหลากหลาย จุดมุ่งหมายทางการศึกษากลายเป็นปริญญาบัตรมากกว่าการพัฒนาทักษะอาชีพ และทักษะชีวิต ทำให้เด็กจำนวนมาก ไม่รู้จักตัวเอง ก่อให้เกิดปัญหาการเลิกเรียนและปัญหาการลาออกจากงานในภายหลัง ผลจากการจัดการศึกษาที่เน้นความเป็นเลิศทางวิชาการจนบั่นทอนคุณภาพของนักเรียน ด้วยการประเมินผลและตัวชี้วัดคุณภาพการศึกษาที่ยังไม่หลากหลาย เน้นการวัดผลจากคะแนนสอบเท่านั้น คัดแต่คนเรียนเก่ง จนอาจละเลยศักยภาพของผู้เรียน (ประอรพิต กัษฐวิวัฒนา, 2562) การเรียนการสอนไม่ได้เน้นความสามารถสากล ขาดการอบรมบ่มนิสัย ไม่ได้ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและภูมิปัญญาไทยอย่างเพียงพอ การเรียนการสอนไม่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง ไม่สอดคล้องกับการดำรงชีวิตในสังคม เน้นการท่องจำ แต่ไม่เน้นการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทำให้ผู้เรียนสมัยใหม่ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ไม่เป็น (คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2563) การเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เพื่อการมีชีวิตอยู่อย่างสมดุล ความเก่ง ความดีและความสุข คือ เป้าหมายการจัดการศึกษาที่ชัดเจน การเรียนการสอนที่มีความหมาย สร้างคุณค่า ค่านิยมที่ดีงาม ปลูกฝังทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง เพื่อเป็นรากฐานการดำเนินชีวิตในอนาคต การปลูกฝังและพัฒนาตามแนวคิดการศึกษาเชิงบวก เป็นสมมติฐานการสร้างความสุขจากการสิ่งแวดล้อมที่สร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาตามธรรมชาติ ซึ่งมีความถนัดและความสนใจ

แตกต่างกันของนักเรียนเป็นรายบุคคล การศึกษาเชิงบวกไม่เลือกส่งเสริมด้านใดด้านหนึ่งระหว่างวิชาการหรือทักษะสังคม แต่จะต้องทำให้สองสิ่งดำเนินไปควบคู่กัน การสนับสนุนผู้เรียนให้ค้นพบความสามารถของตัวเอง พร้อมเรียนรู้ทั้งวิชาการและพัฒนาทักษะทางสังคมไปด้วยกัน ส่งผลให้เกิดผลการเรียนรู้ที่ดี (วิจารณ์ พานิช, 2563) โดยการศึกษาจุดแข็งและคุณลักษณะเฉพาะของบุคคลทั้งในด้านคำพูด การค้นหาจุดแข็งในตัวของผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเอง รวมถึงความรัก ความเอาใจใส่ที่ครูมีต่อศิษย์ สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในหลายด้านของเด็ก ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่น มีสุขภาพจิตที่ดี รู้สึกดีกับตนเอง และพร้อมเรียนรู้ รวมถึงสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครูได้เป็นอย่างดี เป็นคนดี มีมุมมองต่อชีวิตและโลกเชิงบวก การส่งเสริมการพัฒนาจุดเด่นของผู้เรียน การสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพของบุคคล มีระดับการประสบความสำเร็จทางวิชาการที่สูงขึ้น มีความพยายาม มีความเพียร มีความยืดหยุ่นและมีความสนใจในงานด้านวิชาการหรือกิจกรรมมากขึ้น (สายรุ้ง ธิตา, 2559) เป็นการให้ความรู้และพัฒนาเสริมสร้างผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียนเป็นรายบุคคล การส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและมีแนวโน้มจะเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

จากการเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อเป็นการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนของครูให้เกิดเป็นห้องเรียนเชิงบวก ปรับเปลี่ยนทัศนคติของครูให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและให้ความสำคัญกับพัฒนาคุณภาพการสอน ส่งเสริมค่านิยมที่ดี ส่งเสริมการมีสัมพันธภาพที่ดี เป็นแนวทางการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอน โดยรวบรวมความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเชิงบวก และจิตวิทยาเชิงบวกสรุปเป็นองค์ความรู้ที่เหมาะสม และถูกต้องครอบคลุมตามหลักวิชาการ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนและพัฒนาคุณภาพการบริหารการศึกษาที่ส่งเสริมต่อยอดเพิ่มศักยภาพการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เติบโตเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งของประเทศชาติต่อไป

คำถามของการวิจัย

1. องค์ประกอบและแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นอย่างไร
2. รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัศึกษามีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร
3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นอย่างไร

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของครูต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์หลัก

เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบและแนวทางสำหรับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจของครูต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ประโยชน์ที่ได้รับการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษานำรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาไปใช้เป็นแนวปฏิบัติ นำไปกำหนดนโยบาย วางแผน ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน
2. ครูผู้สอนได้แนวปฏิบัติ ได้กระบวนการในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อส่งเสริมให้เกิดห้องเรียนเชิงบวกนำไปสู่ผลผลิตที่เกิดขึ้นกับโรงเรียนและผู้เรียน
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้แนวทางสำหรับการกำหนดนโยบายด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกเพื่อขับเคลื่อน ส่งเสริม สนับสนุนสถานศึกษาให้เกิดการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ในการศึกษารูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ขั้นที่ 1.1 การศึกษาองค์ประกอบการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการสังเคราะห์เอกสาร

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาองค์ประกอบการบริหารจัดการห้องเรียน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และผลผลิตจากการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูล ได้แก่ ตำรา เอกสาร งานวิจัย บทความวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ องค์ประกอบการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นที่ 1.2 การศึกษาแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย

1.1 ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้แก่ บุคคลที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก สื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก การบริหารงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

1.2 กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้แก่ การวางแผน การดำเนินการ การนิเทศติดตาม ประเมินผล การสะท้อนผล การเสริมแรง

1.3 ผลผลิตจากการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้แก่ สภาพแวดล้อมเชิงบวก ความสัมพันธ์เชิงบวก คุณภาพผู้เรียน พฤติกรรมเชิงบวก

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 5 คน โดยเลือกจากผู้มีคุณสมบัติ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 อาจารย์มหาวิทยาลัยที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการบริหารการจัดการสถานศึกษา จำนวน 2 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ด้านการบริหารการจัดการสถานศึกษา จำนวน 1 คน

กลุ่มที่ 3 ศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์บริหารจัดการห้องเรียน จำนวน 1 คน

กลุ่มที่ 4 ครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีประสบการณ์การบริหารจัดการห้องเรียน ไม่น้อยกว่า 20 ปี จำนวน 1 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นที่ 1.3 การศึกษาแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการศึกษาจากสถานศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย

1.1 ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้แก่ บุคคลที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก สื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก การบริหารงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

1.2 กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้แก่ การวางแผน การดำเนินการ การนิเทศติดตาม ประเมินผล การสะท้อนผล การเสริมแรง

1.3 ผลผลิตจากการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้แก่ สภาพแวดล้อมเชิงบวก ความสัมพันธ์เชิงบวก คุณภาพผู้เรียน พฤติกรรมเชิงบวก

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในด้านการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 3 โรงเรียน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้ เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และการจัดการเรียนรู้ภายในสถานศึกษาที่เด่นชัด ได้รับรางวัลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้หรือส่งเสริมการบริหารจัดการให้เกิดห้องเรียนเชิงบวกและเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ส่งเสริม และสนับสนุนครูให้ได้บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้อย่างชัดเจน

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาและการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบและตรวจสอบคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ในการดำเนินการวิจัยในขั้นนี้ การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาและการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบและตรวจสอบคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ขั้นที่ 2.1 การยกร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการศึกษาองค์ประกอบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในขั้นตอนที่ 1 มายกร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

2. ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและการใช้ภาษา

3. ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไข จัดทำเป็นรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นที่ 2.2 การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และผลผลิตจากการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มาตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบฯ โดยกำหนดคุณสมบัติ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 2 คน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป สอนหรือเคยสอนเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียน

กลุ่มที่ 2 เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาเอก ดำรง หรือเคยดำรงตำแหน่งที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารสถานศึกษา

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นที่ 2.3 การจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

รายละเอียดคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 บทนำ ส่วนที่ 2 หลักสูตรการฝึกอบรมดำเนินการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ส่วนที่ 3 การวัดและประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 นำรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มาทำการยกร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

2.2 นำร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้พิจารณาความเหมาะสม

2.3 นำข้อเสนอแนะที่ได้จากอาจารย์ที่ปรึกษาไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแล้วจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นที่ 2.4 การตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยกำหนดคุณสมบัติดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 1 คน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป สอนหรือเคยสอนเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียน ในสถาบันอุดมศึกษา ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

กลุ่มที่ 2 เป็นผู้บริหารการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต เป็นผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

กลุ่มที่ 3 ศึกษานิเทศก์ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ด้านการจัดการ และออกแบบการจัดการห้องเรียน

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ครูผู้สอน จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นผู้สมัครใจในการเข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบฯ

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ที่ได้จากการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในขั้นตอนนี้มุ่งเน้นการประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยพิจารณา

จากความพึงพอใจของครูที่เข้าร่วมใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนชาณุวิทยา

อ.ชาณุวรลักษณ์บุรี จ.กำแพงเพชร ครูผู้สอน จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นผู้สมัครใจในการเข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง องค์ประกอบในการสร้างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งได้มาจากการสังเคราะห์เอกสารและการศึกษาแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และการศึกษาจากโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best practice)

2. แนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง ขั้นตอนที่ผู้บริหารสถานศึกษาใช้ในการบริหารโรงเรียนเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งได้มาจากการสังเคราะห์เอกสารการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และการศึกษาจากผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

3. รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง กรอบทางความคิดที่สร้างขึ้นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อใช้ในการดำเนินงานส่งเสริม สนับสนุน และขับเคลื่อนครูโรงเรียนมัธยมศึกษาให้เกิดการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกให้เกิดขึ้นภายในสถานศึกษาอย่างมีคุณภาพ โดยใช้ทฤษฎีระบบเป็นฐานประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง บุคคล สภาพแวดล้อม หรือสิ่งที่มีส่วนสนับสนุนให้ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเกิดการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่

1. บุคคลที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู
2. สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก คือ การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้ถูกสุขลักษณะ ร่มรื่น สวยงาม สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน การจัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการ ได้แก่ การจัดบรรยากาศการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน ตลอดจนการจัดบริการเพื่อส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการต่าง ๆ รวมถึงการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือผู้เรียน
3. สื่อและเทคโนโลยีการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ได้แก่ การจัดวางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพ มีสัญญาณครอบคลุมทั้งโรงเรียน ให้สามารถใช้งานได้อย่างสะดวก มีอุปกรณ์ทางดิจิทัลที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ มีระบบบริหารจัดการสารสนเทศ และมีฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ที่ใช้ในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก มีการจัดการสารสนเทศ และฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ที่ครูสามารถใช้จัดเก็บเอกสาร ผลงาน และข้อมูลต่าง ๆ ได้มีช่องทางออนไลน์ที่สามารถใช้สื่อสารกับผู้เรียน และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ผลงาน ความรู้สู่สาธารณะได้
4. โครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก มีการแต่งตั้งครูที่มีความรู้ ความสามารถเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ เพื่อช่วยผู้บริหารในการบริหารงานแต่ละฝ่าย และประสานงานกับคณะครู มีการตั้งทีมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้เป็นแกนนำครูในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกและใช้เทคนิคการสอนใหม่ๆ เพื่อเผยแพร่ให้กับคณะครูในโรงเรียนต่อไป
5. การบริหารงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ได้แก่ การศึกษาข้อมูลงบประมาณ นโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักเกณฑ์ขั้นตอนและวิธีการจัดสรรงบประมาณ วางแผนจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานและสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก แผนการใช้งบประมาณ แผนงาน งาน/โครงการ ให้มีความเชื่อมโยงกับการดำเนินงานสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก การเบิกจ่ายงบประมาณ ตลอดจนการตรวจสอบ ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ
6. เครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ได้แก่ สนับสนุนเข้ามามีส่วนร่วมของเครือข่ายผู้ปกครอง กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา สถานพยาบาล เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า ชุมชน

ซึ่งได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู และการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา และครูในโรงเรียนที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาใช้ในการดำเนินงานในการขับเคลื่อนรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. การวางแผน หมายถึง ประชุมครู เพื่อวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหา การเปลี่ยนแปลง เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก กำหนดนโยบาย และแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ตามสภาพบริบทของโรงเรียนเบื้องต้น โดยให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น กำหนดนโยบาย และแนวทางในการดำเนินการเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก วางแผนสนับสนุนทรัพยากรการศึกษา วางแผนการพัฒนาครูด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก วางแผนการนิเทศ วางระบบ การติดตามตรวจสอบ แนวปฏิบัติการนิเทศกำกับติดตาม การบริหารจัดการเพื่อห้องเรียนเชิงบวก

2. การดำเนินการ หมายถึง การอบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก การกำหนดแนวปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ปรับหลักสูตรและโครงสร้างเวลาเรียนให้สอดคล้องกับความหลากหลายของนักเรียนให้เหมาะสม จัดสภาพบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศเชิงบวก ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ และออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย จัดกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ผ่านการปฏิบัติจริงด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย ตรวจสอบและประเมินผลการบริหารจัดการห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ

3. การนิเทศติดตาม ประเมินผล หมายถึง การนิเทศกำกับติดตามในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกแก่ครูและบุคลากร เพื่อช่วยให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การสะท้อนผล หมายถึง การสะท้อนผลซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม PLC ร่วมกับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ทีมผู้นิเทศภายใน สะท้อนผลจากการนิเทศ กำกับ ติดตาม ในประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารห้องเรียนเชิงบวกของครู สะท้อนผลถึงจุดเด่น จุดด้อยที่ต้องพัฒนาให้กับครูรายบุคคล เพื่อให้ครูนำไปเป็นเป้าหมายในการพัฒนาต่อไปและการเปิดพื้นที่พิเศษใน การสะท้อนผลเพื่อพัฒนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ให้คณะครูทั้งโรงเรียนได้เข้ามาร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนแนวทางในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู

5. การเสริมแรง หมายถึง ภูมิใจและเสริมแรงครูให้เห็นข้อดีของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก การสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู ให้ความช่วยเหลือ การจัดการเรียนรู้ ให้คำแนะนำและสร้างความภาคภูมิใจ โดยการยกย่องชมเชย

ซึ่งได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู และการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา โดยอาศัยปัจจัยสนับสนุนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในการบริหารจัดการที่จะส่งเสริมให้เกิดห้องเรียนเชิงบวก ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านสภาพแวดล้อมเชิงบวก หมายถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ความร่มรื่น สวยงาม ถูกสุขลักษณะ สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก ที่ชวนให้อยากเรียนรู้ ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกมีความสุขในการเรียน กระตือรือร้น อยากเรียนรู้ อยากฝึกปฏิบัติ มีความอบอุ่นและเป็นมิตร

2. ด้านความสัมพันธ์เชิงบวก หมายถึง การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวกด้วยความเอาใจใส่ เป็นการทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการด้านจิตพิสัย การรู้จักที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมของเพื่อนร่วมชั้นได้ เกิดแรงจูงใจจากภายใน มีอารมณ์ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน เกิดความผูกพันกับผู้เรียนด้วยกันและกับครูผู้สอน

3. ด้านคุณภาพผู้เรียน หมายถึง ความกระตือรือร้นในการเรียนของผู้เรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น สร้างการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ผลการเรียนรู้ดีขึ้น

4. ด้านพฤติกรรมเชิงบวก หมายถึง พฤติกรรมที่เหมาะสมของผู้เรียน การสื่อสารที่ดีระหว่างครูและผู้เรียน และการให้คำชื่นชมต่อพฤติกรรมเชิงบวก ผู้เรียนมีความเคารพต่อครูและเพื่อนร่วมชั้น กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระในความคิดและการปฏิบัติ มีการพัฒนาทักษะทางสังคม และการแสดงออกทางอารมณ์ในทางที่เหมาะสม ซึ่งได้มาจากการสังเคราะห์เอกสาร

4. ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

5. ความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง การตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือ การใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดย

ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

6. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง ความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นความรู้สึกชอบ ยินดี เห็นด้วย ต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยครูโรงเรียนชาณุวิทยา จำนวน 30 คน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ
 - 1.1 ความหมายของรูปแบบ
 - 1.2 ประเภทของรูปแบบ
 - 1.3 องค์ประกอบของรูปแบบ
 - 1.4 คุณลักษณะของรูปแบบ
 - 1.5 การพัฒนารูปแบบ
 - 1.6 การตรวจสอบรูปแบบ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร
 - 2.1 ความเป็นมาของระบบ
 - 2.2 ความหมายการบริหารระบบ
 - 2.3 ประเภทของระบบ
 - 2.4 หลักการและแนวคิดของทฤษฎีระบบ
 - 2.5 องค์ประกอบของระบบ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียน
 - 3.1 ความหมายของการบริหารจัดการห้องเรียน
 - 3.2 ความสำคัญของการบริหารจัดการในห้องเรียน
 - 3.3 หลักการบริหารจัดการในห้องเรียน
 - 3.4 ปัจจัยส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน
 - 3.5 กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมห้องเรียน
 - 3.6 ผลผลิตการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมห้องเรียน
4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเชิงบวก
 - 4.1 ความหมายของการศึกษาเชิงบวก
 - 4.2 รูปแบบการจัดการศึกษาเชิงบวก

- 4.3 การนำการศึกษาเชิงบวกไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ

ความหมายของรูปแบบ

นักวิชาการและนักการศึกษา ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของรูปแบบ ดังนี้

รัตนะ บัวสนธ์ (2552, น. 124) ให้ความหมายของรูปแบบไว้ว่า สามารถจำแนกได้เป็น 3 ความหมาย ดังนี้

1. แผนภาพหรือภาพร่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ยังไม่สมบูรณ์เหมือนของจริง รูปแบบในความหมายนี้มักจะเรียกทับศัพท์ในภาษาไทยว่า “โมเดล” ได้แก่ โมเดลบ้าน โมเดลรถยนต์ โมเดลเสื้อ เป็นต้น

2. แบบแผนความสัมพันธ์ของตัวแปร หรือสมการทางคณิตศาสตร์ที่รู้จักกันในชื่อที่เรียกว่า “Mathematical Model”

3. แผนภาพแสดงถึงองค์ประกอบการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง รูปแบบในความหมายนี้ บางที่เรียกกันว่าภาพย่อส่วนของทฤษฎีหรือแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น รูปแบบการสอน รูปแบบการบริหาร รูปแบบการประเมิน เป็นต้น

ณัฐศักดิ์ จันทร์ผล (2553, น. 125) ได้กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างโปรแกรมแบบจำลองหรือตัวแบบที่จำลองสภาพความเป็นจริงที่สร้างขึ้นจากการลดทอนเวลาและเทศะพิจารณาว่ามีสิ่งใดบ้างที่จะต้องนำมาศึกษาเพื่อใช้ทดแทนแนวคิดหรือปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง โดยอธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบนั้น ๆ

วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2553, น. 2) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง กรอบความคิดทางด้านหลักการ วิธีการดำเนินงาน และเกณฑ์ของระบบ ที่ยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงาน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ชัชวินทร์ สิงห์สุ่ถ้ำ (2558, น. 41) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการบริหาร หมายถึง วิธีการบริหารของสถานศึกษาตามขอบข่ายและภารกิจการบริหารและจัดการศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหาร งบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป โดยนำหลักธรรมาภิบาลตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมากำหนดเป็นแนวทางในการบริหารงานแต่ละด้าน และยังหมายถึงสิ่งที่แสดงถึงโครงสร้างของความสัมพันธ์กันขององค์ประกอบ หรือตัวแปรต่าง ๆ เพื่อที่จะช่วยในการวิเคราะห์ปัญหาและเข้าใจถึงสิ่งต่าง ๆ ได้ง่ายและดีขึ้น

ชีรวณัน นิเจนตร (2560, น. 75) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างและความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของปัจจัยหรือตัวแปรของสิ่งที่ศึกษาเพื่ออธิบายลักษณะสำคัญของปรากฏการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ให้เข้าใจง่าย มองเห็นเป็นรูปธรรมใช้ข้อมูลเหตุผลและฐานคติมาประกอบ สามารถพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ส่งผลต่อการปรับปรุงหรือการยกระดับไปสู่การพัฒนาเรื่องใด เรื่องหนึ่ง โดยมีกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ ที่มีความแม่นยำและน่าเชื่อถือได้ทางสถิติ

Cummings, & Worley (2013, p. 789) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง การย่อส่วน (Simplification) ปรากฏการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดให้ง่ายต่อการศึกษาและทำความเข้าใจ เป็นการแสดงให้เห็นแบบแผนที่เป็นรูปธรรมของทฤษฎี หรือเป็นการประพจน์ ปฏิบัติในเชิงอุดมคติ เพื่อให้คนอื่น ๆ สามารถเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตน โดยอ้างอิงหรือดัดแปลงจากพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นเป็นแบบอย่าง

Forcese, & Richer (1973) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง การย่อหรือเลียนแบบความสัมพันธ์ที่ปรากฏอยู่ในโลกแห่งความจริงของปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยในการจัดระบบความคิดในเรื่องนั้นให้ง่ายขึ้นและเป็นระเบียบ สามารถเข้าใจลักษณะสำคัญของปรากฏการณ์นั้น รูปแบบจึงมีชื่อเรียกต่าง ๆ กันออกไป เช่น การจำแนกประเภท (Typology) กรอบแนวคิด (Conceptual Framework) การแยกชนิด (Taxonomy) เป็นต้น

สรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง แผนภาพแสดงองค์ประกอบการทำงานของทฤษฎีกรอบความคิดทางด้านหลักการ กระบวนการ วิธีปฏิบัติที่เป็นหลักหรือใช้เป็นวิธีดำเนินการ ผลผลิตเพื่อพัฒนาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการพัฒนาเรื่องนั้น ๆ

ประเภทของรูปแบบ

นักวิชาการและนักการศึกษา ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของรูปแบบ ดังนี้

Smith (1980, p. 461) ได้แบ่งประเภทของรูปแบบออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. รูปแบบเชิงกายภาพ จำแนกเป็นรูปแบบ รูปปั้น ที่มีลักษณะคล้ายของจริง เช่น เครื่องบินจำลอง และรูปแบบเชิงอุปมาที่มีลักษณะคล้ายปรากฏการณ์จริง เช่น การทดลองทางเคมีในห้องปฏิบัติการก่อนทำการทดลองจริง

2. รูปแบบเชิงสัญลักษณ์ จำแนกเป็นรูปแบบข้อความ ซึ่งเป็นการใช้ข้อความในการอธิบายย่อ เช่น คำพรรณนาลักษณะงาน เป็นต้น และรูปแบบทางคณิตศาสตร์

Bush (1986, p. 19) ได้แบ่งรูปแบบของการจัดการศึกษาออกเป็น 5 รูปแบบ คือ

1. ปกติ (Formal model)
2. รูปแบบประชาธิปไตย (Democratic model)
3. รูปแบบทางการเมือง (Political model)

4. รูปแบบจิตวิสัย (Subjective model)
5. รูปแบบคลุมเครือ (Ambiguity model)

Keeves (1988, p. 599) แบ่งประเภทของรูปแบบเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) เป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปไมยเทียบเคียงปรากฏการณ์ ที่เป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม เช่น รูปแบบในการทำนายจำนวนนักเรียนที่เข้าสู่ระบบโรงเรียน ซึ่งอนุมานแนวคิดมาจากการเปิดน้ำเข้าและปล่อยน้ำออกจากถัง นักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบเปรียบเสมือนกับน้ำที่ไหลเข้าถัง นักเรียนที่ออกจากระบบเปรียบเสมือนกับน้ำที่ไหลออกจากถัง ดังนั้น นักเรียนที่คงอยู่ในระบบจึงเท่ากับนักเรียนที่เข้าสู่ระบบและนักเรียนที่ออกจากระบบ เป็นต้น โดยมีจุดมุ่งหมายของรูปแบบก็เพื่ออธิบาย การเปลี่ยนแปลงประชากรนักเรียนของโรงเรียน

2. รูปแบบเชิงภาษา (Semantic Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น ๆ และใช้ข้อความในการอธิบายเพื่อให้เกิดความกระจ่างมากขึ้น แต่ละจุดอ่อนของรูปแบบประเภทนี้ คือ ขาดความชัดเจน แฉกซ้อนทำให้ยากแก่การทดสอบรูปแบบ แต่อย่างไรก็ตาม ได้มีการนำรูปแบบนี้มาใช้ในการศึกษามาก เช่น รูปแบบการเรียนรู้ในโรงเรียน

3. รูปแบบทางคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) เป็นรูปแบบที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหรือตัวแปร โดยสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ ปัจจุบันมีแนวโน้มว่าจะนำไปใช้ในด้านพฤติกรรมศาสตร์มากขึ้น โดยเฉพาะในการวัดและประเมินผลทางการศึกษารูปแบบลักษณะนี้สามารถนำไปสู่การสร้างทฤษฎี เพราะสามารถนำไปทดสอบสมมติฐานได้รูปแบบทางคณิตศาสตร์นี้ส่วนมากพัฒนามาจากรูปแบบเชิงภาษา

4. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) เป็นรูปแบบที่เริ่มมาจากนำเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ในการศึกษาเกี่ยวกับพันธุศาสตร์ รูปแบบเชิงสาเหตุทำให้สามารถศึกษารูปแบบเชิงข้อความที่มีตัวแปรสลับซับซ้อนได้ แนวคิดสำคัญของรูปแบบนี้คือ ต้องสร้างขึ้นจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหรืองานวิจัยที่มีมาแล้ว รูปแบบจะเขียนในลักษณะสมการเส้นตรง แต่ละสมการแสดงจิตวิทยา สังคมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และการบริหารการศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุเชิงผลระหว่าง ตัวแปร จากนั้นมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในสภาพการณ์ที่เป็นจริง เพื่อทดสอบรูปแบบเชิงสาเหตุนี้แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

- 4.1 รูปแบบระบบเส้นเดียว (Recursive Model) เป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรด้วยเส้นโยงที่มีทิศทางของการเป็นสาเหตุในทิศทางเดียวโดยไม่มีความสัมพันธ์ย้อนกลับ

4.2 รูปแบบเชิงสาเหตุเส้นคู่ (Non - Recursive Model) คือ รูปแบบที่แสดงถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร โดยมีทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรภายในตัวแปรตัวหนึ่งอาจเป็นทั้งตัวแปรเชิงเหตุและเชิงผลพร้อมกันจึงมีทิศทางย้อนกลับได้

เคพลาน (Kaplan, 1996) กล่าวว่า รูปแบบที่ใช้โดยทั่วไปมี 5 รูปแบบ คือ

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกมาในลักษณะของการเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ อย่างน้อยสองสิ่งขึ้นไป
2. รูปแบบเชิงภาษา (Semantic Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกมาผ่านทางการใช้ภาษาพูด
3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematic Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออก ผ่านทางสูตรคณิตศาสตร์
4. รูปแบบเชิงแผนผัง (Schematic Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงผ่านทางแผนผัง แผนภาพ ไดอะแกรม กราฟ เป็นต้น
5. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ของสถานการณ์ใด ๆ

จอยส์ และเวลล์ (Joyce, & Weil, 2000) ได้ศึกษาและจัดแบ่งประเภทของรูปแบบตามแนวคิดหลักการ หรือทฤษฎีซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนั้น ๆ และได้แบ่งรูปแบบ ดังนี้

1. Information-Processing Models รูปแบบการสอนที่ยึดหลักความสามารถในกระบวนการประมวลผลข้อมูลของผู้เรียนและแนวทางในการปรับปรุงวิธีการจัดการกับข้อมูลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. Personal Models รูปแบบที่จัดไว้ในกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับปัจเจกบุคคล และการพัฒนาบุคคลเฉพาะราย โดยมุ่งเน้นกระบวนการที่แต่ละบุคคลจัดระบบปฏิบัติต่อสรรพสิ่ง (Reality) ทั้งหลาย
3. Social Interaction Models เป็นรูปแบบที่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและบุคคลต่อสังคม
4. Behavior Models เป็นกลุ่มของรูปแบบที่ใช้องค์ความรู้ด้านพฤติกรรมศาสตร์เป็นหลักในการพัฒนารูปแบบ จุดเน้นที่สำคัญคือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่สังเกตได้ของผู้เรียนมากกว่าการพัฒนาโครงสร้างจิตวิทยาและพฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้

สรุปได้ว่า ประเภทของรูปแบบมีทั้งในเชิงกายภาพเป็นรูปธรรมและเชิงแนวคิด ที่เป็นนามธรรม รูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษา ด้วยภาษา แผนภูมิ รูปภาพ รูปแบบที่ใช้เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น โดยจำแนก

ออกมาเป็นประเภทให้มีความชัดเจนเพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ตามจุดประสงค์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

องค์ประกอบของรูปแบบ

Brown, & Moberg (1980, pp. 16-17) มีการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบตามแนวคิดเชิงระบบองค์กร คือ สภาพแวดล้อม เทคโนโลยี โครงสร้าง กระบวนการ บริหารจัดการ และการตัดสินใจ สังการ ซึ่งสอดคล้องกับ (Bush, 1986, p. 19) ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบหลักของรูปแบบที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณารูปแบบขององค์กรทางการศึกษามี 4 ประการ คือ เป้าหมาย โครงสร้างองค์กร สภาพแวดล้อม และภาวะผู้นำ

(Keeves, 1988, pp. 559-560) ได้สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์ของตัวแปรอย่างมีโครงสร้างมากกว่าความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงธรรมดาหรืออย่างแบบรวม ๆ
2. รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบได้ ซึ่งสามารถถูกตรวจสอบ โดยการสังเกตและทดสอบรูปแบบบนพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์
3. รูปแบบจะต้องระบุหรือชี้ชัดให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา
4. รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างนวัตกรรมใหม่และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายในเรื่องที่กำลังศึกษา

ธีระ รุญเจริญ (2550, น. 162-163) ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบ ไว้ดังนี้ หลักการของการพัฒนารูปแบบ วัตถุประสงค์ของการพัฒนารูปแบบ ระบบและกลไกของรูปแบบ วิธีการดำเนินงานของรูปแบบ แนวทางการประเมินผลของการพัฒนารูปแบบ และเงื่อนไขของรูปแบบ

พิเชฐ โพธิ์ภักดี (2553, น. 159-160) ได้กล่าวว่า รูปแบบประกอบด้วยส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

ส่วนที่ 2 โครงสร้างและสาระสำคัญของรูปแบบ ประกอบด้วย 1) ฐานะของสถานศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาส่วนกลาง 2) บทบาทคณะกรรมการสถานศึกษาและผู้อำนวยการ 3) การกระจายอำนาจภารกิจจัดการศึกษา 4) ด้านหน่วยงานกำกับติดตาม ตรวจสอบและส่งเสริมสนับสนุนภารกิจของโรงเรียน 5) มาตรฐานและการประกันคุณภาพผู้เรียน

ส่วนที่ 3 การนำไปสู่การปฏิบัติและเงื่อนไขความสำเร็จ 1) การนำไปสู่การปฏิบัติ 2) เงื่อนไขความสำเร็จในส่วนการบริหารขององค์กร

ไมตรี บุญทศ (2554, น. 149-153) ได้สรุปองค์ประกอบของรูปแบบที่คล้ายกันไว้ว่า ควรมีองค์ประกอบหลัก คือ 1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2) ทฤษฎีพื้นฐานและหลักการของรูปแบบ 3) ระบบงานและกลไกของรูปแบบ 4) วิธีดำเนินงานของรูปแบบ และ 5) แนวการประเมินรูปแบบ โดยมีคำอธิบายศัพท์เฉพาะประกอบรูปแบบ พร้อมมีเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้การจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบ โดยนำสาระขององค์ประกอบบรรจุไว้อย่างสมบูรณ์เอื้อประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษา และนำรูปแบบไปใช้

สมชัย จรรยาไพบูลย์ (2555, น. 16) ได้สรุปองค์ประกอบของรูปแบบที่คล้ายกันไว้ว่า ควรมีองค์ประกอบหลัก คือ

1. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ
2. ทฤษฎีพื้นฐานและหลักการของรูปแบบ
3. ระบบงานและกลไกของรูปแบบ
4. วิธีดำเนินงานของรูปแบบ
5. แนวการประเมินรูปแบบ โดยมีคำอธิบายศัพท์เฉพาะประกอบรูปแบบ พร้อมมีเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้การจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบโดยนำสาระขององค์ประกอบบรรจุไว้อย่างสมบูรณ์เอื้อประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษา และนำรูปแบบไปใช้

วศินี รุ่งเรือง (2562) กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบ สามารถสรุปได้ว่ามีองค์ประกอบสำคัญ คือ 1) ปรัชญา/ทฤษฎี/แนวคิด/หลักการ/ความเชื่อ 2) เป้าหมาย/จุดมุ่งหมาย/ผลลัพธ์ 3) กระบวนการ/วิธีการ/เทคนิค 4) การประเมินผล

ทศนา แคมมณี (2564, น. 221-222) ได้ให้ความหมายขององค์ประกอบของรูปแบบ หมายถึง สภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างมีระบบระเบียบแบบแผนตามปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่างๆ โดยอาศัยวิธีสอน และเทคนิคการสอนต่าง ๆ เข้ามาช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือคุณลักษณะสำคัญ (Critical Attributes) ของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ต้องประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ซึ่งองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1. มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อพื้นฐานที่เป็นพื้นฐานหลักของรูปแบบ
2. มีการบรรยายหรืออธิบายภาพ หรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ
3. มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้น ๆ
4. มีการอธิบายหรือข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ อันจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

Joyce & Weil (2000) สรุปว่า รูปแบบมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) เป้าหมายของรูปแบบ ซึ่งอธิบายถึงสิ่งที่มุ่งพัฒนาหรือคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิด 2) หลักการหรือแนวคิดที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบ 3) รายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนหรือการดำเนินการ 4) การประเมินผลที่จะชี้ให้เห็นถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับการใช้รูปแบบนั้น

ยุทรัชย์ จริตน์อม (2564, น. 116) สรุปไว้ว่า องค์ประกอบหลัก คือ วัตถุประสงค์ของการพัฒนารูปแบบ ทฤษฎีพื้นฐาน และหลักการของการพัฒนารูปแบบ ระบบงานกลไกของการพัฒนารูปแบบ วิธีดำเนินการของการพัฒนารูปแบบ และแนวทางการประเมินของการพัฒนารูปแบบ โดยมีคำศัพท์เฉพาะประกอบการพัฒนาแบบโดยนาสาระขององค์ประกอบบรรจุไว้อย่างสมบูรณ์เอื้อประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษาค้นคว้าและสามารถนำรูปแบบไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คือ ส่วนนำ ซึ่งจะประกอบไปด้วยหลักการและวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ส่วนที่ 2 คือ ส่วนโครงสร้างและสาระสำคัญของรูปแบบ ซึ่งประกอบไปด้วย โครงสร้าง และวิธีการดำเนินการของรูปแบบ และส่วนที่ 3 คือ ส่วนสรุป ซึ่งจะประกอบไปด้วยแนวทางและวิธีการประเมินรูปแบบว่ามีวิธีการประเมินและตรวจสอบความสำเร็จได้อย่างไร

คุณลักษณะของรูปแบบ

Keeves (1988) กล่าวว่า รูปแบบที่ใช้ประโยชน์ได้ดี ควรจะมีลักษณะสำคัญ (requirement) 4 ประการ คือ

1. รูปแบบ ควรประกอบด้วย ความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (Structural relationship) มากกว่าความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องเนื่องกันแบบหลวม ๆ (associative relationship)
2. รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้น ซึ่งสามารถถูกตรวจสอบได้โดยการสังเกต ซึ่งเป็นไปได้ที่จะทดสอบรูปแบบบนพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ได้
3. รูปแบบ ควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา ดังนั้น นอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้อธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย
4. รูปแบบ ควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่ และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายในเรื่องที่กำลังศึกษา

วาโร เฟ็งสวัสต์ (2553, น. 6) กล่าวว่า รูปแบบที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างตัวแปรมากกว่าความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงธรรมดา แต่ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงจะมีประโยชน์ในการพัฒนารูปแบบ

2. รูปแบบควรนำไปสู่การทำนายผลที่ตามมา และสามารถตรวจสอบได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อทดสอบรูปแบบแล้วถ้าปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ รูปแบบนั้นต้องถูกยกเลิก

3. รูปแบบควรอธิบายโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษาได้อย่างชัดเจน

4. รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างความคิดรวบยอด (Concept) ใหม่และการสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรใหม่ ซึ่งเป็นการเพิ่มองค์ความรู้ (Body of Knowledge) ในเรื่องที่ศึกษา

5. รูปแบบเรื่องใด จะออกมาอย่างไรขึ้นอยู่กับกรอบของทฤษฎีในเรื่องนั้น

จากคุณลักษณะของรูปแบบที่ดีแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบจะต้องมีความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง สามารถตรวจสอบได้ด้วยการสังเกต อีกทั้ง เป็นการชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผล ทำให้เกิดมโนทัศน์ใหม่ในการจัดการศึกษา ซึ่งทั้งองค์ประกอบของรูปแบบและคุณลักษณะของรูปแบบที่ดีจะเป็นฐานสำคัญในการพัฒนารูปแบบในลำดับต่อไป

การพัฒนารูปแบบ

รูปแบบนั้นลักษณะที่หลากหลายและมีองค์ประกอบที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นในการสร้างหรือพัฒนารูปแบบก็ต้องขึ้นอยู่กับการตัดสินใจที่เหมาะสมของรูปแบบ โดยรูปแบบที่เลือกใช้อาจพิจารณาได้จากการวิเคราะห์ ความสอดคล้องระหว่างปรัชญาหรือแนวคิดของรูปแบบกับการประเมิน และประเด็นปัญหาของ สิ่งที่ต้องการประเมิน ซึ่งในปัจจุบันการพัฒนารูปแบบได้ดำเนินไปอย่างไม่หยุดยั้ง เมื่อรูปแบบที่ใช้อยู่ในค่อนข้างล้าสมัย หรือไม่สามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ที่วางไว้ จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาขึ้น เพื่อให้รูปแบบนั้นมีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เหมาะสมกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีนักวิชาการ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบไว้ ดังนี้

Willer (1976, p. 83) กล่าวถึง การพัฒนารูปแบบว่า การพัฒนารูปแบบอาจมีขั้นตอนการดำเนินงานที่แตกต่างกันไป แต่โดยทั่วไปอาจแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ การสร้างรูปแบบ และการหาความเที่ยงตรงของรูปแบบ ส่วนรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนจะมีการดำเนินการอย่างไรขึ้นอยู่กับลักษณะและกรอบแนวคิด ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนั้น ๆ

Morrison, Ross, & Kemp (2004) สรุปกระบวนการพัฒนารูปแบบ ดังนี้ 1) การระบุความต้องการและจุดมุ่งหมายเป็นการวิเคราะห์ความต้องการจากการวิเคราะห์ปัญหาประเมินความต้องการเพื่อนำมาออกแบบและพัฒนาและกำหนดจุดมุ่งหมายของรูปแบบ 2) การวิเคราะห์คุณลักษณะเป็นการวิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ที่จะมีผลไม่ว่าจะเป็นอายุเพศพื้นฐานทางเศรษฐกิจความถนัดแรงจูงใจความรู้พื้นฐานรวมทั้งความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือระหว่างกลุ่มตลอดจนด้านระดับพัฒนาการและรูปแบบ 3) การกำหนดงานผลผลิตและวัตถุประสงค์เป็นการกำหนดงานที่จะต้องทำตามขั้นตอน 4) การทดสอบก่อนเป็นการสืบค้นความรู้พื้นฐานก่อนที่จะทำการดำเนินการ

5) กำหนดเนื้อหาสาระโดยการวิเคราะห์หารายละเอียดของกิจกรรมหรืองานที่เกี่ยวข้องอาจใช้การสัมภาษณ์หรือการสังเกต 6) กำหนดวัตถุประสงค์เป็นการกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดเป็นผลจากการใช้รูปแบบ 7) การกำหนดกิจกรรมเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนด 8) การกำหนดทรัพยากรเป็นการวิเคราะห์ทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง เช่น บุคลากรงบประมาณองค์การสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำให้การออกแบบประสบความสำเร็จ 9) การกำหนดการบริการสนับสนุนเป็นการวิเคราะห์ถึงการบริการสนับสนุนที่จำเป็น 10) การประเมินผลเป็นการประเมินเพื่อนำไปปรับปรุงออกแบบและพัฒนา

Briggs (2005) สรุปกระบวนการพัฒนารูปแบบ ได้ดังนี้ 1) การวิเคราะห์เป็นการวิเคราะห์ปัญหาสาเหตุของปัญหาวิธีการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ข้อจำกัดเป้าหมายของการจัดกิจกรรม 2) การออกแบบเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์เนื้อหากิจกรรมการเรียนรู้สื่อและแนวทางในการประเมินผล 3) การพัฒนาเป็นการพัฒนามีองค์ประกอบสำคัญ คือ เนื้อหากิจกรรมและการประเมินผล 4) การทดลองภาคสนามเป็นการนำรูปแบบไปทดลองใช้เพื่อหาความเป็นไปได้และประสิทธิภาพของรูปแบบ 5) การนำไปใช้เป็นการนำรูปแบบที่ผ่านการทดลองภาคสนามไปดำเนินการใช้จริง 6) การเผยแพร่ภายหลังการดำเนินการใช้จริงจึงดำเนินการเผยแพร่ต่อไป

รัตนะ บัวสนธิ์ (2550, น. 240-244) กล่าวว่า การประเมินรูปแบบที่พัฒนาขึ้นโดยคณะกรรมการมาตรฐานการประเมินทางการศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ในแต่ละด้านจะมีตัวบ่งชี้ดังนี้

1. มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) เป็นมาตรฐานการประเมินการดำเนินการให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย โดยพิจารณาตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) มุ่งให้บริการ เป็นการประเมินการปฏิบัติงานตามภารกิจ รวมทั้งก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่บุคคลนั้น ๆ รับผิดชอบ 2) มีแนวทางการประเมินอย่างเป็นทางการ มีการกำหนดเป็นนโยบาย การจัดทำข้อตกลงและคู่มือไว้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เพื่อการประเมินความสอดคล้องกับความต้องการ 3) ผลประโยชน์ทับซ้อน จะต้องทำการเจรจาด้วยความซื่อสัตย์และทำใจให้เปิดกว้าง 4) วิธีการจัดทำรายงานการประเมิน ต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับการนำไปใช้ประโยชน์ตามความต้องการอย่างแท้จริง

2. มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility Standards) เป็นมาตรฐานที่จะประกันได้ว่าผลการประเมินจะสามารถให้สารสนเทศที่มีความหมาย ทันเวลาและมีผลต่อการนำไปใช้ได้จริง โดยพิจารณาตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) มุ่งให้เกิดการสร้างสรรค์เปลี่ยนแปลง เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของสถาบันนั้น ๆ 2) กำหนด จำแนกการนำไปใช้ประโยชน์ การประเมินรูปแบบจะต้องมีการกำหนดกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์ และความต้องการใช้ประโยชน์จากการประเมินให้ชัดเจน 3) ความน่าเชื่อถือของนักประเมิน เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถทางวิชาชีพอย่างแท้จริง 4) การจัดทำรายงานนำไปใช้ได้

มีความชัดเจน มีความถูกต้อง สามารถนำไปปฏิบัติได้ และ 5) การกำกับติดตาม มีการติดตามผล การใช้อย่างต่อเนื่อง

3. มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) เป็นมาตรฐานที่จะประกันได้ว่าการประเมินรูปแบบนั้นง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ เหมาะสมกับเวลา ทรัพยากร และทุนที่จะต้องใช้ ในการดำเนินการ โดยพิจารณาตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) วิธีการปฏิบัติได้ การประเมินวิธีการพัฒนา มีการวางแผนและ ดำเนินการคุ้มค่างบประมาณค่าใช้จ่าย 2) เป็นที่ยอมรับจากบุคคลหลาย ๆ ฝ่าย โดยให้บุคคลเหล่านี้มีส่วนร่วม ในการดำเนินงาน และ 3) เป็นไปได้เกี่ยวกับค่าใช้จ่าย การประเมินความสอดคล้อง เหมาะสมกับเวลา และทรัพยากรการดำเนินงาน

4. มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards) เป็นมาตรฐานที่ประกันได้ว่า รูปแบบที่ได้มานั้นมีความแม่นยำและสรุปได้อย่างถูกต้องตามเทคนิควิธีการต่าง ๆ โดยพิจารณาตัวบ่งชี้ดังนี้ 1) นิยามสิ่งที่จะประเมินให้ชัดเจน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ สมรรถนะที่จำเป็น บทบาท ความรับผิดชอบ เพื่อการประเมินรูปแบบเป็นไปอย่างเที่ยงตรง 2) พิจารณาสภาพแวดล้อม การจำแนก อธิบายบริบทสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน 3) การระบุวิธีการประเมิน มีความเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด 4) การวัดมีความเที่ยง เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นต้องวัดผู้รับการพัฒนามีความเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด 5) ควบคุมการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ 6) ควบคุมความลำเอียง และ 7) การกำกับเป็นระบบ และเหมาะสม

ทศนา แคมมณี (2552, น. 201) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบควรเป็นไปตามขั้นตอนระบบ ดังนี้

1. การกำหนดจุดมุ่งหมายของรูปแบบ สิ่งสำคัญประการแรก คือ ต้องกำหนด จุดมุ่งหมายของระบบให้ชัดเจน
2. การศึกษาหลักการ/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จะช่วยให้ระบบมีพื้นฐานที่มั่นคงขึ้น
3. การศึกษาสภาพการณ์และปัญหาที่เกี่ยวข้อง จะช่วยให้ผู้สร้างได้ค้นพบองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้มีระบบมีประสิทธิภาพเมื่อนำไปใช้จริง ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ต้องนำมาพิจารณาในการจัดองค์ประกอบและจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งหลาย การนำข้อมูลความเป็นจริงมาใช้ในการสร้างระบบจะช่วยจัดหรือป้องกันปัญหาอันจะทำให้ระบบขาดประสิทธิภาพ
4. การกำหนดองค์ประกอบ ได้แก่ การพิจารณาว่ามีอะไรบางอย่างที่จะช่วยให้บรรลุผลสำเร็จ การกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรของระบบสามารถใช้วิธีการทางสถิติเข้ามาช่วยคัดสรรหาองค์ประกอบที่สำคัญได้ด้วย
5. การจัดกลุ่มองค์ประกอบ ได้แก่ การนำองค์ประกอบที่กำหนดไว้มาจัดหมวดหมู่ เพื่อความสะดวกในการคิดและการดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

6. การจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ เป็นขั้นที่ต้องใช้ความคิด ความรอบคอบ ต้องพิจารณาว่าองค์ประกอบใดเป็นเหตุและเป็นผลต่อกันในลักษณะใด สิ่งใดควรมาก่อนมาหลังสิ่งใด สามารถดำเนินการคู่ขนานกันไปได้ ขั้นนี้นอกจากอาศัยหลักตรรกะแล้ว ยังสามารถใช้วิธีทดสอบทางสถิติเข้ามาช่วยหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหลายว่าอะไรสัมพันธ์กันโดยตรงหรือโดยอ้อม

7. การจัดผังรูปแบบ เมื่อจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบได้ลงตัวแล้ว สามารถนำเสนอความคิดเป็นผังจำลองความคิด ซึ่งในขั้นตอนนี้อาจจัดเป็นผังลำดับขั้นตอนตามที่เห็นสมควรซึ่งลำดับขั้นตอนนี้ก็คือ ผลของการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบและการจัดการขององค์ประกอบนั่นเอง หรืออาจนำเสนอเป็นผังระบบที่สมบูรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ 5 ส่วน คือ ตัวป้อน กระบวนการ ผลผลิต กลไกควบคุมและข้อมูลป้อนกลับ

8. การทดลองใช้ ขั้นตอนดังกล่าวเป็นขั้นตอนหลักในการคิดและการเขียนผังออกมาให้ชัดเจน ระบบที่คิดจะต้องผ่านการพิจารณาอย่างรอบคอบทั้งทางด้านทฤษฎี/หลักการ และการปฏิบัติอย่างไรก็ตาม ถึงแม้ระบบที่สร้างขึ้นจะได้ผ่านกระบวนการอย่างรอบคอบเพียงใด ก็ยังไม่สามารถกล่าว ได้ว่าเป็นระบบที่ดีมีประสิทธิภาพจนกว่าจะได้ทดลองจริงเพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้น

9. การประเมินผล ได้แก่ การศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้ระบบ ระบบใช้แล้วได้ผลตามเป้าหมายหรือไม่ใกล้เคียงกับเป้าหมายมากที่สุด ระบบนั้นจึงเรียกว่าเป็นระบบที่ดีมีประสิทธิภาพ

10. การปรับปรุงระบบ ระบบที่มีประสิทธิภาพส่วนใหญ่จะต้องผ่านการทดลองและประเมินผลมาแล้ว ผลจากการทดลองใช้จะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงระบบให้ดีขึ้น

บุญชม ศรีสะอาด (2553, น. 104-106) กล่าวถึง การพัฒนารูปแบบ ว่าทำได้ 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างหรือการพัฒนารูปแบบ ผู้วิจัยจะสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาก่อนเป็นรูปแบบตามสมมติฐาน โดยการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวความคิดของรูปแบบที่มีผู้พัฒนาไว้แล้วในเรื่องเดียวกันหรือเรื่องอื่น ๆ และผลการศึกษาหรือผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สภาพสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้สามารถกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรนั้น หรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบ ในการพัฒนารูปแบบนี้จะต้องใช้หลักเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญ และการศึกษาค้นคว้าซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบ โดยอาจจะคิดโครงสร้างของรูปแบบขึ้นก่อนแล้วปรับปรุงโดยอาศัยข้อสังเกตจากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวคิด รูปแบบ หรือผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือทำการศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรแต่ละตัวแล้วคัดเลือกองค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรสำคัญประกอบขึ้นเป็นโครงสร้างของรูปแบบก็ได้ หัวใจสำคัญของขั้นนี้ขึ้นอยู่กับที่การเลือกเฟ้นองค์ประกอบในรูปแบบ (ตัวแปรหรือกิจกรรม) เพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสม ผู้วิจัยควรกำหนดหลักการในการพัฒนารูปแบบอื่นอย่างชัดเจน เช่น เป็นรูปแบบที่ไม่ซับซ้อน สามารถ

นำไปปฏิบัติได้ง่าย ในรูปแบบมีน้อยตัวแต่สามารถอธิบายผลได้มาก ฯลฯ ในการวิจัยบางเรื่อง จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ หลังจากได้พัฒนารูปแบบในขั้นต้นแล้วจำเป็นต้องทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ เพราะว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นนั้นถึงแม้ว่าจะพัฒนาโดยมีรากฐานทฤษฎี แนวความคิด รูปแบบของคนอื่น และผลการวิจัยที่ผ่านมาแล้ว หรือแม้กระทั่งได้รับการกลั่นกรองจากผู้เชี่ยวชาญแล้วก็ตาม แต่ก็ยังเป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐาน ซึ่งจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริง หรือทำการทดลองนำไปใช้ในสถานการณ์จริง เพื่อทดสอบดูว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ (ในขั้นนี้บางครั้งจึงใช้คำว่า การทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบ)

วโร เฟิงส์วส์ดี (2553, น. 9-11) ได้กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ และ 2) การตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ โดยผู้วิจัยจะสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาก่อนเป็นรูปแบบตามสมมติฐาน (Hypothesis Model) โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ผู้วิจัยอาจจะศึกษารายกรณี หน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งผลการศึกษาจะนำมาใช้กำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ภายในรูปแบบ รวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรเหล่านั้น หรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบ ดังนั้น การพัฒนารูปแบบในขั้นตอนนี้จะต้องอาศัยหลักการของเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญ ซึ่งโดยทั่วไปการศึกษาในขั้นตอนนี้จะมีขั้นตอนย่อย ๆ คือ

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำสารสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นร่างกรอบความคิดการวิจัย

2. การศึกษาจากบริบทจริง ในขั้นตอนนี้อาจจะดำเนินการได้หลายวิธี ได้แก่

- 2.1 การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการในปัจจุบันของหน่วยงาน โดยศึกษาความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Stakeholder) ซึ่งวิธีศึกษาอาจจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสอบถาม การสำรวจ การสนทนากลุ่ม เป็นต้น

- 2.2 การศึกษารายกรณี (Case Study) หรือพหุกรณีหน่วยงานที่ประสบผลสำเร็จหรือมีแนวปฏิบัติที่ดีในเรื่องที่ศึกษา เพื่อนำมาเป็นสารสนเทศที่สำคัญในการพัฒนารูปแบบ

- 2.3 การศึกษาข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิวิธีศึกษาอาจจะใช้วิธีการสัมภาษณ์การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เป็นต้น

3. การจัดทำรูปแบบ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะใช้สารสนเทศที่ได้ในข้อ 1 และ 2 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นกรอบความคิดการวิจัย เพื่อนำมาจัดทำรูปแบบ

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ ภายหลังที่ได้พัฒนารูปแบบในขั้นตอนแรกแล้วจำเป็นที่จะต้องทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบดังกล่าว เพราะรูปแบบที่พัฒนาขึ้นถึงแม้จะพัฒนาโดยมีรากฐานจากทฤษฎีแนวความคิดรูปแบบของบุคคลอื่น และผลการวิจัยที่ผ่านมาแต่ก็เป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐาน ซึ่งจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ เป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพตามที่มุ่งหวังหรือไม่ การเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริงหรือทดลองใช้รูปแบบในสถานการณ์จริงจะช่วยให้ทราบอิทธิพลหรือความสำคัญขององค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรต่าง ๆ ในรูปแบบ ผู้วิจัยอาจจะปรับปรุงรูปแบบใหม่โดยการตัดองค์ประกอบหรือตัวแปรที่พบว่ามีอิทธิพลหรือมีความสำคัญน้อยออกจากรูปแบบซึ่งจะทำให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น การทดสอบรูปแบบอาจกระทำได้ใน 4 ลักษณะ ดังนี้

1. การทดสอบรูปแบบด้วยการประเมินตามมาตรฐานที่กำหนด การประเมินที่พัฒนาโดย The Joint Committee on Standards of Educational Evaluation ภายใต้การดำเนินงานของ (Stufflebeam; et al. 1983, p. 117-141) ได้นำเสนอหลักการประเมินเพื่อเป็นบรรทัดฐานของกิจกรรมการตรวจสอบรูปแบบ ประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน ดังนี้ 1) มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) เป็นการประเมินความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง 2) มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ (Utility Standards) เป็นการประเมินการสนองต่อความต้องการของผู้ใช้รูปแบบ 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) เป็นการประเมินความเหมาะสม ทั้งในด้านกฎหมายและศีลธรรมจรรยา 4) มาตรฐานด้านความถูกต้องครอบคลุม (Accuracy Standards) เป็นการประเมินความน่าเชื่อถือ และได้สาระครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการอย่างแท้จริง

2. การทดสอบรูปแบบด้วยการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิการทดสอบรูปแบบในบางเรื่องไม่สามารถกระทำได้โดยข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยการประเมินค่าพารามิเตอร์ของรูปแบบหรือการดำเนินการทดสอบรูปแบบด้วยวิธีการทางสถิติแต่งานวิจัยบางเรื่องนั้นต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าการได้ตัวเลขแล้วสรุป

3. การทดสอบรูปแบบโดยการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้องมักจะใช้กับ การพัฒนารูปแบบโดยใช้เทคนิคเดลฟาย เมื่อผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบโดยใช้เทคนิคเดลฟาย เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในรอบสุดท้ายมาจัดท าเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) เพื่อนำไปสำรวจความคิดเห็นของบุคคลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ

4. การทดสอบรูปแบบโดยการทดลองใช้รูปแบบ การทดสอบรูปแบบโดยการทดลองใช้รูปแบบนี้ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย มีการดำเนินการตามกิจกรรมอย่างครบถ้วน ผู้วิจัยจะนำข้อค้นพบที่ได้จากการประเมินไปปรับปรุงรูปแบบต่อไป

สรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างรูปแบบ โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการศึกษาจากบริบทจริง อาจจะใช้วิธีการสัมภาษณ์การสอบถาม การสำรวจ การสนทนากลุ่ม เป็นต้น เพื่อนำสารสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อกำหนดเป็นกรอบความคิดการวิจัยเพื่อนำมาจัดทำรูปแบบ และขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ เป็นการตรวจสอบหาความเที่ยงตรงของรูปแบบว่ามีความเหมาะสมหรือไม่เป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพตามที่มุ่งหวังหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยสามารถปรับปรุงรูปแบบใหม่โดยการตัดองค์ประกอบหรือตัวแปรที่พบว่ามีความสำคัญน้อยออกจากรูปแบบ จะทำให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสมถูกต้องครอบคลุม มีความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ยิ่งขึ้น

การตรวจสอบและประเมินรูปแบบ

การตรวจสอบรูปแบบสามารถกระทำได้หลายวิธีด้วยกัน โดยได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการตรวจสอบรูปแบบไว้ ดังนี้

รัตนะ บัวสนธ์ (2550, น. 240-244) กล่าวว่า การประเมินรูปแบบที่พัฒนาขึ้นโดยคณะกรรมการมาตรฐานการประเมินทางการศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ในแต่ละด้านจะมีตัวบ่งชี้ดังนี้

1. มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) เป็นมาตรฐานการประเมินการดำเนินการให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย โดยพิจารณาตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) มุ่งให้บริการ เป็นการประเมินการปฏิบัติงานตามภารกิจ รวมทั้งก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่บุคคลนั้น ๆ รับผิดชอบ 2) มีแนวทางการประเมินอย่างเป็นทางการ มีการกำหนดเป็นนโยบาย การจัดทำข้อตกลงและคู่มือไว้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เพื่อการประเมินความสอดคล้องกับความต้องการ 3) ผลประโยชน์ทับซ้อน จะต้องทำการเจรจาด้วยความซื่อสัตย์และทำให้เปิดกว้าง 4) วิธีการจัดทำรายงานการประเมิน ต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับการนำไปใช้ประโยชน์ตามความต้องการอย่างแท้จริง

2. มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility Standards) เป็นมาตรฐานที่จะประกันได้ว่าผลการประเมินจะสามารถให้สารสนเทศที่มีความหมาย ทันเวลาและมีผลต่อการนำไปใช้ได้จริง โดยพิจารณาตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) มุ่งให้เกิดการสร้างสรรค์เปลี่ยนแปลง เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของสถาบัน นั้น ๆ 2) กำหนด จำแนกการนำไปใช้ประโยชน์ การประเมินรูปแบบจะต้องมีการกำหนดกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์ และความต้องการใช้ประโยชน์จากการประเมินให้ชัดเจน 3) ความน่าเชื่อถือของนักประเมิน เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถทางวิชาชีพอย่างแท้จริง 4) การจัดทำรายงานนำไปใช้ได้ มีความชัดเจน มีความถูกต้อง สามารถนำไปปฏิบัติได้ และ 5) การกำกับติดตาม มีการติดตามผลการใช้อย่างต่อเนื่อง

4. มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards) เป็นมาตรฐานที่ประกันได้ว่ารูปแบบที่ได้มานั้นมีความแม่นยำและสรุปได้อย่างถูกต้องตามเทคนิควิธีการต่าง ๆ โดยพิจารณาตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) นิยามสิ่งที่จะประเมินให้ชัดเจน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ สมรรถนะที่จำเป็น บทบาท ความรับผิดชอบ เพื่อการประเมินรูปแบบเป็นไปอย่างเที่ยงตรง 2) พิจารณาสภาพแวดล้อมการจำแนก อธิบายบริบทสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน 3) การระบุวิธีการประเมิน มีความเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด 4) การวัดมีความเที่ยง เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นต้องวัดผู้รับการพัฒนา จะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ทักษะและเจตคติ ความสม่ำเสมอ คงเส้นคงวาในการวัดแต่ละครั้ง 5) ควบคุมการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ 6) ควบคุมความลำเอียง และ 7) การกำกับเป็นระบบ และเหมาะสม

อรุณศรี เงินเสือ (2559, น. 56) ได้กล่าวว่า การตรวจสอบและประเมินรูปแบบ เป็นการตรวจสอบ เพื่อต้องการที่จะให้ได้รูปแบบที่เชื่อถือได้ ซึ่งอาจใช้การตรวจสอบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ เฉพาะทางที่เกี่ยวข้อง การตรวจสอบโดยการสัมภาษณ์ หรือการนำไปทดลองใช้ตามสภาพจริง

Eisner (1994, p. 192-193 อ้างถึงใน อมรรัตน์ สารเถื่อนแก้ว, 2562, น. 118-120) ได้เสนอแนวคิดการตรวจสอบรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิไว้ดังนี้

1. การตรวจสอบนี้เป็นการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้ง เฉพาะในประเด็นที่นำมาพิจารณาซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไปแต่อาจผสมผสานปัจจัยในการพิจารณาด้านต่าง ๆ เข้าด้วยกันตาม วิจารณ์ญาณของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพประสิทธิภาพ หรือความเหมาะสมของ สิ่งที่กำลังตรวจสอบ

2. เป็นรูปแบบการตรวจสอบที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่จะตรวจสอบ โดยที่พัฒนามาจากรูปแบบการวิจารณ์งานศิลป์ ที่มีความละเอียดอ่อนลึกซึ้งและต้องอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจากการวัดคุณค่า ไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใด ๆ ได้ และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ตรวจสอบอย่างแท้จริง ต่อมาได้มีการนำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้ในทางการศึกษาระดับสูงในวงการอุดมศึกษามากขึ้นเฉพาะสาขานั้น ผู้ที่ศึกษาเรื่องนั้นอย่างจริงจังจึงจะทราบและเข้าใจอย่างลึกซึ้ง

3. เป็นแบบที่ใช้ตัวบุคคล หรือผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ โดยให้ความเชื่อถือว่า ผู้ทรงคุณวุฒินั้นเที่ยงธรรมและมีดุลยพินิจที่ดี ทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์การพิจารณาต่าง ๆ จะเกิดจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒิ

4. เป็นรูปแบบที่ยอมให้ความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิตามอรรถาธิบายและความถนัดของแต่ละคน นับตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่พิจารณา การบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการการเก็บรวบรวม การประมวลผล การวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอ ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิจะเน้นที่สถานภาพทางวิชาชีพ ประสบการณ์และการเป็นที่เชื่อถือของวิชาชีพนั้นเป็นสำคัญ

สรุปได้ว่า รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ นั้น หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 3 ด้าน ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งรูปแบบนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้เกี่ยวกับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร

การวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีทางการบริหารเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ เพื่อให้เกิดความถูกต้อง สอดคล้องกับหลักการทางวิชาการ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทบทวนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด และทฤษฎีการบริหาร ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ความเป็นมาของทฤษฎีระบบ

ทฤษฎีระบบ (System Theory) เมื่อประมาณปี ค.ศ. 1950 เริ่มจากนักชีววิทยาชาวออสเตรีย นำมาใช้อธิบายความหมายของระบบต่าง ๆ ในระบบกายภาพชีวภาพและระบบสังคมไว้ว่า องค์การเปลี่ยนแปลงได้อย่างเป็นระบบมีความเกี่ยวพันกันหลายด้าน หลายระดับ และระบบคือ กลุ่มขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบและคุณลักษณะที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นระบบ หมายถึง ส่วนต่าง ๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยต่อกัน กลุ่มหนึ่งซึ่งเมื่อรวมกันแล้ว จะกระทำหน้าที่บางประการ เพื่อให้ภารกิจนั้นบรรลุวัตถุประสงค์

ความหมายการบริหารระบบ

ทฤษฎีระบบเป็นทฤษฎีการศึกษาองค์การและการบริหารที่นำปัจจัยต่าง ๆ มาประกอบ เข้าด้วยกันเป็นระบบ ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องเชื่อมโยงกัน สามารถส่งผลกระทบไปถึงกันและกันได้

โดยแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาองค์การในเชิงระบบนี้ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ของนักชีววิทยาชื่อ Ludwig Von Bernalfly ซึ่งได้เสนอทฤษฎีระบบทั่วไปไว้ในปี ค.ศ. 1995 (วิเชียร วิทยอุดม, 2558) เพื่อใช้อธิบายความเหมือนกันของระบบต่าง ๆ ทั้งระบบกายภาพ ชีวภาพ หรือระบบสังคมว่าจำเป็นต้องประกอบด้วยระบบย่อย (Subsystem) และเชื่อว่าองค์การ มีเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบ เกี่ยวพันต่อกันหลายด้าน หลายระดับ โดยมีนักการศึกษา และนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของทฤษฎีระบบไว้เพิ่มเติม ดังนี้

Searles (1967) กล่าวว่า ระบบเป็นการจัดสิ่งต่าง ๆ ให้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ อย่างเป็นระเบียบเป็นลำดับขั้นตอนเพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

Gagne, & Briggs (1974, p. 19) กล่าวว่า ระบบหมายถึง วิธีการใด ๆ ก็ได้ที่ได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบเพื่อเป็นหลักให้สามารถทำสิ่งใดสิ่งบรรลุผลตามเป้าหมาย ซึ่งอาจจะเป็นเป้าหมายในวงกว้าง เช่น เพื่อสังคม หรือเป้าหมายย่อยเช่น เพื่อคนส่วนหนึ่งของสังคม หรือเป้าหมายในวงแคบ เช่น เพื่อครูคนเดียวก็ได้

Kast, & Rosenzweig (1995, p. 102) ได้กล่าวถึงความหมายของระบบไว้ว่า หมายถึง องค์ประกอบหรือระบบย่อยที่มีปฏิสัมพันธ์กัน เพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของระบบใหญ่ที่เป็นภาพรวมของระบบ

Richard Johnson (1977, pp. 623–651) ได้ให้ความหมายของระบบไว้ว่า เป็นการรวบรวม หรือการผสมผสานกันของสิ่งหรือส่วนต่าง ๆ ที่ไม่สามารถแบ่งแยกกันได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นทฤษฎีเชิงระบบจึงเป็นวิธีการจัดการที่ผสมผสานหน้าที่การจัดการกิจกรรมการจัดการและการวางแผนเชิงกลยุทธ์เข้าด้วยกัน โดยพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมภายนอก ระยะหนึ่ง ๆ ประกอบด้วย ป้อนเข้า (Input Stage) ขั้นตอนการแปรสภาพ (Conversion or Transformation Stage) และขั้นตอนผลผลิต (Output Stage) และมีข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)

จันทร์ น. สงวนนาม (2551, น. 7) ได้กล่าวถึงความหมายของระบบไว้ว่า หมายถึง ระบบ เป็นการประกอบกันด้วยการรวมกลุ่มขององค์ประกอบย่อยต่าง ๆ ที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อทำกิจกรรมบางอย่างให้บรรลุผลตามความต้องการขององค์การ

อำนาจ ชีระวนิช, (2553, น. 93–94) ได้สรุปไว้ว่า องค์การระบบเปิดที่ทำงานสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมและต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมระบบย่อยต่าง ๆ จะต้องทำงานสัมพันธ์กัน และเทคโนโลยีในการปฏิบัติงานขององค์การจะต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมขององค์การ

สรุปได้ว่า ระบบ หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน โดยส่วนประกอบมีการทำงานสอดประสานร่วมกัน เพื่อให้สามารถดำเนินการต่าง ๆ บรรลุเป้าหมายตามที่ได้วางไว้

ประเภทของระบบ

1. ระบบปิด (Close System) เน้นเฉพาะภายในองค์กร โดยไม่สนใจสภาพแวดล้อมภายนอก
2. ระบบเปิด (Open System) ลักษณะจะขยายกว้างโดยให้ความสนใจกับสภาพแวดล้อมภายนอกซึ่งจะช่วยให้องค์กรสามารถติดตามและปรับระบบการทำงานให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา องค์กรแบบระบบเปิด จึงมีความ สมบูรณ์มากกว่าระบบปิด

หลักการและแนวคิดของทฤษฎีระบบ

Gagne and Briggs (1974, p. 19) กล่าวว่า ระบบ หมายถึง วิธีการใด ๆ ก็ได้ที่ได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบเพื่อเป็นหลักให้สามารถทำสิ่งใดสิ่งบรรลุผลตามเป้าหมาย ซึ่งอาจจะเป็นเป้าหมายในวงกว้าง เช่น เพื่อสังคม หรือเป้าหมายย่อยเช่น เพื่อคนส่วนหนึ่งของสังคม หรือเป้าหมายในวงแคบ เช่น เพื่อครูคนเดียวก็ได้

Searles (1967) กล่าวว่า ระบบเป็นการจัดสิ่งต่าง ๆ ให้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์อย่างเป็นระเบียบเป็นลำดับขั้นตอนเพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

Ludwig von Bertalanffy (1986) ได้ให้ความหมายของระบบไว้ว่าเป็นการรวบรวมของส่วนประกอบซึ่งมีความสัมพันธ์และส่งเสริมต่อกันเพื่อทำงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

Bertalanffy (1986, p. 36-41) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีระบบเดิม คือ การประยุกต์ หลักการของหลักวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับสาเหตุของสภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อตัวแปรที่ศึกษา มีองค์ประกอบที่มีปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนและเป็นระบบเปิด มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมจะเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์และยังเป็นรูปแบบในการอธิบายความสัมพันธ์ของข้อมูลโดยมีวัตถุประสงค์หรือหลักการดังนี้

1. ทฤษฎีเชิงระบบมีความเชื่อว่า ระบบจะต้องเป็นระบบเปิด กล่าวคือ จะต้องมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมโดยได้รับอิทธิพลหรือผลกระทบตลอดเวลาจากสภาพแวดล้อม
2. มีรูปแบบของการจัดลำดับ ในลักษณะของระบบใหญ่และระบบย่อยที่สัมพันธ์กัน
3. มีรูปแบบของปัจจัยป้อนเข้าและผลผลิต ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลของการปฏิสัมพันธ์ที่มีกับสิ่งแวดล้อม โดยเริ่มต้นจากปัจจัยกระบวนการและผลผลิตตามลำดับ เป็นองค์ประกอบของระบบ
4. แต่ละองค์ประกอบของระบบจะต้องมีส่วนสัมพันธ์กัน หรือมีผลกระทบต่อกันและกัน หมายความว่า ถ้าองค์ประกอบของระบบตัวใดตัวหนึ่งเปลี่ยนไป ก็จะมีผลต่อการปรับเปลี่ยนขององค์ประกอบตัวอื่นด้วย
5. ทฤษฎีเชิงระบบเชื่อในหลักการของความมีเหตุผลของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นหลักการทางวิทยาศาสตร์ที่สามารถพิสูจน์ได้เชิงระบบไม่เชื่อว่าผลของสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง เกิดจาก

เหตุเพียงสาเหตุเดียว แต่ทฤษฎีเชิงระบบเชื่อว่าปัญหาทางการบริหารที่เกิดขึ้นมักจะมาจากสาเหตุที่มากกว่าหนึ่งสาเหตุ

6. ทฤษฎีเชิงระบบจะมองทุกๆ อย่างในภาพรวมของทุกองค์ประกอบมากกว่าที่จะมองเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งของระบบ

7. ทฤษฎีเชิงระบบคำนึงถึงผลของการปฏิบัติที่เป็น “Output” หรือ “Product” มากกว่า “Process” ซึ่งผลสุดท้ายของงานที่ได้รับอาจมีมากมายหลายสิ่ง ซึ่งก็คือผลกระทบ ที่เกิดขึ้นตามมาในภายหลัง

8. ทฤษฎีเชิงระบบจะมีกระบวนการในการปรับเปลี่ยน และป้อนข้อมูลย้อนกลับ เพื่อบอกให้รู้ว่ระบบมีการเบี่ยงเบนอย่างไร ควรจะแก้ไขที่องค์ประกอบใดของระบบ ซึ่งก็คือ การวิเคราะห์ระบบ

นิรมล กิติกุล (2548, น. 46-47) กล่าวว่า แนวคิดเชิงระบบนั้นถือว่าการจัดการเป็นระบบหนึ่งที่มีจุดมุ่งหมายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันประกอบขึ้นด้วยส่วนต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์และปฏิกริยาซึ่งกันและกันในระหว่างส่วนต่าง ๆ อยู่เสมอ การศึกษาวิเคราะห์องค์กรในเชิงระบบซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรต่าง ๆ มากมายทั้งภายในภายนอกองค์การ ล้วนแต่มีผลกระทบต่อโครงสร้างขององค์การทั้งนั้นซึ่งสรุปคุณลักษณะสำคัญของระบบ ได้ดังนี้

1. ส่วนต่าง ๆ ของระบบจะอยู่ในสถานะที่เคลื่อนไหวได้
2. การเคลื่อนไหวของส่วนต่าง ๆ จะมีปฏิกริยาตอบโต้ต่อกัน
3. ในระบบหนึ่ง ๆ จะประกอบไปด้วยระบบย่อย ๆ มากมายและภายในแต่ละระบบย่อยอาจจะมีระบบย่อยลงไปอีก
4. การเปลี่ยนแปลงส่วนใดส่วนหนึ่งของระบบอาจมีผลทำให้ต้องเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงส่วนอื่นในระบบนั้นด้วย หรือเปลี่ยนแปลงระบบย่อยอาจทำให้กระทบกระเทือนถึงระบบที่ใหญ่กว่าก็ได้

จันทราณี สงวนนาม (2551, น. 93-94) กล่าวว่า ทฤษฎีระบบนั้นมีหลักการ ดังนี้

1. ทฤษฎีระบบมีความเชื่อว่าระบบต้องเป็นระบบเปิด (Open system) กล่าวคือ จะต้องมีการสร้างปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอก โดยระบบจะได้อิทธิพล หรือผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมภายนอกตลอดเวลา
2. รูปแบบของการจัดลำดับของระบบใหญ่ และระบบย่อยต้องมีความสัมพันธ์กัน
3. มีรูปแบบของปัจจัยนำเข้าและผลผลิต (Input Output Model) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลของปฏิสัมพันธ์ที่มีกับสิ่งแวดล้อมภายนอก โดยเริ่มต้นจากปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตตามลำดับขององค์ประกอบระบบ

4. ในแต่ละองค์ประกอบของระบบจะต้องมีส่วนที่สัมพันธ์กันหรือมีผลกระทบต่อกันและกัน หมายความว่า ถ้าองค์ประกอบของระบบตัวใดตัวหนึ่งเปลี่ยนไปก็จะมีผลต่อการปรับเปลี่ยนขององค์ประกอบตัวอื่น ๆ ตามไปด้วย

5. ทฤษฎีระบบเชื่อในหลักการของความเป็นเหตุเป็นผลของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นหลักการทางวิทยาศาสตร์ที่สามารถพิสูจน์ได้ และเชื่อว่าปัญหาที่เกิดขึ้น มักจะมีสาเหตุมากกว่าหนึ่งสาเหตุ

6. ทฤษฎีระบบคำนึงถึงผลของการปฏิบัติที่มีต่อผลผลิต (Output) หรือมากกว่ากระบวนการ (Process) ซึ่งผลสุดท้ายของงานที่ได้รับอาจจะมีมากมายหลายสิ่ง ซึ่งก็คือ ผลกระทบ (Outcome) ที่เกิดขึ้นตามมาภายหลัง

7. ทฤษฎีระบบจะมีกระบวนการในการปรับเปลี่ยนและป้อนข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อบอกให้รู้ว่ระบบมีการเบี่ยงเบนอย่างไร การจะแก้ไขที่องค์ประกอบใดของระบบ นั้นคือการวิเคราะห์ระบบ

สรุปได้ว่า ทฤษฎีระบบ หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันเป็นกระบวนการ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งนักบริหารจะมองเห็นภาพรวมขององค์กรทั้งหมด ตามความสัมพันธ์ของทุกๆ องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบเบื้องต้นของระบบคือ 1) ตัวป้อน (Input) 2) กระบวนการ (Process) และ 3) ผลผลิต (Product) ซึ่งควรจะมีส่วนสำคัญเพิ่มขึ้นอีก 2 ส่วนคือ 4) กลไกควบคุม (Control) และ 5) ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)

องค์ประกอบของระบบ

Kast, & Rosenweig (1995, p. 112) กล่าวว่า ระบบประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ประการดังนี้

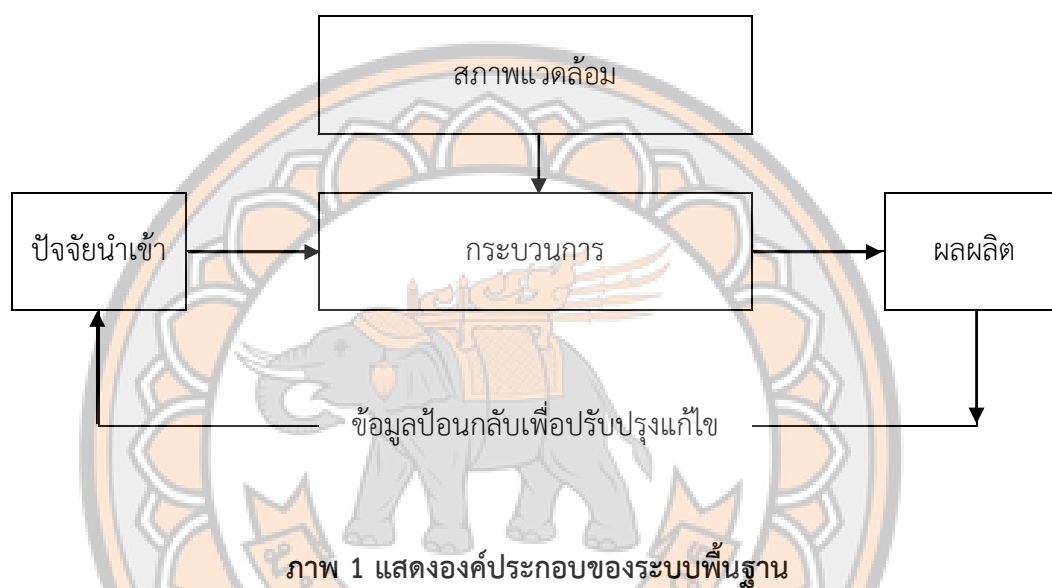
1. ปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง ทรัพยากรที่จำเป็นที่จะต้องนำเข้าสู่ระบบ เพื่อให้เกิดการทำงาน ทั้งนี้ทรัพยากรของแต่ละระบบจะมีรูปแบบที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับประเภทของระบบ สำหรับระบบของสถานศึกษา ตัวอย่างปัจจัยนำเข้า คือ นักเรียน หลักสูตร วัสดุ อุปกรณ์ บุคลากร เป็นต้น

2. กระบวนการ (Process) หมายถึง การแปรรูปปัจจัยนำเข้า หรือทรัพยากร ให้เปลี่ยนเป็นผลผลิต ทั้งนี้กระบวนการจะมีลักษณะใดก็ขึ้นอยู่กับประเภทของระบบ สำหรับกระบวนการของระบบในสถานศึกษา มีตัวอย่าง เช่น การบริหารจัดการศึกษา การจัดการเรียน การสอน การวัดประเมินผล เป็นต้น

3. ผลผลิต (Output) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของระบบ โดยตัวอย่างผลผลิตของระบบสถานศึกษา เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ความพึงพอใจของผู้เรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน เป็นต้น

4. ผลย้อนกลับ (Feed Back) หมายถึง ส่วนที่ส่งผลกระทบต่อระบบ โดยสามารถใช้เป็นกลไกการควบคุมการทำงานของระบบให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งจะชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพให้ดียิ่งขึ้นไป

5. สภาพแวดล้อม (Environment) หมายถึง สภาพอยู่แวดล้อมของระบบโดยตัวอย่างสภาพแวดล้อมของระบบสถานศึกษา เช่น ที่ตั้ง ชุมชน และผู้ปกครอง เป็นต้น โดยสามารถแสดงทั้ง 5 องค์ประกอบนี้รวมกันได้ ดังภาพ 1

Hoy, & Miskel (2008, pp. 292-293) กล่าวว่ารูปแบบระบบสังคมของโรงเรียน (Social-System Model for School) มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ปัจจัยนำเข้า (Input) ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมที่โรงเรียนสามารถควบคุมได้ ทรัพยากรบุคคล พันธกิจและนโยบายของรัฐ วัสดุอุปกรณ์และการบริหารจัดการ
2. กระบวนการเปลี่ยนสภาพ (Transformation Process) ประกอบด้วย ระบบโครงสร้าง ระบบการเมือง ระบบบุคคลและระบบวัฒนธรรม ซึ่งองค์ประกอบในทุกละดับจะมีความสัมพันธ์กัน
3. ผลผลิต (Outputs) ประกอบด้วย ภาพความสำเร็จของงาน อัตราการออกกลางคัน อัตราการตกหล่นและคุณภาพโดยรวม
4. ข้อมูลย้อนกลับ (Feed Back) เป็นความแตกต่างของสภาพเป็นจริงกับสภาพคาดหวัง
5. สภาพแวดล้อม (Environment) เป็นสภาพแวดล้อมที่สถานศึกษาไม่สามารถควบคุมเองได้

Lunenburg, & Ornstein (1996, pp. 17-19) ได้กล่าวว่า รูปแบบการบริหารโรงเรียนเชิงระบบจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งหากทำการวิเคราะห์การดำเนินงานขององค์การทางการศึกษาและบทบาทของผู้บริหารโดยใช้กรอบแนวคิดระบบเปิด (Open-System Framework) การดำเนินงานของโรงเรียนสามารถแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ ปัจจัยนำเข้า (Inputs) กระบวนการแปรสภาพ (Transformation Process) และผลผลิต (Outputs) กรอบแนวคิดนี้ช่วยให้การวิเคราะห์การดำเนินงานของโรงเรียนวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็ว ถูกต้องและยังสามารถชี้ให้เห็นถึงความพยายามของผู้บริหารในการริเริ่มการเปลี่ยนแปลงขึ้นในระบบอีกด้วย

1. ปัจจัยนำเข้า (Inputs) โรงเรียนได้รับการจัดสรรบุคลากร งบประมาณ ทฤษฎีความรู้ รวมทั้ง กฎหมาย ระเบียบในการจัดการศึกษาของโรงเรียนในขณะที่กลุ่มต่าง ๆ มีข้อเรียกร้องหรือความต้องการจากโรงเรียน เช่น นักเรียนต้องการมีหลักสูตรที่สัมพันธ์และมีประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ ครูต้องการเงินเดือนเพิ่มสภาพการทำงานที่ดี ผลประโยชน์อื่น ๆ และความมั่นคงในงาน คณะกรรมการโรงเรียนคาดหวังเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ชุมชนคาดหวังการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ รวมทั้งความคาดหวังของกลุ่มย่อยอื่น ๆ ที่ยังรอคำตอบจากโรงเรียน แต่ละกลุ่มจะมีเป้าหมายเป็นของตนเอง ซึ่งอาจเกิดความขัดแย้งกันงานของผู้บริหาร คือ การบูรณาการเป้าหมายที่หลากหลายเหล่านี้ โดยการวางแผนในการปฏิบัติงาน

2. กระบวนการแปรสภาพ (Transformation Process) องค์การจะทำการเปลี่ยนแปลงปัจจัยนำเข้าจากสิ่งแวดล้อมภายนอกเพื่อให้เป็นผลผลิต ระบบจะเพิ่มมูลค่าในการปฏิบัติงานผ่านกระบวนการแปรสภาพ ซึ่งประกอบด้วยการดำเนินงานภายในองค์การ โดยการบริหารการดำเนินงานในระบบ ซึ่งมีองค์ประกอบในการบริหารการดำเนินงาน คือ สมรรถนะด้านเทคนิคของผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ทักษะในการตัดสินใจและการสื่อสาร แผนการดำเนินงาน ความสามารถในการบริหารการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น ทั้งนี้กิจกรรมต่างๆ ที่ดำเนินการ โดยผู้บริหารจะส่งผลต่อผลผลิตของโรงเรียน

3. ผลผลิต (Outputs) ผลที่เกิดจากการดำเนินการแปรสภาพปัจจัยนำเข้าผ่านกระบวนการแปรสภาพ โดยใช้กิจกรรมการบริหาร เช่น การกำหนดโครงสร้างองค์การ การพัฒนาวัฒนธรรม การตัดสินใจ การจูงใจ การนำ การสื่อสาร การบริหารการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาหลักสูตร การบริหารงานบุคคลและการบริหารงบประมาณ เพื่อทำให้เกิดผลผลิต ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการดำเนินงานของครู อัตราการเจริญงอกงามของนักเรียนและบุคลากร อัตราการออกกลางคัน การเปลี่ยนแปลงของบุคลากร การขาดเรียนของนักเรียนและการขาดงานของบุคลากร

จันทราณี สงวนนาม (2551, น. 86-87) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของทฤษฎีเชิงระบบประกอบด้วยส่วนประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. ปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง ทรัพยากรทางการบริหารทุก ๆ ด้าน ได้แก่ บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Materials) การบริหารจัดการ (Management) และแรงจูงใจ (Motivations) ที่เป็นส่วนร่วมเริ่มต้น และเป็นตัวสำคัญในการปฏิบัติงานขององค์กร

2. กระบวนการ (Process) หมายถึง การนำเอาปัจจัยทางการบริหารทุกประเภทมาใช้ในการดำเนินงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ เนื่องจากในกระบวนการจะมีระบบย่อย ๆ รวมกันอยู่หลายระบบ ครบวงจร ตั้งแต่การบริหารการจัดการการนิเทศ การวัดผลและประเมินผล การติดตามตรวจสอบ เพื่อให้ปัจจัยทั้งหลายเข้าสู่กระบวนการทุกกระบวนการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลลัพธ์ (Product or Output) เป็นผลที่เกิดจากกระบวนการของการนำปัจจัยมาปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

4. ผลกระทบ (Outcome or Impact) เป็นผลที่เกิดขึ้นหลังจากผลลัพธ์ที่ได้ซึ่งอาจจะเป็นที่คาดไว้หรือไม่คาดคิดมาก่อน

มณีนรีตน์ สุวรรณวารี (2554) กล่าวว่า ระบบประกอบไปด้วยองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ ทรัพยากรต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในกระบวนการบริหารนั้น คือ ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางกายภาพ ทรัพยากรทางการเงิน และข้อมูลที่ต้องใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ

2. กระบวนการแปรรูป (Transformation Process) ได้แก่ เทคนิคในการจัดการต่าง ๆ รูปแบบกิจกรรมการผลิต เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการผลิต สภาพแวดล้อม ผลย้อนกลับ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลิต

3. ปัจจัยนำออก (Outputs) ได้แก่ สินค้า บริการ กำไร ขาดทุน และผลที่คาดหวังอื่น ๆ เช่น ศักยภาพของพนักงานที่พัฒนาขึ้น เป็นต้น

4. ข้อมูลย้อนกลับ (Feed Back) คือ ข้อมูลที่เกี่ยวกับผลที่เกิดจากกิจกรรมขององค์กร ซึ่งสามารถนำไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในขั้นตอนต่าง ๆ ได้

สรุปได้ว่า ทฤษฎีเชิงระบบ ประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลักที่สำคัญอยู่ 3 ส่วน คือ สิ่งป้อนเข้าไป หรือข้อมูลนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลลัพธ์ (Output) ซึ่งจะต้องมีส่วนสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และต้องทำงานร่วมกันได้ภายใต้สภาพแวดล้อมการทำงาน การทำงานของระบบเดียวกัน เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ออกมา ผลลัพธ์นั้นอาจทำให้เกิดผลกระทบได้ซึ่งอาจจะเป็นสิ่งที่คาดไว้ หรือไม่คาดคิดมาก่อนตลอดจนข้อมูลย้อนกลับ ที่เกี่ยวกับผลผลิต หรือกระบวนการขององค์กรที่เป็น ตัวกำหนดปัจจัยนำเข้าในการดำเนินงานครั้งต่อไปได้เป็นอย่างดี

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียน

การจัดการห้องเรียนเป็นวิธีการอย่างหนึ่ง ที่ดำเนินการให้ห้องเรียนให้อยู่ในสภาพความพร้อมที่จะดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียนรู้ของผู้เรียน พร้อมทั้งก่อให้เกิดแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้มาโรงเรียนทุกวันอย่างมีความสุข

ความหมายของการบริหารจัดการห้องเรียน

การบริหารจัดการห้องเรียน (classroom management) มีความหมายตามที่นักวิชาการชาวไทยและชาวต่างประเทศได้แสดงทัศนะไว้เป็นการพูดถึงความหมายของการจัดการห้องเรียน มักมีการพูดถึงในขอบเขตที่จำกัด เช่น การจัดสภาพของห้องเรียนที่ส่วนใหญ่เข้าใจกันว่าเป็นการจัดตกแต่งห้องเรียนทางวัตถุหรือทางกายภาพให้มีบรรยากาศ น่าเรียน การควบคุมห้องเรียน การดูแลห้องเรียนหรือการจัดการกับพฤติกรรมของนักเรียน เป็นต้น แท้จริงแล้วในการจัดการห้องเรียนยังมีความหมาย ขอบข่าย หลักการ วิธีการ และทักษะสำคัญ ๆ มากมาย โดยมีผู้ให้ความหมายของบริหารจัดการห้องเรียน ไว้ดังนี้

Kauchak Eggen (1998, p. 486) ให้คำจำกัดความว่าการบริหารการจัดการห้องเรียน หมายถึง พฤติกรรมของครูในการดำเนินกิจกรรมที่กำหนดขึ้นเพื่อสร้างเสริมการเรียนรู้ของเด็ก การดำเนินกิจกรรมดังกล่าวประกอบด้วย การจัดระเบียบห้องเรียน การสร้างกฎเกณฑ์และแนวปฏิบัติในห้องเรียน วิธีการตอบสนองของครูต่อพฤติกรรมต่างๆ ของเด็ก วิธีดำเนินการสอน ตลอดจนการสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน โดยเป้าหมายของการบริหารจัดการ (Management Goals) มี 2 ประการสำคัญ คือ

1. รังสรรค์สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมให้การเรียนรู้มีความเป็นไปได้อย่างมากที่สุดและครูจะสามารถสะท้อนการปฏิบัติงานของตนเองด้วยการถามตนเองสม่ำเสมอว่าระบบการบริหารจัดการเอื้ออำนวยให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้อย่างไรเพียงใด
2. พัฒนานักเรียนให้มีศักยภาพในการจัดการและนำตนเองให้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ดังนั้น การบริหารจัดการชั้นเรียนจึงเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจด้วยตนเอง ประเมินตนเอง และควบคุมดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสมตามวัย

McCreary (1999) กล่าวว่า การบริหารจัดการในห้องเรียนว่าเป็นวิถีทาง (The Way) ที่ครูจัดการ (Organized) และควบคุม (Controlled) เกี่ยวกับพฤติกรรมเปลี่ยนแปลง รวมถึงปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนภายในห้องเรียนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่วนใหญ่แล้วจะเข้าใจกันว่าการจัดการห้องเรียน คือ การจัดสภาพของห้องเรียนทางด้านกายภาพ หรือการตกแต่งห้องเรียนด้วยวัสดุตกแต่ง เพื่อเป็นการจูงใจนักเรียนให้มีความสนใจและตั้งใจเรียน แต่ความจริงเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการจัดการห้องเรียนเท่านั้น หากแต่ต้องมีการสร้างสรรค์ และเอาใจใส่สภาพบรรยากาศภายในห้องเรียนด้วยเช่นกัน ครูจึงเป็นบุคคลที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในการรับหน้าที่เป็นผู้สร้าง และส่งเสริม

กระบวนการเรียนการสอน กระตุ้นความใส่ใจและใส่ใจในการศึกษาของผู้เรียน สร้างความมีระเบียบวินัยให้กับผู้เรียนรวมถึงการคงสภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยให้การสอนในห้องเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล แก่ผู้เรียนอย่างยั่งยืน

Froyen, & Iverson (1999) กล่าวว่า การจัดการในห้องเรียนต่างเป็นกระบวนการที่ครูได้จัดให้นักเรียน เพื่อให้เกิดการส่งเสริมการเรียนรู้จนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ รวมถึงการที่นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่โรงเรียนกำหนด ดังนั้น ความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนครูจะต้องเป็นครูที่มีประสิทธิภาพ พฤติกรรมของครูและนักเรียนต้องเชื่อมต่อกันด้วยแนวคิดหรือข้อตกลงของการจัดการในชั้นเรียน การจัดการในชั้นเรียนแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบที่สำคัญ คือ

1. การบริหารจัดการเกี่ยวกับบริบทในห้อง (Content Management) คือ การที่ครูได้ดำเนินการจัดการเกี่ยวกับวัสดุ (Material) เครื่องมือ (Equipment) ที่ใช้ดำเนินการสอน การเคลื่อนย้ายคนในห้องเรียน (Movement of People) บทเรียน (Lessons)
2. การบริหารจัดการเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการ (Conduct Management)
3. การบริหารจัดการด้านความสะดวสบาย (Covenants Management)

Burden, & Byrd (2003) ได้สรุปความหมายของการบริหารจัดการชั้นเรียนว่าเป็นการแสดงถึงความสามารถของครูในการออกแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ซึ่งส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในทางสังคมเชิงบวก ความกระตือรือร้นและแรงจูงใจในการเรียนรู้ เช่นเดียวกันกับ Thomas, & Jere (2008) ที่อธิบายความหมายของการบริหารจัดการชั้นเรียนไว้ในหนังสือ Looking in classroom ว่า หมายถึง การที่ครูสร้างและคงสภาพสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ ที่จะนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จ ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ การสร้างกฎระเบียบแนวทางใน การดำเนินการที่ช่วยให้บทเรียนน่าสนใจอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการต่าง ๆ ในชั้นเรียน

Colville, & Hall (2004, p. 114) ได้ให้ความหมายของการจัดการห้องเรียนไว้ว่าเป็นพฤติกรรมการสอนที่ครูสร้างและคงสภาพเงื่อนไขของการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลขึ้นในชั้นเรียนซึ่งถือเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ การจัดการห้องเรียนที่มีคุณภาพนั้นต้องเป็นกระบวนการที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและคงสภาพเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ โดยสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การให้ผลย้อนกลับและการจัดการเกี่ยวกับการทำงานของนักเรียน ความพยายามของครูที่มีประสิทธิภาพนั้นหมายรวมถึง การที่ครูเป็นผู้ดำเนินการเชิงรุก (Proactive) มีความรับผิดชอบ (Responsive) และเป็นผู้สนับสนุน (Supportive)

Carla (2008) ได้ให้ความหมายของกลยุทธ์การบริหารจัดการห้องเรียนว่า หมายถึง วิธีการที่ครูใช้ เพื่อทำให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้นการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จของนักเรียนโดยรวม

Gilpatrick (2010) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารจัดการห้องเรียน คือ ความรับผิดชอบของครูแต่ละคนภายในห้องเรียนทั้งด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และการมีปฏิสัมพันธ์ทั้งครูและนักเรียน กฎระเบียบ นโยบาย และผลผลิต วัสดุอุปกรณ์ ความรื่นรมย์ทางอารมณ์ และทรัพยากรอื่น ๆ ที่มีความสำคัญในห้องเรียน

ณิรดา เวชญาลักษณ์ (2562) ก็ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการห้องเรียนที่สอดคล้องกันว่า การบริหารจัดการห้องเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินการของครูผู้สอนในการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมทั้งในเชิงกายภาพและจิตวิทยา สร้างกฎระเบียบวินัยในชั้นเรียน มีกลวิธีในการจัดการพฤติกรรมของผู้เรียน โดยอาศัยหลักการและแนวคิดโดยยึดหลักกระบวนการบริหารจัดการ

ปริญญ์ ณัฏฐ์ (2563) ให้ความเห็นถึง การบริหารจัดการชั้นเรียนหรือการจัดการห้องเรียนว่า หมายถึง การดำเนินการของครูในการจัดสภาพแวดล้อมทั้งในเชิงกายภาพและจิตวิทยา เพื่อสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับผู้สอนและเพื่อนอย่างมีความสุข

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการห้องเรียน หมายถึง เป็นวิธี (Method) หรือกลยุทธ์ (Strategy) ที่ครูผู้สอนจะสร้างสภาพแวดล้อม และสังคมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ครูจะเป็นผู้สร้างให้ผู้เรียนมีวินัยในตนเอง รู้หน้าที่และบทบาทในห้องเรียน นอกจากนี้ครูต้องเป็นบุคคลที่คอยเสริมสร้าง คอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การบริหารจัดการห้องเรียนที่ดีจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการขับเคลื่อนผู้เรียนให้บรรลุสู่เป้าหมายได้เร็วขึ้น

ความสำคัญของการบริหารจัดการในห้องเรียน

Diguilio (1994) ชี้ว่า ถ้าการจัดการในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ ครูต้องเป็นผู้กำหนดกรอบ กฎกติกา ครูต้องเป็นผู้ดำเนินการให้ดีพอที่จะทำให้เกิดการเรียนการสอน เรื่องที่ครูสร้างขึ้นควรเป็นเรื่องที่สร้างสรรค์ หากการจัดการในห้องเรียนไร้ประสิทธิภาพ การกระทำที่มีลักษณะเชิงสร้างสรรค์ของครูก็จะกลับกลายเป็นการสร้างปฏิกิริยา และพฤติกรรมแบบต่อต้าน แต่การจัดการในห้องเรียนแบบที่ปล่อยให้นักเรียนทำตามใจชอบ ไม่มีการกำหนดกรอบหรือให้คำแนะนำใด ๆ แก่นักเรียน ก็อาจจะเท่ากับเป็นการทำลายระบบในห้องเรียนได้ การบริหารจัดการในห้องเรียน 2 ลักษณะ คือ

1. การบริหารจัดการในห้องเรียนในเชิงบวก (Positive Classroom Management) ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งที่ช่วยให้ครูสอนพฤติกรรมที่เอื้อสังคมได้ดีที่สุด

2. การสร้างห้องเรียนที่เอื้อสังคม เป็นการเลือกกฎเกณฑ์ที่เป็นเครื่องมือต่อต้านเรื่องของการบริหารจัดการห้องเรียน ซึ่งมีความสำคัญยิ่งกว่าระเบียบวินัยหรือการบังคับให้นักเรียนประพฤติตัวให้ดี แนวคิดของการจัดการในห้องเรียนมีหลักสำคัญว่าครู คือ ผู้นำครูสร้างสถานการณ์ขึ้นทำให้เหตุการณ์ดำเนินไป ครูช่วยคุ้มครองให้นักเรียนปลอดภัย ครูบางคนใช้ยุทธวิธีที่แข็งแกร่ง โดยใช้กฎหรือการข่มขู่และการลงโทษเข้าปราบปรามนักเรียน แต่จะเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนเห็นด้วยกับกฎเกณฑ์ที่เป็นเชิงปฏิบัติทางลบมากกว่าหรือ ถ้าดำเนินไปโดยแบบที่ปล่อยให้เด็กทำตามใจชอบ

การบริหารจัดการในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนเพราะในการจัดการห้องเรียนที่เอื้อประโยชน์ให้กับนักเรียน นักเรียนแต่ละคนได้เรียนร่วมกับผู้อื่นในห้องเรียนได้อย่างมีความสุข โดยที่การดำเนินงานจัดกระบวนการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น คุณครูจะต้องพัฒนาเด็กให้มีพฤติกรรมเป้าหมาย ซึ่งเป็นผลผลิตของการจัดการห้องเรียนแห่งความสุขดังต่อไปนี้

1. ให้นักเรียนได้เรียนรู้ที่จะควบคุมตนเองได้มากขึ้น
2. ให้เด็กเรียนรู้ที่จะเข้าใจและยอมรับผลการกระทำของตนเอง
3. ให้รับผิดชอบตนเองและพึ่งพาคนอื่นตามความจำเป็นได้อย่างเหมาะสม

Good, & Brophy (2000) ชี้ว่า มนุษย์มีสติปัญญาหลายด้านการค้นหาจุดแข็งของเด็กจะทำให้มองจุดอ่อนของเด็กทางที่ดีขึ้น การมีมุมมองที่ดีต่อเด็กจะกระตุ้นให้ครูพยายามช่วยเหลือเด็กมากขึ้น และความสำเร็จเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ก็เพราะการจัดการในชั้นเรียน นอกจากนี้ยังกำหนดสมรรถนะของครูเกี่ยวกับการบริหารจัดการในห้องเรียน ดังนี้

1. มีภาวะความเป็นผู้นำ
2. สามารถบริหารจัดการในห้องเรียนด้านต่าง ๆ ได้
3. สามารถสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ
4. สามารถประสานประโยชน์ได้
5. สามารถนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการในห้องเรียนได้

การจัดการห้องเรียน มีความสำคัญด้วยเหตุผลหลายประการ คือ

1. การเรียนรู้จะเกิดขึ้นไม่ได้หรือเกิดได้น้อยถ้ามีสิ่งรบกวนในห้องเรียนอยู่ตลอดเวลา ด้วยปัญหาทางด้านพฤติกรรมของนักเรียน

2. นักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนที่ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน มีเสียงดังและสิ่งรบกวน หรือการจัดที่นั่งไม่เหมาะสม อาจเกิดสาเหตุให้เกิดปัญหาทางวินัยนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าว หรือทำให้นักเรียนไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่

3. การกำหนดคุณลักษณะพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนไว้ล่วงหน้าจะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการห้องเรียน เพราะจะทำให้นักเรียนมีแนวทางในการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง โดยไม่แสดงอาการหรือพฤติกรรมที่จะเป็นการรบกวนการเรียนของผู้อื่น

4. ห้องเรียนที่มีการจัดการกับพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม จะทำให้ครูสามารถดำเนินการสอนได้อย่างเต็มที่ โดยไม่เสียเวลากับการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน

5. การจัดการห้องเรียนให้นักเรียนมีวินัยในการเรียนรู้และการอยู่ร่วมกันด้วยความเอื้ออาทร โดยคำนึงถึงกฎระเบียบของห้องเรียนอย่างต่อเนื่อง นอกจากมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้แล้วยังมีผลในระยะยาว คือ เป็นการปลูกฝังลักษณะนิสัยเพื่อการเป็นพลเมืองดีในอนาคต

Capani (2004) กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการในห้องเรียนว่า

1. ช่วยให้ครูผู้สอนมีความเป็นผู้นำในห้องเรียน
2. ครูได้รับการพัฒนาทักษะในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กนักเรียน
3. ครูได้มีความเข้าใจในวิชาชีพครู
4. ช่วยขับเคลื่อนให้นักเรียนพบแนวทางและประสบผลสำเร็จได้ง่ายขึ้น

ศศิธร ชันติธรางกูร (2551) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการในห้องเรียนว่ามีความสำคัญด้วยเหตุผลหลายประการ คือ

1. การเรียนรู้จะเกิดขึ้นไม่ได้หรือเกิดได้น้อยถ้ามีสิ่งรบกวนในชั้นเรียนอยู่ตลอดเวลา ด้วยปัญหาด้านพฤติกรรมของนักเรียน
2. นักเรียนที่อยู่ในชั้นเรียนที่ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน มีเสียงดังและสิ่งรบกวน หรือการจัดที่นั่งไม่เหมาะสม อาจเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาทางวินัยนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวหรือทำให้นักเรียนไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ส่งผลให้นักเรียน สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่

3. การกำหนดคุณลักษณะพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนไว้ล่วงหน้าจะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการในห้องเรียน เพราะจะทำให้นักเรียนมีแนวทางในการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง โดยไม่แสดงอาการหรือพฤติกรรมที่จะเป็นการรบกวนการเรียนของผู้อื่น

4. ห้องเรียนที่มีการจัดการกับพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม จะทำให้ครูสามารถดำเนินการสอนได้อย่างเต็มที่ โดยไม่เสียเวลากับการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน

5. การจัดการชั้นเรียนให้นักเรียนมีวินัยในการเรียนรู้และการอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร โดยคำนึงถึงกฎระเบียบของชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง นอกจากจะยังมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้แล้วยังมีผลในระยะยาว คือ เป็นการปลูกฝังลักษณะนิสัยเพื่อการเป็นพลเมืองดีในอนาคต

สรุปได้ว่า การจัดห้องเรียนมีความสำคัญต่อการดำเนินการต่าง ๆ ในห้องเรียนการจัดการห้องเรียนที่ดีจะทำให้ครูสามารถดำเนินการสอนได้อย่างเต็มที่ ไม่เสียเวลากับการแก้ไขปัญหา

พฤติกรรมของผู้เรียน และจะกระตุ้นส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้รวมถึงการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมของผู้เรียนได้ ดังนั้น จะเห็นว่าการจัดการบริหารห้องเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีครูเป็นผู้วางแผนและกระบวนการส่งเสริมทั้งทางด้านกายภาพและด้านสังคม ประโยชน์ของการบริหารจัดการห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพยังส่งผลให้ครูและนักเรียนมีความเคารพไว้วางใจ มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สภาพบรรยากาศที่เหมาะสมช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความเป็นผู้นำ กระตือรือร้นในการเรียน สื่อสารกันได้ดีขึ้น

หลักการบริหารจัดการในห้องเรียน

Weinstein (2003) กล่าวถึงการจัดการในห้องเรียน สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาว่า สามารถแบ่งออกได้ 3 แบบ คือ

1. การจัดการด้านบรรยากาศในห้องเรียน โดยมีหลักที่จะต้องพิจารณา คือ
 - 1.1 การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
 - 1.2 การสร้างระเบียบปฏิบัติในห้องเรียน
 - 1.3 การสร้างระบบความปลอดภัยในห้องเรียน
 - 1.4 การจัดการด้านเวลาในห้องเรียน
2. การจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งมีองค์ประกอบคือ
 - 2.1 การสร้างการกระตุ้นและแรงจูงใจให้นักเรียน
 - 2.2 การจัดกิจกรรมกลุ่มในการเรียนรู้
 - 2.3 การดำเนินการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. การจัดการกับวินัยของผู้เรียน มีสิ่งที่เป็นองค์ประกอบคือ
 - 3.1 การสร้างระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 3.2 การทำงานร่วมกับผู้ปกครอง
 - 3.3 การสร้างวินัยในห้องเรียน

Burden (1996) กล่าวถึงหลักการจัดการห้องเรียนไว้ 3 หลักการ คือ

หลักการที่ 1 เตรียมการจัดการโดยเตรียมความพร้อมสำหรับปีการศึกษาจัดระเบียบห้องเรียนเลือกและสอนกฎระเบียบและวิธีปฏิบัติ

หลักการที่ 2 วางแผนการจัดการโดยวางแผนการเรียนการสอน ซึ่งหลักการจัดการอยู่ในใจตลอดเวลา วางแผนเพิ่มแรงจูงใจ วางแผนจัดการกับนักเรียนที่แตกต่างและวางแผนร่วมมือกับผู้ปกครอง

หลักการที่ 3 ดำเนินการในห้องเรียน โดยสร้างความร่วมมือและความรับผิดชอบกระตุ้นและเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสม คุณครูที่พัฒนาห้องเรียนแบบการเรียนรู้เป็นหลักจะจัดกรอบ

บทเรียน โดยคำนึงว่า นักเรียนจะเรียนรู้อะไรจากงานที่ตนเองมอบหมาย และจะเน้นความสำคัญของการคิดและการสร้างความเข้าใจมากกว่าการเน้นคำตอบที่ถูกต้องหรือการทำใบงานให้เสร็จ ครูที่บริหารจัดการห้องเรียนแบบนี้มีแนวโน้มที่จะพูดอย่างมีเป้าหมายและสะท้อนการเรียนรู้ โดยออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดกว้างและนำไปใช้ได้จริง

Marshall (1994) กล่าวถึงสิ่งที่ครูควรตระหนักในการจัดห้องเรียนมี ดังนี้

1. ปรับความคิดเกี่ยวกับสาเหตุแห่งความล้มเหลวและความสำเร็จ เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ มักมีสาเหตุของความล้มเหลวว่า เป็นเพราะขาดความสามารถ และจะต้องสำเร็จได้ต้องอาศัยโชคเท่านั้น ในขณะที่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักจะอ้างสาเหตุแห่งความล้มเหลวว่า เป็นเพราะไม่มีความพยายามและอ้างสาเหตุแห่งความสำเร็จว่าเป็นเพราะความสามารถ และความพยายาม ดังนั้น ครูจึงต้องหาวิธีการจะทำให้นักเรียนปรับเปลี่ยนการคิดของตนเองเกี่ยวกับสาเหตุของความล้มเหลวและความสำเร็จ

2. สร้างแรงจูงใจในการเรียน หลักการในการสร้างแรงจูงใจในการเรียนมีดังนี้

2.1 ถ้าเป็นการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับความรู้ นักเรียนต้องยอมรับว่าสิ่งที่เรียนนั้นมีความสำคัญ หากนักเรียนเห็นความสัมพันธ์ของเนื้อหาบทเรียนและเวลาที่ใช้ในการเรียนจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

2.2 ระหว่างการเรียน นักเรียนได้ศึกษาความรู้ได้ด้วยวิธีใดที่ทำให้ความรู้ที่มีความสำคัญมากขึ้น ตรงประเด็นมากขึ้นและมีประโยชน์ในการนำไปใช้มากขึ้น ทั้งนี้หากครูมีวิธีการสอนที่หลากหลาย โดยเชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่เข้าด้วยกันจะช่วยให้การเรียนรู้ในครั้งนั้น

Brophy (1996) สรุปหลักการบริหารจัดการห้องเรียนให้บรรลุเป้าหมายได้นั้น ครูต้องดำเนินงานในสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. การจัดเก็บอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ในห้องเรียน
2. การกำหนดลักษณะการเคลื่อนไหวของนักเรียนในห้องเรียน
3. การกำหนดกฎระเบียบในห้องเรียนตั้งแต่วันแรกของปีการศึกษา
4. การเริ่มและสิ้นสุดการสอนด้วยความราบรื่น
5. การจัดการเกี่ยวกับการเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนในระหว่างชั่วโมงเรียน
6. การจัดการเกี่ยวกับการทำกิจกรรมของนักเรียน เริ่มจากกระตุ้นให้นักเรียนสนใจบทเรียนและขจัดอุปสรรคหรือสิ่งรบกวนในการเรียนให้น้อยที่สุด
7. การดำเนินงานให้การเรียนรู้เป็นไปในทางที่ครูได้กำหนดหรือวางแผนไว้

สรุปว่า หลักการบริหารจัดการห้องเรียนต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลักการบริหารจัดการที่ดี ผู้เรียนจะเป็นผู้ที่ได้รับผลประโยชน์สูงสุด โดยการบริหารจัดการห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพ

ควรยึดหลักการความยืดหยุ่นในห้องเรียน ความเป็นประชาธิปไตย การเสริมสร้างความรู้ สติของครู และผู้เรียน และการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในห้องเรียน การบริหารจัดการห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพ จะเกิดประโยชน์ต่อครู คือ จะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถควบคุมนักเรียนให้มีพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ ประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน คือ ผู้เรียนได้อยู่ในสภาพที่มีความพร้อมต่อการเรียนรู้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

ปัจจัยส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน

การบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีปัจจัยสนับสนุนหลายประการ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการห้องเรียน เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการเก็บรวบรวมข้อมูลของปัจจัยสนับสนุนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยมีนักวิชาการ และนักการศึกษา หลายท่าน ได้อธิบายไว้ ดังนี้

Hoy, & Miskel (2009) ได้กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับโรงเรียนในฐานะที่เป็นระบบสังคมหนึ่ง ว่าต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้าของระบบที่เข้ามาสนับสนุนการบริหารจัดการ 5 ประการ ได้แก่

1. โครงสร้าง โดยต้องมีการกำหนดสายบังคับบัญชา ตำแหน่ง บทบาทหน้าที่ในการทำงาน และกฎระเบียบข้อบังคับในองค์กร
2. ทรัพยากรบุคคล บุคลากรถือเป็นปัจจัยที่สำคัญขององค์กร ดังนั้น บุคลากรต้องมีความรู้ ความสามารถ และบุคลิกภาพที่เหมาะสม สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามบทบาท หน้าที่ และตามความคาดหวังขององค์กร
3. วัฒนธรรม เป็นพฤติกรรมของสมาชิกในองค์กรที่มีการปฏิบัติสืบทอดต่อกันมาตาม ความเชื่อ และบรรทัดฐานขององค์กร
4. สภาพแวดล้อม หมายรวมไปถึง สิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร อาทิ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ บรรยากาศขององค์กร เศรษฐกิจ สภาพสังคม เทคโนโลยี เป็นต้น

อัคราภรณ์ มาตรา (2555, น. 24) ได้ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วม ในการประกันคุณภาพการศึกษาของครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น 10 ด้าน ประกอบด้วย 1) วิสัยทัศน์พันธกิจและยุทธศาสตร์ 2) โครงสร้างของโรงเรียน 3) เทคโนโลยี และระบบงาน 4) การปฏิบัติด้านบริหาร 5) การปฏิบัติด้านการจัดการ 6) การปฏิบัติของครูและ ทีมงาน 7) การพัฒนาครูและทีมงาน 8) ภาวะผู้นำทางวิชาการ 9) บรรยากาศของโรงเรียน 10) การจูงใจ

แพว เฉลิมญาติวงศ์ (2557, น. 30) กล่าวว่า ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผล ของการปฏิบัติงานของข้าราชการครู มี 3 ปัจจัย ประกอบด้วย

1. ปัจจัยด้านองค์การ ประกอบด้วย โครงสร้างสถานศึกษา จุดมุ่งหมายของสถานศึกษา ระเบียบและข้อตกลง การติดต่อสื่อสาร ความมั่นคงของสถานศึกษา ขนาดของสถานศึกษา และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการบริหาร ประกอบด้วย ความเป็นผู้นำการบริหารจัดการบังคับบัญชาและการสนับสนุนของผู้บริหาร

3. ปัจจัยด้านผลตอบแทนของครู ประกอบด้วย เงินเดือนและผลตอบแทน สวัสดิการต่าง ๆ ลักษณะงานการได้รับการยอมรับนับถือ ความมั่นคงปลอดภัย ความรู้ความสามารถของข้าราชการครู ความเอาใจใส่นักเรียน การให้ความร่วมมือและการมีส่วนร่วมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในโรงเรียน

Steers (1991, อ้างถึงใน วุฒิพร ประทุมพงษ์, 2556, น. 26) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร ดังนี้ 1) บรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ 2) โครงสร้างการบริหารที่เหมาะสม 3) เทคโนโลยีและระบบงาน 4) การติดต่อสื่อสาร 5) ระบบสารสนเทศ 6) การจูงใจ 7) ภาวะผู้นำ 8) การสร้างวิสัยทัศน์และพันธกิจรวม 9) การบริหารจัดการ 10) การมีส่วนร่วม และ 11) การพัฒนาบุคลากร

วิรัตน์ เกตุเรือง (2559, น. 13) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ คือ ต้องมีการวางแผน โดยมีผู้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ ซึ่งมีปัจจัยในการบริหาร คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนมีการอำนวยความสะดวกให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ณัฐพิมล ธรรมสร้างกูร (2559) ศึกษาการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู โดยพบว่า มีปัจจัยสำคัญที่มีส่วนสนับสนุนในการบริหารการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสรุปได้ 7 ประการ ดังนี้

1. ผู้บริหาร ต้องเป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และนำมาสร้างโอกาสในการพัฒนา โดยส่งเสริมครูอย่างเหมาะสมในการพัฒนาตนเอง และเป็นแบบอย่างที่ดี ผู้บริหารมีหน้าที่สำคัญในการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าประสงค์ของสถานศึกษา และบริหารสถานศึกษาโดยใช้วิธีการที่เหมาะสม และเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย

2. ครูผู้สอนหรือบุคลากร ต้องเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี มีจรรยาบรรณวิชาชีพ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างกับนักเรียน เป็นนักจัดการเรียนรู้ที่ดี มีประสิทธิภาพ โดยหน้าที่สำคัญของครู คือ ต้องอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน จัดสภาพหรือบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้

3. ผู้เรียน ต้องมีความพร้อมทั้งสุขภาพกายและใจ มีความคิดที่เป็นเหตุเป็นผล กล้าแสดงออก มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ โดยมีบทบาทสำคัญในการรับผิดชอบ และมีวินัย ต่อการเรียนรู้ของตนเอง รู้จักค้นคว้าหาความรู้ รับฟัง และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อน ในชั้นเรียนกล้าแสดงออกในทางที่สร้างสรรค์

4. งบประมาณ เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการบริหารการจัดการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นต้องมีการวางแผนการใช้งบประมาณให้เหมาะสม

5. หลักสูตร ต้องมีการกำหนดหลักสูตรให้มีความเหมาะสมต่อการพัฒนา สอดคล้อง กับเป้าหมายของสถานศึกษา และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่จำเป็นต่าง ๆ

6. สื่อและแหล่งเรียนรู้ ต้องมีการจัดหาสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย เหมาะสมกับระดับ ของผู้เรียนและเนื้อหา สารวิชา เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกลงมือปฏิบัติจริง

7. บรรยากาศและสภาพแวดล้อม ต้องมีการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้มีความ สะอาดเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน มีพื้นที่ที่เพียงพอต่อการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และผู้เรียนกับครูผู้สอน

สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ (2560) กล่าวถึง ปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของ สถานศึกษาหรือองค์กรไว้ว่า ประกอบด้วย 4 ส่วนที่สำคัญ ดังนี้

1. คน (Man) ถือได้ว่าเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากองค์กรต้อง อาศัยคนเป็นแรงขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุเป้าหมาย

2. เงิน (money) องค์กรจำเป็นต้องมีเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินงาน ดังนั้น ผู้บริหาร องค์กรจะต้องเข้าใจหลักการของการจัดหาเงิน การใช้ไปของเงิน รวมถึงการควบคุมทางการเงิน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับองค์กร

3. วัสดุ (material) หรือวัตถุดิบที่นำมาใช้ในกระบวนการผลิต โดยคำนึงถึงคุณภาพ และต้นทุน

4. เครื่องจักร (machine) เครื่องจักรที่ถูกนำมาใช้ทดแทนแรงงานคนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการผลิต

5. วิธีการบริหารหรือวิธีการปฏิบัติ (management or method) การบริหารหรือ การจัดการภายในองค์กร ในทุก ๆ ด้านภายในองค์กร เช่น การตลาด การผลิต ทรัพยากรมนุษย์ และการเงิน เป็นต้น โดยจัดให้มีการปฏิบัติที่เป็นระบบระเบียบและมีมาตรฐานการดำเนินงานผ่าน การควบคุมที่เหมาะสมเพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

พิชญา ชูเพชร และสุจิตรา จรจิตร (2560) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบ การบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล พบว่า จำเป็นต้องมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ 7 ประการ ได้แก่

1. ผู้บริหาร ควรมีภาวะผู้นำ ศรัทธาในวิชาชีพ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งคำพูดและการกระทำ สามารถสร้างแรงบันดาลใจและจูงใจให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการสร้างประโยชน์ให้กับโรงเรียนและชุมชน

2. ครู ควรมีวุฒิการศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ มีความสามารถในการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรและความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น มีการคำนึงถึงศักยภาพผู้เรียนและความแตกต่างระหว่างบุคคล มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย หลากหลาย กระตุ้นความคิดของนักเรียนและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูใช้ภูมิปัญญาและแหล่งเรียนรู้จากท้องถิ่นเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีคุณธรรมจริยธรรม และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

3. การบริหารงานคุณภาพการศึกษา พบว่า ควรพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีคุณภาพภายใต้บริบทที่เปลี่ยนแปลง มีระบบการประกันคุณภาพภายในและภายนอกสถานศึกษา การจัดทำหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีความยืดหยุ่น โดยบูรณาการระหว่างการเรียนรู้และการดำรงชีวิต มีหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและผู้เรียน มีการจัดการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่น มุ่งเน้นคุณภาพและความสามารถของผู้เรียน ใช้หลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกับชุมชนท้องถิ่น รวมถึงมีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

4. การวางแผนเชิงกลยุทธ์ มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์ แผนงาน และโครงการ เพื่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนและการเติบโตของโรงเรียนอย่างชัดเจนให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล นโยบายคณะกรรมการสถานศึกษา ทั้งนี้การวิเคราะห์แผนกลยุทธ์ จะต้องมีส่วนร่วมของบุคลากรภายในและภายนอกโรงเรียนด้วยวิธี SWOT Analysis หรือการระดมสมองร่วมกันกับผู้ที่มีส่วนร่วมและเกี่ยวข้อง เพื่อปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาแผนงานโครงการ เป้าหมายหรือวิธีการปฏิบัติให้เหมาะสม ครู และผู้บริหารต่างก็ต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา จัดการสภาพแวดล้อม และบรรยากาศการเรียนรู้ ให้เอื้อและส่งเสริมต่อการเรียนรู้

5. ผู้เรียน ควรได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเสมอภาค พัฒนาผู้เรียน ด้านการคิดวิเคราะห์และทักษะวิชาชีพ พัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน พัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงามยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ได้มาตรฐานทุกระดับ ควรมีการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) นวัตกรรมและโปรแกรมการเรียนที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการพัฒนา ผู้เรียนให้สื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา

6. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม ต้องมีการส่งเสริม สนับสนุน และประสานความร่วมมือในการพัฒนาทางวิชาการระหว่างสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว ชุมชน และองค์กรอื่นที่จัดการศึกษา ให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา สร้างภาคีเครือข่าย

ร่วมพัฒนาในระดับท้องถิ่น ภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษาทั้งระดับประเทศและระหว่างประเทศ และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อมุ่งสู่มาตรฐานสากล

7. การเงิน วัสดุ อุปกรณ์ ควรจัดการทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพและคุ้มค่า โดยการวางแผนใช้จ่ายงบประมาณอย่างเป็นระบบ การกำกับติดตาม และรายงานผลการใช้งบประมาณต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และตรวจสอบได้อย่างโปร่งใส จัดทำแผนระดมทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

พรสวรรค์ สุขพรหม และรุจิราพรรณ คงช่วย (2565) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาเกิดจากปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่ดี กล่าวคือ มีสภาพทางสังคม บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวผู้เรียนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมมีความพร้อมในด้านทรัพยากรต่าง ๆ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ มีงบประมาณและทรัพยากรมนุษย์ที่เพียงพอ เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างดีผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและทักษะในด้านต่าง ๆ เพื่อให้กระบวนการจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข

Reid, David, & Peter (1988, อ้างถึงใน อุมพร สันตจิตร, 2552, น. 6-7) กล่าวว่า โรงเรียนจะมีประสิทธิผลหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ ด้านซึ่งมีความสัมพันธ์กับผู้บริหารการศึกษาในการบริหารงานไปสู่ความสำเร็จประกอบด้วยปัจจัยแรก ปัจจัยด้านผู้บริหาร ซึ่งเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและวิสัยทัศน์ในการบริหารงานของผู้บริหาร ปัจจัยที่สอง ปัจจัยด้านครูผู้สอน ซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณภาพการสอนความพึงพอใจในการทำงานของครูและการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู ปัจจัยสุดท้าย ปัจจัยด้านสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและวัฒนธรรมในการบริหารโรงเรียนให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จ

สรุปได้ว่า ปัจจัยสนับสนุนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นปัจจัย หรือทรัพยากรพื้นฐานที่ช่วยสนับสนุนการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สามารถส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีปัจจัย คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และปัจจัยที่จะส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ได้แก่

1. คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา คือ ผู้บริหารควรเป็นแกนนำ มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีวิสัยทัศน์เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความสามารถในการนำความรู้ แนวคิดและวิธีการที่มีประสิทธิภาพมาใช้ สร้างขวัญกำลังใจ ให้คำปรึกษาที่ดีในการแก้ปัญหา มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการ มีความสามารถในการประสานงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ส่งเสริมสนับสนุน ให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแล รวมทั้งกำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนมีการอำนวยความสะดวกให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2. คุณลักษณะของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง คือ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก มีจรรยาบรรณวิชาชีพ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างกับผู้เรียน เป็นนักจัดการเรียนรู้ที่ดี มีประสิทธิภาพ โดยหน้าที่สำคัญของครู คือ ต้องอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน จัดสภาพหรือบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ มีทักษะเกี่ยวกับการออกแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายตามศักยภาพของผู้เรียน พัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีความสามารถในการจัดทำสื่อและนำสื่อแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย เหมาะสมกับเนื้อหาสาระมาใช้ในการจัดการเรียนรู้

ปัจจัยสนับสนุนการบริหาร
เพื่อส่งเสริมการบริหาร
จัดการห้องเรียนเชิงบวกของ
ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

Hoy, & Miskel (2009)

อิศราภรณ์ มาตรา (2555, น. 24)

Steers (1991 อ้างถึงใน วุฒิพร ประทุมพงษ์, 2556, น. 26)

แพรว เกลิมเกียรติวงศ์ (2557, น. 30)

วิรัตน์ เกตุเรือง (2559, น. 13)

ณัฐพิภมิล จรรย์สรวงฤทธิ์ (2559)

สุรพันธุ์ ฉันทแสนสุวรรณ (2560)

พิชญ์ภา ขูพิพร, และสุจิตรา จจรูญ (2560)

พรสวรรค์ สุขพรหม และ รุ่งจิราพรหม คงซ้าย (2565)

Reid, David, & Peter (1988)

ความ

สรุปปัจจัยสนับสนุนการบริหารเพื่อ
ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน
เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

วัฒนธรรมองค์กร	✓	4			
วัสดุ อุปกรณ์		3	✓		3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริม การ
สื่อ เทคโนโลยี	✓	6	✓		บริหารจัดการ
วิสัยทัศน์		2			4. ด้านโครงสร้าง การบริหารที่ส่งเสริม
โครงสร้างองค์กร	✓	4			การบริหารจัดการ
การบริหาร	✓	3	✓		
แผนเชิงกลยุทธ์		1	✓		
งบประมาณ	✓	6	✓	✓	5. ด้านการบริหารงบประมาณที่ส่งเสริม การบริหารจัดการ

ศูนย์วิจัยสถาบันการบริหาร เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เชิงสังคมของ สถาบันสมรรถนะการเรียนรู้	ศูนย์วิจัยสถาบันการบริหารเพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงสังคมของ สถาบันสมรรถนะการเรียนรู้
Hoy, & Miskel (2009) อู่ธาราณัฐ มาตรา (2555, น. 24)	Steers (1991) อ้างถึงใน วุฒิพร ปรหมพวงษ์, 2556, น. 26) แพรว เกลิมเกียรติวงศ์ (2557, น. 30) วิรัตน์ เกตุเรือง (2559, น. 13) ณัฐวิมล จรุงสงวณกุล (2559) สุพรรณิษฐ์ ฉันทแสนสุวรรณ (2560) พิชญ์ ฐิพพร, และสุจิตรา จรุง (2560) พรสวรรค์ สุพพพหม และ สุจิตพพพหม คงชัย (2565) Reid, David, & Peter (1988) ความ
เครือข่าย	2 6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหาร จัดการ

จากตาราง 1 แสดงการสังเคราะห์ปัจจัยสนับสนุนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาผู้วิจัย ได้ทำการสังเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่นักวิชาการและนักการศึกษา มีการกล่าวถึง และนำมาสรุปเป็นปัจจัยสนับสนุนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาได้ 6 ด้าน ได้แก่ 1) บุคคลที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ 2) สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ 3) สื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ 4) โครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ 5) การบริหารงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ และ 6) เครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ

กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน

กระบวนการการบริหารจัดการห้องเรียนเป็นวิธีการอย่างหนึ่ง เป็นขั้นตอนที่จะดำเนินการของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนให้มีความพร้อมที่จะดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิผล ผู้วิจัยจึงศึกษาข้อมูลงานวิจัย เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ นำมาเป็นกระบวนการการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังนี้

วิลาวัณย์ จารุอรุณานนท์ (2553) ศึกษาการบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อขับเคลื่อนการจัดการความรู้ โดยสามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเตรียมการและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม คือ การดำเนินการต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมในแต่ละด้านเพื่อให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เพื่อเป็นหลักประกันว่าเมื่อดำเนินการเปลี่ยนแปลงองค์การตามแผนแล้วจะสามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่นและประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งจะครอบคลุม 2 ส่วน คือ การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และการเตรียมความพร้อมเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงองค์กรแล้ว

2. การสื่อสาร คือ การให้ข้อมูลที่ชัดเจนแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ควรเน้นการสื่อสารสองทาง และเพิ่มช่องทางการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน ชัดเจน รวดเร็ว เพื่อให้คนเกิดการรับรู้ เข้าใจ สนับสนุนและมีส่วนร่วม

3. กระบวนการและเครื่องมือ คือ วิธีการ เครื่องมือที่ใช้ในการบริหารเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ตามที่ได้วางแผนไว้

4. การฝึกอบรมและการเรียนรู้ คือ เครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาทักษะ ความสามารถและความรู้ที่เหมาะสมของบุคลากร

5. การยกย่องชมเชยและให้รางวัล คือ ขั้นตอนสำคัญในการบริหารบุคลากร ที่เป็นทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสร้างแรงจูงใจและรักษาคนให้เป็นทรัพยากรที่มีค่าขององค์กร

6. การวัดผลและประเมินผล คือ ขั้นตอนที่สำคัญอีกขั้นของการบริหาร เพราะเป็น กิจกรรมที่มีบทบาทสำคัญที่ช่วยในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงองค์กร ช่วยให้ได้รับทราบข้อมูลสารสนเทศ

ที่จำเป็น เป็นการตรวจสอบความพร้อม ความก้าวหน้าของการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค และผลกระทบที่เกิดขึ้น

สันติ บุญภิรมย์ (2557, น. 114) กล่าวว่า การจัดการห้องเรียน คือ กระบวนการดำเนินการในชั้นเรียน ประกอบด้วย (1) การเตรียมการ (2) การวางแผนจัดการ (3) การดำเนินการในชั้นเรียน สำหรับในแต่ละชั้น มีรายละเอียดประกอบ ดังนี้

1. การเตรียมการ หมายถึง การจัดเตรียมการเรียนไว้ให้พร้อมที่จะมีการเรียนการสอนในปีการศึกษานั้น ๆ ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมในด้านศักยภาพ

2. การวางแผนการเรียนการสอน หมายถึง การวางแผนการเรียนการสอนในชั้นเรียน และการวางแผนการเลือกใช้กิจกรรมต่าง ๆ มาใช้ประกอบการเรียนการสอนที่คาดว่าจะบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์รายวิชานั้น ๆ

3. การดำเนินการในชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปตามกระบวนการที่ได้กำหนดไว้มีวัตถุประสงค์ เพื่อนักเรียนได้มีความรู้ความสามารถตามสมรรถนะของรายวิชา พร้อมทั้งมีปฏิภาณร่วระหว่างผู้สอนกับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์สูงสุดต่อการดำเนินการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง และก่อให้เกิดความพึงพอใจทั้งสองฝ่ายในระดับที่ยอมรับได้เพื่อยุ่งสู่ความเป็นเลิศในชั้นเรียน

ณัฐพิมล ธรรมสร้างกูร (2559) ศึกษากระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยสามารถสรุปได้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสำรวจปัญหาและวางแผน เป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหาคุณภาพผู้เรียนในด้านที่สนใจ จากนั้นจึงทำการสำรวจความต้องการจำเป็นเพื่อจัดเตรียมการ กำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จ วางแผนงานทรัพยากรต่าง ๆ ในการดำเนินงานตามโครงการ และกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในสถานศึกษา

2. การดำเนินการ เป็นการลงมือปฏิบัติตามแผนงานโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้มีการวางแผนการดำเนินการไว้ โดยเน้นในด้านการจัดการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่วางไว้

3. การนิเทศและประเมินผล เป็นการปฏิบัติตามแผนการนิเทศและประเมินผลโดยผู้บริหารเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครู

4. การปรับปรุงแก้ไข เป็นการดำเนินงานของผู้บริหารและครูซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติในการทบทวนหลังการดำเนินกิจกรรมสำเร็จเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อร่วมกันไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของครูในการจัดการเรียนรู้

อรชร ปราจันทร์ (2560) นำเสนอกระบวนการบริหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของครูในสถานศึกษา เรียกว่า PIER โดยสามารถสรุปได้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Plan) เป็นการวางแผนเพื่อพัฒนาทักษะของครูตามเป้าหมายที่วางไว้ ด้วยการสร้างความตระหนักให้กับครู เพื่อส่งเสริมให้ครูได้เห็นถึงสำคัญของการพัฒนาตนเอง และอยากที่จะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2. การนำไปใช้ (Implement) เป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาทักษะของครูตามที่ได้วางแผนไว้ โดยประกอบด้วย 2 ส่วน คือ การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาด้วยการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community)

3. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการติดตามการพัฒนาทักษะของครู

4. การสะท้อนผล (Reflect) เป็นการสะท้อนผลของการพัฒนาทักษะของครู เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สัณญาณ แซ่มซ้อย (2560) นำเสนอกระบวนการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสู่การเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม โดยประกอบด้วยวงจรหลัก และวงจรร้อย ซึ่งมีทั้งสิ้น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Plan) หมายถึง การกำหนดวิสัยทัศน์ การวางแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งเป็นการวาดภาพฝันที่ต้องการให้สถานศึกษาเป็น โดยต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน

2. การออกแบบ (Design) หมายถึง การนำกลยุทธ์ที่กำหนดไว้มาออกแบบวิธีการดำเนินงาน การบูรณาการ การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ของสถานศึกษาและของเครือข่าย ด้วยความคิดสร้างสรรค์และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารและการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ได้แนวทางการนำไปปฏิบัติที่ชัดเจนในการบริหารสถานศึกษา

3. การนำไปปฏิบัติ (Implement) หมายถึง การนำผลการออกแบบมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา โดยในขั้นตอนนี้เปรียบเสมือนการทดสอบระบบ คือ ใช้ไป ปรับไป เพื่อให้ได้ผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิผล ประสิทธิภาพมากที่สุด ดังนั้นในขั้นตอนนี้จึงประกอบด้วยวงจรร้อย เรียกว่า กระบวนการ PIER ที่จะประกอบด้วย 4 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ วางแผน นำไปปฏิบัติ ประเมินผล และสะท้อนผล

4. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การตรวจสอบ ติดตามผล การดำเนินงานของสถานศึกษา เพื่อให้ได้สารสนเทศประกอบการตัดสินใจ และเป็นข้อมูลย้อนกลับไปในขั้นตอน

ธัญญาภรณ์ นาจำปา (2563) นำเสนอกระบวนการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ได้แก่ ด้านการวางแผน (Plan) ด้านการออกแบบดีไซน์ (Design) การนำไปปฏิบัติ (Implement) ด้านการประเมินผล (Evaluation) ด้านการสะท้อนผล (Reflection)

1. ด้านการวางแผน (Plan) หมายถึง คุณลักษณะของการบริหารสถานศึกษา โดยการกำหนดวิสัยทัศน์ การวางแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

ซึ่งเป็นการวาดภาพฝันที่ต้องการให้สถานศึกษาเป็นโดยต้องกำหนดวิสัยทัศน์มาใช้ในการบริหารสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน

2. ด้านการออกแบบดีไซน์ (Design) หมายถึง คุณลักษณะของการบริหารสถานศึกษา โดยการนำกลยุทธ์ที่กำหนดไว้มากออกแบบวิธีการดำเนินงาน การบูรณาการการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้งของสถานศึกษาและของเครือข่าย ด้วยความสร้างสรรค์ และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหาร และการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ได้แนวทางการนำไปปฏิบัติที่ชัดเจนในการบริหารสถานศึกษา

3. การนำไปปฏิบัติ (Implement) หมายถึง คุณลักษณะของการบริหารสถานศึกษา โดยการนำผลการออกแบบมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา โดยในขั้นตอนนี้เป็นเหมือนการทดสอบระบบ คือ ใช้ไป ปรับไป เพื่อให้ได้ผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพมากที่สุด ดังนั้น ในขั้นตอนนี้จึงประกอบด้วยวงจรย่อยแทรกอยู่ด้วย

4. ด้านการประเมินผล (Evaluation) หมายถึง คุณลักษณะของการบริหารสถานศึกษา โดยการตรวจสอบ ติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษา เพื่อให้ได้สารสนเทศประกอบการตัดสินใจ และเป็นข้อมูลย้อนกลับไปในขั้นตอนแรกของวงจร คือ การวางแผน

5. ด้านการสะท้อนผล (Reflection) หมายถึง คุณลักษณะของการบริหารสถานศึกษา โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับในแต่ละขั้นตอน ของวงจรการบริหาร ซึ่งต้องเป็นการสะท้อนผล ได้ตลอดเวลาโดยไม่จำเป็นต้องให้ครบทุกขั้นตอน

จิตติมา วรณศรี (2564) ได้สังเคราะห์แนวคิดของนักวิชาการ เพื่อนำมาสรุปเป็นแนวทางในการบริหารจัดการองค์กรและสถานศึกษา โดยประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ประเมินสภาพปัจจุบัน เป็นการตรวจสอบ และทบทวนตนเองขององค์กร หรือสถานศึกษาในสภาวะปัจจุบันว่า มีปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมศักยภาพในการปฏิบัติพันธกิจให้บรรลุตามเป้าหมายได้เพียงใด อย่างไรบ้าง โดยการประเมินสภาพปัจจุบันนี้ต้องอาศัยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญตามที่ต้องการอย่างครอบคลุม เพื่อที่จะได้นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลสารสนเทศประกอบการตัดสินใจ ในการกำหนดทิศทาง กลยุทธ์และวางแผนในขั้นตอนถัดไป

2. กำหนดกลยุทธ์ เป็นการนำข้อมูลสารสนเทศจากการประเมินสภาพปัจจุบันขององค์กร หรือสถานศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงปัจจัยภายในที่เป็นจุดเด่น จุดด้อย ปัจจัยภายนอกที่เป็นโอกาสที่ดี หรือปัญหาอุปสรรค รวมทั้งสมรรถนะหลักที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการองค์กรหรือสถานศึกษา โดยนำสารสนเทศเหล่านี้มาใช้ในการกำหนดหรือปรับปรุงวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ เพื่อเป็นทิศทางขององค์กรไปสู่ภาพอนาคตตามที่ต้องการ และมีการกำหนดกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับสถานภาพเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้องค์กรหรือสถานศึกษาประสบความสำเร็จได้

3. นำกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ เป็นการดำเนินการตามแผนงาน หรือกลยุทธ์ที่ได้มีการวางไว้ ผ่านการจัดกิจกรรมตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงานประจำปี เพื่อให้เกิดผลผลิต และผลลัพธ์ที่บรรลุเป้าหมายของโครงการ และส่งผลต่อกลยุทธ์และวิสัยทัศน์ที่ได้กำหนดไว้ตอนต้น โดยผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่สำคัญที่ต้องสื่อสารให้บุคลากรทุกฝ่ายเข้าใจตรงกันถึงทิศทางการดำเนินงานขององค์กร และต้องสร้างแรงจูงใจให้ทุกคนพร้อมใจกันทำงานตามความรับผิดชอบ ให้สำเร็จ

4. ติดตามความก้าวหน้า เป็นการนิเทศ กำกับ ติดตามเพื่อประเมิน ตรวจสอบการดำเนิน กิจกรรมตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการว่า มีการดำเนินงานตามปฏิทินที่วางไว้หรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคใดบ้างที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงาน

5. ประเมินความสำเร็จ เป็นการพิจารณาผลการประเมินโครงการจากกิจกรรมทั้งหมด ที่ได้ดำเนินการไปตามแผนปฏิบัติการรายปีว่า แต่ละโครงการบรรลุเป้าหมายหรือไม่ ซึ่งจะผลให้เกิด การปรับปรุง และพัฒนากลยุทธ์ และโครงการในปีต่อไป

Russell T. Gregg (1975, p. 55) ได้นำเอาความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร ในด้านการบริหารทั่วไป ซึ่งมีมานานแล้ว นำมาจัดเรียบเรียงเข้าเป็นหมวดหมู่เสียใหม่แล้วสรุปว่า กระบวนการบริหารทั้งหมดมีอยู่ 7 ประการ คือ

1. การตัดสินใจสั่งการ (decision making) หมายถึง การตัดสินใจสั่งการ ซึ่งเป็นหัวใจ ของกระบวนการบริหาร บรรดากระบวนการบริหาร อย่างอื่นล้วนแต่ดำเนินการไปเพื่อช่วยเหลือ การตัดสินใจสั่งการทั้งสิ้น การตัดสินใจที่ดีควรใช้ข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทาง ในการตัดสินใจซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนต่าง ๆ คือ

- 1.1 จุดประสงค์หรือเป้าหมายของเรื่องที่ตัดสินใจ
- 1.2 รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องทุกชนิดทั้งในด้านข้อเท็จจริง และความคิดเห็น
- 1.3 วิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลต่าง ๆ ให้ชัดเจน
- 1.4 เลือกทางเลือกหลาย ๆ ทางพร้อมที่จะตัดสินใจ
- 1.5 ประเมินคุณค่าหรือผลที่จะได้หรือผลที่จะเสียเมื่อเลือกทางเลือกแต่ละทาง โดยเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.6 เลือกทางเลือกที่คิดว่าจะมีผลดีที่สุด ตรงเป้าหมายที่ตั้งไว้ที่สุดเท่าที่ จะประมวล ข้อมูลได้จริงแล้วจึงดำเนินการตัดสินใจสั่งการ

2. การวางแผน (Planning) หมายถึง การวางแผนหรือวางโครงการอย่างกว้าง ๆ ว่ามีงาน อะไรบ้างที่ต้องปฏิบัติตามลำดับ พร้อมด้วยวางแผนปฏิบัติการระบุวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานนั้น ก่อนลงมือปฏิบัติ

3. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดรูปโครงสร้างหรือเค้าโครงของการบริหาร โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานย่อยหรือของตำแหน่งต่าง ๆ ของหน่วยงานให้ชัดเจนพร้อมด้วยกำหนดลักษณะ และวิธีการติดต่อประสานงานให้สัมพันธ์กันตามลำดับแห่งอำนาจหน้าที่สูงต่ำลดหลั่นกันไป

4. การติดต่อสื่อสาร (Communicating) หมายถึง กระบวนการสื่อสารที่เป็นคำสั่ง (direction) ข่าว (information) ความคิด (ideas) คำอธิบาย (explanation) คำถาม (question) จากบุคคลไปถึงบุคคล หรือจากหน่วยงานหนึ่งไปถึงอีกหน่วยงานหนึ่ง การเสนอรายงานเป็นการติดต่อประสานสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ถ้าขาดการเสนอรายงานองค์การที่ไม่อาจดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ร่วมกันขององค์การได้

5. การใช้อิทธิพลหรือการจูงใจ (influencing) การใช้อิทธิพลหรือการจูงใจ ที่ผู้บังคับบัญชาที่จะกระตุ้นผู้ทำงานอย่างเต็มความสามารถและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้งานที่ทำบรรลุตามเป้าหมายของหน่วยงาน

6. การประสานงาน (coordinating) หมายถึง การประสานงานหรือสื่อสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานย่อย หรือตำแหน่งต่าง ๆ ภายในองค์การให้เข้ากันได้เพื่อให้งานเดิม และเกิดประสิทธิภาพ ไม่มีการทำงานซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งกัน ทำให้ทุกหน่วยงานประสานกลมกลืนกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักขององค์การร่วมกัน

7. การประเมินผล (evaluating) หมายถึง การตรวจสอบการปฏิบัติงานทุกระยะ ให้ทราบผลการปฏิบัติและปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาทุกระยะ และประเมินผลขั้นสุดท้ายเพื่อเปรียบเทียบกับผลงานที่ควรจะได้ตามเป้าหมายที่ได้ตั้งแต่นั้นว่าตรงกับแผนที่วางไว้หรือไม่ เพื่อสะดวกที่จะได้วางแผนปฏิบัติงานต่อไปในอนาคต

Demingin Mycoted (2004) กล่าวว่า กระบวนการที่ดำเนินการต่อเนื่องเพื่อให้เกิดผลผลิตและบริการที่มีคุณภาพขึ้น โดยหลักการที่เรียกว่า วงจรคุณภาพ (PDCA) หรือวงจรเดมมิง ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

Plan คือ กำหนดสาเหตุของปัญหา จากนั้นวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลงหรือทดสอบเพื่อการปรับปรุงให้ดีขึ้น

Do คือ การปฏิบัติตามแผนหรือทดลองปฏิบัติเป็นการนำร่องในส่วนย่อย

Check คือ ตรวจสอบเพื่อทราบว่าบรรลุผลตามแผนหรือหากมีสิ่งใดที่ทำผิดพลาดหรือได้เรียนรู้อะไรมาแล้วบ้าง

Act คือ ยอมรับการเปลี่ยนแปลง หากบรรลุผลเป็นที่น่าพอใจหรือหากผลการปฏิบัติไม่เป็นไปตามแผน ให้ทำซ้ำวงจรโดยใช้การเรียนรู้จากการกระทำในวงจรที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว แม้ว่าวงจร

คุณภาพจะเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง แต่สามารถเริ่มต้นจากขั้นตอนใดก็ได้ขึ้นอยู่กับปัญหา และขั้นตอนการทำงานหรือจะเริ่มจากการตรวจสอบสภาพความต้องการเปรียบเทียบกับสภาพที่เป็นจริง จะทำให้ได้ข้อสรุปว่าจะต้องดำเนินการอย่างไรในการแก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนไปตามเป้าหมายที่วางไว้

สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งสหรัฐอเมริกา (The American Association of School Administration) เสนอแนวคิดการบริหารจัดการการศึกษาที่มีประสิทธิภาพโดยใช้กระบวนการ PASCE มี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การปฏิบัติงานในอนาคตให้ตรงเป้าหมายที่ต้องการ โดยกำหนดงานที่ทำ วิธีทำ และวัตถุประสงค์รายย่อยของการทำงานนั้น ๆ ไว้ล่วงหน้า
2. การจัดสรรทรัพยากร (Allocating Resources) หมายถึง การแสวงหาการกำหนดตัวบุคคล และทรัพยากรทุกชนิดที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้
3. การกระตุ้นบำรุงกำลัง (Stimulating) หมายถึง การเสริมกำลัง บำรุงขวัญ กระตุ้นและส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้ผลงานที่ดีทั้งปริมาณและคุณภาพ
4. การประสานงาน (Co-coordinating) หมายถึง การจัดให้บุคคลกรในหน่วยงานได้พบปะหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทราบข้อมูลงานในภาพรวม โดยยึดเป้าหมายองค์กร เป็นหลัก
5. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลงานหรือการตรวจสอบการปฏิบัติทุกระยะซึ่งจะทำให้ทราบผลการปฏิบัติงานและปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อจะได้หาทางแก้ไข

จากตาราง 2 แสดงการสังเคราะห์กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัย ได้ทำการสังเคราะห์กระบวนการสำคัญที่นักวิชาการและนักการศึกษา มีการกล่าวถึง และนำมาสรุปเป็นกระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาได้ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการดำเนินการ 3) ด้านการนิเทศติดตาม ประเมินผล 4) ด้านการสะท้อนผล 5) ด้านการเสริมแรง

ผลผลิตของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ครูผู้สอนกำหนดไว้ ย่อมต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ

Shirley, & Jonathan (1978, อ้างถึงใน ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์, 2563) ได้เสนอแนวคิดของผลผลิตที่เกิดจากการจัดการห้องเรียน ดังนี้

1. ด้านกายภาพ การจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ของผู้เรียนและครูผู้สอน ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่รอบ ๆ ชั้นเรียน ลักษณะการออกแบบชั้นเรียนก็จะแตกต่างกันออกไป ตามกิจกรรม การเรียนรู้ แต่ละกิจกรรมที่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้เรียน ดังนั้น ในการบริหารจัดการห้องเรียนด้านกายภาพ ควรคำนึงถึงสิ่งสำคัญดังต่อไปนี้ 1) ความเหมาะสมทันยุคทันสมัย 2) ความสอดคล้องกับหลักสูตร 3) สนับสนุนให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ 4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์

2. ด้านสังคม การจัดบรรยากาศที่เกิดขึ้นจากที่ครูผู้สอนและผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เช่น ครูผู้สอนทำงานร่วมกับผู้เรียน หรือผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเอง ทำให้เกิดประสบการณ์ต่างกัน การบริหารจัดการห้องเรียนด้านองค์ประกอบทางสังคมเป็นสิ่งที่ไม่อาจเห็นได้ด้วยตาเปล่า แต่สามารถรู้สึกหรือสัมผัสได้ ดังนั้น การบริหารจัดการห้องเรียนด้านสังคม จึงเป็นหลักสำคัญที่ควรคำนึงถึงดังต่อไปนี้ 1) สร้างบรรยากาศที่รู้สึกท้าทาย (challenge environment) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นอยากเรียนรู้ หรืออยากฝึกปฏิบัติ ครูผู้สอนควรให้กำลังใจผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกเกิดความมั่นใจในความสามารถของตนเอง และพยายามทำงานนั้นให้สำเร็จ 2) สร้างบรรยากาศที่มีความเป็นอิสระ (freedom environment) แก่ผู้เรียน ที่ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเองโดยปราศจากความกลัวและวิตกกังวล บรรยากาศเช่นนี้จะส่งเสริม การเรียนรู้ได้ดีเนื่องจากผู้เรียนจะปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจโดยไม่รู้สึกตึงเครียด 3) สร้างบรรยากาศแห่งการยอมรับ (respect environment) โดยครูผู้สอนควรแสดงท่าทียอมรับผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนยอมรับซึ่งกันและกัน อันจะส่งผลให้

ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและเกิดความรู้สึกว่าตนได้รับการยอมรับ 4) สร้างบรรยากาศที่รู้สึกอบอุ่นและเป็นมิตร (warmth environment) ครูผู้สอนมีความเข้าใจและพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้เรียนในด้านต่าง ๆ การที่ครูผู้สอน มีความเข้าใจผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอบอุ่น สบายใจ รักครู รักโรงเรียนและรักการมาเรียน 5) สร้างบรรยากาศแห่งความมีวินัย (discipline environment) ครูผู้สอนควรสร้างเสริมให้ผู้เรียน มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามกฎระเบียบ เคารพในสิทธิของผู้อื่น โดยครูผู้สอนไม่ต้องไปควบคุม ครูผู้สอนต้องมีเทคนิคในการปกครองห้องเรียน เทคนิคการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักใช้สิทธิหน้าที่ของตนเองอย่างมีขอบเขตและครูผู้สอนไม่ควรทำให้ผู้เรียนคนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมีสิทธิพิเศษ 6) สร้างบรรยากาศที่แสดงถึงความสำเร็จ (success environment) ครูผู้สอนควรให้โอกาสผู้เรียน ทุกคนได้บรรลุความสำเร็จจากการเรียนในห้องเรียน โดยครูผู้สอนเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนความสำเร็จนั้น ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรแสดงความยินดีกับสิ่งที่ผู้เรียนประสบความสำเร็จให้มากกว่าการกล่าวถึงความล้มเหลว ซึ่งเป็นบรรยากาศที่ไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้

3. ด้านการจัดการเรียนรู้ การเนื้อหาในหลักสูตรที่โรงเรียนพิจารณานำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ทั้งเนื้อหาหลักและเนื้อหาเสริมหลักสูตร ซึ่งต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรเหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน ดังนั้น การบริหารจัดการห้องเรียนด้านการจัดการเรียนรู้ที่ควรคำนึงถึงมีดังต่อไปนี้ 1) การเตรียมการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนที่ดีควรวางแผนและจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ทุกครั้งเพื่อให้การจัดการเรียนรู้เกิดคุณค่า ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน 2) การวางแผนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรกำหนดทิศทางการจัดการเรียนการเรียนรู้ให้ชัดเจน ทั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาที่สอน วิธีสอน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และแนวทางวัดผลการเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่ครูผู้สอนนำเสนอเนื้อหา ความรู้ หรือฝึกฝนทักษะให้แก่ผู้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้เตรียมไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะและเจตคติตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีรูปแบบที่หลากหลาย ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่แตกต่างกัน 4) การประเมินผล เป็นกระบวนการตรวจสอบความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียนที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้แล้วว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่อย่างไร อีกทั้งผลที่ได้จากการประเมินจะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถนำมาพัฒนาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2531) ได้ค้นพบว่าบรรยากาศในห้องเรียน เป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนและเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น การสร้างบรรยากาศ ที่อบอุ่น ที่ครูให้ความเอื้ออาทรต่อนักเรียนที่นักเรียนกับนักเรียนมีความสัมพันธ์ฉันท์มิตรต่อกันที่มีระเบียบ มีความสะอาด เหล่านี้เป็นบรรยากาศที่นักเรียนต้องการ ทำให้นักเรียน มี

ความสุขที่ได้มาโรงเรียนและในการเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ถ้าครูผู้สอนสามารถสร้างความรู้สึกลนี้ให้เกิดขึ้นต่อนักเรียนได้ ก็นับว่าครูได้ทำหน้าที่ในการพัฒนาเยาวชนของ ประเทศชาติให้เติบโตขึ้นอย่างสมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญาร่างกาย อารมณ์ และสังคม โดยแท้จริง ดังนั้น การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งประมวลได้ดังนี้

1. ช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น เช่น ห้องเรียนที่ไม่คับแคบจนเกินไป ทำให้นักเรียนเกิดความคล่องตัวในการทำกิจกรรม
2. ช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดีงามและความมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน เช่น ห้องเรียนที่สะอาดที่จัดโต๊ะ เก้าอี้ไว้อย่างเป็นระเบียบ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน นักเรียนจะซึมซับสิ่งเหล่านี้ไว้โดยไม่รู้ตัว
3. ช่วยส่งเสริมสุขภาพที่ดีให้แก่ผู้เรียน เช่น มีแสงสว่างที่เหมาะสม มีที่นั่งไม่ใกล้กระดานดำมากเกินไปมีขนาดโต๊ะและเก้าอี้ที่เหมาะสมกับวัย รูปร่างของนักเรียนนักศึกษา ฯลฯ
4. ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ และสร้างความสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น เช่น การจัดมุมวิชาการต่าง ๆ การจัดป้ายนิเทศ การตกแต่งห้องเรียนด้วยผลงานของนักเรียน
5. ช่วยส่งเสริมการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เช่น การฝึกให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การฝึกให้มีอัธยาศัยไมตรีในการอยู่ร่วมกัน ฯลฯ
6. ช่วยสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนและการมาโรงเรียน เพราะในชั้นเรียนมีครูที่เข้าใจนักเรียน ให้ความเมตตาเอื้ออารีต่อนักเรียน และนักเรียนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

บรรยากาศในห้องเรียน คือ สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน

รૂาปนี้ย ดววงฉายจรสัไซย (2563) ครูจากโครงการ Teach for Thailand ที่มีประสบการณ์ในการสอนในห้องเรียน กล่าวว่า ห้องเรียนที่มีพลังนั้นสำคัญ และถือว่าเป็นหนึ่งความสำเร็จของคุณครูห้องเรียนที่มีพลัง คือ ห้องเรียนที่ทั้งครู และนักเรียนมีส่วนร่วม และมีความสุขในการเรียนรู้ จนเกิดเป็นผลประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาของห้องเรียน และนักเรียน ห้องเรียนที่มีพลัง ควรจะต้องประกอบไปด้วย

1. ความสัมพันธ์ที่ดี

ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคุณครู และนักเรียน เป็นตัวตั้งต้นในการก่อให้เกิดห้องเรียนที่มีพลังเลยทีเดียว หากครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน พวกเขาจะได้แย่งกันน้อยลง จะใช้ความเข้าใจ ความจริงใจในการเข้าหากันมากขึ้น และส่งผลให้เกิดความราบรื่นในการสอนของคุณครู และการเรียนรู้ของนักเรียนมากขึ้น

2. เป็นตัวของตัวเองทั้งครู และนักเรียน

ห้องเรียนไหนก็ตาม ที่ทั้งครู และนักเรียนสามารถเป็นตัวของตัวเองได้ รู้สึกสบาย ๆ ไม่ตึงเครียด ห้องเรียนนั้นจะเป็นห้องเรียนที่มีหนึ่งสภาพแวดล้อมสำคัญที่ส่งเสริมต่อการเรียนรู้

ของนักเรียนเป็นอย่างมากเลยทีเดียว หากครูเป็นตัวของตัวเอง ครูจะดึงศักยภาพที่ตัวเองมีออกมาได้มากที่สุด และนักเรียนเขาจะชัดเจน และเข้าใจว่าครูคนนี้มีลักษณะบุคลิกเป็นอย่างไร พวกเขาควรจะเข้าหา พูดคุยกับครูคนนี้อย่างไร ในทางตรงกันข้าม หากนักเรียนเป็นตัวของตัวเองได้ นักเรียนจะมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตัวของเขาเอง และมีความสุขในการเรียนรู้ด้วยเช่นกัน

3. มีทั้งการชื่นชม และการติเตียน

ในห้องเรียนที่มีจำนวนนักเรียนอยู่มากจะทำให้มีพฤติกรรม และเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมายแน่นอนในคาบสอนคาบหนึ่ง ซึ่งเป็นได้ทั้งพฤติกรรมที่เหมาะสม หรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และทั้งสองพฤติกรรมดังกล่าว ต้องได้รับการตอบสนองที่ถูกต้องเหมาะสมจากคุณครู หากนักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเกิดขึ้น คุณครูจะต้องตอบสนองด้วยวิธีการ และในเวลาที่เหมาะสมอยู่เสมอ เพื่อให้นักเรียนรับรู้ และปรับปรุงพัฒนาตัวเองอย่างเหมาะสม และในทางกลับกัน หากนักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมเกิดขึ้น คุณครูต้องไม่เฉย และปล่อยให้ผ่านไป แต่จะต้องชื่นชมให้นักเรียนรู้ว่านักเรียนทำพฤติกรรมอะไร พฤติกรรมนั้นดีอย่างไร และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมดังกล่าวไปอย่างต่อเนื่อง

4. ครูฟังเสียงของนักเรียน

ในห้องเรียนที่มีทั้งคุณครู และนักเรียน หนึ่งวิธีที่จะทำให้ห้องเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนที่สุด คุณครูจะต้องฟังเสียงของนักเรียนด้วยเช่นกัน ฟังว่านักเรียนชื่นชอบในบรรยากาศของห้องเรียนมั๊ย ฟังว่านักเรียนมีข้อสงสัยอะไรรีบเล่า ฟังว่านักเรียนเรียนรู้ได้ถึงจุดประสงค์ที่คุณครูตั้งไว้หรือไม่ และเรียนรู้ได้ถึงขั้นไหนแล้ว และอื่นๆ การฟังนี้จะทำให้คุณครูได้พัฒนาห้องเรียนในคาบถัด ๆ ไปได้อย่างตรงเป้าประสงค์ที่นักเรียนต้องการ

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2558, อ้างถึงใน พิมพาพันธุ์ ทองกิจ, 2563) กล่าวถึง บรรยากาศห้องเรียนเชิงบวก อันเป็นบรรยากาศแห่งความสุขและส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ จะต้องประกอบด้วย ความเข้าใจในตัวผู้เรียนและการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนให้สอดคล้องกัน ทั้งนี้การจัดบรรยากาศเรียห้องเรียนเชิงบวกต้องอาศัยทั้งบรรยากาศทางกายภาพที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกและเอื้อต่อการเรียนรู้ และบรรยากาศทางจิตวิทยาที่เป็นความรู้สึกรักใคร่และพฤติกรรมของผู้เรียนสำหรับการจัดบรรยากาศห้องเรียนเชิงบวก สามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. บรรยากาศทางกายภาพ (Physical environment)

เป็นลักษณะของบรรยากาศที่เกิดจากการจัดอาคารสถานที่ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และสภาพของผู้เรียน การจัดบรรยากาศทางกายภาพที่ตอบสนองผู้เรียนและการทำกิจกรรมต่างๆ จะทำให้ผู้เรียนได้รับความสะดวกและดำเนินกิจกรรมด้วยความราบรื่นส่งผลให้การเรียนรู้ดำเนินไปด้วยดีไม่ติดขัด ไม่รู้สึกว่ามีคามยุ่งยาก ทำให้ผู้เรียนรักที่จะเรียนและเป็นผู้เรียนที่กระตือรือร้น มีความสนใจต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัว การสร้างบรรยากาศ

ทางกายภาพหรือบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่ดีของห้องเรียนมีผลต่อการเรียนการสอนและเจตคติที่ดีของผู้เรียนเป็นอย่างมาก ลักษณะของห้องเรียนที่มีบรรยากาศทางกายภาพเหมาะสม ได้แก่

1.1 ห้องเรียนมีสีสันท่าดูและเหมาะสม สบายตา อากาศถ่ายเทได้ดี ปราศจากเสียงรบกวน และมีขนาดกว้างขวาง เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน

1.2 ห้องเรียนควรมีบรรยากาศความเป็นอิสระของการเรียน การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตลอดจนการเคลื่อนไหวในกิจกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท

1.3 ห้องเรียนต้องสะอาดถูกสุขลักษณะ น่าอยู่ ตลอดจนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

1.4 สิ่งที่อยู่ภายในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ เช่น กระดาน จอรับภาพ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ สามารถเคลื่อนที่ได้ และสามารถดัดแปลงให้เอื้ออำนวยต่อการสอนและการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ได้

1.5 ควรจัดเตรียมห้องเรียนให้พร้อมต่อการสอนในแต่ละครั้ง เช่น ให้มีความเหมาะสมต่อการสอนวิธีต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น เหมาะต่อวิธีสอนโดยกระบวนกลุ่ม วิธีบรรยาย วิธีการแสดงละคร เป็นต้น

2. บรรยากาศทางจิตวิทยาหรือบรรยากาศทางจิตใจ (Psychology environment) เป็นบรรยากาศที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนอย่างมาก เพราะการเรียนการสอนจะดำเนินอย่างมีชีวิตชีวาและราบรื่นนั้น ผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้สอนกับผู้เรียนต้องมีความสัมพันธ์กัน และมีปฏิสัมพันธ์อย่างไม่มีการหวาดระแวงกัน ปราศจากการติและวิพากษ์วิจารณ์ในทางลบหรือทางไม่ดี เป็นบรรยากาศของการให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ซึ่งทั้งผู้สอนและผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการสร้างบรรยากาศทางจิตใจร่วมกัน บรรยากาศทางจิตวิทยามีดังนี้

2.1 บรรยากาศที่อบอุ่น (Warmth) เป็นบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนเป็นคนกล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าที่จะคิดลองทำ สิ่งต่างๆ ไม่ว่าผลที่ได้นั้นจะเป็นไปตามที่คิดหรือไม่ก็ตาม การสร้างบรรยากาศดังกล่าวสามารถทำได้โดยครูทำหน้าที่ ในการช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดความราบรื่นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยอาจเข้าไปช่วยเป็นผู้ร่วมคิดในการทำปัญหาที่ยากให้ง่ายหรือลดความซับซ้อนลงแต่ยังคงให้เด็กได้ใช้ความสามารถของเขาในการเรียนรู้ โดยมีการสนับสนุนเสริมแรงและให้คำปรึกษาจากครู

2.2 บรรยากาศที่เป็นอิสระ (Freedom) เป็นบรรยากาศที่ผู้เรียนมีโอกาสได้คิด ได้ตัดสินใจเลือกสิ่งที่มีความหมาย และมีคุณค่า รวมถึงโอกาสที่จะหาผิดด้วยโดยปราศจากความกลัวและวิตกกังวล บรรยากาศเช่นนี้จะส่งเสริมการเรียนรู้ ผู้เรียนจะปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจ โดยไม่รู้สึกรังเกียจ เช่น หากนักเรียนทำงานผิดพลาด ครูควรให้นักเรียนได้พยายาม คิดถึงสาเหตุของข้อผิดพลาดนั้น และให้นักเรียนได้ลองหาทางแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นด้วยตนเอง โดยมีครูคอยแนะนำให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจอยู่เสมอ

2.3 บรรยากาศที่ท้าทาย (Challenge) เป็นบรรยากาศที่กระตุ้นและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความอยากรู้ อยากเห็นอยากแก้ปัญหา อยากแสวงหาคำตอบ ซึ่งบรรยากาศดังกล่าวเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถที่จะแก้ปัญหาหรือทำกิจกรรมนั้น ๆ ได้ และให้กำลังใจเมื่อผู้เรียนได้ลงมือทำหรือตอบสนอง รวมทั้งการยกตัวอย่างความสำเร็จหรือสิ่งที่ผู้เรียนเคยทำมาก่อน ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในความสามารถและเกิดความภูมิใจ ทำให้ไม่มีความกลัวที่จะทำกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป

2.4 บรรยากาศแห่งการยอมรับนับถือ (Respect) เป็นบรรยากาศที่ผู้สอนรู้สึกว่าคุณค่าและสามารถเรียนรู้ได้ อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และเกิดการยอมรับนับถือตนเอง

2.5 บรรยากาศแห่งการควบคุม (Control) เป็นบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนมีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของห้องเรียน โดยผู้เรียนมีหน้าที่รับผิดชอบงานของตนเอง มีความตรงต่อเวลาในการเข้าเรียน และออกจากห้องเรียน ตลอดจนการแต่งกาย ภาษาท่าทาง วาจาที่ใช้มีความสุภาพและเป็นผู้มีสัมมาคารวะ ให้ตระหนักเสมอว่าการที่ผู้สอน มีความคุ้นเคยเป็นกันเองกับผู้เรียนนั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่ต้องสร้างให้ผู้เรียนมีความเกรงใจและประพฤติในทางเหมาะสมทั้งกาย วาจาและใจด้วย

2.6 บรรยากาศแห่งความสำเร็จ (Success) เป็นบรรยากาศที่ผู้เรียนเกิดความรู้สึกประสบความสำเร็จในงานที่ทำ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ผู้สอนจึงควรพูดถึงสิ่งที่ผู้เรียนประสบความสำเร็จให้มากกว่าการพูดถึงความล้มเหลว เพราะการที่คนเราคำนึงถึงแต่ความล้มเหลวจะมีผลทำให้ความคาดหวังต่ำ ซึ่งไม่ส่งเสริมให้การเรียนรู้ดีขึ้น บรรยากาศชั้นเรียนเป็นสภาวะการณ์หรือสิ่งต่างๆที่อยู่รอบตัวผู้เรียน บรรยากาศห้องเรียนเชิงบวกหรือบรรยากาศห้องเรียนที่ดี จะสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ อยากเรียนและเรียนรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากครูผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ดี ย่อมช่วยให้ผู้เรียนทุกคนรู้สึกถึงความสำคัญของตนเอง มีกำลังใจที่จะพัฒนาตนเองและรักการเรียนรู้ เป็นผู้ที่พร้อมจะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ดังนั้น บทบาทของครูในการจัดบรรยากาศห้องเรียนเชิงบวก จึงเป็นสิ่งที่สำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง

สุมนา สอดิณลอนันต์ (2561) กล่าวถึง การสร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวกด้วยความเอาใจใส่ เป็นการทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการด้านจิตพิสัย คือ การรู้จักที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมของเพื่อนร่วมชั้นได้ โดยอาศัยแนวคิดการจัดการห้องเรียนในการป้องกันปัญหา สนับสนุนสิ่งดี ๆ ให้เกิดขึ้น และแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จากการที่ครูผู้สอน ใช้แนวทางในการสร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวก ด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างเอาใจใส่ ได้แก่

1) จัดสภาพแวดล้อมที่สนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนสร้างหรือผลิตผลงานขึ้นมาจากกระบวนการกลุ่ม และได้รับการชี้แนะให้รู้จักช่วยเหลือกัน 2) ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น ใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) ใช้สื่อเทคโนโลยีและสารสนเทศเป็นฐาน และนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ด้วยรู้จักการแบ่งปัน 4) ใช้การสื่อสารให้มากขึ้น ให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและฟังโดยใช้ความเอาใจใส่ 5) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจผู้อื่น ให้ความสนใจพฤติกรรมทุก ๆ พฤติกรรม โดยใช้การสังเกตและเลือกใช้วิธีการจัดการที่เหมาะสม 6) ฝึกตนเองให้รู้จักรับฟังและเป็นผู้ฟังที่ดี เพื่อให้มีการสื่อสารอย่างเข้าใจและ 7) ทำความรู้จักผู้เรียนรายบุคคล เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผู้เรียนมากที่สุด และช่วยเหลือด้านการปรับพฤติกรรมให้เหมาะสม

นายแพทย์พนม เกตุมาน (2563) กล่าวว่า ส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวก มีหลักการให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจากภายใน โดยเริ่มต้นจากการมีอารมณ์ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน เพลิดเพลิน จนลืมเวลา เกิดความไหลลื่นในการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเรียนรู้นั้นผู้เรียนมีแรงจูงใจ มีส่วนร่วมเกิดความสัมพันธ์ ความผูกพันกับผู้เรียนด้วยกัน และกับครูสอน เชื่อมโยงกับชีวิตจริง เกิดความสำเร็จในตนเอง นำไปใช้ได้ในอนาคต มีหลักการสรุปได้ 5 มิติ ดังนี้

1. P-Positive Emotion ผู้เรียนเกิดความรู้สึกทางบวก เช่น สนุก ตื่นเต้น ทำท่ายิ้ม หัวเราะ คิดดี อยากรู้ อยากเอาชนะ อยากเปลี่ยนแปลง ชื่นชมตนเอง ชื่นชมผู้อื่น รู้สึกรักตัวเอง ภูมิใจตนเอง ชื่นชมกลุ่ม กิจกรรมในการเรียนรู้ จึงควรออกแบบให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ทำงานร่วมกัน ช่วยกันแก้ปัญหา และเอาชนะอุปสรรคต่างๆด้วยกัน เมื่อจบการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเห็นคุณค่าตนเอง ภูมิใจตนเอง อยากเรียนรู้ต่อไปด้วยตัวเอง และยังรู้สึกเป็นที่ยอมรับจากเพื่อน จากครู จากชุมชนสิ่งแวดล้อม

2. E-Engagement ผู้เรียนมีพฤติกรรมมีส่วนร่วม (engage) ในกิจกรรม โดยการมีส่วนร่วม แสดงออก ร่วมมือ ไม่สนใจกิจกรรมอื่น ให้เวลา และทุ่มเทในงาน การออกแบบกิจกรรมที่ดี จะช่วยให้เกิดความร่วมใจกับผู้สอนและร่วมมือกันในกลุ่ม การใช้กระบวนการกลุ่มที่ดี มีการแบ่งกลุ่มให้เสมอภาคกันทุกกลุ่ม (heterogeneous) ฝึกให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นที่แตกต่าง เน้นกระบวนการกลุ่ม (process) มากกว่าผลงานกลุ่ม (product) มีการสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม มีการสอนงานกลุ่ม (group coaching) มีการประเมินกลุ่ม และให้มี constructive feedback สม่ำเสมอ จะช่วยทำให้เกิดความมีส่วนร่วมนี้ ผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมและการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง และช่วยเหลือผู้เรียนที่ไม่เชื่อมโยงกับกลุ่มให้ร่วมมือกับกลุ่มมากขึ้น ให้เพื่อนยอมรับ มีการรับฟัง แสดงความคิดเห็น ถกเถียง สรุป มีการฝึกทักษะผู้นำผู้ตาม การมีส่วนร่วมนั้น เกิดขึ้นระหว่างคนกับกิจกรรม และระหว่างคนด้วยกันเอง (ระหว่างเพื่อน ระหว่างครูกับนักเรียน) และระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อม

3. R-Relationship ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างดี มีความร่วมมือร่วมใจ (collaboration) เป็นอันหนึ่งอันเดียว (cohesion) มีการสื่อสาร (communication) แบ่งปันร่วมทุกข์ร่วมสุข (sharing) มีความเป็นผู้นำผู้ตาม (leadership) ในความสัมพันธ์ที่ดีนั้น มีความรู้สึกที่ดีตามมา เห็นคุณค่าของการทำงานกลุ่ม ยอมรับความแตกต่าง ได้ช่วยเหลือส่งเสริมกัน สะท้อนถึงการทำงาน หรือใช้ชีวิตกันในสังคม ในกลุ่มที่ต้องการเน้นทักษะสังคมในการทำงานร่วมกัน การประเมิน เพื่อสร้างสรรค์โดยไม่มีคะแนน จะช่วยให้เกิดการพัฒนาผู้เรียน ความสัมพันธ์เชิงบวกนั้น เกิดขึ้นระหว่างคนกับกิจกรรม และระหว่างคนด้วยกันเอง (ระหว่างเพื่อนนักเรียน ระหว่างครู กับนักเรียน) และระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อม

4. M-Meaning สิ่งที่เราเรียนรู้มีความหมายสำคัญ มีคุณค่า ตอบคำถามของเป้าหมายชีวิต สัมพันธ์กับการเรียนรู้ในอดีต ชวนให้คิดถึงการเรียนรู้เดิม สัมพันธ์กับปัจจุบัน คือ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิด หรือความเชื่ออะไร เกิดการเปลี่ยนแปลงใดในปัจจุบัน ทำให้มีแรงจูงใจ จะทำอะไรต่อไป สัมพันธ์กับอนาคต จะนำไปใช้กับชีวิตได้อย่างไร ผู้สอนควรช่วยให้ผู้เรียน เห็นความสัมพันธ์นี้เป็นระยะ ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและคุณค่าของสิ่งที่เรียนต่อตนเอง

5. A-Accomplishment การเรียนรู้นั้นทำให้เกิดความสำเร็จอะไรในชีวิต ผู้เรียนเกิด ความรู้สึกทางบวก เมื่อได้ทบทวนว่าทำอะไรบ้าง แม้แต่เป็นเรื่องเล็กน้อย เช่น ได้ความรู้ ข้อคิด ได้ทักษะ ได้ทัศนคติใหม่ เช่น เกิดความอยากรู้ อยากเรียน อยากอ่าน อยากแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในกลุ่ม ความสำเร็จนั้น เกิดขึ้นระหว่างกิจกรรม (process accomplishment) หรือ เมื่อทำได้สำเร็จ (product accomplishment) ครูช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกทำได้สำเร็จเป็นขั้น ๆ ทีละน้อย ให้ชื่นชม กับความก้าวหน้าของตนเอง โดยไม่จำเป็นเปรียบเทียบกับคนอื่น

ครูสามารถประเมินการเรียนรู้โดยการให้ผู้เรียนสะท้อนการเรียนรู้ (reflection) ในตอนท้ายกิจกรรม โดยให้ผู้เรียนแสดงว่าในการเรียนรู้นั้นรู้สึกอย่างไร เป็นความรู้สึกด้านบวกหรือไม่ (positive emotion) มีส่วนร่วมในกิจกรรม (engagement) นั้นอย่างไร ความความสัมพันธ์ผูกพัน กับเพื่อน ๆ และผู้สอน (relationship) มากน้อยแค่ไหน สิ่งที่เราเรียนรู้ใหม่นั้นมีคุณค่าต่อชีวิตอย่างไร นำไปใช้ได้อย่างไร (meaning) และรู้สึกว่าได้ทำอะไรสำเร็จบ้าง (accomplishment)

ตาราง 3 แสดงการสังเคราะห์ผลผลิตของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน
เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ผลผลิตของการ บริหารเพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ของครูโรงเรียน มัธยมศึกษา	ปริญญ์ ดงคุณันต์ (2563)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2531)	ฐาปณีย์ ดวงฉายจรสไชย (2563)	พิมพาพิญ ทอังกิ่ง (2563)	สุนา ไสตติผลอนันต์ (2561)	นายแพทย์พนม เกตุมาน (2563)	ความ ชัด	สรุปผลผลิต ของการ บริหารเพื่อ ส่งเสริม การ บริหารจัดการ ห้องเรียน เชิง บวกของครู โรงเรียน มัธยมศึกษา
สภาพแวดล้อม เชิงบวก ความรู้สึกปลอดภัย	✓	✓	✓	✓	✓		5	1. ด้าน สภาพแวดล้อม เชิงบวก
บรรยากาศเชิงบวก	✓	✓	✓	✓		✓	5	
ความสัมพันธ์ เชิงบวก	✓	✓	✓		✓	✓	5	2. ด้าน ความสัมพันธ์
ความรู้สึก/อารมณ์ เชิงบวก		✓	✓			✓	3	เชิงบวก
การจัดการเรียนรู้ เชิงบวก	✓	✓			✓		3	3. ด้าน คุณภาพผู้เรียน
พฤติกรรมเชิงบวก			✓		✓	✓	3	4. ด้าน
วินัยเชิงบวก		✓	✓			✓	3	พฤติกรรม เชิง
วัฒนธรรมเชิงบวก			✓			✓	2	บวก

จากตาราง 3 แสดงการสังเคราะห์ผลผลิตของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ผลผลิตที่สำคัญที่นักวิชาการและนักการศึกษา มีการกล่าวถึงและนำมาสรุปเป็นผลผลิตของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสภาพแวดล้อมเชิงบวก

คือ การดำเนินการของครูผู้สอนที่ช่วยให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้อหรือส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้

2) ด้านความสัมพันธ์เชิงบวก คือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนักเรียน ระหว่างครูกับนักเรียน

3) ด้านการจัดการเรียนรู้ คือ การจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่ครูผู้สอนนำเสนอเนื้อหา ความรู้ หรือฝึกฝนทักษะให้แก่ผู้เรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้เตรียมไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะและเจตคติ ตามที่กำหนดไว้ 4) ด้านพฤติกรรมเชิงบวก คือ การกระทำและทัศนคติเชิงบวก มีความเคารพ มีระเบียบวินัยที่ดี และสร้างสรรค์ คิดเป็น ทำเป็น เรียนรู้และแก้ปัญหาเป็น ความร่วมมือ เห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเชิงบวก

การศึกษาเชิงบวกเป็นกระบวนการที่พัฒนาขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ โดยกล่าวอย่างกว้าง ๆ ว่า การศึกษาเชิงบวก เป็นการศึกษาแบบดั้งเดิมที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางวิชาการ เสริมด้วยแนวทางที่หล่อเลี้ยง ความเป็นอยู่ที่ดีและส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดี และมีการสนับสนุนที่สำคัญ คือ การเปลี่ยนแปลงการสอน แนวปฏิบัติ และทฤษฎีการศึกษานำมาสู่กระบวนการประยุกต์ในบริบททางการศึกษา เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนโรงเรียนและบุคคลในชุมชนให้เจริญรุ่งเรือง

ความหมายของการศึกษาเชิงบวก

Seligman et al. (2009) การศึกษาเชิงบวก คือ การตอบสนองต่อช่องว่างระหว่างสิ่งที่ผู้คนต้องการสำหรับบุตรหลานของพวกเขาและสิ่งที่โรงเรียนสอน กล่าวคือ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรหลานของตนมีความสุข สุขภาพดี และมีความมั่นใจ แต่โรงเรียนมุ่งเน้นแต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระเบียบวินัย และทักษะทางวิชาการ เน้นอนว่าสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญ แต่ก็ต้องส่งผลดีต่อสุขภาพจิตด้วยเช่นกัน โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ หยุดยั้งภาวะซึมเศร้า สร้างเสริมความพึงพอใจในชีวิต และพัฒนาการเรียนรู้และการคิดอย่างสร้างสรรค์ วัตถุประสงค์เหล่านี้ช่วยให้นักการศึกษาเข้าใจผลลัพธ์ที่คาดหวังของแนวคิด ตลอดจนเห็นประโยชน์ของการจัดการศึกษาที่พัฒนาอารมณ์เชิงบวก ความสัมพันธ์เชิงบวก และคุณลักษณะที่เป็นจุดแข็ง ซึ่งจะช่วยพัฒนาสุขภาพจิต จัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และความสำเร็จในการเรียนรู้

Barbara Fredrickson (2009) หมายถึง ทัศนคติในแง่ดีที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์เชิงบวก แง่บวกในระยะยาว ประกอบด้วยผลกระทบที่อารมณ์เชิงบวก มีต่อตัวบุคคล ความสัมพันธ์ ชุมชน และสิ่งแวดล้อม

Seligman (2010) ได้อธิบายเกี่ยวกับการศึกษาเชิงบวกว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถ ในการเรียนรู้ซึ่งเป็นจุดเน้นของการศึกษาแบบเดิม กับการปลูกฝังสุขภาพตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก

Waters (2011) การใช้กรอบแนวคิดของแนวคิดไปใช้จัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบการจัดการศึกษาในโรงเรียนทั้งระบบตามแนวคิดและจัดการศึกษาทุก/ทั้งระบบตามแนวคิดการศึกษาเชิงบวก

Norrish et al. (2013) ได้อธิบายแนวคิดการศึกษาเชิงบวกประกอบด้วย 2 มุมมองสำคัญ คือ ความสุขภายนอก (hedonic happiness) ที่มุ่งพิจารณาประสบการณ์หรือปัจจัยแวดล้อมที่เสริมสร้างความสุขและความพึงพอใจเป็นหลัก และความสุขภายใน (Eudaimonic happiness) ที่มุ่งพิจารณาเงื่อนไขและกระบวนการใช้ชีวิตที่นำไปสู่ความสุข

Curby et al. (2013) กล่าวอีกนัยหนึ่ง การศึกษาเชิงบวกไม่ได้มุ่งเน้นที่สุขภาพจิตแทนที่จะเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่เป็นการมุ่งเน้นที่สุขภาพจิต เพื่อสร้างเวทีและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Moore กล่าวว่า การศึกษาเชิงบวกเป็นส่วนผสมของหลักการศึกษาแบบดั้งเดิมกับการศึกษาเพื่อความสุขและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี ความสุขคือค่านิยมของมนุษย์ทั่วโลกและความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาเชิงบวก คือ ความรู้ที่สำคัญและมีผลกระทบกับชีวิตของทุกคน โรงเรียน คือ ส่วนหนึ่งของบริบท ที่สำคัญของการพัฒนามนุษย์ และครูใหญ่ คือ ผู้กระตุ้นและส่งเสริมความสุขสำหรับเด็กและเยาวชน การดำเนินการจิตวิทยาเชิงบวกในโรงเรียนต้องการการคิดใหม่เกี่ยวกับแนวคิดของการศึกษา การพิจารณาสุขภาพในวัตถุประสงค์ของแผนการศึกษาและแนะนำการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียนและวิธีการสอน ทั้งนี้ไปสู่การสรุปกรอบแนวคิดการฝึกปฏิบัติของครู และต้องการความรู้เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับความสุขของเด็กและบทบาทในกระบวนการศึกษา โรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นส่งเสริมให้นักเรียนสนุกและเรียนรู้ที่จะมีความสุข การดำเนินการจิตวิทยาเชิงบวกในโรงเรียน ความก้าวหน้าของการค้นหาทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับประโยชน์ของจิตวิทยาเชิงบวกสนับสนุนการพัฒนาและคุณภาพชีวิตที่ดี แผนงานการศึกษาได้รับการพัฒนาและดำเนินการส่งเสริมประโยชน์ของเด็กและเยาวชน การทำงานตามเสาหลักของจิตวิทยาเชิงบวกที่กล่าวถึง มีการบูรณาการส่วนมากในรูปแบบของแผนงานพิเศษ

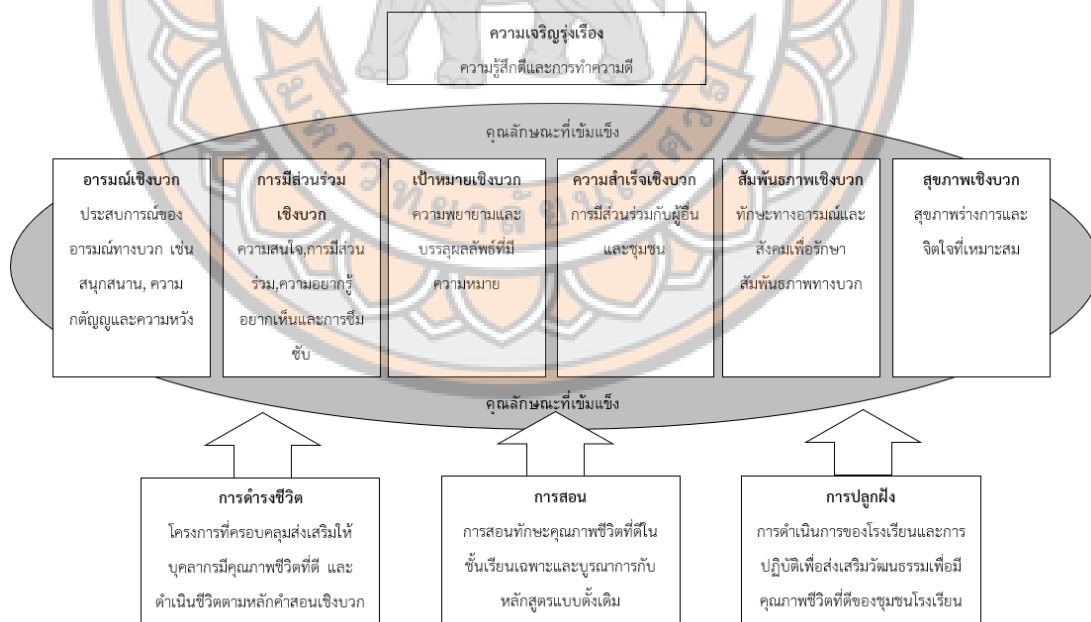
รูปแบบการจัดการศึกษาเชิงบวก

เพื่อเป็นแนวทางการนำแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกมาใช้ในการศึกษา ผลจากการศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีการดำเนินการในหลายประเทศ ผู้วิจัยศึกษาการนำการศึกษาเชิงบวกไปใช้ในโรงเรียนประกอบด้วยรูปแบบที่สำคัญ คือ รูปแบบ GGS ของ Geelong Grammar School และรูปแบบ PROSPER ซึ่งโนเบิล และแมคกาท (Noble, & McGrath) อธิบายไว้ต่อไปนี้

1. การศึกษาเชิงบวกรูปแบบ GGS

โรงเรียนเป็นหนึ่งในบริบทการพัฒนาที่สำคัญที่สุดในชีวิตของนักเรียน จากหลักฐานแนะนำความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน วัฒนธรรมและบรรยากาศโรงเรียนในภาพรวมเชื่อมโยงบูรณาการกับคุณภาพชีวิตและสุขภาพจิตของนักเรียน ขณะที่โรงเรียน คือ ศูนย์กลางสุขภาพจิตและร่างกายของนักเรียน ความผูกพันทั้งระบบโรงเรียนสร้างสิ่งแวดล้อมที่หล่อหลอมและปลูกฝังความเป็นอยู่ที่ดีเป็นสิ่งจำเป็น การปลูกฝังความเจริญรุ่งเรืองอาจสร้างประโยชน์กับการพัฒนาทักษะวิชาการ สมมติฐานทั่วไปมุ่งที่คุณภาพชีวิตที่ดีภายในการศึกษาต้องใช้เวลา และทรัพยากรที่ห่างไกลจากการพัฒนาวิชาการ อย่างไรก็ตามมีหลักฐานที่ดีเพื่อแนะนำนักเรียนให้พัฒนาทางการวิชาการ

Suldo พบว่า นักเรียนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีระดับผลการเรียนสูงที่สุดและต่ำที่สุดเป้าหมายของการส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองภายในโรงเรียนเป็นความพยายามที่คุ้มค่า การดำเนินการตามรูปแบบ GGS มุ่งที่ 6 มิติ เพื่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีประกอบด้วย อารมณ์ด้านบวก การมีส่วนร่วมเชิงบวก ความสำเร็จเชิงบวก เป้าหมายเชิงบวก สัมพันธภาพเชิงบวกและสุขภาพเชิงบวก คุณภาพชีวิตที่ดีในโรงเรียนพิจารณาที่ 3 ระดับ คือ การดำรงชีวิต การสอนและการปลูกฝัง ดังภาพ 2

ภาพ 2 การศึกษาเชิงบวกรูปแบบ GGS

จากแผนภาพดังกล่าว อธิบายถึงองค์ประกอบหลัก 3 ด้าน คือ ด้านการดำรงชีวิต ด้านการสอนและด้านการปลูกฝัง เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะที่เข้มแข็ง ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย 6 ด้าน เพื่อแสดงการกำหนดเป้าหมายมิติคุณภาพชีวิตที่ดี ประกอบด้วย อารมณ์ทางบวก การมีส่วนร่วมเชิงบวก เป้าหมายเชิงบวก ความสำเร็จเชิงบวก สัมพันธภาพเชิงบวกและสุขภาพเชิงบวก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) องค์ประกอบหลักด้านการดำรงชีวิต โครงการที่ครอบคลุมส่งเสริมให้บุคลากรมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสนับสนุนการดำรงชีวิต การสอนทักษะของการศึกษาเชิงบวกและการปฏิบัติตามรูปแบบบทบาทที่แท้จริงสำหรับนักเรียน บุคลากรมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และการนำหลักการศึกษาเชิงบวกไปใช้ในชีวิตส่วนตัวและการทำงานที่โรงเรียน การประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนา ทั้งบุคลากรที่ปฏิบัติการสอนและไม่ได้ปฏิบัติการสอน เพื่อพัฒนาความเข้าใจระดับบุคคล และปฏิบัติงานและพยายามสร้างชุมชนการปฏิบัติผ่านกิจกรรมเช่นการอภิปรายกลุ่ม การเขียนบทความ เป็นต้น

2) องค์ประกอบหลักด้านการสอน การสอนของการศึกษาเชิงบวกช่วยให้นักเรียนเข้าใจหลักการและแนวคิดที่สำคัญ การมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายในการสำรวจและสะท้อนผล และประยุกต์ใช้ทักษะและชุดความคิดส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต การสอนคุณภาพชีวิตที่ดีเป็นการเรียนรู้ทั้งที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจนและการเรียนรู้ที่เป็นนัย การเรียนรู้ที่ชัดเจนของการศึกษาเชิงบวก นักเรียนเข้าร่วมการพัฒนาเชิงบวกเช่นเดียวกับการเรียนคณิตศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ โครงการการสอนที่ชัดเจนส่งเสริม การมีส่วนร่วมและการเติบโตเพื่อสะท้อนทักษะ ความรู้และความคิดที่แตกต่างกันตามรูปแบบการศึกษาเชิงบวก อาจแฝงอยู่ในหลักสูตรวิชาการในวิธีต่าง ๆ สร้างความเชื่อมโยงระหว่างหลักการจิตวิทยาเชิงบวกและหลักสูตร ในรูปแบบที่เป็นจริงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักทางวิชาการ

3) องค์ประกอบด้านการปลูกฝัง กระบวนการในโรงเรียนช่วยสร้างวัฒนธรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีในชุมชนโรงเรียน การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพที่สุดคือการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมจุดแข็ง การแสดงความกตัญญูและการดำเนินโครงการปกติของสถานศึกษาที่ส่งเสริมค่านิยม ความเป็นมิตร ความมีน้ำใจ ความเอื้ออาทร นอกจากนี้การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ ร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของชุมชนโรงเรียน ผู้ปกครองได้รับเชิญให้ร่วมโครงการฝึกอบรมเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาเชิงบวกและการเติบโตส่วนบุคคล

การกำหนดเป้าหมายมิติคุณภาพชีวิตที่ดี มิติ 6 ด้านของคุณภาพชีวิตที่ดีที่มีความสัมพันธ์กันเป้าหมายของรูปแบบอารมณ์ทางบวกสนับสนุนบุคคลให้คาดหวัง ริเริ่ม ยึดเวลาและสร้างประสบการณ์อารมณ์ทางบวกและยอมรับและการพัฒนาสุขภาพตอบสนองอารมณ์ทางลบ มิติการมีส่วนร่วมทางบวกตรวจสอบวิธีการทำกิจกรรมที่สมบูรณ์สนับสนุนความเข้าใจ

และประสบการณ์ตามหน้าที่ที่เหมาะสม มิติความสำเร็จเชิงบวก มุ่งพัฒนาความมั่นใจ และสมรรถนะ ผ่านความพยายามและความสำเร็จจากผลลัพธ์ที่มีความหมาย มิติเป้าหมายเชิงบวกพัฒนาความเข้าใจ ต่อประโยชน์ของการใช้เหตุผลและการมีส่วนร่วม ในการทำกิจกรรมสัมพันธ์ภาพเชิงบวกพัฒนาทักษะ ทางอารมณ์และสังคม สามารถพัฒนาสัมพันธ์ภาพที่รุ่งเรืองกับตนเองและผู้อื่น และมีดีสุขภาพ เชิงบวกมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยบุคคลให้พัฒนาความรู้จากการสร้างนิสัยที่ส่งเสริมกายภาพเชิงบวกและ สุขภาพจิตตลอดชีวิต มิติที่ครอบคลุมคุณภาพชีวิต คือ เป้าหมายเกี่ยวกับทักษะพฤติกรรม เชิงรูปธรรม ถึงแม้ว่าการสำรวจในเชิงรูปธรรมและนามธรรมและการดำเนินการของโรงเรียน สนับสนุนเป้าหมาย 6 มิติ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) อารมณ์เชิงบวก มิติที่สะท้อนความสามารถของนักเรียนในการแสดงความคาดหวัง การริเริ่ม ประสบการณ์ การยืดเวลาและการสร้างประสบการณ์อารมณ์เชิงบวก การช่วยให้เยาวชน ดำรงชีวิตเมื่อนักเรียนมีประสบการณ์อารมณ์ทางบวก เช่น สนุกสนาน กตัญญู ความหวัง และแรงบันดาลใจคือเป้าหมายที่ค้ำค่าของบุคคล นอกจากนี้งานวิจัยในปัจจุบันพบว่าประสบการณ์ อารมณ์ทางบวกมีประโยชน์ต่อสมองและสุขภาพจิต สัมพันธภาพทางสังคมและผลลัพธ์ทางวิชาการ

Lyubomirsky ศึกษากลุ่มตัวอย่าง 293 ตัวอย่าง จากประชากร 257,000 คน พบว่า อารมณ์ทางบวกเกี่ยวกับทักษะทางสังคม คือ ปฏิสัมพันธ์และสัมพันธภาพทางสังคมการทำงาน เช่น ผลผลิตและการขาดงาน กายภาพ เช่น ภูมิคุ้มกันและควมมีชีวิตชีวา เรื่องเฉพาะบุคคล เช่น ความสร้างสรรค์และพลังงาน และจิตวิทยา เช่น ความคิดยืดหยุ่น ตัวอย่างการสอนเพื่อพัฒนา อารมณ์เชิงบวกจากการทดลองใช้โมเดล GGS ตลอดระยะเวลา 10 ปี นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับ เรื่องทั่วไป และการสร้างทฤษฎีเพื่อพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์และความสำคัญของอารมณ์ เชิงบวก การสำรวจแนวคิดเชิงบวกในภาพกว้างและการตีความที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นของอารมณ์ที่สมบูรณ์ และพิจารณาที่เครื่องมือเชิงบวกสำหรับกลยุทธ์เฉพาะเพื่อเพิ่มประสบการณ์อารมณ์เชิงบวก ในแต่ละวัน นักเรียนพัฒนาความตระหนักถึงความสมดุลของอารมณ์เชิงบวกและอารมณ์เชิงลบ อย่างสมบูรณ์ โดยใช้ Fredrickson's positivity ratio exercise ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ของชั้นเรียน วันกิจกรรมและสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน การชื่นชมอันตรายของการส่งเสริมความคิด เกี่ยวกับอารมณ์และความคิดเชิงบวกต้องมีประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง นักเรียนได้รับการส่งเสริม ให้ปลูกฝังและสนับสนุนอารมณ์เชิงบวก ไม่ได้หมายความว่าความจะปฏิเสธปฏิกิริยาหรืออารมณ์ทางลบ แต่วัตถุประสงค์ที่เหนือกว่า เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนให้เข้าใจว่าอารมณ์เป็นเรื่องปกติ มีเหตุผล และที่สำคัญ คือ อารมณ์เป็นส่วนหนึ่ง ของชีวิต

2) การมีส่วนร่วมทางบวก การมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการมีชีวิตที่มีความสนใจ ความอยากรู้ อยากเห็น การซึมซับ และการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดและควมมีชีวิตชีวา มีเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นว่าการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตที่ดี การเรียนรู้และความสำเร็จตามเป้าหมาย

การมีส่วนร่วมของบุคคล คือ อุปนิสัยอยากรู้ อยากเห็น ความสนใจและความกระตือรือร้นเกี่ยวกับการดำเนินการที่คุ้มค่ากับความพยายาม ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับการมีส่วนร่วม คือ แนวคิดของขั้นตอน การดำเนินการ หมายถึง สถานะของการซึมซับ และประสบการณ์ที่เหมาะสม ซึ่งผลลัพธ์จากการมีส่วนร่วมในความท้าทายที่ดึงดูดความสนใจภายใน คุณสมบัติสำคัญที่จับคู่ใกล้ชิดระหว่างระดับทักษะบุคคลและความซับซ้อนของงานและความท้าทาย กระบวนการปฏิบัติงาน คือ กรอบแนวคิดที่ใช้ประสบการณ์สำคัญของการมีส่วนร่วมเมื่อประชาชนอยู่ร่วมในกิจกรรม มีจุดสนใจและการให้พลังงาน การส่งเสริมความร่วมมือในรูปแบบ GGS กับการศึกษาเชิงบวก มุ่งจุดสนใจที่การปลูกฝังกระบวนการ การสร้างแรงจูงใจภายใน และการประยุกต์ใช้จุดแข็ง

ตัวอย่างของการพัฒนาความเข้าใจการกำหนดชั้นเรียนโดยนัย คือ การประยุกต์ใช้จุดแข็ง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมการมีส่วนร่วม เวสสัน และบอนเวลล์ (Wesson and Boniwell) เสนอว่าการใช้จุดแข็งสามารถนำไปสู่กระบวนการพัฒนาความตระหนักของจุดแข็งและสามารถส่งเสริมการรับรู้ทักษะของบุคคล ดังนั้น การเพิ่มความสอดคล้องทักษะที่ทำหาย การส่งเสริมให้นักเรียนสำรวจและประยุกต์ใช้จุดแข็งด้วยวิธีการที่สร้างสรรค์เพื่อร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมค่านิยมและความสนใจและสนับสนุนการพัฒนาความสามารถของตนเองเมื่อเผชิญความท้าทาย

3) ความสำเร็จเชิงบวก ความสำเร็จเชิงบวกนิยามการพัฒนาศักยภาพของบุคคลผ่านความพยายามเพื่อผลลัพธ์ที่สำเร็จและเกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำงานตามเป้าหมาย ค่านิยม แรงจูงใจยังคงเป็นสิ่งสำคัญแม้ว่าจะเผชิญกับความท้าทายและความพ่ายแพ้ และความสำเร็จของสมรรถนะและความสำเร็จในมิติชีวิตที่สำคัญ งานวิจัยแนะนำว่าความสัมพันธ์ระหว่าง ความเจริญรุ่งเรืองและความสำเร็จเชิงบวก สุขภาพจิต คือ ความจำเป็นของการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และอารมณ์ทางบวกช่วยความคิดสร้างสรรค์และการคิดยืดหยุ่น ในทางกลับกันการบรรลุเป้าหมายนำไปสู่อารมณ์เชิงบวกและคุณภาพชีวิตที่ดี การช่วยให้นักเรียนพยายามอย่างมีความหมายเพื่อผลลัพธ์ที่ต้องการในสภาพแวดล้อมที่ท้าทายและสังคมการทำงานที่เต็มไปด้วยการแข่งขัน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต้องช่วยนักเรียนให้พัฒนาทักษะและทรัพยากร เพื่อให้นักเรียนพยายามตามเป้าหมายที่สำคัญ การใช้ประโยชน์จากโอกาส และรับมือกับความผิดหวังและความท้าทาย

4) เป้าหมายเชิงบวก การสร้างค่านิยมภายในโรงเรียนมุ่งที่เป้าหมายของโรงเรียน นอกจากนี้ มีหลักฐานการดำเนินการเพื่อผู้อื่นและมีความรู้สึกที่ชีวิตมีเป้าหมายและมีความหมาย สร้างสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักเรียน ความสำคัญของเป้าหมายในชีวิตสะท้อนความเจริญรุ่งเรืองของการมีคุณภาพชีวิตที่ดี รู้สึกมีความหมายและส่งผลกับการมีสุขภาพที่เหมาะสม เป้าหมายช่วยให้คนมีวิสัยทัศน์และพันธกิจของชีวิต เป้าหมายในชีวิตเป็นความร่วมมือกับสุขภาพกายที่ดี ความพึงพอใจในชีวิตสูงและความสัมพันธ์ทางสังคมที่แข็งแกร่งและการปกป้องความเศร้า

พฤติกรรมเสี่ยง และข้อเรียกร้องทางร่างกาย ความหมาย ความไม่เห็นแก่ตัวและความเชื่อทางจิตวิญญาณเพื่อตรวจสอบวิธีการไปสู่เป้าหมายและความเจริญรุ่งเรืองกับนักเรียน

5) สัมพันธภาพเชิงบวก ใจความสำคัญของมิตินี้คือทักษะทางอารมณ์และสังคมที่แข็งแกร่ง ช่วยสร้างสรรค์และส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีและแข็งแกร่งกับตนเองและผู้อื่น เด็กและวัยรุ่นพัฒนา ไม่เกิดจากความโดดเดี่ยวและบริบททางสังคมมีผลกระทบที่มีพลังกับการปรับตัวและการเติบโตทางสุขภาพ มีหลักฐานมากมายว่าสังคมสนับสนุนบูรณาการคุณภาพชีวิตที่ดีและสุขภาพจิต เช่น การแยกตัวทางสังคม คือปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดภาวะซึมเศร้า การฆ่าตัวตายและอาการอื่น ๆ ที่แสดงถึงสุขภาพจิตที่ไม่ดี การสนับสนุนความสัมพันธ์ในโรงเรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความยืดหยุ่น สัมพันธภาพทางสังคมถูก ค้นพบว่าเป็นปัจจัยทำนายที่สำคัญของคุณภาพชีวิตที่ดี หลักฐานที่พบเพิ่มเติมของประโยชน์ของการมีสุขภาพจิตที่ดี และคุณภาพชีวิตที่ดี การสนับสนุนทางสังคมคือสิ่งที่ดีต่อสุขภาพร่างกาย การประยุกต์การเรียนรู้ เช่น การสนับสนุนให้บุคลากรและนักเรียนอย่างจริงจังให้ประสบความสำเร็จจากครอบครัว เพื่อนและเพื่อนร่วมงาน

6) สุขภาพเชิงบวก มีจุดสนใจเพิ่มขึ้นสำหรับสุขภาพจิตในภาพรวมในปัจจุบัน ทุกคนถูกมองว่าเชื่อมโยงถึงกัน รูปแบบ GGS สุขภาพ หมายถึง นิยามที่ยั่งยืนสำหรับสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่เหมาะสม สุขภาพมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเป็นหลักฐานว่านักเรียนจะเติบโตทางร่างกายและจิตใจได้ดีจากการเรียนรู้ของพวกเขา การพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพเชิงบวกในวัยรุ่นมีผลกระทบต่อการรักษาสุขภาพในอนาคต สุขภาพเป็นแนวคิดที่กว้างและครอบคลุมการจัดช่วงจากสุขภาพร่างกาย เช่น สุขนิสัย การนอนและการรับประทานอาหาร การสอนต้องพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางสังคมและการรับรู้และทักษะทางพฤติกรรม เช่น การปลูกฝังการอธิบายในมุมมองที่ดี การโต้แย้งเชิงลบโดยอัตโนมัติ และสร้างทางเลือก เมื่อต้องพบกับความท้าทาย หลักสูตรทางวิชาการมีจุดสนใจที่การสำรวจธรรมชาติผ่านกิจกรรมปีนเขา การวิ่ง การเข้าค่าย และการเล่นสกี คุณลักษณะเด่น ตามแนวคิดนี้ คือ การมุ่งเน้นจุดแข็ง ซึ่งเป็นคุณลักษณะเด่น

ปีเตอร์สัน และเซลิกแมน (Peterson, & Seligman) กำหนดคุณลักษณะเด่นที่พบได้ทั่วไปเป็นส่วนหนึ่งของคุณลักษณะเฉพาะของบุคคล ซึ่ง หมายถึงค่านิยมทางคุณธรรม จากมุมมองจุดแข็ง ทุกคนย่อมมีความสามารถและสมรรถนะเฉพาะบุคคลที่ช่วยสนับสนุนให้นักเรียนเจริญรุ่งเรืองและพัฒนาเต็มตามศักยภาพ บุคคลใช้จุดแข็งของตนเองเพื่อเพิ่มพลังชีวิตและความคิดส่วนบุคคลและสุขภาพจิตที่ดี พัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายและส่งเสริมความยืดหยุ่นหลังจากเผชิญเหตุการณ์ตึงเครียด งานวิจัยสนับสนุนความสัมพันธ์ของจุดแข็งต่อคุณภาพชีวิตที่ดีและการพัฒนาสุขภาพของนักเรียน

กรอบแนวคิดรูปแบบ GGS มีความยืดหยุ่น โรงเรียนสามารถกำหนดขอบเขตและเป้าหมาย เพื่อการพัฒนาความสามารถของแต่ละมิติปลูกฝัง ผ่านการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ ทั้งการเรียน เชิงรูปธรรมและนามธรรมในห้องเรียน การฝึกปฏิบัติทางบวกบูรณาการผ่านชีวิตในโรงเรียน ผ่านการวางแผน การดำเนินการประเมินผลความรู้เพื่อสังคมโรงเรียนที่เจริญรุ่งเรือง การพัฒนาโรงเรียนในฐานะขององค์กรเชิงบวกเป็นการดำเนินเชิงระบบ ตลอดสิบปีที่ผ่านมามีความผูกพันทั้งทรัพยากรมนุษย์และการเงิน ซึ่งวิธีการพัฒนาโรงเรียนเชิงระบบสนับสนุน ทั้งความรักในการเรียนรู้และความรักต่อการดำรงชีวิต ขณะที่กระบวนการที่ก้าวหน้าและเติบโตตลอดทศวรรษที่ผ่านมา โรงเรียนยอมรับว่าการศึกษาเชิงบวก เป็นการเดินทางที่ต่อเนื่อง ผ่านการได้ประโยชน์จากหัวใจ มือ และจิตใจของชุมชน โรงเรียน มีการส่งเสริม โดยใช้กิจกรรมพิเศษ บทเรียนและการแทรกแซง ลดลง โดยธรรมชาติและสิ้นไหม สิ่งที่ยังคงกล่าวหาและเข้มแข็ง คือ ความผูกพันอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ความเป็นอยู่ที่ดีเป็นหัวใจของการศึกษาซึ่ง Geelong Grammar School ดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการวิจัยอย่างกว้างขวางและขยันหมั่นเพียรเพื่อโรงเรียน ไม่ได้เริ่มใน ปี ค.ศ. 2008 เมื่อศาสตราจารย์เชลิกแมน และทีมงานจากมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย ฝึกอบรมหลักสูตรจิตวิทยาเชิงบวกให้กับคณะทำงานหนึ่งร้อยคนเป็นเวลา 9 วัน เริ่มต้นมากกว่าสองปี โรงเรียนได้ตรวจสอบวิธีการเชิงรุกเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความเป็นอยู่ที่ดี เริ่มสร้างศูนย์ความเป็นอยู่ ที่รวมกับการดำเนินการโดยใช้ปรัชญาเชิงลึกเกี่ยวกับการศึกษาเชิงบวก

ขั้นตอนที่ 2 ความผูกพันกับผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์ของหลักฐานเชิงบวกและเข้มงวดเกี่ยวกับวินัยเชิงบวกเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคณะทำงานและผู้ปกครองในชุมชนโรงเรียน ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ Gee Grammar School ผูกพันกับผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาเชิงบวก ความยืดหยุ่น จิตวิทยาพัฒนาและการจิตวิทยาการศึกษาจำนวนมาก ความเชี่ยวชาญของผู้เข้าชมแต่ละคน เพิ่มความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับโปรแกรมและปรัชญาและสนับสนุนการตรวจสอบความถูกต้องของศาสตร์ใหม่นี้

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการร่วมกับชุมชนด้วยวิธีการที่อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับเป้าหมายและความหวังของการศึกษาเชิงบวกเป็นสิ่งจำเป็น บทความที่ดีพิมพ์ในวารสารโรงเรียน ที่อยู่สาธารณะ โอกาสสำหรับผู้ปกครองเพื่อถามคำถามและหาความชัดเจนทุกส่วนของแผนการดำเนินการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ การใช้ภาษาที่เป็นอิสระ และเชิญให้ถามคำถามและกระตุ้นความสงสัย บุคคลสำคัญนำการเปลี่ยนแปลงยินดีตอบคำถามและความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงาน ความเข้าใจและยอมรับความสงสัยและเปิดใจยอมรับการศึกษาเชิงบวก ความหวังคือการจุดประกายความอยากรู้อยากเห็นและพัฒนาความรู้สึกร่วมกัน ความเป็นเจ้าของสำหรับคณะทำงาน ผู้ปกครองและนักเรียน

ขั้นตอนที่ 4 การผสมผสานความรับผิดชอบในการตัดสินใจของผู้นำโรงเรียนกับความรู้ และกระตุ้นให้ครูติดต่อกับนักเรียนทุกวันกับภาวะผู้นำของโรงเรียนโดยคณะกรรมการเพื่อดำเนินการ การศึกษาเชิงบวก คือ พลังที่สำคัญสำหรับคุณครูในห้องเรียนและบุคลากรสนับสนุนการสอน เพื่อทดลอง ปรับเปลี่ยน ออกแบบและเป็นแนวคิดนำร่องและกิจกรรมหล่อเลี้ยงความเป็นอยู่ ในสิ่งแวดล้อมและวงจรของอิทธิพล

ขั้นตอนที่ 5 ทำให้แน่ใจว่าการรักษาผ่านการสร้างทีมฝึกอบรมในบ้านเพื่อ การดำเนินการการศึกษาเชิงบวกระยะยาวกลายเป็นหลักฐานที่โรงเรียนต้องการเพื่อลงทุนสร้าง ความสามารถของเพื่อนร่วมงานกลุ่มเล็กเพื่อนำและขับเคลื่อนการดำเนินการฝึกอบรมสำหรับสมาชิก ใหม่ ผู้ปกครองใหม่และนักเรียนใหม่ โดยใช้เวลา เน้นอนว่าหลักสูตรการอบรมที่พัฒนาขึ้น นอกจากนี้การพัฒนาวิชาการที่สำคัญมากเพื่อรักษาแนวคิดใหม่ และแน่ใจว่าชุมชนยังคงรักษาแนว ทางการพัฒนาที่เกิดขึ้นเพื่อความเป็นอยู่ที่ดี

ขั้นตอนที่ 6 ความตระหนักถึงความมุ่งมั่นอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนได้รับคำแนะนำในขั้น แรกเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์และต้นทุนการดำเนินการเพื่อการศึกษาเชิงบวก ไม่ใช่การดำเนินการ ครั้งเดียว แต่เป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนยังคงสนับสนุนการศึกษาเชิงบวกซึ่งสอดคล้อง กับทุกภาคส่วน ในโรงเรียน

รูปแบบ GGS ที่ทดลองใช้ใน Geelong Grammar School ประเทศออสเตรเลีย จึงเป็นรูปแบบการนำการศึกษาเชิงบวกมาใช้อย่างเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเชิงประจักษ์ ภายใต้งานคิดการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ เพื่อสร้างสัมพันธภาพเชิงบวกยั่งยืนเป็นพื้นฐานสำคัญ ของการดำรงชีวิตในอนาคต

2. การจัดการศึกษาเชิงบวกรูปแบบ PROSPER

การนำแนวคิดเชิงบวกมาใช้อย่างแพร่หลาย จึงมีนักวิชาการให้ความสนใจแนวคิดนี้ จะทดลองนำไปใช้ในโรงเรียน พัฒนาเป็นรูปแบบเพื่อเผยแพร่ ซึ่งรูปแบบการศึกษาเชิงบวกที่สำคัญ อีกหนึ่งรูปแบบ คือ PROSPER โนเบิล และแมคคาท (Noble and McGrath) กำหนดกรอบแนวคิด PROSPER ในบริบทของโรงเรียนร่วมกับการดำเนินการโรงเรียนแจ้งหลักฐาน ซึ่งมีความจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและประสบความสำเร็จและสร้างโรงเรียนให้เป็นสถาบัน ที่มีความสามารถ ผู้จัดการตามกรอบแนวคิด PROSPER เริ่มต้นจากนักเขียน 2 คน จากกรอบแนวคิด จิตวิทยาเชิงบวกสำหรับการศึกษา รูปแบบแรกเกี่ยวกับผลการร่วมพัฒนาร่วมกับการศึกษาคุณภาพ ชีวิตที่ดีของรัฐบาลออสเตรเลีย กรอบแนวคิด PROSPER คล้ายกับรูปแบบของ Geelong Grammar School จุดเน้นของโมเดล GGS คือ อารมณ์ทางบวก สัมพันธภาพทางบวก ความสำเร็จเชิงบวก คุณลักษณะเด่น เป้าหมายเชิงบวก การมีส่วนร่วมเชิงบวกและสุขภาพเชิงบวกและความยืดหยุ่น

หลักการแรกของการประยุกต์ใช้จิตวิทยาเชิงบวกกับการศึกษาย้อนกลับเพื่อพัฒนาโปรแกรมคุณภาพชีวิตโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมโรงเรียนเชิงบวก เช่น การพัฒนาหลักสูตรคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับครูประจำชั้นเพื่อนำไปสอนนักเรียน รูปแบบ PROSPER เสนอกรอบแนวคิดการจัดการตามองค์ประกอบคุณภาพชีวิตของนักเรียน โดยใช้ องค์ประกอบโรงเรียนที่ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์เป็นฐาน (evidence-based school component) ผลการศึกษาเสนอโปรแกรมที่มุ่งเน้นองค์ประกอบผ่านกลยุทธ์การสอน โรงเรียนและการจัดการ ห้องเรียน การทำงานกับผู้ปกครองและ การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตร หลักสูตรที่กำหนด คือ การพัฒนาอารมณ์ ความตลกขบขัน และด้านสว่าง (ด้านบวก) สัมพันธภาพ และหน่วย ค่านิยมหลัก (สัมพันธภาพ) หน่วยบนความสำเร็จร่วมกับผลลัพธ์ จุดแข็ง เป้าหมายและการมีส่วนร่วม เป็นต้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ความเป็นบวก (Positivity) หมายถึง สถานะเชิงบวก โดยการศึกษาของเฟรดริกสัน (Fredrickson) กล่าวถึง ความหมายทางบวกและทัศนคติมองโลกในแง่ดี ซึ่งกระตุ้นอารมณ์ทางบวก ความเป็นบวกดำเนินการส่งผลกระทบยาวต่ออารมณ์ทางบวกของบุคลิกภาพของคน สัมพันธภาพ ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นความเป็นบวกสนับสนุนให้นักการศึกษาจัดให้ชั้นเรียนและโอกาส ของโรงเรียน เพื่อส่งเสริมประสบการณ์และเพิ่มอารมณ์ทางบวก เช่นความรู้สึกเชื่อมโยง และรู้สึก ปลอดภัย ความเป็นบวกสนับสนุนนักการศึกษาให้สอนเชิงประจักษ์พัฒนาค่านิยมและทักษะ การแสดงความกตัญญูและการคิดแง่ดี

2) อารมณ์ทางบวก ประสบการณ์ที่พบบ่อยๆ และแสดงอารมณ์เชิงบวกมีแนวโน้ม จะยืดหยุ่นมาก มีการติดต่อทางสังคมมากขึ้นและมีหน้าที่ระดับที่เหมาะสม

เฟรดริกสัน (Fredrickson) กำหนดสมมติฐานรูปแบบ Broaden and Build ประสบการณ์อารมณ์ทางบวก เช่น การเป็นเจ้าของ ความปลอดภัย ความสนใจและการใฝ่รู้ ความตลกขบขัน ความสนุกและความกตัญญู สามารถขยายความคิดและการกระทำของบุคคล ด้วยวิธีเชิงบวกและช่วยเหลือ อารมณ์ทางบวก เมื่อกำหนดสมมติฐานเพื่อรวบรวมและเพิ่มวิธีพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ของประชาชนเช่น ด้านกายภาพ สติปัญญา สังคมและทรัพยากรทางจิตวิทยา

เฮียบเนอร์ และฮิลล์ (Huebner and Hill) สรุปข้อมูลจากงานวิจัยที่ศึกษาเด็กและ วัยรุ่น พบว่า อารมณ์ทางบวกที่พบเสมอปรากฏเมื่อได้รับกระตุ้นด้วยประสบการณ์ทางบวกในหลาย ๆ สถานการณ์ของชีวิต เช่น อารมณ์ทางบวกของนักเรียนประถมจะแสดงออกเมื่อมีส่วนร่วมในระดับสูง และการปรับตัวเมื่อเผชิญปัญหา

3) ความรู้สึกเชื่อมต่อกฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self-Determination Theory) ต้องการเป็นส่วนหนึ่ง และรู้สึกเชื่อมโยง คือ หนึ่งในสามความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ การศึกษา นักเรียน 700 คน จากโรงเรียนมัธยมสองแห่ง พบว่า ความรู้เป็นส่วนหนึ่งของนักเรียนที่มีโรงเรียน

ได้รับการกำหนดว่าเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุด เพื่ออธิบายคุณภาพชีวิตทางจิตวิทยาของนักเรียน การเชื่อมต่อและการยอมรับที่ส่งผลต่อความรู้สึกของนักเรียนรู้สึก มีโอกาสน้อยที่จะพบว่ามีความกังวล ความเศร้า สูญเสียการควบคุมตนเองและก้าวร้าว และมีโอกาสน้อยที่ครูจะจัดอันดับให้นักเรียนกลุ่มนี้อยู่ในกลุ่มที่มีพฤติกรรมแตกแยก ออสเตอร์แมน (Osterman) ศึกษาวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนมีประสบการณ์ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งและยอมรับว่าพวกเขา มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ การสนับสนุนซึ่งกันและกัน พฤติกรรมที่สอดคล้องกับกฎระเบียบของโรงเรียน ความคาดหวังและประสบความสำเร็จในระดับสูง นักเรียนรู้สึกเชื่อมโยงกับโรงเรียนของพวกเขา มีโอกาสน้อยที่จะมีส่วนร่วมกับการพฤติกรรมประนีประนอมสุขภาพ (health-compromising behavior) และมีโอกาสน้อยที่จะจบการศึกษา ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งคือผลลัพธ์ของหลายก้าวเล็ก ๆ ที่รวมกัน เช่น การเพิ่ม ความร่วมมือในการเรียนรู้ การจัดเวลากิจกรรมหลังอาหารกลางวันและโปรแกรมหลักสูตรพิเศษ และการรับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานเชิงโครงสร้าง เช่น ระบบเพื่อนคลายอายุ เพื่อนช่วยเพื่อน เป็นต้น

4) ความรู้สึกปลอดภัย ความรู้สึกปลอดภัยและการปกป้องจากการถูกกลั่นแกล้ง คือ สิ่งที่เชื่อมโยงโดยตรงเพื่อรู้สึกได้รับการสนับสนุนและได้รับการดูแลเอาใจใส่โดยครูและเชื่อมต่อไปยังเพื่อน นักเรียนทั้งหมดรู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่อพวกเขาคิดว่าอาจจะถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียน แม้ว่าจะไม่ถูกกลั่นแกล้งจากพวกเดียวกันเองก็ตาม การศึกษาโดยสโตรมและคณะ (Strom et al.) ศึกษาโรงเรียน 56 โรงเรียน ในประเทศนอร์เวย์ พบว่า นักเรียนในโรงเรียนที่มีการกลั่นแกล้งระดับสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการต่ำกว่าโรงเรียนอื่น สอดคล้องกับ โคโนชิและคณะ (Konishi et al.) พบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับต่ำในโรงเรียนที่มีการกลั่นแกล้งระดับสูง นักวิจัยพบว่าการพบการกลั่นแกล้ง ที่เพิ่มขึ้นทางระบบสังคมและปัญหาต่าง ๆ ต้องวิธีการแก้ไขที่แตกต่างกัน ความเอาใจใส่ต่อพฤติกรรมการกลั่นแกล้งในด้านหนึ่งของเหรียญ อีกด้านหนึ่งคือการดำเนินการโมเดล PRPSPER เพื่อสร้างบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวก

5) ความรู้สึกสนุกสนานและตลกขบขัน การหัวเราะเป็นการแสดงออกทางร่างกายที่ผ่อนคลายและกระตุ้นให้เกิดความยินดี การปล่อยโทปามีนไปยังสมอง เป็นความสามารถในการลดความเครียดและปรับปรุงระบบภูมิคุ้มกัน การศึกษาสนับสนุนการค้นพบด้านความขบขันของสถานการณ์หรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ใช้ความขบขันเป็นฐาน (Humour-Based Activities) ยังสามารถเป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิผลต่อการเผชิญปัญหาอย่างยืดหยุ่นในช่วงเวลาที่ยากลำบากในชีวิต และเพื่อลดความวิตกกังวล ความขบขันสามารถเพิ่มความสามารถในการอดทนต่อความเจ็บปวดทางกายภาพ

ชไวเออร์ และคณะ (Zweyer et al.) ศึกษาวิจัยผลกระทบของความซับซ้อนในบริบทของการศึกษา บานาสและคณะ (Banas et al.) สรุปการใช้ทักษะเชิงบวก ความซับซ้อนที่ไม่ก้าวร้าวมีส่วนในการเพิ่มความสนใจและสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย ครูที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะเชิงบวก มีแรงจูงใจต่อการเรียนสูงขึ้นและสนุกสนานเพลิดเพลินกับกิจกรรมการเรียนมากขึ้น ครูสามารถส่งเสริมความซับซ้อนได้ด้วยหลายวิธีในบริบทของการเรียน อาจเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์รูปแบบต่างๆ วิธีการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตรเช่น ใช้การ์ดตูนหรือภาพตลกขบขันในการนำเสนอหรือการเล่นเกการศึกษา การสำรวจและระบุตัวคนที่ตลกขบขันที่สุดจากตลกหรือการ์ตูน การอ่านและวิเคราะห์บทเรียนที่ตลกขบขัน การเขียนบทความบทกลอน การแต่งเรื่องตลกขบขัน เป็นต้น ซึ่งควรใช้อย่างเหมาะสม จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการเผชิญปัญหาอย่างเหมาะสม เช่น การหัวเราะเมื่อทำสิ่งผิดพลาดและปรับปรุงให้ถูกต้อง เป็นต้น

6) การแสดงความกตัญญูและความชื่นชม การกตัญญูได้รับการนิยามว่าเป็นคุณธรรมขั้นสูง ที่ผู้คนสามารถสังเกตได้ เข้าใจและใช้ประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนที่ได้ประโยชน์ร่วมกัน เมื่อประชาชน มีความกตัญญู มีความชื่นชมกับสิ่งดีงามที่เกิดขึ้น การแสดงความขอบคุณต่อภาระหน้าที่ ความกตัญญูแสดงถึงวุฒิภาวะของเด็ก ความสามารถในการพัฒนาการตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง ความตั้งใจของบุคคลที่ทำความดีและนำไปสู่การทำความดีในที่สุด

การศึกษาวิจัยของ โฟรห์ และคณะ (Froh et al.) ศึกษาเด็กอายุ 11-14 ปีที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมความกตัญญูเวลา 2 สัปดาห์ โดยให้การทำความดี 5 อย่างทุกวัน เปรียบเทียบกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่รับการฝึกอบรมโดยการสาธิต ประเมินผล 3 สัปดาห์หลังจบกิจกรรม พบว่ามีระดับการมองโลกในแง่ดีสูงขึ้น มีอารมณ์ทางบวก และความพึงพอใจต่อชีวิตเพิ่มขึ้น สะท้อนว่าการแทรกแซงโดยใช้ความกตัญญูได้รับกำหนดไว้ในการศึกษาอื่น กลยุทธ์การส่งเสริมความกตัญญูของนักเรียนให้รู้สึกและแสดงความกตัญญูผ่านบอร์ดกตัญญูที่ติดไว้เพื่อให้นักเรียนเขียนการแสดงความกตัญญูของตน นักเรียนสามารถส่งอีเมล การ์ดหรือจดหมายเพื่อแสดงความชื่นชมและกตัญญูต่อบุคคลในสังคมโรงเรียนและสังคมภายนอก

7) สติ การเพิ่มความสนใจของจิตวิทยาเชิงบวกเคลื่อนไหวในรูปของการมีสติ และการยอมรับการมีคุณภาพชีวิตที่ดี สติสามารถอธิบายได้ 2 องค์ประกอบ องค์ประกอบแรกคือ ความตั้งใจที่จะควบคุมตนเอง และประการที่ 2 คือการยอมรับความอยากรู้ อยากเห็น การเปิดและการยอมรับเป้าหมาย ต่อประสบการณ์ของบุคคลในขณะเวลาหนึ่ง

เฟรดริกสัน และคณะ (Fredrickson et al.) พบว่าการฝึกสติโดยสมาธิรักความเมตตา เพิ่มทรัพยากรระดับบุคคล เช่น เป้าหมายของชีวิต การสนับสนุนทางสังคม เป็นต้น

การศึกษาของ มีย์เคิลจอห์น และคณะ (Meiklejohn et al.) พบว่า การบูรณาการการอบรมพัฒนาสติในโรงเรียนพบการปรับปรุงของนักเรียน เรื่องทักษะทางสังคม ทักษะทางวิชาการ การ

ควบคุมอารมณ์ การนับถือตนเอง อารมณ์ทางบวก ความจำและความตั้งใจที่ดีขึ้น นักเรียนมีความกังวลน้อยลง ความเครียดและความเหนื่อยล้าน้อยลง โรงเรียนสามารถแนะนำให้พัฒนาสติโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น วิธีการที่เป็นทางการ โดยกำหนดเวลา 10 นาทีต่อวัน เพื่อฝึกสติ การฝึกส่วนมากมุ่งที่การกำหนดลมหายใจ 2) วิธีการที่ไม่เป็นทางการ นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้ช้าลงหยุด หายใจช้า ๆ ตระหนักถึงความรู้สึกและพฤติกรรมเมื่อมีความกังวลใจหรือสับสน 3) วิธีการช่วยเหลือการสนับสนุนให้นักเรียนอยู่กับปัจจุบัน เมื่อสูญเสียความตั้งใจ เช่น เมื่อกำลังเรียน ทำงาน เล่น ฟังหรือรับประทานอาหาร เป็นต้น กิจกรรมที่ส่งเสริมการฝึกสติ คือ การฝึกสมาธิ

แอดเลอร์ (Adler) ให้ความสำคัญกับการฝึกสมาธิ สมาธิ คือ การฝึกปฏิบัติที่มีต้นกำเนิดจากศาสนาพุทธ และวัฒนธรรมฮินดูและแสดงถึงประโยชน์ตลอดพันปี นำมาซึ่งสติและความถูกต้องชอบธรรมที่ได้จากการฝึกสมาธิ สมาธิเป็นฝึกที่สร้างความมั่นคงและสามารถสอน และเรียนรู้ได้ทั้งบริบทภายในและภายนอกโรงเรียน มีสถาบันการศึกษาจัดการฝึกสมาธิไว้ในหลักสูตรและเพิ่มจำนวนของสถาบันที่ไม่ใช่วิชาการซึ่งจัดชั้นเรียนสมาธิ การศึกษาหลายครั้งในสองทศวรรษพบความสัมพันธ์ระหว่างสมาธิ ความถูกต้องชอบธรรม สติและความเป็นอยู่ที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของเซลิกแมน (Seligman) ระบุว่าความสุขที่เกิดจากการความเมตตา ไม่เห็นแก่ตัว นำมาซึ่งความพึงพอใจอย่างลึกซึ้ง คนที่ฝึกสมาธิ พบว่า เพิ่มกิจกรรมทางสมองสัมพันธ์กับอารมณ์ทางบวก และความเอาใจใส่ผู้อื่น เช่นเดียวกับการศึกษาของเฟรดริกสัน (Fredrickson) กล่าวถึงกระหนทางบวกของการเรียนรู้เพื่อสร้างอารมณ์ทางบวกผ่านสมาธิ ฝึกสมาธิวันละ 30 นาทีเป็นเวลา 7 สัปดาห์ ผลเปรียบเทียบกับคนที่ไม่ได้ฝึกสมาธิ ผลการศึกษาพบว่า เมื่อคนที่ไม่เคยฝึกสมาธิ ได้ฝึกสมาธิได้เรียนรู้ความสงบ เยือกและแพร่ขยายความสามารถ เพื่อความรัก ความเมตตา การเปลี่ยนจากภายในไปสู่ภายนอก มีความรัก ความผูกพัน ความปลอดภัย ความเพลิดเพลิน มีอารมณ์ทางบวกมากกว่า และถึงแม้ว่าปกตินั่งสมาธิคนเดียว พวกเขาพบกับอารมณ์ทางบวกด้านสูงเมื่อปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น นอกจากนี้การทดลองยืนยันว่ากลไกเหล่านี้ มีผลกระทบสัมพันธ์กับการเชื่อมต่อของระบบประสาทและจิตวิทยาที่ส่งผลต่อสมองของบุคคลและส่วนอื่นของร่างกาย การศึกษาวรรณกรรมทางวิทยาศาสตร์ระบุว่าคนที่เห็นแก่ตัวจะมุ่งเน้นความสุขจากวัตถุมากกว่าการปลูกฝังความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตวิทยา นอกจากนี้คนที่ลดความเห็นแก่ตัวมีแนวโน้มจะสนุกกับชีวิต มีความพึงพอใจมากกว่า เสรีภาพและมีความสุขสบายมากกว่า

8) ความสัมพันธ์ โรงเรียนเป็นบริบททางสังคมที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ ปีเตอร์สัน (Peterson) กล่าวว่า การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ในโรงเรียนหมายถึงคณะทำงานของโรงเรียนกำหนดกลยุทธ์สร้างความสัมพันธ์เชิงบวกเช่นความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมงาน และความสัมพันธ์ของโรงเรียนและผู้ปกครอง

9) ความสัมพันธ์เชิงบวกกับเพื่อน หนึ่งในหัวข้อที่ได้รับการกล่าวถึงมากที่สุดในการวิจัยทางการศึกษา คือ บทบาทสำคัญของความสัมพันธ์ของเพื่อนเชิงบวกแสดงในชีวิตประจำวันของเด็กและวัยรุ่น และการสนับสนุนเชิงบวก ซึ่งความสัมพันธ์สามารถสร้างความรู้เป็นส่วนหนึ่ง ความรู้สึก มีส่วนร่วม แรงจูงใจและความสำเร็จ พฤติกรรมช่วยเหลือผู้อื่น คุณภาพชีวิตที่ดีของนักเรียน และความยืดหยุ่น การศึกษาของโรเซท และคณะ (Roseth et al.) พบว่า ความสัมพันธ์ของเพื่อนเชิงบวกสามารถทำนายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการอยู่ที่ 33-40 เปอร์เซ็นต์ ภาวะความเป็นเพื่อนให้การสนับสนุนทางอารมณ์ และสังคม โอกาสในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ เรื่องความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นการป้องกันการกลั่นแกล้งและการแยกตัวทางสังคม และโอกาสที่จะอภิปรายถึงเรื่องคุณธรรมอย่างปลอดภัยและเหตุผลทางคุณธรรมและสังคม งานวิจัยยังแนะนำว่า ประสพการณ์ที่สะสมจากความสัมพันธ์ของเพื่อนในโรงเรียนมีผลกระทบทางบวกอย่างมาก ไม่ใช่แค่ในระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น ความสัมพันธ์ทางบวกกับเพื่อนมีโอกาสมากเพื่อเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ โดยใช้คำนิยามทางสังคมที่เน้นความสมดุลและคิดถึงผู้อื่น เช่น ความเคารพ ให้เกียรติ ความร่วมมือ การยอมรับความแตกต่าง ความเห็นอกเห็นใจ มิตรภาพและการรวมอยู่ด้วยกัน การสอนของสังคม เฉพาะเจาะจงและทักษะทางอารมณ์สามารถช่วยให้นักเรียนแสดงคุณค่าของตนผ่านการกระทำ ทักษะทางสังคมเช่น การแบ่งปัน ความร่วมมือ การจัดการความโกรธ การไม่เห็นด้วยการเคารพ การเจรจาต่อรอง การแสดงออกอย่างยุติธรรม และการเป็นผู้ชนะและผู้แพ้ที่ดี การสนทนา ที่แสดงถึงความสนใจ การเล่าเรื่องสนุกและการจัดการเมื่อรู้สึกไม่เห็นด้วย การศึกษาวิจัยของดูลแลค และคณะ (Durlak et al.) ยืนยันผลกระทบทางบวกจากโปรแกรม SEL (Social Emotional Learning) จากตัวอย่างที่เป็นนักเรียนประถมศึกษา 270,000 คน เปรียบเทียบกลุ่มควบคุม นักเรียนมีส่วนร่วมในโปรแกรมการเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ ไม่เพียงแสดงถึงการพัฒนาทักษะและพฤติกรรมทางอารมณ์และสังคมเท่านั้น แต่สนับสนุนด้วยการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ 11 เปอร์เซ็นต์

การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ รูปแบบหนึ่งของกลยุทธ์หลักฐานเชิงประจักษ์ (evidence-based strategies) เพื่อการสอนทักษะทางสังคม ประโยชน์เชิงบวกด้านอื่น ๆ จากการเรียนแบบร่วมมือประกอบด้วยการพัฒนาผลลัพธ์ทางวิชาการ นอกจากนี้ยังสร้างความสัมพันธ์ทางบวกกับเพื่อน เช่นการใช้เวลาวงกลม (Circle Time) การประชุมชั้นเรียน การจัดตั้งกรรมการชั้นเรียน การสุ่มการจัดกลุ่มเพื่อกิจกรรมกลุ่มเล็กหรือโครงการระยะสั้น การใช้เครื่องมือการคิดขั้นสูงสำหรับกลุ่มเล็ก เช่น The Ten Thinking Tracks และ Under the Microscope นอกจากนี้แมคกาทและโนเบิล (MaGrath and Noble) กิจกรรมนอกหลักสูตรคละอายุ เช่น วงดุริยางค์ การร้องเพลงประสานเสียง กิจกรรมกีฬา ชุมชนเวลาหลังอาหารกลางวันและการแสดงละคร การกำหนดโครงสร้างทางสังคมเพื่อการสนับสนุนของเพื่อน และการแข่งขันเกมการศึกษา เป็นต้น

10) ความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างนักเรียนและครู จากการศึกษาวิจัยที่ดำเนินการอย่างกว้างขวางยืนยันว่า การสร้างความสัมพันธ์ทางบวก ความเคารพและการสนับสนุนความสัมพันธ์ของครูและนักเรียนนำไปสู่ความหลากหลายของผลลัพธ์นักเรียนที่พึงปรารถนาเชื่อมโยงกับคุณภาพชีวิตที่ดี เช่น ความสนใจ การมีส่วนร่วมและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระดับสูง พฤติกรรมนักเรียนและทางเลือกมีอิทธิพลทางบวกอย่างมากกับพฤติกรรมและค่านิยมที่เชื่อถือได้ ครูคือผู้ที่สร้างความมั่นใจ ภาวะความสัมพันธ์เหล่านี้สนับสนุนนักเรียนให้กำหนดเป้าหมายระยะยาวและพัฒนาการกำหนดเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ชีวิตระยะยาว นักเรียนเชื่อว่าครูยอมรับและเอาใจใส่นักเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ รู้สึกมั่นใจและมีแรงจูงใจ ที่จะประสบความสำเร็จมากขึ้น นักเรียนยอมรับเป้าหมายและความคาดหวังของครู วิธีที่ครูตอบสนอง ต่อนักเรียนที่มีปัญหากับเพื่อนร่วมชั้นเรียน สามารถกำหนดข้อตกลงเพื่อการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียน นอกจากนี้พบว่าเยาวชนมีสัมพันธ์ใกล้ชิดทางบวกกับครูของพวกเขา มีโอกาสน้อยมากที่จะยุ่งเกี่ยวกับ ยาเสพติด และแอลกอฮอล์ การทำร้ายตัวเอง การฆ่าตัวตาย พฤติกรรมรุนแรงหรือปัญหาผู้สาว

องค์ประกอบบางประการของสัมพันธภาพทางบวกของครูและนักเรียนอาจมีความสอดคล้องอย่างหลากหลายกับอายุของนักเรียนและระดับการมีส่วนร่วมของครู แต่พฤติกรรมครูที่ระบุว่าเป็นพฤติกรรมที่ส่งเสริมสัมพันธภาพ คือ

ครูยอมรับนักเรียนเป็นรายบุคคล ทักทายด้วยการเรียกชื่อ รอยยิ้มและการสังเกตเมื่อนักเรียนขาดเรียน ครูเอาใจใส่กับการพัฒนาสัมพันธภาพเชิงบวกกับเพื่อนด้วยวิธีที่แน่ใจว่าไม่มีนักเรียนคนใดรู้สึกแยกตัวจากสังคม

ครูมีความยุติธรรมและเคารพให้เกียรติ ครูทำตามขั้นตอนเพื่อทำความรู้จักกับนักเรียนทั้งในฐานะของนักเรียนและชีวิตส่วนตัวเมื่ออยู่นอกโรงเรียน

ครูสื่อสารสนทนากับนักเรียนเป็นประจำ ช่วย แนะนำและให้ผลย้อนกลับทางบวก และพยายามหลีกเลี่ยงการจับผิด

11) ผลลัพธ์ กรอบแนวคิดโรงเรียนแบบดั้งเดิม นักเรียนจะประสบความสำเร็จ คือ นักเรียน ที่ประสบความสำเร็จจากการสอบ ความชำนาญในการใช้ทักษะและบรรลุเป้าหมาย ความพยายามทางวิชาการและความชำนาญและการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรเช่น กีฬา ดนตรี ศิลปะ และละคร ผลลัพธ์ของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จที่โรงเรียนสร้างความรู้ของความสำเร็จ ความต้องการจิตวิทยาพื้นฐานของคุณภาพชีวิตที่ดี สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสมส่งเสริมผลลัพธ์ทางวิชาการและการเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ กลยุทธ์การเรียนรู้ร่วมกัน และการสอนทักษะทางสังคมและอารมณ์ ที่ชัดเจน ทักษะความสำเร็จระดับบุคคลเช่น ความทนทาน ความพยายาม การตั้งเป้าหมาย การวางแผนและทักษะการศึกษาและองค์การความสำคัญของการให้ผลย้อนกลับที่มีคุณภาพของครูต่อผลลัพธ์ของนักเรียน ครูที่มีคุณภาพดีช่วยให้นักเรียน

พัฒนาทักษะให้สูงขึ้น มีคุณลักษณะของการควบคุมตนเอง เช่น การเรียนรู้เพื่อการจัดการตนเอง การประเมินตนเองและการเปลี่ยนแปลงตนเอง ดเวค (Dweck) วิจัยผลกระทบทางบวกของการพัฒนาความคิดมีการกำหนดผลย้อนกลับของครูที่มุ่งเน้นความสำคัญของการพยายามและความทนทานที่มีโอกาสอย่างมากที่จะมีประสิทธิผลในการสร้างผลลัพธ์ที่พึงปรารถนามากกว่าการให้ผลย้อนกลับที่มุ่งเฉพาะความสามารถ งานวิจัยของดเวค (Dweck) และกับงานวิจัยของ เบาไมสเตอร์และเทอร์นี (Baumeister and Tierney) เกี่ยวกับการควบคุมตนเองหรือความมีวินัยในตนเองที่นำไปสู่ความสำเร็จและงานวิจัยของดัคเวิร์ท (Duckworth) เรื่องความอดทน

12) จุดเด่น (strengths) จุดเน้นของจุดเด่นในโรงเรียนสนับสนุนการรวมรวมค่านิยมของจุดเด่นของนักเรียน คณะทำงานและชุมชนโรงเรียนทั้งหมดที่แตกต่างกัน ทั้งยังสนับสนุนบทบาทผู้ติของโอกาสสำหรับทุกคนเพื่อกำหนด ใช้และการพัฒนาจุดเด่นต่อไปผ่านโอกาสของการใช้หลักสูตรและกิจกรรมที่ใช้โรงเรียน เป็นฐาน จุดเด่นนิยามถึงวิธีการแสดงพฤติกรรม การคิดหรือความรู้สึกซึ่งบุคคล มีความสามารถทางธรรมชาติ เพื่อกำหนดกิจกรรมอย่างสนุกสนาน และเปิดโอกาสให้บุคคลประสบความสำเร็จอย่างเหมาะสมขณะที่บุคคลบรรลุผลลัพธ์อย่างมีคุณค่า วรรณกรรมการศึกษาเชิงบวก เกือบทั้งหมด มุ่งที่คุณลักษณะเด่นที่เฉพาะเจาะจง ปีเตอร์สันและเซลิเกแมน (Peterson and Seligman) มุ่งสร้างคุณค่าจากการปฏิบัติโดยวิธีสนับสนุนจุดเด่นเป็นฐาน

13) ความสามารถที่โดดเด่น โมเดลพหุปัญญาของโฮวาร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) นิยามทิศทางเพื่อการนิยามและพัฒนาความสามารถที่โดดเด่น ทฤษฎีพหุปัญญานำมาใช้ในโรงเรียนตั้งแต่การพิมพ์ครั้งแรกเมื่อ 30 กว่าปีก่อน และกำหนดปัญญา 8 ด้าน หลักสูตรที่แตกต่างกันมีพื้นฐานบนโมเดลพหุปัญญาของการ์ดเนอร์เพื่อแสดงการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางบวก ซึ่งคุณค่าและการยกย่องจุดเด่นของนักเรียนที่แตกต่างกัน วิธีนี้เป็นประโยชน์อย่างมากช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จกับการเรียนมากขึ้น การประเมินผลใน 41 โรงเรียนที่ใช้หลักสูตรพหุปัญญาที่แตกต่างกันเป็นเวลา 3 ปี มีประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญในการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของนักเรียน พฤติกรรมของนักเรียนและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง การประเมินเหล่านี้พบประโยชน์กับนักเรียนที่เรียนยาก แสดงให้เห็นความพยายามในการเรียนมากขึ้น มีแรงจูงใจและการพัฒนาผลลัพธ์มากขึ้น เมื่อเสนอความแตกต่างของโอกาสและหลักสูตร ในการทำงานที่สัมพันธ์กับจุดเด่นเพื่อแสดงความเข้าใจหลักสูตรของพวกเขา เครื่องมือวางแผนหลักสูตรได้รับการพัฒนาโดยแมคคาทและโนเบิล (McGrath and Noble) ช่วยครูในการวางแผนการเรียนรู้ ที่แตกต่างและมุ่งพัฒนาจุดเด่นของนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน เพิ่มความมั่นใจและทักษะ ที่แตกต่างกัน ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความสามารถที่แตกต่างกัน

14) คุณลักษณะเด่น คุณลักษณะเด่นคือค่านิยมทางคุณลักษณะคุณธรรมที่สร้างความสุข และการบรรลุความสำเร็จ โมเดล VIA มีพื้นฐานจากการทบทวนคุณลักษณะที่มีคุณค่าทั่วโลก 24 ข้อ ภายใต้คุณธรรม 6 ข้อ ควินแลนและคณะ (Quinlan et al.) รายงานผลการวิจัยนักเรียนอายุ 9-12 ปี หลังการทดลองพบระดับผลกระทบทางบวกสูงขึ้น การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน อิสระและความสัมพันธ์กับความต้องการความพึงพอใจและการทำงานร่วมกันในชั้นเรียนและการเพิ่มการใช้จุดเด่น ไวท์ และวอเตอร์ (White and Waters) กำหนดโครงสร้างประโยชน์ที่จำเป็นของวิธีใช้จุดเด่นเป็นฐานในการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี เพื่ออธิบายแนวคิดคุณลักษณะเด่นที่ประสบความสำเร็จในชั้นเรียนวรรณกรรมอังกฤษ ในหลักสูตรประถมศึกษา การฝึกกีฬา การฝึกภาวะผู้นำและการให้คำปรึกษานักเรียน โปรแกรมจิตวิทยาเชิงบวกของสตราทและฮาเวน (Strath-Haven) นำโปรแกรมจิตวิทยาเชิงบวกใช้โมเดล VIA ในชั้นเรียนศิลปะภาษา มีการเปรียบเทียบก่อนเรียน และหลังเรียนเพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างของนักเรียนสองกลุ่ม พบว่านักเรียนมีความสุขและการมีส่วนร่วมมากขึ้นกลุ่มควบคุม ครูรายงานผลว่าโครงการพัฒนาจุดเด่นของนักเรียนสัมพันธ์กับการเรียนรู้ เช่น ความใฝ่เรียนรู้ ความรักในการเรียนรู้ และสร้างสรรค์ และผู้ปกครองและครูรายงานผลการพัฒนาทักษะสังคมของนักเรียน

15) เป้าหมาย นักเรียนให้ความสำคัญกับเป้าหมาย เมื่อรับรู้เป้าหมายเป็นสิ่งที่คุ้มค่าที่สุด รู้ว่าเป้าหมาย มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับการรู้คุณค่าของชีวิต และเกี่ยวข้องกับช่วยเหลือสังคมหรือการเห็นแก่ผู้อื่น เช่น ความผูกพันหรืออุปนิสัยช่วยเหลือผู้อื่นหรือปรับปรุงโลก การระบุเป้าหมายในชีวิตแสดงร่วมมือระดับสูงของวัยรุ่นที่มีความพึงพอใจต่อชีวิต ครูช่วยให้นักเรียนพัฒนาความตระหนักถึงเป้าหมายโดยใช้เหตุผลที่น่าสนใจผ่านการจัดกิจกรรมเฉพาะ มีความสำคัญและเปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างทางเลือกในกิจกรรมการเรียนรู้ของตน ประเภทของการมีส่วนร่วมกับความต้องการทางจิตวิทยาของนักเรียน อย่างอิสระ ความปรารถนาที่จะส่งเสริมพฤติกรรมทางเลือกด้วยตนเองสอดคล้องกับจุดเด่นและบุคลิกภาพของบุคคล สกินเนอร์ และคณะ (Skinner et al.) พบว่า นักเรียนเริ่มเรียนสูงขึ้นจะมีอิสระในการแสดงการพัฒนา มีความเพลิดเพลินและความพยายามพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการของตนเพิ่มขึ้น หากนักเรียนมีอิสระระดับต่ำ นักเรียนจะมีความเบื่อหน่าย การแยกตัวและความสับสนเพิ่มขึ้น

16) ความผูกพัน ความผูกพัน คือ แนวคิดสำคัญในการศึกษา ในระยะสั้น หมายถึงนักเรียนผูกพันกับการเรียนจะมีการทำนายได้ว่าจะมีผลลัพธ์ทางวิชาการที่ดี ในระยะยาวทำนายแบบแผนของความตั้งใจ ความยืดหยุ่นทางวิชาการและความสมบูรณ์ของโรงเรียน ความเชื่อมโยงระหว่าง ความผูกพันของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์และคุณภาพชีวิตที่ดีแบ่งเป็น 2 ทิศทาง เช่น นักเรียนส่วนมากผูกพันอย่างกระตือรือร้นและประสบความสำเร็จต่อการเรียน เฟรดริกส์ และคณะ (Fredrick et al.) แนะนำว่าความผูกพันสามารถดำเนินการในแบบของพฤติกรรม อารมณ์และความรู้ เมื่อ

นักเรียน มีความผูกพันทางพฤติกรรมระดับสูง นักเรียนจะตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนทุกขั้นตอน ในกระบวนการเรียนรู้ เมื่อนักเรียนมีความผูกพันทางอารมณ์สูงในกิจกรรมการเรียนรู้ หรือกระบวนการวิธีบวกตามความสนใจ ความใฝ่รู้ ความกระตือรือร้น ความตื่นตัว ความมั่นใจ และความพึงพอใจกับผลผลิตของการเรียนรู้ของพวกเขา เมื่อนักเรียนมีความผูกพันกับความรู้คือ ความท้าทายทางสติปัญญา ความยืดหยุ่น การคิดวิเคราะห์และการคิดสร้างสรรค์ เมื่อนักเรียน มีความผูกพันทางสังคมระดับสูงมีการติดต่อสื่อสารทางบวกกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและครู ความร่วมมือที่ดีกับเพื่อนและใช้ทักษะทางสังคม เช่น การฟังอย่างกระตือรือร้น การเจรจาต่อรอง เป็นต้น

17) ความผูกพันตามทฤษฎี FLOW มีพื้นฐานจากประสบการณ์เรียนรู้ที่เหมาะสมที่สุด อ้างอิง ไปยังความผูกพันระดับสูงและอารมณ์ทางบวกคือการสร้างแรงจูงใจภายในและส่งเสริม กระบวนการคิด จิตเซนส์ มิฮาย (Csikszentmihalyi) พบว่าคนที่มีประสบการณ์ FLOW รายงาน ได้ว่า 1) เป้าหมายที่ชัดเจนและความก้าวหน้าส่งผลต่อความสำเร็จของพวกเขา 2) จุดเน้นระดับสูง ความง่าย ความตั้งใจและเอาใจใส่ระหว่างทำกิจกรรม 3) เวลาที่ผ่านไปอย่างรวดเร็วและการสูญเสีย สติสัมปชัญญะ 4) ความสมดุลระหว่างท้าทายของกิจกรรมและความสามารถของบุคคล

18) ความยืดหยุ่น นักเรียนทั้งหมดต้องเผชิญความทุกข์ยากในเวลาใดเวลาหนึ่ง ความยืดหยุ่นถูกนิยามว่าเป็นความสามารถของความทนทาน การรับมือกับการปรับตัวและการกลับสู่สภาพปกติหลังเผชิญความเปลี่ยนแปลง ความท้าทาย ความเสื่อมถอย ความผิดหวัง สถานการณ์ยาก หรือความทุกข์และย้อนกลับไปยังความเป็นอยู่ที่ดีในระดับที่เหมาะสม เป็นความสามารถที่จะตอบสนองการปรับตัวในสถานการณ์ที่ยากและยังคงเจริญเติบโต ความยืดหยุ่น มีความสำคัญกับความสำเร็จทางวิชาการและความสำเร็จทางสังคมในโรงเรียนและในชีวิต กุญแจ การสอนทักษะความยืดหยุ่นให้นักเรียนคือทักษะ การคิดอย่างมีเหตุผลและการช่วยเหลือ ทักษะ การปรับตัว การใช้อารมณ์ขัน ทักษะการคิดในแง่ดีและการหาตัวช่วยเมื่อจำเป็น

กรอบแนวคิด PROSPER มีความศักยภาพเพื่อใช้เครื่องมือการจัดการองค์การ เพื่อการดำเนินการองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการของการมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถใช้เป็นเครื่องมือ ในการวางแผน เครื่องมือการตรวจสอบเพื่อช่วยโรงเรียนกำหนดทั้งจุดเด่น การดำเนินการเพื่อพัฒนา อย่างต่อเนื่อง การสนับสนุนทฤษฎีนี้และองค์ประกอบทั้ง 7 ข้อ ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งเสริมศักยภาพภายใต้บริบทขององค์กรและชุมชน ตัวอย่างการนำโมเดล PROSPER ไปใช้ใน โรงเรียน ดังตาราง 4

ตาราง 4 การนำรูปแบบ PROSPER ไปใช้ในโรงเรียน

การใช้ PROSPER ในโรงเรียน	ตัวอย่างการนำไปใช้
การส่งเสริมความเป็นบวก	- การกำหนดโอกาสสำหรับนักเรียนให้มีประสบการณ์
การสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนา	และเพิ่มอารมณ์ทางบวกและสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้
ทักษะเชิงบวกและ	เชิงบวก เช่น การใช้ดนตรี เต็มใจ ตลก งานการเรียนรู้
ประสบการณ์อารมณ์ทางบวก	แบบร่วมมือ
	- การสอนเรื่องค่านิยมและทักษะที่จำเป็นอย่างชัดเจน เพื่อสร้างชุดความคิดเชิงบวก
	- การคิดแง่ดี การติดตามเชิงบวก การสนทนาเชิงบวก การคิด อย่างมีความหวังและการแสดงความกตัญญู
	- สติ
	- การกำหนดโอกาสให้นักเรียนฝึกทักษะเหล่านี้
การสร้างสัมพันธ์ภาพ	- กลยุทธ์เพื่อการพัฒนา
การส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนา	- ความปลอดภัย และวัฒนธรรมการสนับสนุนโรงเรียน
ทักษะทางสังคมและค่านิยม	- ความสัมพันธ์ของครูและนักเรียนเชิงบวก
ที่เอื้อต่อสังคม โดยใช้ภาวะ	- ความสัมพันธ์ของเพื่อนนักเรียนเชิงบวก
ความสัมพันธ์เชิงบวก	- ความสัมพันธ์ของโรงเรียนและครอบครัว โรงเรียน กับชุมชน
และการสร้างสัมพันธ์ภาพ	เชิงบวก
เชิงบวกในโรงเรียน	- การสอนทักษะทางสังคมและค่านิยมต่อสังคม เชิงประจักษ์
	- การกำหนดโอกาสให้นักเรียนฝึกทักษะทางสังคม
	- โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเพื่อกระตุ้น
	ความสัมพันธ์เช่นกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทีมคลายเครียด
	เกมความร่วมมือการสนับสนุนเพื่อนและการทำงานกลุ่ม
การสนับสนุนผลลัพธ์	- การใช้กลยุทธ์การสอนโดยใช้หลักฐานเป็นฐาน
การกำหนดสิ่งแวดล้อม	- การพัฒนาทักษะที่ชัดเจน
การเรียนรู้ที่เหมาะสมที่สุด	- องค์การ
และโอกาสในการเรียนรู้ทักษะ	- เป้าหมายความสำเร็จ (เช่น ความพยายาม
พิเศษที่ส่งเสริมผลลัพธ์	ความทนทาน วินัยสู่ความสำเร็จ และการแก้ปัญหา)
และความสำเร็จของนักเรียน	- การศึกษาที่มีประสิทธิภาพ
	- การส่งเสริมการเติบโตทางความคิด

การใช้ PROSPER ในโรงเรียน	ตัวอย่างการนำไปใช้
	- การใช้เครื่องมือส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการคิดสร้างสรรค์
การมุ่งเน้นจุดเด่น	- การใช้วิธีการใช้จุดเด่นเป็นฐานเพื่อองค์กร หลักสูตร
การใช้วิธีใช้จุดเด่นเป็นฐาน	และการวางแผน ผลลัพธ์ คือ
กับนักเรียน ครูและชุมชน	- นักเรียนนิยาม สำรวจและประยุกต์ใช้คุณลักษณะ
โรงเรียนทั้งระบบ	- และความสามารถที่โดดเด่นในชั้นเรียน หลักสูตรพิเศษ - และกิจกรรมส่งเสริมภาวะผู้นำ - นักจิตวิทยาโรงเรียนและผู้ฝึกใช้วิธีใช้จุดเด่นเป็นฐาน - การรับรู้และประยุกต์ใช้จุดเด่นของครูและผู้ปกครอง - และการรวบรวมจุดเด่นเพื่อใช้เปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ เช่น - การสืบสวนอย่างชื่นชม
การสร้างความตระหนักถึง	การกำหนดโอกาสสำหรับนักเรียน
ความสำคัญของเป้าหมาย	- การมีส่วนร่วมโดยนักเรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้
การสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนา	และกิจกรรมที่ชี้นำโดยนักเรียน
เป้าหมายและความหมาย	- ความร่วมมือกับการบริการชุมชนหรือการบริการการเรียนรู้ - การส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับโรงเรียน - ความรับผิดชอบต่อการเป็นที่ปรึกษา - และสนับสนุนเพื่อน - ความรับผิดชอบต่อการภาวะผู้นำการสำรวจ - เกี่ยวกับอารมณ์
การส่งเสริมความผูกพัน	การใช้
การให้โอกาสสร้างความผูกพัน	- กลยุทธ์การเรียนการสอนโดยใช้หลักฐาน
ของนักเรียนระดับสูง	- กลยุทธ์การเรียนการสอนโดยใช้สัมพันธภาพเป็นฐาน - กิจกรรมส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์และการคิดวิเคราะห์ - ความแตกต่างของหลักสูตรและกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร
การสอนความยืดหยุ่น	การสอนทักษะที่ชัดเจน
การสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนา	- การใช้ความยืดหยุ่นทั้งบริบททางวิชาการและบุคคล
ทักษะและทัศนคติสนับสนุน	- การกระทำด้วยความกล้าหาญ

การใช้ PROSPER ในโรงเรียน	ตัวอย่างการนำไปใช้
พฤติกรรมความยืดหยุ่น	- การตัดสินใจที่ดี - การจัดการตนเอง

การศึกษาเชิงบวก คือ การศึกษาเงื่อนไขกระบวนการสร้างความเจริญรุ่งเรืองที่เหมาะสม ของประชาชน กลุ่มคนและองค์กร ความสนใจจิตวิทยาเชิงบวกและการประยุกต์ใช้กับการศึกษา สุขภาพ การติดต่อสื่อสารและองค์กร มีพัฒนาการตลอด 15 ปี เป้าหมายของจิตวิทยาเชิงบวก คือ การให้เงื่อนไขและกระบวนการสร้างความเจริญรุ่งเรืองหรือหน้าที่ที่เหมาะสมของประชาชน กลุ่มคนและองค์กร กรอบแนวคิด PROSPER เป็นการจัดการเพื่อการแทรกแซงจิตวิทยาเชิงบวก เพื่อช่วยประชาชน กลุ่มคนและองค์กรหรือการติดต่อสื่อสารเพื่อบรรลุเป้าหมาย PROSPER หมายถึง ความเจริญรุ่งเรืองและความสำเร็จตามวิถีสุขภาพ เพื่อความเจริญรุ่งเรือง ความเจริญรุ่งเรือง หมายถึง ประสบการณ์การดำเนินชีวิตที่ดีและเปรียบเทียบกับคุณภาพชีวิตระดับสูงและการมองโลกในแง่ดี เป็นการผสมผสานความรู้สึกดีและการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้คำว่า“PROSPER”สะท้อนเป้าหมายจากองค์ประกอบที่นำไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง ประกอบด้วยความสัมพันธ์ ผลลัพธ์ จุดเด่น เป้าหมาย การมีส่วนร่วมและความยืดหยุ่น

กรอบแนวคิด PROSPER มีความคล้ายคลึงกับรูปแบบ PERMA ของเซลิกแมนที่พัฒนาในช่วงแรก ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 2 เงื่อนไข คือ อารมณ์ทางบวก การมีส่วนร่วม สัมพันธภาพ ความหมายและความสำเร็จและเงื่อนไขจุดเด่นและความยืดหยุ่น ความยืดหยุ่นคือตัวชี้วัดที่สำคัญของคุณภาพชีวิตที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของ ฮาพเพิร์ท และโซ (Huppert and So) ใช้การวัดคุณภาพชีวิตของพลเมือง ในยุโรป 23 ประเทศ กับผู้ให้ข้อมูลจำนวน 43,000 คน รูปแบบของฮาพเพิร์ท และโซประกอบด้วยองค์ประกอบที่ระบุในโมเดล PROSPER คือ อารมณ์ทางบวก การมองโลกในแง่ดี การมีส่วนร่วมและ ความยืดหยุ่น องค์ประกอบที่เพิ่มเติมในโมเดลของฮาพเพิร์ทและโซ คือ พลังการนับถือตนเองและความมั่นคงทางอารมณ์ภายใต้ความยืดหยุ่นและพลังภายใต้อิทธิพลทางบวก การสอนความเคารพตนเองคือบุคลิกภาพที่โดดเด่น รูปแบบ PROSPER แทนการนับถือตนเอง รูปแบบ PROSPER ไม่กล่าวถึงการสร้างจุดเด่น องค์ประกอบที่แตกต่างใน PROSPER เพราะการจัดการจุดเด่นของบุคคลเป็นหัวใจสำคัญของทฤษฎีคุณภาพชีวิตที่ดี

โมเดล PROSPER และโมเดล GSS นำแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกมาใช้ในการพัฒนาสร้างองค์กรเชิงบวกส่งเสริมการนำจิตวิทยาเชิงบวกมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างอารมณ์เชิงบวก สร้างค่านิยมที่ดีและอิทธิพลทางบวกให้กับนักเรียน จิตวิทยาเชิงบวก เป็นสภาวะทางจิตของบุคคลที่แสดงถึงความรู้สึกอันดี ความชื่นชอบ ความยืดหยุ่น ผูกพัน สภาวะไร้ความรู้สึกวิตกกังวล ความเครียด ความรู้สึกปลอดภัย ซึ่งความรู้สึกนึกคิด เหล่านี้ส่งผลให้เกิดความแข็งแกร่งทางด้านจิตใจและร่างกาย

โดยสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มแนวคิดหลัก ดังนี้ 1) กลุ่มแนวคิดคุณลักษณะเชิงบวก หรือจุดแข็งของบุคคล (Character Strength) 2) กลุ่มแนวคิดทุนจิตวิทยาเชิงบวก (Positive Psychological Capital หรือ PsyCap) และ 3) กลุ่มแนวคิดแนวโน้มของบุคคลที่มีคุณลักษณะเชิงบวก (Positive Orientation หรือ POS)

3. การนำจิตวิทยาเชิงบวกไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียน

Mathew, W. & Margaret, L. K. (2018; Pawelski, J. O., 2020) การนำจิตวิทยาเชิงบวกไปประยุกต์ใช้ในระดับห้องเรียน มีเทคนิควิธีการและกลยุทธ์ที่สำคัญ ดังนี้

1. การส่งเสริมจิตวิทยาเชิงบวกในห้องเรียนด้วยการจัดบรรยากาศทางกายภาพ เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญมากต่อการนำจิตวิทยาเชิงบวกในชั้นเรียน เป็นเพราะผู้เรียนจะใช้สายตาในการประเมินและรับรู้บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นอันดับแรก ผู้สอนจะต้องสามารถสร้างสรรค์บรรยากาศทางกายภาพ เช่น การจัดเรียงที่นั่ง การจัดบอร์ดนิทรรศการสื่อประกอบการสอน กระดาน เครื่องฉายภาพ ฯลฯ รวมไปถึงการแต่งกายของผู้สอนที่ต้องมีการแต่งกายที่กระตุ้นความสนใจหรือสร้างความรู้สึที่ดีในการเรียน การจัดสรรอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2558; Ciarrochi, J. et al., 2016; Fineburg, A. C., & Monk, A., 2015)

2. การสร้างความรู้สึปลอดภัยกับผู้เรียน ความรู้สึปลอดภัย หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อโรงเรียน ชั้นเรียนและกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ไม่เสี่ยงไม่เป็นอันตรายต่อร่างกายจิตใจ ความรู้สึกเป็นความรู้สึกที่ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายเหมือนประหนึ่งเป็นบ้านของตน ความรู้สึกปลอดภัยนั้นจะทำให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระในความคิดและการปฏิบัติ (สายสมร เฉลยกิตติ, 2553; บุชบา หาริณพลสิทธิ์ และคณะ, 2561; Mathew, W., 2016; Mathew, W., & Margaret, L. K., 2018)

3. การสร้างความท้าทาย ความกล้าที่จะเผชิญสถานการณ์กับผู้เรียน เป็นการสร้างกระบวนการทัศนและวิธีคิดในการรับรู้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตของผู้เรียน เป็นวิธีการฝึกผู้เรียนให้มีทักษะการรับรู้ การสื่อสารจากสื่อต่าง ๆ เช่น วิดีโอ ภาพ คำพูด การบอกกล่าว แล้วนำมาแปลความเพื่อทำความเข้าใจและสามารถรับมือกับสิ่งที่ทราบ เป็นการฝึกสมาธิในการจดจ่อในสิ่งที่ต้องได้รับจากสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนสามารถคิดพิจารณาไตร่ตรองได้อย่างชาญฉลาด (Ciarrochi, J. et al., 2016; Reznitskaya, A., & Wilkinson, I. A., 2015)

4. การสร้างความเชื่อมั่น และการรับรู้ความสามารถของตนเองกับผู้เรียน เป็นการที่ผู้สอนได้เป็นผู้ที่ให้ข้อมูลสารสนเทศรายบุคคลเกี่ยวกับผู้เรียนว่าเป็นผู้ที่มีจุดเด่นในเรื่องใด จุดเด่นดังกล่าวเป็นหนทางนำไปสู่ความสำเร็จอย่างไร มีวิธีการสร้างเสริมต่อยอดจุดเด่นนั้นให้เป็นผู้เรียนที่เป็นเลิศอย่างไร เป็นการจุดประกายความคิดของผู้เรียนให้เข้าใจตนเองมากยิ่งขึ้น (สายรุ้ง ธิตา และคณะ, 2559; สายสมร เฉลยกิตติ, 2553; (Ciarrochi, J. et al., 2016; Pawelski, J. O., 2020)

5. การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระทางความคิด การปฏิบัติและการเสนอความคิดเห็น เป็นการที่ผู้สอนจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นผู้นำในชั้นเรียน ผู้สอนสร้างสถานการณ์เร้าความสนใจ ผู้เรียนได้ใช้พลังความคิดในการแสดงหาคำตอบ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการเพื่อให้ได้กล้าคิด กล้าทำ ผู้สอนต้องไม่ชี้นำความคิดไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งปรับเปลี่ยนการแสดงท่าทีสีหน้า ให้เป็นมิตร ใช้น้ำเสียงที่อ่อนโยน (พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2558; Fineburg, A. C., & Monk, A., 2015; Reznitskaya, A., & Wilkinson, I. A., 2015)

6. การส่งเสริมการจัดลำดับความคิดของผู้เรียน เป็นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีหลักวิธีคิดที่เป็น การคิดแบบแยกส่วนที่มีความสัมพันธ์เป็นลำดับขั้นตอน หรือมีความสัมพันธ์อย่างเป็นเหตุเป็นผล เป็นการที่ผู้สอนต้องเลือกเหตุการณ์สถานการณ์ที่ให้ผู้เรียนต้องคิด พิจารณาไตร่ตรองอย่างมี วิจารณญาณ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีการคิดอย่างเป็นระบบ (พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2558; Ciarrochi, J. et al., 2016; Reznitskaya, A., & Wilkinson, I. A., 2015)

7. การส่งเสริมการฉายภาพความสำเร็จแก่ผู้เรียน ผู้สอนมีบทบาทเสมือนเข็มทิศ หรืออุปกรณ์นำทางของผู้เรียนไปสู่เป้าหมายที่ผู้เรียนมองว่าเป็นความสำเร็จ ดังนั้น ผู้สอนต้องเป็น ผู้รอบรู้มีวิธีการ ทางออก แนวทางการแก้ไขตอบสนองต่อผู้เรียนเสมอ เป็นเพราะความต้องการ ความถนัด ความสำเร็จของผู้เรียน มีความแตกต่างกันรายบุคคล ดังนั้น ผู้สอนต้องมีวิธีการอธิบาย วิธีการเดินทางไปสู่ความสำเร็จแก่ผู้เรียนอย่างชัดเจน ชี้แนะ แนะนำอย่างน่าเชื่อถือ บนหลักวิชาการ สามารถประเมินความเสี่ยงความเป็นไปได้ของวิธีการนำไปสู่ความสำเร็จแก่ผู้เรียน (พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2558; สายสมร เฉลยกิตติ, 2553; Pawelski, J. O., 2020)

8. การสร้างเสริมการฉายภาพแห่งความหวัง การมองโลกในแง่ดีและโอกาสแก่ผู้เรียน ผู้สอนมีเทคนิควิธีการที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่เปี่ยมไปด้วยกำลังใจ การกล้าที่จะหวัง หรือตั้งเป้าหมาย รวมไปถึงการเสนอโอกาสในชั้นเรียนให้ผู้เรียนได้เลือกตัดสินใจ เสริมสร้างความรู้สึ กที่ดีความรู้สึกลึกซึ้ง โดยใช้องค์กรกลุ่มสัมพันธ์เชื่อมโยงให้เกิดสังคมแห่งการแบ่งปัน แสวงหามุมมอง ที่ดีลดอคติ (สายสมร เฉลยกิตติ, 2553; บุชบา หารินพลสิทธิ์ และคณะ, 2561)

9. การให้ข้อมูลสารสนเทศย้อนกลับอย่างเป็นกัลยาณมิตรแก่ผู้เรียน ผู้สอนเป็นผู้ที่ ให้ผลการประเมินอันเป็นประโยชน์ในการต่อยอดพัฒนาผู้เรียน ผู้สอนต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ในการสร้างพัฒนาเครื่องมือประเมินผลผู้เรียน ผลการประเมินที่ได้ต้องมีความหมาย สามารถอธิบายได้ เช่น ผลการสอบ 50 คะแนน จาก 100 คะแนน เป็นผลการวัดอย่างไร ผู้เรียน ทำเนื้อหาใดได้ดีผู้เรียนต้องพัฒนาปรับปรุงส่วนใด ควรแสวงหาแหล่งการเรียนรู้เพิ่มเติมส่วนไหน ซึ่งแตกต่างไปจากเดิมที่มีการแจ้งผลการประเมินว่าเด็กชาย ก สอบผ่าน หรือสอบตก ซึ่งวิธีการเดิม เป็นการตีตราผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติเชิงลบต่อวิธีการประเมิน (Ciarrochi, J. et al., 2016;

Pawelski, J. O., 2020; Fineburg, A. C., & Monk, A., 2015; Reznitskaya, A., & Wilkinson, I. A., 2015)

Martin Seligman (2010) มีหลักการนำจิตวิทยาเชิงบวกไปประยุกต์ใช้ในระดับห้องเรียน สรุปได้ 5 มิติ ดังนี้

1) P-Positive Emotion ผู้เรียนเกิดความรู้สึกทางบวก เช่น สนุก ตื่นเต้น ทำหาย ทั้งชวนคิด อยากรู้ อยากเอาชนะ อยากเปลี่ยนแปลง ชื่นชมตนเอง ชื่นชมผู้อื่น รู้สึกดีต่อตนเอง ภูมิใจตนเอง ชื่นชมกลุ่ม กิจกรรมในการเรียนรู้ จึงควรออกแบบให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วม ทำงานร่วมกัน ช่วยกันแก้ปัญหา และเอาชนะอุปสรรคต่างๆด้วยกัน เมื่อจบการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเห็นคุณค่าตนเอง ภูมิใจตนเอง อยากเรียนรู้ต่อไปด้วยตัวเอง

2) E-Engagement ผู้เรียนมีพฤติกรรมมีส่วนร่วม (engage) ในกิจกรรม แสดงออกร่วมมือ ไม่สนใจกิจกรรมอื่น ให้เวลา และทุ่มเทในงาน การออกแบบกิจกรรมที่ดี จะช่วยให้เกิดความร่วมมือกับผู้สอนและร่วมมือกันในกลุ่ม การใช้กระบวนการกลุ่มที่ดี มีการแบ่งกลุ่มให้เสมอภาคกันทุกกลุ่ม (heterogeneous) ฝึกให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นที่แตกต่าง เน้นกระบวนการกลุ่ม (process) มากกว่าผลงานกลุ่ม (product) มีการสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม มีการสอนงานกลุ่ม (group coaching) มีการประเมินกลุ่ม และ feedback สม่ำเสมอ จะช่วยให้เกิดความร่วมมือนี้ ผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมและการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง และช่วยเหลือผู้เรียนที่ไม่เชื่อมโยงกับกลุ่มให้ร่วมมือกับกลุ่มมากขึ้น ให้เพื่อนยอมรับ มีการรับฟัง แสดงความความเห็น ถกเถียง สรุป มีการฝึกทักษะผู้นำผู้ตาม

3) R-Relationship ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างดี มีความร่วมมือร่วมใจ (collaboration) เป็นอันหนึ่งอันเดียว (cohesion) มีการสื่อสาร (communication) แบ่งปันร่วมทุกข์ร่วมสุข (sharing) มีความเป็นผู้นำผู้ตาม (leadership) ในความสัมพันธ์ที่ดีนั้น มีความรู้สึกที่ดีตามมา เห็นคุณค่าของการทำงานกลุ่ม ยอมรับความแตกต่าง ได้ช่วยเหลือส่งเสริมกัน สะท้อนถึงการทำงานหรือใช้ชีวิตกันในสังคมในกลุ่มที่ต้องการเน้นทักษะสังคมในการทำงานร่วมกัน การประเมินเพื่อสร้างสรรค์โดยไม่มีคะแนน จะช่วยให้เกิดการพัฒนาผู้เรียน

4) M-Meaning สิ่งที่เรียนรู้มีความหมายสำคัญ มีคุณค่า ตอบคำถามของเป้าหมายชีวิต สัมพันธ์กับการเรียนรู้ในอดีต ชวนให้คิดถึงการเรียนรู้เดิม สัมพันธ์กับปัจจุบัน คือ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิด หรือความเชื่ออะไร เกิดการเปลี่ยนแปลงใดในปัจจุบัน ทำให้มีแรงจูงใจจะทำอะไรต่อไป สัมพันธ์กับอนาคตจะนำไปใช้กับชีวิตได้อย่างไร ผู้สอนควรช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์นี้เป็นระยะ ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและคุณค่าของสิ่งที่เรียนต่อตนเอง การเรียนรู้แบบ Problem-based Learning เป็นตัวอย่างที่ดีเรื่องหนึ่ง ที่ชวนให้ผู้เรียนได้ลองสัมผัสปัญหาก่อน สร้างความตระหนัก และชวนคิดให้แก้ปัญหา ความท้าทายจะสร้างแรงจูงใจ อยากรู้

อยากเห็น นำไปสู่การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับชีวิตจริง ความรู้ทางทฤษฎีจะนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหา เห็นคุณค่าและความหมายของการเรียน

5) A-Accomplishment การเรียนรู้ทำให้เกิดความสำเร็จอะไรในชีวิต ผู้เรียนเกิดความรู้สึกทางบวก เมื่อได้ทบทวนว่าได้อะไรบ้าง แม้แต่เป็นเรื่องเล็กน้อย เช่น ได้ความรู้ ข้อคิด ได้ทักษะ ได้ทัศนคติใหม่ เช่น เกิดความอยากรู้ อยากเรียน อยากอ่าน อยากแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม

สรุปการสร้างจิตวิทยาเชิงบวก ใช้แนวทาง 5 มิติ เรียกโดยใช้ตัวย่อว่า PERMA ครูสามารถประยุกต์ PERMA Model มาใช้ในห้องเรียน โดยการออกแบบกิจกรรม ให้ผู้เรียนมีอารมณ์ด้านบวก มีความผูกพันกันกิจกรรม มีความสัมพันธ์กันดีและสัมพันธ์กับครูที่ดี เห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน และมีความสำเร็จจากการเรียนรู้นั้นครูสามารถประเมินการเรียนรู้ โดยการให้ผู้เรียนสะท้อนการเรียนรู้ (reflection) ในตอนท้ายกิจกรรม โดยให้ผู้เรียนแสดงว่าในการเรียนรู้นั้นรู้สึกอย่างไร เป็นความรู้สึกด้านบวกหรือไม่ (positive emotion) มีส่วนร่วมในกิจกรรม (engagement) นั้นอย่างไร ความสัมพันธ์ผูกพันกับเพื่อน ๆ และผู้สอน (relationship) มากน้อยแค่ไหน สิ่งที่เราเรียนรู้ใหม่นั้นมีคุณค่าต่อชีวิตอย่างไร นำไปใช้ได้อย่างไร (meaning) และรู้สึกว่าได้ทำอะไรสำเร็จบ้าง (accomplishment) การใช้จิตวิทยาเชิงบวก จะช่วยให้ผู้เรียนมีอารมณ์ด้านบวกในการเรียน อยากเรียนรู้ต่อไป เรียนรู้เพิ่มเติม และนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป โดยกำหนดเป้าหมาย และการเรียนรู้ด้วยตัวเอง เป็นการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเชิงบวกในต่างประเทศ

การทำงานในการศึกษาเชิงบวกมากกว่าทศวรรษ สร้างความประหลาดใจกับระบบการศึกษาที่หลากหลายและแตกต่างกัน เมื่อเป็นการสอนที่ไม่ใช่ทักษะความรู้ การศึกษาเชิงบวกในเอเชีย กระทรวงการศึกษาในสิงคโปร์ทำงานหนักเพื่อให้แน่ใจว่าหลักสูตรทักษะทางสังคมและอารมณ์ รวมถึงจิตวิทยาเชิงบวกที่มุ่งเน้นเรื่องชุดความคิด ความยืดหยุ่นและความอดทน ในสิงคโปร์ใช้โปรแกรม Bounce Back และนวัตกรรมการแก้ปัญหาโดยใช้จิตวิทยาเชิงบวกในชีวิตประจำวันของนักเรียนในประเทศญี่ปุ่น ตรงกันข้าม มีความสนใจการพัฒนาทักษะที่ไม่ใช่ความรู้เพิ่มขึ้น แต่ก็สร้างความเครียด การใช้ความยืดหยุ่นเป็น การแทรกแซงเบื้องต้น สมาคมการศึกษาเชิงบวกในญี่ปุ่นเป็นบุกเบิกการใช้หลักสูตรความยืดหยุ่น (The SPARK Resilience Curriculum) และการดำเนินการตลอด 3 ปีการแทรกแซงโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน การศึกษาเชิงบวกในยุโรป น่าตกใจที่ประเทศเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในโลกเพิกเฉยต่อการพัฒนาทักษะ ที่จำเป็นในอนาคตการศึกษาคุณลักษณะและการเชิงบวกในปัจจุบัน ฝรั่งเศสอาจไม่กำหนดอะไรเกี่ยวกับจิตวิทยาของเด็ก มีตัวอย่างของความเปราะบางทางบวก เช่น

การบริจาค การสนับสนุนให้ครูสอนทักษะที่ไม่ใช่ความรู้และการนำโปรแกรมบทเรียนความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคลมาไว้ในโรงเรียนฝรั่งเศส นักเรียนเกือบพันคนได้ประโยชน์จากหลักสูตรนี้ ในปี ค.ศ.2015 มีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะที่ไม่ใช่ความรู้ รายงานสะท้อนผลกระทบระยะยาวต่อทักษะอารมณ์และสังคมในวัยเด็กและการเปิดใช้โปรแกรม MAPP (Masters in Applied Positive Education Programme) เป็นครั้งแรกที่ Anglia Ruskin University ตามแนวทางของการศึกษาเชิงบวก ประเทศเดียวที่ใช้การศึกษาเชิงบวกในระดับชาติ คือ ภูฏาน (Himalayan Kingdom of Bhutan) ตั้งแต่ ค.ศ.1972 ประเทศนี้ใช้ความสุขมวลรวมประชาชาติ (Gross National Happiness : GNH) แทนผลผลิตมวลรวมประชาชาติ (Gross Domestic Product: GDP) เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าของประเทศ ตัวชี้วัดนี้เป็นแนวทางสำหรับโครงสร้างระดับประเทศและนโยบายสาธารณะในภูฏาน จิตวิทยาทางเลือกของความเป็นอยู่ที่ดีและความก้าวหน้าระดับชาติที่แทรกซึมอยู่ในส่วนต่าง ๆ ของการศึกษา คติพจน์ของกระทรวงศึกษาของภูฏาน คือ การศึกษาเพื่อความสุขมวลรวมประชาชาติ (Educating for GNH) นักเรียนทั้งหมดของภูฏาน ร้อยละ 95 อยู่ในโรงเรียนของรัฐบาลและนักเรียนเหล่านี้เรียนโดยหลักสูตรภาคบังคับ ซึ่งเป็นหลักสูตรวิชาการแบบเดิม ซึ่งเครื่องมือสำหรับความเป็นอยู่ที่ดี เช่น สมาร์ท ความยืดหยุ่น การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การตัดสินใจ ความเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นและความเห็นใจ การคิดสร้างสรรค์และความรู้ด้วยตนเอง เช่นเดียวกับนักเรียนที่เข้าเรียนวิชาตามหลักสูตรเช่นคณิตศาสตร์ วรรณกรรมและวิทยาศาสตร์ พวกเขาใช้ชั้นเรียนในเครื่องมือและทักษะเพื่อการดำรงชีวิตที่สมบูรณ์ ภูฏานเปรียบเสมือนโลกใบเล็กที่สร้างระบบการศึกษากับความชัดเจน ด้วยจิตวิทยาและคุณธรรมขั้นสูง ตอบคำถามที่ว่า “การศึกษาเพื่ออะไร” การศึกษา คือ เสาหลักของการพัฒนามนุษย์และสังคมและคุณธรรมของชุมชน ถ้าเราต้องการสังคมที่ส่งเสริมบุคคลลงงานและเติมเต็มชีวิตให้สมบูรณ์เป็นประโยชน์กับสุขภาพและชุมชนที่มีความสุข เมื่อการศึกษาเชิงบวกให้วิถีทางเชิงประจักษ์เพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างคุ้มค่าที่สุด ภูฏานเป็นประเทศที่มีความชัดเจนเกี่ยวกับการศึกษาเชิงบวก การเพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดีและการประเมินมาตรฐานระดับชาติ ภูฏานประเมินความสุขโดยใช้ Gross National Happiness (GNH) และจัดระบบการศึกษาโดยใช้หลักของ GNH เช่นกัน รัฐมนตรีการศึกษาของประเทศภูฏาน ร่วมมือกับศูนย์การศึกษาเชิงบวกของมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย เพื่อพัฒนาหลักสูตรความสุขมวลรวมประชาชาติ (GNH Curriculum) เป้าหมายเพื่อสร้างทักษะเชิงบวก 10 ประการ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา หลักสูตรนี้ใช้เวลา 15 เดือน กำหนดเป็นรายวิชาเดียวและแทรกในวิชาอื่น ๆ

ครูใหญ่และครูทั้งหมดจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง 11 โรงเรียนได้รับการฝึกอบรมเป็นเวลา 10 วัน ผู้ฝึกอบรม คือ นักจิตวิทยาจากมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย และคณะทำงาน 9 คน จากกระทรวงศึกษาธิการประเทศภูฏาน ใช้คู่มือการฝึกอบรม (Educating for GNH) ผู้ฝึกอบรมสอนให้ครูใหญ่และครูทราบวิธีการพัฒนาทักษะชีวิต 10 ด้าน ครูได้รับการฝึกให้บูรณาการทักษะเหล่านี้

ในวิชาสามัญ เช่นคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และการอ่าน เป็นต้น การสอนให้นักเรียนระบุบุคลิกภาพที่เป็นจุดเด่นและคุณธรรมจากนวนิยาย การสนับสนุนให้นักเรียนใช้จุดแข็งเหล่านี้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ นักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง มีส่วนร่วมในกิจกรรมพฤกษศาสตร์ในส่วนออร์แกนิกเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับพืช การเติบโต การปลูกผักและอาหารโดยศึกษาชีวภาพ พันธุศาสตร์ นิเวศวิทยา การแยกประเภทโครงสร้างและความสำคัญทางเศรษฐศาสตร์ นักเรียนเรียนรู้วิธีการโต้ตอบโดยใช้ความรู้วิชาชีววิทยา เคมี ฟิสิกส์และคณิตศาสตร์จาก การเรียนพฤกษศาสตร์ นอกจากนี้ กระบวนการซับซ้อนขึ้นของการเติบโตของพืชที่แตกต่างกับเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันและเข้าใจบทบาทของอาหารในท้องถิ่นและระบบเศรษฐศาสตร์ระดับชาติที่ใหญ่กว่า นักเรียน มีโอกาสฝึกคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ ทักษะการตัดสินใจและทักษะการแก้ปัญหาในชั้นเรียน คุณครูเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนใช้คำพูดและเขียนข้อมูลย้อนกลับด้วยวิธีการสร้างพลัง สร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมคุณภาพในการทำงาน ครูเรียนรู้ความสำคัญของการนิยามและการบันทึกงานที่นักเรียนทำถูกต้อง แทนที่จะมุ่งเน้นความผิดพลาดที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นประเภทการสอนที่เกิดขึ้นมากที่สุดในชั้นเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนตัวอย่างทั้ง 11 โรงเรียนดำเนินการระหว่างเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2555 ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ.2556 หลักสูตร GNH เพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดีของวัยรุ่นวัดโดย EPOCH Scale เปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กระทรวงศึกษาธิการจึงตัดสินใจนำโปรแกรมการวัดระดับชาติและหลักสูตรไปใช้กับโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐทั่วประเทศ

แนวคิดการศึกษาเชิงบวกแพร่ขยายอย่างรวดเร็วในประเทศจีน แสดงถึงความเป็นที่นิยมสอดคล้องกับปรัชญาวัฒนธรรมจีน แต่เนื่องจากระบบการศึกษาของจีนมีการเปลี่ยนแปลง จีนเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการจัดการศึกษาสำหรับคนจำนวนมาก จีนสร้างวิศวกรมากที่สุดในโลก นักเรียนจีนมีความสามารถทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ดีเยี่ยมเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น อย่างไรก็ตามระบบการศึกษาของจีนยึดหลักการจัดการแบบเบ็ดเสร็จที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งประเด็นนี้อาจทำให้ ความสนใจของนักเรียนลดลง เพิ่มความขัดแย้งระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เช่นเดียวกับครู และเลวร้ายที่สุดและความเศร้าและความกังวลที่เกิดกับนักเรียน กระทรวงศึกษาธิการของปักกิ่งสร้างโมเดลการศึกษาที่มีความสุข โดยใช้จิตวิทยาทางบวกกับปรัชญาวัฒนธรรมจีนเพื่อออกแบบหลักสูตร สามปีต่อมาอัตรา การเรียนต่อวิทยาลัยอันดับหนึ่งเพิ่มจาก 69.6% เป็น 75% ในปี ค.ศ. 2015 การเผยแพร่การศึกษาเชิงบวกดำเนินการตามโครงการไม่เน้นผลกำไร (Non-Profit program) ที่เรียกว่า Happy Gardener อุปมาว่า ครู คือ ชาวสวน

ประเทศอินเดียกำหนดพันธกิจโดยใช้โปรแกรมยืดหยุ่นที่ใช้ความชัดเจน (หลักฐาน) เป็นฐาน เพื่อพัฒนาสุขภาพกายและสุขภาพจิต เพิ่มความสามารถทางวิชาการและลดปัญหาความยากจนของเยาวชน การศึกษาใช้ Children's Resilience Program for Girls: CRPG รายงานเชิงคุณภาพระบุว่าหลังเข้าร่วมกิจกรรมเด็กผู้หญิงสนุกและสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน นอกจากนี้โปรแกรม

เน้นการทํานายการเพิ่มพุดิกรรมมองโลกในแง่ดีและลดพุดิกรรมที่เป็นปัญหา การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น 8 เดือนหลังจากโปรแกรมบวรน์ การใช้โครงการนี้ในรัฐพิหารเป็นหนึ่งในรัฐของประเทศอินเดียที่ยากจนที่สุด โครงการ Girls First พัฒนาความยัดหย่นทางจิตวิทยา เช่น บุคลิกภาพที่โดดเด่น กฎข้อบังคับที่ยัดหย่น การค้นหาผลประโยชน์ การกำหนดเป้าหมาย การวางแผน การติดต่อสื่อสาร และการแก้ปัญหา เป็นต้น

ผลลัพธ์แสดงว่าหลักสูตรยัดหย่นมีผลกระทบทางบวกเปรียบเทียบกับการควบคุมตัวชีวิตทางจิตวิทยา เช่น ความยัดหย่นทางอารมณ์ ความสามารถของตนเอง คุณค่าทางสังคมและอารมณ์ คุณภาพชีวิตที่ดีทางจิตวิทยาและคุณภาพชีวิตที่ดีทางสังคม

ในประเทศแถบตะวันออกกลาง ประเทศที่นำการศึกษาเชิงบวกมาใช้ เช่น สหรัฐอาหรับ เอมิเรตส์ (ดูไบ) ดูไบเป็นประเทศที่มีความสุขมากที่สุดในโลก ปีค.ศ.2017 รายงานความสุขระดับโลก จัดอันดับทั้งหมด 155 ประเทศ ดูไบอยู่ในอันดับที่ 21 และเป็นประเทศที่มีความสุขมากที่สุดในเขตอาหรับ การศึกษาเชิงบวกในโรงเรียนมุ่งเน้นการแสดงบทบาทวิฤติในการช่วยพัฒนาความสุขของชาติโดย การสนับสนุนให้นักเรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีในโรงเรียน โดยการพัฒนาคุณลักษณะเชิงบวกในระดับชาติ ดูไบดำเนินโครงการช่วงเดือนกันยายน ค.ศ.2017 ครูและผู้นำจากโรงเรียนตัวอย่าง 10 โรงเรียน รับการฝึกอบรมการศึกษาทางบวก เป็นเวลา 18 เดือน การดำเนินโครงการร่วมกับสถาบันการศึกษาเชิงบวก (Institute of Positive Education) ของ Geelong Grammar School ประเทศออสเตรเลีย มหาวิทยาลัยสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์และมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ผลการสำรวจสร้างความเข้าใจถึงคุณภาพชีวิตที่ดีในโรงเรียน ครูและผู้บริหารต้องการทรัพยากรเพื่อพัฒนากิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของนักเรียน การส่งเสริมการศึกษาเชิงบวกในดูไบ เริ่มจากการฝึกอบรมที่เข้มข้น มีการกำหนดอยู่ในหลักสูตรโรงเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมกักิจกรรมการศึกษาเชิงบวก ประเทศจอร์แดน บวรน์การศึกษาเชิงบวกกับทักษะในศตวรรษที่ 21 เริ่มใช้ใน ค.ศ.2018 ร่วมกับศูนย์การศึกษาเชิงบวกของมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย มีเป้าหมายการนำการศึกษาเชิงบวกมาใช้เพื่อพัฒนาเยาวชนรุ่นใหม่ทั้งเรื่องผลิตผลและคุณธรรม ส่วนประเทศอิสราเอลดำเนินการผ่านโปรแกรมเมย์ทีฟ (Maytiv program) สำหรับครูและนักเรียนในการศึกษาระดับก่อนเรียน ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา การดำเนินการสนับสนุนความร่วมมือกับผู้ปกครองด้วยคำพูดที่อ่อนโยน การมีส่วนร่วมที่ดีในชั้นเรียน การส่งเสริมเชิงบวกในชั้นเรียน คุณลักษณะที่เป็นจุดแข็งของนักเรียน ครูคือผู้ให้คำปรึกษาส่วนตัวของนักเรียน สนับสนุนให้นักเรียนประสบความสำเร็จทางวิชาการ สังคมและอารมณ์ การใช้คำพูดเชิงบวกในทุกวิชา การส่งเสริมบทบาทความร่วมมือเชิงบวก ความพยายามและความอดทนในการศึกษา The Maytiv Positive Education Program มุ่งองค์ประกอบ 8 ข้อ คือ

1) การพัฒนาทักษะการควบคุมอารมณ์ (การแสดงและการสนับสนุนอารมณ์ทางบวก และการจัดการอารมณ์เชิงลบ)

2) การส่งเสริมความกตัญญูและความชื่นชม

3) ปลุกฝังการสร้างประสบการณ์และความสนุกสนานกับการเรียนรู้

4) การส่งเสริมสัมพันธภาพสุขภาพระหว่างบุคคล

5) การส่งเสริมการแสดงความสามารถ การดูแลและความรู้สึกเห็นใจ

6) การใช้ประโยชน์จากจุดเด่นและคุณธรรมในชีวิตประจำวัน

7) การปลุกฝังปัจจัยยืดหยุ่นและทักษะต่อเนื่อง

8) การกำหนดและการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายของตนเอง

นอกจากนี้การมีส่วนร่วมของนักเรียนในโครงการเปรียบเทียบกับนักเรียนกลุ่มควบคุม ผลการศึกษาพบการเพิ่มความสามารถส่วนบุคคล การลงทุนทางการเรียนรู้ (การเรียนรู้เพื่อการสอบ การเตรียมการบ้าน) การเป็นเจ้าของการเรียนรู้ อารมณ์ทางบวกและปริมาณและคุณภาพของความผูกพัน ทางสังคมกับเพื่อน การดำเนินการในประเทศออสเตรเลีย กรอบแนวคิดการศึกษาเชิงบวกของออสเตรเลียดำเนินการตามกรอบการศึกษาเชิงบวกในภาคปฏิบัติ การศึกษาเชิงบวกได้รับความสนใจมากขึ้นทั้งในห้องเรียน โรงเรียน ในส่วนของการศึกษาที่ไม่เป็นทางการและระบบ การศึกษาระดับชาติ ความสำคัญ คือ ต้องเข้าใจเพื่อประโยชน์ที่ได้รับสูงสุดของพหุแนวทางการพัฒนาที่มีอยู่ แต่ละวิธีต้องปรับตัวเข้ากับบริบทที่ได้รับ การประยุกต์ แนวทางที่ออกแบบง่ายต้องปรับให้สอดคล้องกับวัฒนธรรม สังคมและเศรษฐศาสตร์แตกต่างสำหรับผลกระทบสูงสุด เครื่องมือสำหรับสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคลและชุมชน ส่งต่อรุ่นต่อรุ่นนับพันปี การศึกษาเชิงบวกริเริ่มโดยเซลิกแมน (Seligman) บิดาของจิตวิทยาเชิงบวก เมื่อเขาเริ่มศึกษาผลกระทบของการดำเนินการที่แตกต่างในระดับชั้นเรียนในสหรัฐอเมริกา มีหลักฐานเพียงพอที่แสดงว่าการแทรกแซงมีประสิทธิภาพหรือไม่ โรงเรียนแรกดำเนินการกลุ่มการแทรกแซง โดยใช้โปรแกรม PRP : Penn Resilience Program กับโรงเรียน Geelong Grammar School และ Saint Peter's College 99 โรงเรียนในหลายประเทศมีการดำเนินการด้วยการแทรกแซงเชิงบวกและแทรกอยู่ในหลักสูตรโดยใช้จิตวิทยาเชิงบวก ประเทศเหล่านี้ คือ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย อินเดีย เนปาล แคนาดา เม็กซิโก อังกฤษ ฮอลแลนด์ จีนและญี่ปุ่น

การดำเนินการในสหราชอาณาจักร มีบรรยากาศโรงเรียนในสหราชอาณาจักรค่อนข้าง ดึงเครียด แรงกดดัน และสุขภาพจิตไม่ดีในโรงเรียนในเครือสหราชอาณาจักร โรงเรียนในสหราชอาณาจักรปรากฏว่าต้องเผชิญกับพหุมิติของความท้าทาย เช่น การตรวจสอบและการเปลี่ยนหลักสูตร การสรรหาครูและการตัดงบประมาณ ครูกำลังเผชิญกับภาวะความเครียดที่เพิ่มขึ้น เด็กและเยาวชนในสหราชอาณาจักรมีความทุกข์มีปัญหาด้านสุขภาพจิต ข้อมูลกล่าวถึงเด็กและเยาวชน

อายุระหว่าง 5 ปี ถึง 16 ปีได้รับการวินิจฉัยพบว่าป่วยทางจิต ความต้องการรับบริการบำบัดเพิ่มขึ้น สถานการณ์นี้คือสาเหตุที่เป็นภาระโรงเรียนเพื่อจัดการกับปัญหาสุขภาพจิตของเด็กและเยาวชน เพื่อแก้ไขปัญหานี้ โรงเรียนต้องระบุแนวทางการป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของเด็กและเยาวชนด้วยการปรับปรุงวิถีชีวิตที่ดีขึ้น การป้องกันโดยวิธีการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อปรับปรุงสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี เพื่อแก้ปัญหานี้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้การเพิ่มแรงกดดันของโรงเรียนเกี่ยวกับสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กและเยาวชน ปัจจุบันภายในสหราชอาณาจักรมุ่งรักษาอาการป่วย การย้ายโรงเรียนเพิ่มขึ้นเพื่อเข้าถึงการสนับสนุนความต้องการเหล่านี้โดยผู้เชี่ยวชาญหรือป้องกันปัญหาเหล่านี้โดยการย้ายความเสี่ยงและเพิ่มความยืดหยุ่นภายในสิ่งแวดล้อมโรงเรียน จิตวิทยาทางบวกที่นำมาประยุกต์ใช้กับการศึกษา คือ การศึกษาเชิงบวกมีการระบุเพื่อช่วยเหลือป้องกันปัญหาสุขภาพจิต และส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีของบุคคล โดยผ่านวิธีการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ การศึกษาเชิงบวกปรากฏว่าเป็นวิธีแก้ปัญหที่ชัดเจน เอาใจใส่การแก้ปัญหาโรงเรียน ในสหราชอาณาจักรกำลังเผชิญอยู่

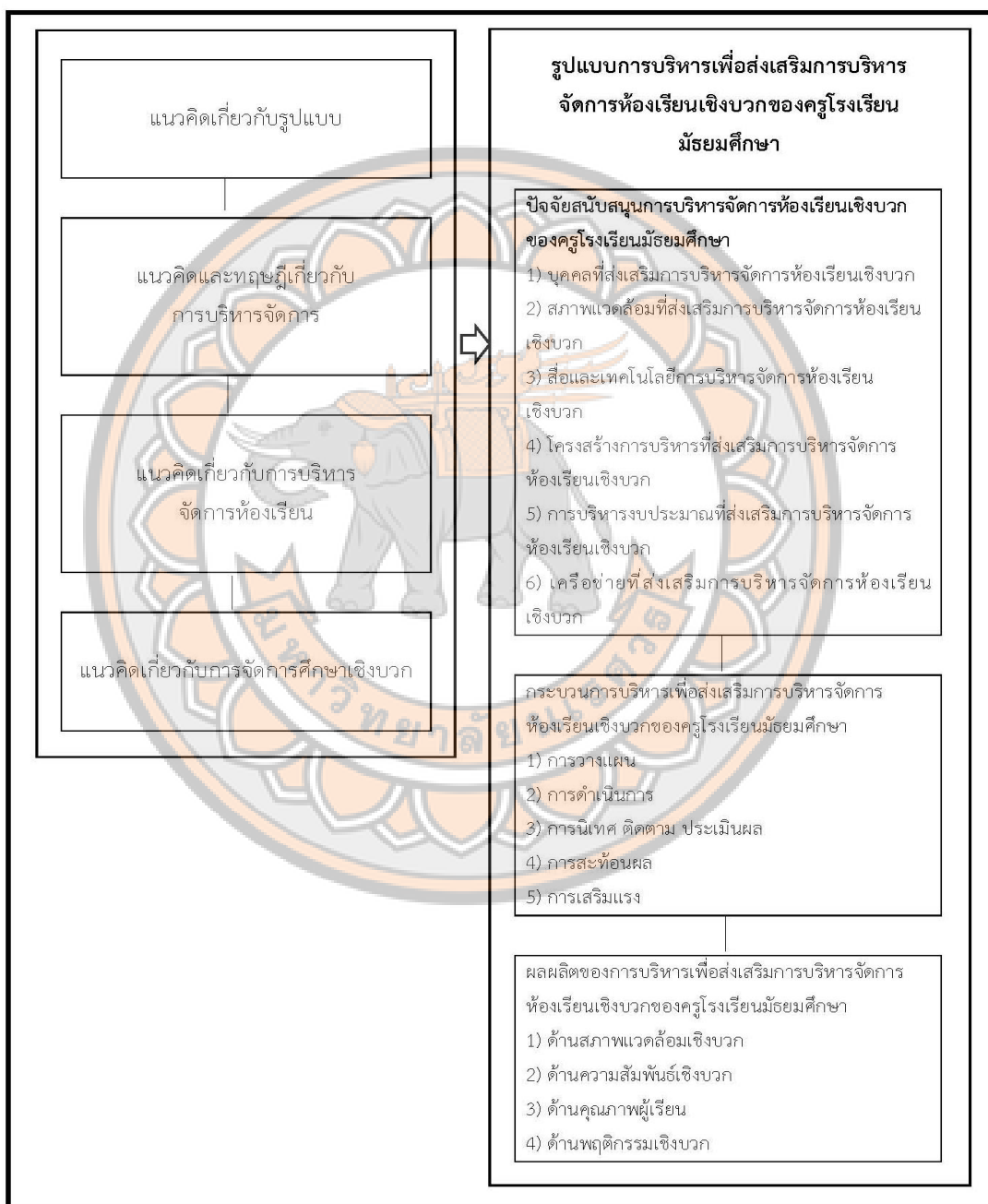
จิตวิทยาเชิงบวกได้รับความนิยมมากขึ้น มีการศึกษาวิจัยและประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับศักยภาพเพื่อผลกระทบเชิงบวกที่เกิดขึ้น มีมุมมองแยกเป็นสองฝ่าย คือ ทางบวกและทางลบ ความเข้าใจที่แตกต่างกันของความเป็นอยู่ที่ดีที่ปรากฏออกมา การสำรวจความซับซ้อนของแนวคิด ความร่วมมือทางบวกซึ่งเป็นความแตกต่างที่จำเป็นสำหรับทางบวกและทางลบ เพื่อแสวงหาความเป็นอยู่ที่ดี ที่พบในคลื่นลูกที่สองของจิตวิทยาเชิงบวก การสำรวจความแตกต่างในยุคคลื่นลูกที่สองของการศึกษาเชิงบวกให้โอกาสเพื่อให้คำจำกัดความใหม่เพื่อความเข้าใจเชิงลึกของการศึกษาเชิงบวกมีส่วนในการปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของเด็กให้ดีขึ้นได้ ประเทศที่นับว่าเป็นต้นแบบของการศึกษาเชิงบวก คือ ฟินแลนด์ ขึ้นชื่อว่าเป็นประเทศที่มีระบบการศึกษาที่ดีเป็นอันดับต้นๆ ของโลกต่อเนื่องมาเป็นเวลาหลายปีด้วยการเรียนการสอนที่สามารถลดช่องว่างของความเหลื่อมล้ำในเด็กแต่ละคน ทั้งยังได้รับการกล่าวถึงในเรื่องการลดเวลาอยู่ในโรงเรียนของเด็กให้น้อยลง ลดการบ้านและการสอบให้เหลือน้อยที่สุด แต่กลายเป็นว่าระบบการศึกษาลักษณะดังกล่าวกลับทำให้เด็ก ๆ ในประเทศฟินแลนด์มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดีที่สุดในโลก ไคซา เวอร์นิน (Kaisa Vourinen) ผู้เชี่ยวชาญเรื่องจิตวิทยาเชิงบวกและการเรียนรู้ เชิงบวก อีกทั้งเป็นผู้ฝึกอบรมครูที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลก เผยว่าเป็นเวลากว่า 5 ทศวรรษ ที่ประเทศฟินแลนด์ได้สร้างพื้นฐานระบบการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และคิดค้นพัฒนาหาแนวทางใหม่ๆ ต่อเนื่องมาตลอดเพื่อปรับปรุงระบบการศึกษาที่เหมาะสมกับลักษณะผู้เรียนและความเปลี่ยนแปลงของโลก จนส่งผลให้ระบบการศึกษาในประเทศได้รับการยอมรับจากทั่วโลก รวมถึงถูกนำไปเป็นต้นแบบปรับใช้ในหลักสูตรการศึกษาของประเทศต่างๆ ดังที่กล่าวกันว่าหากต้องการเรียนรู้จากระบบการศึกษาที่ดีที่สุด ต้องเรียนรู้จากประเทศฟินแลนด์ระบบการศึกษาของฟินแลนด์ตั้งอยู่บนหลักพื้นฐานของ

การใช้ธรรมชาติความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียนให้เป็นประโยชน์ และกำหนดเป็นหัวใจหลักของการวางแผนการศึกษาและจัดทำหลักสูตร เพราะนักเรียนจะมีความต้องการเรียนรู้ใหม่เกี่ยวกับโลกรอบตัว และทดลองทำในสิ่งที่ตนได้เรียนรู้มา ด้วยหลักการนี้ ครูที่มีแรงจูงใจสูงจึงเป็นเสาหลักของระบบการศึกษา โดยครูไม่ใช่เพียงผู้เชี่ยวชาญในวิชาที่ตนสอนเท่านั้น แต่ต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนอีกด้วย ดังนั้นการฝึกอบรมครูในประเทศฟินแลนด์ จึงให้ความสำคัญกับการศึกษาหลักการสอน ซึ่งหมายถึงศาสตร์การออกแบบการสอนให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แตกต่างกัน และทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องที่สนุกสนานสำหรับเด็ก หัวใจหลักของการศึกษาเชิงบวกนี้ก็คือ การค้นหาคุณลักษณะที่เป็นจุดแข็งของนักเรียนแต่ละคน และใช้เครื่องมือในการสอนและประเมินทักษะทางอารมณ์และสังคมของนักเรียน รวมถึงทำการฝึกอบรมครูด้านการสร้างกิจกรรมให้นักเรียนสนุกสนาน สามารถประเมินเด็กเป็นรายบุคคลและเน้นการลงมือปฏิบัติ หลังจากแบบเรียนเรื่องการศึกษาเชิงบวกถูกนำมาใช้ ก็ปรากฏผลการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการใช้วิธีการเชิงบวกกับสุขภาวะของนักเรียน และพบว่านักเรียนมีความผูกพันกับโรงเรียนและมีความสุขมากขึ้น เด็กที่มีความสุขจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด ดังนั้น สิ่งที่ครูควรดำเนินการเป็นสิ่งแรก คือ ช่วยให้นักเรียนค้นพบ จุดแข็งของตน และนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์โดยสอดแทรกเข้ากับเนื้อหาทางวิชาการที่มีอยู่ ความคิดเชิงบวก คือ เมล็ดพันธุ์แห่งความเจริญก้าวหน้าของมนุษย์ จึงนำวิธีการเชิงบวก การช่วยเหลือครูในการสอนและประเมินทักษะทางสังคมและอารมณ์ ซึ่งเป็นความสามารถที่สำคัญที่จะทำให้มนุษย์แต่ละคนสามารถจัดการกับอารมณ์ของตนเอง และทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ ทักษะทางสังคมและอารมณ์มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ที่ดีและความสำเร็จของทุกคน ทั้งยังสำคัญต่ออนาคตทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศชาติ นอกจากนี้ทักษะดังกล่าวยังสามารถใช้ทำนวยความสำเร็จในช่วงตอนสำคัญของชีวิตที่แม่นยำที่สุด

แนวคิดการศึกษาเชิงบวกได้รับความนิยมทั่วโลก โดยเฉพาะในประเทศที่พัฒนาแล้ว มีเป้าหมายส่งเสริมความสุขให้พลเมืองในชาติ การนำแนวคิดการพัฒนาเชิงบวกมาใช้ในโรงเรียนทั่วโลก จึงสะท้อนถึงประโยชน์และมุมมองการจัดการศึกษาในปัจจุบันได้เป็นอย่างดีว่าการเรียนรู้อย่างมีความสุข คือ เป้าหมายสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาพลเมืองด้วยการศึกษาที่มีคุณภาพ

กรอบความคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แสดงดังภาพ 3

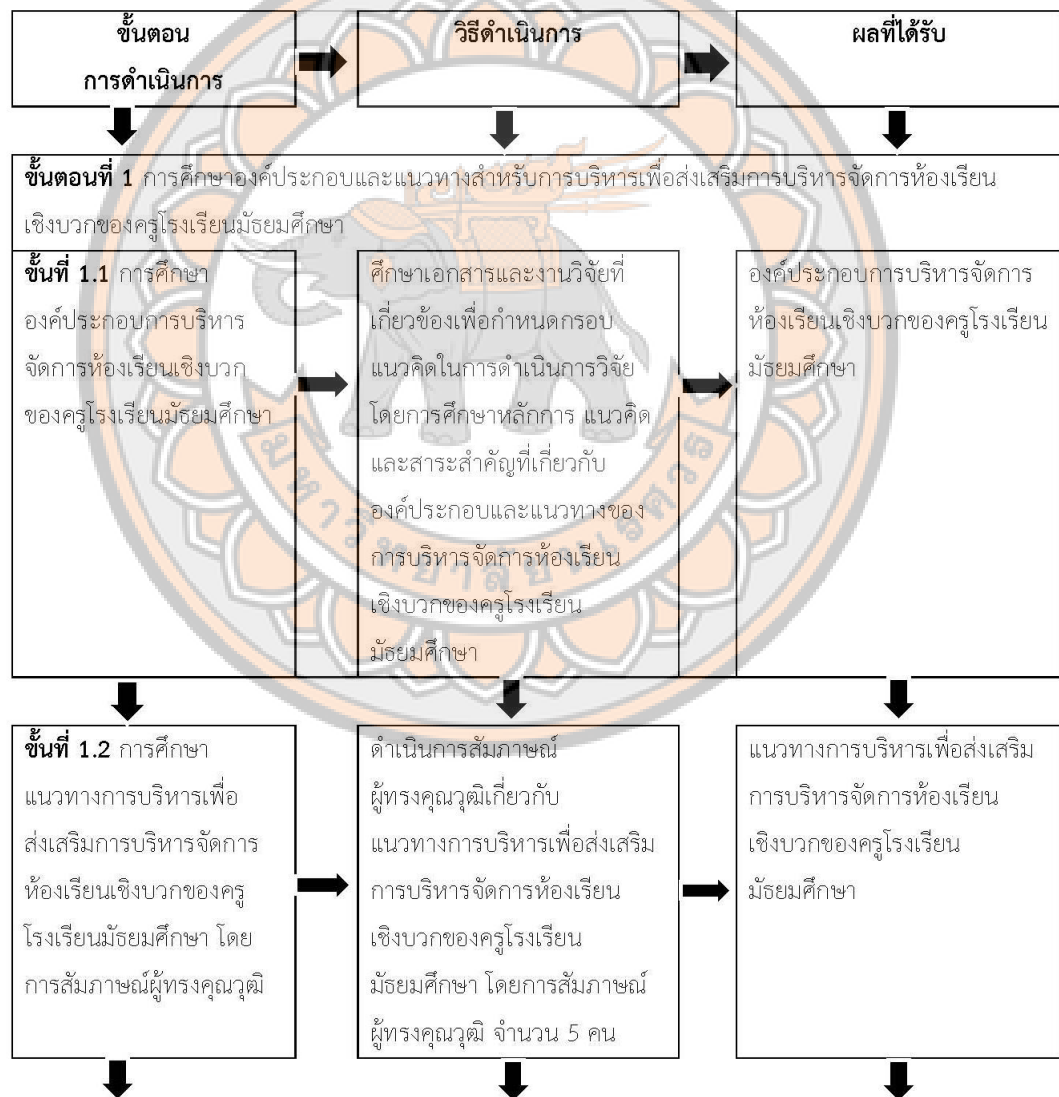

ภาพ 3 แสดงกรอบความคิดในการวิจัย

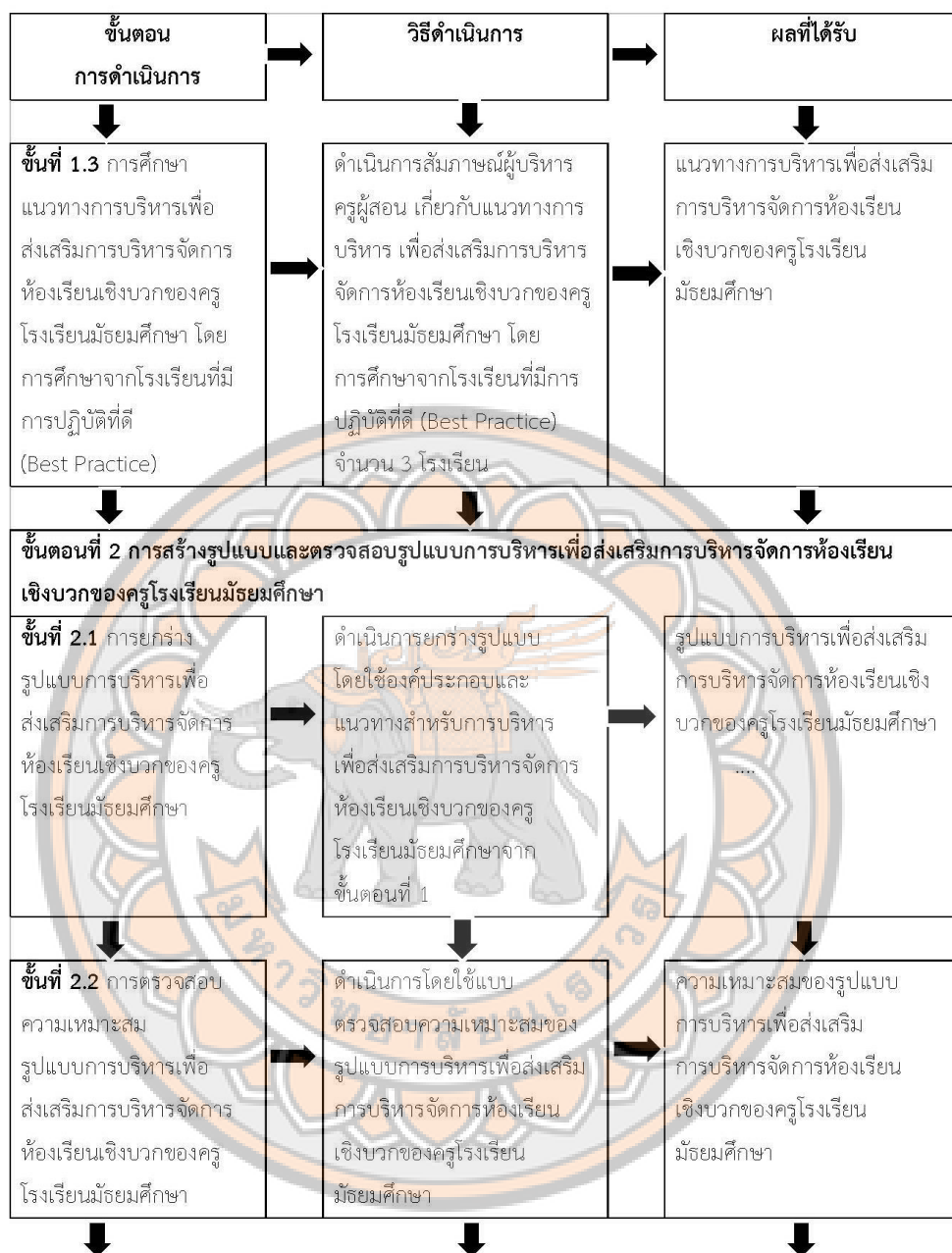
บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

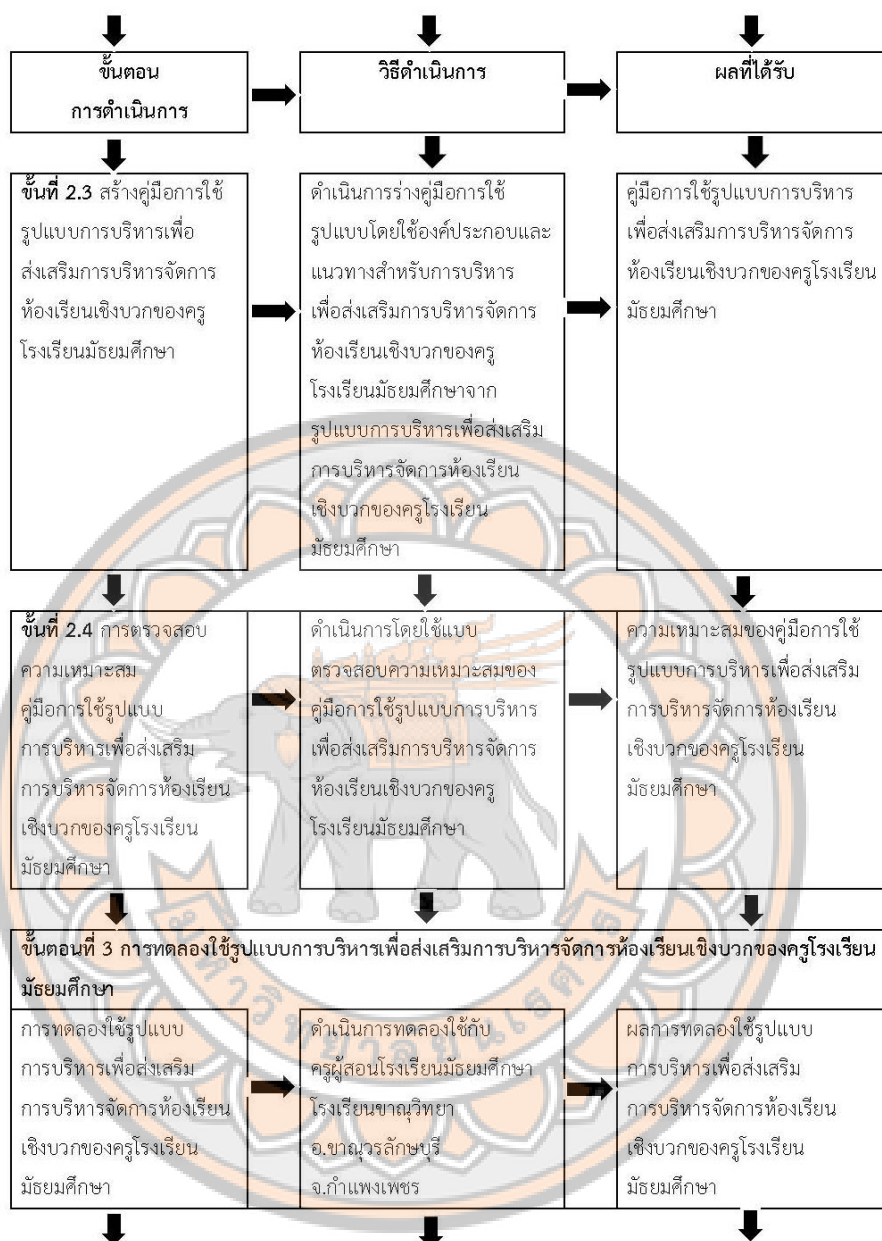
ในการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา” ซึ่งเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพ 4 แสดงขั้นตอนการทำวิจัย

ภาพ 4 (ต่อ)

ภาพ 4 (ต่อ)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้แก่ แบบสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เชื่อมโยงแนวคิดและผลการค้นพบทั้งหมด

2.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

2.2.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการจัดการ ห้องเรียน แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียน แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเชิงบวก แล้วนำมาสังเคราะห์เชื่อมโยงแนวคิดและผลการค้นพบทั้งหมด เพื่อหาองค์ประกอบของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

2.2.2 นำแบบสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่สังเคราะห์ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำเสนอกับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การสังเคราะห์เอกสารมีความชัดเจน ถูกต้องสมบูรณ์และตรงตามวัตถุประสงค์

2.2.3 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้สรุปประเด็นสำคัญที่มีความสอดคล้องกัน และเกี่ยวข้องกันจากเอกสารวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องลงในแบบสังเคราะห์เอกสาร

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากข้อมูลที่รวบรวมมาได้ทั้งหมด โดยการแยกให้เห็นถึงข้อมูลองค์ประกอบและความสัมพันธ์ของเนื้อหาในประเด็นที่ศึกษาว่ามีส่วนประกอบอะไรบ้าง จัดหมวดหมู่ของส่วนประกอบ และศึกษาความเชื่อมโยงของเนื้อหา และสรุปสาระสำคัญที่เป็นข้อค้นพบจากการศึกษา

ขั้นที่ 1.2 การศึกษาแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

1. แหล่งข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษา จำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกจากผู้มีคุณสมบัติ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 นักวิชาการหรืออาจารย์ จากมหาวิทยาลัยที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก จำนวน 2 คน ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาธร ทรัพย์รวงทอง คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ บุนี อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

กลุ่มที่ 2 ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษาที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก จำนวน 1 คน ดังนี้

1. ดร.ชุมพล สุวิเชียร ผู้อำนวยการโรงเรียนพิจิตรพิทยาคม วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

กลุ่มที่ 3 ศึกษาพิเศษ จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก จำนวน 1 คน ดังนี้

1. ดร.ระย้า คงขาว ศึกษาพิเศษ วิทยฐานะศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

กลุ่มที่ 4 ครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ไม่นต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 1 คน ดังนี้

1. ดร.ผกามาศ บุญเผือก ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัดพิษณุโลก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structural Interview) โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ตอนที่ 2 ข้อคำถามประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นถึงแนวทางในการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

2) การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1) ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แล้วนำมากำหนดกรอบแนวคิดเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์ต่อไป

2.2) นำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารมากำหนดเป็นประเด็นคำถามตามองค์ประกอบของตัวแปรที่ต้องการ เพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

2.3) สร้างแบบสัมภาษณ์ฉบับร่วมนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.4) ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และจัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับจริง

2.5) หาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) นำแบบสัมภาษณ์แบบ มีโครงสร้างที่ได้จัดทำขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยที่เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง มีดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามนิยามศัพท์เฉพาะ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดไม่ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้เชี่ยวชาญที่ทำหน้าที่ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ได้แก่

2.5.1 รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา วรรณศรี อาจารย์ประจำสาขาการบริหารการศึกษา ภาควิชาบริหารวิจัย และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

2.5.2 ดร.อุดม อินทา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร

2.5.3 ดร.มาราศรี มีโชค ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์

2.5.4 ดร.ภาษกร แจ่มหม้อ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ่อแก้ววิทยา จังหวัดกำแพงเพชร

2.5.5 ดร.โสภิตา มั่งอะนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนปางมะค่าวิทยาคม จังหวัดกำแพงเพชร

นำผลที่ได้จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ ไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Item Objective Congruence: IOC) โดยมีเกณฑ์ ในการคัดเลือกข้อคำถามที่เหมาะสมจากการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น. 70-71) โดยใช้สูตร ดังนี้ $IOC = \sum R/N$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหา ดังนี้

ถ้า $IOC \geq 0.50$ หมายถึง ข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์

ถ้า $IOC \leq 0.50$ หมายถึง ข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่สอดคล้องกับ

จุดประสงค์

ผลการหาค่า IOC พบว่า ข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00

(ผลการหาค่า IOC อยู่ในภาคผนวก จ ตาราง 24 หน้า 499)

2.6) ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและจัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับจริง

2.7) ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอความเห็นชอบก่อนนำไปใช้จริงในลำดับต่อไป (เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล อยู่ในภาคผนวก ข หน้า 339)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ในการออกหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน

3.2 ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ไปยังผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่าน โดยโทรศัพท์ไปชี้แจงรายละเอียดเบื้องต้น และนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ที่ผู้วิจัยจะเข้าไปสัมภาษณ์ และส่งเอกสารประกอบ ได้แก่ โครงร่างวิทยานิพนธ์และแบบสัมภาษณ์ไปล่วงหน้า

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่าน หรือสัมภาษณ์ในรูปแบบออนไลน์ ตามวัน เวลาที่ได้นัดหมายไว้

ตาราง 5 แสดงการดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ตามที่ได้นัดหมาย

ที่	รายชื่อ	เวลา	วันที่สัมภาษณ์
1	ผศ.ดร. สารร ทรัพย์รวงทอง	9.00 น. - 12.00 น.	1 เมษายน 2567
2	ผศ.ดร.ชัยรัตน์ บุนี	9.00 น. - 12.00 น.	26 มีนาคม 2567
3	ดร.ชุมพล สุวิเชียร	9.00 น. - 12.00 น.	29 มีนาคม 2567
4	ดร.ระย้า คงขาว	9.00 น. - 12.00 น.	5 เมษายน 2567
5	ดร.พกามาศ บุญเผือก	9.00 น. - 12.00 น.	28 มีนาคม 2567

3.4 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมด้วยการจดบันทึก และขออนุญาตบันทึกเทปการสนทนาเพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการทำวิจัย โดยชี้แจงต่อผู้ให้สัมภาษณ์ก่อน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามประเด็นขององค์ประกอบที่กำหนดไว้

4.2 ผู้วิจัยสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อกำหนดเป็นองค์ประกอบของรูปแบบ ได้แก่ ปัจจัยส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และกระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และผลลัพธ์ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นที่ 1.3 การศึกษาแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการศึกษาจากสถานศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

1. แหล่งข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก จำนวน 3 โรงเรียน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีคุณสมบัติของโรงเรียน ดังนี้

- 1) เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และการจัดการเรียนรู้ภายในสถานศึกษาที่เด่นชัด
- 2) เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ได้รับรางวัลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ หรือส่งเสริมการบริหารจัดการให้เกิดห้องเรียนเชิงบวก
- 3) เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ส่งเสริม และสนับสนุนครูให้ได้บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้อย่างชัดเจน

โดยมีรายละเอียดของสถานศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ดังนี้

1. โรงเรียนเซนต์โยเซฟนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เป็นโรงเรียนที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนเชิงบวก โดยการใช้ PLC เพื่อสร้าง Positive School กับโครงการ Life Education

2. โรงเรียนเชียงของวิทยาคม จังหวัดเชียงราย เป็นโรงเรียนที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนเชิงบวก โดยการอบรมใน FamSkool Module ในการออกแบบกิจกรรม กระบวนการ เป็นโรงเรียนที่ได้เข้าร่วมเป็นพื้นที่วิจัยของโครงการ Positive School กับโครงการ Life Education

3. โรงเรียนบ้านน้ำสวยวิทยา จังหวัดหนองคาย เป็นโรงเรียนการดำเนินงานโครงการขับเคลื่อนเครือข่ายโรงเรียนพัฒนาตนเอง และแผนพัฒนาเครือข่ายโรงเรียน TSQM-N ใช้นวัตกรรมจิตศึกษา PBL และ PLC

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structural Interview) โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ตอนที่ 2 ข้อคำถามประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นถึงแนวทางในการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

2.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แล้วนำมากำหนดกรอบแนวคิดเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์ต่อไป

2.2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารมากำหนดเป็นประเด็นคำถามตามองค์ประกอบของตัวแปรที่ต้องการ เพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

2.2.3 สร้างแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.2.4 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และจัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับจริง

2.2.5 หาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) นำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่ได้จัดทำขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยที่เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง มีดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามนิยามศัพท์เฉพาะ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดไม่ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้เชี่ยวชาญที่ทำหน้าที่ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ได้แก่

1) รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา วรณศรี อาจารย์ประจำสาขาการบริหารการศึกษา ภาควิชาบริหารวิจัย และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

2) ดร.อุดม อินทา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษากำแพงเพชร

3) ดร.มาราศรี มีโชค ศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์

4) ดร.ภาษากร แจ่มหม้อ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ่อแก้ววิทยา จังหวัด
กำแพงเพชร

5) ดร.โสภิตา มั่งอะนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนปางมะค่าวิทยาคม จังหวัด
กำแพงเพชร

นำผลที่ได้จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ ไปหาค่า
ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Item Objective Congruence: IOC)
โดยมีเกณฑ์ ในการคัดเลือกข้อคำถามที่เหมาะสมจากการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของ
ข้อคำถาม (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น. 70-71) โดยใช้สูตร ดังนี้ $IOC = \Sigma R/N$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

ΣR แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหา ดังนี้

ถ้า $IOC \geq 0.50$ หมายถึง ข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องกับ

จุดประสงค์

ถ้า $IOC < 0.50$ หมายถึง ข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่สอดคล้องกับ

จุดประสงค์

ผลการหาค่า IOC พบว่า ข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 -
1.00 (ผลการหาค่า IOC อยู่ในภาคผนวก จ หน้า 499)

2.2.6 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและจัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับจริง

2.2.7 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอความเห็นชอบก่อน
นำไปใช้จริงในลำดับต่อไป (เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล อยู่ในภาคผนวก ข หน้า 339)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวรในการออก
หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากสถานศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี
จำนวน 3 โรงเรียน

3.2 ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ไปยังผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี จำนวน 3 โรงเรียน โดยโทรศัพท์ไปชี้แจงรายละเอียดเบื้องต้น และนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ที่ผู้วิจัยจะเข้าไปสัมภาษณ์ และส่งเอกสารประกอบ ได้แก่ โครงร่างวิทยานิพนธ์และแบบสัมภาษณ์ไปล่วงหน้า

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) แต่ละโรงเรียน หรือสัมภาษณ์ในรูปแบบออนไลน์ ตามวัน เวลาที่ได้นัดหมายไว้

ตาราง 6 แสดงการดำเนินการเก็บข้อมูลกับสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี ตามวัน เวลาที่ได้นัดหมายไว้

ที่	โรงเรียน	เวลา	วันที่สัมภาษณ์
1	โรงเรียนเซนต์โยเซฟนครสวรรค์	9.00 น. - 12.00 น.	1 เมษายน 2567
2	โรงเรียนเชียงของวิทยาคม	13.00 น. - 15.00 น.	1 เมษายน 2567 (online)
3	โรงเรียนน้ำสวยวิทยา	13.00 น. - 15.00 น.	4 เมษายน 2567 (online)

3.4 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี พร้อมด้วยการจดบันทึก และขออนุญาตบันทึกเทปการสนทนาเพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการทำวิจัย โดยชี้แจงให้ผู้ให้สัมภาษณ์ก่อน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามประเด็นขององค์ประกอบที่กำหนดไว้

4.2 ผู้วิจัยสรุปผลการสัมภาษณ์สถานศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดีทั้ง 3 โรงเรียน เพื่อกำหนดเป็นองค์ประกอบของรูปแบบ ได้แก่ ปัจจัยส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และกระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และผลลัพธ์ของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาและการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบและการตรวจสอบรูปแบบ การบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ในขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ
ห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาและการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบและตรวจสอบคู่มือการ
ใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัศึกษามีการ
ดำเนินการ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 2.1 การยกร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. แหล่งข้อมูล

ได้แก่ 1) ผลการศึกษาองค์ประกอบการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียน
มัธยมศึกษา จากการสังเคราะห์เอกสาร 2) ผลการศึกษานโยบายการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหาร
จัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และ
3) ผลการศึกษานโยบายการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียน
มัธยมศึกษา จากสถานศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best practice) มายกร่างรูปแบบการบริหารเพื่อ
ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะของเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้แก่ รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ 1) ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน
เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน
เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และ 3) ผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ
ห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้ทฤษฎีระบบเป็นฐาน

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 ผู้วิจัยนำผลของการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 ของรูปแบบการบริหารเพื่อ
ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มากำหนดหัวข้อโดยใช้ทฤษฎี
ระบบเป็นฐาน

2.2.2 ผู้วิจัยร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

2.2.3 ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของการใช้ภาษา และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.2.4 ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาไปดำเนินการปรับปรุงร่างรูปแบบฯ แก้ไขจัดทำเป็นรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบฯ ที่สร้างขึ้นตามองค์ประกอบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบตรวจสอบความเหมาะสมเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นที่ 2.2 การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีรายละเอียด ดังนี้

1. แหล่งข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดคุณสมบัติ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 2 คน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป สอนหรือเคยสอนเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียน ในสถาบันอุดมศึกษา ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจวบ ขวัญมัน อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุปัน พรเวียง อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กลุ่มที่ 2 เป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 3 คน มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาเอก ดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการขึ้นไป เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารสถานศึกษา

1. ดร.วรวิทย์ สิทธิโสภณ ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนโกสุมพิริทยา จังหวัดกำแพงเพชร
2. ดร.อุไร ปัญญาสิทธิ์ ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัดพิษณุโลก
3. ดร.ชานนท์ คำปิวทา รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยาลัยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการ โรงเรียนผดุงปัญญา จังหวัดตาก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะของเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้แก่ แบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นแบบปลายเปิด

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 ผู้วิจัยนำรายละเอียดของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มากำหนดเป็นประเด็นคำถาม

2.2.2 ผู้วิจัยสร้างแบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

2.2.3 ผู้วิจัยนำร่างแบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้องความเหมาะสมของการใช้ภาษา และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.2.4 ผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และดำเนินการจัดทำแบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ การบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาไปใช้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนเรศวรในการทำหนังสือถึงต้นสังกัดของผู้ทรงคุณวุฒิตามคุณสมบัติที่กำหนด เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล ตอบแบบตรวจสอบเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบตรวจสอบเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบตรวจสอบเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นที่ 2.3 การสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

การสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีรายละเอียด ดังนี้

1. แหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัศึกษามาสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นเอกสารเพื่อให้รายละเอียดแก่ผู้ที่จะนำรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาไปใช้ ได้ศึกษาและทำความเข้าใจก่อนใช้

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 ผู้วิจัยศึกษาวิธีการสร้างคู่มือการใช้และองค์ประกอบของคู่มือ

2.2.2 ผู้วิจัยกำหนดรายละเอียดของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย

1.1 ความเป็นมาของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.2 หลักการของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.3 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ
ห้องเรียน เชิงบวก

1.4 แนวคิดการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

1.5 รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของ
ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.6 องค์ประกอบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิง
บวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.7 บทบาทของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการ
บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ส่วนที่ 2 หลักสูตรการฝึกอบรมดำเนินการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม
การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ส่วนที่ 3 การวัดและประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการ
บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

2.2.2 ผู้วิจัยนำร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ
ห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณา
ความถูกต้องความเหมาะสมของการใช้ภาษา และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.2.3 ผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและ
ดำเนินการจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการเชิงบวก ไปทดลอง
ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนโรงเรียนชาณุวิทยา จำนวน 30 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ตามหลักสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content
analysis)

ขั้นที่ 2.4 การตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม
ห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

การตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหาร
จัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีรายละเอียด ดังนี้

1. แหล่งข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดคุณสมบัติ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 1 คน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป สอนหรือเคยสอนเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียน ในสถาบันอุดมศึกษา ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญล้อม ตัวงวิเศษ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

กลุ่มที่ 2 เป็นผู้บริหารการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาคุุณบัณฑิต เป็นผู้รับผิดชอบ การจัดการศึกษาระดับนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

1. ดร.ลือชัย ชูนาคา รองศึกษาธิการภาค 17 ปฏิบัติหน้าที่ศึกษาธิการภาค 18

กลุ่มที่ 3 ศึกษาพิเศษ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาคุุณบัณฑิต ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ด้านการจัดการและออกแบบการจัดการห้องเรียน

1. ดร.อภิชัย นุชเนื่อง ข้าราชการบำนาญ อดีตศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1

2. ดร.สุภาพร ธรรมสอน ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกำแพงเพชร

3. ดร.ไพรินทร์ เหมบุตร ข้าราชการบำนาญ อดีตผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา กลุ่มงานนิเทศติดตาม และประเมินผลระบบการบริหารจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะของเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้แก่ แบบตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นแบบปลายเปิด

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 ผู้วิจัยนำรายละเอียดของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มากำหนดเป็นประเด็นคำถาม

2.2.2 ผู้วิจัยสร้างแบบตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

2.2.3 ผู้วิจัยนำร่างแบบตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบ การบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้องความเหมาะสมของการใช้ภาษา และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.2.4 ผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และดำเนินการจัดทำแบบตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาไปใช้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนเรศวรในการทำหนังสือถึงต้นสังกัดของผู้ทรงคุณวุฒิตามคุณสมบัติที่กำหนด เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล ตอบแบบตรวจสอบเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบตรวจสอบเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบตรวจสอบเพื่อประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

การดำเนินการในขั้นตอนนี้เป็นการนำรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้นผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านการปรับปรุง แก้ไขจนได้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และคู่มือการใช้รูปแบบฉบับสมบูรณ์ มาทดลองใช้โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. แหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นผู้สมัครใจเข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้แก่

- 1) แบบสอบถามความคิดเห็นปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียนชาณุวิทยา
- 2) แบบทดสอบวัดความรู้ก่อนและหลังการอบรม เรื่อง การใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
- 3) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการอบรมการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
- 4) แบบประเมินการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
- 5) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
- 6) แบบสัมภาษณ์การใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

2.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1) แบบสอบถามความคิดเห็นปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียนชาณุวิทยามีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกจากเอกสาร หนังสือ ตำราที่เกี่ยวข้อง มากำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดเป็นโครงสร้าง ประเด็นแบบสอบถามความคิดเห็น

1.2) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียนชาณุวิทยา โครงสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น แบ่งเป็น 6 ด้าน ดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียนชาณุวิทยา ประกอบด้วย 6 ด้าน 1) ด้านบุคคลที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก 2) ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก 3) ด้านสื่อเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก 4) ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ

ห้องเรียนเชิงบวก 5) ด้านงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก 6) ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

โดยมีลักษณะเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น. 121) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามความคิดเห็นปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียนชาวนาวิทยา ดังนี้

5 หมายถึง มีปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.3) นำแบบสอบถามความคิดเห็นปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของโรงเรียนชาวนาวิทยา เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการห้องเรียน จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และภาษา แล้วนำข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective confluence: IOC) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการหาค่า IOC พบว่า ข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 (ผลการหาค่า IOC อยู่ในภาคผนวก จ ตาราง 27 หน้า 521)

1.4) ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความคิดเห็นปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียนชาวนาวิทยา ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบก่อนนำไปใช้จริง

2) แบบทดสอบวัดความรู้ก่อนและหลังการรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.1) กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ โดยแบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมือในการวัดความรู้เกี่ยวกับการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัศึกษาก่อนและหลังการอบรม

2.2) วิเคราะห์เนื้อหา จุดมุ่งหมายของการพัฒนาครู เรื่อง การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก รวมทั้งวิธีการสร้างแบบทดสอบ

2.3) กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบ กำหนดข้อคำถามของแบบทดสอบ โดยจัดทำแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่ต้องการวัดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ถ้าตอบถูกต้องตามเฉลย ให้ 1 คะแนน

ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน

2.4) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียน และด้านวัดประเมินผล จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา และความตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามตรงกับวัตถุประสงค์ของข้อสอบ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงกับวัตถุประสงค์ของข้อสอบ

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของข้อสอบ

จากการตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ผลการหาค่า IOC ได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 จำนวน 20 ข้อ (ภาคผนวก จ ตาราง 28 หน้า 529)

2.5) ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบให้มีประสิทธิภาพตามคำแนะนำ แล้วนำแบบทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) กับครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ไม่ใช่ครูกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาคุณภาพข้อสอบ ดังนี้

ตรวจสอบค่าความยากง่าย (Difficulty Index) คือ สัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ตอบข้อสอบถูก ในแต่ละข้อกับจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 ซึ่งแบบทดสอบในครั้งนี้มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.23 - 0.77 (ภาคผนวก จ ตาราง 29 หน้า 539)

ตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) คือ การตรวจสอบว่าข้อสอบ สามารถจำแนกผู้ตอบถูกและผู้ตอบไม่ถูกได้ดีเพียงใด ใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งแบบทดสอบในครั้งนี้มีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.25 – 0.88 (ภาคผนวก จ ตาราง 29 หน้า 539)

2.6) จัดทำแบบทดสอบวัดความรู้ก่อนและหลังการอบรมรูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

3) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการอบรมรูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.1) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก จากเอกสาร หนังสือ ตำราที่เกี่ยวข้อง มากำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดเป็นโครงสร้าง ประเด็นแบบประเมินความพึงพอใจ

3.2) สร้างแบบประเมินความพึงพอใจต่อการอบรมรูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โครงสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ด้านวิทยาการ 2) ด้านความรู้ความเข้าใจ 3) ด้านการนำความรู้ไปใช้ 4) ด้านการดำเนินโครงการ

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะที่มีต่อการอบรมรูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

โดยมีลักษณะเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น. 121) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนการประเมินความพึงพอใจต่อการอบรม ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3.3) นำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการอบรมรูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการห้องเรียน จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และภาษา แล้วนำข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมาหาค่าดัชนี

ความสอดคล้อง (Index of item Objective confluence: IOC) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการหาค่า IOC พบว่า ข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 (ผลการหาค่า IOC อยู่ในภาคผนวก จ ตาราง 30 หน้า 540)

3.5) ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความพึงพอใจต่อการอบรมรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบก่อนนำไปใช้จริง

4) แบบประเมินการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

4.1) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก จากเอกสารหนังสือ ตำราที่เกี่ยวข้อง นำมาเป็นแนวทางกำหนดกรอบโครงสร้าง

4.2) กำหนดประเด็นของแบบประเมินการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้รับการนิเทศ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการประเมินการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ตอนที่ 4 การบันทึกผลการรับการประเมินการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.3) สร้างแบบประเมินการนิเทศการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1) การออกแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบวก 2) การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการศึกษาเชิงบวก 3) พฤติกรรมเชิงบวกและการแสดงออกของครู 4) การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการศึกษาเชิงบวก 5) การสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น. 121) โดยมีเกณฑ์การประเมินความพึงพอใจต่อการนิเทศการใช้รูปแบบ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

4.4) นำแบบประเมินการนิเทศการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศติดตามประเมินผล จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และภาษา แล้วนำข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective confluence: IOC) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

- +1 หมายถึง แนใจว่าข้อคำถามตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 0 หมายถึง ไม่แนใจว่าข้อคำถามตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 หมายถึง แนใจว่าข้อคำถามไม่ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการหาค่า IOC พบว่า ข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 (ผลการหาค่า IOC อยู่ในภาคผนวก จ ตาราง 31 หน้า 541)

4.5) ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินการนิเทศการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบก่อนนำไปใช้จริง

5) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการนิเทศติดตามการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

5.1) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก จากเอกสารหนังสือ ตำราที่เกี่ยวข้อง มากำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดเป็นโครงสร้าง

5.2) สร้างแบบประเมินความพึงพอใจต่อการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แบ่งการประเมินความพึงพอใจออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านกระบวนการนิเทศ 2) ด้านการสนับสนุนและทรัพยากร 3) ด้านการนำไปใช้จริง มีลักษณะเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น. 121) โดยมีเกณฑ์การประเมินความพึงพอใจต่อการนิเทศการใช้รูปแบบ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง มีความมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง มีความมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

5.3) นำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศติดตามประเมินผล จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และภาษา แล้วนำข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective confluence: IOC) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

0 หมายถึง ไม่แนใจว่าข้อคำถามตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการหาค่า IOC พบว่า ข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 (ผลการหาค่า IOC อยู่ในภาคผนวก จ ตาราง 32 หน้า 544)

5.4) ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ และนำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

6) แบบสัมภาษณ์ที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

6.1) ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเพื่อกำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์ที่มีต่อการใช้รูปแบบ

6.2) ผู้วิจัยกำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับผลผลิตของการทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

6.3) นำแบบสัมภาษณ์ตามขอบเขตเนื้อหาที่สร้างขึ้นเกี่ยวกับผลผลิตของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศติดตามประเมินผล จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และภาษา แล้วนำข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective confluence: IOC) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

0 หมายถึง ไม่แนใจว่าข้อคำถามตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการหาค่า IOC พบว่า ข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 (ผลการหาค่า IOC อยู่ในภาคผนวก จ ตาราง 33 หน้า 546)

6.4) ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

6.5) ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและนำแบบสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

3. การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบและการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การออกแบบการทดลอง ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ โดยผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design (วรรณวิทย์ ม้าลำพอง, 2551, น. 33) ดังนี้

$O_1 \times O_2$

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

O_1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

$\times$ แทน การใช้คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

O_2 แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

3.2 ดำเนินการวิจัย มีการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

3.2.1 รับสมัครครูผู้สอนโรงเรียนชาณุวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร จำนวน 30 คน เพื่อเข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

3.2.2 นำรูปแบบการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับครูผู้สอนดำเนินการตามกระบวนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่กำหนดไว้ในรูปแบบโดยดำเนินการดังนี้

1) ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารฯ รองผู้บริหารฯ ผู้ช่วยผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียนชาณุวิทยา

2) ทำการวัดความรู้ก่อนและหลังการอบรม เรื่อง การใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

3) ดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สำหรับครูผู้สอน โดยจัดอบรมจำนวน 2 วัน มีเป้าหมายเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยวิทยากรที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก การสื่อสารเชิงบวก การสร้างและออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก การอบรมที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริงเพื่อเป็นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติในแต่ละขั้นตอน

4) ครูที่สมัครใจเข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบฯ นำรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาไปใช้ในห้องเรียนตามกระบวนการที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

5) ผู้บริหาร ทีมผู้นิเทศติดตามดำเนินการนิเทศติดตาม ตามคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

6) ครูที่สมัครใจเข้าร่วมทดลองใช้รูปแบบฯ ให้สัมภาษณ์สะท้อนผลจากการทดลองใช้รูปแบบ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ประเมินความคิดเห็นปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียนชาณุวิทยา นำมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดโดยกำหนดค่าน้ำหนักระดับความคิดเห็น ดังนี้

การให้คะแนนต่อการอบรม ดังนี้

5 หมายถึง มีปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนวัดความรู้ก่อนและหลังการอบรม เรื่อง การใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบ Wilcoxon signed-rank test (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2551, น. 364 -367)

4.3 ประเมินความพึงพอใจต่อการอบรมการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา นำมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด โดยกำหนดค่าน้ำหนักระดับความคิดเห็น ดังนี้

การให้คะแนนประเมินความพึงพอใจต่อการอบรม ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

4.4 ประเมินการนิเทศ ติดตาม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา นำมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น. 121) ดังนี้

คะแนน 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับปฏิบัติ มากที่สุด

คะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติ มาก

คะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติ ปานกลาง

คะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติ น้อย

คะแนน 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติ น้อยที่สุด

4.5 ประเมินความพึงพอใจต่อการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา นำมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดค่าน้ำหนักระดับความคิดเห็น ดังนี้

การให้คะแนนประเมินความพึงพอใจต่อการนิเทศ ติดตาม ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

4.6 สัมภาษณ์ครูที่สมัครใจเข้าร่วมทดลองใช้เกี่ยวกับผลผลิตของการทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา นำผลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. แหล่งข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนชาวนุวิทยา อำเภอชาวนุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร จำนวน 30 คน ที่สมัครใจเข้าร่วมทดลองใช้รูปแบบ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ผู้วิจัยนำรายละเอียดของรูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาที่กำหนดเป็นข้อคำถาม

3.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ปัจจัยการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ด้านที่ 2 กระบวนการการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก ด้านที่ 3 ผลผลิตการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดค่าน้ำหนักระดับความคิดเห็น ดังนี้

5 หมายถึง ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มากที่สุด

4 หมายถึง ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มาก

3 หมายถึง ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ปานกลาง

2 หมายถึง ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา น้อย

1 หมายถึง ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา น้อยที่สุด

3.3 นำแบบประเมินความพึงพอใจของครูที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้อง

3.4 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์ในการประเมินกับระดับคะแนน โดยหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

3.5 ปรับปรุง แก้ไขแบบประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

3.6 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา ความเหมาะสม และการใช้ภาษา แล้วจัดทำแบบประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ฉบับสมบูรณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา หลังเสร็จสิ้นจากการทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา รวบรวมแบบประเมินความพึงพอใจ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบประเมินโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น. 121) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 -5.00 หมายถึง ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 -3.50 หมายถึง ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51- 2.50 หมายถึง ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา น้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยกำหนด เกณฑ์ค่าเฉลี่ย คะแนนความพึงพอใจตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ถือว่า ผ่านเกณฑ์ การประเมิน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอตามขั้นตอนที่ดำเนินการวิจัย โดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นที่ 1.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นที่ 1.2 ผลการศึกษาแนวทางการบริหารรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นที่ 1.3 ผลการศึกษาแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการศึกษาจากสถานศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นที่ 2.1 ผลการยกร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นที่ 2.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นที่ 2.3 ผลการจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นที่ 2.4 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

การประเมินความพึงพอใจของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

มีรายละเอียดของผลการวิจัยในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย

1. ผลของการสังเคราะห์ปัจจัยส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
2. ผลของการสังเคราะห์กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
3. ผลของการสังเคราะห์ผลผลิตการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

นักวิชาการ	องค์ประกอบของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
Hoy & Miskel (2009)	ปัจจัยส่งเสริมการบริหารเพื่อส่งเสริม
อัชราภรณ์ มาตรา (2555, น. 24)	การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู
Steers (1991 อ้างถึงใน วุฒิพร ประทุมพงษ์, 2556, น. 26)	โรงเรียนมัธยมศึกษา
แพว เฉลิมญาติวงศ์ (2557, น. 30)	
วิรัตน์ เกตุเรือง (2559, น. 13)	
ณัฐพิมล ธรรมสร้างกุล (2559)	

นักวิชาการ	องค์ประกอบของการบริหารเพื่อส่งเสริมการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียน มัธยมศึกษา
สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ (2560) พิชญา ชูเพชร และสุจิตรา จรจิตร (2560) พรสวรรค์ สุขพรหม และรุจิราพรรณ คงช่วย (2565) Reid, David, & Peter (1988)	
Hoy & Miskel (2009) แพว เฉลิมญาติวงศ์ (2557, น. 30) วิรัตน์ เกตุเรือง (2559, น. 13) ณัฐพิมล ธรรมสาธิต (2559) สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ (2560) พิชญา ชูเพชร และสุจิตรา จรจิตร (2560) Reid David, & Peter (1988)	1. ด้านบุคคลที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก
Hoy, & Miskel (2009) อัชราภรณ์ มาตรา (2555, น. 24) Steers (1991 อ้างถึงใน วุฒิพร ประทุมพงษ์, 2556, น. 26) พรสวรรค์ สุขพรหม และรุจิราพรรณ คงช่วย (2565) Reid, David, and Peter (1988)	2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก
Hoy, & Miskel (2009) อัชราภรณ์ มาตรา (2555, น. 24) Steers (1991 อ้างถึงใน วุฒิพร ประทุมพงษ์, 2556, น. 26) วิรัตน์ เกตุเรือง (2559, น. 13) สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ (2560) พรสวรรค์ สุขพรหม และรุจิราพรรณ คงช่วย (2565)	3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
Hoy, & Miskel (2009) อัชราภรณ์ มาตรา (2555, น. 24) Steers (1991 อ้างถึงใน วุฒิพร ประทุมพงษ์, 2556, น. 26) แพว เฉลิมญาติวงศ์ (2557, น. 30)	4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
Hoy, & Miskel (2009) วิรัตน์ เกตุเรือง (2559, น. 13) ณัฐพิมล ธรรมสาธิต (2559) สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ (2560) พิชญา ชูเพชร และสุจิตรา จรจิตร (2560) พรสวรรค์ สุขพรหม และรุจิราพรรณ คงช่วย (2565)	5. ด้านการบริหารงบประมาณที่ส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

นักวิชาการ	องค์ประกอบของการบริหารเพื่อส่งเสริมการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียน มัธยมศึกษา
Steers (1991 อ้างถึงใน วุฒิพร ประทุมพงษ์, 2556, น. 26) พิชญา ชูเพชร และสุจิตรา จรจิตร (2560)	6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก
วิลาวณีย์ จารุอริยานนท์ (2553) สันติ บุญภิรมย์ (2557, น. 114) พิมล ธรรมสร่างกูร (2559)	กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
อรชร ปราจันท์ (2560) สุกัญญา แซ่มซ้อย (2560) ธัญญาภรณ์ นาจำปา (2563) จิติมา วรณศรี (2564) Russell T. Gregg (1975, p. 55) Demingin Mycoted, (2004) สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย	1. การวางแผน
สันติ บุญภิรมย์ (2557, น. 114) พิมล ธรรมสร่างกูร (2559)	
อรชร ปราจันท์ (2560) สุกัญญา แซ่มซ้อย (2560)	
ธัญญาภรณ์ นาจำปา (2563) Russell T.Gregg (1975, น. 55)	
Demingin Mycoted (2004)	
สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย	
สันติ บุญภิรมย์ (2557, น. 114) พิมล ธรรมสร่างกูร (2559)	2. การดำเนินการ
อรชร ปราจันท์ (2560)	
สุกัญญา แซ่มซ้อย (2560)	
ธัญญาภรณ์ นาจำปา (2563)	
Demingin Mycoted (2004)	
พิมล ธรรมสร่างกูร (2559)	
อรชร ปราจันท์ (2560)	3. การนิเทศติดตาม ประเมินผล
สุกัญญา แซ่มซ้อย (2560)	
ธัญญาภรณ์ นาจำปา (2563)	
จิติมา วรณศรี (2564)	
Russell T.Gregg (1975, p. 55)	

นักวิชาการ	องค์ประกอบของการบริหารเพื่อส่งเสริมการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียน มัธยมศึกษา
สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย	
วิลาวณีย์ จารุอริยานนท์ (2553)	4. การสะท้อนผลเพื่อการพัฒนา
ณัฐพิมล ธรรมสร้างกูร (2559)	
อรชร ปราจันทร์ (2560)	
ธัญญาภรณ์ นามจำปา (2563)	
Russell T.Gregg (1975)	
วิลาวณีย์ จารุอริยานนท์ (2553)	5. การเสริมแรง
Russell T.Gregg (1975 p. 55)	
สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย	
ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2563)	ผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2531)	
สุนนา โสติผลอนันต์ (2561)	
ฐาปนีย์ ดวงฉายจรัสไชย (2563)	
พิมพ์พัญญ์ ทองกิ่ง (2563)	
นายแพทย์พนม เกตุมาน (2563)	
ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2563)	1. ด้านสภาพแวดล้อมเชิงบวก
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2531)	
สุนนา โสติผลอนันต์ (2561)	
ฐาปนีย์ ดวงฉายจรัสไชย (2563)	
พิมพ์พัญญ์ ทองกิ่ง (2563)	
ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2563)	2. ด้านความรู้สึกร่วมสัมพันธ์เชิงบวก
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2531)	
สุนนา โสติผลอนันต์ (2561)	
ฐาปนีย์ ดวงฉายจรัสไชย (2563)	
นายแพทย์พนม เกตุมาน (2563)	
ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2563)	3. ด้านคุณภาพผู้เรียน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2531)	
สุนนา โสติผลอนันต์ (2561)	
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2531)	4. ด้านพฤติกรรมเชิงบวก
สุนนา โสติผลอนันต์ (2561)	
ฐาปนีย์ ดวงฉายจรัสไชย (2563)	
นายแพทย์พนม เกตุมาน (2563)	

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปองค์ประกอบของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยพิจารณาความเห็นของนักการศึกษาที่มีความสอดคล้องกัน ตั้งแต่ความถี่ 2 ขึ้นไป สามารถนำมาสรุปองค์ประกอบของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาได้ 3 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยส่งเสริมการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง องค์ประกอบหรือทรัพยากรพื้นฐานที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย

1. ด้านบุคคลที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก หมายถึง บุคคลที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู

2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก หมายถึง สภาพแวดล้อม บรรยากาศ รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก หมายถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) นวัตกรรมและโปรแกรมการเรียนรู้ที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน

4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก หมายถึง การจัดระเบียบระดับการบริหารและหน้าที่ต่าง ๆ ภายในองค์กร โดยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ด้านอำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบ เพื่อที่จะเอื้ออำนวยให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพ

5. ด้านการบริหารงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก หมายถึง การวางแผนการใช้งบประมาณการบริหารการเงิน บัญชี และพัสดุ การควบคุมการใช้งบประมาณ สรุปรายงานผล

6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก หมายถึง กลุ่มของคนหรือกลุ่ม หรือองค์กรที่มีความสนใจในการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ประสบการณ์ระหว่างกัน หรือลงมือทำกิจกรรมร่วมกัน มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยมีการจัดรูปแบบการจัดการเป็นกลไกขับเคลื่อนเชื่อมโยงกิจกรรมร่วมกัน กิจกรรมเครือข่ายต้องมีลักษณะเท่าเทียมกัน และเห็นความตระหนักร่วมกันในเป้าหมายและแผนงานที่จะทำ

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง ขั้นตอนหรือลำดับของการดำเนินการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย ประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การดำเนินการ 3) การนิเทศติดตามประเมินผล 4) การสะท้อนผลเพื่อการพัฒนา 5) การเสริมแรง

องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการบริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโดยอาศัยปัจจัยสนับสนุนการบริหารและกระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 1) ด้านสภาพแวดล้อมเชิงบวก 2) ด้านความสัมพันธ์เชิงบวก 3) ด้านคุณภาพผู้เรียน 4) ด้านพฤติกรรมเชิงบวก

นำองค์ประกอบที่ได้จากการสังเคราะห์มาใช้เป็นกรอบองค์ประกอบของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อใช้กำหนดคำถามในการสัมภาษณ์หาแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและสถานศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

ขั้นที่ 1.2 ผลการศึกษาแนวทางการบริหารรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

จากการศึกษาแนวทางการบริหารรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เกี่ยวกับแนวทางการบริหารรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านบุคคลที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
 - 1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา
 - 1.2 ครู
2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
 - 2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา
 - 2.2 ครู
3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
5. ด้านงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ตาราง 8 แสดงการสังเคราะห์องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนมัธยมศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
1. ด้านบุคลากรที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา					
1. ผู้บริหารสถานศึกษา มีวิสัยทัศน์ วางแผนกำหนด นโยบาย	1. ผู้บริหารสถานศึกษา วิสัยทัศน์และเป้าหมาย ของการส่งเสริม การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ให้ชัดเจน	1. ผู้บริหารสถานศึกษา มีวิสัยทัศน์ มีความสามารถ ในการวางแผน กำหนด นโยบายในการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก ของโรงเรียน	1. ผู้บริหารสถานศึกษา มีวิสัยทัศน์ มีความสามารถ ในการวางแผน กำหนด นโยบาย เป้าหมาย ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ของโรงเรียน	1. ผู้บริหารสถานศึกษา มีวิสัยทัศน์มีความสามารถ ในการวางแผนกำหนด นโยบายและเป้าหมาย ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ของโรงเรียน	
2. ผู้บริหารสถานศึกษา มีความรู้ความเข้าใจ ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก และบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครู	2. ผู้บริหารสถานศึกษา มีความรู้ความเข้าใจ ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก สนับสนุนและส่งเสริม ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	2. ผู้บริหารสถานศึกษา มีความรู้ความเข้าใจ ส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	2. ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน ทรัพยากรที่จำเป็นต่อครู ในการพัฒนาตนเองให้ สามารถออกแบบ และบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	2. ผู้บริหารสถานศึกษา มีความรู้ความเข้าใจ ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก และส่งเสริม สนับสนุน ให้พัฒนาตนเอง สนับสนุน ทรัพยากรที่จำเป็นต่อครู	

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
1. ด้านบุคลากรที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา					
ในการพัฒนาดตนเอง ให้สามารถออกแบบ และบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกของครู 3. ผู้บริหารสถานศึกษา รู้จัก สื่อสาร ประสานงาน เปิด โอกาสให้เกิดความร่วมมื ทั้งภายในและนอก สถานศึกษาในการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก 3. ผู้บริหารสถานศึกษา มีความสามารถในการ สื่อสาร ประสานงาน เปิดโอกาสให้เกิด การมีส่วนร่วม 3. ผู้บริหารสถานศึกษา เปิด โอกาสให้เกิดการ มีส่วนร่วมของเครือข่ายของ สถานศึกษา ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก 3. ผู้บริหารสถานศึกษา สื่อสาร ประสานงาน สร้าง เครือข่ายความร่วมมื ภายใน และนอกสถานศึกษาใน การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก 3. ผู้บริหารสถานศึกษา มีความสามารถในการ สื่อสาร ประสานงาน เปิดโอกาสให้เกิด การมีส่วนร่วม ของเครือข่ายของ สถานศึกษาให้เกิด ความร่วมมือทั้งภายใน และนอกสถานศึกษา ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก					

[illegible]

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
					จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
4. ครูแสวงหาความรู้ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ	4. ครูมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ	4. ครูมีความสามารถ มีความรู้ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ	4. ครูมีความสามารถ ในการแสวงหาความรู้ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ	4. ครูมีความสามารถ ในการแสวงหาความรู้ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ	4. ครูมีความสามารถ ในการแสวงหาความรู้ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ
5. ครูเป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดี	5. ครูเป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และเป็นผู้ที่คอยแนะนำ ให้คำปรึกษากับนักเรียน	5. ครูเป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และเป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นผู้ที่คอยแนะนำ ให้คำปรึกษากับนักเรียน	5. ครูเป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และเป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นผู้ที่คอยแนะนำ ให้คำปรึกษากับนักเรียน	5. ครูเป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และเป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นผู้ที่คอยแนะนำ ให้คำปรึกษากับนักเรียน	5. ครูเป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และเป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นผู้ที่คอยแนะนำ ให้คำปรึกษากับนักเรียน
2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา					
2.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสภาพแวดล้อม บริเวณ อาคารเรียน หอประชุม	2.1.1 ผู้บริหาร จัดสภาพแวดล้อม บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน หอประชุม ครุภัณฑ์ มีอุปกรณ์ต่าง ๆ	2.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสภาพแวดล้อม เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน หอประชุม และวัสดุ	2.1.1 ผู้บริหาร จัดสภาพแวดล้อม เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน หอประชุม ครุภัณฑ์ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ	2.1.1 ผู้บริหาร สถานศึกษาจัด สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เป็นวัตถุ เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน อาคาร	2.1.1 ผู้บริหาร สถานศึกษาจัด สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เป็นวัตถุ เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน อาคาร

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ความสวยงาม ความสะอาด เป็นระเบียบ	ประกอบ ห้องเรียน ห้องประกอบ ครุภัณฑ์ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สิ่งชี้วัดถึงลักษณะ สภาพแวดล้อม ทางกายภาพที่ดี ได้แก่ ความชุ่มชื้น ถูกสุขลักษณะ ความร่ม รื่น ความสวยงาม ความสะอาด ความเป็น ระเบียบ ความสะอาด	สิ่งชี้วัดถึงลักษณะ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ที่ดี	ระเบียบ ความสะอาด	ประกอบ ห้องเรียน ห้องประกอบ ครุภัณฑ์ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สิ่งชี้วัดถึงลักษณะ สภาพแวดล้อมทาง กายภาพที่ดี ได้แก่ ความชุ่มชื้น ถูกสุขลักษณะ ความร่ม รื่น ความสวยงาม ความสะอาด ความเป็น ระเบียบ ความสะอาด	
2.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสภาพแวดล้อมทาง วิชาการ ได้แก่ การจัด บรรยากาศการเรียน การสอนทั้งในและนอก ห้องเรียน ตลอดจน การจัดบริการเพื่อส่งเสริม สนับสนุนทางวิชาการ ต่าง ๆ	2.1.2 ผู้บริหาร สถานศึกษาจัดบรรยากาศ การเรียนรู้การสอนทั้งใน และนอกห้องเรียน ตลอดจนการจัดบริการ เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ทางวิชาการต่าง ๆ	2.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสภาพแวดล้อมทาง วิชาการ เพื่อส่งเสริม สนับสนุนทางวิชาการต่าง ๆ	2.1.2 ผู้บริหาร สถานศึกษาจัด สภาพแวดล้อม ทางวิชาการ ได้แก่ การจัด บรรยากาศการเรียน การสอน ตลอดจน การจัดบริการเพื่อส่งเสริม สนับสนุนทางวิชาการ ต่าง ๆ	2.1.2 ผู้บริหาร สถานศึกษาจัด สภาพแวดล้อม ทางวิชาการ ได้แก่ การจัด บรรยากาศการเรียน การสอนทั้งในและนอก ห้องเรียน ตลอดจน การจัดบริการเพื่อส่งเสริม สนับสนุนทางวิชาการ ต่าง ๆ	

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
2.2 ครู					
1. ครูสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกช่วยเหลือให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยและการเรียนรู้	1. ครูสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ทุกคนมีความสุขลักษณะให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยและการเรียนรู้	1. ครูสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยครูดูแลช่วยเหลือให้ผู้เรียนมีความปลอดภัย	1. ครูสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บรรยากาศในห้องเรียนให้ทุกคนมีความสุข เป็นผู้อำนวยความสะดวกช่วยเหลือให้ผู้เรียนมีความปลอดภัย	1. ครูสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บรรยากาศในห้องเรียนให้ทุกคนมีความสุข โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกช่วยเหลือให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยและการเรียนรู้	1. ครูสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บรรยากาศในห้องเรียนให้ทุกคนมีความสุข โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกช่วยเหลือให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยและการเรียนรู้
3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
3.1 ผู้บริหารวางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่มีคุณภาพ ครอบคลุม ทั้งโรงเรียน ครูและนักเรียนสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา	3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา วางระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพ ครอบคลุมทั้งโรงเรียน ให้ครูและนักเรียนสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา	3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา วางระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพ ครอบคลุมทั้งโรงเรียน ให้ครูและนักเรียนสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา	3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา วางระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพ ครอบคลุมทั้งโรงเรียน ให้ครูและนักเรียนสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา	3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา วางระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพ ครอบคลุมทั้งโรงเรียน ให้ครูและนักเรียนสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา	3.1 ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
3.2 ผู้บริหารสถานศึกษา สนับสนุนอุปกรณ์	3.2 ผู้บริหารสถานศึกษา สนับสนุนอุปกรณ์ทาง	3.2 ผู้บริหารสถานศึกษา สนับสนุนอุปกรณ์ทางดิจิทัล	3.2 ผู้บริหารสถานศึกษา สนับสนุนอุปกรณ์ทาง	3.2 ผู้บริหารสถานศึกษา สนับสนุนอุปกรณ์ทาง	3.2 ผู้บริหารสถานศึกษา วางระบบเครือข่าย

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
ทางดิจิทัลที่สนับสนุน การจัดการเรียนรู้	ดิจิทัลที่สนับสนุนการ จัดการเรียนรู้	ที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้	ที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้	ดิจิทัลที่สนับสนุนการ จัดการเรียนรู้	อินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพ ครอบคลุมทั้งโรงเรียน ให้ครูและนักเรียนสามารถ ใช้งานได้ตลอดเวลา
3.3 ผู้บริหารสถานศึกษา มีระบบบริหารจัดการ สารสนเทศ และฐานข้อมูล ในรูปแบบออนไลน์	3.3 ผู้บริหารสถานศึกษา มีระบบบริหารจัดการ สารสนเทศ และฐานข้อมูล ในรูปแบบออนไลน์	3.3 ผู้บริหารสถานศึกษา มีระบบบริหารจัดการ สารสนเทศ และฐานข้อมูล ในรูปแบบออนไลน์	3.3 ผู้บริหารสถานศึกษา มีระบบบริหารจัดการ สารสนเทศ และฐานข้อมูล ในรูปแบบออนไลน์	3.3 ผู้บริหารสถานศึกษา มีระบบบริหารจัดการ สารสนเทศ และฐานข้อมูล ในรูปแบบออนไลน์	3.3 ผู้บริหารสถานศึกษา สนับสนุนอุปกรณ์ ทางดิจิทัลที่สนับสนุนการ จัดการเรียนรู้
3.4 ครูมีการจัดการ สารสนเทศออนไลน์ที่ใช้ จัดเก็บเอกสาร ผลงาน และข้อมูลต่าง ๆ ได้	3.4 ครูสร้างข้อมูล สารสนเทศ และฐานข้อมูลในรูปแบบ ออนไลน์สามารถใส่ จัดเก็บเอกสาร ผลงาน และข้อมูลต่าง ๆ ได้	3.4 ครูมีฐานข้อมูลพื้นฐาน ในรูปแบบออนไลน์ที่ครู สร้างขึ้นเพื่อเก็บรวบรวม ผลงาน	3.4 ครูมีระบบสารสนเทศ ฐานข้อมูลที่สามารถ ใช้จัดเก็บเอกสาร ผลงาน และข้อมูลต่าง ๆ ได้	3.4 ครูมีการจัดการ สารสนเทศ และฐานข้อมูล ในรูปแบบออนไลน์ที่ครู สามารถจัดเก็บเอกสาร ผลงาน และข้อมูลต่าง ๆ ได้	
3.5 ครูสร้างช่องทาง ออนไลน์ที่ครูสามารถใช้ สื่อสารกับผู้เรียน และผู้ปกครองได้ เช่น ไลน์กลุ่ม	3.5 ครูมีช่องทางออนไลน์ กับผู้เรียน และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ผลงาน	3.5 ครูใช้เทคโนโลยีสื่อสาร กับผู้เรียน และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ผลงาน	3.5 ครูมีช่องทางออนไลน์ ที่ครูสามารถใช้สื่อสารกับ ผู้เรียน และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ผลงาน	3.5 ครูมีช่องทางออนไลน์ ที่ครูสามารถใช้สื่อสารกับ ผู้เรียน และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ผลงาน	3.5 ครูมีช่องทางออนไลน์ ที่ครูสามารถใช้สื่อสารกับ ผู้เรียน และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ผลงาน ความรู้สู่สาธารณะได้

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา แต่งตั้งครูที่มีความสามารถเป็นผู้ช่วย ผู้บริหารในการบริหารงาน	4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา แต่งตั้งครูที่มี ความสามารถสูงเป็นผู้ช่วย ผู้อำนวยการ เพื่อช่วย ผู้บริหารในการ บริหารงาน และ ประสานงานกับคณะครู	4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา แต่งตั้งครูที่มี ความสามารถสูงเป็นผู้ช่วย ผู้อำนวยการ เพื่อช่วย ผู้บริหารในการบริหารงาน แต่ละฝ่าย	4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มีการแต่งตั้งครู ที่มีความสามารถสูงเป็นผู้ช่วย ผู้อำนวยการ เพื่อช่วยผู้บริหารในการ บริหารงานแต่ละฝ่าย และประสานงานกับ คณะครู	4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มีการแต่งตั้งครูผู้มี ความสามารถสูงเป็นผู้ช่วย ผู้อำนวยการ เพื่อช่วย ผู้บริหารในการบริหารงาน แต่ละฝ่าย และ ประสานงานกับคณะครู	
4.2 ผู้บริหารสถานศึกษา สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกและ เผยแพร่ให้กับคณะครูใน โรงเรียนต่อไป	4.2 ผู้บริหารสถานศึกษา มีการตั้งทีมสนับสนุน การจัดการเรียนรู้เป็น แกนนำ ครูในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกและใช้ เทคนิคการสอนใหม่ ๆ เพื่อเผยแพร่ให้กับคณะครู ในโรงเรียนต่อไป	4.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ตั้งทีมสนับสนุนการจัดการ เรียนรู้การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกและใช้ เทคนิคการสอนใหม่ ๆ เพื่อเผยแพร่ให้กับคณะครู	4.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ตั้งทีมสนับสนุน การจัดการเรียนรู้มาเป็น แกนนำครูในการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก และเผยแพร่ให้กับคณะครู ในโรงเรียน	4.2 ผู้บริหารสถานศึกษา มีการตั้งทีมสนับสนุน การจัดการเรียนรู้เป็นแกนนำ ครูในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก และใช้เทคนิคการสอน ใหม่ ๆ เพื่อเผยแพร่ให้กับ คณะครูในโรงเรียนต่อไป	
5. ด้านงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสรรงบประมาณ	5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาข้อมูลการจัดสรร ศึกษาข้อมูลงบประมาณ	5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสรรงบประมาณ ศึกษาข้อมูลงบประมาณ	5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสรรงบประมาณในเรื่อง แจ้งให้ครูทราบในเรื่อง	5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาข้อมูลการจัดสรร	

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
แจ้งนโยบาย แผนพัฒนา หลักเกณฑ์ขั้นตอน และวิธีการจัดสรร งบประมาณ	งบประมาณ กำหนด นโยบาย จัดทำ แผนพัฒนา หลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการ จัดสรรงบประมาณ	วางนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานการศึกษา ขั้นพื้นฐาน หลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการจัดสรร งบประมาณ	นโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานการศึกษา ขั้นพื้นฐาน หลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการจัดสรร งบประมาณ	งบประมาณ แจ้งให้ครู ทราบในเรื่องนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐาน การศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักเกณฑ์ขั้นตอน และวิธีการจัดสรร งบประมาณ	
5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสรรงบประมาณ ในการดำเนินงาน และสนับสนุนการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยพิจารณาจากบริบท ความพร้อมของโรงเรียน ตนเองก่อน และสนับสนุน ในสิ่งที่ครูต้องการเพิ่มเติม	5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสรรงบประมาณในการ ดำเนินงานและสนับสนุน การบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก ตามบริบทความ พร้อมของโรงเรียนตนเอง ความพร้อมของโรงเรียน ตนเองก่อน	5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสรรงบประมาณในการ ดำเนินงานและสนับสนุน การบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก โดยพิจารณาจากบริบท ความพร้อมของโรงเรียน ตนเองก่อน	5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนจัดสรร งบประมาณในการ ดำเนินงานและสนับสนุน การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก โดยพิจารณาจากบริบท ความพร้อมของโรงเรียน ตนเองก่อน และสนับสนุน ในสิ่งที่ครูต้องการเพิ่มเติม	5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนจัดสรร งบประมาณในการ ดำเนินงานและสนับสนุน การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก โดยพิจารณาจากบริบท ความพร้อมของโรงเรียน ตนเองก่อน และสนับสนุน ในสิ่งที่ครูต้องการเพิ่มเติม	
5.3 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูร่วมกันจัดทำ แผนการใช้งบประมาณ ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติ	5.3 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูร่วมกันจัดทำ แผนการใช้งบประมาณ กำหนดปฏิทินปฏิบัติงาน	5.3 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูจัดทำแผนการใช้ งบประมาณ ตามแผนปฏิบัติ การประจำปีงบประมาณ	5.3 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูร่วมกันจัดทำ แผนปฏิบัติการประจำปี งบประมาณแล้วสรุปแยก	5.3 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูจัดทำแผนการใช้ งบประมาณ ตามแผนปฏิบัติการ	

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
การประจำปฎิบัติงาน	ให้ไปตามแผนปฏิบัติงาน การประจำปฎิบัติงาน แยกงบประมาณ งบอุดหนุน งบลงทุน แยกงบบุคลากร งบอุดหนุน งบลงทุน	แยกเป็นเงินประเภทต่าง ๆ งบอุดหนุน งบ ลงทุน (แยกเป็นค่าครุภัณฑ์ และค่าก่อสร้าง) และ งบดำเนินการ (ตามนโยบายพิเศษ)	เป็นรายไตรมาสเป็น งบ บุคลากร งบอุดหนุน งบ ลงทุน (แยกเป็นค่าครุภัณฑ์ และค่าก่อสร้าง) และ งบดำเนินการ (ตามนโยบายพิเศษ)	ประจำปฎิบัติงาน แล้วสรุปแยกเป็นไตรมาส แล้วสรุปแยกเป็นราย ไตรมาสเป็น งบบุคลากร งบอุดหนุน งบลงทุน (แยกเป็นค่าครุภัณฑ์ และค่าก่อสร้าง) และงบดำเนินการ (ตามนโยบายพิเศษ)	ปฏิบัติงานรายเดือนให้ เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ประจำปฎิบัติงาน แล้วสรุปแยกเป็นราย ไตรมาสเป็น งบบุคลากร งบอุดหนุน งบลงทุน (แยกเป็นค่าครุภัณฑ์ และค่าก่อสร้าง) และงบดำเนินการ (ตามนโยบายพิเศษ)
5.4 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูจัดทำรายงาน แผนงบประมาณ แผนงาน งาน/โครงการ	5.4 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูจัดทำแผนงาน/ โครงการ เกี่ยวกับการ ดำเนินงานการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก	5.4 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูทำ โครงการ กิจกรรม ให้ความร่วมมือ กับการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	5.4 ผู้บริหารสถานศึกษา และครู จัดทำรายละเอียด แผนงบประมาณ แผนงาน กิจกรรม/โครงการ เชื่อมโยง กับการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	5.4 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูจัดทำรายละเอียด แผนงบประมาณ แผนงาน งาน/โครงการ ให้ความ เชื่อมโยงกับการ ดำเนินงานสนับสนุน การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
5.5 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสรรงบประมาณ ตามสัดส่วนให้กับแต่ละ กลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือกลุ่มงาน และสอดคล้องกับจุดเน้น ของโรงเรียนด้านการ พัฒนาการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ตามโครงการที่มี การเสนอมา	5.5 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสรรงบประมาณให้ แต่ละโครงการ/ กิจกรรม พิจารณา จากความจำเป็น และความสอดคล้องกับ จุดเน้นของโรงเรียน	5.5 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสรรงบประมาณตาม สัดส่วนให้กับแต่ละ กลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือกลุ่มงาน โดยพิจารณา จากความจำเป็น และความสอดคล้องกับ จุดเน้นของโรงเรียน ด้านการพัฒนาการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวกตาม โครงการที่มีการเสนอมา	5.5 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสรรงบประมาณ ตามความเหมาะสม ให้แต่ละกลุ่มสาระ การเรียนรู้ หรือกลุ่มงาน โดยพิจารณาจาก ความจำเป็น และความ สอดคล้องกับจุดเน้น ของโรงเรียน ด้านการพัฒนาการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก	5.5 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสรรงบประมาณตาม สัดส่วนที่เหมาะสมกับ แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือกลุ่มงาน โดยพิจารณา จากความจำเป็น และความ สอดคล้องกับจุดเน้นของ โรงเรียนด้านการพัฒนาการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิง บวกตามโครงการที่มีการ เสนอมา	5.6 ผู้บริหารสถานศึกษา และครู เบิกจ่าย งบประมาณประเภท ต่าง ๆ ให้เป็นไป ตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีและอนุมัติการใช้ งบประมาณของ สถานศึกษาตามประเภท และรายการตามที่ได้รับ งบประมาณ
5.6 ผู้บริหารสถานศึกษา และครู เบิกจ่าย งบประมาณประเภทต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติ การประจำปี	5.6 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูเบิกจ่ายเงิน งบประมาณ ให้เป็นไป ตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีและอนุมัติการใช้ งบประมาณของ สถานศึกษาตามประเภท และรายการตามที่ได้รับ งบประมาณ	5.6 ผู้บริหารและครู อนุมัติ และเบิกจ่ายโครงการ กิจกรรมตามประเภทและ รายการตามที่ได้รับเงิน งบประมาณ	5.6 ผู้บริหารและครู เบิกจ่ายงบประมาณของ สถานศึกษาตามประเภท และรายการตามที่ได้รับ	5.6 ผู้บริหารและครู เบิกจ่ายงบประมาณตาม แผนปฏิบัติการประจำปี	

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
5.7 ผู้บริหารสถานศึกษา ตรวจสอบ ติดตามผลการ ดำเนินงานของสถานศึกษา ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติ การประจำปี	5.7 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูจัดทำแผนการ ตรวจสอบ ติดตามผลการ ดำเนินงานของ สถานศึกษาให้เป็นไปตาม แผนการใช้งบประมาณ รายไตรมาส	5.7 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูตรวจสอบ ติดตามผล การดำเนินงานตามผลการใช้ งบประมาณตามแผนปฏิบัติ การประจำปี	5.7 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูจัดทำแผนการ ตรวจสอบ ติดตามผลการ ดำเนินงานตามข้อตกลง การให้บริการผลผลิตของ สถานศึกษาให้เป็นไปตาม แผนปฏิบัติการประจำปี งบประมาณ ใช้งบประมาณราย ไตรมาส	5.7 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูจัดทำแผนการ ตรวจสอบ ติดตามผลการ ดำเนินงานตามข้อตกลง การให้บริการผลผลิต ของสถานศึกษาให้เป็นไป ตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ และแผนการใช้ งบประมาณราย ไตรมาส	
5.8 ผู้บริหารและครู สรุปผลการตรวจสอบ ติดตาม พร้อมทั้งเสนอข้อ ปัญหาที่อาจทำให้การ ดำเนินงานไม่ประสบ ผลสำเร็จ เพื่อเร่ง ได้ทันสถานการณ์	5.8 ผู้บริหารและครูจัดทำ ข้อสรุปผลการตรวจสอบ ติดตาม พร้อมเสนอแนะ การดำเนินงาน	5.8 ผู้บริหารและครูสรุปผล สรุปผลการตรวจสอบ ติดตาม และนิเทศ เสนอ ปัญหาการดำเนินงาน ใน การแก้ไขครั้งต่อไป	5.8 ผู้บริหารและครูจัดทำ ข้อสรุปผลการตรวจสอบ ติดตาม และนิเทศ พร้อม ทั้งเสนอข้อปัญหาที่อาจทำ ให้การดำเนินงานไม่ ประสบผลสำเร็จ เพื่อเร่ง แก้ปัญหาได้ทัน สถานการณ์	5.8 ผู้บริหารและครูจัดทำ ข้อสรุปผลการตรวจสอบ ติดตาม และนิเทศ พร้อมทั้งเสนอข้อปัญหา ที่อาจทำให้การดำเนินงาน ไม่ประสบผล สำเร็จ เพื่อเร่ง แก้ปัญหาได้ทัน สถานการณ์	

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
6.1 คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กำกับกำกับการดำเนินการ ของสถานศึกษา ตามระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา	6.1 คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ความเห็นชอบการ ดำเนินการของ สถานศึกษาให้สอดคล้อง กับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และนโยบาย ของกระทรวงศึกษาธิการ	6.1 คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กำกับและให้ความเห็นชอบ และความต้องการของ โรงเรียนชุมชนและท้องถิ่น ของสถานศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการ ดำเนินการด้านต่าง ๆ ส่งเสริมและสนับสนุนการ และความต้องการของชุมชน ดำเนินการจัดการด้านต่าง ๆ และท้องถิ่น ของสถานศึกษา	6.1 คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กำกับ ส่งเสริมสนับสนุน ดำเนินการด้านต่าง ๆ ของ สถานศึกษา ตามระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการ	6.1 คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กำกับกำกับการดำเนินการ ของสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และนโยบาย ของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา และความ ต้องการของชุมชน และท้องถิ่น ส่งเสริม และสนับสนุนการ ดำเนินการกิจการ ด้านต่าง ๆ ของ สถานศึกษา	

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
6.2 เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเสนอแนะแนวทางการพัฒนาห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียน	6.2 เครือข่ายผู้ปกครองให้การสนับสนุนกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	6.2 เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมกำหนดกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียนให้กับครูและนักเรียน	6.2 เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางเรียนเชิงบวก	6.2 เครือข่ายผู้ปกครองสนับสนุนกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	6.2 เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเสนอแนะแนวทางการพัฒนาห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียนและให้การสนับสนุนกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกให้กับครูและนักเรียน
6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา สถานพยาบาล เข้ามาช่วยในการดูแลสุขภาพ และให้ความรู้ให้กับโรงเรียน	6.3 สถานพยาบาลดูแลสุขภาพให้มีคุณภาพดี ความพร้อมในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	6.3 นักจิตวิทยา เข้ามาช่วยให้ความรู้ให้กับนักเรียน ครู เกี่ยวกับจิตวิทยา เชิงบวก	6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา ช่วยในการสนับสนุน สถานะทางจิตใต้สำนึกโรงเรียน ให้ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาเชิงบวก	6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา สถานพยาบาล เข้ามาช่วยสนับสนุน ให้องค์ความรู้ให้กับโรงเรียนเกี่ยวกับจิตวิทยาเชิงบวก	6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา สถานพยาบาล มีส่วนเข้ามาช่วยในการสนับสนุน การให้องค์ความรู้ให้กับโรงเรียนเกี่ยวกับจิตวิทยาเชิงบวก
6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า ระดมทุน สนับสนุน การสร้าง	6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า มีส่วนช่วยในการระดมทุน สนับสนุน การสร้างบรรยากาศเชิงบวก	6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า สนับสนุน การสร้างบรรยากาศเชิงบวก	6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า มีส่วนช่วยในการระดมทุน สนับสนุน	6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า มีส่วนช่วยในการระดมทุน สนับสนุน	6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า มีส่วนช่วยในการระดมทุน สนับสนุน

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
บรรยายภาคเชิงบวก สนับสนุนทุนการศึกษา ให้กับโรงเรียน	การสร้างบรรยากาศ เชิงบวก สนับสนุนอุปกรณ์ เทคโนโลยี เชิงบวก และ ทุนการศึกษา ให้กับโรงเรียน	สนับสนุนอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีเชิงบวก โรงเรียน	อุปกรณ์สื่อเทคโนโลยี และทุนการศึกษาให้กับ โรงเรียน	การสร้างบรรยากาศ เชิงบวก สนับสนุนอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีเชิงบวก และทุนการศึกษาให้กับ โรงเรียน	
6.5 ชุมชน มีส่วนร่วม ในการส่งเสริมและ สนับสนุนกิจกรรม เชิงบวก	6.5 ชุมชน มีส่วนร่วม ในการส่งเสริมและ สนับสนุนให้สถานศึกษา ร่วมกับชุมชน องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชนจัด กิจกรรมเชิงบวกส่งเสริม และสนับสนุนให้ สถานศึกษาเป็นแหล่ง วิทยากรและให้บริการ ด้านต่าง ๆ	6.5 ชุมชน มีส่วนร่วม ส่งเสริมสนับสนุน จัดกิจกรรมเชิงบวก เป็นวิทยากรและให้บริการ ด้านต่าง ๆ	6.5 ชุมชน มีส่วนร่วม ในการส่งเสริม สถานศึกษาสนับสนุนให้ สถานศึกษาร่วมกับชุมชน ทั้งภาครัฐและเอกชน จัดกิจกรรมเชิงบวก ส่งเสริมและสนับสนุน ให้สถานศึกษาเป็นแหล่ง วิทยากรและให้บริการ ด้านต่าง ๆ	6.5 ชุมชน มีส่วนร่วม ในการส่งเสริมและ สนับสนุนให้สถานศึกษา ร่วมกับชุมชน องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชนจัด กิจกรรมเชิงบวกส่งเสริม และสนับสนุนให้ สถานศึกษาเป็นแหล่ง วิทยากรและให้บริการ ด้านต่าง ๆ	

ตาราง 9 แสดงการสังเคราะห์กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
ขั้นที่ 1 การวางแผน					
1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ประชุมครู ร่วมกัน วิเคราะห์ถึงสภาพปัญหา การเปลี่ยนแปลงเพื่อ ส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก วางแผนทาง ในการพัฒนาการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก ตามสภาพบริบทของ โรงเรียน	1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ประชุมครู เพื่อวิเคราะห์ ถึงสภาพปัญหา การ เปลี่ยนแปลง เพื่อส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก กำหนดนโยบาย และแนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ตามสภาพบริบทของ โรงเรียนเชิงบวก ตามสภาพบริบทของ โรงเรียน	1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ประชุมครู วิเคราะห์ ถึงสภาพปัญหา เพื่อกำหนด แนวทางในการพัฒนา การบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก กำหนดนโยบาย และแนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ในการเสนอความคิดเห็น มีส่วนร่วม	1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ประชุมครู วิเคราะห์ ถึงสภาพปัญหา กำหนด นโยบาย และแนวทาง ในการพัฒนาการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก ตามสภาพบริบท ของโรงเรียน โดยให้ครู เข้ามามีส่วนร่วม ในการเสนอความคิดเห็น	1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ประชุมครู เพื่อวิเคราะห์ ถึงสภาพปัญหา การ เปลี่ยนแปลง เพื่อส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก กำหนดนโยบาย และแนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ตามสภาพบริบทของ โรงเรียนเบื้องต้น โดยให้ครูเข้ามามีส่วนร่วม ในการเสนอความคิดเห็น	
1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา สรุปข้อเสนอแนะจาก คณะครู นำมากำหนด นโยบาย และแนวทาง	1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา นำข้อสรุป นำมากำหนด นโยบาย และแนวทาง ในการดำเนินการ	1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา นำสิ่งที่พบจากการประชุม มากำหนดนโยบาย และแนวทางการ	1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา นำข้อเสนอแนะจากการ ประชุม มากำหนดนโยบาย และแนวทางการ	1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา สรุปข้อเสนอแนะ จากคณะครู นำมากำหนด นโยบาย และแนวทาง	

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
ในการดำเนินการ	เพื่อส่งเสริมการบริหาร	ดำเนินการ เพื่อส่งเสริม	ดำเนินการ เพื่อส่งเสริม	ในการดำเนินการ	ในการดำเนินการ
เพื่อส่งเสริมการบริหาร	จัดการห้องเรียนเชิงบวก	การบริหารจัดการห้องเรียน	บริหารจัดการห้องเรียน	เพื่อส่งเสริมการบริหาร	เพื่อส่งเสริมการบริหาร
จัดการห้องเรียน	และสื่อสารให้กับคณะครู	เชิงบวก	เชิงบวกและสร้างความ	จัดการห้องเรียนเชิงบวก	จัดการห้องเรียนเชิงบวก
จากนั้นจึงสื่อสารไปถึง	ทุกคน		เข้าใจให้คณะครูทุกคน	จากนั้นจึงสื่อสารไปถึง	จากนั้นจึงสื่อสารไปถึง
คณะครูทุกคนในโรงเรียน			ในโรงเรียน ให้ไปในทิศทาง	คณะครูทุกคนในโรงเรียน	คณะครูทุกคนในโรงเรียน
เพื่อสร้างความเข้าใจให้			เดียวกัน	เพื่อสร้างความเข้าใจให้	เพื่อสร้างความเข้าใจให้
เป็นไปในทิศทางเดียวกัน				เป็นไปในทิศทางเดียวกัน	เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา	1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา	1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา	1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา	1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา	1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา
วางแผนสนับสนุน	วางแผนสนับสนุน	สนับสนุนทรัพยากร	วางแผนสนับสนุนทรัพยากร	วางแผนสนับสนุน	วางแผนสนับสนุน
ทรัพยากรการศึกษา	ทรัพยากรการศึกษา	การศึกษา เพื่อสนับสนุน	การบริหารจัดการห้องเรียน	ทรัพยากรการศึกษา	ทรัพยากรการศึกษา
เพื่อสนับสนุนการบริหาร	เพื่อสนับสนุนการบริหาร	การบริหารจัดการห้องเรียน	เชิงบวก เช่น งบประมาณ	เพื่อสนับสนุนการบริหาร	เพื่อสนับสนุนการบริหาร
จัดการห้องเรียนเชิงบวก	จัดการห้องเรียนเชิงบวก	เชิงบวก เช่น งบประมาณ	อาคารสถานที่ ให้ความ	จัดการห้องเรียนเชิงบวก	จัดการห้องเรียนเชิงบวก
ให้มีความเหมาะสม	เช่น งบประมาณ วัสดุ	วัสดุ อุปกรณ์	เหมาะสม เพียงพอ ทันสมัย	เช่น งบประมาณ วัสดุ	เช่น งบประมาณ วัสดุ
เพียงพอ ทันสมัยและ	อุปกรณ์ อาคารสถานที่		และปลอดภัย มีมาตรฐาน	อุปกรณ์	อุปกรณ์
ปลอดภัยมีมาตรฐาน	และสภาพแวดล้อม		ตรงกับความต้องการของครู		
ตรงกับความต้องการของครู	ให้มีความเหมาะสม				
และผู้เรียน	เพียงพอ ทันสมัยและ				
	ปลอดภัย				
1.4 ผู้บริหารวาง	1.4 ผู้บริหารวาง	1.4 ผู้บริหารวางแผนพัฒนา	1.4 ผู้บริหารวางแผนพัฒนา	1.4 ผู้บริหารวาง	1.4 ผู้บริหารวาง
แผนพัฒนาครูในการ	แผนพัฒนาครูให้ครู	ครูด้านการบริหารจัดการ	ครูด้านการบริหารจัดการ	แผนพัฒนาครูในการ	แผนพัฒนาครู
พัฒนาตนเองด้านการ	ได้พัฒนาตนเอง	ห้องเรียนเชิงบวก	ห้องเรียนเชิงบวก	พัฒนาตนเองด้านการ	ในการพัฒนาตนเอง

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
บริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการ จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียน	ด้านการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น การอบรม เชิงบวก อบรมสร้าง Growth Mindset ให้กับครู	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียน	การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียน	บริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก เพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น การอบรม เชิงบวก อบรมสร้าง Growth Mindset ให้กับครู	ด้านการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น การอบรมเชิงบวก อบรมสร้าง Growth Mindset ให้กับครู
1.5 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนการกำกับติดตาม การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้รูปแบบการนิเทศ ที่หลากหลาย เพื่อศึกษา ร่วมกันของผู้บริหาร สถานศึกษา และครู ร่วมกันวางแผนการ ติดตาม ตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ในการกำกับติดตาม	1.5 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนการกำกับติดตาม การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้รูปแบบการนิเทศ ที่หลากหลาย เพื่อศึกษา ร่วมกันของผู้บริหาร สถานศึกษา และครู ร่วมกันวางแผนการ ติดตาม ตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ในการกำกับติดตาม	1.5 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนการกำกับติดตาม การบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก โดยใช้กระบวนการ นิเทศที่วางแผนร่วมกันของ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ	1.5 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนการกำกับติดตาม การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้รูปแบบการนิเทศ ที่หลากหลาย เพื่อศึกษา ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้ กระบวนการนิเทศที่ วางแผนร่วมกันของ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นิเทศและครูผู้รับการ นิเทศ รวมทั้งวางระบบ	1.5 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนการกำกับติดตาม การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้ รูปแบบการนิเทศที่ หลากหลาย เพื่อศึกษา ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้ กระบวนการนิเทศ ที่วางแผนร่วมกันของ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นิเทศและครูผู้รับการ นิเทศ รวมทั้งวางระบบ	

[illegible]

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
ข้อเสนอแนะ รับฟังความ คิดเห็นจากครูและ นักเรียน ปรับปรุงวิธีการ ตามความเหมาะสม	ข้อเสนอแนะ รับฟังความ คิดเห็นจากครู และนักเรียน ปรับปรุง วิธีการตามความเหมาะสม	จากครูและนักเรียน ปรับปรุงวิธีการตาม ความเหมาะสม	ข้อเสนอแนะ รับฟัง ความคิดเห็นจากครู และนักเรียน ปรับปรุง วิธีการตามความเหมาะสม	ข้อเสนอแนะ รับฟัง ความคิดเห็นจากครู และนักเรียน ปรับปรุง วิธีการตามความเหมาะสม	
ขั้นที่ 3 การนิเทศติดตาม ประเมินผล					
3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา แต่งตั้งผู้ทำหน้าที่เป็น ทีมผู้สังเกตภายใน ได้แก่ รองผู้อำนวยการฝ่าย วิชาการ หรือ ครูหัวหน้า งานวิชาการ หรือ ครูหัวหน้า งานวิชาการ หัวหน้าสาระ การเรียนรู้ กำหนดเวลา การนิเทศ และสร้าง เครื่องมือการนิเทศการ บริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก	3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา แต่งตั้งผู้ทำ หน้าที่ผู้สังเกตภายใน ได้แก่ รองผู้อำนวยการฝ่าย วิชาการ หรือ ครูหัวหน้างาน วิชาการ หัวหน้าสาระการ เรียนรู้ และดำเนินการนิเทศ ตามขั้นตอน	3.1 ผู้บริหารแต่งตั้งผู้ทำ หน้าที่ผู้นิเทศ กำหนดเวลา การนิเทศ และสร้าง เครื่องมือการนิเทศการ บริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก	3.1 ผู้บริหาร แต่งตั้งผู้ทำ หน้าที่ผู้สังเกตภายใน ได้แก่ รองผู้อำนวยการฝ่าย วิชาการ หรือ ครูหัวหน้างาน วิชาการ หัวหน้าสาระการ เรียนรู้ และดำเนินการนิเทศ ตามขั้นตอน	3.1 ผู้บริหาร ทำคำสั่ง แต่งตั้งผู้ทำหน้าที่เป็น ผู้สังเกตภายใน เช่น รองผู้อำนวยการฝ่าย วิชาการ หรือ ครูหัวหน้า งานวิชาการ หัวหน้าสาระ การเรียนรู้ มีการ กำหนดเวลาการนิเทศ และสร้างเครื่องมือ การจัดการห้องเรียน เชิงบวกที่เชื่อถือได้	3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา แต่งตั้งผู้ทำหน้าที่เป็นทีม ผู้สังเกตภายใน ได้แก่ รองผู้อำนวยการฝ่าย วิชาการ หรือ ครูหัวหน้า งานวิชาการ หัวหน้าสาระ การเรียนรู้ กำหนดเวลา การนิเทศ และสร้าง เครื่องมือการนิเทศการ บริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกที่เชื่อถือได้
3.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ประชุมครู สร้างความ เข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ กำกับติดตามในการ บริหารจัดการห้องเรียน	3.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ชี้แจง สร้างความเข้าใจ เกี่ยวกับการนิเทศการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	3.2 ผู้บริหารสถานศึกษา สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ การนิเทศกำกับติดตาม ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกแก่ครู	3.2 ผู้บริหารสถานศึกษา สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ การนิเทศกำกับติดตาม ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกแก่ครูและ	3.2 ผู้บริหารสถานศึกษา สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ การนิเทศกำกับติดตาม ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกแก่ครู	3.2 ผู้บริหารสถานศึกษา สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ การนิเทศกำกับติดตาม ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกแก่ครู

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
3.4 ผู้บริหารสถานศึกษา นิเทศ กำกับ ติดตาม การปฏิบัติการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก นำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ปรับปรุง การบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อหาข้อเสนอแนะ และแนวทางการพัฒนา ต่อไป	3.4 ผู้บริหารสถานศึกษา นิเทศ กำกับ ติดตาม การปฏิบัติการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก นำ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ংশี้ให้เห็นว่าการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครู มีคุณภาพหรือไม่ เพียงใด มีส่วนใดบ้าง ที่ควรแก้ไข ปรับปรุง การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก เพื่อหาข้อเสนอแนะและ แนวทางการพัฒนาต่อไป	3.4 ผู้บริหารสถานศึกษา นิเทศ กำกับ ติดตาม การปฏิบัติการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง แก้ไข และหาแนวทาง การพัฒนาต่อไป	3.4 ผู้บริหารสถานศึกษา นิเทศ กำกับ ติดตาม การปฏิบัติการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก นำข้อเสนอแนะของครู มีส่วนใดบ้างที่ควรแก้ไข ปรับปรุง การบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อหาข้อเสนอแนะ และแนวทางการพัฒนา ต่อไป	3.4 ผู้บริหารสถานศึกษา นิเทศ กำกับ ติดตาม การปฏิบัติการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก นำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ংশี้ให้เห็นว่าการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครู มีคุณภาพหรือไม่ เพียงใด มีส่วนใดบ้าง ที่ควรแก้ไข ปรับปรุง การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก เพื่อหาข้อเสนอแนะ และแนวทางการพัฒนา ต่อไป	
ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล					
4.1 ครูสะท้อนผล PLC ร่วมกับหัวหน้ากลุ่มสาระ การเรียนรู้ ทีมผู้ ภายใน	4.1 ครูมีการสะท้อนผล ซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม PLC ร่วมกับหัวหน้ากลุ่ม สาระการเรียนรู้ ทีมผู้ ในเทศบาล	4.1 ครูมีการ PLC ร่วมกัน ซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม PLC	4.1 ครูมีการสะท้อนผล ซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม PLC	4.1 ครูมีการสะท้อนผล ซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม PLC ร่วมกับหัวหน้ากลุ่ม สาระการเรียนรู้ ทีมผู้ ในเทศบาล	

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
ของครู การแก้ปัญหา					
ขั้นที่ 5 การเสริมแรง					
5.1 ผู้บริหาร จูงใจและเสริมแรงครูสร้างแรงบันดาลใจให้ครูเกิดความมุ่งมั่น และเห็นถึงความสำคัญในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จูงใจและเสริมแรงครูให้เห็นข้อดีของการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก ว่าเป็นส่วนหนึ่งของ เป้าหมายในการพัฒนา ร่วมกันของโรงเรียน โดยการสร้างแรงบันดาลใจ ให้ครูเกิดความมุ่งมั่น และเห็นถึงความสำคัญ ในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา เสริมแรงครู สร้างแรงบันดาลใจ ให้ครูเกิด ความมุ่งมั่น และเห็นถึงความสำคัญในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เป้าหมายในการพัฒนา ร่วมกันของโรงเรียน	5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จูงใจและเสริมแรงครู สร้างเป้าหมายในการ พัฒนาร่วมกัน และสร้าง แรงบันดาลใจ ให้ครูเกิด ความมุ่งมั่น และเห็นถึงความสำคัญในการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก	5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จูงใจและเสริมแรงครู ให้เห็นข้อดีของการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก ว่าเป็นส่วนหนึ่งของ เป้าหมายในการพัฒนา ร่วมกันของโรงเรียน โดยการสร้างแรงบันดาลใจ ให้ครูเกิดความมุ่งมั่น และเห็นถึงความสำคัญ ในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	
5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา เปิดโอกาสให้ครูได้อบรม พัฒนาตนเอง และคอย สนับสนุนครูตามที่ต้องการ	5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา เปิดโอกาสให้ครูได้อบรม พัฒนาตนเองตามความ สนใจ และคอยสนับสนุน ครูในด้านการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก	5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา เปิดโอกาสให้ครูได้อบรม พัฒนาตนเองตามความ สนใจ และคอยสนับสนุน ครูในด้านการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกตามที่ครูต้องการ	5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา เปิดโอกาสให้ครูได้อบรม พัฒนาตนเองตามความ สนใจ และคอยสนับสนุน ครูในด้านการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก ตามที่ครูต้องการ	5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา เปิดโอกาสให้ครูได้อบรม พัฒนาตนเองตาม ความสนใจ และคอย สนับสนุนครูในด้านการ บริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกที่ครูต้องการ	

ตาราง 10 แสดงการสังเคราะห์ผลผลิตการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

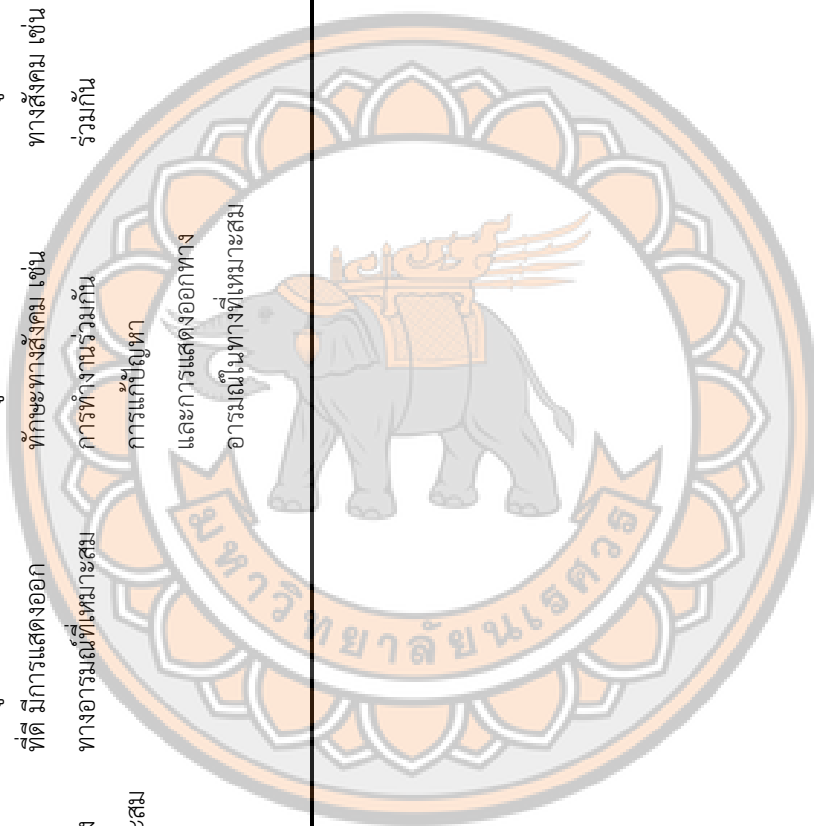
ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวก					
1. ด้านสภาพแวดล้อมเชิงบวก					
1.1 โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่มีความร่มรื่น	1.1 โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่สวยงามที่ความร่มรื่น สวยงาม	1.1 โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่สวยงาม สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก	1.1 โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่มีความร่มรื่น สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก	1.1 โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่สวยงามที่มีความร่มรื่น สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก	1.1 โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่สวยงามที่มีความร่มรื่น สวยงาม ถูกสุขลักษณะ สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก
1.2 ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้	1.2 ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ มีความอบอุ่นและเป็นมิตร	1.2 ห้องเรียนมีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้	1.2 ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ กระตุ้นการเรียนรู้	1.2 ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นอยากเรียนรู้	1.2 ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นอยากเรียนรู้

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
1.3 ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัย และมีความสุข ในการเรียน	1.3 ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัย และมีสภาพแวดล้อมที่ สนับสนุนการเรียนรู้และ สร้างสรรค์	1.3 ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัย และมีความสุขในการเรียน มีสภาพแวดล้อมที่สนับสนุน การเรียนรู้และสร้างสรรค์	1.3 ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัย และมีความสุขในการเรียน มีสภาพแวดล้อมที่สนับสนุน การเรียนรู้และสร้างสรรค์	1.3 ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัย และมีความสุขในการเรียน มีสภาพแวดล้อมที่ สนับสนุนการเรียนรู้และ สร้างสรรค์	1.3 ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัย และมีความสุขในการเรียน มีสภาพแวดล้อมที่ สนับสนุนการเรียนรู้และ สร้างสรรค์
2. ด้านความสัมพันธ์เชิงบวก					
2.1 สร้างสรรค์บรรยากาศ ในห้องเรียนเชิงบวกด้วย ความเอาใจใส่ ให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการเรียนรู้	2.1 สร้างสรรค์บรรยากาศ ในห้องเรียนเชิงบวกด้วย ความเอาใจใส่ ทำให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการเรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการ ด้านจิตพิสัย คือ การรู้จัก ที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกัน ในสังคมของเพื่อนร่วมชั้น ได้	2.1 สร้างสรรค์บรรยากาศ ในห้องเรียนเชิงบวกด้วย ความเอาใจใส่ เป็นการทำให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ เรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการ ด้านจิตพิสัย คือ การรู้จัก ที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถ อยู่ร่วมกันในสังคมได้	2.1 สร้างสรรค์บรรยากาศ ในห้องเรียนด้วย ความเอาใจใส่ ให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการเรียนรู้	2.1 สร้างสรรค์บรรยากาศ ในห้องเรียนเชิงบวก ด้วยความเอาใจใส่ ให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการเรียนรู้	2.1 สร้างสรรค์บรรยากาศ ในห้องเรียนเชิงบวก ด้วยความเอาใจใส่ เป็นการทำให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการ ด้านจิตพิสัย คือ การรู้จัก ที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกันใน สังคมของเพื่อนร่วมชั้นได้
2.2 ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจาก ภายใน มีอารมณ์ ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ ได้อย่างสนุกสนาน	2.2 ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ จากภายใน มีอารมณ์ ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ ได้อย่างสนุกสนาน โดยในการ	2.2 ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ จากภายใน มีอารมณ์ ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ ได้อย่างสนุกสนาน	2.2 ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ตามบท เรียนรู้ อย่างสนุกสนาน มีแรงจูงใจในการเรียน	2.2 ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ จากภายใน มีอารมณ์ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ได้อย่าง	2.2 ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ จากภายใน มีอารมณ์ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ได้อย่าง

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
	เรียนรู้กับผู้เรียน มีแรงจูงใจภายใน เกิดความผูกพันกับผู้เรียน ด้วยกันและกับผู้อื่น	เกิดความผูกพันกับผู้เรียน ด้วยกันและกับผู้อื่น	และกับผู้อื่น		สนุกสนาน โดยในการ เรียนรู้กับผู้เรียน มีแรงจูงใจภายใน เกิดความผูกพันกับผู้เรียน ด้วยกันและกับผู้อื่น
3. ด้านคุณภาพผู้เรียน					
3.1 ผู้เรียนมีความ กระตือรือร้นในการเรียน และมีส่วนร่วม ในห้องเรียน	3.1 ผู้เรียนมีความ กระตือรือร้นในการเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรม ต่าง ๆ ในห้องเรียน มากขึ้น	3.1 ผู้เรียนมีความ กระตือรือร้นในการเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรม ต่าง ๆ ในห้องเรียน มากขึ้น	3.1 ผู้เรียนมีความ กระตือรือร้นในการเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรม ต่าง ๆ ในห้องเรียน มากขึ้น	3.1 ผู้เรียนมีความ กระตือรือร้นในการเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรม ต่าง ๆ ในห้องเรียน มากขึ้น	
3.2 ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกันในห้องเรียน	3.2 ผู้เรียนมีการเรียนรู้ ด้วยตัวเองและแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับผู้เรียน	3.2 ผู้เรียนแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น เชิงวิพากษ์ และการเรียนรู้ ด้วยตัวเอง	3.2 ผู้เรียนมีทักษะการคิด เชิงวิพากษ์ และการเรียนรู้ ด้วยตัวเอง	3.2 ผู้เรียนแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นยังช่วย เสริมสร้างทักษะการคิด เชิงวิพากษ์ (critical thinking) และการเรียนรู้ ด้วยตัวเอง	
3.3 ผู้เรียนมีแรงจูงใจ ที่จะสร้างผลการเรียนที่ดีขึ้น	3.3 ผู้เรียนมีผลการเรียน ที่ดีขึ้น เนื่องจากมี สภาพแวดล้อมที่เอื้อ ต่อการเรียนรู้	3.3 ผู้เรียนสร้างแรงจูงใจ ทำให้ตนเองมีผลการเรียน ที่ดีขึ้น	3.3 เนื่องจากมี สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อ การเรียนรู้และมีแรงจูงใจ	3.3 ผู้เรียนมีผลการเรียน ที่ดีขึ้น เนื่องจากมี สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อ	

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
ผู้อื้อ ต่อการเรียนรู้	ต่อการเรียนรู้	ในตัวเองมีผลการเรียน ที่ดีขึ้นของผู้เรียน	การเรียนรู้และมีแรงจูงใจ ในตัวเอง	ต่อการเรียนรู้และมี แรงจูงใจในตัวเอง	
4. ด้านพฤติกรรมการเชิงบวก					
4.1 มีการสื่อสารที่ ครูและนักเรียน	4.1 มีการสื่อสารที่ ระหว่างครูและนักเรียน และการให้คำชื่นชม	4.1 มีการสื่อสารที่ ครูและนักเรียน คำชื่นชม	4.1 มีการสื่อสารที่ ระหว่างครูและนักเรียน และการให้คำชื่นชม	4.1 มีการสื่อสารที่ ระหว่างครูและนักเรียน และการให้คำชื่นชม	4.1 มีการสื่อสารที่ ระหว่างครูและนักเรียน และการให้คำชื่นชม
4.2 ครูสามารถเข้าใจ และตอบสนองต่อ ความต้องการของนักเรียน ได้ดีขึ้น	4.2 ครูสามารถเข้าใจ และตอบสนองต่อ ความต้องการของนักเรียน ได้ดีขึ้น	4.2 ครูสามารถเข้าใจ และตอบสนองต่อ ความต้องการของนักเรียน ได้ดีขึ้น	4.2 ครูสามารถเข้าใจ และตอบสนองต่อ ความต้องการของนักเรียน ได้ดีขึ้น	4.2 ครูสามารถเข้าใจ และตอบสนองต่อ ความต้องการของนักเรียน ได้ดีขึ้น	4.2 ครูสามารถเข้าใจ และตอบสนองต่อ ความต้องการของนักเรียน ได้ดีขึ้น
4.3 ผู้เรียนมีพฤติกรรม ที่เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครูและ เพื่อนร่วมชั้น	4.3 ผู้เรียนมีพฤติกรรม ที่เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครูและ เพื่อนร่วมชั้น	4.3 ผู้เรียนมีพฤติกรรม ที่เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครู และเพื่อนร่วมชั้น	4.3 ผู้เรียนมีพฤติกรรม ที่เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครู และเพื่อนร่วมชั้น	4.3 ผู้เรียนมีพฤติกรรม ที่เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครู และเพื่อนร่วมชั้น	4.3 ผู้เรียนมีพฤติกรรม ที่เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครู และเพื่อนร่วมชั้น
4.4 ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระในความคิด ปฏิบัติ	4.4 ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระในความคิด และการปฏิบัติ	4.4 ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก	4.4 ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก ในความคิดและการปฏิบัติ	4.4 ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระในความคิด และการปฏิบัติ	4.4 ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระในความคิด และการปฏิบัติ

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5	สรุป
4.5 ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะทางสังคม และการแสดงออกทางอารมณ์ในทางที่เหมาะสม	4.5 ผู้เรียนมีการทำงานร่วมกัน การแก้ปัญหา และการแสดงออกทางอารมณ์ในทางที่เหมาะสม	4.5 ผู้เรียนมีทักษะทางสังคมที่ดี มีการแสดงออกทางอารมณ์ที่เหมาะสม	4.5 ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การทำงานร่วมกัน การแก้ปัญหา และการแสดงออกทางอารมณ์ในทางที่เหมาะสม	4.5 ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การทำงานร่วมกัน การแก้ปัญหา และการแสดงออกทางอารมณ์ในทางที่เหมาะสม	

ขั้นที่ 1.3 ผลการศึกษาแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน
เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการศึกษาจากสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี
(Best Practice)

ตาราง 11 แสดงการสังเคราะห์ปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ
ห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยการศึกษาจากสถานศึกษาที่มีวิธี
ปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
1. ด้านบุคลากรที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก			
1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา			
1.1 ผู้บริหาร มีวิสัยทัศน์ สามารถ วางแผน และเป้าหมาย ในการบริหารจัดการ โรงเรียน	1.1 ผู้บริหาร มีวิสัยทัศน์ มีภาวะ ผู้นำ สามารถวางแผน กล้าที่จะเปลี่ยนแปลง เป้าหมาย ในการบริหารจัดการ โรงเรียน	1.1 ผู้บริหาร มีวิสัยทัศน์ สามารถ วางแผน กำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายและ เป้าหมายในการ บริหารจัดการ โรงเรียนมีภาวะผู้นำ กล้าที่จะเปลี่ยนแปลง	1.1 ผู้บริหาร สถานศึกษา มี วิสัยทัศน์ สามารถ วางแผน กำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายและ เป้าหมายในการ บริหารจัดการ โรงเรียน สถานศึกษา
1.2 ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจ ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	1.2 ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจในการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	1.2 ผู้บริหาร มีความรู้ความเข้าใจ ในการบริหาร สถานศึกษาเชิงบวก ส่งเสริมและ สนับสนุนครูให้ พัฒนาตนเอง	1.2 ผู้บริหาร สถานศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจในการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก เรียน ส่งเสริม และสนับสนุนครู ให้พัฒนาตนเอง

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
1.3 ผู้บริหารมีทักษะใน การสื่อสารที่จะช่วย สร้างความเข้าใจที่ ถูกต้อง เปิดโอกาสการ มีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วน	1.3 ผู้บริหาร สถานศึกษา มี ความสามารถ ในการประสานงาน เปิดโอกาสให้เกิด การมีส่วนร่วมของ ทุกภาคส่วน เพื่อสร้าง เครือข่ายให้เกิด ความร่วมมือทั้ง ภายในและภายนอก	1.3 ผู้บริหาร สถานศึกษา มีความสามารถในการ ประสานงาน เปิดโอกาสให้เกิด ผู้ปกครอง คณะกรรมการ สถานศึกษา ชั้นพื้นฐาน ชุมชน	1.3 ผู้บริหาร สถานศึกษา มีความสามารถ ในการประสานงาน เปิดโอกาสให้เกิด ผู้ปกครอง คณะกรรมการ สถานศึกษา ชั้นพื้นฐาน ชุมชน ผู้ประกอบการ หน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐและเอกชน และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อสร้างเครือข่ายให้ เกิดความร่วมมือ ทั้งภายในและนอก
1. ด้านบุคลากรที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก			
1.2 ครู			
2.1 ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการ บริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก	2.1 ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	2.1 ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	2.1 ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก
2.2 ครูมีความสามารถ ออกแบบบริหารจัดการ เรียนรู้ได้ อย่างหลากหลาย	2.2 ครูมีความสามารถ ออกแบบบริหาร จัดการเรียนรู้ ได้เหมาะสมกับบริบท ของผู้เรียน	2.2 ครูมี ความสามารถ ออกแบบบริหาร จัดการเรียนรู้ ได้เหมาะสมกับ บริบทของผู้เรียน	2.2 ครูมี ความสามารถ ออกแบบบริหาร จัดการเรียนรู้ ได้เหมาะสมกับ บริบทของผู้เรียน

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
		จัดการเรียนรู้ได้ อย่างหลากหลาย	จัดการเรียนรู้ได้ อย่างหลากหลาย
2.3 ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน	2.3 ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้จัดสภาพหรือบรรยากาศในชั้นเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.3 ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน จัดสภาพหรือบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.3 ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน จัดสภาพหรือบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2.4 ครูมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	2.4 ครูมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ มีการพัฒนาตนเอง	2.4 ครูมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	2.4 ครูมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
2.5 ครูเป็นผู้ที่เข้าใจ รู้จักนักเรียน และเป็นแบบอย่างที่ดี	2.5 ครูเป็นแบบอย่างที่ดี	2.5 ครูเป็นผู้ที่รู้จักนักเรียน และเป็นแบบอย่างที่ดี	2.5 ครูเป็นผู้ที่เข้าใจ รู้จักนักเรียน และเป็นแบบอย่างที่ดี
2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก			
2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา			
2.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการ	2.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการ สนับสนุน	ร่มรื่น สวยงาม สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก	ร่มรื่น สวยงาม สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
จัดบรรยากาศ การเรียนการสอน ทั้งในและนอกห้องเรียน	ทางวิชาการต่าง ๆ	2.1.2 ผู้บริหาร สถานศึกษาจัด สภาพแวดล้อม ทางวิชาการ จัดบรรยากาศ การเรียนการสอน ทั้งในและนอก ห้องเรียน สนับสนุน ทางวิชาการ ต่าง ๆ	2.1.2 ผู้บริหาร สถานศึกษาจัด สภาพแวดล้อม ทางวิชาการ จัดบรรยากาศ การเรียนการสอน ทั้งในและนอก ห้องเรียน สนับสนุน ทางวิชาการต่าง ๆ
2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก			
2.2 ครู			
1. ครูสร้างบรรยากาศที่ เอื้อต่อการเรียนรู้ บรรยากาศ ในห้องเรียน โดยครูเป็น ผู้อำนวยความสะดวก ดูแลช่วยเหลือให้ผู้เรียน มีความปลอดภัยและ เกิด การเรียนรู้	1. ครูสร้างบรรยากาศ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บรรยากาศ ในห้องเรียน ให้ถูกสุขลักษณะ โดยครูเป็นผู้ำนวย ความสะดวกดูแล ช่วยเหลือให้ผู้เรียน มีความปลอดภัย และเกิดการเรียนรู้	1. ครูสร้าง บรรยากาศที่เอื้อต่อ การเรียนรู้ บรรยากาศใน ห้องเรียน ครูเป็น ผู้อำนวยความสะดวก ดูแลช่วยเหลือให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	1. ครูสร้าง บรรยากาศที่เอื้อ ต่อการเรียนรู้ บรรยากาศ ในห้องเรียนให้ถูก สุขลักษณะ โดยครู เป็นผู้อำนวย ความสะดวกดูแล ช่วยเหลือให้ผู้เรียน มีความปลอดภัย และเกิดการเรียนรู้
3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก			
3.1 ผู้บริหารวางระบบ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มี คุณภาพ	3.1 ผู้บริหารวางระบบ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่มีคุณภาพ ครอบคลุมทั้งโรงเรียน ให้ครูและนักเรียน สามารถใช้งานได้	3.1 ผู้บริหารวาง ระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตที่มี คุณภาพ ครอบคลุม ทั้งโรงเรียน ให้ครู และนักเรียนสามารถ	3.1 ผู้บริหารวาง ระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตที่มี คุณภาพ ครอบคลุม ทั้งโรงเรียน ให้ครู และนักเรียนสามารถ

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
		ใช้งานได้	ใช้งานได้
3.2 ผู้บริหารสนับสนุน อุปกรณ์ ทางดิจิทัลที่สนับสนุน การจัดการเรียนรู้	3.2 ผู้บริหารสนับสนุน อุปกรณ์ทางดิจิทัลที่ สนับสนุนการจัดการ เรียนรู้	3.2 ผู้บริหาร สนับสนุนอุปกรณ์ ทางดิจิทัลการจัด การเรียนรู้	3.2 ผู้บริหาร สนับสนุนอุปกรณ์ ทางดิจิทัลที่สนับสนุน การจัดการเรียนรู้
3.3 ผู้บริหาร สถานศึกษามีระบบ บริหารจัดการ สารสนเทศ และฐานข้อมูล ในรูปแบบออนไลน์	3.3 ผู้บริหาร สถานศึกษามีระบบ บริหารจัดการ สารสนเทศ	3.3 ผู้บริหาร สถานศึกษามีระบบ บริหารจัดการ สารสนเทศออนไลน์	3.3 ผู้บริหาร สถานศึกษามีระบบ บริหารจัดการ สารสนเทศ และฐานข้อมูล ในรูปแบบออนไลน์
3.4 ครูมีระบบบริหาร สารสนเทศ รูปแบบ ออนไลน์	3.4 ครูมีระบบบริหาร จัดการสารสนเทศ ออนไลน์	3.4 ครูมีระบบ บริหารจัดการ สารสนเทศ รูปแบบ ออนไลน์	3.4 ครูมีระบบ บริหารจัดการ สารสนเทศ รูปแบบ ออนไลน์
3.5 ครูมีช่องทาง ออนไลน์ที่ครูสามารถใช้ สื่อสารกับผู้เรียน และ ผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ผลงาน ความรู้สู่สาธารณะได้	3.5 ครูมีช่องทาง ออนไลน์ที่ครูสามารถใช้ สื่อสารกับผู้เรียน และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ผลงาน ความรู้สู่สาธารณะได้	3.5 ครูมีช่องทาง ออนไลน์ที่ครูสามารถใช้ สื่อสารกับผู้เรียน และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ ผลงาน ความรู้ สู่สาธารณะได้	3.5 ครูมีช่องทาง ออนไลน์ที่ครูสามารถใช้ สื่อสารกับผู้เรียน และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ ผลงาน ความรู้ สู่สาธารณะได้
4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก			
4.1 ผู้บริหาร สถานศึกษา มีการแต่งตั้งครูเป็น ผู้ช่วย เพื่อช่วยผู้บริหาร ในการบริหารงานแต่ละ ฝ่าย และประสานงาน	4.1 ผู้บริหาร สถานศึกษา มีการแต่งตั้งครูผู้ มีความสามารถสูง เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ เพื่อช่วยผู้บริหาร	4.1 ผู้บริหาร สถานศึกษา มีการแต่งตั้งครูผู้ มีความสามารถสูง เป็นผู้ช่วย ผู้อำนวยการ	4.1 ผู้บริหาร สถานศึกษา มีการแต่งตั้งครู ผู้มีความสามารถสูง เป็นผู้ช่วย ผู้อำนวยการ

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
กับคณะครู	ในการบริหารงาน แต่ละฝ่าย	เพื่อช่วยผู้บริหาร ในการบริหารงาน แต่ละฝ่าย และประสานงาน กับคณะครู	เพื่อช่วยผู้บริหาร ในการบริหารงาน แต่ละฝ่าย และประสานงานกับ คณะครู
4.2 ผู้บริหาร สถานศึกษา มีการตั้งทีมสนับสนุน การจัดการเรียนรู้	4.2 ผู้บริหาร สถานศึกษา มีการตั้งทีมสนับสนุน การจัดการเรียนรู้ เป็นแกนนำในการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก และใช้เทคนิคการ การสอนใหม่ ๆ เพื่อเผยแพร่ให้กับ คณะครู	4.2 ผู้บริหาร สถานศึกษา มีการตั้งทีมสนับสนุน การจัดการเรียนรู้ เป็นแกนนำครู ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก และใช้เทคนิคการ การสอนใหม่ ๆ เพื่อเผยแพร่ให้กับ คณะครูในโรงเรียน ต่อไป	4.2 ผู้บริหาร สถานศึกษา มีการตั้งทีมสนับสนุน การจัดการเรียนรู้ เป็นแกนนำครู ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก และใช้เทคนิคการ การสอนใหม่ ๆ เพื่อเผยแพร่ให้กับ คณะครูในโรงเรียน ต่อไป
5. ด้านงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก			
5.1 ผู้บริหาร สถานศึกษา ศึกษา ข้อมูลการจัดสรร งบประมาณแจ้งให้ครู ทราบ	5.1 ผู้บริหาร สถานศึกษา ศึกษา ข้อมูลการจัดสรร งบประมาณแจ้งให้ครู ทราบ นโยบาย แผนพัฒนา และวิธีการจัดสรร งบประมาณ	5.1 ผู้บริหาร สถานศึกษา ศึกษา ข้อมูลการจัดสรร งบประมาณแจ้งให้ครู ทราบในเรื่องนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานการศึกษา ขั้นพื้นฐาน หลักเกณฑ์ขั้นตอน และวิธีการจัดสรร งบประมาณ	5.1 ผู้บริหาร สถานศึกษา ศึกษา ข้อมูลการจัดสรร งบประมาณแจ้งให้ครู ทราบในเรื่องนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานการศึกษา ขั้นพื้นฐาน หลักเกณฑ์ขั้นตอน และวิธีการจัดสรร งบประมาณ

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
5.2 ผู้บริหาร	5.2 ผู้บริหาร	5.2 ผู้บริหาร	5.2 ผู้บริหาร
สถานศึกษา วางแผน	สถานศึกษา วางแผน	สถานศึกษา วางแผน	สถานศึกษา วางแผน
จัดสรรงบประมาณ	จัดสรรงบประมาณ	จัดสรรงบประมาณ	จัดสรรงบประมาณ
ในการดำเนินงาน	ในการดำเนินงาน	ในการดำเนินงาน	ในการดำเนินงาน
และสนับสนุน	และสนับสนุน	และสนับสนุน	และสนับสนุน
การบริหารจัดการ	การบริหารจัดการ	การบริหารจัดการ	การบริหารจัดการ
ห้องเรียนเชิงบวก	ห้องเรียนเชิงบวก	ห้องเรียนเชิงบวก	ห้องเรียนเชิงบวก
		สนับสนุนในสิ่งที่ครู	สนับสนุนในสิ่งที่ครู
		ต้องการเพิ่มเติม	ต้องการเพิ่มเติม
5.3 ผู้บริหาร	5.3 ผู้บริหาร	5.3 ผู้บริหาร	5.3 ผู้บริหาร
สถานศึกษาและครู	สถานศึกษาและครู	สถานศึกษาและครู	สถานศึกษาและครู
จัดทำแผนการใช้	จัดทำแผนการใช้	จัดทำแผนการใช้	จัดทำแผนการใช้
งบประมาณ	งบประมาณราย	งบประมาณราย	งบประมาณราย
โดยกำหนดปฏิทิน	ไตรมาส โดยกำหนด	ไตรมาส โดยกำหนด	ไตรมาส โดยกำหนด
ปฏิบัติงานให้เป็นไป	ปฏิทินปฏิบัติงานให้	ปฏิทินปฏิบัติงาน	ปฏิทินปฏิบัติงาน
ตามแผนปฏิบัติการ	เป็นไปตามแผนปฏิบัติ	รายเดือนให้เป็นไป	รายเดือนให้เป็นไป
	การประจำปี	ตามแผนปฏิบัติการ	ตามแผนปฏิบัติการ
	งบประมาณ	ประจำปีงบประมาณ	ประจำปีงบประมาณ
	แล้วสรุปแยก	แล้วสรุปแยก	แล้วสรุปแยกเป็น
	งบบุคลากร	เป็นรายไตรมาส	รายไตรมาสเป็น
	งบอุดหนุน งบลงทุน	เป็นงบบุคลากร	งบบุคลากร
	และงบดำเนินการ	งบอุดหนุน งบลงทุน	งบอุดหนุน งบลงทุน
		(แยกเป็นค่าครุภัณฑ์	(แยกเป็นค่าครุภัณฑ์
		และค่าก่อสร้าง)	และค่าก่อสร้าง)
		และงบดำเนินการ	และงบดำเนินการ
		(ตามนโยบายพิเศษ)	(ตามนโยบายพิเศษ)
5.4 ผู้บริหาร	5.4 ผู้บริหาร	5.4 ผู้บริหาร	5.4 ผู้บริหาร
สถานศึกษาและครู	สถานศึกษาและครู	สถานศึกษาและครู	สถานศึกษาและครู
จัดทำรายละเอียดแผน	จัดทำรายละเอียด	จัดทำรายละเอียด	จัดทำรายละเอียด

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
งบประมาณ แผนงาน งาน/โครงการ ให้มีความเชื่อมโยง กับการดำเนินงาน สนับสนุนการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก	แผนงบประมาณ แผนงาน งาน/โครงการ ให้มีความเชื่อมโยง กับการดำเนินงาน สนับสนุนการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก	แผนงบประมาณ แผนงาน งาน/โครงการ ให้มีความเชื่อมโยง กับการดำเนินงาน สนับสนุนการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก	แผนงบประมาณ แผนงาน งาน/โครงการ ให้มีความเชื่อมโยง กับการดำเนินงาน สนับสนุนการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก
5.5 ผู้บริหาร สถานศึกษาจัดสรร งบประมาณให้แต่ละ กลุ่มสาระการเรียนรู้	5.5 ผู้บริหาร สถานศึกษาจัดสรร งบประมาณ ตามสัดส่วน ให้เหมาะสมกับ แต่ละกลุ่มสาระการ เรียนรู้ หรือกลุ่มงาน ตามความจำเป็น และความสอดคล้อง กับจุดเน้น ของโรงเรียน	5.5 ผู้บริหาร สถานศึกษาจัดสรร งบประมาณให้กับ แต่ละกลุ่มสาระ การเรียนรู้ หรือกลุ่มงาน โดยพิจารณา ความจำเป็น และความสอดคล้อง กับจุดเน้นของ โรงเรียนด้าน การพัฒนาการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ตามโครงการที่มี การเสนอมา	5.5 ผู้บริหาร สถานศึกษาจัดสรร งบประมาณ ตามสัดส่วนให้ เหมาะสมกับแต่ละ กลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือกลุ่มงาน โดยพิจารณา จากความจำเป็น และความสอดคล้อง กับจุดเน้น ของโรงเรียนด้านการ พัฒนาการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวกตามโครงการ ที่มีการเสนอมา
5.6 ผู้บริหารและครู เบิกจ่ายงบประมาณ ประเภทต่าง ๆ ให้เป็นไป ตามแผนปฏิบัติการ	5.6 ผู้บริหารและครู เบิกจ่ายงบประมาณ ประเภทต่าง ๆ ให้เป็นไป ตามแผนปฏิบัติการ	5.6 ผู้บริหารและครู เบิกจ่ายงบประมาณ ประเภทต่าง ๆ ให้เป็นไป ตามแผนปฏิบัติการ	5.6 ผู้บริหารและครู เบิกจ่ายงบประมาณ ประเภทต่าง ๆ ให้เป็นไป ตามแผนปฏิบัติการ

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
ประจำปี	ประจำปีและอนุมัติ การใช้งบประมาณ ของสถานศึกษา ตามประเภท และรายการตามที่ ได้รับงบประมาณ	ประจำปีและอนุมัติ การใช้งบประมาณ ของสถานศึกษา ตามประเภท และรายการ ตามที่ได้รับ งบประมาณ	ประจำปีและอนุมัติ การใช้งบประมาณ ของสถานศึกษา ตามประเภท และรายการตามที่ ได้รับงบประมาณ
5.7 ผู้บริหารและครู จัดทำแผนการ ตรวจสอบ ติดตามผล การดำเนินงาน ตามข้อตกลงการ ให้บริการผลผลิต ของสถานศึกษาให้ เป็นไปตามแผนปฏิบัติ การประจำปี งบประมาณ และแผนการใช้ งบประมาณ	5.7 ผู้บริหารและครู จัดทำแผนการ ตรวจสอบ ติดตามผล การดำเนินงานตาม ข้อตกลงการให้บริการ ผลผลิตของ สถานศึกษาให้เป็นไป ตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ และแผนการใช้ งบประมาณ	5.7 ผู้บริหารและครู จัดทำแผนการ ตรวจสอบ ติดตามผล การดำเนินงานตาม ข้อตกลงการ ให้บริการผลผลิตของ สถานศึกษาให้เป็นไป ตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ และแผนการใช้ งบประมาณ รายไตรมาส	5.7 ผู้บริหารและครู จัดทำแผนการ ตรวจสอบ ติดตามผล การดำเนินงานตาม ข้อตกลงการ ให้บริการผลผลิตของ สถานศึกษาให้เป็นไป ตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ และแผนการใช้ งบประมาณ รายไตรมาส
5.8 ผู้บริหารและครู จัดทำข้อสรุปผลการ ตรวจสอบ ติดตาม และ นิเทศ	5.8 ผู้บริหารและครู จัดทำข้อสรุปผลการ ตรวจสอบ ติดตาม และนิเทศ พร้อมทั้ง เสนอข้อปัญหาที่อาจ ทำให้การดำเนินงาน ไม่ประสบผลสำเร็จ เพื่อเร่งแก้ปัญหาได้ ทันสถานการณ์	5.8 ผู้บริหารและครู จัดทำข้อสรุปผลการ ตรวจสอบ ติดตาม และนิเทศ พร้อมทั้ง เสนอข้อปัญหาที่อาจ ทำให้การดำเนินงาน ไม่ประสบผลสำเร็จ เพื่อเร่งแก้ปัญหาได้ ทันสถานการณ์	5.8 ผู้บริหารและครู จัดทำข้อสรุปผล การตรวจสอบ ติดตาม และนิเทศ พร้อมทั้งเสนอ ข้อปัญหาที่อาจทำให้ การดำเนินงาน ไม่ประสบผลสำเร็จ เพื่อเร่งแก้ปัญหาได้ ทันสถานการณ์

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก			
6.1 คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กำกับกับการดำเนินการ ของสถานศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุน การดำเนินการกิจการ ด้านต่าง ๆ ของ สถานศึกษา	6.1 คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กำกับกับการดำเนินการ ของสถานศึกษาให้ สอดคล้องกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ของ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงาน คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา	6.1 คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กำกับกับการดำเนินการ ของสถานศึกษาให้ สอดคล้องกับ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และนโยบาย ของ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงาน คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา และความต้องการ ของชุมชนและ ท้องถิ่น ส่งเสริม และสนับสนุนการ ดำเนินการกิจการ ด้านต่าง ๆ ของ สถานศึกษา	6.1 คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กำกับกับการดำเนินการ ของสถานศึกษาให้ สอดคล้องกับ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และนโยบาย ของ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงาน คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา และความต้องการ ของชุมชน และท้องถิ่น ส่งเสริม และสนับสนุนการ ดำเนินการกิจการ ด้านต่าง ๆ ของ สถานศึกษา

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
6.2 เครือข่ายผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการ กำหนดนโยบาย เสนอแนะแนวทางการ พัฒนาห้องเรียน เชิงบวกของโรงเรียน และให้การสนับสนุน กิจกรรมการส่งเสริม การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกให้กับ นักเรียน	6.2 เครือข่าย ผู้ปกครอง มีส่วนร่วม ในการกำหนดนโยบาย เสนอแนะแนวทาง การพัฒนาห้องเรียน เชิงบวกของโรงเรียน และให้การสนับสนุน กิจกรรมทักษะ การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ให้กับครูและนักเรียน	6.2 เครือข่าย ผู้ปกครอง มีส่วนร่วม ในการกำหนด นโยบายเสนอแนะ แนวทางการพัฒนา ห้องเรียน เชิงบวกของโรงเรียน และให้การสนับสนุน กิจกรรมการส่งเสริม และพัฒนาทักษะ การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ให้กับครูและนักเรียน	6.2 เครือข่าย ผู้ปกครอง มีส่วนร่วม ในการกำหนด นโยบายเสนอแนะ แนวทางการพัฒนา ห้องเรียน เชิงบวกของโรงเรียน และให้การสนับสนุน กิจกรรมการส่งเสริม และพัฒนาทักษะ การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ให้กับครูและนักเรียน
6.3 นักจิตวิทยา สถานพยาบาล มีส่วนเข้ามาช่วย ในการสนับสนุน การให้องค์ความรู้ให้กับ โรงเรียน	6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา สถานพยาบาล สนับสนุน ให้องค์ความรู้ให้ กับโรงเรียน	6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา สถานพยาบาล มีส่วนเข้ามาช่วย ในการสนับสนุน การให้องค์ความรู้ ให้กับโรงเรียน เกี่ยวกับจิตวิทยา เชิงบวก	6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา สถานพยาบาล มีส่วนเข้ามาช่วย ในการสนับสนุน การให้องค์ความรู้ ให้กับโรงเรียน เกี่ยวกับจิตวิทยา เชิงบวก
6.4 เครือข่ายสมาคม ศิษย์เก่า ระดมทุน สนับสนุน การสร้าง บรรยากาศเชิงบวก สนับสนุนอุปกรณ์ และ ทุนการศึกษาให้กับ โรงเรียน	6.4 เครือข่ายสมาคม ศิษย์เก่า มีส่วนช่วย ในการระดมทุน สนับสนุน การสร้าง บรรยากาศเชิงบวก สนับสนุนอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีเชิงบวก	6.4 เครือข่ายสมาคม ศิษย์เก่า มีส่วนช่วย ในการระดมทุน สนับสนุน การสร้าง บรรยากาศ เชิงบวก สนับสนุนอุปกรณ์สื่อ เทคโนโลยีเชิงบวก	6.4 เครือข่ายสมาคม ศิษย์เก่า มีส่วน ช่วยในการระดมทุน สนับสนุน การสร้าง บรรยากาศ เชิงบวก สนับสนุนอุปกรณ์สื่อ เทคโนโลยีเชิงบวก

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
	และทุนการศึกษา ให้กับโรงเรียน	และทุนการศึกษา ให้กับโรงเรียน	และทุนการศึกษา ให้กับโรงเรียน
6.5 ชุมชน มีส่วนร่วมใน การส่งเสริม และสนับสนุน ให้สถานศึกษาร่วมกับ ชุมชน จัดกิจกรรม เชิงบวกส่งเสริม	6.5 ชุมชน มีส่วนร่วม ในการส่งเสริม และสนับสนุนให้ สถานศึกษาร่วมกับ ชุมชน องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน จัดกิจกรรมเชิงบวก ส่งเสริมและสนับสนุน ให้สถานศึกษา เป็นแหล่งวิทยาการ และให้บริการ ด้านต่าง ๆ	6.5 ชุมชน มีส่วนร่วม ในการส่งเสริม และสนับสนุน สถานศึกษาร่วมกับ ชุมชน องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน จัดกิจกรรมเชิงบวก ส่งเสริมและ สนับสนุนให้ สถานศึกษาเป็น แหล่งวิทยาการและ ให้บริการด้านต่าง ๆ	6.5 ชุมชน มีส่วนร่วม ในการส่งเสริม และสนับสนุนให้ สถานศึกษาร่วมกับ ชุมชน องค์กรทั้ง ภาครัฐและเอกชน จัดกิจกรรมเชิงบวก ส่งเสริมและ สนับสนุนให้ สถานศึกษาเป็น แหล่งวิทยาการและ ให้บริการด้านต่าง ๆ

ตาราง 12 แสดงการสังเคราะห์กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาจากการศึกษาจากสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best
Practice)

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
ขั้นที่ 1 การวางแผน			
1.1 ผู้บริหาร สถานศึกษา ประชุมครู เพื่อวิเคราะห์ ถึงสภาพปัญหา การเปลี่ยนแปลง เพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	1.1 ผู้บริหาร สถานศึกษา ประชุมครู เพื่อวิเคราะห์ปัญหา เพื่อส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก กำหนด นโยบาย และแนวทาง ในการพัฒนาการ	1.1 ผู้บริหาร สถานศึกษา ประชุม ครู เพื่อวิเคราะห์ ถึงสภาพปัญหา การเปลี่ยนแปลง และเพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	1.1 ผู้บริหาร สถานศึกษา ประชุม ครู เพื่อวิเคราะห์ ถึงสภาพปัญหา การเปลี่ยนแปลง เพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
กำหนดนโยบาย และแนวทาง ในการพัฒนา การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ตามสภาพบริบท ของโรงเรียน โดยให้ครู มีส่วนร่วมในการเสนอ ความคิดเห็น	กำหนดนโยบาย และแนวทางในการ พัฒนาการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก ตามสภาพ บริบทของโรงเรียน	กำหนดนโยบาย และแนวทางในการ พัฒนาการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก ตามสภาพ บริบทของโรงเรียน เบื้องต้น โดยให้ครู เข้ามามีส่วนร่วม ในการเสนอความ คิดเห็น
1.2 ผู้บริหาร สถานศึกษากำหนด นโยบาย และแนวทางในการ ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิง บวก สร้างความเข้าใจ ให้ ครูเป็นไปในทิศทาง เดียวกัน	1.2 ผู้บริหาร สถานศึกษานำ ข้อเสนอแนะจาก คณะครู นำมากำหนด นโยบาย และแนวทาง ในการดำเนินการ เพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	1.2 ผู้บริหาร สถานศึกษาสรุป ข้อเสนอแนะจาก คณะครู กำหนด นโยบาย และแนวทางในการ ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก จากนั้นสื่อสาร กับคณะครูทุกคน ในโรงเรียน เพื่อสร้าง ความเข้าใจให้เป็นไป ในทิศทางเดียวกัน	1.2 ผู้บริหาร สถานศึกษาสรุป ข้อเสนอแนะจาก คณะครู นำมา กำหนดนโยบาย และแนวทาง ในการดำเนินการ เพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก จากนั้นจึงสื่อสารไป ถึงคณะครูทุกคน ในโรงเรียน เพื่อสร้าง ความเข้าใจให้เป็นไป ในทิศทางเดียวกัน
1.3 ผู้บริหาร สถานศึกษาวางแผน สนับสนุนทรัพยากร การศึกษา	1.3 ผู้บริหาร สถานศึกษาวางแผน สนับสนุนทรัพยากร การศึกษา	1.3 ผู้บริหาร สถานศึกษาวางแผน สนับสนุนทรัพยากร การศึกษา	1.3 ผู้บริหาร สถานศึกษาวางแผน สนับสนุนทรัพยากร การศึกษา

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
เพื่อสนับสนุนการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี และสภาพแวดล้อม ให้ เพียงพอ ทันสมัยและ ปลอดภัย มีมาตรฐาน	เพื่อสนับสนุน การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี อาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อม ปลอดภัย มีมาตรฐาน ตรงกับความต้องการ ของครูและนักเรียน ให้เกิดประสิทธิภาพ สูงสุด	เพื่อสนับสนุนการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี อาคาร สถานที่ และสภาพแวดล้อม ให้มีความเหมาะสม เพียงพอ ทันสมัย และปลอดภัยมี มาตรฐานตรงกับ ต้องการของครู และนักเรียน ให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด	เพื่อสนับสนุนการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี อาคาร สถานที่ และสภาพแวดล้อม ให้มีความเหมาะสม เพียงพอ ทันสมัย และปลอดภัยมี มาตรฐานตรงกับ ต้องการของครู และนักเรียน ให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด
1.4 ผู้บริหารวางแผนพัฒนาครูด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	1.4 ผู้บริหารวางแผนพัฒนาครูในการพัฒนาตนเองด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น การอบรมจิตวิทยาเชิงบวก	1.4 ผู้บริหารวางแผนพัฒนาครูในการพัฒนาตนเองด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น การอบรมเชิงปฏิบัติการจิตวิทยาเชิงบวก อบรมสร้าง Growth	1.4 ผู้บริหารวางแผนพัฒนาครูในการพัฒนาตนเองด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น การอบรมจิตวิทยาเชิงบวก อบรมสร้าง Growth Mindset ให้กับครู

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
		Mindset ให้กับครู	
1.5 ผู้บริหาร สถานศึกษา วางแผนการกำกับ ติดตามการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก โดยใช้รูปแบบ การนิเทศ ที่หลากหลาย เพื่อศึกษาปัญหา ที่เกิดขึ้น การติดตาม ตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน	1.5 ผู้บริหาร สถานศึกษา วางแผนการกำกับติดตาม การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้รูปแบบการ นิเทศที่หลากหลาย เพื่อศึกษาปัญหาที่ เกิดขึ้น โดยใช้ กระบวนการนิเทศ ที่วางแผนร่วมกัน ของผู้บริหาร สถานศึกษา ผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ รวมทั้งวางระบบการ ติดตาม ตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ในการกำกับติดตาม	1.5 ผู้บริหาร สถานศึกษา วางแผนการกำกับ ติดตามการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก โดยใช้ รูปแบบการนิเทศ ที่หลากหลาย เพื่อศึกษาปัญหา ที่เกิดขึ้น โดยใช้ กระบวนการนิเทศ ที่วางแผนร่วมกันของ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นิเทศและครูผู้รับ การนิเทศ รวมทั้ง วางระบบการติดตาม ตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ในการกำกับติดตาม	1.5 ผู้บริหาร สถานศึกษา วางแผนการกำกับ ติดตามการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก โดยใช้ รูปแบบการนิเทศ ที่หลากหลาย เพื่อศึกษาปัญหา ที่เกิดขึ้น โดยใช้ กระบวนการนิเทศ ที่วางแผนร่วมกัน ของผู้บริหาร สถานศึกษา ผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ รวมทั้งวางระบบ การติดตาม ตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ในการกำกับติดตาม

ขั้นที่ 2 การดำเนินการ

1. ผู้บริหารสถานศึกษา อบรมครูให้มีความรู้ ความเข้าใจในการ บริหารจัดการ ห้องเรียน เชิงบวก	1. ผู้บริหารสถานศึกษา อบรมครูให้มีความรู้ ความเข้าใจในการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	1. ผู้บริหาร สถานศึกษา อบรมครู ให้มีความรู้ความ เข้าใจในการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก	1. ผู้บริหาร สถานศึกษา อบรมครู ให้มีความรู้ความ เข้าใจในการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก
---	---	--	--

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
2. ผู้บริหารสถานศึกษา กำหนดแนวปฏิบัติการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ให้สอดคล้องกับความ หลากหลาย ของนักเรียนให้ เหมาะสม	2. ผู้บริหารสถานศึกษา กำหนดแนวปฏิบัติการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก โดยผู้บริหารและครู ร่วมกันปรับหลักสูตร และโครงสร้างเวลา เรียนให้สอดคล้องกับ ความหลากหลาย ของนักเรียนให้ เหมาะสม	2. ผู้บริหาร สถานศึกษากำหนด แนวปฏิบัติการ บริหารจัดการ ห้องเรียน เชิงบวก โดยผู้บริหารและครู ร่วมกันปรับหลักสูตร และโครงสร้างเวลา เรียนให้เหมาะสม	2. ผู้บริหาร สถานศึกษากำหนด แนวปฏิบัติการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก โดยผู้บริหารและครู ร่วมกันปรับหลักสูตร และโครงสร้างเวลา เรียนให้สอดคล้องกับ ความหลากหลายของ นักเรียนให้เหมาะสม
3. ครูจัดสภาพ บรรยากาศ ในห้องเรียนให้เป็น บรรยากาศเชิงบวก	3. ครูจัดสภาพ บรรยากาศในห้องเรียน ให้เป็นบรรยากาศ เชิงบวก	3. ครูจัดสภาพ บรรยากาศใน ห้องเรียนให้เป็น บรรยากาศเชิงบวก	3. ครูจัดสภาพ บรรยากาศใน ห้องเรียนให้เป็น บรรยากาศเชิงบวก
4. ครูออกแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการ ที่หลากหลาย โดยคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่าง บุคคล และออกแบบสื่อ การเรียนการสอน ที่ทันสมัยและ หลากหลาย	4. ครูออกแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการที่ หลากหลาย โดยคำนึงถึงความ แตกต่างระหว่างบุคคล และออกแบบสื่อ เรียนการสอนที่ทันสมัย และการเรียนการสอน ที่ทันสมัยและ หลากหลาย	4. ครูออกแบบ แผนการจัดการ เรียนรู้ด้วยวิธีการที่ หลากหลาย โดย คำนึงถึงความ แตกต่างระหว่าง บุคคล และออกแบบ สื่อการเรียนการสอน ที่ทันสมัยและ หลากหลาย	4. ครูออกแบบ แผนการจัดการ เรียนรู้ด้วยวิธีการ ที่หลากหลาย โดยคำนึงถึง ความแตกต่าง ระหว่างบุคคล และออกแบบสื่อ การเรียนการสอน ที่ทันสมัยและ หลากหลาย
5. ครูจัดกระบวนการ วัดและประเมินผลการ เรียนรู้ในการส่งเสริม	5. ครูจัดกระบวนการ วัดและประเมินผลการ เรียนรู้ในการส่งเสริม	5. ครูจัดกระบวนการ วัดและประเมินผล การเรียนรู้ในการ	5. ครูจัดกระบวนการ วัดและประเมินผล การเรียนรู้ในการ

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
การบริหารจัดการ ห้องเรียน เชิงบวก โดยใช้การวัด ตามสภาพจริง ด้วย เครื่องมือที่หลากหลาย	การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้การวัดตาม สภาพจริง เพื่อประเมิน ความก้าวหน้าของ ผู้เรียน และการแสดงออก ของผู้เรียนรายบุคคล ผ่านการปฏิบัติจริง ด้วยเครื่องมือ ที่หลากหลาย	ส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก โดยใช้ การวัดตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เพื่อประเมิน ความก้าวหน้า ของผู้เรียน และการแสดงออก ของผู้เรียนรายบุคคล ผ่านการปฏิบัติจริง ด้วยเครื่องมือ ที่หลากหลาย	ส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก โดยใช้ การวัดตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เพื่อประเมิน ความก้าวหน้า ของผู้เรียน และการแสดงออก ของผู้เรียนรายบุคคล ผ่านการปฏิบัติจริง ด้วยเครื่องมือ ที่หลากหลาย
6. ผู้บริหารสถานศึกษา มีประเมินผล ตรวจสอบ และประเมินผลการ บริหารจัดการ ห้องเรียน และรับฟัง ข้อเสนอแนะ รับฟัง ความคิดเห็นจากครู และนักเรียน	6. ผู้บริหารสถานศึกษา มีประเมินผล ตรวจสอบและ ประเมินผลการบริหาร จัดการห้องเรียนอย่าง สม่ำเสมอ และรับฟัง ข้อเสนอแนะ รับฟัง ความคิดเห็นจากครู และนักเรียน ปรับปรุง วิธีการตามความ เหมาะสม	6. ผู้บริหาร สถานศึกษา มีประเมินผล ตรวจสอบ และประเมินผลการ บริหารจัดการ ห้องเรียนอย่าง สม่ำเสมอ และรับฟัง ข้อเสนอแนะ รับฟัง ความคิดเห็นจากครู และนักเรียน ปรับปรุงวิธีการ ตามความเหมาะสม	6. ผู้บริหาร สถานศึกษา มีประเมินผล ตรวจสอบ และประเมินผล การบริหารจัดการ ห้องเรียน อย่างสม่ำเสมอ และรับฟัง ข้อเสนอแนะ รับฟัง ความคิดเห็นจากครู และนักเรียน ปรับปรุงวิธีการ ตามความเหมาะสม

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
ขั้นที่ 3 การนิเทศติดตาม ประเมินผล			
3.1 ผู้บริหาร สถานศึกษาแต่งตั้งผู้ทำ หน้าที่เป็นทีม ผู้นิเทศภายใน กำหนดเวลาการนิเทศ และสร้างเครื่องมือการ นิเทศการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิง บวก	3.1 ผู้บริหาร สถานศึกษาแต่งตั้ง ผู้ทำหน้าที่เป็นทีม ผู้นิเทศภายใน ได้แก่ รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ หรือ ครู หัวหน้างานวิชาการ หัวหน้าสาระการเรียนรู้ กำหนดเวลาการนิเทศ และสร้างเครื่องมือการ นิเทศการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวกที่เชื่อถือได้	3.1 ผู้บริหาร สถานศึกษาแต่งตั้ง ผู้ทำหน้าที่เป็นทีม ผู้นิเทศภายใน ได้แก่ รองผู้อำนวยการฝ่าย วิชาการ หรือ ครู หัวหน้างานวิชาการ หัวหน้าสาระ การเรียนรู้ กำหนดเวลา การนิเทศ และสร้าง เครื่องมือการนิเทศ การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ที่เชื่อถือได้	3.1 ผู้บริหาร สถานศึกษาแต่งตั้ง ผู้ทำหน้าที่เป็น ทีมผู้นิเทศภายใน ได้แก่ รอง ผู้อำนวยการฝ่าย วิชาการ หรือ ครู หัวหน้างานวิชาการ หัวหน้าสาระการ เรียนรู้ กำหนดเวลา การนิเทศ และสร้าง เครื่องมือการนิเทศ การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ที่เชื่อถือได้
3.2 ผู้บริหาร สถานศึกษาสร้างความ เข้าใจเกี่ยวกับการ นิเทศกำกับติดตามใน การบริหารจัดการ ห้องเรียน เชิงบวกแก่ครู	3.2 ผู้บริหาร สถานศึกษาสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับ การนิเทศกำกับติดตาม ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกแก่ครู และบุคลากร ร่วมกัน กำหนดความต้องการ และข้อตกลงร่วมกัน ในการนิเทศหรือกำกับ ติดตาม	3.2 ผู้บริหาร สถานศึกษาสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับ การนิเทศกำกับ ติดตามในการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวกแก่ครู ร่วมกันกำหนด ความต้องการและ ข้อตกลงร่วมในการ นิเทศ กำกับติดตาม	3.2 ผู้บริหาร สถานศึกษาสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับ การนิเทศกำกับ ติดตามในการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวกแก่ครู และบุคลากร ร่วมกัน กำหนดความต้องการ และข้อตกลงร่วมกัน ในการนิเทศหรือ กำกับติดตาม

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
3.3 ผู้บริหาร	3.3 ผู้บริหาร	3.3 ผู้บริหาร	3.3 ผู้บริหาร
สถานศึกษาดำเนินการ	สถานศึกษาดำเนินการ	สถานศึกษา	สถานศึกษา
เก็บรวบรวมข้อมูล	เก็บรวบรวมข้อมูล	ดำเนินการเก็บ	ดำเนินการเก็บ
นิเทศติดตาม เพื่อช่วย	นิเทศติดตาม เพื่อช่วย	รวบรวมข้อมูล	รวบรวมข้อมูล
ให้ครูสามารถ	ให้ครูสามารถ	นิเทศติดตาม	นิเทศติดตาม
จัดกิจกรรมการเรียนรู้	จัดกิจกรรมการเรียนรู้	เพื่อช่วยให้ครู	เพื่อช่วยให้ครู
ให้กับผู้เรียน	ให้กับผู้เรียนได้อย่างมี	สามารถ จัดกิจกรรม	สามารถ จัดกิจกรรม
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ประสิทธิภาพ	การเรียนรู้ให้กับ	การเรียนรู้ให้กับ
	ซึ่งผู้นิเทศจะคอย	ผู้เรียนได้อย่าง	ผู้เรียนได้อย่างมี
	แนะนำให้คำปรึกษา	มีประสิทธิภาพ	ประสิทธิภาพ
	ช่วยเหลือ		ซึ่งผู้นิเทศจะคอย
			แนะนำให้คำปรึกษา
			ช่วยเหลือให้ครู
			สามารถจัดกิจกรรม
			การเรียนรู้
			อย่างต่อเนื่องทำให้
			ได้ร่วมกันแก้ไขปัญหา
			ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจาก
			การปฏิบัติใช้การ
			บริหารจัดการ
			ห้องเรียนเชิงบวก

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล

4.1 ครูมีการสะท้อน	4.1 ครูมีการสะท้อน	4.1 ครูมีการสะท้อน	4.1 ครูมีการสะท้อน
ผลกลุ่ม PLC ร่วมกับ	ผลซึ่งกันและกันภายใน	ผลซึ่งกันและกัน	ผลซึ่งกันและกัน
ทีมผู้นิเทศภายใน	ในกลุ่ม PLC ร่วมกับ	ภายในกลุ่ม PLC	ภายในกลุ่ม PLC
	หัวหน้ากลุ่มสาระ	ร่วมกับหัวหน้า	ร่วมกับหัวหน้า
	การเรียนรู้ ทีมผู้นิเทศ	กลุ่มสาระการเรียนรู้	กลุ่มสาระการเรียนรู้
	ภายใน	ทีมผู้นิเทศภายใน	ทีมผู้นิเทศภายใน

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
4.2 ทีมผู้นิเทศภายใน สะท้อนผลจากการ นิเทศ กำกับ ติดตาม ในประเด็นเกี่ยวกับการ ดำเนินการบริหาร ห้องเรียนเชิงบวก ของครู	4.2 ทีมผู้นิเทศภายใน สะท้อนผลจากการ นิเทศ กำกับ ติดตาม ในประเด็นเกี่ยวกับ การดำเนินการบริหาร ห้องเรียนเชิงบวก ของครู	4.2 ทีมผู้นิเทศ ภายในสะท้อนผล จากการนิเทศ กำกับ ติดตาม ในประเด็นเกี่ยวกับ การดำเนินการ บริหารห้องเรียน เชิงบวกของครู	4.2 ทีมผู้นิเทศ ภายในสะท้อนผล จากการนิเทศ กำกับ ติดตาม ในประเด็น เกี่ยวกับการ ดำเนินการบริหาร ห้องเรียนเชิงบวก ของครู
4.3 ผู้บริหาร สถานศึกษาสะท้อนผล ถึงจุดเด่น จุดด้อยที่ ต้องพัฒนาให้กับครู รายบุคคล เพื่อให้ครู นำไปเป็นเป้าหมายใน การพัฒนาต่อไป	4.3 ผู้บริหาร สถานศึกษาสะท้อนผล ถึงจุดเด่น จุดด้อย ที่ต้องพัฒนาให้กับครู รายบุคคล เพื่อให้ครู นำไปเป็นเป้าหมาย ในการพัฒนาต่อไป	4.3 ผู้บริหาร สถานศึกษาสะท้อน ผลถึงจุดเด่น จุดด้อย ที่ต้องพัฒนาให้กับครู รายบุคคล เพื่อให้ครู นำไปเป็นเป้าหมาย ในการพัฒนาต่อไป	4.3 ผู้บริหาร สถานศึกษาสะท้อน ผลถึงจุดเด่น จุดด้อย ที่ต้องพัฒนาให้กับครู รายบุคคล เพื่อให้ครู นำไปเป็นเป้าหมาย ในการพัฒนาต่อไป
4.4 ผู้บริหาร สถานศึกษาเปิดพื้นที่ พิเศษในการสะท้อนผล ให้คณะครูทั้งโรงเรียน ได้เข้ามาร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนแนวทางใน การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ของ ครู	4.4 ผู้บริหาร สถานศึกษาเปิดพื้นที่ พิเศษในการสะท้อนผล เพื่อพัฒนา ให้คณะครู ทั้งโรงเรียนได้เข้า มาร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนแนวทาง ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ของครู	4.4 ผู้บริหาร สถานศึกษาเปิดพื้นที่ พิเศษในการสะท้อน ผล เพื่อพัฒนา อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ให้คณะครู ทั้งโรงเรียนได้เข้า มาร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนแนวทาง ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกของ ครู	4.4 ผู้บริหาร สถานศึกษาเปิดพื้นที่ พิเศษในการสะท้อน ผล เพื่อพัฒนา อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ให้คณะครู ทั้งโรงเรียนได้เข้า มาร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนแนวทาง ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ของครู

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
ขั้นที่ 5 การเสริมแรง			
5.1 ผู้บริหาร สถานศึกษาเสริมแรง ครูให้เห็นข้อดีของการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก เป็นเป้าหมาย ในการพัฒนาร่วมกัน ของโรงเรียน สร้างแรงบันดาลใจ ให้ ครูเกิดความมุ่งมั่น และเห็นถึงความสำคัญ ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	5.1 ผู้บริหาร สถานศึกษาสนใจ และเสริมแรงครู ให้เห็นข้อดีของการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก โดยการสร้างแรง บันดาลใจให้ครูเกิด ความมุ่งมั่น และเห็น ถึงความสำคัญ ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	5.1 ผู้บริหาร สถานศึกษาสนใจ และเสริมแรงครูให้ เห็นข้อดีของการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ห้องเรียนเชิงบวก ว่าเป็นส่วนหนึ่ง ของเป้าหมายในการ พัฒนาร่วมกัน ของโรงเรียน โดยการ สร้างแรงบันดาลใจ ให้ครูเกิดความมุ่งมั่น และเห็นถึง ความสำคัญในการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	5.1 ผู้บริหาร สถานศึกษาสนใจ และเสริมแรงครู ให้เห็นข้อดีของการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ห้องเรียนเชิงบวก ว่าเป็นส่วนหนึ่ง ของเป้าหมายในการ พัฒนาร่วมกัน ของโรงเรียน โดยการสร้างแรง บันดาลใจให้ครูเกิด ความมุ่งมั่น และเห็นถึง ความสำคัญในการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก
5.2 ผู้บริหาร สถานศึกษาเปิดโอกาส ให้ครูได้อบรม พัฒนา ตนเอง และคอยสนับสนุนครู ในด้านการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก	5.2 ผู้บริหาร สถานศึกษาเปิดโอกาส ให้ครูได้อบรม พัฒนา ตนเองตามความสนใจ และคอยสนับสนุนครู ในด้านการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก	5.2 ผู้บริหาร สถานศึกษาเปิด โอกาสให้ครูได้อบรม พัฒนาตนเอง และคอยสนับสนุนครู ในด้านการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวกตามที่ครู ต้องการ	5.2 ผู้บริหาร สถานศึกษาเปิด โอกาสให้ครูได้อบรม พัฒนาตนเอง ตามความสนใจ และคอยสนับสนุนครู ในด้านการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวกตามที่ครู ต้องการ

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
5.3 ผู้บริหาร สถานศึกษาเชื่อมโยง ผลการพัฒนาการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ของครูกับการประเมิน เลื่อน ขั้นเงินเดือน	5.3 ผู้บริหาร สถานศึกษาเชื่อมโยง ผลการพัฒนาการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ของครูกับการประเมิน เลื่อนขั้นเงินเดือนให้มี ความเหมาะสม	5.3 ผู้บริหาร สถานศึกษาเชื่อมโยง ผลการพัฒนาการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ของครูกับการ ประเมินเลื่อนขั้น เงินเดือนให้มี ความเหมาะสม	5.3 ผู้บริหาร สถานศึกษาเชื่อมโยง ผลการพัฒนาการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก ของครูกับการ ประเมินเลื่อนขั้น เงินเดือนให้มี ความเหมาะสม
5.4 ผู้บริหาร สถานศึกษาคอยให้ ความช่วยเหลือครูเกี่ยว กับการบริหารจัดการ ห้องเรียน เชิงบวก	5.4 ผู้บริหาร สถานศึกษาคอยให้ ความช่วยเหลือการ จัดการเรียนรู้ คอยให้ คำแนะนำครูในการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	5.4 ผู้บริหาร สถานศึกษาคอยให้ ความช่วยเหลือการ จัดการเรียนรู้ คอยให้ คำแนะนำครูในการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	5.4 ผู้บริหาร สถานศึกษาคอยให้ ความช่วยเหลือการ จัดการเรียนรู้ คอยให้ คำแนะนำครูในการ บริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก
5.5 ผู้บริหาร สถานศึกษาสร้างความ ภาคภูมิใจ ให้กับครู โดยการ ยกย่องชมเชย ครูที่มี ความมุ่งมั่น มีผลงาน โดดเด่น และเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์	5.5 ผู้บริหาร สถานศึกษาสร้างความ ภาคภูมิใจให้กับครู โดยการยกย่องชมเชย ครูที่มีความมุ่งมั่น มีผลงานโดดเด่น และเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ไปถึง ผู้ปกครอง	5.5 ผู้บริหาร สถานศึกษาสร้าง ความภาคภูมิใจให้กับ ครู โดยการยกย่อง ชมเชย ครูที่มีความ มุ่งมั่น มีผลงาน โดดเด่น และเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ไปถึง ผู้ปกครอง และผู้มี ส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ให้รับทราบถึง ความพยายามของครู	5.5 ผู้บริหาร สถานศึกษาสร้าง ความภาคภูมิใจให้กับ ครู โดยการยกย่อง ชมเชย ครูที่มีความ มุ่งมั่น มีผลงาน โดดเด่น และเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ไปถึง ผู้ปกครอง และผู้มี ส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ให้รับทราบถึง ความพยายามของครู

ตาราง 13 แสดงการสังเคราะห์ผลผลิตการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการศึกษาจากสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
1. ด้านสภาพแวดล้อมเชิงบวก			
1. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีความร่มรื่น สวยงาม สะดวกที่ชวนให้อยากเรียนรู้	1. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีความร่มรื่น สวยงาม สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก ที่ชวนให้อยากเรียนรู้	1. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่สวยงาม ถูกสุขลักษณะ สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก	1. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ร่มรื่น สวยงาม ถูกสุขลักษณะ สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก ที่ชวนให้อยากเรียนรู้
2. ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น	2. ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น	2. ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น	2. ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น
3. ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยและมีความสุขในการเรียน มีสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้และสร้างสรรค์	3. ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยและมีความสุขในการเรียน มีสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้และสร้างสรรค์	3. ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยและมีความสุขในการเรียน มีสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้และสร้างสรรค์	3. ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยและมีความสุขในการเรียน มีสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้และสร้างสรรค์
2. ด้านความสัมพันธ์เชิงบวก			
1. สร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวก	1. สร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวกด้วยความ	1. สร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวก	1. สร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวก

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
ด้วยความเอาใจใส่ ให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน การเรียนรู้ ทางวิชาการ และเสริมสร้าง พัฒนาการ ด้านจิตพิสัย	เอาใจใส่ เป็นการทำให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการเรียนรู้ทาง วิชาการ และเสริมสร้างการรู้จัก ที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกัน ในสังคมของเพื่อนร่วม ชั้นได้	ด้วยความเอาใจใส่ เป็นการทำให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมข ในการเรียนรู้ ทางวิชาการ และเสริมสร้าง พัฒนาการด้านจิต พิสัย คือ การรู้จัก ที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ ร่วมกันในสังคม ของเพื่อนร่วมชั้นได้	ด้วยความเอาใจใส่ เป็นการทำให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการ เรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้าง พัฒนาการ ด้านจิตพิสัย คือ การรู้จักที่จะเข้าใจ ผู้อื่น และสามารถ อยู่ร่วมกันในสังคม ของเพื่อนร่วมชั้นได้
2. ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ มีอารมณ์ด้านบวก เรียนรู้ อย่างสนุกสนาน เกิดความผูกพัน กับผู้เรียนด้วยกัน และกับผู้สอน	2. ผู้เรียนมีแรงจูงใจ จากภายใน มีอารมณ์ ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ ได้อย่างสนุกสนาน เกิดความผูกพันกับ ผู้เรียนและกับผู้สอน	2. ผู้เรียนเกิด แรงจูงใจจากภายใน มีอารมณ์ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ได้อย่าง สนุกสนาน เกิดความ ผูกพันกับผู้เรียน ด้วยกันและกับผู้สอน	2. ผู้เรียนเกิด แรงจูงใจจากภายใน มีอารมณ์ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ได้ อย่างสนุกสนาน เกิดความผูกพัน กับผู้เรียนด้วยกัน และกับผู้สอน
3. ด้านคุณภาพผู้เรียน			
3.1 ผู้เรียนมีความ กระตือรือร้น และมีส่วนร่วมใน กิจกรรมต่าง ๆ	3.1 ผู้เรียนมีความ กระตือรือร้นในการ เรียน และมีส่วนร่วมใน กิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนมากขึ้น	3.1 ผู้เรียนมีความ กระตือรือร้น ในการเรียน และมีส่วนร่วม ในกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนมากขึ้น	3.1 ผู้เรียนมีความ กระตือรือร้น ในการเรียน และมีส่วนร่วม ในกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนมากขึ้น

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
3.2 ผู้เรียนแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ช่วยเสริมสร้างทักษะ การคิด และการเรียนรู้ ด้วยตัวเอง	3.2 ผู้เรียนแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ช่วยเสริมสร้างทักษะ การคิดเชิงวิพากษ์ และ การเรียนรู้ ด้วยตัวเอง	3.2 ผู้เรียน แลกเปลี่ยนความ คิดเห็น ช่วยเสริมสร้างทักษะ การคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking) และการเรียนรู้ ด้วยตัวเอง	3.2 ผู้เรียน แลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ช่วยเสริมสร้างทักษะ การคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking) และการเรียนรู้ ด้วยตัวเอง
3.3 ผู้เรียนมีผล การเรียนรู้ที่ดีขึ้น เนื่องจากมี สภาพแวดล้อมที่เอื้อ ต่อการเรียนรู้ และมีแรงจูงใจ ในตัวเอง	3.3 ผู้เรียนมีผล การเรียนรู้ที่ดีขึ้น เนื่องจากมี สภาพแวดล้อมที่เอื้อ ต่อการเรียนรู้ และมีแรงจูงใจ ในตัวเอง	3.3 ผู้เรียนมีผล การเรียนรู้ที่ดีขึ้น เนื่องจากมี สภาพแวดล้อมที่เอื้อ ต่อการเรียนรู้ และมีแรงจูงใจ ในตัวเอง	3.3 ผู้เรียนมีผลการ เรียนรู้ที่ดีขึ้น เนื่องจาก มีสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และมีแรงจูงใจ ในตัวเอง
4. ด้านพฤติกรรมเชิงบวก			
1. มีการสื่อสารที่ดี ระหว่างครู และนักเรียน ใช้คำพูดสุภาพ และให้คำชื่นชม	1. ครูและนักเรียน มีการสื่อสารที่ดี ระหว่างกัน และการให้คำชื่นชม	1. มีการสื่อสารที่ดี ระหว่างครูและ นักเรียน ครูให้ คำชื่นชมนักเรียน เสมอ	1. มีการสื่อสารที่ดี ระหว่างครูและ นักเรียน และการให้ คำชื่นชม
2. ครูเข้าใจ ความต้องการของ นักเรียนได้ดีขึ้น	2. ครูสามารถเข้าใจ และตอบสนองต่อ ความต้องการของ นักเรียนได้ดีขึ้น	2. ครูเข้าใจ และตอบสนองต่อ ความต้องการของ นักเรียนได้ดีขึ้น	2. ครูสามารถเข้าใจ และตอบสนองต่อ ความต้องการของ นักเรียนได้ดีขึ้น
3. นักเรียนมีพฤติกรรม ที่เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครู และเพื่อน	3. นักเรียนมีพฤติกรรม ที่เหมาะสม มีความเคารพต่อครู และเพื่อน	3. นักเรียนมี พฤติกรรมที่ เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครู	3. นักเรียนมี พฤติกรรมที่ เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครู

โรงเรียน 1	โรงเรียน 2	โรงเรียน 3	สรุป
		และเพื่อนร่วมชั้น	และเพื่อนร่วมชั้น
4. ผู้เรียน กล้าแสดงออก	4. ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก	4. ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระ ในความคิด และการปฏิบัติ	4. ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระ ในความคิด และการปฏิบัติ
5. ผู้เรียน มีการพัฒนาการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น และแสดงออก ทางอารมณ์ในทางที่ เหมาะสม	5. ผู้เรียน มีทักษะ ทางสังคม เช่น การทำงานร่วมกัน การแก้ปัญหา และการแสดงออก ทางอารมณ์ในทาง ที่เหมาะสม	5. ผู้เรียน มีการพัฒนาทักษะ ทางสังคม เช่น การทำงานร่วมกัน การแก้ปัญหาในทาง ที่เหมาะสม	5. ผู้เรียน มีการพัฒนาทักษะ ทางสังคม เช่น การทำงานร่วมกัน การแก้ปัญหา และการแสดงออก ทางอารมณ์ในทาง ที่เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบและการตรวจสอบรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาและการสร้างคู่มือการใช้และตรวจสอบคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1.1 ได้แก่ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ขั้นที่ 1.2 ผลการศึกษาแนวทางการบริหารรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และขั้นที่ 1.3 ผลการศึกษาแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการศึกษาจากสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice¹) มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการยกย่องรูปแบบ มีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 2.1 ผลการยกย่องรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

การยกย่องรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

ผู้วิจัยนำผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย

1. ผลของการสังเคราะห์ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย โดยพิจารณาจากประเด็นที่มีค่าความถี่ตั้งแต่ 2 ขึ้นไป นำมายกย่องรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

2. ผลของการสังเคราะห์กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และจากการศึกษาจากสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) มายกย่องรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

3. ผลของการสังเคราะห์ผลผลิตการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และจากการศึกษาจากสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) มายกย่องรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

โดยสามารถสรุปผลการสังเคราะห์แนวทางรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และการศึกษาสถานศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ดังนี้

ตาราง 14 แสดงผลการสังเคราะห์แนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จากการสังเคราะห์

เอกสารและงานวิจัย การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และการศึกษาสถานศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

จากการสังเคราะห์แนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับองค์ประกอบของแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา 3) ผลผลิตการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สรุปได้ดังนี้

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
องค์ประกอบที่ 1	1. คุณลักษณะ	1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มี	1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มี	1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา
ปัจจัยสนับสนุน	ของผู้บริหารสถานศึกษา	วิสัยทัศน์ มีความสามารถ ใน	วิสัยทัศน์ สามารถวางแผน	มีวิสัยทัศน์ มีความสามารถ
การบริหารจัดการ	คือ ผู้บริหารควรเป็น	การวางแผนกำหนดนโยบาย	กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ	ในการวางแผนกำหนด
ห้องเรียนเชิงบวกของครู	แกนนำ มีภาวะผู้นำ	มีเป้าหมาย	นโยบายและเป้าหมาย	นโยบายและเป้าหมาย
โรงเรียนมัธยมศึกษา	ทางวิชาการ มีวิสัยทัศน์	ในการบริหารจัดการห้องเรียน	ในการบริหารจัดการโรงเรียน	ในการบริหารจัดการห้องเรียน
1. ด้านบุคคลที่ส่งเสริม	เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง	เชิงบวกของโรงเรียน	1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา	เชิงบวกของโรงเรียน
การบริหารจัดการ	มีความสามารถในการนำ	1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา	มีความรู้ความเข้าใจในการ	1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา
	ความรู้ แนวคิดและวิธีการ	มีความรู้ความเข้าใจ	บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	มีความรู้ความเข้าใจ
	ที่มีประสิทธิภาพมาใช้	ในการบริหารจัดการห้องเรียน	ส่งเสริมและสนับสนุนครู	ในการบริหารจัดการห้องเรียน
	สร้างขวัญกำลังใจ	เชิงบวก สนับสนุนครู	ให้พัฒนาตนเอง	เชิงบวก และส่งเสริม
	ให้คำปรึกษาที่ดี	1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา มี	1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา มี	สนับสนุนครูให้พัฒนาตนเอง

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
	ในการแก้ปัญหา มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการ มีความสามารถจัดการ มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ ส่งเสริมสนับสนุน ให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแล รวมทั้งกำกับติดตาม ให้มีการดำเนินงาน ตามแผน ตลอดจน มีการอำนวยความสะดวกให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ	ความสามารถในการสื่อสาร ประสานงาน มีส่วนร่วมของเครือข่ายของสถานศึกษา ให้เกิดความร่วมมือ ทั้งภายใน และนอกสถานศึกษา ในการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน ชุมชน ผู้ประกอบการ หน่วยงาน ภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อสร้างเครือข่ายให้เกิดความร่วมมือ ทั้งภายในและนอกสถานศึกษา	ความสามารถในการ ประสานงาน เปิดโอกาสให้เกิด การมีส่วนร่วมของครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ชุมชน ผู้ประกอบการ หน่วยงาน ภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อสร้างเครือข่ายให้เกิดความร่วมมือ ทั้งภายในและนอกสถานศึกษา	สนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ต่อครูในการพัฒนาตนเองให้ สามารถออกแบบและบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครู 1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา มีความสามารถในการสื่อสาร ประสานงาน เปิดโอกาสให้ เกิดการมีส่วนร่วมของ เครือข่ายของสถานศึกษาให้ เกิดความร่วมมือ ทั้งภายใน และนอกสถานศึกษา ในการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก
2. คุณลักษณะของครู คือ				
		2.1 ครูมีความรู้ความเข้าใจ	2.1 ครูมีความรู้ความเข้าใจ	2.1 ครูมีความรู้ความเข้าใจ

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	เกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เป็นนักจัดการเรียนรู้ที่ดี	2.2 ครูมีความสามารถออกแบบ บริหารจัดการเรียนรู้ได้ เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน	เกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก 2.2 ครูมีความสามารถ ออกแบบบริหารจัดการเรียนรู้ ได้เหมาะสม และมีทักษะ เกี่ยวกับการออกแบบ การจัดการเรียนรู้ที่ หลากหลาย ตามศักยภาพ ของผู้เรียน
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประสิทธิภาพของครู	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประสิทธิภาพของครู	2.3 ครูเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ให้กับผู้เรียน จัดสภาพ หรือบรรยากาศในชั้นเรียน ให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้	2.3 ครูเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ให้กับผู้เรียน จัดสภาพ หรือบรรยากาศในชั้นเรียน ให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้	2.3 ครูเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการ เรียนรู้ให้กับผู้เรียน จัดสภาพ หรือบรรยากาศในชั้นเรียน ให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประสิทธิภาพของครู	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประสิทธิภาพของครู	2.4 ครูมีความรู้ ความสามารถในการ แสวงหาความรู้ มีการพัฒนา ตนเองอย่างต่อเนื่อง	2.4 ครูมีความรู้ ความสามารถในการ แสวงหาความรู้ มีการพัฒนา ตนเองอย่างต่อเนื่อง	2.4 ครูมีความรู้ ความสามารถในการ แสวงหาความรู้ มีการพัฒนา ตนเองอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
	ตามศักยภาพของผู้เรียน พัฒนาตนเองอยู่เสมอ มี ทักษะด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร มีความสามารถในการ จัดทำสื่อ	อย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ 2.5 ครูเป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ มีอัธยาศัยที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นผู้ที่ คอยแนะนำ ให้คำปรึกษากับ นักเรียน	2.5 ครูเป็นผู้ที่เข้าใจ รู้จักนักเรียน และเป็น แบบอย่างที่ดี	2.4 ครูมีความสามารถในการ แสวงหาความรู้ มีการพัฒนา ตนเองอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ 2.5 ครูเป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ มีอัธยาศัยที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นผู้ที่ คอยแนะนำ ให้คำปรึกษากับ นักเรียน
องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการ บริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียน มัธยมศึกษา	2. ด้านสภาพแวดล้อม ที่ส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก คือ สิ่งแวดล้อมภายใน และภายนอกเอื้อต่อ การเรียนรู้ของผู้เรียน ที่ส่งเสริมการสร้าง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ด้วยกัน และผู้เรียน	2. ด้านสภาพแวดล้อม ที่ส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก 2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา 2.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสภาพแวดล้อมทาง กายภาพที่เป็นวัสดุ เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน ห้องประกอบ ครูภัณฑ์	2. ด้านสภาพแวดล้อม ที่ส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก 2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา 2.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสภาพแวดล้อม ทางกายภาพที่เป็นวัสดุ เช่น บริเวณโรงเรียน อาคาร เรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน ห้องประกอบ ครูภัณฑ์ และวัสดุอุปกรณ์	2. ด้านสภาพแวดล้อม ที่ส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก 2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา 2.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสภาพแวดล้อม ทางกายภาพที่เป็นวัสดุ เช่น บริเวณโรงเรียน อาคาร เรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน ห้องประกอบ

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
		เป็นผู้อำนวยความสะดวกดูแล ช่วยเหลือให้ผู้เรียน มีความปลอดภัย และเกิดการเรียนรู้	ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	เป็นผู้อำนวยความสะดวกดูแล ช่วยเหลือให้ผู้เรียนมีความ ปลอดภัยและเกิดการเรียนรู้
องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียน มัธยมศึกษา	3. ด้านสื่อและเทคโนโลยี ที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก คือ สื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย เหมาะสมกับระดับ ของผู้เรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับผู้เรียน	3. ด้านสื่อและเทคโนโลยี ที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก 3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาวางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพ มีคุณภาพ ครบคลุมทั้งโรงเรียน ให้ครูและนักเรียนสามารถใช้งานได้ 3.2 ผู้บริหารสนับสนุนอุปกรณ์ทางดิจิทัลที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ เช่น คอมพิวเตอร์	3. ด้านสื่อและเทคโนโลยี ที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก 3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาวางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพ ครบคลุมทั้งโรงเรียน ให้ครูและนักเรียนสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา 3.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนอุปกรณ์ทางดิจิทัลที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ 3.3 ผู้บริหารสถานศึกษา มีระบบบริหารจัดการสารสนเทศ และฐานข้อมูล	

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
		สารสนเทศ	ในรูปแบบออนไลน์	ในรูปแบบออนไลน์
		3.4 ครุมีระบบบริหารจัดการ	3.4 ครุมีระบบบริหารจัดการ	3.4 ครุมีการจัดการ
		สารสนเทศ	สารสนเทศ รูปแบบออนไลน์	สารสนเทศ และฐานข้อมูล
		และฐานข้อมูลในรูปแบบ	3.5 ครุมีช่องทางออนไลน์	ในรูปแบบออนไลน์ที่ครู
		ออนไลน์ที่ครูสามารถ	ที่ครูสามารถใช้สื่อสารกับผู้เรียน	สามารถใช้จัดเก็บเอกสาร
		ใช้จัดเก็บเอกสาร ผลงาน	และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่	ผลงาน และข้อมูลต่าง ๆ ได้
		และข้อมูลต่าง ๆ ของโรงเรียน	ผลงาน ความรู้สู่สาธารณะได้	3.5 ครุมีช่องทางออนไลน์
		ได้		ที่ครูสามารถใช้สื่อสารกับ
		3.5 ครุมีช่องทางออนไลน์		ผู้เรียน และผู้ปกครอง
		ที่ครูสามารถใช้สื่อสารกับ		และใช้เผยแพร่ผลงาน
		ผู้เรียน และผู้ปกครอง		ความรู้สู่สาธารณะได้
องค์ประกอบที่ 1	4. ด้านโครงสร้างการบริหาร	4. ด้านโครงสร้างการบริหาร	4. ด้านโครงสร้างการบริหาร	4. ด้านโครงสร้างการบริหาร
ปัจจัยสนับสนุนการ	บริหารที่ส่งเสริมการ	ที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ	ส่งเสริมการบริหารจัดการ	ที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ
บริหารจัดการห้องเรียน	บริหารจัดการห้องเรียน	ห้องเรียนเชิงบวก	ห้องเรียนเชิงบวก	ห้องเรียนเชิงบวก
เชิงบวกของครูโรงเรียน	เชิงบวก คือ การกำหนด	4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มีการ	4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มีการ	4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา
มัธยมศึกษา	สายบังคับบัญชา ตำแหน่ง	มีการแต่งตั้งครูผู้มี	แต่งตั้งครูผู้มีความสามารถสูง	มีการแต่งตั้งครูผู้มี
4. ด้านโครงสร้างการ	บทบาทหน้าที่ในการทำงาน	ความสามารถสูงเป็นผู้ช่วย	เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ เพื่อช่วย	ความสามารถสูงเป็นผู้ช่วย
บริหารที่ส่งเสริมการ	และกฎระเบียบข้อบังคับ	ผู้อำนวยการ เพื่อช่วย	ผู้บริหารในการบริหารงานแต่	ผู้อำนวยการ เพื่อช่วย

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
บริหารจัดการห้องเรียน	ในองค์กรที่เป็นระบบ	ผู้บริหารในการบริหารงาน	ละฝ่าย และประสานงานกับ	ผู้บริหารในการบริหารงาน
เชิงบวก	ระเบียบและมีมาตรฐาน	แต่ละฝ่าย และประสานงาน	คณะครู	แต่ละฝ่าย และประสานงาน
	การดำเนินงาน	กับคณะครู	4.2 ผู้บริหารสถานศึกษา มีการ	กับคณะครู
	ผ่านการควบคุมที่เหมาะสม	4.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ตั้ง	ตั้งทีมสนับสนุนการจัดการ	4.2 ผู้บริหารสถานศึกษา
	เพื่อให้องค์การประสบ	ทีมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้	เรียนรู้เป็นแกนนำครู	มีการตั้งทีมสนับสนุนการ
	ความสำเร็จตามเป้าหมาย	เป็นแกนนำครู	ในการบริหารจัดการห้องเรียน	จัดการเรียนรู้เป็นแกนนำครู
	ความสำเร็จตามเป้าหมาย	ในการบริหารจัดการห้องเรียน	เชิงบวกและใช้เทคนิคการ	ในการบริหารจัดการห้องเรียน
	ที่วางไว้	เชิงบวกและใช้เทคนิคการ	สอนใหม่ๆเพื่อเผยแพร่ให้	เชิงบวกและใช้เทคนิค
		สอนใหม่ ๆ	คณะครูในโรงเรียนต่อไป	การสอนใหม่ๆเพื่อเผยแพร่
				ให้กับคณะครูในโรงเรียน
				ต่อไป
องค์ประกอบที่ 1	5. ด้านงบประมาณที่	5. ด้านงบประมาณที่ส่งเสริม	5. ด้านงบประมาณที่ส่งเสริม	5. ด้านงบประมาณที่ส่งเสริม
ปัจจัยสนับสนุนการ	ส่งเสริมการบริหารจัดการ	การบริหารจัดการห้องเรียน	การบริหารจัดการห้องเรียน	การบริหารจัดการห้องเรียน
บริหารจัดการห้องเรียน	ห้องเรียนเชิงบวก คือ	เชิงบวก	เชิงบวก	เชิงบวก
เชิงบวกของครูโรงเรียน	ผู้บริหารจะต้องเข้าใจ	5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา
มัธยมศึกษา	หลักการของการจัดหาเงิน	ศึกษาข้อมูลการจัดสรร	ศึกษาข้อมูลการจัดสรร	ศึกษาข้อมูลการจัดสรร
5. ด้านงบประมาณที่	มีการวางแผนการใช้	งบประมาณล่วงหน้าก่อน	งบประมาณแจ้งให้ครูทราบ	งบประมาณแจ้งให้ครูทราบ
ส่งเสริมการบริหาร	งบประมาณให้เหมาะสม	และแจ้งให้ครูทราบ	ในเรื่องนโยบาย แผนพัฒนา	ในเรื่องนโยบาย แผนพัฒนา

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
จัดการห้องเรียน	การใช้ไปของเงิน รวมถึง	ในเรื่องนโยบาย แผนพัฒนา	มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน	มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
เชิงบวก	การควบคุมทางการเงิน	มาตรฐานการศึกษา	หลักเกณฑ์ขั้นต้น และวิธีการ	พื้นฐาน หลักเกณฑ์ขั้นต้น
	เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุด	ขั้นพื้นฐาน หลักเกณฑ์	จัดสรรงบประมาณ	และวิธีการจัดสรรงบประมาณ
		ขั้นตอน และวิธีการจัดสรร	5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา	5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา
		งบประมาณ	วางแผนจัดสรรงบประมาณ	วางแผนจัดสรรงบประมาณ
		5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา	ในการดำเนินงานและสนับสนุน	ในการดำเนินงานและ
		วางแผนจัดสรรงบประมาณ	การบริหารจัดการห้องเรียน	สนับสนุนการบริหารจัดการ
		ในการดำเนินงานและ	บวก สนับสนุนในสิ่งที่ครู	ห้องเรียนเชิงบวก
		สนับสนุนการบริหารจัดการ	ต้องการเพิ่มเติม	โดยพิจารณาจากบริบทความ
		ห้องเรียนเชิงบวก	5.3 ผู้บริหารสถานศึกษาและครู	พร้อมของโรงเรียนตนเองก่อน
		โดยพิจารณาจากบริบทความ	จัดทำแผนการใช้งบประมาณ	และสนับสนุนในสิ่งที่ครู
		พร้อมของโรงเรียนตนเองก่อน	กำหนดปฏิบัติเป็นปฏิบัติงาน	ต้องการเพิ่มเติม
		และสนับสนุนในสิ่งที่ครู	รายเดือนให้ขึ้นไปตาม	ด้านการพัฒนาการบริหาร
		ต้องการเพิ่มเติม	แผนปฏิบัติการประจำปี	จัดการห้องเรียนเชิงบวก
		5.3 ผู้บริหารสถานศึกษา	งบประมาณแล้ว สรุปแยกเป็น	ตามโครงการที่มีการเสนอมา
		และครูจัดทำแผนการใช้	รายได้ไตรมาสเป็น งบประมาณ	5.3 ผู้บริหารสถานศึกษา
		งบประมาณรายไตรมาส	งบอุดหนุน งบลงทุน	และครูจัดทำแผนการใช้
		โดยกำหนดปฏิบัติเป็นปฏิบัติงาน	5.4 ผู้บริหารสถานศึกษาและครู	งบประมาณรายได้ไตรมาส

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
		รายเดือนให้เป็นไปตาม แผนปฏิบัติการประจำปี งบประมาณแล้วสรุปแยกเป็น รายไตรมาสเป็น งบประมาณ งบอุดหนุน งบลงทุน (แยก เป็นค่าครุภัณฑ์และค่า ก่อสร้าง) และงบดำเนินงาน 5.4 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูจัดทำรายละเอียดแผน งบประมาณ แผนงาน โครงการ ให้ความ เชื่อมโยงกับงบดำเนินงาน การบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก	จัดทำรายละเอียดแผน งบประมาณ แผนงาน งาน/โครงการ ให้ความ เชื่อมโยงกับการดำเนินงาน สนับสนุนการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก 5.5 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรร งบประมาณตามสัดส่วนให้ เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มสาระ การเรียนรู้ หรือกลุ่มงาน โดยพิจารณาจากความจำเป็น และความสอดคล้องกับจุดเน้น ของโรงเรียนด้านการพัฒนา การบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกตามโครงการที่มี การเสนอมา	โดยกำหนดปฏิทินปฏิบัติงาน รายเดือนให้เป็นไปตาม แผนปฏิบัติการประจำปี งบประมาณแล้วสรุปแยกเป็น รายไตรมาสเป็น งบประมาณ งบอุดหนุน งบลงทุน (แยกเป็นค่าครุภัณฑ์และค่า ก่อสร้าง) และงบดำเนินงาน (ตามนโยบายพิเศษ) 5.4 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูจัดทำรายละเอียดแผน งบประมาณ แผนงาน งาน/โครงการ ให้ความ เชื่อมโยงกับการดำเนินงาน สนับสนุนการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก 5.5 ผู้บริหารสถานศึกษา จัดสรรงบประมาณตาม สัดส่วนที่เหมาะสมกับ

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
	แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือกลุ่มงาน โดยพิจารณา จากความจำเป็น และความสอดคล้องกับ จุดเน้นของโรงเรียน	แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีและอนุมัติการใช้ งบประมาณของสถานศึกษา ตามประเภทและรายการตามที่ ได้รับงบประมาณ	5.6 ผู้บริหารและครู เบิกจ่าย งบประมาณประเภทต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีและอนุมัติการใช้ งบประมาณของสถานศึกษา	สัดส่วนที่เหมาะสมกับแต่ละ กลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือกลุ่ม งาน โดยพิจารณาจากความ จำเป็น และความสอดคล้อง กับจุดเน้นของโรงเรียน
	5.6 ผู้บริหารและครู เบิกจ่าย งบประมาณประเภทต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีและอนุมัติการใช้ งบประมาณของสถานศึกษา	5.7 ผู้บริหารและครูจัดทำ แผนการตรวจสอบ ติดตามผล การดำเนินงานตามข้อตกลง การให้บริการผลิต ของสถานศึกษาให้เป็นไป ตามแผนปฏิบัติการประจำปี งบประมาณ และแผนการใช้ งบประมาณรายไตรมาส	5.7 ผู้บริหารและครูจัดทำ แผนการตรวจสอบ ติดตามผล การดำเนินงานตามข้อตกลง การให้บริการผลิต ของสถานศึกษาให้เป็นไป ตามแผนปฏิบัติการประจำปี งบประมาณ และแผนการใช้ งบประมาณรายไตรมาส	5.6 ผู้บริหารและครู เบิกจ่าย งบประมาณประเภทต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีและอนุมัติการใช้ งบประมาณของสถานศึกษา ตามประเภทและรายการ ตามที่ได้รับงบประมาณ
	5.7 ผู้บริหารและครูจัดทำ แผนการตรวจสอบ ติดตามผล การดำเนินงานตามข้อตกลง การให้บริการผลิต ของสถานศึกษาให้เป็นไป ตามแผนปฏิบัติการประจำปี งบประมาณ และแผนการใช้ งบประมาณรายไตรมาส	5.8 ผู้บริหารและครูจัดทำ ข้อเสนอผลการตรวจสอบ ติดตาม และนิเทศ พร้อมทั้ง เสนอข้อปัญหาที่อาจทำให้ การดำเนินงานไม่ประสบ	5.8 ผู้บริหารและครูจัดทำ ข้อเสนอผลการตรวจสอบ ติดตาม และนิเทศ พร้อมทั้ง เสนอข้อปัญหาที่อาจทำให้ การดำเนินงานไม่ประสบ	5.7 ผู้บริหารและครูจัดทำ แผนการตรวจสอบ ติดตามผล การดำเนินงานตามข้อตกลง การให้บริการผลิตของ สถานศึกษาให้เป็นไปตาม แผนปฏิบัติการประจำปี
	5.8 ผู้บริหารและครูจัดทำ			

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
		ข้อสรุปผลการตรวจสอบ ติดตาม และนิเทศ พร้อมทั้ง เสนอข้อปัญหาที่อาจทำให้ การดำเนินงานไม่ประสบ ผลสำเร็จ	ผลสำเร็จ เร่งแก้ปัญหา ได้ทันสถานการณ์	งบประมาณ และแผนการใช้ งบประมาณรายไตรมาส 5.8 ผู้บริหารและครูจัดทำ ข้อสรุปผลการตรวจสอบ ติดตาม และนิเทศ พร้อมทั้ง เสนอข้อปัญหาที่อาจทำให้ การดำเนินงานไม่ประสบ ผลสำเร็จ เพื่อเร่งแก้ปัญหาได้ ทันสถานการณ์
องค์ประกอบที่ 1	6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริม	6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริม	6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริม	6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริม
ปัจจัยสนับสนุนการ	การบริหารจัดการ	การบริหารจัดการที่ส่งเสริม	การบริหารจัดการที่ส่งเสริม	การบริหารจัดการที่ส่งเสริม
บริหารจัดการห้องเรียน	ห้องเรียนเชิงบวก คือ	เชิงบวก	เชิงบวก	เชิงบวก
เชิงบวกของครูโรงเรียน	มีการส่งเสริม สนับสนุน	6.1 คณะกรรมการการศึกษา	6.1 คณะกรรมการการศึกษา	6.1 คณะกรรมการการศึกษา
มัธยมศึกษา	และประสานความร่วมมือ	ขั้นพื้นฐาน กำกับการ	ขั้นพื้นฐาน กำกับการ	ขั้นพื้นฐาน กำกับการ
6. ด้านเครือข่าย	ในการพัฒนาทางวิชาการ	ดำเนินการของสถานศึกษาให้	ดำเนินการของสถานศึกษาให้	ดำเนินการของสถานศึกษาให้
ที่ส่งเสริมการบริหาร	ระหว่างสถานศึกษา บุคคล	สอดคล้องกับกฎหมาย กฏ	สอดคล้องกับกฎหมาย กฏ	สอดคล้องกับกฎหมาย กฏ
จัดการห้องเรียนเชิงบวก	ครอบครัว ชุมชน	ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง	ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง	ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง
	และองค์กรอื่นที่จัด	และนโยบาย ของ	และนโยบาย ของ	และนโยบาย ของ

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
การศึกษา ให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา	กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาระดับปริญญาตรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และความต้องการของชุมชน และท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการ กิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา 6.2 เครือข่ายผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเสนอแนะแนวทางการพัฒนาห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียน สนับสนุนกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก 6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยาสถานพยาบาล มีส่วนเข้ามาช่วยในการสนับสนุน การให้องค์ความรู้ให้กับโรงเรียน เกี่ยวกับจิตวิทยาเชิงบวก 6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า มี	กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาระดับปริญญาตรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และความต้องการของชุมชน และท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการ กิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา 6.2 เครือข่ายผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเสนอแนะแนวทางการพัฒนาห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียน สนับสนุนกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก 6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยาสถานพยาบาล มีส่วนเข้ามาช่วยในการสนับสนุน การให้องค์ความรู้ให้กับโรงเรียน เกี่ยวกับจิตวิทยาเชิงบวก 6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า มี	กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาระดับปริญญาตรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และความต้องการของชุมชน และท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการ กิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา 6.2 เครือข่ายผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเสนอแนะแนวทางการพัฒนาห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียน และให้การสนับสนุนกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกให้นักเรียน 6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า มี	

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
		6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา สถานพยาบาล มีส่วนเข้ามาช่วยในการ สนับสนุน การให้องค์ความรู้ ให้กับโรงเรียนเกี่ยวกับ จิตวิทยาเชิงบวก	ส่วนช่วยในการระดมทุน สนับสนุน การสร้างบรรยากาศ เชิงบวก สนับสนุนอุปกรณ์สื่อ เทคโนโลยีเชิงบวก และทุนการศึกษาให้กับโรงเรียน	6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา สถานพยาบาล มีส่วนเข้ามาช่วยในการ สนับสนุน การให้องค์ความรู้ ให้กับโรงเรียนเกี่ยวกับ จิตวิทยาเชิงบวก
		6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า มีส่วนช่วยในการระดมทุน สนับสนุน การสร้าง บรรยากาศเชิงบวก สนับสนุน อุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีเชิงบวก และทุนการศึกษาให้กับ โรงเรียน	6.5 ชุมชน มีส่วนร่วมใน การ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ สถานศึกษาร่วมกับชุมชน องค์กรพหุภาคีและเอกชน จัดกิจกรรมเชิงบวกส่งเสริม และสนับสนุนให้สถานศึกษา เป็นแหล่งวิทยากรและ ให้บริการด้านต่าง ๆ	6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า มีส่วนช่วยในการระดมทุน สนับสนุน การสร้าง บรรยากาศเชิงบวก สนับสนุน อุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีเชิงบวก และทุนการศึกษาให้กับ โรงเรียน
		6.5 ชุมชน มีส่วนร่วมใน การ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ สถานศึกษาร่วมกับชุมชน องค์กรพหุภาคีและเอกชน จัดกิจกรรมเชิงบวก		6.5 ชุมชน มีส่วนร่วม ในการส่งเสริมและสนับสนุน ให้สถานศึกษาร่วมกับชุมชน องค์กรพหุภาคีและเอกชน จัดกิจกรรมเชิงบวกส่งเสริม

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
				และสนับสนุนให้สถานศึกษา เป็นแหล่งวิทยากร และให้บริการด้านต่าง
องค์ประกอบที่ 2	ข้อที่ 1 การวางแผน คือ	ข้อที่ 1 การวางแผน	ข้อที่ 1 การวางแผน	ข้อที่ 1 การวางแผน
กระบวนการบริหาร	การกำหนดวามงาน	1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา
ที่ส่งเสริมการบริหาร	อะไรบ้างที่ต้องปฏิบัติ	ประชุมครู เพื่อวิเคราะห์ถึง	ประชุมครู เพื่อวิเคราะห์ถึง	ประชุมครู เพื่อวิเคราะห์ถึง
จัดการห้องเรียนเชิงบวก	ตามลำดับ พร้อมด้วย	ถึงสภาพปัญหา	สภาพปัญหา การเปลี่ยนแปลง	ถึงสภาพปัญหา
ของครูโรงเรียน	วางแผนปฏิบัติการ ระบุ	การเปลี่ยนแปลงเพื่อส่งเสริม	เพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการ	การเปลี่ยนแปลงเพื่อส่งเสริม
มัธยมศึกษา	วัตถุประสงค์ของการ	การบริหารจัดการห้องเรียน	ห้องเรียนเชิงบวก กำหนด	การบริหารจัดการห้องเรียน
ข้อที่ 1 การวางแผน	ปฏิบัติงานก่อนลงมือ	เชิงบวก กำหนดนโยบาย	นโยบาย และแนวทาง	เชิงบวก กำหนดนโยบาย
ผู้บริหารสถานศึกษา	ปฏิบัติ เพื่อการ	และแนวทางในการพัฒนา	ในการพัฒนาการบริหารจัดการ	และแนวทางในการพัฒนาการ
	เปลี่ยนแปลง	การบริหารจัดการห้องเรียน	ห้องเรียนเชิงบวก ตามสภาพ	บริหารจัดการห้องเรียน
	เพื่อการปรับปรุงให้ดีขึ้น	เชิงบวก ตามสภาพบริบท	บริบทของโรงเรียนเป็นต้น	เชิงบวก ตามสภาพบริบท
		ของโรงเรียนเป็นต้น โดยให้	โดยให้ครูเข้ามามีส่วนร่วม	ของโรงเรียนเป็นต้น
		ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการ	ในการเสนอความคิดเห็น	โดยให้ครูเข้ามามีส่วนร่วม
		เสนอความคิดเห็น	1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสรุป	ในการเสนอความคิดเห็น
		1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสรุป	ข้อเสนอแนะจากคณะครู นำมา	1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสรุป
		ข้อเสนอแนะจากคณะครู	กำหนดนโยบาย และแนวทาง	ข้อเสนอแนะจากคณะครู

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
		นำมากำหนดนโยบาย และแนวทางการ ดำเนินการ เพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิง บวก และสื่อสารกับ คณะครู เพื่อสร้างความเข้าใจ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน	ในการดำเนินการ เพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก จากนั้นจึงสื่อสารไปถึง คณะครู ทุกคนในโรงเรียน เพื่อสร้าง ความเข้าใจให้ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน	นำมากำหนดนโยบาย และแนวทางการ ดำเนินการ เพื่อส่งเสริม การ บริหารจัดการห้องเรียนเชิง บวก จากนั้นจึงสื่อสาร ไปถึงคณะครูทุกคน ในโรงเรียน เพื่อสร้างความ เข้าใจให้ไปในทิศทาง เดียวกัน
		1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนสนับสนุนทรัพยากร การศึกษา เพื่อสนับสนุน การศึกษา เพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี อาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อม ใหม่ ความเหมาะสม เพียงพอ	1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนสนับสนุนทรัพยากร การศึกษา เพื่อสนับสนุน การศึกษา เพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี อาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อม ใหม่	1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนสนับสนุนทรัพยากร การศึกษา เพื่อสนับสนุน การบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี
		สภาพแวดล้อม ให้ความ สบายเหมาะสม ปลอดภัย	ทันสมัยและปลอดภัย	วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี
		เหมาะสม เพียงพอ ทันสมัย	มีมาตรฐานตรงกับของต้องการ	อาคารสถานที่
		1.4 ผู้บริหารวางแผนพัฒนา ครูในการพัฒนาตนเอง	ของครูและผู้บริหาร ให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด	และสภาพแวดล้อม
				ให้มีความเหมาะสม เพียงพอ

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
	ด้านการบริหารจัดการ	1.4 ผู้บริหารวางแผนพัฒนาครู ในการพัฒนาตนเอง	1.4 ผู้บริหารวางแผนพัฒนาครู ในการพัฒนาตนเอง	ทันสมัยและปลอดภัยมี มาตรฐานตรงกับของต้องการ ของครูและนักเรียน ให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด
	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียน เช่น การอบรม เชิงปฏิบัติการจิตวิทยา เชิงบวกให้กับครู	ด้านการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียน เช่น การอบรม เชิงปฏิบัติการจิตวิทยาเชิงบวก เชิงบวกให้กับครู	ด้านการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียน เช่น การอบรม เชิงปฏิบัติการจิตวิทยาเชิงบวก อบรมสร้าง Growth Mindset ให้กับครู	1.4 ผู้บริหารวางแผนพัฒนา ครูในการพัฒนาตนเอง ด้านการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการจัดการ เรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น การอบรมจิตวิทยาเชิงบวก อบรมสร้าง Growth Mindset ให้กับครู
	การบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก โดยใช้รูปแบบการนิเทศ ที่หลากหลาย เพื่อศึกษา ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้ กระบวนการนิเทศที่วางแผน ร่วมกันของผู้บริหาร สถานศึกษาผู้นิเทศและครู ผู้รับการนิเทศ รวมทั้งวาง ระบบการติดตาม ตรวจสอบ	1.5 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนการกำกับติดตาม การ บริหารจัดการห้องเรียน เชิง บวก โดยใช้รูปแบบการนิเทศ ที่หลากหลาย เพื่อศึกษา ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้ กระบวนการนิเทศที่วางแผน ร่วมกันของผู้บริหาร สถานศึกษาผู้นิเทศและครู ผู้รับการนิเทศ รวมทั้งวาง ระบบการติดตาม ตรวจสอบ	1.5 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนการกำกับติดตามการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้รูปแบบการนิเทศ ที่หลากหลาย เพื่อศึกษาปัญหา ที่เกิดขึ้น โดยใช้กระบวนการ นิเทศที่วางแผนร่วมกันของ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ รวมทั้ง	1.5 ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผนการกำกับติดตามการ บริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก โดยใช้รูปแบบ การนิเทศที่หลากหลาย

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
		มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ในการกำกับติดตาม	วางระบบการติดตาม ตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติ ที่ชัดเจน ในการกำกับติดตาม	เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้กระบวนการนิเทศที่ วางแผนร่วมกันของผู้บริหาร สถานศึกษา ผู้นิเทศและครู ผู้รับการนิเทศ รวมทั้ง วางระบบการติดตาม ตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติ ที่ชัดเจน ในการกำกับติดตาม
องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหาร ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ จัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครูโรงเรียน มัธยมศึกษา ขั้นที่ 2 การดำเนินการ	ขั้นที่ 2 การดำเนินการ คือ การลงมือปฏิบัติตาม ขั้นตอน กระบวนการ โครงการหรือกิจกรรม การเรียนรู้ ที่ได้มีการ วางแผนการดำเนินการไว้	ขั้นที่ 2 การดำเนินการ 1. ผู้บริหารสถานศึกษา อบรม ครูให้มีความรู้ความเข้าใจใน การบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก 2. ผู้บริหารสถานศึกษา กำหนดแนวปฏิบัติการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยผู้บริหารและครูร่วมกัน ปรับหลักสูตรสอดคล้องกับ	ขั้นที่ 2 การดำเนินการ 1. ผู้บริหารสถานศึกษา อบรม ครูให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก 2. ผู้บริหารสถานศึกษา กำหนดแนวปฏิบัติการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยผู้บริหารและครูร่วมกัน ปรับหลักสูตรและโครงสร้าง	

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
	ความหลากหลายของนักเรียน ที่เหมาะสม	สอดคล้องกับหลากหลาย ของนักเรียนที่เหมาะสม	สอดคล้องกับหลากหลาย ของนักเรียนที่เหมาะสม	เวลาเรียนให้สอดคล้องกับ ความหลากหลายของนักเรียน ที่เหมาะสม
	3. ครูจัดสภาพบรรยากาศ ในห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศ เชิงบวก	3. ครูจัดสภาพบรรยากาศ ในห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศ เชิงบวก	3. ครูจัดสภาพบรรยากาศ ในห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศ เชิงบวก	3. ครูจัดสภาพบรรยากาศ ในห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศ เชิงบวก
	4. ครูออกแบบแผน การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการ ที่หลากหลาย โดยคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคล และออกแบบ สื่อการเรียน การสอนที่หลากหลาย	4. ครูออกแบบแผนการจัดการ เรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล และออกแบบสื่อ การเรียนการสอนที่ทันสมัย และหลากหลาย	4. ครูออกแบบแผนการจัดการ เรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล และออกแบบสื่อ การเรียนการสอนที่ทันสมัย และหลากหลาย	4. ครูออกแบบแผน การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการ ที่หลากหลาย โดยคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคล และออกแบบสื่อการเรียน การสอนที่ทันสมัย
	5. ครูจัดกระบวนการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ ในการส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก	5. ครูจัดกระบวนการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ ในการส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก	5. ครูจัดกระบวนการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ ในการส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก	5. ครูจัดกระบวนการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ ในการส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก
	โดยใช้การวัดตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เพื่อประเมินความก้าวหน้า	6. ผู้บริหารสถานศึกษา มีประเมินผล ตรวจสอบ และประเมินผลการบริหาร	6. ผู้บริหารสถานศึกษา มีประเมินผล ตรวจสอบ และประเมินผลการบริหาร	ในการส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้การวัดตามสภาพจริง

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
องค์ประกอบที่ 2	ขั้นที่ 3 การนิเทศติดตาม	ขั้นที่ 3 การนิเทศติดตาม	ขั้นที่ 3 การนิเทศติดตาม	ขั้นที่ 3 การนิเทศติดตาม
กระบวนการบริหาร	ประเมินผล คือ การติดตาม	ประเมินผล	ประเมินผล	ประเมินผล
ที่ส่งเสริมการบริหาร	ความก้าวหน้า	3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาแต่งตั้ง	3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา
ของผู้เรียนและการแสดงออก ของผู้เรียนรายบุคคล ผ่านการปฏิบัติจริงด้วย เครื่องมือที่หลากหลาย 6. ผู้บริหารสถานศึกษา มีประเมินผล ตรวจสอบและ ประเมินผลการบริหารจัดการ ห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ และรับฟังข้อเสนอแนะ รับฟัง ความคิดเห็นจากครูและ นักเรียน จัดการห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ และรับฟังข้อเสนอแนะ รับฟังความคิดเห็นจากครู และนักเรียน ปรับปรุงวิธีการ ตามความเหมาะสม (Authentic Assessment) เพื่อประเมินความก้าวหน้า ของผู้เรียนและการแสดงออก ของผู้เรียนรายบุคคล ผ่านการปฏิบัติจริงด้วย เครื่องมือที่หลากหลาย 6. ผู้บริหารสถานศึกษา มีประเมินผล ตรวจสอบ และประเมินผลการบริหาร จัดการห้องเรียนอย่าง สม่ำเสมอ และรับฟัง ข้อเสนอแนะ รับฟังความ คิดเห็นจากครูและนักเรียน ปรับปรุงวิธีการตาม ความเหมาะสม				

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
จัดการห้องเรียนเชิงบวก	การตรวจสอบการ	แต่งตั้งผู้ทำหน้าที่เป็นผู้	ผู้ทำหน้าที่เป็นผู้	แต่งตั้งผู้ทำหน้าที่เป็นผู้
ของครูโรงเรียน	ปฏิบัติงาน ให้ทราบผล	นิเทศภายใน ได้แก่ รอง	ภายใน กำหนดเวลาการนิเทศ	นิเทศภายใน ได้แก่ รอง
มัธยมศึกษา	การปฏิบัติและปัญหา	ผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	และสร้างเครื่องมือการนิเทศ	ผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
ชั้นที่ 3 การนิเทศ	ที่เกิดขึ้นเพื่อหา	หรือ ครูหัวหน้างานวิชาการ	การบริหารจัดการห้องเรียน	หรือ ครูหัวหน้างานวิชาการ
ติดตาม ประเมินผล	แนวทางแก้ไขปัญหา	หัวหน้าสาระการเรียนรู้	เชิงบวกที่เชื่อถือได้	หัวหน้าสาระการเรียนรู้
		กำหนดเวลาการนิเทศ	3.2 ผู้บริหารสถานศึกษา	กำหนดเวลาการนิเทศ
		และสร้างเครื่องมือการนิเทศ	สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการ	และสร้างเครื่องมือการนิเทศ
		การบริหารจัดการห้องเรียน	นิเทศกำกับติดตามในการ	การบริหารจัดการห้องเรียน
		เชิงบวกที่เชื่อถือได้	บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	เชิงบวกที่เชื่อถือได้
		3.2 ผู้บริหารสถานศึกษา	แก่ครูและบุคลากร ร่วมกัน	3.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสร้าง
		สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ	กำหนดความต้องการ	ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ
		การนิเทศกำกับติดตาม	และข้อตกลงร่วมกันในการ	กำกับติดตามในการบริหาร
		ในการบริหารจัดการห้องเรียน	นิเทศหรือกำกับติดตาม	จัดการห้องเรียนเชิงบวกแก่ครู
		เชิงบวกแก่ครูและบุคลากร	3.3 ผู้บริหารสถานศึกษา	และบุคลากร ร่วมกันกำหนด
		ร่วมกันกำหนดความต้องการ	ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความต้องการและข้อตกลง
		และข้อตกลงร่วมกัน	นิเทศติดตาม เพื่อช่วยให้ครู	ความต้องการและข้อตกลง
		ในการนิเทศหรือกำกับติดตาม	สามารถ จัดกิจกรรมการเรียนรู้	ร่วมกันในการนิเทศหรือกำกับ
		3.3 ผู้บริหารสถานศึกษา	ให้กับผู้เรียนได้อย่างมี	ติดตาม
				3.3 ผู้บริหารสถานศึกษา

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
	ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล นิเทศติดตาม เพื่อช่วยให้ครู สามารถ จัดกิจกรรมการ เรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ซึ่งผู้นิเทศ จะคอยแนะนำให้ คำปรึกษา ช่วยเหลือให้ครูสามารถจัด กิจกรรมการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องทำให้ได้ร่วมกัน แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จากการปฏิบัติใช้การบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก 3.4 ผู้บริหารสถานศึกษา นิเทศ กำกับ ติดตาม การปฏิบัติการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก นำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่บ่งชี้ให้เห็นว่าการบริหาร	ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล นิเทศติดตาม เพื่อช่วยให้ครู สามารถ จัดกิจกรรม การเรียนรู้ ให้กับผู้เรียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้นิเทศจะคอยแนะนำให้ คำปรึกษาช่วยเหลือให้ครู สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง		

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
				จัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครู มีคุณภาพหรือไม่ เพียงใด มีส่วนใดบ้าง ที่ควรแก้ไข ปรับปรุง การ บริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก เพื่อหาข้อเสนอแนะ และแนวทางการพัฒนาต่อไป
องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหาร ที่ส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครูโรงเรียน มัธยมศึกษา	ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับ ในแต่ละขั้นตอน ทบทวน หลังการดำเนินงานกิจกรรม สำเร็จเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อร่วมกันพัฒนาและแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นจาก การปฏิบัติงานต่อไป	ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล 4.1 ครูมีการสะท้อนผลซึ่งกัน และกันภายในกลุ่ม PLC ร่วมกับหัวหน้ากลุ่มสาระ การเรียนรู้ ทีมผู้แทนภายใน 4.2 ทีมผู้แทนภายในสะท้อน ผลจากการนิเทศ กำกับ ติดตาม ในประเด็นเกี่ยวกับการ การดำเนินการบริหารห้องเรียน เชิงบวกของครู	ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล 4.1 ครูมีการสะท้อนผลซึ่งกัน และกันภายในกลุ่ม PLC ร่วมกับหัวหน้ากลุ่มสาระการ เรียนรู้ ทีมผู้แทนภายใน 4.2 ทีมผู้แทนภายในสะท้อน ผลจากการนิเทศ กำกับ ติดตาม ในประเด็นเกี่ยวกับ การดำเนินการบริหาร ห้องเรียนเชิงบวกของครู	4.3 ผู้บริหารสถานศึกษา สะท้อนผลถึงจุดเด่น จุดด้อย

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
		สะท้อนผลถึงจุดเด่น จุดด้อย ที่ต้องพัฒนาให้กับครูรายบุคคล ที่ต้องพัฒนาให้กับครู รายบุคคล เพื่อให้ครูนำไป เป็นเป้าหมายในการพัฒนา ต่อไป	สะท้อนผลถึงจุดเด่น จุดด้อย ที่ต้องพัฒนาให้กับครูรายบุคคล เพื่อให้ครูนำไป เป็นเป้าหมาย ในการพัฒนาต่อไป 4.4 ผู้บริหารสถานศึกษา เปิดพื้นที่พิเศษในการสะท้อน ผล เพื่อพัฒนาอย่างน้อย สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ให้คณะครู ทั้งโรงเรียนได้เข้าร่วม พุดคุย แลกเปลี่ยนแนวทางการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครู การแก้ปัญหา ในการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก ของครู การแก้ปัญหา	สะท้อนผลถึงจุดเด่น จุดด้อย ที่ต้องพัฒนาให้กับครู รายบุคคล เพื่อให้ครูนำไป เป็นเป้าหมายในการพัฒนา ต่อไป 4.4 ผู้บริหารสถานศึกษา เปิดพื้นที่พิเศษในการสะท้อน ผล เพื่อพัฒนาอย่างน้อย สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ให้คณะครู ทั้งโรงเรียนได้เข้าร่วม พุดคุย แลกเปลี่ยนแนวทางการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครู การแก้ปัญหา ในการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก ของครู การแก้ปัญหา
องค์ประกอบที่ 2	ขั้นที่ 5 การเสริมแรง คือ	ขั้นที่ 5 การเสริมแรง	ขั้นที่ 5 การเสริมแรง	ขั้นที่ 5 การเสริมแรง
กระบวนการบริหาร	การสร้างแรงจูงใจในการ	ขั้นที่ 5 การเสริมแรง	ขั้นที่ 5 การเสริมแรง	ขั้นที่ 5 การเสริมแรง
ที่ส่งเสริมการบริหาร	ปรับเปลี่ยนกระตุนให้	ขั้นที่ 5 การเสริมแรง	ขั้นที่ 5 การเสริมแรง	ขั้นที่ 5 การเสริมแรง
จัดการห้องเรียนเชิงบวก	แสดงพฤติกรรม	ขั้นที่ 5 การเสริมแรง	ขั้นที่ 5 การเสริมแรง	ขั้นที่ 5 การเสริมแรง
ของครูโรงเรียน	ซ้ำ ๆ อีก และมีการแสดง	ขั้นที่ 5 การเสริมแรง	ขั้นที่ 5 การเสริมแรง	ขั้นที่ 5 การเสริมแรง

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
มัธยมศึกษา	ส่วนหนึ่งของเป้าหมาย	ส่วนหนึ่งของเป้าหมาย	บัณฑิตใจ ให้ครูเกิดความมุ่งมั่น	ส่วนหนึ่งของเป้าหมายในการพัฒนา
ขั้นที่ 5 การเสริมแรง	พฤติกรรมน้อยถาวร	ในการพัฒนาร่วมกันของโรงเรียน โดยการสร้างแรง	และเห็นถึงความสำคัญในการบริหารจัดการห้องเรียน	พัฒนาร่วมกันของโรงเรียน
		บันดาลใจ ให้ครูเกิดความมุ่งมั่น และเห็นถึง	ในการบริหารจัดการห้องเรียน	โดยการสร้างแรงบันดาลใจ
		ความสำคัญในการบริหาร	เชิงบวก	ให้ครูเกิดความมุ่งมั่น
		จัดการห้องเรียนเชิงบวก	5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา	และเห็นถึงความสำคัญในการบริหารจัดการห้องเรียน
		5.2 ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ครูได้	เปิดโอกาสให้ครูได้อบรม	เชิงบวก
		พัฒนาตนเองตามความสนใจ	พัฒนาตนเองตามความสนใจ	5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา
		5.3 ผู้บริหารสถานศึกษา	และคอยสนับสนุนครู	เปิดโอกาสให้ครูได้อบรม
		ตนเองตามความสนใจ	5.3 ผู้บริหารสถานศึกษา	พัฒนาตนเองตามความสนใจ
		และคอยสนับสนุนครูในด้าน	เชื่อมโยงผลการพัฒนาการ	และคอยสนับสนุนครูในด้าน
		การบริหารจัดการห้องเรียน	บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	การบริหารจัดการห้องเรียน
		เชิงบวกตามที่ครูต้องการ	ของครูกับการประเมินเลื่อนขั้น	เชิงบวกตามที่ครูต้องการ
		5.3 ผู้บริหารสถานศึกษา	เงินเดือนให้มีความเหมาะสม	5.3 ผู้บริหารสถานศึกษา
		เชื่อมโยงผลการพัฒนาการ	5.4 ผู้บริหารสถานศึกษา	เชื่อมโยงผลการพัฒนาการ
		บริหารจัดการห้องเรียน	ให้ครูช่วยเหลือการจัดการ	บริหารจัดการห้องเรียน
		เชิงบวกของครูกับการ	เรียนรู้ คอยให้คำแนะนำครู	เชิงบวกของครูกับการ
		ประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือน	ในการบริหารจัดการห้องเรียน	ประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือน
			เชิงบวก	

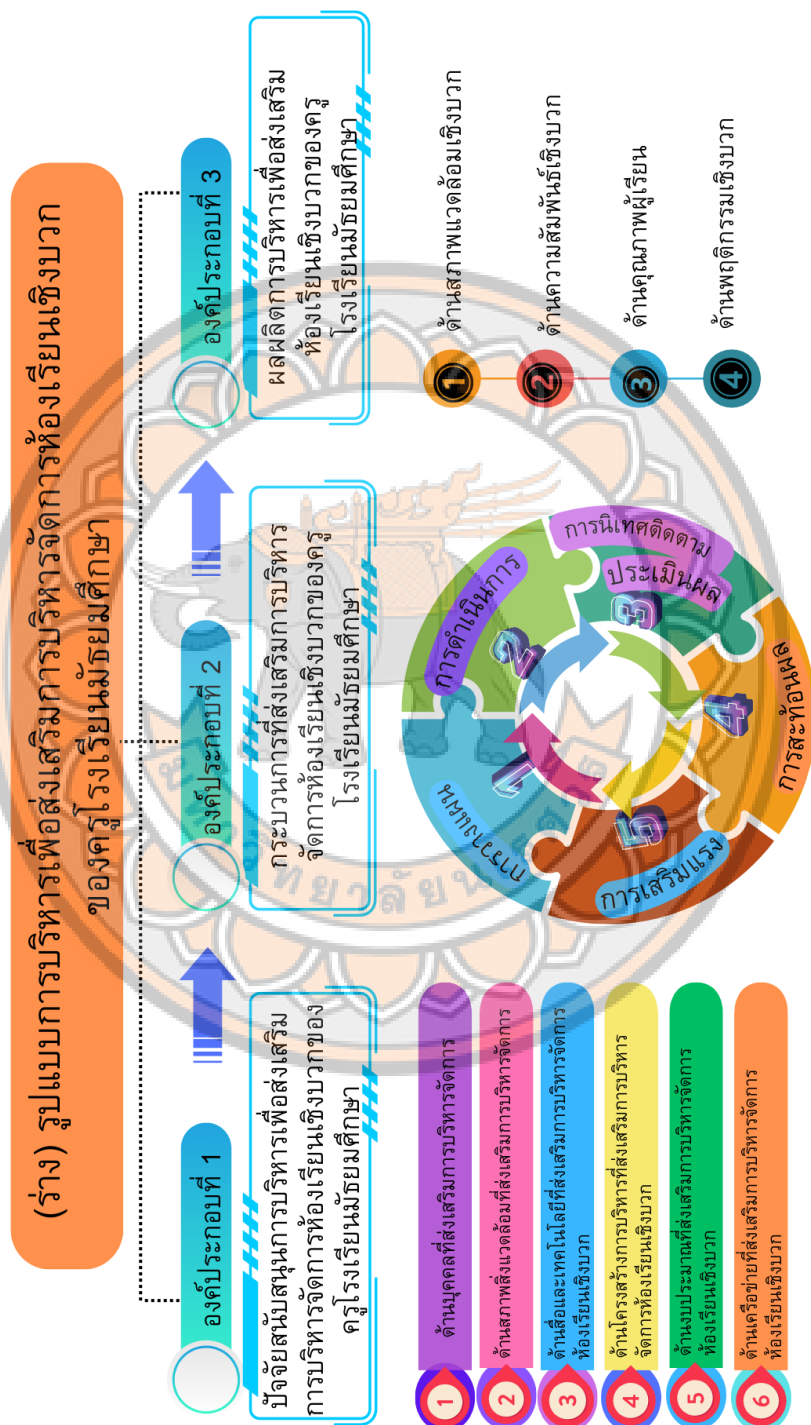
องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตการบริหาร เพื่อส่งเสริมห้องเรียน	ด้านสภาพแวดล้อม	ด้านสภาพแวดล้อม	ด้านสภาพแวดล้อม	ด้านสภาพแวดล้อม
	เชิงบวก คือ การดำเนินการของ	เชิงบวก คือ	เชิงบวก คือ	เชิงบวก คือ
			1. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อม	1. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อม
ให้ความเหมาะสม 5.4 ผู้บริหารสถานศึกษา คอยให้ความช่วยเหลือการ จัดการเรียนรู้ คอยให้คำแนะนำครู ในการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก 5.5 ผู้บริหารสถานศึกษา สร้างความภาคภูมิใจให้กับครู โดยการยกย่องชมเชย ครูที่มีความมุ่งมั่น มีผลงานโดดเด่น และเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ไปถึงผู้ปกครอง และผู้มีส่วน เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้รับทราบ ถึงความพยายามของครู ของครู				

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
เชิงบวก	รู้จักที่จะเข้าใจผู้อื่น	ในห้องเรียนเชิงบวกด้วยความ	ความเข้าใจใส่ เป็นการทำให้	ในห้องเรียนเชิงบวก
2. ด้านความสัมพันธ์	และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมของเพื่อนร่วมชั้นได้	เอาใจใส่ เป็นการทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านจิตพิสัย	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านจิตพิสัย	ด้วยความเอาใจใส่ เป็นการทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม
เชิงบวก		ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการด้านจิตพิสัย	2. ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจากภายใน มีอารมณ์ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน	ในการเรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการด้านจิตพิสัย คือ การรู้จักที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมของเพื่อนร่วมชั้นได้
		2. ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจากภายใน มีอารมณ์ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน	2. ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจากภายใน มีอารมณ์ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ได้อย่าง	2. ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจากภายใน มีอารมณ์ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ได้อย่าง
		โดยในการเรียนรู้ผู้เรียน มีแรงจูงใจภายใน เกิดความผูกพันกับผู้อื่นด้วยกันและกับผู้อื่น		สนุกสนาน โดยในการเรียนรู้ผู้เรียนมีแรงจูงใจภายใน เกิดความผูกพันกับผู้อื่นด้วยกันและกับผู้อื่น
องค์ประกอบที่ 3	ด้านคุณภาพผู้เรียน คือ	ด้านคุณภาพผู้เรียน	ด้านคุณภาพผู้เรียน	ด้านคุณภาพผู้เรียน
ผลผลิตการบริหาร	การจัดสภาพความพร้อม	3.1 ผู้เรียนมีความ	3.1 ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น	3.1 ผู้เรียนมีความ

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
เพื่อส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวก	ที่จะดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คำนึงถึงประสิทธิผลในระหว่างบุคคล เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความสุข	กระตือรือร้นในการเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนมากขึ้น	ในการเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนมากขึ้น	กระตือรือร้นในการเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนมากขึ้น
3. ด้านคุณภาพผู้เรียน	ความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความสุข	3.2 ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking) และการเรียนรู้ด้วยตัวเอง	3.2 ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการเรียนรู้ด้วยตัวเอง	3.2 ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking) และการเรียนรู้ด้วยตัวเอง
		3.3 ผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และมีแรงจูงใจ	3.3 ผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และมีแรงจูงใจ	3.3 ผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และมีแรงจูงใจ
องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตการบริหาร	ด้านพฤติกรรมเชิงบวก คือ 1. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา	ด้านพฤติกรรมเชิงบวก	ด้านพฤติกรรมเชิงบวก	ด้านพฤติกรรมเชิงบวก
เพื่อส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวก	1. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา	1. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา	1. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา	1. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา
	2. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา	2. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา	2. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา	2. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา
4. ด้านพฤติกรรม	ด้านพฤติกรรมเชิงบวก คือ 1. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา	ด้านพฤติกรรมเชิงบวก	ด้านพฤติกรรมเชิงบวก	ด้านพฤติกรรมเชิงบวก
	1. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา	1. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา	1. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา	1. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา
	2. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา	2. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา	2. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา	2. มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา

องค์ประกอบ	การสังเคราะห์เอกสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	Best Practice	สรุป
เชิงบวก	ลงโทษ จะมีจุดมุ่งหมาย ให้นักเรียน รู้จักควบคุม พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของตัวเอง มากกว่าที่จะ โดนบังคับ เพื่อให้ได้เกิด การปรับเปลี่ยนไปใน แนวทางที่ดีขึ้น และมีผลต่อเนื่องไป ในอนาคต	และตอบสนองต่อความ ต้องการของนักเรียนได้ 3. นักเรียนมีพฤติกรรมที่ เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครู และเพื่อนร่วมชั้น 4. ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระ ในความคิดและการปฏิบัติ 5. ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะ ทางสังคม เช่น การทำงาน ร่วมกัน การแก้ปัญหา และการแสดงออกทาง อารมณ์ในทางที่เหมาะสม	และตอบสนองต่อความ ต้องการของนักเรียนได้ 3. นักเรียนมีพฤติกรรม ที่เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครู และเพื่อนร่วมชั้น 4. ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระ ในความคิดและการปฏิบัติ 5. ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะ ทางสังคม เช่น การทำงาน ร่วมกัน การแก้ปัญหา และการแสดงออกทาง อารมณ์ในทางที่เหมาะสม	และตอบสนองต่อความ ต้องการของนักเรียนได้ 3. นักเรียนมีพฤติกรรม ที่เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครู และเพื่อนร่วมชั้น 4. ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระ ในความคิดและการปฏิบัติ 5. ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะ ทางสังคม เช่น การทำงาน ร่วมกัน การแก้ปัญหา และการแสดงออกทาง อารมณ์ในทางที่เหมาะสม

รายละเอียดของร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แสดงดังภาพ 5

ภาพ 5 ร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

จากภาพ 5 แสดงร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. ด้านบุคคลที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ มีความสามารถในการวางแผนกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียน

1.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และส่งเสริม สนับสนุนครูให้พัฒนาตนเอง สนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อครูในการพัฒนาตนเองให้สามารถออกแบบและบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู

1.1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา มีความสามารถในการสื่อสาร ประสานงาน เปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมของเครือข่ายของสถานศึกษาให้เกิดความร่วมมือทั้งภายในและนอกสถานศึกษาในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

1.2 ครู

1.2.1 ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

1.2.2 ครูมีความสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม และมีทักษะเกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตามศักยภาพของผู้เรียน

1.2.3 ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนจัดสภาพหรือบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.2.4 ครูมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

1.2.5 ครูเป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ มีอัธยาศัยที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นผู้ที่คอยแนะนำ ให้คำปรึกษากับนักเรียน

2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ

2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

2.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เป็นวัตถุ เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน ห้องประกอบ ครุภัณฑ์ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สิ่งซึ่งวัดถึงลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ได้แก่ ความชุ่มชื้น ถูกสุขลักษณะ ร่มรื่น สวยงาม สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก

2.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการ ได้แก่ การจัดบรรยากาศ การเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน ตลอดจนการจัดบริการเพื่อส่งเสริม สนับสนุนทางวิชาการต่าง ๆ

2.2 ครู

2.2.1 ครูสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บรรยากาศในห้องเรียนให้ถูกสุขลักษณะ โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกช่วยเหลือให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยและเกิดการเรียนรู้

3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีการวางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพ มีสัญญาณครอบคลุมทั้งโรงเรียน ให้ครูและนักเรียนสามารถพึงใช้งานได้อย่างสะดวก

3.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนอุปกรณ์ทางดิจิทัลที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้

3.3 ผู้บริหารสถานศึกษามีระบบบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศ และฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์

3.4 ครูมีการจัดการสารสนเทศ และฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ที่ครูสามารถใช้จัดเก็บเอกสาร ผลงาน และข้อมูลต่าง ๆ ได้

3.5 ครูมีช่องทางออนไลน์ที่ครูสามารถใช้สื่อสารกับผู้เรียน และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ผลงาน ความรู้สู่สาธารณะได้

4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มีการแต่งตั้งครูผู้มีความสามารถสูงเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ เพื่อช่วยผู้บริหารในการบริหารงานแต่ละฝ่าย และประสานงานกับคณะครู

4.2 ผู้บริหารสถานศึกษามีการตั้งทีมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้เป็นแกนนำครูในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกและใช้เทคนิคการสอนใหม่ ๆ เพื่อเผยแพร่ให้กับคณะครูในโรงเรียนต่อไป

5. ด้านงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาข้อมูลการจัดสรรงบประมาณแจ้งให้ครูทราบในเรื่องนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักเกณฑ์ขั้นตอน และวิธีการจัดสรรงบประมาณ

5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานและสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยพิจารณาจากบริบทความพร้อมของโรงเรียนตนเองก่อน และสนับสนุนในสิ่งที่ครูต้องการเพิ่มเติม

5.3 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำแผนการใช้งบประมาณรายไตรมาส โดยกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานรายเดือนให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณแล้วสรุปแยกเป็นรายไตรมาสเป็นงบบุคลากรงบอุดหนุน งบลงทุน (แยกเป็นค่าครุภัณฑ์และค่าก่อสร้าง) และงบดำเนินการ (ตามนโยบายพิเศษ)

5.4 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำรายละเอียดแผนงบประมาณ แผนงาน งาน/โครงการ ให้มีความเชื่อมโยงกับการดำเนินงานสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

5.5 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรรงบประมาณตามสัดส่วนให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือกลุ่มงาน โดยพิจารณาจากความจำเป็น และความสอดคล้องกับจุดเน้นของโรงเรียนด้านการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกตามโครงการที่มีการเสนอมา

5.6 ผู้บริหารสถานศึกษาและครู เบิกจ่ายงบประมาณประเภทต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปีและอนุมัติการใช้งบประมาณของสถานศึกษาตามประเภทและรายการตามที่ได้รับงบประมาณ

5.7 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำแผนการตรวจสอบ ติดตามผลการดำเนินงานตามข้อตกลงการให้บริการผลิตผลของสถานศึกษาให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ และแผนการใช้งบประมาณรายไตรมาส

5.8 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำข้อสรุปผลการตรวจสอบ ติดตาม และนิเทศ พร้อมทั้งเสนอข้อปัญหาที่อาจทำให้การดำเนินงานไม่ประสบผลสำเร็จ เพื่อเร่งแก้ปัญหาได้ทันสถานการณ์

6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

6.1 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำกับการดำเนินการของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และนโยบาย ของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการกิจการด้านต่างๆของสถานศึกษา

6.2 เครือข่ายผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเสนอแนะแนวทางการพัฒนาห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียน และให้การสนับสนุนกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกให้กับครูและนักเรียน

6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา สถานพยาบาล มีส่วนเข้ามาช่วยในการสนับสนุนการให้องค์ความรู้ให้กับโรงเรียนเกี่ยวกับจิตวิทยาเชิงบวก

6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า มีส่วนช่วยในการระดมทุน สนับสนุน การสร้างบรรยากาศเชิงบวก สนับสนุนอุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีเชิงบวก และทุนการศึกษาให้กับโรงเรียน

6.5 ชุมชน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาร่วมกับชุมชน องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชนจัดกิจกรรมเชิงบวกส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการและ ให้บริการด้านต่าง ๆ

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นที่ 1 การวางแผน

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ประชุมครู เพื่อวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหา การเปลี่ยนแปลงเพื่อ ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก กำหนดนโยบาย และแนวทางในการพัฒนาการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก ตามสภาพบริบทของโรงเรียนเบื้องต้น โดยให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมใน การเสนอความคิดเห็น
2. ผู้บริหารสถานศึกษาสรุปข้อเสนอแนะจากคณะครู นำมากำหนดนโยบาย และแนวทาง ในการดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก จากนั้นสื่อสารไปถึงคณะครูทุกคน ในโรงเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
3. ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผนสนับสนุนทรัพยากรการศึกษา เพื่อสนับสนุนการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี อาคารสถานที่และ สภาพแวดล้อม ให้มีความเหมาะสม เพียงพอ ทันสมัยและปลอดภัยมีมาตรฐานตรงกับความต้องการ ของครูและนักเรียน ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
4. ผู้บริหารวางแผนพัฒนาครูในการพัฒนาตนเองด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น การอบรมจิตวิทยาเชิงบวก อบรม สร้าง Growth Mindset ให้กับครู
5. ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผน การกำกับติดตามการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดย ใช้รูปแบบการนิเทศที่หลากหลาย เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้กระบวนการนิเทศที่วางแผน ร่วมกันของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ รวมทั้งวางระบบการติดตาม ตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ในการกำกับติดตาม

ขั้นที่ 2 การดำเนินการ

1. ผู้บริหารสถานศึกษา อบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียน เชิง บวก
2. ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดแนวปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดย ผู้บริหารและครูร่วมกันปรับหลักสูตรและโครงสร้างเวลาเรียนให้สอดคล้องกับความหลากหลายของ นักเรียนให้เหมาะสม
3. ครูจัดสภาพบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศเชิงบวก

4. ครูออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและหลากหลาย

5. ครูจัดกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้การวัดตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เพื่อประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนและการแสดงออกของผู้เรียนรายบุคคล ผ่านการปฏิบัติจริงด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย

6. ผู้บริหารสถานศึกษามีประเมินผล ตรวจสอบและประเมินผลการบริหารจัดการห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ และรับฟังข้อเสนอแนะ รับฟังความคิดเห็นจากครูและนักเรียน ปรับปรุงวิธีการตามความเหมาะสม

ขั้นที่ 3 การนิเทศติดตาม ประเมินผล

1. ผู้บริหารสถานศึกษาแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่เป็นทีมผู้นิเทศภายใน ได้แก่ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หรือ ครูหัวหน้างานวิชาการ หัวหน้าสาระการเรียนรู้ กำหนดเวลาการนิเทศ และสร้างเครื่องมือการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่เชื่อถือได้

2. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศกำกับติดตามในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกแก่ครูและบุคลากร ร่วมกันกำหนดความต้องการและข้อตกลงร่วมกันในการนิเทศหรือกำกับติดตาม

3. ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล นิเทศติดตาม เพื่อช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้นิเทศจะคอยแนะนำให้คำปรึกษาช่วยเหลือให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทำให้ได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติใช้การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

4. ผู้บริหารสถานศึกษา นิเทศ กำกับ ติดตาม การปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก นำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่บ่งชี้ให้เห็นว่าการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู มีคุณภาพหรือไม่เพียงใด มีส่วนใดบ้างที่ควรแก้ไข ปรับปรุง การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อหาข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาต่อไป

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล

1. ครูมีการสะท้อนผลซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม PLC ร่วมกับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ทีมผู้นิเทศภายใน

2. ทีมผู้นิเทศภายในสะท้อนผลจากการนิเทศ กำกับ ติดตาม ในประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารห้องเรียนเชิงบวกของครู

3. ผู้บริหารสถานศึกษาสะท้อนผลถึงจุดเด่น จุดด้อยที่ต้องพัฒนาให้กับครูรายบุคคล เพื่อให้ครูนำไปเป็นเป้าหมายในการพัฒนาต่อไป

4. ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดพื้นที่พิเศษในการสะท้อนผล เพื่อพัฒนาน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ให้คณะครูทั้งโรงเรียนได้เข้ามาร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนแนวทางในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู

ขั้นที่ 5 การเสริมแรง

1. ผู้บริหารสถานศึกษาสนใจและเสริมแรงครูให้เห็นข้อดีของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกว่าเป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายในการพัฒนาร่วมกันของโรงเรียน โดยการสร้างแรงบันดาลใจให้ครูเกิดความมุ่งมั่น และเห็นถึงความสำคัญในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

2. ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ครูได้อบรม พัฒนาตนเองตามความสนใจ และคอยสนับสนุนครูในด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกตามที่ครูต้องการ

3. ผู้บริหารสถานศึกษาเชื่อมโยงผลการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูกับการประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนให้มีความเหมาะสม

4. ผู้บริหารสถานศึกษาคอยให้ความช่วยเหลือการจัดการเรียนรู้ คอยให้คำแนะนำครูในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

5. ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความภาคภูมิใจให้กับครู โดยการยกย่องชมเชย ครูที่มีความมุ่งมั่น มีผลงานโดดเด่น และเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ไปถึงผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้รับทราบถึงความพยายามของครู

องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวก

1. ด้านสภาพแวดล้อมเชิงบวก

1.1 โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ความร่มรื่น สวยงาม ถูกสุขลักษณะ สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก ที่ชวนให้อยากเรียนรู้

1.2 ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นอยากเรียนรู้ อยากฝึกปฏิบัติ มีความอบอุ่นและเป็นมิตร

1.3 ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยและมีความสุขในการเรียน มีสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้และสร้างสรรค์

2. ด้านความสัมพันธ์เชิงบวก

2.1 สร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวกด้วยความเอาใจใส่ เป็นการทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการด้านจิตพิสัย คือ การรู้จักที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมของเพื่อนร่วมชั้นได้

2.2 ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจากภายใน มีอารมณ์ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน เกิดความผูกพันกับผู้เรียนด้วยกันและกับผู้สอน

3. ด้านคุณภาพผู้เรียน

3.1 ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนมากขึ้น

3.2 ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นยังช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking) และการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

3.3 ผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และมีแรงจูงใจในตัวเอง

4. ด้านพฤติกรรมเชิงบวก

4.1 ครูมีการสื่อสารที่ดีระหว่างครูและนักเรียน และการให้คำชื่นชม

4.2 ครูสามารถเข้าใจและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้ดีขึ้น

4.3 นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครูและเพื่อนร่วมชั้น

4.4 ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระในความคิดและการปฏิบัติ

4.5 ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การทำงานร่วมกัน การแก้ปัญหา และการแสดงออกทางอารมณ์ในทางที่เหมาะสม

ขั้นที่ 2.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีรายละเอียด ดังนี้

ผู้วิจัยได้นำร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้วิพากษ์ และให้ข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบฯ ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผลการตรวจสอบร่างรูปแบบฯ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าภาพรวมของรูปแบบฯ และองค์ประกอบของรูปแบบส่วนใหญ่มีความเหมาะสม และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยสรุป ดังตาราง 15

ตาราง 15 แสดงผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความเหมาะสมของ
 ำรงรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียน
 มัธยมศึกษา

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา		
1. ด้านบุคคลที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ		
ผู้บริหารสถานศึกษา		
1. ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ มีความสามารถในการวางแผนกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียน	✓	คงเดิม
2. ผู้บริหารสถานศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และส่งเสริมสนับสนุนครูให้พัฒนาตนเอง สนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อครูในการพัฒนาตนเองให้สามารถออกแบบและบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกอย่างมีประสิทธิภาพ	✓	คงเดิม
3. ผู้บริหารสถานศึกษา สามารถสื่อสารประสานงาน เปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมของเครือข่าย ของสถานศึกษาให้เกิดความร่วมมือ ทั้งภายในและนอกสถานศึกษาในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	✓	คงเดิม
ครู		
1. ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	✓	คงเดิม
2. ครูมีความสามารถออกแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม และมีทักษะเกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตาม		แก้ไขเป็น ครูมีความสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
ศักยภาพของผู้เรียน		
3. ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนโดยการจัดสภาพหรือบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	✓	คงเดิม
4. ครูมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	✓	คงเดิม
5. ครูเป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ มีอัธยาศัยที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นผู้ที่คอยแนะนำ ให้คำปรึกษากับนักเรียน	✓	คงเดิม
2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการผู้บริหารสถานศึกษา		
1. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เป็นวัตถุ เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน ห้องประกอบ ครุภัณฑ์ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สิ่งชี้วัดถึงลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ได้แก่ ความชุ่มชื้น ถูกสุขลักษณะ ร่มรื่น สวยงาม สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก	✓	แก้ไขเป็น ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้ถูกสุขลักษณะ ร่มรื่น สวยงาม สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน
2. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการ ได้แก่ การจัดบรรยากาศการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน ตลอดจนการบริการ เพื่อส่งเสริม สนับสนุนทางวิชาการต่าง ๆ	✓	คงเดิม

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
ครู		
1. ครูสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บรรยากาศในห้องเรียนให้ถูกสุขลักษณะ โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกดูแลช่วยเหลือให้ ผู้เรียนมีความปลอดภัยและเกิดการเรียนรู้	✓	แก้ไขเป็น ครูสร้างบรรยากาศ ในห้องเรียนที่เอื้อต่อ การเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ดูแลช่วยเหลือผู้เรียน
3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีการวางระบบ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพ สัญญาณครอบคลุมทั้งโรงเรียน ให้ครูและ นักเรียนสามารถพึงใช้งานได้อย่างสะดวก	✓	แก้ไขเป็น ผู้บริหาร สถานศึกษาจัดวางระบบ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่มีประสิทธิภาพ มีสัญญาณ ครอบคลุมทั้งโรงเรียน ให้ครูและเรียนสามารถใช้งาน ได้อย่างสะดวก
3.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนอุปกรณ์ทางดิจิทัล ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้	✓	คงเดิม
3.3 ผู้บริหารสถานศึกษามีระบบบริหารจัดการข้อมูล สารสนเทศ และฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์	✓	แก้ไขเป็น ผู้บริหารมีระบบ บริหารจัดการสารสนเทศ และมีฐานข้อมูลในรูปแบบ ออนไลน์ที่ใช้ในการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก
3.4 ครูมีการจัดการสารสนเทศ และฐานข้อมูลใน รูปแบบออนไลน์ที่ครูสามารถใช้จัดเก็บเอกสาร ผลงาน และข้อมูลต่าง ๆ ได้	✓	คงเดิม
3.5 ครูมีช่องทางออนไลน์ที่ครูสามารถใช้สื่อสารกับ ผู้เรียน และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ผลงาน ความรู้สู่สาธารณะได้	✓	คงเดิม

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มีการแต่งตั้งครู ผู้มีความสามารถสูงเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ เพื่อช่วยผู้บริหารในการบริหารงานแต่ละฝ่าย และประสานงานกับคณะครู	✓	แก้ไขเป็น ผู้บริหาร สถานศึกษา แต่งตั้งครู ที่มีความรู้ ความสามารถ เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ เพื่อช่วยผู้บริหาร ในการบริหารงานแต่ละฝ่าย และประสานงานกับคณะครู
4.2 ผู้บริหารสถานศึกษามีการตั้งทีมสนับสนุนการ จัดการเรียนรู้เป็นแกนนำครูในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกและใช้เทคนิคการสอนใหม่ ๆ เพื่อเผยแพร่ให้กับคณะครูในโรงเรียนต่อไป	✓	คงเดิม
4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มีการแต่งตั้งครู ผู้มีความสามารถสูงเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ เพื่อช่วยผู้บริหารในการบริหารงานแต่ละฝ่าย และประสานงานกับคณะครู	✓	แก้ไขเป็น ผู้บริหาร สถานศึกษา แต่งตั้งครู ที่มีความรู้ ความสามารถ เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ เพื่อช่วยผู้บริหาร ในการบริหารงานแต่ละฝ่าย และประสานงานกับคณะครู
5. ด้านงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาข้อมูลการจัดสรร งบประมาณแจ้งให้ครูทราบในเรื่องนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักเกณฑ์ขั้นตอน และวิธีการจัดสรร งบประมาณ	✓	แก้ไขเป็น ผู้บริหาร สถานศึกษา ศึกษาข้อมูล การจัดสรรงบประมาณ โดยแจ้งรายละเอียดให้ครู และบุคลากรทราบ ในเรื่องนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานการศึกษา ขั้นพื้นฐาน หลักเกณฑ์

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง ขั้นตอนและวิธีการจัดสรร งบประมาณ
5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนจัดสรร งบประมาณในการดำเนินงานและสนับสนุนการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยพิจารณา จากข้อมูล บริบทความพร้อมของโรงเรียน และ สนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมในสิ่งที่ครูต้องการ	✓	คงเดิม
5.3 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำแผนการใช้ งบประมาณรายไตรมาส โดยกำหนดปฏิทิน ปฏิบัติงานรายเดือนให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณแล้วสรุปแยกเป็นรายไตร มาสเป็นงบบุคลากรงบบุคลากร งบลงทุน (แยก เป็นค่าครุภัณฑ์และค่าก่อสร้าง) และ งบดำเนินการ (ตามนโยบายพิเศษ)	✓	คงเดิม
5.4 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำรายละเอียด แผนงบประมาณ แผนงาน งาน/โครงการ ให้มี ความเชื่อมโยงกับการดำเนินงานสนับสนุนการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	✓	คงเดิม
5.5 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรรงบประมาณตาม สัดส่วนให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มสาระ การเรียนรู้ หรือกลุ่มงาน โดยพิจารณาจากความ จำเป็น และความสอดคล้องกับจุดเน้นของ โรงเรียนด้านการพัฒนาการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกตามโครงการที่มีการเสนอมา	✓	คงเดิม
5.6 ผู้บริหารและครู เบิกจ่ายงบประมาณประเภท ต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปี และอนุมัติการใช้งบประมาณของสถานศึกษา ตามประเภทและรายการตามที่ได้รับงบประมาณ	✓	คงเดิม

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
5.7 ผู้บริหารและครูจัดทำแผนการตรวจสอบ ติดตามผลการดำเนินงานตามข้อตกลง การให้บริการผลิตของสถานศึกษาให้เป็นไป ตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ และแผนการใช้งบประมาณรายไตรมาส	✓	คงเดิม
5.8 ผู้บริหารและครูจัดทำข้อสรุปผลการตรวจสอบ ติดตามการใช้งบประมาณ พร้อมทั้งเสนอข้อ ปัญหาที่อาจทำให้การดำเนินงานไม่ประสบ ผลสำเร็จ เพื่อเร่งแก้ปัญหาได้ทันสถานการณ์	✓	คงเดิม
6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
6.1 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำกับ การ ดำเนินการของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และ นโยบาย ของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และความต้องการ ของชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการ ดำเนินการกิจการด้านต่างๆของสถานศึกษา	✓	คงเดิม
6.2 เครือข่ายผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการกำหนด นโยบายเสนอแนะแนวทางการพัฒนาห้องเรียน เชิงบวกของโรงเรียน และให้การสนับสนุน กิจกรรม การส่งเสริมและพัฒนาทักษะ การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกให้กับครูและ นักเรียน	✓	คงเดิม
6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา สถานพยาบาล มีส่วนเข้ามาช่วยในการสนับสนุนการให้องค์ ความรู้ให้กับโรงเรียนเกี่ยวกับจิตวิทยาเชิงบวก	✓	คงเดิม
6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า มีส่วนช่วยในการระดม	✓	คงเดิม

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
ทุน สนับสนุน การสร้างบรรยากาศเชิงบวก สนับสนุนอุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีเชิงบวก และ ทุนการศึกษาให้กับโรงเรียน		
6.5 ชุมชน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ สถานศึกษาร่วมกับชุมชน องค์กรทั้งภาครัฐและ เอกชนจัดกิจกรรมเชิงบวกส่งเสริมและสนับสนุน ให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการและให้บริการ ด้านต่าง ๆ	✓	คงเดิม
องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา		
ขั้นที่ 1 การวางแผน		
1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดประชุมคณะครู เพื่อวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหา การเปลี่ยนแปลงที่ ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ตาม สภาพบริบทของโรงเรียนเบื้องต้น โดยการให้ครู เข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น	✓	คงเดิม
1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสรุปข้อเสนอแนะจากคณะ ครู นำมากำหนดนโยบาย และแนวทางในการ ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก จากนั้นจึงสื่อสารไปถึงคณะครู ทุกคนในโรงเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจให้กันไป ในทิศทางเดียวกัน	✓	คงเดิม
1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผนสนับสนุนทรัพยากร การศึกษา เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการ ห้องเรียน เชิงบวก เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี อาคารสถานที่และ สภาพแวดล้อม ให้มีความเหมาะสม เพียงพอ ทันสมัยและปลอดภัยมีมาตรฐานตรงกับของ	✓	คงเดิม

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
ต้องการของครูและนักเรียน ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด		
1.4 ผู้บริหารวางแผนพัฒนาครูในการพัฒนาตนเอง ด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น การอบรมจิตวิทยาเชิงบวก อบรมสร้าง Growth Mindset ให้กับครู	✓	คงเดิม
1.5 ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผน การกำกับติดตาม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้รูปแบบ การนิเทศที่หลากหลาย เพื่อศึกษา ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้กระบวนการนิเทศที่วางแผนร่วมกันของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ รวมทั้งวางระบบ การติดตาม ตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ในการกำกับติดตาม	✓	แก้ไขเป็น ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผนร่วมกันกับผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศมีการวางระบบการติดตามตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการนิเทศกำกับ ติดตามการบริหารจัดการเพื่อห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้รูปแบบการนิเทศที่หลากหลาย เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้กระบวนการนิเทศที่วางแผนร่วมกันของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ รวมทั้งวางระบบการติดตามตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ในการกำกับติดตาม
ขั้นที่ 2 การดำเนินการ		
1. ผู้บริหารสถานศึกษา อบรมครูให้มีความรู้ความ	✓	คงเดิม

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
เข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก		
2. ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดแนวปฏิบัติการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยผู้บริหาร และครูร่วมกันปรับหลักสูตรและโครงสร้าง เวลาเรียนให้สอดคล้องกับความหลากหลาย ของนักเรียนให้เหมาะสม	✓	คงเดิม
3. ครูจัดสภาพบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็น บรรยากาศเชิงบวก	✓	คงเดิม
4. ครูออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่ หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง บุคคลและออกแบบสื่อการเรียนการสอน ที่ทันสมัยและหลากหลาย	✓	คงเดิม
5. ครูจัดกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิง บวก โดยการใช้การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เพื่อประเมิน ความก้าวหน้าของผู้เรียนและการแสดงออก ของผู้เรียนรายบุคคล ผ่านการปฏิบัติจริงด้วย เครื่องมือที่หลากหลาย	✓	คงเดิม
6. ผู้บริหารสถานศึกษามีการ ตรวจสอบและ ประเมินผลการบริหารจัดการห้องเรียนอย่าง สม่ำเสมอ และรับฟังข้อเสนอแนะ รับฟังความ คิดเห็นจากครูและนักเรียน เพื่อปรับปรุงวิธีการ ตามความเหมาะสม	✓	คงเดิม
ขั้นที่ 3 การนิเทศติดตาม ประเมินผล		
3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่เป็นทีมผู้ นิเทศภายใน ได้แก่ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	✓	คงเดิม

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
หรือ ครูหัวหน้างานวิชาการ หัวหน้าสาระการ เรียนรู้ กำหนดเวลาการนิเทศ และสร้างเครื่องมือ การนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่ เชื่อถือ		
3.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ การนิเทศกำกับติดตามในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกแก่ครูและบุคลากร ร่วมกัน กำหนดความต้องการและข้อตกลงในการนิเทศ หรือกำกับติดตาม	✓	คงเดิม
3.3 ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวม ข้อมูล นิเทศติดตาม เพื่อช่วยให้ครูสามารถจัด กิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่าง ประสิทธิภาพ ซึ่งผู้นิเทศจะคอยแนะนำ ให้คำปรึกษาช่วยเหลือให้ครูสามารถจัดกิจกรรม การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทำให้ได้ร่วมกันแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติใช้การ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	✓	คงเดิม
3.4 ผู้บริหารสถานศึกษา นิเทศ กำกับ ติดตาม การ ปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก นำ ข้อเสนอแนะต่างๆ ที่บ่งชี้ให้เห็นว่าการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู มีคุณภาพหรือไม่ เพียงใด มีส่วนใดบ้างที่ควรแก้ไข	✓	คงเดิม
ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล		
4.1 ครูมีการสะท้อนผลซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม PLC ร่วมกับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ทีมผู้ นิเทศภายใน	✓	คงเดิม
4.2 ทีมผู้นิเทศภายในสะท้อนผลจากการนิเทศ กำกับ ติดตาม ในประเด็นเกี่ยวกับการ	✓	คงเดิม

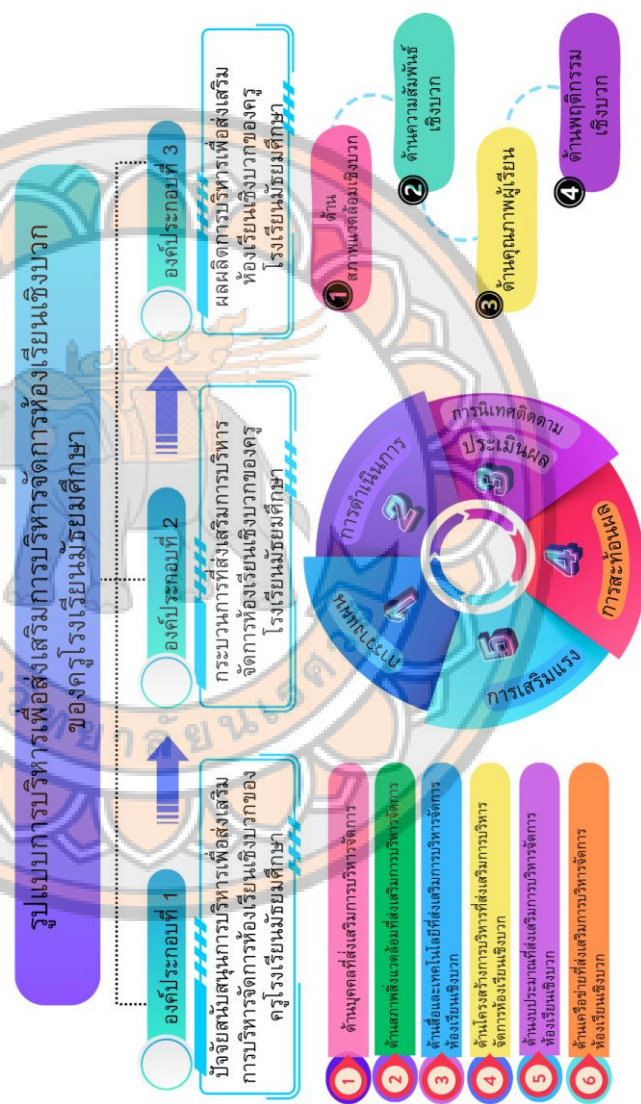
องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
ดำเนินการบริหารห้องเรียนเชิงบวกของครู		
4.3 ผู้บริหารสถานศึกษาสะท้อนผลถึงจุดเด่น จุดด้อยที่ต้องพัฒนาให้กับครูรายบุคคล เพื่อให้ ครูนำไปเป็นเป้าหมายในการพัฒนาต่อไป	✓	คงเดิม
4.4 ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดพื้นที่พิเศษในการ สะท้อนผล เพื่อพัฒนาน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ให้คณะครูทั้งโรงเรียนได้เข้ามาร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนแนวทางในการแก้ปัญหาบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู	✓	คงเดิม
ขั้นที่ 5 การเสริมแรง		
5.1 ผู้บริหารสถานศึกษาสนใจและเสริมแรงครูให้เห็น ข้อดีของการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกว่าเป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายในการ พัฒนาร่วมกันของโรงเรียน โดยการสร้างแรง บันดาลใจ ให้ครูเกิดความมุ่งมั่น และเห็นถึง ความสำคัญในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิง บวก	✓	คงเดิม
5.2 ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ครูได้อบรม พัฒนาตนเองตามความสนใจและคอยสนับสนุน ครูในด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ตามที่ครูต้องการ	✓	คงเดิม
5.3 ผู้บริหารสถานศึกษาเชื่อมโยงผล การพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครูกับการประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนให้มี ความเหมาะสม	✓	คงเดิม
5.4 ผู้บริหารสถานศึกษาคอยให้ความช่วยเหลือการ จัดการเรียนรู้ คอยให้คำแนะนำครูในการบริหาร	✓	คงเดิม

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
จัดการห้องเรียนเชิงบวก		
5.5 ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความภาคภูมิใจให้กับครู โดยการยกย่องชมเชย ครูที่มีความมุ่งมั่น มีผลงานโดดเด่น และเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ไปถึงผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้รับทราบถึงความพยายามของครู	✓	คงเดิม
องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวก		
ด้านสภาพแวดล้อมเชิงบวก		
1.1 โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีความร่มรื่น ความสวยงาม ถูกสุขลักษณะ สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก ที่ส่งเสริมการเรียนรู้	✓	คงเดิม
1.2 ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกระตือรือร้นอยากเรียนรู้ อยากฝึกปฏิบัติ มีความอบอุ่นและเป็นมิตร	✓	คงเดิม
1.3 ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยและมีความสุขในการเรียน มีสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้และสร้างสรรค์	✓	คงเดิม
2. ด้านความสัมพันธ์เชิงบวก		
2.1 สร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวก ด้วยความเอาใจใส่ เป็นการทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการด้านจิตพิสัย คือ การรู้จักที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมของเพื่อนร่วมชั้นได้	✓	คงเดิม
2.2 ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจากภายใน มีอารมณ์ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน เกิดความผูกพันกับผู้เรียนด้วยกันและกับผู้สอน	✓	คงเดิม

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
3. ด้านคุณภาพผู้เรียน		
3.1 ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และมี ส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนมากขึ้น	✓	คงเดิม
3.2 ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นยังช่วยเสริมสร้าง ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking) และการเรียนรู้ด้วยตัวเอง	✓	คงเดิม
4. ด้านพฤติกรรมเชิงบวก		
4.1 ครูมีการสื่อสารที่ดีระหว่างครูและนักเรียน และ การให้คำ ชื่นชม	✓	แก้ไขเป็น ครูมีการสื่อสารที่ดี ระหว่างครูและนักเรียน และการให้คำชื่นชมต่อ พฤติกรรมเชิงบวก
4.2 ครูสามารถเข้าใจและตอบสนองต่อ ความต้องการของนักเรียนได้ดีขึ้น	✓	คงเดิม
4.3 นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครูและเพื่อนร่วมชั้น	✓	คงเดิม
4.4 ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกและมี อิสระในความคิดและการปฏิบัติ	✓	คงเดิม
4.5 ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การทำงานร่วมกันการแก้ปัญหา และการแสดงออกทางอารมณ์ในทางที่เหมาะสม	✓	คงเดิม

จากตาราง 15 แสดงผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านความเหมาะสม มีความเหมาะสมในทุกด้าน โดยผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง คือ ปรับแก้ข้อความในบางข้อที่เนื้อหายังไม่ชัดเจน ไม่ครอบคลุมบางหัวข้อ ให้เพิ่มเติมเนื้อหาให้มีความชัดเจนและครบถ้วนยิ่งขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับองค์ประกอบรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จากการศึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน และจากการศึกษาสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) จำนวน 3 โรงเรียน และผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้ได้องค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และองค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยนำข้อมูลองค์ประกอบเหล่านี้ มาใช้สร้างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้ทฤษฎีระบบเป็นฐาน แสดงดังภาพ 6

ภาพ 6 รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

จากภาพ 6 แสดงรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. ด้านบุคคลที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ มีความสามารถในการวางแผนกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียน

1.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และส่งเสริม สนับสนุนครูให้พัฒนาตนเอง สนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อครูในการพัฒนาตนเอง ให้สามารถออกแบบและบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู

1.1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา มีความสามารถในการสื่อสาร ประสานงาน เปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมของเครือข่ายของสถานศึกษาให้เกิดความร่วมมือทั้งภายในและนอกสถานศึกษา ในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

1.2 ครู

1.2.1 ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

1.2.2 ครูมีความสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

1.2.3 ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนจัดสภาพหรือบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.2.4 ครูมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

1.2.5 ครูเป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ มีอัธยาศัยที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นผู้ที่คอยแนะนำ ให้คำปรึกษากับนักเรียน

2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ

2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

2.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้ถูกสุขลักษณะ ร่มรื่น สวยงาม สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน

2.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการ ได้แก่ การจัดบรรยากาศการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน ตลอดจนการจัดบริการเพื่อส่งเสริม สนับสนุนทางวิชาการต่าง ๆ

2.2 ครู

2.2.1 ครูสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดวางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพมีสัญญาณครอบคลุมทั้งโรงเรียน ให้ครูและผู้เรียนสามารถใช้งานได้อย่างสะดวก

3.2 ผู้บริหารสถานศึกษานับสนับนุอุปกรณ์ทางดิจิทัลที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้

3.3 ผู้บริหารมีระบบบริหารจัดการสารสนเทศ และมีฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ที่ใช้ในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

3.4 ครูมีการจัดการสารสนเทศ และฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ที่ครูสามารถใช้จัดเก็บเอกสาร ผลงาน และข้อมูลต่าง ๆ ได้

3.5 ครูมีช่องทางออนไลน์ที่ครูสามารถใช้สื่อสารกับผู้เรียน และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ผลงาน ความรู้สู่สาธารณะได้

4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา แต่งตั้งครูที่มีความรู้ ความสามารถเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ เพื่อช่วยผู้บริหารในการบริหารงานแต่ละฝ่าย และประสานงานกับคณะครู

4.2 ผู้บริหารสถานศึกษามีการตั้งทีมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้เป็นแกนนำครูในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกและใช้เทคนิคการสอนใหม่ๆ เพื่อเผยแพร่ให้กับคณะครูในโรงเรียนต่อไป

5. ด้านงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาข้อมูลการจัดสรรงบประมาณโดยแจ้งรายละเอียดให้ครูและบุคลากรทราบในเรื่องนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักเกณฑ์ขั้นตอน และวิธีการจัดสรรงบประมาณ

5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานและสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยพิจารณาจากบริบทความพร้อมของโรงเรียนตนเองก่อน และสนับสนุนในสิ่งที่ครูต้องการเพิ่มเติม

5.3 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำแผนการใช้งบประมาณรายไตรมาส โดยกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานรายเดือนให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณแล้วสรุปแยก

เป็นรายไตรมาสเป็น งบประมาณรายปี งบอุดหนุน งบลงทุน (แยกเป็นค่าครุภัณฑ์และค่าก่อสร้าง) และงบดำเนินการ (ตามนโยบายพิเศษ)

5.4 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำรายละเอียดแผนงบประมาณ แผนงาน งาน/โครงการ ให้มีความเชื่อมโยงกับการดำเนินงานสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

5.5 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรรงบประมาณตามสัดส่วนให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือกลุ่มงาน โดยพิจารณาจากความจำเป็น และความสอดคล้องกับจุดเน้นของ โรงเรียนด้านการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกตามโครงการที่มีการเสนอมา

5.6 ผู้บริหารสถานศึกษาและครู เบิกจ่ายงบประมาณประเภทต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปีและอนุมัติการใช้งบประมาณของสถานศึกษาตามประเภทและรายการ ตามที่ได้รับงบประมาณ

5.7 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำแผนการตรวจสอบ ติดตามผลการดำเนินงาน ตามข้อตกลงการให้บริการผลิตของสถานศึกษาให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ และแผนการใช้งบประมาณรายไตรมาส

5.8 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำข้อสรุปผลการตรวจสอบ ติดตาม และนิเทศ พร้อมทั้งเสนอข้อปัญหาที่อาจทำให้การดำเนินงานไม่ประสบผลสำเร็จ เพื่อเร่งแก้ปัญหาได้ทัน สถานการณ์

6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

6.1 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำกับการดำเนินการของสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และนโยบาย ของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และความต้องการ ของชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการกิจการด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา

6.2 เครือข่ายผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเสนอแนะแนวทางการพัฒนา ห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียน และให้การสนับสนุนกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวกให้กับครูและนักเรียน

6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา สถานพยาบาล มีส่วนเข้ามาช่วยในการสนับสนุน การให้องค์ความรู้ให้กับโรงเรียนเกี่ยวกับจิตวิทยาเชิงบวก

6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า มีส่วนช่วยในการระดมทุน สนับสนุน การสร้างบรรยากาศ เชิงบวก สนับสนุนอุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีเชิงบวก และทุนการศึกษาให้กับโรงเรียน

6.5 ชุมชน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาร่วมกับชุมชน องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนจัดกิจกรรมเชิงบวกส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษา เป็นแหล่งวิทยากรและให้บริการด้านต่าง ๆ

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นที่ 1 การวางแผน

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ประชุมครู เพื่อวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหา การเปลี่ยนแปลง เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก กำหนดนโยบาย และแนวทางในการพัฒนา การบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก ตามสภาพบริบทของโรงเรียนเบื้องต้น โดยให้ครูเข้ามามีส่วนร่วม ในการเสนอความคิดเห็น
2. ผู้บริหารสถานศึกษาสรุปข้อเสนอแนะจากคณะครู นำมากำหนดนโยบาย และแนวทาง ในการดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก จากนั้นจึงสื่อสารไปถึงคณะครู ทุกคนในโรงเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
3. ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผนสนับสนุนทรัพยากรการศึกษา เพื่อสนับสนุนการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี อาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อม ให้มีความเหมาะสม เพียงพอ ทันสมัยและปลอดภัยมีมาตรฐานตรงกับ ของต้องการของครูและนักเรียน ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
4. ผู้บริหารวางแผนพัฒนาครูในการพัฒนาตนเองด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น การอบรมจิตวิทยาเชิงบวก อบรม สร้าง Growth Mindset ให้กับครู
5. ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผนร่วมกันกับผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศมีการวางระบบ การติดตามตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการนิเทศกำกับ ติดตาม การบริหารจัดการ เพื่อห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้รูปแบบการนิเทศที่หลากหลาย เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้กระบวนการนิเทศที่วางแผนร่วมกันของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ รวมทั้งวางระบบการติดตาม ตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ในการกำกับติดตาม

ขั้นที่ 2 การดำเนินการ

1. ผู้บริหารสถานศึกษา อบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก
2. ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดแนวปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยผู้บริหารและครูร่วมกันปรับหลักสูตรและโครงสร้างเวลาเรียนให้สอดคล้องกับความหลากหลาย ของนักเรียนให้เหมาะสม
3. ครูจัดสภาพบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศเชิงบวก
4. ครูออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล และออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและหลากหลาย

5. ครูจัดกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้การวัดตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เพื่อประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนและการแสดงออกของผู้เรียนรายบุคคล ผ่านการปฏิบัติจริงด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย

6. ผู้บริหารสถานศึกษามีประเมินผล ตรวจสอบและประเมินผลการบริหารจัดการห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ และรับฟังข้อเสนอแนะ รับฟังความคิดเห็นจากครูและนักเรียน ปรับปรุงวิธีการตามความเหมาะสม

ขั้นที่ 3 การนิเทศติดตาม ประเมินผล

1. ผู้บริหารสถานศึกษาแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่เป็นทีมผู้นิเทศภายใน ได้แก่ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หรือ ครูหัวหน้างานวิชาการ หัวหน้าสาระการเรียนรู้ กำหนดเวลาการนิเทศ และสร้างเครื่องมือการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่เชื่อถือได้

2. ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศกำกับติดตามในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกแก่ครูและบุคลากร ร่วมกันกำหนดความต้องการและข้อตกลงร่วมกันในการนิเทศหรือกำกับติดตาม

3. ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล นิเทศติดตาม เพื่อช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้นิเทศจะคอยแนะนำให้คำปรึกษาช่วยเหลือให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทำให้ได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติใช้การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

4. ผู้บริหารสถานศึกษา นิเทศ กำกับ ติดตาม การปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก นำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่บ่งชี้ให้เห็นว่าการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู มีคุณภาพหรือไม่เพียงใด มีส่วนใดบ้างที่ควรแก้ไข ปรับปรุง การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกเพื่อหาข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาต่อไป

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล

1. ครูมีการสะท้อนผลซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม PLC ร่วมกับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ทีมผู้นิเทศภายใน

2. ทีมผู้นิเทศภายในสะท้อนผลจากการนิเทศ กำกับ ติดตาม ในประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารห้องเรียนเชิงบวกของครู

3. ผู้บริหารสถานศึกษาสะท้อนผลถึงจุดเด่น จุดด้อยที่ต้องพัฒนาให้กับครูรายบุคคล เพื่อให้ครูนำไปเป็นเป้าหมายในการพัฒนาต่อไป

4. ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดพื้นที่พิเศษในการสะท้อนผล เพื่อพัฒนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ให้คณะครูทั้งโรงเรียนได้เข้ามาร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนแนวทางในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู การแก้ปัญหา

ขั้นที่ 5 การเสริมแรง

1. ผู้บริหารสถานศึกษาจงใจและเสริมแรงครูให้เห็นข้อดีของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ว่าเป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายในการพัฒนาร่วมกันของโรงเรียน โดยการสร้างแรงบันดาลใจให้ครูเกิดความมุ่งมั่น และเห็นถึงความสำคัญในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
2. ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ครูได้อบรม พัฒนาตนเองตามความสนใจ และคอยสนับสนุนครูในด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกตามที่ครูต้องการ
3. ผู้บริหารสถานศึกษาเชื่อมโยงผลการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูกับการประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนให้มีความเหมาะสม
4. ผู้บริหารสถานศึกษาคอยให้ความช่วยเหลือการจัดการเรียนรู้ คอยให้คำแนะนำครูในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
5. ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความภาคภูมิใจให้กับครู โดยการยกย่องชมเชย ครูที่มีความมุ่งมั่น มีผลงานโดดเด่น และเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ไปถึงผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ให้รับทราบถึงความพยายามของครู

องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวก

1. ด้านสภาพแวดล้อมเชิงบวก
 - 1.1 โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ความร่มรื่น สวยงาม ถูกสุขลักษณะ สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก ที่ชวนให้อยากเรียนรู้
 - 1.2 ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นอยากเรียนรู้ อยากฝึกปฏิบัติ มีความอบอุ่นและเป็นมิตร
 - 1.3 ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยและมีความสุขในการเรียน มีสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้และสร้างสรรค์
2. ด้านความสัมพันธ์เชิงบวก
 - 2.1 สร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวกด้วยความเอาใจใส่ เป็นการทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการด้านจิตพิสัย คือ การรู้จักที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมของเพื่อนร่วมชั้นได้
 - 2.2 ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจากภายใน มีอารมณ์ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน เกิดความผูกพันกับผู้เรียนด้วยกันและกับครูสอน
3. ด้านคุณภาพผู้เรียน
 - 3.1 ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนมากขึ้น

3.2 ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นยังช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking) และการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

3.3 ผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และมีแรงจูงใจในตัวเอง

4. ด้านพฤติกรรมเชิงบวก

4.1 ครูมีการสื่อสารที่ดีระหว่างครูและนักเรียน และการให้คำชื่นชมต่อพฤติกรรมเชิงบวก

4.2 ครูสามารถเข้าใจและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้ดีขึ้น

4.3 นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครูและเพื่อนร่วมชั้น

4.4 ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระในความคิดและการปฏิบัติ

4.5 ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การทำงานร่วมกัน การแก้ปัญหา และการแสดงออกทางอารมณ์ในทางที่เหมาะสม

ขั้นที่ 2.3 ผลการจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยนำข้อมูลรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มาสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามองค์ประกอบรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย

1. ความเป็นมาของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

2. หลักการของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

3. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

4. เนื้อหาของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

5. บทบาทของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ส่วนที่ 2 หลักสูตรการฝึกอบรมการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ส่วนที่ 3 การวัดและประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

การจัดทำร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ช่วยให้ครูมีความรู้ความเข้าใจและนำแนวทางในการบริหารจัดการของห้องเรียนเชิงบวกของครูไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาได้รับการตรวจสอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้ให้คำแนะนำเพื่อการปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

ขั้นที่ 2.4 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยได้นำร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ตรวจสอบด้วยการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้วิพากษ์ และให้ข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขร่างคู่มือการใช้รูปแบบฯ ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผลการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่าภาพรวมของคู่มือการใช้รูปแบบฯ และองค์ประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบฯ ส่วนใหญ่มีความเหมาะสม และมีข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง ดังตาราง 16

ตาราง 16 แสดงผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
ส่วนที่ 1 ส่วนประกอบของคู่มือ		
1. ส่วนประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบ	✓	
1.1 ส่วนประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบ	✓	แก้ไขข้อความที่ตกหล่น
1.2 ความสอดคล้องสัมพันธ์กันของแต่ละบท	✓	คงเดิม
1.3 การแบ่งเนื้อหาและการเรียงลำดับของเนื้อหาแต่ละบท	✓	ให้แบ่งชื่อในการในการอบรมให้เพิ่มเวลาการออกแบบการสอนให้ความรู้เพิ่มขึ้น
1.4 ความชัดเจนและถูกต้องของคำชี้แจง	✓	คงเดิม
1.5 รูปแบบการพิมพ์และความน่าสนใจของรูปเล่ม	✓	คงเดิม
1.6 แหล่งอ้างอิง หรือบรรณานุกรม	✓	คงเดิม
ส่วนที่ 2 บทนำ		
2.1 ความเป็นมาของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	✓	คงเดิม
2.2 หลักการของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	✓	คงเดิม
2.3 การเขียนวัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	✓	คงเดิม
2.4 เนื้อหาของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	✓	ปรับเนื้อหาบางส่วนให้ตรงกันเพิ่มเนื้อหาในส่วนความรู้ให้เพิ่มขึ้น
2.5 องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	✓	คงเดิม
2.6 ความถูกต้องและครบถ้วนขององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	✓	คงเดิม
2.7 ความสอดคล้องสัมพันธ์กันขององค์ประกอบทุกด้านในรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ	✓	คงเดิม

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
ห้องเรียนเชิงบวก		
2.8 บทบาทของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก มีความชัดเจน	✓	คงเดิม
ส่วนที่ 3 หลักสูตรการฝึกอบรมตามรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
3.1 หลักการและเหตุผล มีการระบุความสมเหตุสมผลของการ พัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	✓	คงเดิม
3.2 วัตถุประสงค์ มีความมุ่งมั่นในด้านการพัฒนาความสามารถ ในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู	✓	คงเดิม
3.3 วัตถุประสงค์การดำเนินงานแต่ละขั้นตอน สอดคล้องกับ วิธีการดำเนินงาน และเครื่องมือที่ใช้	✓	คงเดิม
3.4 เป้าหมาย มีการระบุเป้าหมายความสำเร็จทั้งใน เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ	✓	คงเดิม
3.5 หลักสูตรการอบรม มีการกำหนดสาระสำคัญ ของหลักสูตรอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับระยะเวลาที่ กำหนด	✓	คงเดิม
3.6 ความถูกต้องชัดเจน และความสอดคล้องของขั้นตอนในแต่ละ ขั้น สามารถนำรูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกไปสู่การปฏิบัติ	✓	คงเดิม
3.7 ปฏิทินการดำเนินงาน มีความเหมาะสม และเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง	✓	คงเดิม
3.8 ตารางการอบรม กิจกรรมมีความเหมาะสม ตามระยะเวลา และมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงในเนื้อหา	✓	คงเดิม
3.9 รูปแบบกิจกรรมมีความเหมาะสม	✓	คงเดิม
3.10 กิจกรรมการอบรม	✓	คงเดิม
- กิจกรรมการอบรมมีขั้นตอนกระบวนการที่ชัดเจน เน้นการฝึก ปฏิบัติจริง มีใบความรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาการอบรม		
- กิจกรรมการอบรมกระตุ้นให้ครูได้เกิดการเรียนรู้ ด้วยกระบวนการที่หลากหลาย		
- กิจกรรมการอบรมทำให้ครูได้รับความรู้ และเกิดทักษะ ในการนำไปพัฒนาต่อยอดต่อไป		

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
3.11 แต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดที่ชัดเจน และเข้าใจง่าย	✓	คงเดิม
3.12 การใช้ภาษา มีความถูกต้อง สื่อสารให้ผู้ใช้ง่าย การบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เข้าใจตรงประเด็น	✓	คงเดิม
3.13 ระยะเวลาในการอบรม 12 ชั่วโมง (2 วัน)		ปรับให้ยืดหยุ่นได้
ส่วนที่ 3 การวัดและประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
4.1 การประเมินผลหลักสูตรการอบรม	✓	- ข้อเสนอแนะน้อยเกินไปควรเพิ่ม
- มีการประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์กิจกรรม		ข้อเสนอ
- เครื่องมือวัดและประเมินผลเหมาะสมกับกิจกรรม		- ระบุเกณฑ์การวัดในแต่ละหน่วย

จากตาราง 16 ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความเหมาะสม และผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะไปเพิ่มเติมและแก้ไขเพื่อให้คู่มือการใช้รูปแบบฯ ได้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ไปทดลองใช้กับครูโรงเรียนชาณุวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากำแพงเพชร โดยเปิดรับสมัครผู้สนใจเข้าร่วมการทดลอง จำนวน 30 คน นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง ตามกระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ได้แก่ ขั้นที่ 1 การวางแผน ขั้นที่ 2 การดำเนินการ ขั้นที่ 3 การนิเทศติดตาม ประเมินผล ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล และขั้นที่ 5 การเสริมแรง ซึ่งในแต่ละขั้นตอนของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ได้สังเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นข้อมูลของการพิจารณาดำเนินการการพัฒนา กลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่องตามลำดับขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวางแผน

ผู้วิจัยได้จัดประชุมคณะครูโรงเรียนชาณุวิทยา จำนวน 115 คน เพื่อวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาการเปลี่ยนแปลงของห้องเรียนที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ตามสภาพบริบทของโรงเรียนเบื้องต้น โดยให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น

ภาพ 7 การประชุมคณะครู เพื่อวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาการเปลี่ยนแปลงของห้องเรียนที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ภาพ 8 คณะครูร่วมกันวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาการเปลี่ยนแปลงของห้องเรียนที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ซึ่งจากผลการประชุมสรุปว่า สิ่งที่เป็นปัญหาของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกนั้น คือ

- 1) สภาพบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาครูใช้แนวทางด้านลบมาเปลี่ยนพฤติกรรม โดยเชื่อว่าความรู้สึก ด้านลบ การลงโทษ การเปรียบเทียบ การตำหนิ กดดันจะทำให้เกิดการเรียนรู้ เช่น ถ้าไม่เรียนจะโดนลงโทษ ถ้าคะแนนต่ำจะสู้เขาไม่ได้ จะแข่งกับใครไม่ได้ ถ้าไม่อ่านหนังสือจะสอบตก ผู้เรียนขาดความสุข ไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวก เรียนรู้ด้วยความจำใจ ทำให้เครียดและซึมเศร้า และความกลัว
- 2) สภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในโรงเรียน เนื่องจากเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีเนื้อที่กว้าง ทำให้ดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง
- 3) สภาพสังคมปัจจุบันมีสื่อโซเชียล มากมาย ทำให้ความ

สนใจในการเรียนของผู้เรียนน้อยลงและพฤติกรรม มีความรุนแรง ก้าวร้าว โตดเรียน 4) ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยให้ครูมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน และแนวทางในการแก้ไข ต้องมีการเสริมสร้างศักยภาพครูและพัฒนาโรงเรียนให้สามารถบริหารจัดการ และจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ขั้นที่ 2 การดำเนินการ

1. ผู้วิจัยได้สำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา 4 กลุ่มงาน ผู้ช่วยผู้อำนวยการ 4 กลุ่มงาน และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระฯ ที่มีต่อปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียนชาณุวิทยา รวมจำนวน 17 คน ซึ่งเป็นฝ่ายบริหารของโรงเรียน

ตาราง 17 แสดงผลของปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียนชาณุวิทยา

ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครูโรงเรียนชาณุวิทยา	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.1 ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ มีความสามารถในการวางแผนกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียน	4.24	0.44	มาก
1.2 ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และส่งเสริม สนับสนุนครูให้พัฒนาตนเอง สนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อครูในการพัฒนาตนเองให้สามารถออกแบบและบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู	4.47	0.51	มาก
1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา มีความสามารถในการสื่อสารประสานงาน เปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมของเครือข่ายของสถานศึกษาให้เกิดความร่วมมือ ทั้งภายในและนอกสถานศึกษาในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	4.41	0.51	มาก
1.4 ผู้บริหารให้การสนับสนุนในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	4.29	0.47	มาก

ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครูโรงเรียนชาวนุวิทยา		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.5	ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	4.35	0.49	มาก
1.6	ครูมีความสามารถออกแบบบริหารจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม และมีทักษะเกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตามศักยภาพของผู้เรียน	4.65	0.49	มากที่สุด
1.7	ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนจัดสภาพหรือบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.06	0.24	มาก
1.8	ครูเป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ มีอัธยาศัยดี เป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นผู้ที่คอยแนะนำ ให้คำปรึกษากับนักเรียน	4.29	0.47	มาก
1.9	เพื่อนครูช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	4.29	0.47	มาก
รวม		4.33	0.18	มาก
2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ				
2.1	โรงเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.53	0.51	มากที่สุด
2.2	ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมที่สะอาด ปลอดภัย และเอื้อต่อการเรียนการสอน	4.65	0.49	มากที่สุด
2.3	จำนวนผู้เรียนต่อห้องอยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน	4.35	0.70	มาก
รวม		4.51	0.24	มากที่สุด
3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก				
3.1	โรงเรียนจัดวางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพมีสัญญาณครอบคลุมทั้งโรงเรียน ให้ครูและผู้เรียนสามารถใช้งานได้อย่างสะดวก	4.00	0.00	มาก

ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครูโรงเรียนชาวนาวิทยา		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
3.2	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนอุปกรณ์ทางดิจิทัล ที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้	3.71	0.48	มาก
3.3	ผู้บริหารมีระบบบริหารจัดการสารสนเทศและมี ฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ที่ใช้ในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	3.65	0.49	มาก
3.4	ครูมีการจัดการสารสนเทศ และฐานข้อมูลในรูปแบบ ออนไลน์ที่ครูสามารถใช้จัดเก็บเอกสาร ผลงาน และ ข้อมูลต่าง ๆ	3.59	0.51	มาก
3.5	ครูมีช่องทางออนไลน์ที่ครูสามารถใช้สื่อสารกับผู้เรียน และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ผลงาน ความรู้สู่ สาธารณะได้	3.53	0.51	มาก
รวม		4.17	0.58	มาก
4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก				
4.1	ผู้บริหารสถานศึกษา มีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับ การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	4.00	0.61	มาก
4.2	ระบบการบริหารงานของโรงเรียนเอื้อต่อการจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	4.24	0.43	มาก
4.3	ผู้บริหารสถานศึกษา แต่งตั้งครูที่มีความรู้ ความสามารถ เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ เพื่อช่วยผู้บริหารในการ บริหารงานแต่ละฝ่าย และประสานงานกับคณะครู	4.18	0.39	มาก
4.4	ผู้บริหารสถานศึกษามีการตั้งทีมสนับสนุนการจัดการ เรียนรู้เป็นแกนนำครูในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิง บวกและใช้เทคนิคการสอนใหม่ๆ เพื่อเผยแพร่ให้กับ คณะครูในโรงเรียนต่อไป	4.24	0.44	มาก
4.5	มีการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการห้องเรียน อย่างเป็นระบบ	4.35	0.49	มาก
รวม		4.20	0.17	มาก

ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครูโรงเรียนชาวนุวิทยา		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
5. ด้านงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก				
5.1	โรงเรียนมีงบประมาณเพียงพอสำหรับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	3.52	0.51	มาก
5.2	ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานและสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยพิจารณาจากบริบทความพร้อมของโรงเรียนตนเองก่อน และสนับสนุนในสิ่งที่ครูต้องการเพิ่มเติม	3.96	0.71	มาก
5.3	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำแผนการใช้งบประมาณรายไตรมาส โดยกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานรายเดือนให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปี งบประมาณแล้วสรุปแยกเป็นรายไตรมาสเป็นงบบุคลากรงบอุดหนุน งบลงทุน (แยกเป็นค่าครุภัณฑ์และค่าก่อสร้าง) และงบดำเนินการ (ตามนโยบายพิเศษ)	3.96	0.64	มาก
5.1	โรงเรียนมีงบประมาณเพียงพอสำหรับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	4.24	0.44	มาก
5.2	ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานและสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยพิจารณาจากบริบทความพร้อมของโรงเรียนตนเองก่อน และสนับสนุนในสิ่งที่ครูต้องการเพิ่มเติม	4.41	0.51	มาก
5.3	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำแผนการใช้งบประมาณรายไตรมาส โดยกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานรายเดือนให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปี งบประมาณแล้วสรุปแยกเป็นรายไตรมาสเป็นงบบุคลากรงบอุดหนุน งบลงทุน (แยกเป็นค่าครุภัณฑ์และค่าก่อสร้าง) และงบดำเนินการ (ตามนโยบายพิเศษ)	4.47	0.51	มาก

ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครูโรงเรียนชาณุวิทยา		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
5.4	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำรายละเอียดแผนงบประมาณ แผนงาน งาน/โครงการ ให้มีความเชื่อมโยงกับการดำเนินงานสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	4.65	0.49	มากที่สุด
5.5	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรรงบประมาณตามสัดส่วนให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือกลุ่มงาน โดยพิจารณาจากความจำเป็น และความสอดคล้องกับจุดเน้นของโรงเรียนด้านการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกตามโครงการที่มีการเสนอมา	4.24	0.44	มาก
5.6	ผู้บริหารสถานศึกษาและครู เบิกจ่ายงบประมาณประเภทต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปี และอนุมัติการใช้งบประมาณของสถานศึกษาตามประเภทและรายการตามที่ได้รับงบประมาณ	4.59	0.51	มากที่สุด
5.7	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำแผนการตรวจสอบติดตามผลการดำเนินงานตามข้อตกลงการให้บริการ ผลผลิตของสถานศึกษาให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ และแผนการใช้งบประมาณรายไตรมาส	4.00	0.00	มาก
5.8	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำข้อสรุปผลการตรวจสอบ ติดตาม และนิเทศ พร้อมทั้งเสนอข้อปัญหาที่อาจทำให้การดำเนินงานไม่ประสบผลสำเร็จ เพื่อเร่งแก้ปัญหาได้ทันสถานการณ์	4.24	0.44	มาก
รวม		4.35	0.17	มาก
6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก				
6.1	คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำกับ การดำเนินการของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับกฎหมาย กฎระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และนโยบาย ของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการ	4.35	0.49	มาก

ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครูโรงเรียนชาณุวิทยา	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
การศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมและ สนับสนุนการดำเนินการกิจการด้านต่าง ๆ ของ สถานศึกษา			
6.2 เครือข่ายผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย เสนอแนะแนวทางการพัฒนาห้องเรียนเชิงบวกของ โรงเรียน และให้การสนับสนุนกิจกรรมการส่งเสริมและ พัฒนาทักษะการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกให้กับ ครูและนักเรียน	4.29	0.47	มาก
6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา สถานพยาบาล มีส่วนเข้า มาช่วยในการสนับสนุน การให้องค์ความรู้ให้กับโรงเรียน เกี่ยวกับจิตวิทยาเชิงบวก	4.35	0.49	มาก
6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า มีส่วนช่วยในการระดมทุน สนับสนุน การสร้างบรรยากาศเชิงบวก สนับสนุน อุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีเชิงบวก และทุนการศึกษาให้กับ โรงเรียน	4.47	0.51	มาก
6.5 ชุมชน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ สถานศึกษาร่วมกับชุมชน องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน จัดกิจกรรมเชิงบวกส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษา เป็นแหล่งวิทยากรและให้บริการด้านต่าง ๆ	4.35	0.49	มาก
รวม	4.36	0.34	มาก

จากตาราง 17 แสดงผลของปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียนชาณุวิทยาในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.51, S.D = 0.24) รองลงมา คือ ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.36, S.D = 0.34) ด้านงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ($\bar{x}$ = 4.35, S.D = 0.17) ด้านบุคลากรที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ($\bar{x}$ = 4.33, S.D = 0.18) ด้าน

โครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ($\bar{X} = 4.20$, S.D = 0.17) ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ($\bar{X} = 4.17$, S.D = 0.58) ผ่านเกณฑ์

2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้กับคณะครูโรงเรียนชาณุวิทยา จำนวน 115 คน เพื่อให้ครูทั้งโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และเปิดรับสมัครผู้ที่สนใจร่วมทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู ซึ่งมีครูที่สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 30 คน ก่อนการอบรมผู้วิจัยให้คณะครูกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ทดสอบวัดความรู้ก่อน-หลังการอบรม

โดยผู้วิจัยได้จัดการอบรมแบ่งเป็น 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ได้รับความอนุเคราะห์จาก ดร.ไพรินทร์ เหมบุตร และ ศน. ละมุล เหล่าทอง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากำแพงเพชร ปัจจุบันข้าราชการบำนาญ เป็นวิทยากรให้ความรู้ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและหลากหลาย และกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้การวัดตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เพื่อประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนและการแสดงออกของผู้เรียนรายบุคคล ผ่านการปฏิบัติจริงด้วยเครื่องมือที่หลากหลายให้กับคณะครูโรงเรียนชาณุวิทยา ครั้งที่ 2 ได้รับความอนุเคราะห์ จาก นายภูฤกษ์ ปิติภิญญาพงษ์ รองผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลไททรงาม และนายกิตติศักดิ์ นิมลพ ตำแหน่ง ครู โรงเรียนประชารักษ์ศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 เป็นวิทยากรให้ความรู้ในเรื่องของการสร้างบรรยากาศเชิงบวกในห้องเรียน การสื่อสารเชิงบวก จิตวิทยาเชิงบวก ให้กับครูได้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและผู้เรียน ระหว่างครูและครู การอบรมในครั้งนี้มีทั้งการบรรยายให้ความรู้ และการฝึกปฏิบัติในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ออกแบบสื่อการเรียนการสอน ออกแบบการวัดและประเมินผลในการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ซึ่งผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของครูผู้เข้ารับการอบรม พบว่าครูมีความสนใจ ตั้งใจ และมีส่วนร่วมในทุกๆ กิจกรรมเป็นอย่างดี

ภาพ 9 การอบรมการใช้รูปแบบการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ภาพ 10 ผู้เข้ารับการอบรมการใช้รูปแบบการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
นำเสนอวิธีการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ภาพ 11 วิทยากรให้ความรู้ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ
ห้องเรียนเชิงบวก

ตาราง 18 แสดงผลคะแนนทดสอบก่อน-หลังการอบรมรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหาร
จัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ซึ่งจากการที่ผู้เข้ารับการอบรมรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน
เชิงบวกของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างทดสอบก่อน-หลังการอบรม โดยมีผล
คะแนน ดังนี้

คนที่	ทดสอบก่อนอบรม (Pretest)	ทดสอบหลังอบรม (Posttest)
	คะแนนเต็ม 20 คะแนน	คะแนนเต็ม 20 คะแนน
1	10	18
2	7	17
3	12	18
4	10	17
5	11	18
6	8	18
7	9	17
8	11	18
9	13	20
10	11	18
11	10	17
12	8	18

คนที่	ทดสอบก่อนอบรม (Pretest)	ทดสอบหลังอบรม (Posttest)
	คะแนนเต็ม 20 คะแนน	คะแนนเต็ม 20 คะแนน
13	9	18
14	7	18
15	12	16
16	10	17
17	11	18
18	7	19
19	8	17
20	12	19
21	11	17
22	11	18
23	10	19
24	12	20
25	10	19
26	10	18
27	9	18
28	11	20
29	10	19
30	8	17
ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	9.93	18.03
S.D.	1.64	0.99

จากตาราง 18 พบว่า ผลคะแนนจากแบบทดสอบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนชาณุวิทยา หลังการอบรมรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการอบรมรูปแบบฯ โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการอบรมรูปแบบฯ ($\bar{X}$ = 18.03, S.D.= 0.99) และค่าเฉลี่ยก่อนการอบรมรูปแบบฯ ($\bar{X}$ = 9.93, S.D.= 1.64) ผ่านเกณฑ์

ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบเกี่ยวกับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา คะแนนทดสอบก่อนและหลังการอบรม

การวัด	คะแนน เต็ม	$\bar{x}$	S.D.	Post - Pre	N	Mean Rank	Sum of Ranks	Z	P - value
pretest	20	9.93	1.64	Negative Ranks	0	.00	.00	-4.816	.000
posttest	30	18.03	0.99	Positive Ranks	30	15.50	465.00		

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

จากตาราง 19 พบว่า ผลการทดสอบก่อนการอบรมและหลังการอบรมรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ของครูกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.93 และ 18.03 ตามลำดับและเมื่อทำการทดสอบโดยใช้ค่าสถิติ Wilcoxon signed-rank test ปรากฏว่าได้ค่า Z เท่ากับ -4.816 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05* จึงสรุปได้ว่า หลังการอบรมคะแนนการทดสอบความรู้เกี่ยวกับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สูงกว่าก่อนการอบรมรูปแบบฯ อย่างมีนัยสำคัญ

และหลังเสร็จสิ้นการอบรมรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู ผู้วิจัยได้ให้ครูประเมินความพึงพอใจต่อการอบรมรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังตาราง 20

ตาราง 20 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจต่อการอบรมรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม
การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ พึงพอใจ
1. ด้านวิทยากร			
1.1 การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน	4.40	0.50	มาก
1.2 สามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนและตรงประเด็น	4.47	0.51	มาก
1.3 การเปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้	4.53	0.51	มากที่สุด
1.4 การตอบคำถามของวิทยากร	4.33	0.48	มาก
1.5 เอกสารประกอบการอบรม	4.40	0.56	มาก
รวม	4.43	0.35	มาก
2. ด้านความรู้ความเข้าใจ			
2.1 ความรู้ความเข้าใจเรื่องนี้ก่อนการอบรม	3.17	0.46	ปานกลาง
2.2 ความรู้ความเข้าใจเรื่องนี้หลังการอบรม	4.37	0.49	มาก
2.3 สามารถอธิบายรายละเอียดได้	4.23	0.43	มาก
2.4 สามารถบอกประโยชน์และข้อดีได้	4.13	0.35	มาก
รวม	3.98	0.20	ปานกลาง
3. ด้านการนำความรู้ไปใช้			
3.1 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ ในการปฏิบัติงานได้	4.20	0.41	มาก
3.2 สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ถ่ายทอดแก่เพื่อน ร่วมงานได้	4.10	0.31	มาก
3.3 สามารถให้คำปรึกษาแก่เพื่อนร่วมงานได้	4.33	0.48	มาก
3.4 มีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้	4.17	0.38	มาก
รวม	4.20	0.15	มาก
4. ด้านการดำเนินงานโครงการ			
4.1 ความเหมาะสมรูปแบบ/สถานที่การจัดโครงการ	4.30	0.47	มาก
4.2 เอกสารและสื่อประกอบการจัดโครงการ	4.60	0.50	มากที่สุด

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ พึงพอใจ
4.3 ความพร้อมของอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์	4.20	0.41	มาก
4.4 ระยะเวลาในการจัดโครงการ	4.20	0.66	มาก
4.5 การประสานงาน	4.37	0.49	มาก
4.6 การให้บริการและอำนวยความสะดวก	4.23	0.43	มาก
รวม	4.43	0.17	มาก

จากตาราง 20 พบว่า ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมต่อการอบรมรูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาพรวมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก เท่ากัน ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านวิทยากร ($\bar{X} = 4.43$, S.D.= 0.35) ด้านการนำความรู้ ไปใช้ ($\bar{X} = 4.20$, S.D.= 0.15) และด้านการดำเนินงานโครงการ ($\bar{X} = 4.43$, S.D.= 0.17) โดยมีด้าน ที่พึงพอใจปานกลาง ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X} = 3.98$, S.D.= 0.20) ผ่านเกณฑ์

นอกจากนี้ผู้เข้ารับการอบรมได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

1. เนื้อหาการอบรมมีความน่าสนใจ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียน
2. ควรเพิ่มระยะเวลาในการฝึกอบรม
3. การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกเป็นการจัดการพฤติกรรมทั้งครูและนักเรียน เป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่ไม่ควรละเลย ครูต้องใส่ใจและให้เวลากับนักเรียนมากขึ้น

จากความคิดเห็นเพิ่มเติมผู้วิจัยได้นำข้อมูลมารวบรวมและนำมาเก็บเป็นข้อมูล เพื่อพัฒนาการอบรมรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาต่อไป

ขั้นที่ 3 การนิเทศติดตาม ประเมินผล

หลังจากการอบรมรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่เป็นทีมผู้นิเทศภายใน และสร้างเครื่องมือการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศกำกับติดตามในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกแก่ครูและบุคลากร ร่วมกันกำหนด ความต้องการและข้อตกลงร่วมกันในการนิเทศหรือกำกับติดตาม และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล นิเทศติดตาม เพื่อช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้รับความอนุเคราะห์จากกลุ่มงานนิเทศติดตาม ศึกษาวิเคราะห์ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษากำแพงเพชร เข้ามามีส่วนร่วมในการนิเทศ คอยแนะนำให้คำปรึกษาช่วยเหลือ และเสริมแรงเชิงบวกให้กับครูให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทำให้ได้ร่วมกันแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติใช้การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยผู้วิจัย นำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู ที่ได้จากการนิเทศติดตาม ว่ามีส่วนใดบ้างที่ควรแก้ไข ปรับปรุง เพื่อหาข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาต่อไป

ภาพ 12 การนิเทศติดตามการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนชาณุวิทยา

ผู้วิจัยได้ให้ครูกลุ่มตัวอย่างประเมินความพึงพอใจของนิเทศติดตามรูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังตาราง 21

ตาราง 21 แสดงผลความพึงพอใจของการนิเทศติดตามรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ พึงพอใจ
1. ด้านกระบวนการนิเทศ			
1.1 ความชัดเจนของแนวทางการนิเทศจากผู้บริหาร	4.47	0.51	มาก
1.2 ความต่อเนื่องของการนิเทศติดตาม	4.70	0.46	มากที่สุด
1.3 การให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการห้องเรียนเชิงบวก	4.77	0.43	มากที่สุด
1.4 ความสามารถของผู้ทำหน้าที่นิเทศในการสื่อสารและให้คำแนะนำ	4.40	0.50	มาก
รวม	4.58	0.34	มากที่สุด
2. ด้านการสนับสนุนและทรัพยากร			
2.1 ความเพียงพอของทรัพยากรในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	4.23	0.68	มาก
2.2 การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนในการใช้แนวทางห้องเรียนเชิงบวก	3.97	0.85	มากที่สุด
2.3 ความพร้อมของสื่อและเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้	4.07	0.58	มาก
รวม	4.09	0.39	มาก
3. ด้านการนำไปใช้จริง			
3.1 ความสามารถในการนำข้อเสนอแนะจากการนิเทศไปใช้ได้จริง	4.23	0.43	มาก
3.2 ประสิทธิภาพของแนวทางห้องเรียนเชิงบวกที่ได้รับจากการนิเทศ	4.37	0.49	มาก

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ พึงพอใจ
3.3 ความเหมาะสมของแนวทางการจัดการห้องเรียน เชิงบวกในบริบทโรงเรียนของท่าน	4.30	0.46	มาก
รวม	4.30	0.27	มาก

จากตาราง 21 พบว่า ความพึงพอใจของผู้รับการนิเทศติดตามการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก เท่ากันใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการสนับสนุนและทรัพยากร ($\bar{x} = 4.09$, S.D.= 0.39) ด้านการนำไปใช้จริง ($\bar{x} = 4.30$, S.D.= 0.27) และมีด้านที่พึงพอใจระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านกระบวนการนิเทศ ($\bar{x} = 4.58$, S.D.= 0.34) ผ่านเกณฑ์

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล

ผู้วิจัยจัดให้การสะท้อนผลซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม PLC ร่วมกับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ทีมผู้นิเทศภายใน สะท้อนผลจากการนิเทศ กำกับ ติดตาม ในประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารห้องเรียนเชิงบวกของครู และให้ผู้บริหารสถานศึกษาสะท้อนผลถึงจุดเด่น จุดด้อยที่ต้องพัฒนาให้กับครูรายบุคคล เพื่อให้ครูนำไปเป็นเป้าหมายในการพัฒนาต่อไป และผู้วิจัยเปิดพื้นที่พิเศษให้ครูกลุ่มตัวอย่างได้สะท้อนผล ให้คณะครูทั้งโรงเรียนได้เข้ามาร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนแนวทางในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู

ภาพ 13 การสะท้อนผลซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม PLC โรงเรียนชาลววิทยา

ภาพ 14 เปิดพื้นที่พิเศษให้ครูกลุ่มตัวอย่างได้สะท้อนผลการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
ของครู

ขั้นที่ 5 การเสริมแรง

ผู้วิจัยจึงใจและเสริมแรงครูในทุกๆขั้นของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ตั้งแต่สร้างแรงบันดาลใจ ให้ครูเกิดความมุ่งมั่น และเห็นถึงความสำคัญในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก คอยสนับสนุนครูในด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกตามที่ครูต้องการ คอยให้ความช่วยเหลือการจัดการเรียนรู้ คอยให้คำแนะนำครูในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และสร้างความภาคภูมิใจให้กับครู โดยการยกย่องเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์

ภาพ 15 การเสริมแรงครูผู้สอนโรงเรียนชาณุวิทยา

ซึ่งจากการดำเนินการตามกระบวนการรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ทำให้ได้ผลผลิตจากการทดลองใช้รูปแบบฯ โดยการสังเกตและสอบถามครูผู้สอน ดังนี้

...สภาพแวดล้อมเชิงบวก โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ความร่มรื่น ความสวยงาม ถูกสุขลักษณะ ความสะอาด ความเป็นระเบียบ ความสะดวก ที่ชวนให้อยากเรียนรู้ มีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกระตือรือร้น อยากเรียนรู้ อยากฝึกปฏิบัติ

(ครูคนที่ 1, ผู้ให้สัมภาษณ์, 27 มกราคม 2568)

...การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกเปิดโอกาสให้ครูได้สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการสะท้อนคิดเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ครูรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนอย่างตั้งใจและให้ความสำคัญกับสิ่งที่พวกเขาพูด สร้างบรรยากาศที่ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและไม่กลัวที่จะผิดพลาด ครูตั้งคำถามปลายเปิด กระตุ้นให้เด็กอธิบายความคิดและความรู้สึกของตนเองอย่างละเอียด ให้ผู้เรียนเล่าขั้นตอนการทำงานของตนเอง

ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ผลงานของตนเองและระบุจุดแข็งจุดอ่อน ให้ผู้เรียน
คิดหาวิธีปรับปรุงกระบวนการทำงานของตนเองในครั้งต่อไป บรรยาภาศการจัดการเรียนรู้
สนุกสนานและผู้เรียนมีความสุขมากขึ้น

(ครูคนที่ 2, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มกราคม 2568)

...การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ครูทุกคนต้องเชื่อและ
ศรัทธา มี Mindset ที่เชื่อว่าผู้เรียน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ครูต้องยึด
ประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน สร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถ
พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นให้
ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม ออกแบบการเรียนรู้สร้างกระบวนการเรียนรู้เป็น
เครื่องมือที่จะนำพาผู้เรียนไปสู่คุณภาพผู้เรียนที่สูงขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น พัฒนาลักษณะ
นิสัย ซึ่งครูสามารถ เลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและ
ประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ

(ครูคนที่ 3, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 มกราคม 2568)

...การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกทำให้ผู้เรียนรู้สึกอบอุ่นและเป็นมิตร ผู้เรียน
รู้สึกปลอดภัยและมีความสุขในการเรียน ครูสร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวกด้วย
ความเอาใจใส่ มีการสื่อสารที่ดีระหว่างครูและนักเรียน ให้คำชื่นชมต่อพฤติกรรมเชิงบวก
เกิดแรงจูงใจในการเรียนด้านบวก มีความกระตือรือร้นในการเรียน มีส่วนร่วมในการเรียนรู้
ในห้องเรียนมากขึ้น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ กล้าคิด
กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีการเรียนรู้ด้วยตัวเอง เรียนรู้อย่างสนุกสนาน เกิดความผูกพัน
กับผู้เรียนด้วยกันและกับผู้สอน มีทักษะทางสังคมที่เพิ่มขึ้น เช่น การทำงานร่วมกัน
การแก้ปัญหา และการแสดงออกทางอารมณ์ในทางที่เหมาะสม และนอกจากนั้นยังมีผล
การเรียนรู้ที่ดีขึ้น และมีพัฒนาการด้านจิตพิสัยที่ดีขึ้น

(ครูคนที่ 4, ผู้ให้สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2568)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ได้ร่วมทำการทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม
การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก จะพบว่า รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ
ห้องเรียนเชิงบวก เป็นรูปแบบการบริหารที่ครอบคลุมใน 4 ด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่
เอื้อต่อการเรียนรู้ บรรยากาศที่อบอุ่น ส่งเสริมแรงจูงใจ และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน
การส่งเสริมการคิด การแสดงออก และการสะท้อนคิดของผู้เรียน โดยครูเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนให้ไปสู่ผลผลิตของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกได้ ซึ่งทั้ง 4 ด้านนี้มีความสัมพันธ์กัน และเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างห้องเรียนเชิงบวกที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้งทางวิชาการ อารมณ์ และสังคมอย่างรอบด้าน

ภาพ 16 บรรยากาศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนชาณุวิทยา

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยให้ครูได้ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 30 คน โดยมีรายละเอียด ดังตาราง 22

ตาราง 21 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ พึงพอใจ
ด้านที่ 1 ปัจจัยการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก			
1. โรงเรียนมีนโยบายที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	4.67	0.48	มาก
2. ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมให้ครูนำแนวทางการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกมาใช้	4.83	0.38	มากที่สุด
3. โรงเรียนมีทรัพยากรที่เพียงพอในการสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	4.40	0.68	มาก
4. มีการอบรมหรือพัฒนาครูเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกอย่างสม่ำเสมอ	4.50	0.51	มากที่สุด
5. ครูได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานในการใช้แนวทางการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	4.33	0.66	มาก
รวม	4.55	0.27	มากที่สุด
ด้านที่ 2 กระบวนการการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก			
6. ครูสามารถนำแนวทางการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกไปปรับใช้ได้จริง	4.53	0.51	มากที่สุด
7. มีกระบวนการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภายในห้องเรียน	4.83	0.38	มากที่สุด
8. มีการใช้เทคนิคเชิงบวกในการจัดการพฤติกรรมนักเรียน	4.60	0.56	มากที่สุด
9. นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบภายในห้องเรียน	4.50	0.51	มากที่สุด
10. มีการประเมินและปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกอย่างต่อเนื่อง	4.67	0.48	มากที่สุด
รวม	4.63	0.28	มากที่สุด

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ พึงพอใจ
ด้านที่ 3 ผลผลิตการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก			
11. นักเรียนมีความสุขและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนมากขึ้น	4.47	0.51	มาก
12. นักเรียนมีพฤติกรรมเชิงบวกมากขึ้น เช่น การเคารพกฎระเบียบและความร่วมมือในห้องเรียน	4.43	0.51	มาก
13. บรรยากาศในห้องเรียนมีความสุขและเอื้อต่อการเรียนรู้	4.60	0.50	มากที่สุด
14. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนมากขึ้นมีทำให้ผลการเรียนที่ดีขึ้น	4.43	0.51	มาก
15. รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสามารถนำไปใช้ได้จริง	4.70	0.47	มากที่สุด
รวม	4.53	0.29	มากที่สุด

จากตาราง 22 พบว่า ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 30 คนต่อรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ ด้านที่ 1 ปัจจัยการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ($\bar{X} = 4.55$, S.D.= 0.27) ด้านที่ 2 กระบวนการการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ($\bar{X} = 4.63$, S.D.= 0.28) และ ด้านที่ 3 ผลผลิตการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ($\bar{X} = 4.53$, S.D.= 0.29) ผ่านเกณฑ์

นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูเป็นรูปแบบที่ดี ให้ครูได้สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน
2. รูปแบบการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ทำให้ครูได้สร้างเทคนิคในการจัดการพฤติกรรมและการแสดงความรักของครูต่อเด็ก โดยเริ่มที่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนเอง เช่น รับฟังเด็กมาก

ขึ้น ไม่ริบตัดสิน การไม่เปรียบเทียบเด็กกับเพื่อนคนอื่น การไม่ Bully ไม่ลงโทษเด็กด้วยวิธีรุนแรง สิ่ง
ที่ครูควรแสดงความรักกับเด็กคือ การชื่นชมความพยายาม ความตั้งใจ ชวนให้คิด เชียร์ให้ทำ

3. ควรส่งเสริมให้มีกิจกรรมในรูปแบบนี้ต่อไป

จากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมผู้วิจัยได้นำข้อมูลเพิ่มเติมเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อปรับปรุงรูปแบบ
การบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อไป

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบและแนวทางสำหรับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา 4) เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอน ผลการวิจัยสามารถสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอนะ ตามลำดับดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1.1 การศึกษาองค์ประกอบการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นที่ 1.2 การศึกษาแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสร้างข้อสรุปตามประเด็นการสัมภาษณ์

ขั้นที่ 1.3 การศึกษาแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการศึกษาจากสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน ในการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 3 โรงเรียน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสรุปตามประเด็นการสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาและการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบและตรวจสอบรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 2.1 การยกร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แหล่งข้อมูล คือ ข้อมูลจากการศึกษาองค์ประกอบ และแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มายกร่างรูปแบบ และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขั้นที่ 2.2 การตรวจสอบร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แหล่งข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษา มีความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญทางการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ โครงร่างวิทยานิพนธ์ ร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และแบบตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบฯ ด้วยแบบตรวจสอบความเหมาะสม

ขั้นที่ 3 การจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากรูปแบบการบริหารฯ ในขั้นที่ 2.1 มาจัดทำร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย ความเป็นมาของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และองค์ประกอบของรูปแบบการบริหาร การนำรูปแบบการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกไปใช้ในการบริหารจัดการห้องเรียนให้เกิดเป็นห้องเรียนเชิงบวก และหลักสูตรการฝึกอบรม นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำแก้ไข

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แหล่งข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษา มีความรู้ เชี่ยวชาญทางการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ โครงร่างวิทยานิพนธ์ รูปแบบรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และแบบตรวจสอบความเหมาะสมของร่างคู่มือการใช้

รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบฯ ด้วยแบบตรวจสอบความเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอน โรงเรียนชาณุวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นผู้สมัครใจเข้ารับการพัฒนาทั้งหมด ผู้วิจัยนำรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูไปทดลองใช้กับครูผู้สอน ดำเนินการตามกระบวนการบริหารห้องเรียนเชิงบวก ดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก สำหรับครูผู้สอนกลุ่มเป้าหมายที่จะใช้รูปแบบการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกในการสอน จัดอบรม จำนวน 2 วัน มีเป้าหมายเกี่ยวกับสร้างความรู้ ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกให้กับครู โดยวิทยากรที่มีความรู้ และความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ จากกระบวนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกทั้ง 5 ขั้นตอน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอน โรงเรียนชาณุวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เกณฑ์การตัดสินใจ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการนำรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาไปใช้ พิจารณาจากค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าไม่เกิน 1.00 ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

จากผลการสร้างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ทำให้ได้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่มีองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยส่งเสริมการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ

บริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยมีรายละเอียดโดยสรุปของแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยส่งเสริมการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

องค์ประกอบหรือทรัพยากรพื้นฐานที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย

1. ด้านบุคคลที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก หมายถึง บุคคลที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู
2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก หมายถึง สภาพแวดล้อม บรรยากาศ รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก หมายถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) นวัตกรรมและโปรแกรมการเรียนรู้ที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน
4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก หมายถึง การจัดระเบียบระดับการบริหารและหน้าที่ต่างๆ ภายในองค์กร โดยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ด้านอำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบ เพื่อที่จะเอื้ออำนวยให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพ
5. ด้านการบริหารงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก หมายถึง การวางแผนการใช้งบประมาณการบริหารการเงิน บัญชี และพัสดุ การควบคุมการใช้งบประมาณ สรุปรายงานผล
6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก หมายถึง กลุ่มของคนหรือกลุ่ม หรือองค์กรที่มีความสนใจในการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ประสบการณ์ระหว่างกัน หรือลงมือทำกิจกรรมร่วมกัน มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยมีการจัดรูปแบบการจัดการเป็นกลไกขับเคลื่อนเชื่อมโยงกิจกรรมร่วมกัน กิจกรรมเครือข่ายต้องมีลักษณะเท่าเทียมกัน และเห็นความตระหนักร่วมกันในเป้าหมายและแผนงานที่จะทำ ตลอดจนให้การสนับสนุนให้บรรลุผลตามเป้าหมาย

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

หมายถึง ขั้นตอนหรือลำดับของการดำเนินการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย ประกอบด้วย

1. การวางแผน ผู้บริหารสถานศึกษา ประชุมครู เพื่อวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหา การเปลี่ยนแปลงเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก กำหนดนโยบาย และแนวทาง ในการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ตามสภาพบริบทของโรงเรียนเบื้องต้น และสร้างความเข้าใจให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันผู้บริหารสถานศึกษาต้องวางแผนสนับสนุนทรัพยากร การศึกษา เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ วางแผน พัฒนาครูในการพัฒนาตนเองด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก รวมถึงวางแผนการกำกับ ติดตามการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

2. การดำเนินการ ผู้บริหารสถานศึกษา อบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยกำหนดแนวปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ปรับหลักสูตร และโครงสร้างเวลาเรียนให้สอดคล้องกับความหลากหลายของนักเรียนและจัดสภาพบรรยากาศ ในห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศเชิงบวก ครูออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและหลากหลาย จัดกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย ตรวจสอบและประเมินผลการบริหารจัดการห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ และรับฟังข้อเสนอแนะ รับฟังความคิดเห็นจากครูและนักเรียน ปรับปรุงวิธีการตามความเหมาะสม

3. การนิเทศติดตาม ประเมินผล ผู้บริหารสถานศึกษาแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่เป็นทีมผู้นิเทศ ภายใน กำหนดเวลาการนิเทศ และสร้างเครื่องมือการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศกำกับติดตามในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกแก่ครู และบุคลากร ร่วมกันกำหนดความต้องการและข้อตกลงร่วมกันในการนิเทศหรือกำกับติดตาม โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล นิเทศติดตาม เพื่อช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ คอยแนะนำให้คำปรึกษาช่วยเหลือให้ครูสามารถจัดกิจกรรม การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ร่วมกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติใช้การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก นิเทศ กำกับ ติดตาม การปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก นำข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาปรับปรุง และแนวทางการพัฒนาต่อไป

4. การสะท้อนผลเพื่อการพัฒนา ครูมีการสะท้อนผลซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม PLC ร่วมกับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ทีมผู้นิเทศภายใน ทีมผู้นิเทศภายในสะท้อนผลจากการนิเทศ กำกับ ติดตาม ในประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารห้องเรียนเชิงบวกของครู ผู้บริหาร สถานศึกษาสะท้อนผลถึงจุดเด่น จุดด้อยที่ต้องพัฒนาให้กับครูรายบุคคล เปิดพื้นที่พิเศษ ในการสะท้อนผล ให้คณะครูทั้งโรงเรียนได้เข้ามาร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนแนวทางในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกของครู เพื่อให้ครูนำไปเป็นเป้าหมายในการพัฒนาต่อไป

5. การเสริมแรง ผู้บริหารสถานศึกษาจงใจและเสริมแรงครูให้เห็นข้อดีของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกว่าเป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายในการพัฒนาร่วมกันของโรงเรียน โดยการสร้างแรงบันดาลใจ ให้ครูเกิดความมุ่งมั่น และเห็นถึงความสำคัญในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก คอยให้ความช่วยเหลือการจัดการเรียนรู้ คอยให้คำแนะนำครูในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ผู้บริหารสถานศึกษาเชื่อมโยงผลการพัฒนาการจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูกับการประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนให้มีความเหมาะสม และมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ไปถึงผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้รับทราบถึงความพยายามของครู ผ่านการเผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ ประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน

องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย

1. ด้านสภาพแวดล้อมเชิงบวก โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ความร่มรื่น ความสวยงาม ถูกสุขลักษณะ ความสะอาด ความเป็นระเบียบ ความสะดวก ที่ชวนให้อยากเรียนรู้ ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักโรงเรียน อยากรู้ อยากรู้อยากฝึกปฏิบัติ มีความอบอุ่นและเป็นมิตร ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยและมีความสุขในการเรียน มีสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้และสร้างสรรค์

2. ด้านความสัมพันธ์เชิงบวก ครูสร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวกด้วย ความเอาใจใส่ เป็นการทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการ ด้านจิตพิสัย การรู้จักที่จะเข้าใจผู้อื่นและสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมของเพื่อนร่วมชั้น ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจากภายใน มีอารมณ์ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน เกิดความผูกพันกับผู้เรียนด้วยกันและกับผู้สอน

3. ด้านคุณภาพผู้เรียน ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนมากขึ้น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking) และการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และมีแรงจูงใจในตัวเอง

4. ด้านพฤติกรรมเชิงบวก การสื่อสารที่ดีระหว่างครูและนักเรียน และการให้คำชื่นชม ครูเข้าใจและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้ดีขึ้น ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครูและเพื่อนร่วมชั้น กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระในความคิด และการปฏิบัติ ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การทำงานร่วมกัน การแก้ปัญหา และการแสดงออกทางอารมณ์ในทางที่เหมาะสม

ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านความเหมาะสม มีความเหมาะสมในทุกด้าน โดยผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง คือ ปรับแก้ข้อความในบางข้อที่เนื้อหายังไม่ชัดเจน ไม่ครอบคลุมบางหัวข้อ ให้เพิ่มเติมเนื้อหาให้มีความชัดเจน และครบถ้วนยิ่งขึ้น และผู้วิจัยได้ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2. ผลการสร้างคู่มือรูปแบบและตรวจสอบคู่มือการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยสร้างคู่มือรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีส่วนประกอบ ดังนี้

ส่วนที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย

1. ความเป็นมาของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
2. หลักการของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
3. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
4. เนื้อหาของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
5. บทบาทของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ส่วนที่ 2 หลักสูตรการฝึกอบรมดำเนินการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ส่วนที่ 3 การวัดและประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความเหมาะสม โดยผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง คือ ปรับแก้ข้อความในบางข้อที่เนื้อหายังไม่ชัดเจน ไม่ครอบคลุมบางหัวข้อ ให้เพิ่มเติมเนื้อหาให้มีความชัดเจนและครบถ้วนยิ่งขึ้น และผู้วิจัยได้ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ทดลองใช้ตามองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ด้านกระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และด้านผลผลิตของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก พบว่า ผลการเปรียบเทียบการวัดความรู้ก่อนและหลังการอบรมการใช้รูปแบบการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แสดงให้เห็นว่า หลังการอบรมมีคะแนนสูงกว่าก่อนการอบรมการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบฯ มีผลทำให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกเพิ่มมากขึ้น และความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบฯอยู่ในระดับมากที่สุด

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้อำนวยการฯ รองผู้อำนวยการฯ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ ซึ่งเป็นฝ่ายบริหารของโรงเรียนเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมีปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก มีผลทำให้การส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเพิ่มมากขึ้น

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ผลการเปรียบเทียบการวัดความรู้ก่อนและหลังการอบรมการใช้รูปแบบการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แสดงให้เห็นว่า หลังการอบรมมีคะแนนสูงกว่าก่อนการอบรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีผลทำให้ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความรู้ความเข้าใจและกระบวนการที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกเพิ่มมากขึ้น และครูมีความพึงพอใจในกระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในระดับมากที่สุด

องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

จากการสังเกตและสัมภาษณ์ครู พบว่าโรงเรียนมีสภาพแวดล้อมเชิงบวก โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ร่มรื่น สวยงาม ถูกสุขลักษณะ สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก ที่ชวนให้อยากเรียนรู้ มีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นอยากเรียนรู้ อยากฝึกปฏิบัติ ผู้เรียนรู้สึกอบอุ่นและเป็นมิตร ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัย และมีความสุขในการเรียน ครูสร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวกด้วยความเอาใจใส่ มีการสื่อสารที่ดีระหว่างครูและนักเรียน ให้คำชื่นชมต่อพฤติกรรมเชิงบวก เกิดแรงจูงใจในการเรียน ด้านบวก มีความกระตือรือร้นในการเรียน มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในห้องเรียนมากขึ้น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีการเรียนรู้ด้วยตัวเอง เรียนรู้อย่างสนุกสนาน เกิดความผูกพันกับผู้เรียนด้วยกันและกับครูสอน มีทักษะทางสังคมที่เพิ่มขึ้น เช่น การทำงานร่วมกัน การแก้ปัญหา และการแสดงออกทางอารมณ์ ในทางที่เหมาะสม และนอกจากนั้นยังส่งผลถึงคุณภาพของผู้เรียน ผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น และมีการพัฒนาการด้านจิตพิสัยที่ดีขึ้น

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

พบว่า ความพึงพอใจของครู จำนวน 30 คน ที่มีต่อรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ที่สุด ได้แก่ ด้านที่ 1 ปัจจัยการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ด้านที่ 2 กระบวนการการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และด้านที่ 3 ผลผลิตการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ผ่านเกณฑ์

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการพัฒนา รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากองค์ประกอบดังกล่าว มีความสำคัญและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา คือ องค์ประกอบหรือทรัพยากรพื้นฐานที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 6 ด้าน

1. ด้านบุคคล คือ บุคคลที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย

1.1 ผู้บริหาร มีวิสัยทัศน์ กล้าคิด กล้าตัดสินใจและสามารถวางแผนกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และเป็นผู้ที่มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอรู้เท่าทันความเป็นแปลงของโลกและสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ มีความสามารถในการประสานงานกับเครือข่ายต่างๆ ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีบทบาทในการขับเคลื่อนพัฒนาการบริหารให้เกิดห้องเรียนเชิงบวก ซึ่งจะต้องมีความรู้มีภาวะผู้นำทางวิชาการ และมีความเชี่ยวชาญในเรื่องห้องเรียน และการบริหารห้องเรียนเชิงบวกเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของณัฐพิมล ธรรมสรารุณ (2559) ศึกษาการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู โดยพบว่า มีปัจจัยสำคัญที่มีส่วนสนับสนุนในการบริหารการจัดการเรียนรู้ของครู ได้กล่าวว่า ผู้บริหาร ต้องเป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และนำมาสร้างโอกาสในการพัฒนา โดยส่งเสริมครูอย่างเหมาะสมในการพัฒนาตนเอง และเป็นแบบอย่างที่ดีผู้บริหารมีหน้าที่สำคัญในการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าประสงค์ของสถานศึกษา และบริหารสถานศึกษาโดยใช้วิธีการที่เหมาะสม และเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย

1.2 ครู มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนจัดสภาพหรือบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ มีมนุษยสัมพันธ์ มีอัธยาศัยที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นผู้ที่คอยแนะนำ ให้คำปรึกษากับนักเรียน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากครูมีหน้าที่ให้การศึกษาแก่ผู้เรียน จัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน แนะนำวิธีการให้ผู้เรียน ครูนอกจากต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ทางวิชาการเป็นอย่างดีแล้ว ยังต้องเป็นผู้อบรมสั่งสอนและชี้แนะ คอยช่วยเหลือ ดูแลระเบียบวินัย สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี และประสานงานกับผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพิชญา ชูเพชร, และสุจิตรา จรจิตร (2560) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล พบว่า ปัจจัยสนับสนุนการบริหารที่มีประสิทธิผล คือครู มีความสามารถในการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรและความต้องการของผู้เรียน มีการคำนึงถึงศักยภาพผู้เรียนและความแตกต่างระหว่างบุคคล มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย หลากหลาย กระตุ้นความคิดของนักเรียนและเน้นผู้เรียนเป็น

สำคัญ ครูพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีคุณธรรมจริยธรรม และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพและสอดคล้องกับแนวคิดของณัฐพิมล ธรรมสรากร (2559) ศึกษาการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนหรือบุคลากร ต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี มีจรรยาบรรณวิชาชีพ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างกับผู้เรียน เป็นนักจัดการเรียนรู้ที่ดี มีประสิทธิภาพ โดยหน้าที่สำคัญของครู คือ ต้องอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน จัดสภาพหรือบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้

2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก คือ สภาพแวดล้อมบรรยากาศ รวมไปถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้ถูกสุขลักษณะ ร่มรื่น สวยงาม สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก สภาพแวดล้อมทางวิชาการ การจัดบรรยากาศการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน ตลอดจนการจัดบริการเพื่อส่งเสริม สนับสนุนทางวิชาการต่าง ๆ ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีมีผลต่อการเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมและผลลัพธ์ทางการเรียน สภาพแวดล้อมที่ดีจะสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจ และพร้อมที่จะเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ Hoy, & Miskel (2009) ได้กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับโรงเรียนในฐานะที่เป็นระบบสังคมหนึ่งว่าต้องมียุทธศาสตร์ประกอบที่สำคัญ ซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้าของระบบที่เข้ามาสนับสนุนการบริหารจัดการ สภาพแวดล้อม หมายรวมถึง สิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร อาทิ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ บรรยากาศองค์กร เศรษฐกิจ สภาพสังคม เทคโนโลยี และสอดคล้องกับแนวคิดพิชญา ชูเพชร, และสุจิตรา จรจิตร (2560) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล พบว่า จำเป็นต้องมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ ได้กล่าวว่า บรรยากาศและสภาพแวดล้อม ต้องมีการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้มีความสะอาด เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน มีพื้นที่ที่เพียงพอต่อการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และผู้เรียนกับครูผู้สอน

3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก คือ ผู้บริหารสนับสนุนอุปกรณ์ทางดิจิทัลที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ การจัดวางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพ มีสัญญาณครอบคลุม มีระบบบริหารจัดการสารสนเทศ และมีฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ที่ใช้ในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารต้องส่งเสริมการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ดี เพราะจะส่งผลต่อการเรียนในหลายด้าน ทั้งต่อผู้เรียนและครูผู้สอน การใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ยังช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ทำให้การเรียนรู้สนุกสนานและเพลิดเพลิน ซึ่งสอดคล้องกับพิชญา ชูเพชร, และสุจิตรา จรจิตร (2560) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล ได้กล่าวว่า การพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่

ดีงามยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ได้มาตรฐานทุกระดับ ควรมีการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) นวัตกรรมและโปรแกรมการเรียนที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการพัฒนา ผู้เรียนให้สื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา

4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก คือ การจัดระเบียบระดับการบริหารและหน้าที่ต่างๆ ภายในองค์กร โดยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ด้านอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ เพื่อที่จะเอื้ออำนวยให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการมีโครงสร้างการบริหารที่ดีจะทำให้ผู้บริหารเข้าใจบริบทโรงเรียน เช่น จุดแข็ง จุดอ่อน และความต้องการของนักเรียน เพื่อนำไปสู่การออกแบบและเลือกใช้แนวทางการบริหารที่เหมาะสม สนับสนุนการพัฒนาครู สนับสนุนนักเรียน และใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ Hoy, & Misket (2009) ได้กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับโรงเรียนในฐานะที่เป็นระบบสังคมหนึ่งว่าต้องมียุทธศาสตร์ประกอบที่สำคัญ ซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้าของระบบที่เข้ามาสนับสนุนการบริหารจัดการ ได้กล่าวว่า โครงสร้าง ต้องมีการกำหนดสายบังคับบัญชา ตำแหน่ง บทบาทหน้าที่ในการทำงานและกฎระเบียบข้อบังคับในองค์กร

5. ด้านการบริหารงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก คือ การวางแผนการจัดสรรงบประมาณการใช้งบประมาณจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานและสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก มีการบริหารการเงิน บัญชี และพัสดุ การควบคุมการใช้งบประมาณ ตรวจสอบ ติดตามผลการดำเนินงาน สรุปรายงานผล ทั้งนี้เนื่องมาจากการบริหารงบประมาณที่ดีในสถานศึกษาจะช่วยให้สถานศึกษามีความเป็นอิสระ โปร่งใส และตรวจสอบได้ นอกจากนี้ยังส่งผลต่อการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การส่งเสริมให้ครูและบุคลากรปฏิบัติงานเต็มศักยภาพ และทำให้ได้ผลผลิตและผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับวิรัตน์ เกตุเรือง (2559, น. 13) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ คือ ต้องมีการวางแผน โดยมีผู้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ ซึ่งมีปัจจัยในการบริหาร คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนมีการอำนวยความสะดวกให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับภูมิพล ธรรมสร้างกูร (2559) ศึกษาการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู ได้กล่าวว่า มีปัจจัยสำคัญที่มีส่วนสนับสนุนในการบริหารการจัดการเรียนรู้ คือ งบประมาณ เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการบริหารการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นต้องมีการวางแผนการใช้งบประมาณให้เหมาะสม

6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก คือ กลุ่มของคนหรือกลุ่ม หรือองค์กรที่มีความสนใจในการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ประสบการณ์ระหว่างกัน หรือลงมือทำกิจกรรมร่วมกัน มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยมีการจัดรูปแบบการจัดการเป็นกลไกขับเคลื่อนเชื่อมโยงกิจกรรมร่วมกัน เห็นความตระหนักร่วมกันในเป้าหมายและแผนงานที่จะทำ ตลอดจนให้การสนับสนุนให้บรรลุผลตามเป้าหมาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การสร้างเครือข่ายจะ

ช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียนสามารถตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ได้อย่างมีข้อมูลสนับสนุน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน สร้างความร่วมมือ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน สามารถประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดพิชญา ชูเพชร, และสุจิตรา จรจิตร (2560) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล พบว่า จำเป็นต้องมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม ต้องมีการส่งเสริมสนับสนุน และประสานความร่วมมือในการพัฒนาทางวิชาการระหว่างสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว ชุมชน และองค์กรอื่นที่จัดการศึกษา ให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา สร้างภาคีเครือข่าย ร่วมพัฒนาในระดับท้องถิ่น ภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษาทั้งระดับประเทศและระหว่างประเทศ และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อมุ่งสู่มาตรฐานสากล

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา คือ ขั้นตอนหรือลำดับของการดำเนินการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย กระบวนการบริหารมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน และส่งเสริมให้ครูสามารถบริหารจัดการห้องเรียนในเชิงบวกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน คือ เป็นกระบวนการขั้นตอนแรกที่สำคัญในการสร้างและดำเนินการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก มีการกำหนดนโยบาย และแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ตามสภาพบริบทของโรงเรียน วางแผนสนับสนุนทรัพยากรการศึกษา มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ให้มีความเหมาะสม เพียงพอ ทันสมัยและปลอดภัย มีมาตรฐาน ตรงกับความต้องการของครูและนักเรียน ก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการวางแผนการบริหารที่รอบคอบและมีประสิทธิภาพจะส่งผลต่อสถานศึกษาอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านคุณภาพของการศึกษา การพัฒนาบุคลากร และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ การวางแผนที่ดีจะช่วยให้สถานศึกษาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ มีการพัฒนาที่ยั่งยืน และสามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับณัฐพิมล ธรรมสร่างกูร (2559) ศึกษากระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ ได้กล่าวว่า การสำรวจปัญหาและวางแผน เป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหาคุณภาพผู้เรียนในด้านที่สนใจ จากนั้นจึงทำการสำรวจความต้องการจำเป็น เพื่อจัดเตรียมการ กำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จ วางแผนงานทรัพยากรต่าง ๆ ในการดำเนินงานตามโครงการและกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการจัดการเรียนเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในสถานศึกษาและสอดคล้องกับอรรถพร ปราจันทร์ (2560) นำเสนอกระบวนการบริหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของครูในสถานศึกษา เรียกว่า PIER

ได้กล่าวว่า การวางแผน (Plan) เป็นการวางแผนเพื่อพัฒนาทักษะของครูตามเป้าหมายที่วางไว้ด้วยการสร้างความตระหนักให้กับครู เพื่อส่งเสริมให้ครูได้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาตนเองและอยากที่จะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2. การดำเนินการ ผู้บริหารสถานศึกษา อบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก มีการกำหนดแนวปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ปรับหลักสูตรและโครงสร้างเวลาเรียนให้สอดคล้องกับความหลากหลายของนักเรียน จัดสภาพบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศเชิงบวก ออกแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย จัดกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้การวัดตามสภาพจริงเพื่อประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนและการแสดงออกของผู้เรียนรายบุคคล ผ่านการปฏิบัติจริงด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย มีการประเมินผล ตรวจสอบผลของการบริหารจัดการห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ และรับฟังข้อเสนอแนะ รับฟังความคิดเห็นจากครูและนักเรียน ปรับปรุงวิธีการตามความเหมาะสม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการดำเนินงานบริหารที่ดีจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาครูและนักเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งการที่ทำให้การบริหารสถานศึกษาเกิดประสิทธิภาพสูงสุด คือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนและบุคลากรพัฒนาศักยภาพของตนเอง และสร้างความเข้มแข็งให้กับสถานศึกษาและชุมชน ช่วยลดภาระงานและพัฒนาด้านอื่น ๆ ได้ตรงจุด ซึ่งสอดคล้องกับวิลาวัลย์ จารุอรียานนท์ (2553) ศึกษาการบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อขับเคลื่อนการจัดการความรู้กล่าวไว้ว่า กระบวนการและเครื่องมือ คือ วิธีการ เครื่องมือที่ใช้ในการบริหารเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ตามที่ได้วางแผนไว้ และสอดคล้องกับสันติ บุญภิรมย์ (2557, น. 114) กล่าวว่า การจัดการห้องเรียน คือ กระบวนการดำเนินการในชั้นเรียน ประกอบด้วย (1) การเตรียมการ (2) การวางแผนจัดการ (3) การดำเนินการในชั้นเรียน ซึ่งการดำเนินการในชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปตามกระบวนการที่ได้กำหนดไว้มีวัตถุประสงค์ เพื่อนักเรียนได้มีความรู้ความสามารถตามสมรรถนะของรายวิชา พร้อมทั้งมีปฏิภยาร่วมระหว่างผู้สอนกับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์สูงสุดต่อการดำเนินการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง และก่อให้เกิดความพึงพอใจทั้งสองฝ่ายในระดับ ที่ยอมรับได้เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศใน ชั้นเรียน

3. การนิเทศติดตามประเมินผล เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญในระบบการศึกษาทุกระดับ เป้าหมายหลักของการนิเทศและกำกับติดตามการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก คือ การทำให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการนิเทศและกำกับติดตามการใช้หลักสูตรเป็นกระบวนการที่ต้องมีการวางแผนและการดำเนินการอย่างรอบคอบเพื่อให้การศึกษาและการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้น การร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการนี้ เพื่อให้มั่นใจว่าการศึกษาเป็นประสบการณ์ที่มี

คุณค่าและมีผลสำเร็จสูงสุด ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศกำกับติดตามในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกแก่ครูและบุคลากร ครูมีส่วนร่วมกันในการนิเทศหรือกำกับติดตามผู้บริหารดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล นิเทศติดตาม เพื่อช่วยให้ครูสามารถ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ คอยแนะนำให้คำปรึกษาช่วยเหลือ ร่วมกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติใช้การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อหาข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาต่อไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการนิเทศช่วยให้ผู้บริหารและครูปรับปรุงการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น พัฒนาการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม ช่วยให้ผู้บริหารสามารถติดตามและประเมินผลงานของบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ครูแลกเปลี่ยนประสบการณ์และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการพัฒนาวิชาชีพ พัฒนาตนเองและปรับปรุงวิธีการสอน เนื้อหาการสอน และการประเมินผลการสอน ซึ่งจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับฉันทลักษณ์ ธรรมสรานุ (2559) ศึกษากระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ กล่าวว่า การนิเทศและประเมินผล เป็นการปฏิบัติตามแผนการนิเทศและประเมินผลโดยผู้บริหารเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครู และสอดคล้องกับฉันทลักษณ์ นาจำปา (2563) นำเสนอกระบวนการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกล่าวว่า ด้านการประเมินผล (Evaluation) หมายถึง คุณลักษณะของการบริหารสถานศึกษา โดยการตรวจสอบ ติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษา เพื่อให้ได้สารสนเทศประกอบการตัดสินใจ และเป็นข้อมูลย้อนกลับไปในขั้นตอนแรกของวงจร คือ การวางแผน

4. การสะท้อนผล การสะท้อนผลการดำเนินงาน เป็นการสะท้อนสิ่งที่ดำเนินการแล้วจากกระบวนการที่วางไว้ร่วมกัน โดยการนำไปเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่ได้วางไว้ถึงความเป็นไปได้มากนักน้อยเพียงใด จุดที่สำคัญคือ การมีส่วนร่วมของผู้ร่วมใช้กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ในการสะท้อนผลครูจะต้องรู้บทบาทของตนเอง ครูมีการสะท้อนผลซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม PLC ร่วมกับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ทีมผู้นิเทศภายใน ผู้บริหารสถานศึกษาสะท้อนผลถึงจุดเด่น จุดด้อยที่ต้องพัฒนาให้กับครูรายบุคคล เพื่อให้ครูนำไปเป็นเป้าหมายในการพัฒนาต่อไป เปิดพื้นที่พิเศษในการสะท้อนผล เพื่อพัฒนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ให้คณะครูทั้งโรงเรียนได้เข้ามาร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนแนวทางในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูตลอดจนการใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลโครงการที่ตรงกับเป้าหมาย และมีความสัมพันธ์กับกระบวนการที่ได้ออกแบบไว้ เพื่อนำใช้ประกอบการตัดสินใจในการพัฒนา ปรับปรุงโรงเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสะท้อนผลเป็นการช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนรู้จักจุดแข็ง จุดอ่อน และปัญหาที่เกิดขึ้นและจุดที่ต้องการพัฒนาในกระบวนการจัดการศึกษา เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับฉันทลักษณ์ นาจำปา (2563) นำเสนอกระบวนการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ได้แก่ ด้านการสะท้อนผล (Reflection)

หมายถึง คุณลักษณะของการบริหารสถานศึกษา โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับในแต่ละขั้นตอน ของ วงจรการบริหาร ซึ่งต้องเป็นการสะท้อนผลได้ตลอดเวลาโดยไม่จำเป็นต้องให้ครบทุกขั้นตอน

5. การเสริมแรง เป็นกระบวนการที่ส่งเสริม กระตุ้น ให้เกิดความสำเร็จ โดยผู้บริหาร สถานศึกษาจงใจและเสริมแรงครูให้เห็นข้อดีของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เป็นส่วนหนึ่ง ของเป้าหมายในการพัฒนาร่วมกันของโรงเรียน โดยการสร้างแรงบันดาลใจ ให้ครูเกิดความมุ่งมั่น และเห็นถึงความสำคัญในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ผู้บริหารสถานศึกษาคอยสนับสนุนครู คอยให้ความช่วยเหลือในการจัดการเรียนรู้ คอยให้คำแนะนำครูในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ยกย่องชมเชย และเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ไปถึงผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้รับทราบ ทั้งนี้เนื่องมาจากการเสริมแรงที่ดีช่วยให้ทั้งครูและนักเรียนได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ การเสริมแรง เชิงบวกที่ใช้ในห้องเรียนจะช่วยเพิ่มพฤติกรรมที่ดีของนักเรียน สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ และ ส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็น การให้กำลังใจ ชื่นชม ให้รางวัล ให้ คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ซึ่งหากผู้บริหารมีการเสริมแรงที่เหมาะสมจะช่วยให้ครูสามารถจัดการ ห้องเรียนได้ดียิ่งขึ้น และนักเรียนก็มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับ วิลาวัณย์ จารุอริยานนท์ (2553) ศึกษาการบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อขับเคลื่อนการจัดการความรู้ กล่าวไว้ว่า การยกย่องชมเชยและให้รางวัล คือ ขั้นตอนสำคัญในการบริหารบุคลากร ที่เป็นทรัพยากร มนุษย์ เพื่อสร้างแรงจูงใจและรักษาคนให้เป็นทรัพยากรที่มีค่าขององค์กร

องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา คือ ผลที่เกิดจากระบวนการบริหารการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านสภาพแวดล้อมเชิงบวก โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ความร่มรื่น สวยงาม ถูกสุขลักษณะ สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก ที่ชวนให้อยากเรียนรู้ ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อม และบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกระตือรือร้นอยากเรียนรู้ อยากฝึกปฏิบัติ มีความอบอุ่นและเป็นมิตร ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยและมีความสุขในการเรียน มีสภาพแวดล้อมที่ สนับสนุนการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมเชิงบวกนอกจาก สภาพแวดล้อมทางกายภาพแล้วสภาพแวดล้อมเชิงบวกยังหมายถึงความรู้สึกปลอดภัยและมั่นคงทั้ง ทางกายและทางใจ รู้สึกว่ามีคุณค่าและได้รับความเคารพ ทำให้ครู ผู้เรียนอยากมาโรงเรียนและมีส่วน ร่วมในการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ ลดพฤติกรรม ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2558 อ้างถึงใน พิมพาพิญ ทอังกิ, 2563) กล่าวถึง บรรยากาศห้องเรียนเชิงบวก อันเป็นบรรยากาศแห่งความสุขและส่งเสริมทักษะการ เรียนรู้ บรรยากาศเรียนรู้ที่ดีจะส่งผลต่อแรงจูงใจและความกระตือรือร้นของผู้เรียน จะต้อง ประกอบด้วย ความเข้าใจในตัวผู้เรียนและการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนให้สอดคล้องกัน

ทั้งนี้การจัดบรรยากาศเรียนห้องเรียนเชิงบวกต้องอาศัยทั้งบรรยากาศทางกายภาพที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกและเอื้อต่อการเรียนรู้ และบรรยากาศทางจิตวิทยาที่เป็นความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของผู้เรียน การจัดบรรยากาศห้องเรียนเชิงบวก และสอดคล้องกับ (สุมนา โสทธิผลอนันต์, 2561) กล่าวถึง การสร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวกด้วยความเอาใจใส่ เป็นการทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการด้านจิตพิสัย คือ การรู้จักที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมของเพื่อนร่วมชั้นได้ โดยอาศัยแนวคิดการจัดการห้องเรียนในการป้องกันปัญหา สนับสนุนสิ่งดี ๆ ให้เกิดขึ้น และแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จากการที่ครูผู้สอน ใช้แนวทางในการสร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวก ด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างเอาใจใส่

2. ความสัมพันธ์เชิงบวก เป็นพฤติกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในทางบวก ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และมุ่งเน้นการสร้างสรรค์และพัฒนาตนเอง ครูสร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวกด้วยความเอาใจใส่ เป็นการทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการด้านจิตพิสัย คือ การรู้จักที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมของเพื่อนร่วมชั้นได้ ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจากภายใน มีอารมณ์ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน เกิดความผูกพันกับผู้เรียนด้วยกันและกับครูผู้สอน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน มีผลต่อการเรียนรู้ในหลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีช่วยเพิ่มความรู้สึกปลอดภัยและความเป็นส่วนหนึ่งของผู้เรียน ส่งผลให้พวกเขาอยากเข้าร่วมกิจกรรมในห้องเรียนมากขึ้น รวมถึงมีความมุ่งมั่นในการเรียนรู้มากขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับครู มักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีกว่า และมีความพฤติกรรมที่ดีกว่าผู้เรียนที่ไม่มีความสัมพันธ์ดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับฐานิย์ ดวงฉายจรสไชย, 2563 ครูจากโครงการ Teach for Thailand ที่มีประสบการณ์ในการสอนในห้องเรียน กล่าวว่า ความสัมพันธ์ที่ดีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคุณครู และนักเรียน เป็นตัวตั้งต้นในการก่อให้เกิดห้องเรียนเชิงบวก หากครู และนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน พวกเขาจะได้แย่งกันน้อยลง จะใช้ความเข้าใจ ความจริงใจในการเข้าหากันมากขึ้น และส่งผลให้เกิดความราบรื่นในการสอนของคุณครู และการเรียนรู้ของนักเรียนมากขึ้น 2) เป็นตัวของตัวเองทั้งครู และนักเรียนห้องเรียนไหนก็ตาม ที่ทั้งครู และนักเรียนสามารถเป็นของตัวเองได้ รู้สึกสบายๆ ไม่ตึงเครียด ห้องเรียนนั้นจะเป็นห้องเรียนที่มีหนึ่งสภาพแวดล้อมสำคัญที่ส่งเสริมต่อการเรียนรู้ของนักเรียน หากครูเป็นตัวของตัวเอง ครูจะดึงศักยภาพที่ตัวเองมีออกมาได้มากที่สุด และนักเรียนเขาจะชัดเจน และเข้าใจว่าครูคนนี้มีลักษณะบุคลิกเป็นอย่างไร พวกเขาควรจะเข้าหา พูดคุยกับครูคนนี้อย่างไร ในทางตรงกันข้าม หากนักเรียนเป็นตัวของตัวเองได้ นักเรียนจะมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และมีความสุขในการเรียนรู้ด้วยกัน

3. คุณภาพผู้เรียน ผลการเรียนรู้ที่เกิดจากกระบวนการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวก ซึ่งครอบคลุมถึงความรู้ ทักษะ คุณลักษณะที่ผู้เรียนได้รับ ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking) และการเรียนรู้ด้วยตัวเอง นอกจากนี้ ยังหมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ที่สามารถพัฒนาตนเองและมีส่วนร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้เนื่องมาจาก กระบวนการบริหารจัดการห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพ มีส่วนช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น เมื่อผู้เรียนอยู่ในห้องเรียนที่มีการจัดการที่ดี ผู้เรียนจะพบกับสิ่งรบกวนน้อยลง ทำให้มีสมาธิและมีส่วนร่วมมากขึ้น ส่งผลให้ความสามารถในการดูดซับและจดจำข้อมูลดีขึ้น ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น นอกจากนี้ พฤติกรรมเชิงบวกและสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้ออาทรยังส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกลึกเป็นส่วนหนึ่งและความเป็นอยู่ที่ดีทางอารมณ์ ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ที่เหมาะสมที่สุด ผู้เรียนที่รู้สึกปลอดภัยและมีคุณค่าจะกล้าแสดงความคิดเห็น ถามคำถาม และมีส่วนร่วมในการอภิปรายในชั้นเรียนอย่างเต็มที่ ซึ่งจะทำให้ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Shirley and Jonathan (1978) อ้างถึงในปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2563) ได้เสนอแนวคิดของผลผลิตที่เกิดจากการจัดการห้องเรียน กล่าวไว้ว่า ด้านการจัดการเรียนรู้ การเนื้อหาในหลักสูตรที่โรงเรียนพิจารณานำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ทั้งเนื้อหาหลักและเนื้อหาเสริมหลักสูตร ซึ่งต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตร เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน ดังนั้น การบริหารจัดการห้องเรียนด้านการจัดการเรียนรู้ ที่ควรคำนึงถึงมีดังต่อไปนี้

- 1) การเตรียมการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนที่ดีควรวางแผนและจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ทุกครั้ง เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เกิดคุณค่า ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน
- 2) การวางแผนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรกำหนดทิศทางการจัดการเรียนการสอนให้ชัดเจนทั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาที่สอน วิธีสอน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และแนวทางวัดผลการเรียนรู้
- 3) การจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่ครูผู้สอนนำเสนอเนื้อหา ความรู้ หรือฝึกฝนทักษะให้แก่ผู้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้เตรียมไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะและเจตคติ ตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีรูปแบบที่หลากหลายตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่แตกต่างกัน
- 4) การประเมินผล เป็นกระบวนการตรวจสอบความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียนที่ได้ ผ่านกระบวนการเรียนรู้แล้วว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่อย่างไร อีกทั้งผลที่ได้จากการประเมินจะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถนำมาพัฒนาปรับปรุงการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์และคุณภาพของผู้เรียน

4. พฤติกรรมเชิงบวก เป็นพฤติกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในทางบวก ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และมุ่งเน้นการสร้างสรรค์และพัฒนา

ตนเอง ครูมีการสื่อสารที่ดีระหว่างครูและนักเรียน และการให้คำชื่นชมต่อพฤติกรรมเชิงบวกครูเข้าใจ และตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้ดีขึ้น ส่งผลนักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครูและเพื่อนร่วมชั้น ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระในความคิด และการปฏิบัติ มีการพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การทำงานร่วมกัน การแก้ปัญหา และการแสดงออกทางอารมณ์ในทางที่เหมาะสม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพฤติกรรมเชิงบวกของผู้เรียนเป็น พฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นจากการหล่อหลอมของโรงเรียน ครูผู้สอนต้องส่งเสริมและสร้างสภาพแวดล้อม ในห้องเรียนที่เป็นบวกให้ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัย ได้รับความเคารพ และมีคุณค่า บรรยากาศเชิงบวกนี้ ช่วยส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งและกระตุ้นให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ของ ตนเอง ส่งเสริมการสื่อสารและการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างนักเรียน ช่วยพัฒนา ทักษะการทำงานเป็นทีม ความเห็นอกเห็นใจ และการแก้ปัญหา ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเชิงบวกมี แนวโน้มที่จะพัฒนาความสัมพันธ์เชิงบวกกับเพื่อนร่วมชั้น ส่งผลให้เกิดชุมชนการเรียนรู้ที่ให้การ สนับสนุนและร่วมมือกัน พฤติกรรมเชิงบวกยังช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคมของ นักเรียนอีกด้วย ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการควบคุมตนเอง วินัยในตนเอง และการควบคุมตนเอง ทักษะเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการอยู่ร่วมกันและประสบความสำเร็จทั้งในด้านการเรียนและส่วนตัว ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2531, น. ค) ได้ค้นพบว่า บรรยากาศในห้องเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนและเกิดแรงจูงใจ ในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น การสร้างบรรยากาศ ที่อบอุ่น ที่ครูให้ความเอื้ออาทรต่อนักเรียนที่นักเรียน กับนักเรียนมีความสัมพันธ์ ฉันทมิตรต่อกันที่มีระเบียบ มีความสะอาด ช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดี งามและความมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน ทำให้นักเรียนมีความสุขที่ได้มาโรงเรียนและในการเรียน ร่วมกับเพื่อนๆ และสอดคล้องกับ สมุณา โสติพลอนันต์ (2561) กล่าวถึง การสร้างสรรค์บรรยากาศ ในห้องเรียนเชิงบวกด้วยความเอาใจใส่ เป็นการทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทางวิชาการ และ เสริมสร้างพัฒนาการด้านจิตพิสัย คือ การรู้จักที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมของ เพื่อนร่วมชั้นได้ โดยอาศัยแนวคิดการจัดการห้องเรียนในการป้องกันปัญหา สนับสนุนสิ่งดี ๆ ให้ เกิดขึ้น และแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จากการที่ครูผู้สอน ใช้แนวทางในการสร้างสรรค์ บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวก ด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างเอาใจใส่ ได้แก่ 1) จัดสภาพแวดล้อมที่ สนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนสร้างหรือผลิตผลงานขึ้นมาจากกระบวนการกลุ่ม และได้รับการชี้แนะให้รู้จัก ช่วยเหลือกัน 2) ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น ใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) ใช้สื่อ เทคโนโลยีและสารสนเทศเป็นฐาน และนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ด้วยรู้จักการแบ่งปัน) ใช้การสื่อสาร ให้มากขึ้น ให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและฟังโดยใช้ความเอาใจใส่ 5) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำ ความเข้าใจผู้อื่น ให้ความสนใจพฤติกรรมทุก ๆ พฤติกรรม โดยใช้การสังเกตและเลือกใช้วิธีการจัดการ ที่เหมาะสม 6) ฝึกตนเองให้รู้จักรับฟังและเป็นผู้ฟังที่ดี เพื่อให้มีการสื่อสารอย่างเข้าใจและ

7) ทำความรู้จักผู้เรียนรายบุคคล เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผู้เรียนมากที่สุด และช่วยเหลือด้านการปรับตัวให้เหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1.1 ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบาย วางแผน ดำเนินงาน ตามปัจจัยสนับสนุนและบริบทของโรงเรียน เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และเสริมสร้างความร่วมมือกับหน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีศักยภาพและพร้อมทั้งสร้างเครือข่ายในการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

1.2 ด้านกระบวนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรวางแผนการปรับโครงสร้างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในหลักสูตร และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและบริบทของโรงเรียน ส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และครูนำแนวปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนให้เกิดเป็นห้องเรียนเชิงบวก และผู้บริหารควรมีการนิเทศติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

1.3 ด้านผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังนั้น ครูควรสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้างและปลอดภัยให้ผู้เรียนรู้สึกว่าได้รับการเข้าใจ ลดความกังวลในการถูกตัดสิน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรับรู้และชื่นชมพฤติกรรมเชิงบวก พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ความเห็นอกเห็นใจ และการแก้ปัญหา สร้างพฤติกรรมเชิงบวก พัฒนาความสัมพันธ์เชิงบวกกับเพื่อนร่วมชั้น ส่งผลทำให้ผู้เรียนจะกล้าแสดงความคิดเห็น กล้าแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์และส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการเสริมสร้างความสุขในห้องเรียนด้วยจิตวิทยาเชิงบวก

2. ควรศึกษารูปแบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาทัศนคติเชิงบวก ลดแรงกดดันจากการเรียนในนักเรียนมัธยมศึกษา

3. ควรศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ไม่เน้นการตัดสิน ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมและความสุขของนักเรียนมัธยมศึกษา

4. ควรศึกษารูปแบบการใช้กิจกรรมสะท้อนตนเองและการประเมินแบบไม่มีคะแนน เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจภายในและพฤติกรรมที่เหมาะสมของนักเรียนมัธยมศึกษา

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับที่ 2) และที่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเค จำกัด.
- กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561. (2561, กุมภาพันธ์ 23). ราชกิจจานุเบกษา. 135 (ตอนที่ 11 ก)
- กาญจนา วิเศษรินทอง. (2555). การพัฒนาระบบการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2563). สร้างหลักสูตรการศึกษาเชิงบวก. สืบค้น 9 เมษายน 2567, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/858045>
- ขวัญชนก ทองคู่. (2557). การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์แบบเน้นประสบการณ์เพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์สำหรับเด็กประถมวัย (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ฉันท ชาติทอง. (2552). การจัดการชั้นเรียน ห้องเรียนแห่งความสุข. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2551). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บุ๊คพ้อยท์.
- จารุวรรณ เพียรบุญ. (2554). การศึกษาสมรรถนะการบริหารจัดการห้องเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- จิตติมา วรณศรี. (2564). การบริหารจัดการศึกษายุคดิจิทัล. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์.
- ชัชวินทร์ สิงห์สุ่ถ้ำ. (2558). รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในโรงเรียนสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- จิรวัดน์ นิเจนตร. (2560). การวิจัยพัฒนารูปแบบทางสังคมศาสตร์และการศึกษา. วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 4(2), 71-102.
- ณัฐพิมล ธรรมสร่างกูร. (2559). รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ณัฐศักดิ์ จันทรผล. (2552). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่เน้นการกระจายอำนาจจังหวัด (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2551). การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กทม.: ประสานการพิมพ์.
- ทิตนา แคมมณี. (2552). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- ทิตนา แคมมณี. (2564). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 23). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2550). องค์การและการบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษา ยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- ธัญญาภรณ์ นาจำปา. (2564). การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิรมล กิติกุล. (2548). องค์การและการจัดการ. กาญจนบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). หลักการวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10 ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุษบา เสนีย์. (2563). รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร (ปริญญาโทปริญญาคุชฎบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2558). การจัดการห้องเรียนและแหล่งเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มินิ เซอร์วิส ซัพพลาย.
- ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2563). การจัดการห้องเรียนและแหล่งเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: มินิ เซอร์วิส ซัพพลาย.
- พนม เกตุมาน. (2563). เอกสารประกอบกิจกรรมเชิงปฏิบัติก่อการครูเชิงราย ห้องเรียนเชิงบวก (Positive Classroom) สืบค้น 11 มกราคม 2567, จาก <https://drpanom.wordpress.com/2020/12/1981-positive-classroom/>
- พงษ์พัชรินทร พุฒนนะ. (2558). เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการจัดการชั้นเรียนและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- พระครูสิริธรรมนิเทศ พระครูวิภัชธรรมวิจิตร และจักรี บางประเสริฐ. (2563). การจัดการชั้นเรียนในยุคการศึกษาเปลี่ยนแปลง. วารสารสิรินธรปริทรรศน์, 21(2), 369-376.

- พิมพ์พันธุ์ ทองกิ่ง. (2563). บทบาทครูกับการจัดบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวกในศตวรรษที่ 21. *ศึกษาศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 4(1), 50-59.
- พิมพ์พันธุ์ เดชะคุปต์, และเพียว ยินดีสุข. (2562). *ทักษะ 7C ของครู 4.0* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชญา ชูเพชร และสุจิตรา จรจิตร. (2560). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล. *วารสารหาดใหญ่วิชาการ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่*, 15(1), 1-10
- พิเชฐ โพธิ์ภักดี. (2553). การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนนิติบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิสนุ พองศรี. (2550). *วิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: พอเพอร์ดี.
- แพว เฉลิมญาติวงศ์. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผล การปฏิบัติงานของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยอีสเทิร์น
- เอเชียภัทรพร บุญนำอุดม. (2563). *ห้องเรียนในฝันของการศึกษาศตวรรษที่ 21: บทบาทสำคัญของห้องเรียนในการส่งเสริมการเรียนรู้ในโลกสมัยใหม่*. สืบค้น 22 มกราคม 2567, จาก <https://www.educathai.com/knowledge/articles/123>
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2565). *ซีเด็กไทยเครียดไม่มีความสุข การศึกษาไทยทำเด็กเป็นทุกข์ไม่หวังปฏิรูปรอบสอง*. สืบค้น 22 มีนาคม 2567, จาก <https://www.sanook.com/news/904165/>
- มนีรัตน์ สุวรรณวาริ. (2554). *โครงสร้างองค์การ (Organization Structure)*. สืบค้น 22 มีนาคม 2567, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/460698>.
- ไมตรี บุญทศ. (2554). *การพัฒนารูปแบบการบริหารเพื่อการประกันคุณภาพภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน* (วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2552). *วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2552). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา*. พิษณุโลก: คำสมัย.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2556). *การประเมินโครงการ : การวิจัยเชิงปริมาณ*. กรุงเทพฯ: คอมแพคปริ้น.
- วาโร เฟิงสวัสดิ์. (2553). การวิจัยพัฒนารูปแบบ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร* 2(4), 1-16.
- วิเชียร วิทยอุดม. (2558). *การจัดการสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: ธนัธการพิมพ์.

- วิรัตน์ เกตุเรือง สุกัญญา แซ่มซ้อย และฉลอง ชาตรุประชีวิน. (2559). รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก. *Journal of Education Naresuan University*, 19(3), 313-328.
- วิโรจน์ สารัตนะ. (2546). *การบริหาร หลักการทฤษฎี ประเด็นทางการศึกษาและวิเคราะห์ องค์การทางการศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ: สหายบล็อก.
- วิโรจน์ สารัตนะ. (2555). *แนวคิด ทฤษฎี และประเด็นเพื่อการบริหารทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- วิโรจน์ สารัตนะ. (2558). *การวิจัยทางการบริหารการศึกษา: แนวคิด แนวปฏิบัติ และกรณีศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. (2561). การบริหารจัดการชั้นเรียน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 16(1), 24 - 38.
- สมฤทัย ทองบุญน่ม น้ำทิพย์ ่องอาจวานิชย์. (2563). *การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะบรรยากาศห้องเรียนเชิงบวกสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย* (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สมชัย จรรย์ไพบูลย์. (2555). รูปแบบการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- สมหมาย อ่าดอนกลอย. (2556). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 7(1), 1-8.
- สันติ บุญภิรมย์. (2557). *การบริหารจัดการในห้องเรียน*. กรุงเทพฯ: ทริบเพิล เอ็ดดูเคชั่น.
- สายรุ้ง ธิตา. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความสุข สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*. 5(2), 147-163.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2531). *การบริหารโรงเรียนเอกชน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2560). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. พิษณุโลก: พิษณุโลกดอทคอม.

- สุนา โสติพลอนันต์. (2561). แนวทางในการสร้างสรรค์บรรยากาศในชั้นเรียนเชิงบวกในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูมืออาชีพ. *วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 13(2), 373-379
- สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ. (2560). *หลักการบริหารธุรกิจ* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฑทอง.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2559). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์. (2562), 10 เทคนิคของการสร้างวินัยเชิงบวก. สืบค้น 6 ธันวาคม 2559, จาก <https://www.thaihealth.or.th>
- อรชร ปรารจันท์. (2560). *รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อรุณศรี เงินเสือ. (2559). *รูปแบบการบริหารงานวิจัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อุมาพร สันตจิตร. (2552). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาเอกชนระดับประถมศึกษาในจังหวัดนครศรีธรรมราช* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- Adler, Alejandro. (2017). *Positive Education: Educating for Academic Success and for a Fulfilling Life. Psychologist Papers*. Retrieved December 5, 2024, from <http://www.papelesdelpsicologo.es>
- Adler, Alejandro. (2017). *Positive Education: Educating for Academic Success and for a Fulfilling Life. Psychologist Papers*. Retrieved December 5, 2024, from <http://www.papelesdelpsicologo.es>
- Barr, Jason J. (2016). *Developing a Positive Classroom Climate*. IDEA Paper. Retrieved October 5, 2024, from file:///C:/Users/ADMIN/Downloads/PaperIDEA_61.pdf
- Barr, Jason J. (2016). *Developing a Positive Classroom Climate*. Retrieved December 5, 2024, from <https://www.ideaedu.org>
- Basic Education. *Republic of South America*. (2012). *Positive Discipline and Classroom Management*. Retrieved December 5, 2024, from <http://www.cjcp.org.za>
- Best, John W. and James V. Kahn. (2006). *Research in Education*. 10th ed. Massachusetts: Pearson Education.

- Blanch, Javier. (2016). *Positive Leadership Models: Theoretical Framework and Research. Psychologist Papers*, 37(3), 173.
- Boniwell, Ilona. (2017). Positive Education Around the World: Perspectives From Asia and Europe. Retrieved December 5, 2024, from <http://positivepsychology.org.uk>
- Bardo, J. W., & Hartman, J. J. (1982). *Urban society: A systemic introduction*. New York: peacock.
- Brown, W. B., & Moberg, D. J. (1980). *Organization theory and management: A macro approach*. New York: John Wiley and Sons.
- Bush, T. (1986). *Theories of Education Management*. London: Harper and Row.
- California Department of Education. (2019). *Positive School Climate*. Retrieved December 5, 2024, from <https://www.cde.ca.gov/ls/ss/se/schoolclimate.asp>
- Cole, P.G. & Chan, L.K.S. (1994). *Teaching Principles and Practice*. Sydney: Prentice Hall of Australia.
- Cumming, T.G., & Worley, C.G. (2013). *Organization development and change* (10th ed.). USA.: Cengage Learning.
- Forcese, D. P. & S. Richer. (1973). *Social Research Methods. Englewood Cliffs*. New Jersey: Prentice Hall.
- Fabio, Annamaria Di, & Donald H. Saklofske. (2015). *Positive Relational Management for Sustainable Development: Beyond Personality Traits—The Contribution of Emotional Intelligence*. Retrieved December 5, 2024, from <file:///C:/Users/Administrator.BI4CY45VG7F6P3W/Downloads/sustainability-11-00330.pdf>
- Gagne, Robert M. & Briggs, Leslita J. (1974). *Principles of Instructional Design*. New York: Rinehart and Winston.
- Geelong Grammar School. Australia. (2019). *What is Positive Education?*. Retrieved December 5, 2024, from <https://www.ggs.vic.edu.au/School/Positive-Education/What-is-Positive-Education>
- Hanuliaková, Jana, & Silvia Barnová. (2015). Positive School Climate (A Theoretical Empirical Conspectus). *Acta Technologica Dubnicae*, 5(1), 72.

- Husen, Torsten & Postlethwaite, T. Neville. Ed. (1994). *The International Encyclopedia of Education* (2nd ed.). Great Britain: Pergamon Press.
- Hoy, W.K., & Miskel, C.G. (2001). *Education and administration theory, research, and practice* (6th ed.). New York: McGraw Hill.
- Kast, F.E., & Rosenzweig, J.E. (1995). *Organization and Management. A System and Contingency Approach*. New York: McGraw – Hill.
- Keeves, J. P. (1988). *Model and Model Building in Education Research, Methodology and Measurement an International Handbook*. Oxford: Pergamon Press.
- Kaplan, Robert S., & Norton David P. (1996a). *The Balanced Scorecard: Translating Strategies into Action*. Boston: Harvard Business School Press.
- Kaplan, Robert S., & Norton David P. (1996b). *Using the Balanced Scorecard as Strategic Management System*. Boston: Harvard Business School Press.
- Kelly, Liz Robson. (2018). *Is positive education too positive for the UK? Do we require a more nuanced approach to positive education in the UK?*. *European Journal of Applied Positive Psychology*, 2(4). Retrieved December 5, 2024, from www.nationalwellbeingsservice.com/journals
- Moore, Catherine. (2020). *What is Positive Education, and How Can We Apply It?*. Retrieved December 5, 2024, from <https://positivepsychology.com/what-is-positive-education/>
- Reid, Ken Hopkins, David, & Holly, Peter. (1988). *Towards the Effective School: The Problems and Some Solution*. Oxford: Basil Blackwell.
- Smith R. H. 1980). *Management: Marking organizations perform*. New York: Macmillan.
- Searles, J.E. (1967). *A System for Instruction*. Scranton Pennsylvani: The Haddon Seligman.
- Seligman, M. E. P. (2011). *Flourish: A visionary new understanding of happiness and well-being*. New York: Atria Books.
- Shirley, L.B., & Jonathan, E.S. (1978). *Classroom Management: Principles to Practice*. Abingdon: Routledge.

Zbierowska, Przemysław, & Katarzyna Górab. (2014). *Positive Leadership: Its Nature, Antecedents and Consequences*. *Journal of Positive Management*, 5(1), 85–99.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.จิติมา วรณศรี อาจารย์ประจำภาควิชาบริหาร วิจัย และพัฒนา
นวัตกรรมการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ดร.อุดม อินทา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
กำแพงเพชร
3. ดร.มาราศรี มีโชคศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
พิษณุโลก อุตรดิตถ์
4. ดร.ภาซกร แจ่มหม้อ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ่อแก้ววิทยา จังหวัดกำแพงเพชร
5. ดร.โสภิตา มั่งอะนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนปางมะค่าวิทยาคม
จังหวัดกำแพงเพชร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๘

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๘๑๗

วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา วรณศรี

ด้วย นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๐๖๔๔ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุฎิบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สฤพร เขาวนชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามย์ นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๘๑๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.อุดม อินทา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๐๖๔๔ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สฤพร เขาวนชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ

โทร ๐๖-๔๑๔๒-๓๙๕๖

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๘๑๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.มาราศรี มีโชค

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๐๖๔๔ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุฎิบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัทธิพร เขาวนชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์
ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ

โทร ๐๖-๔๑๔๒-๓๙๕๖

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๘๑๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.ภาษากร แจ่มหม้อ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๐๖๔๔ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัทธิพร เขาวนชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวรหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ

โทร ๐๖-๔๑๔๒-๓๙๕๖

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๘๑๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.โสภิตา มั่งอະนะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๐๖๔๔ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขภูิบัณฑิต โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สฤพร เขาวนชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ

โทร ๐๖-๔๑๔๒-๓๔๕๖

**รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ สำหรับการสัมภาษณ์รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ
ห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา**

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง คณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ บุนี อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
3. ดร.ชุมพล สุวิเชียร ผู้อำนวยการโรงเรียนพิจิตรพิทยาคม
วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
4. ดร.ระย้า คงขาว ศึกษานิเทศก์
วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย
5. ดร.พกามาศ บุญเผือก ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัดพิษณุโลก

รายชื่อโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

1. โรงเรียนเซนต์โยเซฟนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์
2. โรงเรียนเชียงของวิทยาคม จังหวัดเชียงราย
3. โรงเรียนบ้านน้ำสวยวิทยา จังหวัดหนองคาย

**รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริม
การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา**

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจวบ ขวัญมั่น อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
กำแพงเพชร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุบัน พรเวียง อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. ดร.วรวิทย์ สิทธิโสภณ ผู้อำนวยการสถานศึกษา
วิทยฐานะ ผู้อำนวยการโรงเรียนเชี่ยวชาญ
โรงเรียนโกสุมพิวิทย จังหวัดกำแพงเพชร
4. ดร.อุไร ปัญญาสิทธิ์ ข้าราชการบำนาญ อดีตผู้อำนวยการสถานศึกษา
วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัดพิษณุโลก
5. ดร.ชานนท์ คำปิวทา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนผดุงปัญญา จังหวัดตาก

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๐๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินรูปแบบงานวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจวบ ขวัญมัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๐๖๔๔ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัทธิพร เขาวนชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ

โทร ๐๖-๔๑๔๒-๓๕๕๖

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๐๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินรูปแบบงานวิจัย

เรียน ดร.อุไร ปัญญาสิทธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๐๖๔๔ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธิพร เชาวนชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ

โทร ๐๖-๔๑๔๒-๓๔๕๖

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๐๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินรูปแบบงานวิจัย

เรียน ดร.วรวิทย์ สิทธิโสภณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๐๖๔๔ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัณธิพร เขาวนชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุตม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ

โทร ๐๖-๔๑๔๒-๓๕๕๖

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๐๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินรูปแบบงานวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุบัน พรเวียง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๐๖๔๔ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สฤพร เขาวนชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ

โทร ๐๖-๔๑๔๒-๓๙๕๖

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหาร
จัดการเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญล้อม ตัวงวิเศษ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
2. ดร.ลือชัย ชุนาคา ข้าราชการบำนาญ อดีตรองศึกษาธิการภาค 17
ปฏิบัติหน้าที่ ศึกษาธิการภาค 18
3. ดร.อภิชัย นุชเนื่อง ข้าราชการบำนาญ อดีตศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ตาก เขต 1
4. ดร.สุภาพร ธรรมสอน ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกำแพงเพชร
5. ดร.ไพรินทร์ เหมบุตร ข้าราชการบำนาญ อดีตผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ
ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา
กลุ่มงานนิเทศติดตาม และประเมินผลระบบ
การบริหารจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๐๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินคู่มือการใช้รูปแบบงานวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญล้อม ดั่งวิเศษ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวเนตรคนางค์ ไสภณ รหัสประจำตัว ๒๕๐๓๐๖๔๔ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สธิพร เขาวนชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามย์ นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวเนตรคนางค์ ไสภณ

โทร ๐๖-๔๑๔๒-๓๙๕๖

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๐๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินคู่มือการใช้รูปแบบงานวิจัย

เรียน ดร.ลือชัย ชูนาคา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวเนตรคนางค์ ไสภณ รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๐๖๔๔ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัทธิพร เขาวนชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวเนตรคนางค์ ไสภณ

โทร ๐๖-๔๑๔๒-๓๙๕๖

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๐๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินคู่มือการใช้รูปแบบงานวิจัย

เรียน ดร.อภิชัย นุชเนื่อง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวเนตรคนางค์ ไสภณ รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๐๖๔๔ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สฤพร เขานันชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวเนตรคนางค์ ไสภณ

โทร ๐๖-๔๑๔๒-๓๔๕๖

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๐๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินคู่มือการใช้รูปแบบงานวิจัย

เรียน ดร.สุภาพร ธรรมสอน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๐๖๔๔ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุฎบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สลิพร เขาวนชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุตม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ

โทร ๐๖-๔๑๔๒-๓๕๕๖

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๐๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินคู่มือการใช้รูปแบบงานวิจัย
เรียน ดร.ไพรินทร์ เหมบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๐๖๕๔ นิสิตระดับปริญญาเอก
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ
ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียน
มัธยมศึกษา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต โดยมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สทิธร เขาวนชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน
เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของ
ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาคอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ

โทร ๐๖-๔๑๔๒-๓๙๕๖

ภาคผนวก ข เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสัมภาษณ์
การศึกษาแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียน
มัธยมศึกษา

โดย นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ นิสิตปริญญาเอก สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร
ติดต่อ เบอร์โทรศัพท์: 064 - 1423956 อีเมล: netkhanangs65@nu.ac.th
อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร. สติรพร เชาวนชัย

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบ
และแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะนำไปยกร่างเป็นรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ
ห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อไป

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ประเด็นข้อคำถามในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....ตำแหน่งปัจจุบัน.....

สถานที่ทำงาน.....

หมายเลขโทรศัพท์..... E-mail:

ประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งปัจจุบัน.....ประสบการณ์ทำงานทั้งหมด.....

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....

เริ่มการสัมภาษณ์เวลา.....สิ้นสุดการสัมภาษณ์เวลา.....

ตอนที่ 2 แนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ประเด็นที่ 1 ปัจจัยของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ห้องเรียนเชิงบวก ท่านเห็นว่ามีปัจจัยด้านใดบ้างที่ช่วยเสริมสร้างหรือสนับสนุนให้ครูสามารถบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกได้หรือไม่ อย่างไร และปัจจัยเหล่านั้นส่งผลต่อการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูอย่างไร

1. ด้านบุคลากรที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ผู้บริหารสถานศึกษา (ท่านคิดว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาทในการส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวกอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

ครู (ท่านคิดว่าครูต้องมีบทบาทอย่างไรในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก)

.....

.....

.....

.....

2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

(ท่านคิดว่าสถานศึกษาควรมีสภาพแวดล้อมอย่างไรที่จะส่งเสริมให้เกิดห้องเรียนเชิงบวก)

.....

.....

.....

.....

3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

(ท่านคิดว่าควรมีสื่อหรือเทคโนโลยีลักษณะใดที่จะส่งเสริมให้เกิดห้องเรียนเชิงบวก)

.....

.....

.....

.....

.....

4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

(ท่านคิดว่าโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกควรมีโครงสร้างอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

.....

5. ด้านงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก (ท่านคิดว่าควรมีงบประมาณด้าน

ใดบ้างและควรจัดสรรอย่างไรที่จะส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก)

.....

.....

.....

.....

6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก (ท่านคิดว่าควรมีเครือข่ายอะไรบ้างอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 2 กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ในการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ท่านเห็นว่าขั้นตอนในการบริหารสถานศึกษาเหล่านี้มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร และในแต่ละขั้นตอนควรดำเนินการอย่างไร

ขั้นที่ 1 การวางแผน

ผู้บริหารสถานศึกษา

(ท่านคิดว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรวางแผนและกำหนดนโยบายอย่างไรที่จะส่งเสริมให้เกิดห้องเรียนเชิงบวก)

.....

.....

.....

.....

ครู

(ท่านคิดว่าครูควรวางแผนอย่างไรที่จะบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก)

.....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 2 การดำเนินการ

(ท่านคิดว่าควรมีการดำเนินการอย่างไรที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก)

ขั้นที่ 3 การนิเทศติดตาม ประเมินผล

(ท่านคิดว่าควรมีการกระบวนการนิเทศติดตาม ประเมินผลอย่างไรที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก)

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล

(ท่านคิดว่าควรมีกิจกรรมในการสะท้อนผลการดำเนินการอย่างไร)

ขั้นที่ 5 การเสริมแรง

(ท่านคิดว่าควรมีการเสริมแรงอย่างไรที่จะส่งเสริมการบริหารห้องเรียนเชิงบวก)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ท่านคิดว่าควรมีขั้นตอนเพิ่มเติม อะไรบ้างอย่างไร)

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์

การศึกษาแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการสัมภาษณ์สถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียน
มัธยมศึกษา

โดย นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ นิสิตปริญญาเอก สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร

ติดต่อ เบอร์โทรศัพท์: 064 - 1423956

อีเมล: netkhanangs65@nu.ac.th

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร. สติรพร เขาวนชัย

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบ
และแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะนำไปยกร่างเป็นรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ
ห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อไป

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ประเด็นข้อคำถามในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....ตำแหน่งปัจจุบัน.....

สถานที่ทำงาน.....

หมายเลขโทรศัพท์.....E-mail:

ประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งปัจจุบัน.....ประสบการณ์ทำงานทั้งหมด.....

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....

เริ่มการสัมภาษณ์เวลา.....สิ้นสุดการสัมภาษณ์เวลา.....

ตอนที่ 2 แนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ประเด็นที่ 1 ปัจจัยของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ห้องเรียนเชิงบวก ท่านเห็นว่ามีปัจจัยด้านใดบ้างที่ช่วยเสริมสร้างหรือสนับสนุนให้ครูสามารถบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกได้หรือไม่ อย่างไร และปัจจัยเหล่านั้นส่งผลต่อการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูอย่างไร

1. ด้านบุคลากรที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ผู้บริหารสถานศึกษา (ท่านคิดว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาทในการส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวกอย่างไร)

.....

.....

.....

ครู (ท่านคิดว่าครูต้องมีบทบาทอย่างไรในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก)

.....

.....

.....

2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

(ท่านคิดว่าสถานศึกษาควรมีสภาพแวดล้อมอย่างไรที่จะส่งเสริมให้เกิดห้องเรียนเชิงบวก)

.....

.....

.....

3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

(ท่านคิดว่าควรมีสื่อหรือเทคโนโลยีลักษณะใดที่จะส่งเสริมให้เกิดห้องเรียนเชิงบวก)

.....

.....

.....

.....

4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

(ท่านคิดว่าโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกควรมีโครงสร้างอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

5. ด้านงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก (ท่านคิดว่าควรมีงบประมาณด้านใดบ้างและควรจัดสรรอย่างไรที่จะส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก)

.....

.....

.....

.....

6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก (ท่านคิดว่าควรมีเครือข่ายอะไรบ้างอย่างไร)

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 2 กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ในการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ท่านเห็นว่าขั้นตอนในการบริหารสถานศึกษาเหล่านี้มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร และในแต่ละขั้นตอนควรดำเนินการอย่างไร

ขั้นที่ 1 การวางแผน

ผู้บริหารสถานศึกษา

(ท่านคิดว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรวางแผนและกำหนดนโยบายอย่างไรที่จะส่งเสริมให้เกิดห้องเรียนเชิงบวก)

ครู

(ท่านคิดว่าครูควรวางแผนอย่างไรที่จะบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก)

ขั้นที่ 2 การดำเนินการ

(ท่านคิดว่าควรมีการดำเนินการอย่างไรที่จะส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก)

ขั้นที่ 3 การนิเทศติดตาม ประเมินผล

(ท่านคิดว่าควรมีการกระบวนการนิเทศติดตาม ประเมินผลอย่างไรที่จะส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก)

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล

(ท่านคิดว่าควรมีกิจกรรมในการสะท้อนผลการดำเนินการอย่างไร)

.....

.....

.....

ขั้นที่ 5 การเสริมแรง

(ท่านคิดว่าควรมีการเสริมแรงอย่างไรที่จะส่งเสริมการบริหารห้องเรียนเชิงบวก)

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ท่านคิดว่าควรมีขั้นตอนเพิ่มเติม อะไรบ้าง
อย่างไร)

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์

แบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารเพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

คำชี้แจง

แบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบนี้ เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ของ นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ นิสิตปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถิรพร เขาวนชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

ลักษณะของแบบตรวจสอบความเหมาะสมนี้ ประกอบด้วย การตรวจสอบความเหมาะสม บันทึกรายความคิดเห็นเพิ่มเติม (Open Form) รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และองค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบย่อย ดังนี้

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา		
1. ด้านบุคคลที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ		
ผู้บริหารสถานศึกษา		
1. ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ มีความสามารถในการวางแผนกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียน		
2. ผู้บริหารสถานศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และส่งเสริมสนับสนุนครูให้พัฒนาตนเอง สนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อครูในการพัฒนาตนเองให้สามารถออกแบบและบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกอย่างมีประสิทธิภาพ		
3. ผู้บริหารสถานศึกษา สามารถสื่อสาร ประสานงาน เปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมของเครือข่าย ของสถานศึกษาให้เกิดความร่วมมือ ทั้งภายในและนอกสถานศึกษาใน การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
ครู		
1. ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
2. ครูมีความสามารถออกแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม และมีทักษะเกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตามศักยภาพของผู้เรียน		
3. ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนโดยการจัดสภาพหรือบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาส		

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
ให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ		
4. ครูมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ		
5. ครูเป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ มีอัธยาศัยที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นผู้ที่คอยแนะนำ ให้คำปรึกษากับนักเรียน		
2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ ผู้บริหารสถานศึกษา		
1. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เป็นวัตถุ เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน ห้องประกอบ ครุภัณฑ์ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สิ่งซึ่งวัดถึงลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ได้แก่ ความชุ่มชื้น ถูกสุขลักษณะ ความร่มรื่น ความสวยงาม ความสะอาด ความเป็นระเบียบ ความสะดวก		
2. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการ ได้แก่ การจัดบรรยากาศการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน ตลอดจนกาบริการ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการต่าง ๆ		
ครู		
1. ครูสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บรรยากาศในห้องเรียนให้ถูกสุขลักษณะ โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกดูแลช่วยเหลือให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยและเกิดการเรียนรู้		
3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีการวางระบบ		

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
เครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพ มีสัญญาณครอบคลุมทั้งโรงเรียน ให้ครูและนักเรียนสามารถพึงใช้งานได้อย่างสะดวก		
3.2 ผู้บริหารสถานศึกษานับสนุนอุปกรณ์ทางดิจิทัลที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้		
3.3 ผู้บริหารสถานศึกษามีระบบบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศ และฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์		
3.4 ครูมีการจัดการสารสนเทศ และฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ที่ครูสามารถใช้จัดเก็บเอกสารผลงาน และข้อมูลต่าง ๆ ได้		
3.5 ครูมีช่องทางออนไลน์ที่ครูสามารถใช้สื่อสารกับผู้เรียน และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ผลงานความรู้สู่สาธารณะได้		
4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มีการแต่งตั้งครูผู้มีความสามารถสูงเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ เพื่อช่วยผู้บริหารในการบริหารงานแต่ละฝ่ายและประสานงานกับคณะครู		
4.2 ผู้บริหารสถานศึกษามีการตั้งทีมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้เป็นแกนนำครูในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกและใช้เทคนิคการสอนใหม่ ๆ เพื่อเผยแพร่ให้กับคณะครูในโรงเรียนต่อไป		
5. ด้านงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาข้อมูลการจัดสรรงบประมาณแจ้งให้ครูทราบในเรื่องนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรขั้นตอน และวิธีการจัดสรรงบประมาณ		

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนจัดสรรงบประมาณ ในการดำเนินงานและสนับสนุนการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก โดยพิจารณาจากข้อมูล บริบท ความพร้อมของโรงเรียน และสนับสนุนงบประมาณ เพิ่มเติมในสิ่งที่ครูต้องการ		
5.3 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำแผนการ ใช้งบประมาณรายไตรมาส โดยกำหนดปฏิทิน ปฏิบัติงานรายเดือนให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณแล้วสรุปแยกเป็นรายไตรมาส เป็นงบบุคลากรงบบุคลากร งบลงทุน (แยกเป็น ค่าครุภัณฑ์และค่าก่อสร้าง) และงบดำเนินการ (ตามนโยบายพิเศษ)		
5.4 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำรายละเอียด แผนงบประมาณ แผนงาน งาน/โครงการ ให้มีความ เชื่อมโยงกับการดำเนินงานสนับสนุนการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก		
5.5 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรรงบประมาณ ตามสัดส่วนให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือกลุ่มงาน โดยพิจารณาจากความจำเป็น และความสอดคล้องกับจุดเน้นของโรงเรียน ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ตามโครงการที่มีการเสนอมา		
5.6 ผู้บริหารและครู เบิกจ่ายงบประมาณประเภท ต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปี และอนุมัติการใช้งบประมาณของสถานศึกษา ตามประเภทและรายการตามที่ได้รับงบประมาณ		

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
5.7 ผู้บริหารและครูจัดทำแผนการตรวจสอบ ติดตาม ผลการดำเนินงานตามข้อตกลงการให้บริการผลผลิต ของสถานศึกษาให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปี บงบประมาณ และแผนการใช้งบประมาณรายไตรมาส		
5.8 ผู้บริหารและครูจัดทำข้อสรุปผลการตรวจสอบ ติดตามการใช้งบประมาณ พร้อมทั้งเสนอข้อปัญหา ที่อาจทำให้การดำเนินงานไม่ประสบผลสำเร็จ เพื่อเร่งแก้ปัญหาได้ทันสถานการณ์		
6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
6.1 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำกับ การ ดำเนินการของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และนโยบาย ของ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินการกิจการด้านต่าง ๆ ของ สถานศึกษา		
6.2 เครือข่ายผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการกำหนด นโยบายเสนอแนะแนวทางการพัฒนาห้องเรียน เชิงบวกของโรงเรียน และให้การสนับสนุนกิจกรรม การส่งเสริมและพัฒนาทักษะการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกให้กับครูและนักเรียน		
6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา สถานพยาบาล มี ส่วนเข้ามาช่วยในการสนับสนุน การให้องค์ความรู้ ให้กับโรงเรียนเกี่ยวกับจิตวิทยาเชิงบวก		

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า มีส่วนช่วยในการระดม ทุน สนับสนุน การสร้างบรรยากาศเชิงบวก สนับสนุน อุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีเชิงบวก และทุนการศึกษาให้กับ โรงเรียน		
6.5 ชุมชน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุน ให้สถานศึกษาร่วมกับชุมชน องค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชนจัดกิจกรรมเชิงบวกส่งเสริมและสนับสนุน ให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการและให้บริการ ด้านต่าง ๆ		
องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา		
ขั้นที่ 1 การวางแผน		
1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดประชุมคณะครู เพื่อวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหา การเปลี่ยนแปลง ที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ตามสภาพบริบทของโรงเรียนเบื้องต้น โดยการให้ครู เข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น		
1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสรุปข้อเสนอแนะ จากคณะครู นำมากำหนดนโยบาย และแนวทาง ในการดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก จากนั้นจึงสื่อสารไปถึงคณะครู ทุกคนในโรงเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจให้เป็นไปใน ทิศทางเดียวกัน		

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผนสนับสนุนทรัพยากรการศึกษา เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ให้มีความเหมาะสมเพียงพอ ทันสมัยและปลอดภัยมีมาตรฐานตรงกับความต้องการของครูและนักเรียน ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด		
1.4 ผู้บริหารวางแผนพัฒนาครูในการพัฒนาตนเองด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น การอบรมจิตวิทยาเชิงบวก อบรมสร้าง Growth Mindset ให้กับครู		
1.5 ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผน การกำกับติดตามการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้รูปแบบการนิเทศที่หลากหลาย เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้กระบวนการนิเทศที่วางแผนร่วมกัน ของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ รวมทั้งวางระบบการติดตาม ตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ในการกำกับติดตาม		
ขั้นที่ 2 การดำเนินการ		
1. ผู้บริหารสถานศึกษา อบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
2. ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดแนวปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยผู้บริหารและครูร่วมกัน ปรับหลักสูตรและโครงสร้างเวลาเรียนให้สอดคล้องกับ ความหลากหลายของนักเรียนให้เหมาะสม		

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
3. ครูจัดสภาพบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศเชิงบวก		
4. ครูออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและหลากหลาย		
5. ครูจัดกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เพื่อประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน และการแสดงออกของผู้เรียนรายบุคคล ผ่านการปฏิบัติจริงด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย		
6. ผู้บริหารสถานศึกษามีการ ตรวจสอบและ ประเมินผลการบริหารจัดการห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ และรับฟังข้อเสนอแนะ รับฟังความคิดเห็นจากครู และนักเรียน เพื่อปรับปรุงวิธีการตามความเหมาะสม		
ขั้นที่ 3 การนิเทศติดตาม ประเมินผล		
3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่เป็นทีม ผู้ นิเทศภายใน ได้แก่ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หรือ ครูหัวหน้างานวิชาการ หัวหน้าสาระการเรียนรู้ กำหนดเวลาการนิเทศ และสร้างเครื่องมือการนิเทศ การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่เชื่อถือ		
3.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ การนิเทศกำกับติดตามในการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกแก่ครูและบุคลากร ร่วมกันกำหนดความ ต้องการและข้อตกลงในการนิเทศหรือกำกับติดตาม		

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
3.3 ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล นิเทศติดตาม เพื่อช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรม การ เรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้นิเทศจะคอยแนะนำให้คำปรึกษาช่วยเหลือให้ครู สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทำให้ได้ ร่วมกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติ ใช้การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
3.4 ผู้บริหารสถานศึกษา นิเทศ กำกับ ติดตาม การปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกนำ ข้อเสนอแนะต่างๆ ที่บ่งชี้ให้เห็นว่าการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกของครู มีคุณภาพหรือไม่เพียงใด มี ส่วนใดบ้างที่ควรแก้ไข		
ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล		
4.1 ครูมีการสะท้อนผลซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม PLC ร่วมกับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ทีมผู้นิเทศภายใน		
4.2 ทีมผู้นิเทศภายในสะท้อนผลจากการนิเทศ กำกับ ติดตาม ในประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินการบริหาร ห้องเรียนเชิงบวกของครู		
4.3 ผู้บริหารสถานศึกษาสะท้อนผลถึงจุดเด่น จุดด้อย ที่ต้องพัฒนาให้กับครูรายบุคคล เพื่อให้ครูนำไปเป็น เป้าหมายในการพัฒนาต่อไป		
4.4 ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดพื้นที่พิเศษในการสะท้อน ผล เพื่อพัฒนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ให้คณะครู ทั้งโรงเรียนได้เข้ามาร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนแนวทางใน การแก้ปัญหาบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู		

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
ขั้นที่ 5 การเสริมแรง		
5.1 ผู้บริหารสถานศึกษาสนใจและเสริมแรงครูให้เห็น ข้อดีของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกว่าเป็น ส่วนหนึ่งของเป้าหมาย ในการพัฒนาร่วมกันของ โรงเรียน โดยการสร้างแรงบันดาลใจ ให้ครูเกิด ความมุ่งมั่น และเห็นถึงความสำคัญในการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก		
5.2 ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ครูได้อบรม พัฒนาตนเองตามความสนใจ และคอยสนับสนุนครู ในด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกตามที่ครู ต้องการ		
5.3 ผู้บริหารสถานศึกษาเชื่อมโยงผลการพัฒนาการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูกับการประเมิน เลื่อนขั้นเงินเดือนให้มีความเหมาะสม		
5.4 ผู้บริหารสถานศึกษาคอยให้ความช่วยเหลือ การจัดการเรียนรู้ คอยให้คำแนะนำครูในการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก		
5.5 ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความภาคภูมิใจให้กับ ครู โดยการยกย่องชมเชย ครูที่มีความมุ่งมั่น มีผลงาน โดดเด่น และเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ไปถึงผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้รับทราบถึงความ พยายามของครู		
องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวก		
ด้านสภาพแวดล้อมเชิงบวก		
1.1 โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มี ความ ร่มรื่น ความสวยงาม ถูกสุขลักษณะ สะอาด เป็น ระเบียบ สะดวก ที่ส่งเสริมการเรียนรู้		

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
1.2 ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นอยากเรียนรู้ อยากฝึกปฏิบัติ มีความอบอุ่นและเป็นมิตร		
1.3 ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยและมีความสุขในการเรียน มีสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้และสร้างสรรค์		
2. ด้านความสัมพันธ์เชิงบวก		
2.1 สร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวก ด้วยความเอาใจใส่ เป็นการทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการด้านจิตพิสัย คือ การรู้จักที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมของเพื่อนร่วมชั้นได้		
2.2 ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจากภายใน มีอารมณ์ด้านบวกทำให้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน เกิดความผูกพันกับผู้เรียนด้วยกันและกับผู้สอน		
3. ด้านคุณภาพผู้เรียน		
3.1 ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนมากขึ้น		
3.2 ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นยังช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking) และการเรียนรู้ด้วยตัวเอง		
4. ด้านพฤติกรรมเชิงบวก		
4.1 ครูมีการสื่อสารที่ดีระหว่างครูและนักเรียน และการให้คำชื่นชม		
4.2 ครูสามารถเข้าใจและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้ดีขึ้น		
4.3		

องค์ประกอบย่อย	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
4.3 นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครูและเพื่อนร่วมชั้น		
4.4 ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระในความคิดและการปฏิบัติ		
4.5 ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การทำงานร่วมกันการแก้ปัญหา และการแสดงออก ทางอารมณ์ในทางที่เหมาะสม		

**แบบตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม
การบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา**

คำชี้แจง

แบบตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบนี้ เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาของ นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ นิสิตปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สธิพร เขาวนชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

ลักษณะของแบบตรวจสอบความเหมาะสมนี้ ประกอบด้วยการตรวจสอบความเหมาะสม บันทึกราคาความคิดเห็นเพิ่มเติม คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 บทนำ

ส่วนที่ 2 หลักสูตรการฝึกอบรมดำเนินการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ส่วนที่ 3 การวัดและประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยมีรายละเอียด ดังนี้

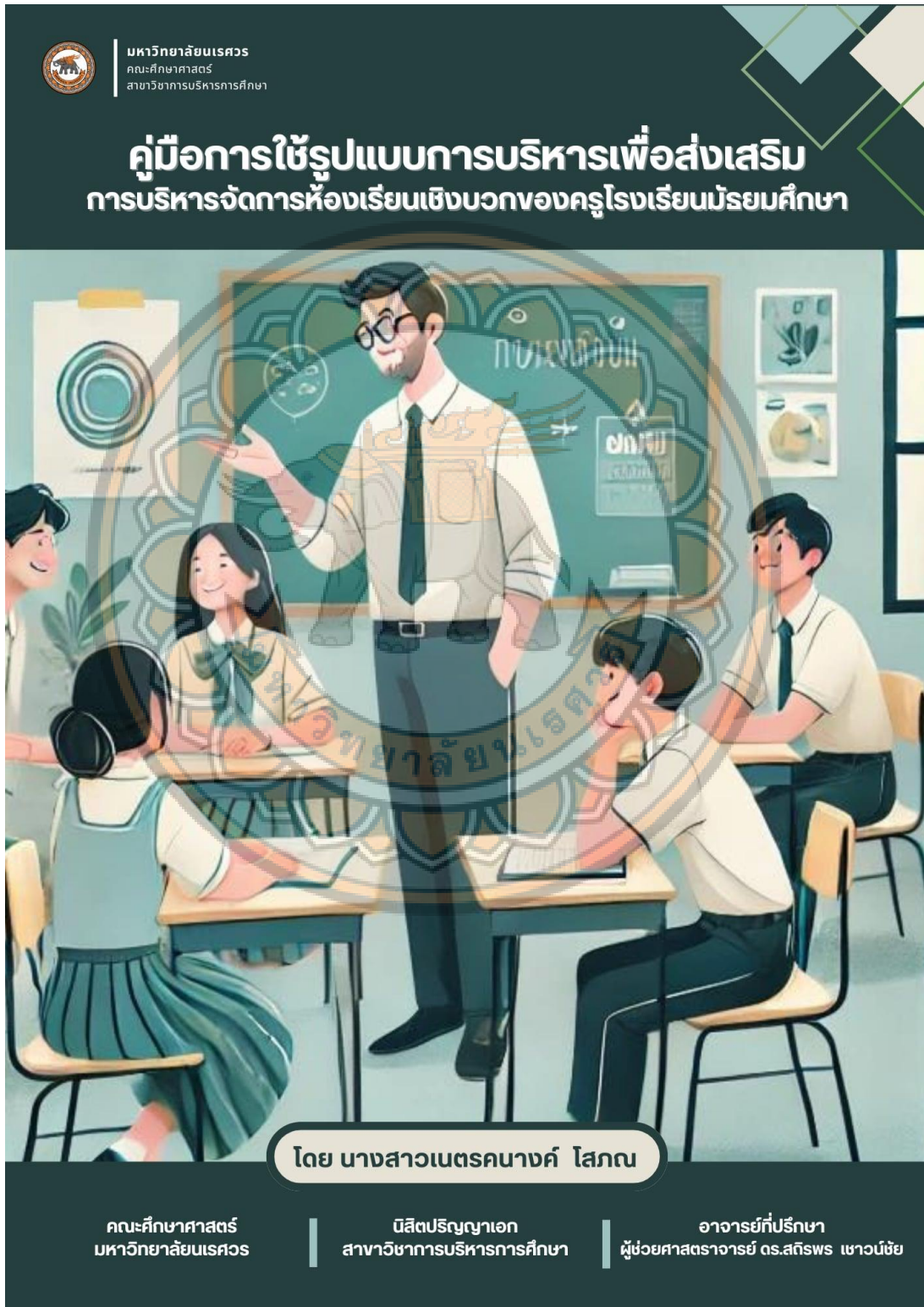
ส่วนประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
ส่วนที่ 1 ส่วนประกอบของคู่มือ		
1. ส่วนประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบ		
1.1 ส่วนประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบ		

ส่วนประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
1.2 ความสอดคล้องสัมพันธ์กันของแต่ละบท		
1.3 การแบ่งเนื้อหาและการเรียงลำดับ ของเนื้อหาแต่ละบท		
1.4 ความชัดเจนและถูกต้องของคำชี้แจง		
1.5 รูปแบบการพิมพ์และความน่าสนใจ ของรูปเล่ม		
1.6 แหล่งอ้างอิง หรือบรรณานุกรม		
ส่วนที่ 2 บทนำ		
2.1 ความเป็นมาของรูปแบบการบริหารเพื่อ ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
2.2 หลักการของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
2.3 การเขียนวัตถุประสงค์ของรูปแบบ การบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก		
2.4 เนื้อหาของรูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
2.5 องค์ประกอบของรูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
2.6 ความถูกต้องและครบถ้วนของ องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
2.7 ความสอดคล้องสัมพันธ์กันของ องค์ประกอบทุกด้านในรูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		

ส่วนประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
2.8 บทบาทของบุคคลที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก มีความชัดเจน		
ส่วนที่ 3 หลักสูตรการฝึกอบรมตามรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก		
3.1 หลักการและเหตุผล มีการระบุ ความสมเหตุสมผลของการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
3.2 วัตถุประสงค์ มีความมุ่งมั่นในด้าน การพัฒนาความสามารถในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกของครู		
3.3 วัตถุประสงค์การดำเนินงานแต่ละขั้นตอน สอดคล้องกับวิธีการดำเนินงาน และเครื่องมือ ที่ใช้		
3.4 เป้าหมาย มีการระบุเป้าหมายความสำเร็จ ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ		
3.5 หลักสูตรการอบรม มีการกำหนด สาระสำคัญของหลักสูตรอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับระยะเวลาที่กำหนด		
3.6 ความถูกต้องชัดเจน และความสอดคล้อง ของขั้นตอนในแต่ละขั้น สามารถนำรูปแบบ การบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกไปสู่การปฏิบัติ		
3.7 ปฏิทินการดำเนินงาน มีความเหมาะสม และเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง		

ส่วนประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
3.8 ตารางการอบรม กิจกรรมมีความเหมาะสมตามระยะเวลา และมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงในเนื้อหา		
3.9 รูปแบบกิจกรรมมีความเหมาะสม		
3.10 กิจกรรมการอบรม - กิจกรรมการอบรมมีขั้นตอนกระบวนการที่ชัดเจน เน้นการฝึกปฏิบัติจริง มีใบความรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาการอบรม - กิจกรรมการอบรมกระตุ้นให้ครูได้เกิดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการที่หลากหลาย - กิจกรรมการอบรมทำให้ครูได้รับความรู้และเกิดทักษะ ในการนำไปพัฒนาต่อยอดต่อไป		
3.11 แต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดที่ชัดเจน และเข้าใจง่าย		
3.12 การใช้ภาษา มีความถูกต้อง สื่อสารให้ผู้ใช้งรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เข้าใจตรงประเด็น		
3.13 ระยะเวลาในการอบรม 12 ชั่วโมง (2 วัน)		
ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก		
4.1 การประเมินผลหลักสูตรการอบรม - มีการประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์กิจกรรม - เครื่องมือวัดและประเมินผลเหมาะสมกับกิจกรรม		

ภาคผนวก ค คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

นางสาวเนตรคนางค์ ไสภณ
นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สทิตพร เชาวนัชชัย

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ที่สนใจนำรูปแบบการบริหารไปใช้ ได้ศึกษา และทำความเข้าใจรายละเอียดภายในเอกสารจะเป็นการกล่าวถึงวิธีการปฏิบัติการจัดเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจน และช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่จะนำรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกนี้ไปใช้

เอกสารเล่มนี้ประกอบด้วย 3 ส่วน ซึ่งประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย

1. ความเป็นมาของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
2. หลักการของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
3. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
4. แนวคิดการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
5. รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
6. องค์ประกอบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
7. บทบาทของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ส่วนที่ 2 หลักสูตรการฝึกอบรมดำเนินการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ส่วนที่ 3 การวัดและประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ดังนั้น เพื่อให้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัศึกษานี้เกิดประโยชน์สูงสุดและดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ ผู้ที่สนใจควรศึกษารายละเอียดต่างๆ และปฏิบัติตามคำแนะนำที่ได้เสนอไว้ในคู่มือ

ฉบับนี้ทุกขั้นตอน สามารถนำไปพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจห้องเรียนเชิงบวกและนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในห้องเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนต่าง ๆ

นางสาวเนตรคนางค์ โสภณ

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	3
สารบัญ.....	4
ส่วนที่ 1 บทนำ.....	5
ความเป็นมาของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	5
หลักการของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	6
วัตถุประสงค์ของคู่มือ.....	6
แนวคิดการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก.....	6
ประโยชน์ของการนำคู่มือไปใช้.....	20
รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียน มัธยมศึกษา.....	21
องค์ประกอบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียน มัธยมศึกษา.....	23
บทบาทของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	29
ส่วนที่ 2 หลักสูตรการฝึกอบรมดำเนินการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก.....	30
ส่วนที่ 3 การวัดและประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก.....	81
บรรณานุกรม.....	100

ส่วนที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 6 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุข และในการจัดการศึกษานักการศึกษาส่วนใหญ่ได้ศึกษาหาสาเหตุ และวิธีการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งปัจจัยหนึ่งนอกจากกระบวนการเรียนการสอน คือ การบริหารจัดการให้เกิดห้องเรียนเชิงบวก เพื่อให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกถึงศักยภาพของตนเองมากที่สุด ประกอบกับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561, น. 39) ได้ให้ความสำคัญกับเรื่อง การจัดบรรยากาศห้องเรียนเชิงบวก เนื่องจากได้มีการกำหนดมาตรฐานในการประเมินคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในมาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้เพิ่มเติมตัวชี้วัดที่ 3 มีการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยกล่าวว่า การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก คือ ครูผู้สอนมีการบริหารจัดการห้องเรียน โดยเน้นการมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกให้เด็กรักครู ครูรักเด็ก และเด็กรักเด็ก เด็กรักที่จะเรียนรู้สามารถเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้ความสำคัญกับ เรื่อง การจัดการห้องเรียนเชิงบวก (สมฤทัย ทองบุญน่ม และน้ำทิพย์ ่องอาจวณิชย์, 2563)

เมื่อวิเคราะห์เจาะลึกถึงสาเหตุของปัญหา พบว่า การบริหารจัดการการเรียนการสอนแบบเดิมขาดความยืดหยุ่น ไม่ทันความต้องการของโลกและสังคม ไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและบริบทที่แตกต่างหลากหลาย การจัดการเรียนการสอนล้าสมัย ครูขาดทักษะการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก การเรียนรู้ที่ผ่านมาได้ใช้แนวทางด้านลบมาเปลี่ยนพฤติกรรม โดยเชื่อว่าความรู้สึกด้านลบ การลงโทษ การเปรียบเทียบ การตำหนิ กดดันจะทำให้เกิดการเรียนรู้ เช่น ถ้าไม่เรียนจะโดนลงโทษ ถ้าคะแนนต่ำจะสู้เขาไม่ได้ จะแข่งกับใครไม่ได้ ถ้าไม่อ่านหนังสือจะสอบตก จะอับอาย ถ้าไม่ตั้งใจเรียนจะโง่ ถ้าทำงาน ไม่เสร็จจะไม่ได้เล่น เหล่านี้ เป็นต้น (พนม เกตุมาน, 2563) ซึ่งการเรียนรู้ในแนวทางนี้จะทำให้ผู้เรียนขาดความสุข ไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวก เรียนรู้ด้วยความจำใจ ทำให้เครียดและซึมเศร้าได้ง่าย ชีวิตเต็มไปด้วยความกังวล และความกลัว โดยเฉพาะเมื่อเกิดปัญหาหรือความล้มเหลว เครียดและซึมเศร้า มองตนเองไม่ดี เพราะถูกฝึกมาให้ชีวิต

ต้องป้องกันความผิดพลาดตลอดเวลา ดังนั้น ครูควรหาแนวคิด เทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจากภายใน มีความสุขในการเรียนรู้ อยากเรียนรู้มากกว่าถูกบังคับ ไม่ติดอยู่กับความสำเร็จแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ครูจึงมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการให้เกิดห้องเรียนเชิงบวก เป็นผู้อำนวยความสะดวก ในการจัดการเรียนรู้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจากภายใน โดยเริ่มต้นจากการมีอารมณ์ ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน เพลิดเพลิน จนลืมเวลา เกิดความไหลลื่นในการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และคุณภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้น Seligman, Martin (2011)

ผู้วิจัยจึงได้นำรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาไปสู่การปฏิบัติ โดยพัฒนาจากการวิเคราะห์สภาพปัญหา และองค์ประกอบที่สามารถส่งเสริมปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารจัดการห้องเรียนให้เกิดเป็นห้องเรียนเชิงบวก ปรับเปลี่ยนมุมมองหรือสร้างทัศนคติใหม่กับการปรับเปลี่ยนการสอนจากห้องเรียนเดิมของครู ซึ่งคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเล่มนี้ มีความเหมาะสมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สามารถนำไปใช้วางแผน ปฏิบัติการ และประเมินผลร่วมกัน อันจะส่งผลให้เกิดบรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวก ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ และเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

หลักการของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการห้องเรียนให้เป็นไปในเชิงบวกสำหรับครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษา
2. เป็นแนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู
3. ผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำคู่มือนี้ไปใช้ในการวางแผนและพัฒนางานด้านการจัดการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. เพื่อให้ครูผู้สอนได้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจในหลักการของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
2. เพื่อให้ครูผู้สอนพัฒนาทักษะการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูและครูสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียน

สันติ บุญภิรมย์ (2557) ได้กล่าวถึงการจัดการห้องเรียนว่าเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยเป็นวิธีการที่ครูดำเนินการให้ห้องเรียนมีความพร้อมในทุกด้าน ทั้งด้านกายภาพ จิตวิทยา และการบริหารจัดการ เพื่อสนับสนุนให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิผลของผู้เรียน และที่สำคัญคือการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความสุขและกระตือรือร้นที่จะมาโรงเรียนทุกวัน

ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2563) กล่าวถึง การบริหารจัดการห้องเรียนถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ เนื่องจากห้องเรียนเป็นพื้นที่หลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน ห้องเรียนที่มีการบริหารจัดการที่ดีจะช่วยสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์เชิงบวก และพัฒนาทักษะทั้งด้านวิชาการและสังคมของผู้เรียน นอกจากนี้การจัดการห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพยังช่วยลดปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เสริมสร้างวินัยในตนเอง และพัฒนาทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียน

ในปัจจุบัน แนวคิดการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกได้รับความสนใจมากขึ้น เนื่องจากเป็นการผสมผสานระหว่างการศึกษาแบบดั้งเดิมที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางวิชาการควบคู่ไปกับการส่งเสริมสุขภาวะและสุขภาพจิตของผู้เรียนเป็นแนวคิดสำคัญในการจัดการศึกษาสมัยใหม่ โดย Seligman et al. (2009) ได้นำเสนอแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกผ่านกรอบ PERMA ซึ่งประกอบด้วยอารมณ์เชิงบวก ความผูกพัน ความสัมพันธ์ ความหมาย และความสำเร็จ การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางนี้มุ่งสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรม สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อน เห็นคุณค่าของการเรียนรู้ และได้รับประสบการณ์แห่งความสำเร็จ งานวิจัยยังชี้ให้เห็นว่าแนวคิดนี้ช่วยเสริมสร้างสุขภาวะของผู้เรียน ส่งเสริมทักษะทางสังคมและอารมณ์ ตลอดจนช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและสามารถจัดการกับความท้าทายในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Seligman, & Csikszentmihalyi, 2000)

ความหมายของการบริหารจัดการห้องเรียน

การบริหารจัดการห้องเรียน (classroom management) มีความหมายตามที่นักวิชาการชาวไทยและชาวต่างประเทศได้แสดงทัศนะไว้เป็นการพูดถึงความหมายของการจัดการห้องเรียน มักมีการพูดถึงในขอบเขตที่จำกัด เช่น การจัดสภาพของห้องเรียนที่ส่วนใหญ่เข้าใจกันว่าเป็นการจัดตกแต่งห้องเรียนทางวัตถุหรือทางกายภาพให้มีบรรยากาศ น่าเรียน การควบคุมห้องเรียน การดูแลห้องเรียนหรือการจัดการกับพฤติกรรมของผู้เรียน เป็นต้น แท้จริงแล้วในการจัดการห้องเรียน

ยังมีความหมาย ขอบข่าย หลักการ วิธีการ และทักษะสำคัญ ๆ มากมาย โดยมีผู้ให้ความหมายของบริหารจัดการห้องเรียนไว้ ดังนี้

Burden, & Byrd (2003) อธิบายว่าเป็นความสามารถของครูในการออกแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในทางสังคมเชิงบวก ความกระตือรือร้น และแรงจูงใจในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ Thomas and Jere (2008) ที่กล่าวว่าเป็นการที่ครูสร้างและรักษาสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ การสร้างกฎระเบียบ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการ

สกริพร เขาวนชัย (2566) กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง การดำเนินงานที่ผู้สอนจัดสถานการณ์หรือกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ โดยให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้และสามารถนำประสบการณ์ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

Colville-Hall (2004) ได้ขยายความเพิ่มเติมว่า การจัดการห้องเรียนเป็นพฤติกรรมการสอนที่ครูสร้างและคงสภาพเงื่อนไขของการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลในห้องเรียนซึ่งถือเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ โดยครูต้องเป็นผู้ดำเนินการเชิงรุก (Proactive) มีความรับผิดชอบ (Responsive) และเป็นผู้สนับสนุน (Supportive)

พอสรุปได้ว่า การบริหารจัดการห้องเรียน หมายถึง กระบวนการที่ครูออกแบบ สร้าง และรักษาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยครูต้องจัดสภาพทางกายภาพสร้างกฎระเบียบ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรม และจัดการพฤติกรรมผู้เรียนเพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ Burden, & Byrd (2003) เน้นการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเชิงบวกและแรงจูงใจ ขณะที่ Thomas, & Jere (2008) ให้ความสำคัญกับการสร้างสิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ ส่วน Colville-Hall (2004) มองว่าครูต้องดำเนินการเชิงรุก มีความรับผิดชอบ และสนับสนุนผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่มีประสิทธิผลในห้องเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ที่มุ่งเน้นการบูรณาการระหว่างการพัฒนาด้านวิชาการและสุขภาวะของผู้เรียน ผ่านการสร้างสมดุลระหว่างความต้องการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทั้งในด้านความสุขภายนอกที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ และความสุขภายในที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง

ปัจจัยส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน

การบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีปัจจัยสนับสนุนหลายประการ จากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการห้องเรียนเพื่อนำมาใช้เป็น ข้อมูลพื้นฐานในการเก็บรวบรวมข้อมูลของปัจจัยสนับสนุนการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยมีนักวิชาการ และนักการศึกษาหลายท่าน ได้อธิบายไว้ ดังนี้

การบริหารจัดการห้องเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยสนับสนุน 6 ด้านหลัก (Hoy, & Miskel, 2009; พิษญา ชูเพชร และสุจิตรา จรจิตร, 2560) ได้แก่

1) ด้านบุคคล ประกอบด้วยผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำ การเปลี่ยนแปลง สามารถสร้างขวัญกำลังใจ ให้คำปรึกษา และกำกับติดตามงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการประสานงานและทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถนำความรู้และแนวคิด ที่มีประสิทธิภาพมาประยุกต์ใช้ (Reid, David, & Peter, 1988) รวมถึงครูและบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก มีจรรยาบรรณวิชาชีพ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง มีทักษะการออกแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย และสามารถจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามศักยภาพของ ผู้เรียน พร้อมทั้งพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

2) ด้านสภาพแวดล้อม ที่ต้องเอื้อต่อการเรียนรู้ มีบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์กร ที่เหมาะสม สะอาด ปลอดภัย มีพื้นที่เพียงพอต่อการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและครู สามารถ จัดกิจกรรมได้หลากหลาย พร้อมทั้งมีหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่น บูรณาการระหว่างการเรียนรู้ และการดำรงชีวิต สอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษา ความต้องการของผู้เรียน และบริบท ของชุมชนท้องถิ่น (วิรัตน์ เกตุเรือง, 2559)

3) ด้านสื่อและเทคโนโลยี ที่ทันสมัยและเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและเนื้อหาสาระวิชา เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง มีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ นวัตกรรม และโปรแกรมการเรียนรู้ ที่หลากหลาย โดยครูต้อง มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สามารถพัฒนา และประยุกต์ใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม (พิษญา ชูเพชร และสุจิตรา จรจิตร, 2560)

4) ด้านโครงสร้างการบริหาร ที่มีการกำหนดโครงสร้างองค์กร สายบังคับบัญชา และ บทบาทหน้าที่ ที่ชัดเจน มีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีระบบการประกันคุณภาพทั้งภายใน และภายนอก และมี การวางแผนเชิงกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและคณะกรรมการ สถานศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ SWOT และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (Hoy & Miskel, 2009)

5) ด้านการบริหารงบประมาณ ที่ต้องมีการวางแผนและบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ มีการกำกับติดตาม รายงานผล และตรวจสอบได้อย่างโปร่งใส มีระบบการควบคุมการใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงมีแผนระดมทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการจัดสรรทรัพยากรที่คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

6) ด้านเครือข่าย ที่ต้องสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาและแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น รวมถึงการสร้างเครือข่ายทางวิชาการทั้งระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระหว่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการศึกษา (พิชญา ชูเพชร และสุจิตรา จรจิตร, 2560) โดยปัจจัยทั้ง 6 ด้านนี้มีความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้การบริหารจัดการห้องเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อคุณภาพการศึกษาและนักเรียน

สรุปได้ว่า โดยภาพรวม การบริหารจัดการห้องเรียนของครูจำเป็นต้องมีปัจจัยสนับสนุนหลัก 6 ด้าน ได้แก่ บุคคล สภาพแวดล้อม สื่อและเทคโนโลยี โครงสร้างการบริหาร การบริหารงบประมาณ และเครือข่ายความร่วมมือ ปัจจัยเหล่านี้มีความสัมพันธ์และส่งเสริมกัน เพื่อให้การจัดการห้องเรียนมีประสิทธิภาพ เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน และยกระดับคุณภาพการศึกษา แนวคิดหลักที่ใช้มาจาก Hoy & Miskel (2009) ซึ่งเน้น การบริหารจัดการองค์กรในบริบทของการศึกษา รวมถึงการประยุกต์งานวิจัยของนักการศึกษาไทย เช่น พิชญา ชูเพชร และสุจิตรา จรจิตร ที่วิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการจัดการห้องเรียนเชิงบวก

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเชิงบวก

การศึกษาเชิงบวกเป็นกระบวนการที่พัฒนาขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ โดยกล่าวอย่างกว้าง ๆ ว่าการศึกษาเชิงบวก เป็นการศึกษาแบบดั้งเดิมที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางวิชาการ เสริมด้วยแนวทางที่หล่อเลี้ยง ความเป็นอยู่ที่ดีและส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดี และมีการสนับสนุนที่สำคัญ คือ การเปลี่ยนแปลงการสอน แนวปฏิบัติ และทฤษฎีการศึกษานำมาสู่กระบวนการประยุกต์ในบริบททางการศึกษาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนโรงเรียนและบุคคลในชุมชนให้เจริญรุ่งเรือง

ความหมายของการศึกษาเชิงบวก

Seligman et al. (2009) กล่าวว่า การศึกษาเชิงบวก คือ การตอบสนองต่อช่องว่างระหว่างสิ่งที่ผู้คนต้องการสำหรับบุตรหลานของพวกเขาและสิ่งที่โรงเรียนสอน กล่าวคือ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรหลานของตนมีความสุข สุขภาพดี และมีความมั่นใจ แต่โรงเรียนมุ่งเน้นแต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระเบียบวินัย และทักษะทางวิชาการ แน่นอนว่าสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญ แต่ก็ต้องส่งผลดีต่อสุขภาพจิตด้วยเช่นกัน โดย มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ หยุดยั้งภาวะซึมเศร้า สร้างเสริมความพึงพอใจในชีวิต และพัฒนาการเรียนรู้และการคิดอย่างสร้างสรรค์ วัตถุประสงค์เหล่านี้ช่วยให้ นักการศึกษาเข้าใจผลลัพธ์ที่คาดหวังของแนวคิด ตลอดจนเห็นประโยชน์ของการจัด

การศึกษาที่พัฒนาอารมณ์เชิงบวก ความสัมพันธ์เชิงบวก และคุณลักษณะ ที่เป็นจุดแข็ง ซึ่งจะช่วยพัฒนาสุขภาพจิต จัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และความสำเร็จในการเรียนรู้

Seligman (2010) ได้อธิบายเกี่ยวกับการศึกษาเชิงบวกว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถ ในการเรียนรู้ซึ่งเป็นจุดเน้นของการศึกษาแบบเดิม กับการปลูกฝังสุขภาวะตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก

Waters (2011) ได้นำเสนอกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเชิงบวก (Positive Education) ซึ่งผสมผสานหลักการของจิตวิทยาเชิงบวกเข้ากับการจัดการศึกษาในโรงเรียน โดยมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความเป็นอยู่ที่ดีของผู้เรียน (well-being) แนวคิดนี้ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) อารมณ์เชิงบวก (Positive Emotions) เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกมีความสุขและมีพลังในกระบวนการเรียนรู้ 2) การมีส่วนร่วม (Engagement) ที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน 3) ความสัมพันธ์ (Relationships) ที่ดีระหว่างครู ผู้เรียน และผู้ปกครอง 4) ความหมาย (Meaning) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าในสิ่งที่เรียนรู้ และ 5) ความสำเร็จ (Achievement) โดยตั้งเป้าหมายที่เหมาะสมและพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ การนำแนวคิดไปใช้ในโรงเรียนทั้งระบบต้องอาศัยการบริหารจัดการที่สนับสนุนจิตวิทยาเชิงบวก การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้อง และการวัดผลที่ครอบคลุมทุกมิติ ซึ่งจะช่วยลดความเครียดของผู้เรียน ส่งเสริมทักษะชีวิต และพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน

Norrish et al. (2013) ได้อธิบายแนวคิดการศึกษาเชิงบวกประกอบด้วย 2 มุมมองสำคัญ คือ ความสุขภายนอก (hedonic happiness) ที่มุ่งพิจารณาประสบการณ์หรือปัจจัยแวดล้อมที่เสริมสร้างความสุขและความพึงพอใจเป็นหลัก และความสุขภายใน (Eudaimonic happiness) ที่มุ่งพิจารณาเงื่อนไขและกระบวนการใช้ชีวิตที่นำไปสู่ความสุข

Curby et al. (2013) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาเชิงบวกไม่ได้มุ่งเน้นที่สุขภาพจิตแทนที่จะเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่เป็นการมุ่งเน้นที่สุขภาพจิต เพื่อสร้างเวทีและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อาจกล่าวได้ว่า การศึกษาเชิงบวก (Positive Education) คือ แนวทางการจัดการศึกษาที่มุ่งสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถทางการเรียนรู้ ทักษะทางวิชาการ และสุขภาพทางจิตใจ โดยเน้นการสร้างความสุข สุขภาพจิตที่ดี และความสำเร็จทางการเรียนรู้ไปพร้อมกัน มุ่งหยุดยั้งภาวะซึมเศร้า ส่งเสริมความพึงพอใจในชีวิต และพัฒนาการคิดอย่างสร้างสรรค์ รวมถึงเน้นความสุขทั้งจากปัจจัยภายนอก เช่น สภาพแวดล้อมที่ดี และความสุขจากภายในที่เกิดจากการใช้ชีวิตอย่างมีความหมาย แนวคิดนี้ช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ สร้างสุขภาพจิตที่ดี และนำไปสู่ความสำเร็จที่ยั่งยืน

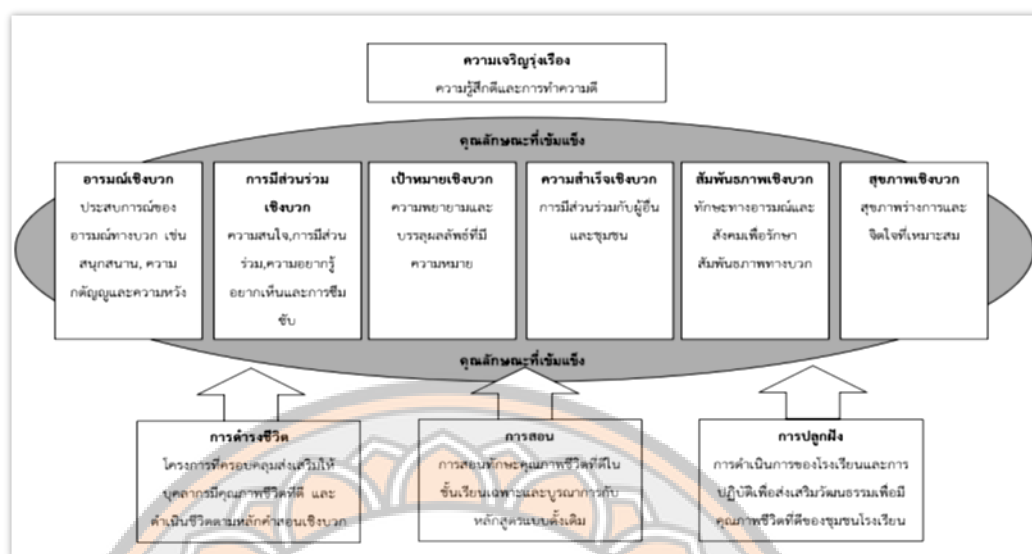
รูปแบบการจัดการศึกษาเชิงบวก

เพื่อเป็นแนวทางการนำแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกมาใช้ในการศึกษา ผลจากการศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีการดำเนินการในหลายประเทศ ผู้วิจัยศึกษาการนำการศึกษาเชิงบวกไปใช้ในโรงเรียนประกอบด้วยรูปแบบที่สำคัญ คือ รูปแบบ GGS ของ Geelong Grammar School และรูปแบบ PROSPER ซึ่ง Noble and McGrath อธิบายไว้ต่อไปนี้

1. การศึกษาเชิงบวกรูปแบบ GGS

โรงเรียนเป็นหนึ่งในบริบทการพัฒนาที่สำคัญที่สุดในชีวิตของผู้เรียน จากหลักฐานแนะนำความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน วัฒนธรรมและบรรยากาศโรงเรียนในภาพรวมเชื่อมโยงบูรณาการกับคุณภาพชีวิตและสุขภาพจิตของผู้เรียน ขณะที่โรงเรียน คือ ศูนย์กลางสุขภาพจิตและร่างกายของผู้เรียน ความผูกพันทั้งระบบโรงเรียนสร้างสิ่งแวดล้อมที่หล่อหลอมและปลูกฝังความเป็นอยู่ที่ดีเป็นสิ่งจำเป็น การปลูกฝังความเจริญรุ่งเรืองอาจสร้างประโยชน์กับการพัฒนาทักษะวิชาการ สมมติฐานทั่วไปมุ่งที่คุณภาพชีวิตที่ดีภายในการศึกษาต้องใช้เวลา และทรัพยากรที่ห่างไกลจากการพัฒนาวิชาการ อย่างไรก็ตามก็ยังมีหลักฐานที่ดีเพื่อแนะนำผู้เรียนให้พัฒนาทางการวิชาการ

Suldo, S. M. et al. (2006) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีระดับผลการเรียนสูงที่สุดและต่ำที่สุด เป้าหมายของการส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองภายในโรงเรียนเป็นความพยายามที่คุ้มค่า การดำเนินการตามรูปแบบ GGS มุ่งที่ 6 มิติเพื่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีประกอบด้วย อารมณ์ด้านบวก การมีส่วนร่วมเชิงบวก ความสำเร็จเชิงบวก เป้าหมายเชิงบวก สัมพันธภาพเชิงบวก และสุขภาพเชิงบวก คุณภาพชีวิตที่ดีในโรงเรียนพิจารณาที่ 3 ระดับ คือ การดำรงชีวิต การสอนและการปลูกฝัง ดังแผนภูมิที่ 1

ภาพ 17 การศึกษาเชิงบวกรูปแบบ GGS

ที่มา: Suldo, S. M. et al., 2006

จากแผนภาพดังกล่าว อธิบายถึงองค์ประกอบหลัก 3 ด้าน คือ ด้านการดำรงชีวิต, ด้านการสอน และด้านการปลูกฝัง เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะที่เข้มแข็ง ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย 6 ด้าน เพื่อแสดงการกำหนดเป้าหมายมิติคุณภาพชีวิตที่ดี ประกอบด้วย อารมณ์ทางบวก การมีส่วนร่วมเชิงบวก เป้าหมาย เชิงบวก ความสำเร็จเชิงบวก สัมพันธภาพเชิงบวกและสุขภาพเชิงบวก ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (Suldo, S. M. et al., 2006)

1) องค์ประกอบหลักด้านการดำรงชีวิต โครงการที่ครอบคลุมส่งเสริมให้บุคลากรมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสนับสนุนการดำรงชีวิต การสอนทักษะของการศึกษาเชิงบวกและการปฏิบัติตามรูปแบบบทบาทที่แท้จริงสำหรับผู้เรียน บุคลากรมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และการนำหลักการศึกษาเชิงบวกไปใช้ในชีวิตส่วนตัวและการทำงานที่โรงเรียน การประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาทั้งบุคลากรที่ปฏิบัติการสอนและไม่ได้ปฏิบัติการสอน เพื่อพัฒนาความเข้าใจระดับบุคคลและปฏิบัติงานและพยายามสร้างชุมชนการปฏิบัติผ่านกิจกรรมเช่นการอภิปรายกลุ่ม การเขียนบทความ เป็นต้น

2) องค์ประกอบหลักด้านการสอน การสอนของการศึกษาเชิงบวกช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการและแนวคิดที่สำคัญ การมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายในการสำรวจและสะท้อนผล และประยุกต์ใช้ทักษะและชุดความคิดส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต การสอนคุณภาพชีวิตที่ดีเป็น

เรียนรู้ทั้งที่เกิดอย่างชัดเจนและการเรียนรู้ที่เป็นนัย การเรียนรู้ที่ชัดเจนของการศึกษาเชิงบวก ผู้เรียนเข้าร่วมการพัฒนาเชิงบวกเช่นเดียวกับการเรียนคณิตศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ โครงการการสอนที่ชัดเจนส่งเสริม การมีส่วนร่วมและการเติบโตเพื่อสะท้อนทักษะ ความรู้และความคิดที่แตกต่างกัน ตามรูปแบบการศึกษาเชิงบวก อาจแฝงอยู่ในหลักสูตรวิชาการในวิธีต่างๆ สร้างความเชื่อมโยงระหว่าง หลักการจิตวิทยาเชิงบวกและหลักสูตร ในรูปแบบที่เป็นจริงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักทางวิชาการ

3) องค์ประกอบด้านการปลูกฝัง กระบวนการในโรงเรียนช่วยสร้างวัฒนธรรมส่งเสริม คุณภาพชีวิตที่ดีในชุมชนโรงเรียน การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพที่สุดคือการจัดสภาพแวดล้อมที่ ส่งเสริมจุดแข็ง การแสดงความกตัญญูและการดำเนินโครงการปกติของสถานศึกษาที่ส่งเสริมค่านิยม ความเป็นมิตร ความมีน้ำใจ ความเอื้ออาทร นอกจากนี้การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ ร่วมกับผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียของชุมชนโรงเรียน ผู้ปกครองได้รับเชิญให้ร่วมโครงการฝึกอบรมเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการ ศึกษาเชิงบวกและการเติบโตส่วนบุคคล

การกำหนดเป้าหมายมิติคุณภาพชีวิตที่ดี มิติ 6 ด้านของคุณภาพชีวิตที่ดีที่มีความสัมพันธ์กันเป้าหมายของรูปแบบอารมณ์ทางบวกสนับสนุนบุคคลให้คาดหวัง ริเริ่ม ยึดเวลาและ สร้างประสบการณ์อารมณ์ทางบวกและยอมรับและการพัฒนาสุขภาพตอบสนองอารมณ์ทาง ถึงแม้ว่า การสำรวจในเชิงรูปธรรมและนามธรรมและการดำเนินการของโรงเรียนสนับสนุนเป้าหมาย 6 มิติ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) อารมณ์เชิงบวก มิติที่สะท้อนความสามารถของผู้เรียนในการแสดงความคาดหวัง การริเริ่ม ประสบการณ์ การยึดเวลาและการสร้างประสบการณ์อารมณ์เชิงบวก การช่วยให้เยาวชน ดำรงชีวิตเมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์อารมณ์ทางบวก เช่น สนุกสนาน กตัญญู ความหวังและแรงบันดาลใจคือเป้าหมายที่คุ้มค่าของบุคคล นอกจากนี้งานวิจัยในปัจจุบันพบว่าประสบการณ์อารมณ์ ทางบวกมีประโยชน์ต่อสมองและสุขภาพจิต สัมพันธภาพทางสังคมและผลลัพธ์ทางวิชาการ

2) การมีส่วนร่วมทางบวก การมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการมีชีวิตที่มีความสนใจ ความอยากรู้อยากเห็น การซึมซับ และการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดและความมีชีวิตชีวา มีเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นว่า การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตที่ดี การเรียนรู้และความสำเร็จตามเป้าหมาย การมีส่วนร่วมของบุคคล คือ อุปนิสัยอยากรู้อยากเห็น ความสนใจและความกระตือรือร้นเกี่ยวกับการ ดำเนินการที่คุ้มค่ากับความพยายาม ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับการมีส่วนร่วม คือ แนวคิดของ ขั้นตอนการดำเนินการ หมายถึง สถานะของการซึมซับ และประสบการณ์ที่เหมาะสม ซึ่งผลลัพธ์จาก การมีส่วนร่วมในความท้าทายที่ดึงดูดความสนใจภายใน คุณสมบัติสำคัญที่จับคู่ใกล้ชิดระหว่างระดับ ทักษะบุคคลและความซับซ้อนของงานและความท้าทาย กระบวนการปฏิบัติงาน คือ กรอบแนวคิดที่ ใช้ประสบการณ์สำคัญของการมีส่วนร่วมเมื่อประชาชนอยู่ร่วมในกิจกรรม มีจุดสนใจและการให้

พลังงาน การส่งเสริมความร่วมมือในรูปแบบ GGS กับการศึกษาเชิงบวกมุ่งจุดสนใจที่การปลูกฝังกระบวนการ การสร้างแรงจูงใจภายใน และการประยุกต์ใช้จุดแข็ง

ตัวอย่างของการพัฒนาความเข้าใจการกำหนดห้องเรียนโดยนัย คือ การประยุกต์ใช้จุดแข็งซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมการมีส่วนร่วม เวสสันและบอนเวลล์ (Wesson and Boniwell) เสนอว่าการใช้จุดแข็งสามารถนำไปสู่กระบวนการพัฒนาความตระหนักของจุดแข็งและสามารถส่งเสริมการรับรู้ทักษะของบุคคล ดังนั้น การเพิ่มความสอดคล้องทักษะที่ทำหาย การส่งเสริมให้ผู้เรียนสำรวจและประยุกต์ใช้จุดแข็งด้วยวิธีการที่สร้างสรรค์เพื่อร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมค่านิยมและความสนใจและสนับสนุนการพัฒนาความสามารถตนเองเมื่อเผชิญความท้าทาย

3) ความสำเร็จเชิงบวก ความสำเร็จเชิงบวกนิยามการพัฒนาศักยภาพของบุคคลผ่านความพยายามเพื่อผลลัพธ์ที่สำเร็จและเกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำงานตามเป้าหมาย ค่านิยม แรงจูงใจยังคงเป็นสิ่งสำคัญแม้ว่าจะเผชิญกับความท้าทายและความพ่ายแพ้ และความสำเร็จของสมรรถนะและความสำเร็จในมิติชีวิตที่สำคัญ งานวิจัยแนะนำว่าความสัมพันธ์ระหว่างความเจริญรุ่งเรืองและความสำเร็จเชิงบวก สุขภาพจิต คือ ความจำเป็นของการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและอารมณ์ทางบวกช่วยความคิดสร้างสรรค์และการคิดยืดหยุ่น ในทางกลับกันการบรรลุเป้าหมายนำไปสู่อารมณ์เชิงบวกและคุณภาพชีวิตที่ดี การช่วยให้ผู้เรียนพยายามอย่างมีความหมายเพื่อผลลัพธ์ที่ต้องการในสภาพแวดล้อมที่ท้าทายและสังคมการทำงานที่เต็มไปด้วยการแข่งขัน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องช่วยผู้เรียนให้พัฒนาทักษะและทรัพยากร เพื่อให้ผู้เรียนพยายามตามเป้าหมายที่สำคัญ การใช้ประโยชน์จากโอกาส และรับมือกับความผิดหวังและความท้าทาย

4) เป้าหมายเชิงบวก การสร้างค่านิยมภายในโรงเรียนมุ่งที่เป้าหมายของโรงเรียน นอกจากนี้ มีหลักฐานการดำเนินการเพื่อผู้อื่นและมีความรู้สึกว่าชีวิตมีเป้าหมายและมีความหมาย สร้างสุขภาพกายและสุขภาพจิตของผู้เรียน ความสำคัญของเป้าหมายในชีวิตสะท้อนความเจริญรุ่งเรืองของการมีคุณภาพชีวิตที่ดี รู้สึกมีความหมายและส่งผลกับการมีสุขภาพที่เหมาะสม เป้าหมายช่วยให้คนมีวิสัยทัศน์และพันธกิจของชีวิต เป้าหมายในชีวิตเป็นความร่วมมือกับสุขภาพกายที่ดี ความพึงพอใจในชีวิตสูงและความสัมพันธ์ทางสังคมที่แข็งแกร่งและการปกป้องความเศร้า พฤติกรรมเสี่ยง และข้อเรียกร้องทางร่างกาย ความหมาย ความไม่เห็นแก่ตัวและความเชื่อทางจิตวิญญาณเพื่อตรวจสอบวิธีการไปสู่เป้าหมายและความเจริญรุ่งเรืองกับผู้เรียน

5) สัมพันธภาพเชิงบวก ใจความสำคัญของมิตินี้คือทักษะทางอารมณ์และสังคมที่แข็งแกร่ง ช่วยสร้างสรรค์และส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีและแข็งแกร่งกับตนเองและผู้อื่น เด็กและวัยรุ่นพัฒนาไม่เกิดจากความโดดเดี่ยวและบริบททางสังคมมีผลกระทบที่มีพลังกับการปรับตัวและการเติบโตทางสุขภาพ มีหลักฐานมากมายว่าสังคมสนับสนุนบูรณาการคุณภาพชีวิตที่ดีและสุขภาพจิต เช่น การแยกตัวทางสังคม คือปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดภาวะซึมเศร้า การฆ่าตัวตายและอาการอื่น ๆ ที่

แสดงถึงสุขภาพจิตที่ไม่ดี การสนับสนุนความสัมพันธ์ในโรงเรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความยืดหยุ่น สัมพันธภาพทางสังคมถูกค้นพบว่าเป็นปัจจัยทำนายที่สำคัญของคุณภาพชีวิตที่ดี หลักฐานที่พบเพิ่มเติมของประโยชน์ของการมีสุขภาพจิตที่ดี และคุณภาพชีวิตที่ดี การสนับสนุนทางสังคมคือสิ่งที่ดีต่อสุขภาพร่างกาย การประยุกต์การเรียนรู้เช่น การสนับสนุนให้บุคลากรและนักเรียนอย่างจริงจังให้ประสบความสำเร็จจากครอบครัว เพื่อนและเพื่อนร่วมงาน

6) สุขภาพเชิงบวก มีจุดสนใจเพิ่มขึ้นสำหรับสุขภาพจิตในภาพรวมในปัจจุบัน ทุกคนถูกมองว่าเชื่อมโยงถึงกัน รูปแบบ GGS สุขภาพ หมายถึง นิยามที่ยั่งยืนสำหรับสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่เหมาะสม สุขภาพมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเป็นหลักฐานว่าผู้เรียนจะเติบโตทางร่างกายและจิตใจได้ดีจากการเรียนของพวกเขา การพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพเชิงบวกในวัยรุ่นมีผลกระทบต่อการรักษาสุขภาพในอนาคต สุขภาพเป็นแนวคิดที่กว้างและครอบคลุม การจัดช่วงจากสุขภาพร่างกาย เช่น สุขนิสัย การนอนและการรับประทานอาหาร การสอนต้องพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางสังคมและการรับรู้และทักษะทางพฤติกรรม เช่น การปลูกฝังการอธิบายในมุมมองที่ดี การโต้แย้งเชิงลบโดยอัตโนมัติ และสร้างทางเลือก เมื่อต้องพบกับความท้าทาย หลักสูตรทางวิชาการมีจุดสนใจที่การสำรวจธรรมชาติผ่านกิจกรรมปีนเขา การวิ่ง การเข้าค่าย และการเล่นสกี คุณลักษณะเด่น ตามแนวคิดนี้ คือ การมุ่งเน้นจุดแข็ง ซึ่งเป็นคุณลักษณะเด่น (Waters, 2011; Suldo)

กรอบแนวคิดรูปแบบ GGS มีความยืดหยุ่น โรงเรียนสามารถกำหนดขอบเขตและเป้าหมาย เพื่อการพัฒนาความสามารถของแต่ละมิติปลูกฝัง ผ่านการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ ทั้งการเรียนเชิงรูปธรรมและนามธรรมในห้องเรียน การฝึกปฏิบัติทางบวกบูรณาการผ่านชีวิตในโรงเรียน ผ่านการวางแผน การดำเนินการประเมินผลความรู้เพื่อสังคมโรงเรียนที่เจริญรุ่งเรือง การพัฒนาโรงเรียนในฐานะขององค์กรเชิงบวกเป็นการดำเนินการเชิงระบบ ดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการวิจัยอย่างกว้างขวางและขยันหมั่นเพียรเพื่อโรงเรียน ไม่ได้เริ่มในปี ค.ศ.2008 ฝึกอบรมหลักสูตรจิตวิทยาเชิงบวกให้กับคณะทำงานหนึ่งร้อยคนเป็นเวลา 9 วัน เริ่มต้นมากกว่าสองปี โรงเรียนได้ตรวจสอบวิธีการเชิงรุกเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเป็นอยู่ที่ดี เริ่มสร้างศูนย์ความเป็นอยู่ที่ร่วมกับการดำเนินการโดยใช้ปรัชญาเชิงลึกเกี่ยวกับการศึกษาเชิงบวก

ขั้นตอนที่ 2 ความผูกพันกับผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์ของหลักฐานเชิงบวกและเข้มงวดเกี่ยวกับวินัยเชิงบวกเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคณะทำงานและผู้ปกครองในชุมชนโรงเรียน ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ Gee Grammar School ผูกพันกับผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาเชิงบวก ความยืดหยุ่นจิตวิทยาพัฒนาและการจิตวิทยาการศึกษาจำนวนมาก ความเชี่ยวชาญของผู้เข้าชมแต่ละคนเพิ่มความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับโปรแกรมและปรัชญาและสนับสนุนการตรวจสอบความถูกต้องของศาสตร์ใหม่นี้

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการร่วมกับชุมชนด้วยวิธีการที่อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับเป้าหมายและความหวังของการศึกษาเชิงบวกเป็นสิ่งจำเป็น บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารโรงเรียนที่อยู่สาธารณะ โอกาสสำหรับผู้ปกครองเพื่อถามคำถามและหาความชัดเจนทุกส่วนของแผนการดำเนินการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ การใช้ภาษาที่เป็นอิสระและเชิญให้ถามคำถามและกระตุ้นความสงสัย บุคคลสำคัญนำการเปลี่ยนแปลงยินดีตอบคำถามและความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงาน ความเข้าใจและยอมรับความสงสัยและเปิดใจยอมรับการศึกษาเชิงบวก ความหวังคือการจุดประกายความอยากรู้อยากเห็นและพัฒนาความรู้สึกเพื่อแบ่งกันความเป็นเจ้าของสำหรับคณะทำงาน ผู้ปกครองและผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 4 การผสมผสานความรับผิดชอบในการตัดสินใจของผู้นำโรงเรียนกับความรู้และกระตุ้นให้ครูติดต่อกับผู้เรียนทุกวันกับภาวะผู้นำของโรงเรียน โดยคณะกรรมการเพื่อดำเนินการศึกษาเชิงบวก คือพลังที่สำคัญสำหรับคุณครูในห้องเรียนและบุคลากรสนับสนุนการสอนเพื่อทดลอง ปรับเปลี่ยน ออกแบบและเป็นแนวคิดนำร่องและกิจกรรมหล่อเลี้ยงความเป็นอยู่ที่ในสิ่งแวดล้อมและวงจรของอิทธิพล

ขั้นตอนที่ 5 ทำให้แน่ใจว่าการรักษาผ่านการสร้างทีมฝึกอบรมในบ้านเพื่อการดำเนินการการศึกษา เชิงบวกระยะยาวกลายเป็นหลักฐานที่โรงเรียนต้องการเพื่อลงทุนสร้างความสามารถของเพื่อนร่วมงานกลุ่มเล็กเพื่อนำและขับเคลื่อนการดำเนินการฝึกอบรมสำหรับสมาชิกใหม่ ผู้ปกครองใหม่และผู้เรียนใหม่ โดยเต็มเวลา เน้นอนว่าหลักสูตรการอบรมที่พัฒนาขึ้น นอกจากนี้การพัฒนาวิชาการที่สำคัญมากเพื่อรักษาแนวคิดใหม่ และแน่ใจว่าชุมชนยังคงรักษาแนวทางการพัฒนาที่เกิดขึ้นเพื่อความเป็นอยู่ที่ดี

ขั้นตอนที่ 6 ความตระหนักถึงความมุ่งมั่นอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนได้รับคำแนะนำในขั้นแรกเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์และต้นทุนการดำเนินการเพื่อการศึกษาเชิงบวก ไม่ใช่การดำเนินการครั้งเดียว แต่เป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนยังคงสนับสนุนการศึกษาเชิงบวกซึ่งสอดคล้องกับทุกภาคส่วน ในโรงเรียน

กรอบแนวคิด GGS ในการพัฒนาโรงเรียนเชิงบวกมีขั้นตอนที่ช่วยสร้างการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับผู้เรียนและบุคลากร ผ่านการดำเนินงานในรูปแบบที่ยืดหยุ่นและเชื่อมโยงกับชุมชนโรงเรียน โดยเริ่มต้นจากการวิจัยและฝึกอบรมเกี่ยวกับจิตวิทยาเชิงบวกในโรงเรียน ต่อด้วยการสร้างความผูกพันกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิทยาศาสตร์เชิงบวก เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตามแนวทางการศึกษาที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการศึกษาเชิงบวก จากนั้นผสมผสานการร่วมมือกับชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโรงเรียน เพื่อพัฒนาการรับผิดชอบร่วมกันในกระบวนการเรียนการสอน และสุดท้ายเป็นการสร้างความยั่งยืนในกระบวนการพัฒนาผ่านการอบรมและการตระหนักถึงความมุ่งมั่นในระยะยาวในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีในโรงเรียน

2. การจัดการศึกษาเชิงบวกรูปแบบ PROSPER

การนำแนวคิดเชิงบวกมาใช้อย่างแพร่หลาย จึงมีนักวิชาการให้ความสนใจแนวคิดนี้จะทดลองนำไปใช้ในโรงเรียน พัฒนาเป็นรูปแบบเพื่อเผยแพร่ ซึ่งรูปแบบการศึกษาเชิงบวกที่สำคัญอีกหนึ่งรูปแบบ คือ PROSPER กำหนดกรอบแนวคิด PROSPER ในบริบทของโรงเรียนร่วมกับการดำเนินการโรงเรียนแจ้งหลักฐาน ซึ่งมีความจำเป็นเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและประสบความสำเร็จและสร้างโรงเรียนให้เป็นสถาบันที่มีความสามารถ ผู้จัดการตามกรอบแนวคิด PROSPER เริ่มต้นจากนักเรียน 2 คน จากกรอบแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกสำหรับการศึกษา รูปแบบแรกเกี่ยวกับผลการร่วมพัฒนาร่วมกับการศึกษาคุณภาพชีวิตที่ดีของรัฐบาลออสเตรเลีย กรอบแนวคิด PROSPER คล้ายกับรูปแบบของ Geelong Grammar School จุดเน้นของโมเดล GGS คือ อารมณ์ทางบวก สัมพันธภาพทางบวก ความสำเร็จเชิงบวก คุณลักษณะเด่น เป้าหมายเชิงบวก การมีส่วนร่วมเชิงบวก และสุขภาพเชิงบวกและความยืดหยุ่น

หลักการแรกของการประยุกต์ใช้จิตวิทยาเชิงบวกกับการศึกษาย้อนกลับ เพื่อพัฒนาโปรแกรมคุณภาพชีวิตโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมโรงเรียนเชิงบวก เช่น การพัฒนาหลักสูตรคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับครูประจำชั้นเพื่อนำไปสอนผู้เรียน รูปแบบ PROSPER เสนอกรอบแนวคิดการจัดการตามองค์ประกอบคุณภาพชีวิตของผู้เรียน โดยใช้องค์ประกอบโรงเรียนที่ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์เป็นฐาน (evidence-based school component) ผลการศึกษาเสนอโปรแกรมที่มุ่งเน้นองค์ประกอบผ่านกลยุทธ์ การสอน โรงเรียนและการจัดการห้องเรียน การทำงานกับผู้ปกครองและ การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตร หลักสูตรที่กำหนด คือ การพัฒนาอารมณ์ ความตกลงขบขัน และด้านสว่าง (ด้านบวก) สัมพันธภาพ และหน่วยค่านิยมหลัก (สัมพันธภาพ) หน่วยบนความสำเร็จร่วมกับผลลัพธ์ จุดแข็ง เป้าหมาย และการมีส่วนร่วม เป็นต้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (Noble, T., & McGrath, H. 2008)

1) ความเป็นบวก (Positivity) หมายถึง สถานะเชิงบวก ความหมายทางบวกและทัศนคติมองโลกในแง่ดี ซึ่งกระตุ้นอารมณ์ทางบวก ความเป็นบวกดำเนินการส่งผลกระทบยาวต่ออารมณ์ทางบวกของบุคลิกภาพของคน สัมพันธภาพ ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นความเป็นบวกสนับสนุนให้นักการศึกษาจัดให้ห้องเรียนและโอกาสของโรงเรียน เพื่อส่งเสริมประสบการณ์และเพิ่มอารมณ์ทางบวก เช่นความรู้สึกเชื่อมโยง และรู้สึกปลอดภัย ความเป็นบวกสนับสนุนนักการศึกษาให้สอนเชิงประจักษ์พัฒนาค่านิยมและทักษะ การแสดงความกตัญญูและการคิดแง่ดี

2) อารมณ์ทางบวก ประสบการณ์ที่พบบ่อยๆ และแสดงอารมณ์เชิงบวกมีแนวโน้มจะยืดหยุ่นมากมีการติดต่อทางสังคมมากขึ้นและมีหน้าที่ระดับที่เหมาะสม

3) ความรู้สึกเชื่อมต่อทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self-Determination Theory) ต้องการเป็นส่วนหนึ่ง และรู้สึกเชื่อมโยง คือ หนึ่งในสามความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ การศึกษา

ผู้เรียน 700 คนจากโรงเรียนมัธยมสองแห่ง พบว่า ความรู้เป็นส่วนหนึ่งของผู้เรียนที่มีโรงเรียนได้รับการกำหนดว่าเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุด เพื่ออธิบายคุณภาพชีวิตทางจิตวิทยาของผู้เรียน การเชื่อมต่อและการยอมรับที่ส่งผลต่อความรู้สึกของผู้เรียนรู้สึก มีโอกาสน้อยที่จะพบว่ามีความกังวล ความเศร้า สูญเสียการควบคุมตนเองและก้าวร้าว และมีโอกาสน้อยที่ครูจะจัดอันดับให้ผู้เรียนกลุ่มนี้อยู่ในกลุ่มที่มีพฤติกรรมแตกแยก

4) ความรู้สึกปลอดภัย ความรู้สึกปลอดภัยและการปกป้องจากการถูกกลั่นแกล้ง คือสิ่งที่เชื่อมโยงโดยตรงเพื่อรู้สึกได้รับการสนับสนุนและได้รับการดูแลเอาใจใส่โดยครูและเชื่อมต่อไปยังเพื่อน ผู้เรียนทั้งหมดรู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่อพวกเขาคิดว่าอาจจะถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียน แม้ว่าพวกเขาจะไม่ถูกกลั่นแกล้งจากพวกเดียวกันเองก็ตาม

5) ความรู้สึกสนุกสนานและตลกขบขัน การหัวเราะเป็นการแสดงออกทางร่างกายที่ผ่อนคลายและกระตุ้นให้เกิดความยินดี การปล่อยโศกนาฏิกิริยาไปอย่างสมอง เป็นความสามารถในการลดความเครียดและปรับปรุงระบบภูมิคุ้มกัน การศึกษาสนับสนุนการค้นพบด้านความขบขันของสถานการณ์หรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ใช้ความขบขันเป็นฐาน (Humour-Based Activities) ยังสามารถเป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิผลต่อการเผชิญปัญหาอย่างยืดหยุ่นในช่วงเวลาที่ยากลำบากในชีวิต และเพื่อลดความวิตกกังวล ความขบขันสามารถเพิ่มความสามารถในการอดทนต่อความเจ็บปวดทางกายภาพ

Banas, J. A., Dunbar, N., Rodriguez, D., & Liu, S. J. (2013). ศึกษาวิจัยผลกระทบของความขบขันในบริบทของการศึกษา สรุปรการใช้ทักษะเชิงบวก ความขบขันที่ไม่ก้าวร้าวมีส่วนในการเพิ่มความสนใจและสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย ครูที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะเชิงบวกมีแรงจูงใจต่อการเรียนสูงขึ้นและสนุกสนานเพลิดเพลินกับกิจกรรมการเรียนมากขึ้น ครูสามารถส่งเสริมความขบขันได้ด้วยหลายวิธีในบริบทของการเรียน อาจเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ วิธีการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตรเช่น ใช้การ์ตูนหรือภาพตลกขบขันในการนำเสนอหรือการเล่นเกมนการศึกษา การสำรวจและระบุตัวละคนที่ตลกขบขันที่สุดจากตลกหรือการ์ตูน การอ่านและวิเคราะห์บทเรียนที่ตลกขบขัน การเขียนบทความ บทกลอน การแต่งเรื่องตลกขบขัน เป็นต้น ซึ่งควรใช้อย่างเหมาะสม จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการเผชิญปัญหาอย่างเหมาะสม เช่น การหัวเราะเมื่อทำสิ่งผิดพลาดและปรับปรุงให้ถูกต้อง เป็นต้น

6) การแสดงความกตัญญูและความชื่นชม การกตัญญูได้รับการนิยามว่าเป็นคุณธรรมขั้นสูง ที่ผู้คนสามารถสังเกตได้ เข้าใจและใช้ประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนที่ได้ประโยชน์ร่วมกันเมื่อประชาชน มีความกตัญญู มีความชื่นชมกับสิ่งดีงามที่เกิดขึ้น การแสดงความขอบคุณต่อภาระหน้าที่ ความกตัญญูแสดงถึงวุฒิภาวะของเด็ก ความสามารถในการพัฒนาการตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้องความตั้งใจของบุคคลที่ทำความดีและนำไปสู่การทำความดีในที่สุด

7) สติ การเพิ่มความสนใจของจิตวิทยาเชิงบวกเคลื่อนไหวในรูปของการมีสติและการยอมรับการมีคุณภาพชีวิตที่ดี สติสามารถอธิบายได้ 2 องค์ประกอบ องค์ประกอบแรก คือ ความตั้งใจที่จะควบคุมตนเอง และประการที่ 2 คือการยอมรับความอยากรู้อยากเห็น การเปิดและการยอมรับเป้าหมาย ต่อประสบการณ์ของบุคคลในขณะเวลาหนึ่ง

Bluvshstein, M., Saeedi, S., DeBruyn, N., & Gillespie, K. L. (2021) ให้ความสำคัญกับการฝึกสมาธิ สมาธิ คือ การฝึกปฏิบัติที่มีต้นกำเนิดจากศาสนาพุทธ และวัฒนธรรมฮินดูและแสดงถึงประโยชน์ตลอดพันปี นำมาซึ่งสติและความถูกต้องชอบธรรมที่ได้จากการฝึกสมาธิ สมาธิเป็นฝึกที่สร้างความมั่นคงและสามารถสอน และเรียนรู้ได้ทั้งบริบทภายในและภายนอกโรงเรียน มีสถาบันการศึกษาจัดการฝึกสมาธิไว้ในหลักสูตรและเพิ่มจำนวนของสถาบันที่ไม่ใช่วิชาการซึ่งจัดห้องเรียนสมาธิ การศึกษาหลายครั้งในสองทศวรรษ พบความสัมพันธ์ระหว่างสมาธิ ความถูกต้องชอบธรรม สติและความเป็นอยู่ที่ดี

8) ความสัมพันธ์ โรงเรียนเป็นบริบททางสังคมที่มีความจำเป็น การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ในโรงเรียนหมายถึงคณะทำงานของโรงเรียนกำหนดกลยุทธ์สร้างความสัมพันธ์เชิงบวก เช่นความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียน ความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมงาน และความสัมพันธ์ของโรงเรียนและผู้ปกครอง

9) ความสัมพันธ์เชิงบวกกับเพื่อน หนึ่งในหัวข้อที่ได้รับการกล่าวถึงมากที่สุดในการวิจัยทางการศึกษา คือ บทบาทสำคัญของความสัมพันธ์ของเพื่อนเชิงบวกแสดงในชีวิตประจำวันของเด็กและวัยรุ่น และการสนับสนุนเชิงบวก ซึ่งความสัมพันธ์สามารถสร้างความรู้เป็นส่วนหนึ่ง ความรู้สึก มีส่วนร่วม แรงจูงใจและความสำเร็จ พฤติกรรมช่วยเหลือผู้อื่น คุณภาพชีวิตที่ดีของผู้เรียน และความยืดหยุ่น ความสัมพันธ์ของเพื่อนเชิงบวกสามารถทำนายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ที่ 33-40 เปอร์เซ็นต์ ภาวะความเป็นเพื่อนให้การสนับสนุนทางอารมณ์ และสังคม โอกาสในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติเรื่องความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นการป้องกันการกลั่นแกล้ง และการแยกตัวทางสังคม และโอกาสที่จะอภิปรายถึงเรื่องคุณธรรมอย่างปลอดภัยและเหตุผลทางคุณธรรมและสังคม งานวิจัยยังแนะนำว่าประสบการณ์ที่สะสมจากความสัมพันธ์ของเพื่อนในโรงเรียนมีผลกระทบทางบวกอย่างมาก ไม่ใช่แค่ในระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น ความสัมพันธ์ทางบวกกับเพื่อน มีโอกาสมากเพื่อเรียนรู้และฝึกปฏิบัติโดยใช้ค่านิยมทางสังคมที่เน้นความสมดุลและคิดถึงผู้อื่น เช่น ความเคารพ ให้เกียรติ ความร่วมมือ การยอมรับความแตกต่าง ความเห็นอกเห็นใจ มิตรภาพ และการรวมอยู่ด้วยกัน การสอนของสังคมเฉพาะเจาะจงและทักษะทางอารมณ์สามารถช่วยให้ผู้เรียนแสดงคุณค่าของตนผ่าน การกระทำ ทักษะทางสังคมเช่น การแบ่งปัน ความร่วมมือ การจัดการความโกรธ การไม่เห็นด้วยการเคารพ การเจรจาต่อรอง การแสดงออกอย่างยุติธรรม และการเป็น

ผู้ชนะและผู้แพ้ที่ดี การสนทนา ที่แสดงถึงความสนใจ การเล่าเรื่องสนุกและการจัดการเมื่อรู้สึกไม่เห็นด้วย

10) ความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างผู้เรียนและครู จากการศึกษาวิจัยที่ดำเนินการอย่างกว้างขวางยืนยันว่า การสร้างความสัมพันธ์ทางบวก ความเคารพและการสนับสนุนความสัมพันธ์ของครูและผู้เรียนนำไปสู่ความหลากหลายของผลลัพธ์ผู้เรียนที่พึงปรารถนาเชื่อมโยงกับคุณภาพชีวิตที่ดี เช่น ความสนใจ การมีส่วนร่วมและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระดับสูง พฤติกรรมผู้เรียนและทางเลือกมีอิทธิพลทางบวกอย่างมากกับพฤติกรรมและค่านิยมที่เชื่อถือได้ ครูคือผู้ที่สร้างความมั่นใจภาวะความสัมพันธ์เหล่านี้สนับสนุนผู้เรียนให้กำหนดเป้าหมายระยะยาวและพัฒนาการกำหนดเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ชีวิตระยะยาว ผู้เรียนเชื่อว่าครูยอมรับและเอาใจใส่ผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ รู้สึกมั่นใจและมีแรงจูงใจ ที่จะประสบความสำเร็จมากขึ้น ผู้เรียนยอมรับเป้าหมายและความคาดหวังของครู วิธีที่ครูตอบสนอง ต่อผู้เรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมห้องเรียน สามารถกำหนดข้อตกลงเพื่อการอยู่ร่วมกันในห้องเรียน นอกจากนี้พบว่าเยาวชน มีสัมพันธ์ใกล้ชิดทางบวกกับครูของพวกเขา มีโอกาสน้อยมากที่จะยุ่งเกี่ยวกับ ยาเสพติด และแอลกอฮอล์ การทำร้ายตัวเอง การฆ่าตัวตาย พฤติกรรมรุนแรงหรือปัญหาสุขภาพ

11) ผลลัพธ์ กรอบแนวคิดโรงเรียนแบบดั้งเดิม ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จ คือผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จจากการสอบ ความชำนาญในการใช้ทักษะและบรรลุเป้าหมาย ความพยายามทางวิชาการและความชำนาญและการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรเช่น กีฬา ดนตรี ศิลปะและละคร ผลลัพธ์ของผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จที่โรงเรียนสร้างความรู้ของความรู้ ความชำนาญ สมรรถนะและความสำเร็จ ความต้องการจิตวิทยาพื้นฐานของคุณภาพชีวิตที่ดี สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสมส่งเสริมผลลัพธ์ทางวิชาการและการเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ กลยุทธ์การเรียนรู้ร่วมกันและการสอนทักษะทางสังคมและอารมณ์ ที่ชัดเจน ทักษะความสำเร็จระดับบุคคลเช่น ความทนทาน ความพยายาม การตั้งเป้าหมาย การวางแผนและทักษะการศึกษาและองค์กรความสำคัญของการให้ผลย้อนกลับที่มีคุณภาพของครูต่อผลลัพธ์ของผู้เรียน ครูที่มีคุณภาพดีช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะให้สูงขึ้น มีคุณลักษณะของการควบคุมตนเอง เช่น การเรียนรู้เพื่อการจัดการตนเองการประเมินตนเองและการเปลี่ยนแปลงตนเอง

12) จุดเด่น (strengths) จุดเน้นของจุดเด่นในโรงเรียนสนับสนุนการรวบรวมค่านิยมของจุดเด่นของผู้เรียน คณะทำงานและชุมชนโรงเรียนทั้งหมดที่แตกต่างกัน ทั้งยังสนับสนุนบทบาทของโอกาสสำหรับทุกคนเพื่อกำหนด ใช้และการพัฒนาจุดเด่นต่อไปผ่านโอกาสของการใช้หลักสูตรและกิจกรรมที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน จุดเด่นนิยามถึงวิถีของการแสดงพฤติกรรม การคิดหรือความรู้สึกซึ่งบุคคล มีความสามารถทางธรรมชาติ เพื่อการทำกิจกรรมอย่างสนุกสนานและเปิดโอกาสให้บุคคลประสบความสำเร็จอย่างเหมาะสมขณะที่บุคคลบรรลุผลลัพธ์อย่างมีคุณค่า วรรณกรรม

การศึกษาเชิงบวก เกือบทั้งหมด มุ่งที่คุณลักษณะเด่นที่เฉพาะเจาะจง มุ่งสร้างคุณค่าจากการปฏิบัติ โดยวิธีสนับสนุนจุดเด่นเป็นฐาน

13) ความสามารถที่โดดเด่น โมเดลพหุปัญญาของโฮวาร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) นิยามทิศทางเพื่อการนิยามและพัฒนาความสามารถที่โดดเด่น ทฤษฎีพหุปัญญานำมาใช้ในโรงเรียนตั้งแต่การพิมพ์ครั้งแรกเมื่อ 30 กว่าปีก่อน และกำหนดปัญญา 8 ด้าน หลักสูตรที่แตกต่างกัน มีพื้นฐานบนโมเดลพหุปัญญาของการ์ดเนอร์เพื่อแสดงการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางบวก ซึ่งคุณค่าและการยกย่องจุดเด่นของผู้เรียนที่แตกต่างกัน วิธีนี้เป็นประโยชน์อย่างมากช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จกับการเรียนมากขึ้น การประเมินผลใน 41 โรงเรียนที่ใช้หลักสูตรพหุปัญญาที่แตกต่างกันเป็นเวลา 3 ปี มีประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญในการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของผู้เรียน พฤติกรรมของผู้เรียนและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองการประเมินเหล่านี้พบประโยชน์กับผู้เรียนที่เรียนยาก แสดงให้เห็นความพยายามในการเรียนมากขึ้น มีแรงจูงใจและการพัฒนาผลลัพธ์มากขึ้น เมื่อเสนอความแตกต่างของโอกาสและหลักสูตร ในการทำงานที่สัมพันธ์กับจุดเด่นเพื่อแสดงความเข้าใจหลักสูตรของพวกเขา

14) คุณลักษณะเด่น คุณลักษณะเด่นคือค่านิยมทางคุณลักษณะคุณธรรมที่สร้างความสุข และการบรรลุความสำเร็จ โมเดล VIA มีพื้นฐานจากการทบทวนคุณลักษณะที่มีคุณค่าทั่วโลก 24 ข้อ ภายใต้คุณธรรม 6 ข้อ โปรแกรมจิตวิทยาเชิงบวกของสตราทและฮาเวน (Strath-Haven) นำโปรแกรมจิตวิทยาเชิงบวกใช้โมเดล VIA ในห้องเรียนศิลป์ภาษา มีการเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างของผู้เรียนสองกลุ่ม พบว่าผู้เรียน มีความสนุก และการมีส่วนร่วมมากขึ้นกลุ่มควบคุม ครูรายงานผลว่าโครงการพัฒนาจุดเด่นของผู้เรียนสัมพันธ์กับการเรียนรู้ เช่น ความใฝ่เรียนรู้ ความรักในการเรียนรู้ และสร้างสรรค์และผู้ปกครองและครูรายงานผลการพัฒนาทักษะสังคมของผู้เรียน

15) เป้าหมาย ผู้เรียนให้ความสำคัญกับเป้าหมาย เมื่อรับรู้เป้าหมายเป็นสิ่งที่คุ้มค่าที่สุด รู้ว่าเป้าหมาย มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับการรู้คุณค่าของชีวิต และเกี่ยวข้องกับช่วยเหลือสังคมหรือการเห็นแก่ผู้อื่น เช่น ความผูกพันหรืออุปนิสัยช่วยเหลือผู้อื่นหรือปรับปรุงโลก การระบุเป้าหมายในชีวิตแสดงร่วมมือระดับสูงของวัยรุ่นที่มีความพึงพอใจต่อชีวิต ครูช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความตระหนักถึงเป้าหมายโดยใช้เหตุผลที่น่าสนใจผ่านการจัดกิจกรรมเฉพาะ มีความสำคัญและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างทางเลือกในกิจกรรมการเรียนรู้ของตน ประเภทของการมีส่วนร่วมกับความต้องการทางจิตวิทยาของผู้เรียน อย่างอิสระ ความปรารถนาที่จะส่งเสริมพฤติกรรมทางเลือกด้วยตนเองสอดคล้องกับจุดเด่นและบุคลิกภาพของบุคคล

16) ความผูกพัน ความผูกพัน คือ แนวคิดสำคัญในการศึกษา ในระยะสั้น หมายถึง ผู้เรียนผูกพันกับการเรียนจะมีการทำนายนได้ว่าจะมีผลลัพธ์ทางวิชาการที่ดี ในระยะยาวทำนายนแบบ แผนของความตั้งใจ ความยืดหยุ่นทางวิชาการและความสมบูรณ์ของโรงเรียน ความเชื่อมโยงระหว่าง ความผูกพันของผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์และคุณภาพชีวิตที่ดีแบ่งเป็น 2 ทิศทาง เช่น ผู้เรียนส่วนมากผูกพัน อย่างกระตือรือร้นและประสบความสำเร็จต่อการเรียน ความผูกพันสามารถดำเนินการในแบบ ของพฤติกรรม อารมณ์และความรู้ เมื่อผู้เรียน มีความผูกพันทางพฤติกรรมระดับสูง ผู้เรียนจะตั้งใจ และเอาใจใส่ต่อการเรียนทุกขั้นตอนในกระบวนการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนมีความผูกพันทางอารมณ์สูงใน กิจกรรมการเรียนรู้ หรือกระบวนการวิธีบวกตามความสนใจ ความใฝ่รู้ ความกระตือรือร้น ความตื่นตัว ความมั่นใจและความพึงพอใจกับผลผลิตของการเรียนรู้ของพวกเขา เมื่อผู้เรียนมีความ ผูกพันกับความรู้คือความท้าทายทางสติปัญญา ความยืดหยุ่น การคิดวิเคราะห์และการคิดสร้างสรรค์ เมื่อผู้เรียนมีความผูกพันทางสังคมระดับสูง มีการติดต่อสื่อสารทางบวกกับเพื่อนร่วมห้องเรียน และครู ความร่วมมือที่ดีกับเพื่อนและใช้ทักษะทางสังคม เช่น การฟังอย่างกระตือรือร้น การเจรจา ต่อรอง เป็นต้น

17) ความผูกพันตามทฤษฎี FLOW มีพื้นฐานจากประสบการณ์เรียนรู้ที่เหมาะสมที่สุด อ้างอิง ไปยังความผูกพันระดับสูงและอารมณ์ทางบวกคือการสร้างแรงจูงใจภายในและส่งเสริม กระบวนการคิด คนที่มีประสบการณ์ FLOW รายงานได้ว่า 1) เป้าหมายที่ชัดเจนและความก้าวหน้า ส่งผลต่อความสำเร็จของพวกเขา 2) จุดเน้นระดับสูงความง่าย ความตั้งใจและเอาใจใส่ระหว่างทำ กิจกรรม 3) เวลาที่ผ่านไปอย่างรวดเร็วและการสูญเสียสติสัมปชัญญะ 4) ความสมดุลระหว่างท้าทาย ของกิจกรรมและความสามารถของบุคคล

18) ความยืดหยุ่น ผู้เรียนทั้งหมดต้องเผชิญความทุกข์ยากในเวลาใดเวลาหนึ่ง ความ ยืดหยุ่นถูกนิยามว่าเป็นความสามารถของความทนทาน การรับมือกับการปรับตัวและการกลับสู่สภาพ ปกติหลังเผชิญความเปลี่ยนแปลง ความท้าทาย ความเสื่อมถอย ความผิดหวัง สถานการณ์ยาก หรือ ความทุกข์และย้อนกลับไปยังความเป็นอยู่ที่ดีในระดับที่เหมาะสม เป็นความสามารถที่จะตอบสนอง การปรับตัวในสถานการณ์ที่ยากและยังคงเจริญเติบโต ความยืดหยุ่นมีความสำคัญกับความสำเร็จทาง วิชาการและความสำเร็จทางสังคมในโรงเรียนและในชีวิต กฎของการสอนทักษะความยืดหยุ่นให้ผู้เรียน คือทักษะ การคิดอย่างมีเหตุผลและการช่วยเหลือ ทักษะการปรับตัว การใช้อารมณ์ขัน ทักษะการคิด ในแง่ดีและ การหาตัวช่วยเมื่อจำเป็น

กลไกการจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

การจัดการห้องเรียนเชิงบวกเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในยุคปัจจุบัน โดยมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยสนับสนุน กระบวนการ และผลลัพธ์ ในส่วนของปัจจัยสนับสนุนประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่มุ่งเน้นการพัฒนาครูให้มีความรู้และทักษะในการจัดการห้องเรียนเชิงบวก ด้านสภาพแวดล้อมที่เน้นการจัดพื้นที่การเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่บูรณาการนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ทันสมัย ด้านโครงสร้างการบริหารที่มีนโยบายและแนวทางชัดเจนด้านงบประมาณที่มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม และด้านเครือข่ายที่สร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ในส่วนของกระบวนการประกอบด้วย 5 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ การวางแผนที่กำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์ที่ชัดเจน การดำเนินการที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย การนิเทศติดตามที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง การสะท้อนผลเพื่อวิเคราะห์และประเมินการดำเนินงาน และการเสริมแรงที่สร้างแรงจูงใจในการพัฒนา ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะนำไปสู่ผลลัพธ์ 4 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมเชิงบวก ความสัมพันธ์เชิงบวก การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และพฤติกรรมเชิงบวกของผู้เรียน การดำเนินการตามกลไกดังกล่าวจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นองค์รวมทั้งด้านวิชาการ ทักษะชีวิต และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง และสร้างเสริมสุขภาวะที่ดี ทั้งนี้ การนำกลไกไปประยุกต์ใช้ให้ประสบความสำเร็จ ครูควรเริ่มจากการประเมินสภาพปัจจุบัน พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสนับสนุน และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

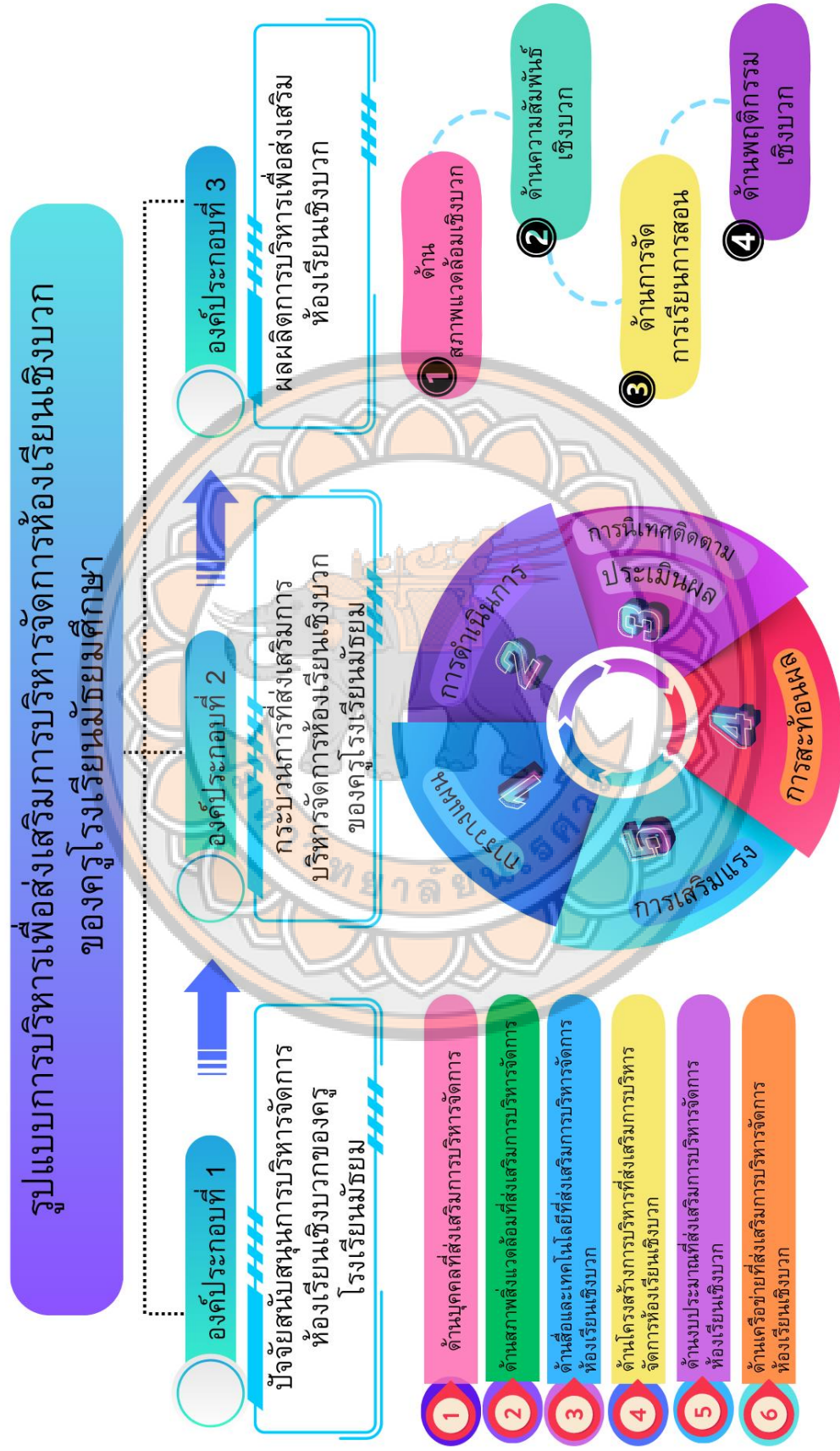
ประโยชน์ของการนำคู่มือไปใช้

1. ผู้บริหาร ครู สามารถนำคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสู่การปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
2. ครู ได้รับการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. โรงเรียนได้นวัตกรรม/แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ที่เกิดจากการปฏิบัติตามคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาประสบผลสำเร็จ

รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้จากการศึกษาองค์ประกอบการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จากการสังเคราะห์เอกสารการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และการศึกษาผลจากแนวทางการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ของสถานศึกษาที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best practice) นำมายกร่างเป็นรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้

**จากแผนภาพแสดงรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ**

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียน
มัธยมศึกษา

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียน
มัธยมศึกษา

โดยมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. ด้านบุคคลที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ

ผู้บริหารสถานศึกษา

1. ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ มีความสามารถในการวางแผนกำหนดนโยบาย
และเป้าหมายในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียน
2. ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
และส่งเสริม สนับสนุนครูให้พัฒนาตนเอง สนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อครูในการพัฒนาตนเอง
ให้สามารถออกแบบและบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู
3. ผู้บริหารสถานศึกษา มีความสามารถในการสื่อสาร ประสานงาน เปิดโอกาส
ให้เกิดการมีส่วนร่วมของเครือข่ายของสถานศึกษาให้เกิดความร่วมมือทั้งภายในและนอกสถานศึกษา
ในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ครู

1. ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
2. ครูมีความสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม
3. ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน จัดสภาพ
หรือบรรยากาศในห้องเรียนให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรม
การเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
4. ครูมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ
5. ครูเป็นผู้ที่เข้าใจผู้เรียน มีมนุษยสัมพันธ์ มีอัธยาศัยที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดี
และเป็นผู้ที่คอยแนะนำ ให้คำปรึกษากับผู้เรียน

2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ

ผู้บริหารสถานศึกษา

1. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้ถูกสุขลักษณะ ร่มรื่น สวยงาม สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน

2. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการ ได้แก่ การจัดบรรยากาศ การเรียน การสอนทั้งในและนอกห้องเรียน ตลอดจนการจัดบริการเพื่อส่งเสริม สนับสนุนทางวิชาการ ต่าง ๆ

ครู

1. ครูสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

1. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดวางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพ มีสัญญาณครอบคลุมทั้งโรงเรียน ให้ครูและผู้เรียนสามารถใช้งานได้อย่างสะดวก

2. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนอุปกรณ์ทางดิจิทัลที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้

3. ผู้บริหารมีระบบบริหารจัดการสารสนเทศ และมีฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ที่ใช้ในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

4. ครูมีการจัดการสารสนเทศ และฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ที่ครูสามารถใช้จัดเก็บ เอกสาร ผลงาน และข้อมูลต่าง ๆ ได้

5. ครูมีช่องทางออนไลน์ที่ครูสามารถใช้สื่อสารกับผู้เรียน และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ ผลงาน ความรู้สู่สาธารณะได้

4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

1. ผู้บริหารสถานศึกษา แต่งตั้งครูที่มีความรู้ ความสามารถเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ เพื่อช่วยผู้บริหารในการบริหารงานแต่ละฝ่าย และประสานงานกับคณะครู

2. ผู้บริหารสถานศึกษามีการตั้งทีมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้เป็นแกนนำครู ในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกและใช้เทคนิคการสอนใหม่ๆ เพื่อเผยแพร่ให้กับคณะครู ในโรงเรียนต่อไป

5. ด้านงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาข้อมูลการจัดสรรงบประมาณโดยแจ้งรายละเอียดให้ครู และบุคลากรทราบในเรื่องนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักเกณฑ์ขั้นตอน และวิธีการจัดสรรงบประมาณ

2. ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานและสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยพิจารณาจากบริบทความพร้อมของโรงเรียนตนเองก่อน และสนับสนุนในสิ่งที่ครูต้องการเพิ่มเติม

3. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำแผนการใช้งบประมาณรายไตรมาส โดยกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานรายเดือนให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณแล้วสรุปแยกเป็นรายไตรมาสเป็นงบบุคลากรงบบุคลากร งบลงทุน (แยกเป็นค่าครุภัณฑ์และค่าก่อสร้าง) และงบดำเนินการ (ตามนโยบายพิเศษ)

4. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำรายละเอียดแผนงบประมาณ แผนงาน งาน/โครงการ ให้มีความเชื่อมโยงกับการดำเนินงานสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

5. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรรงบประมาณตามสัดส่วนให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือกลุ่มงาน โดยพิจารณาจากความจำเป็น และความสอดคล้องกับจุดเน้นของโรงเรียนด้านการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกตามโครงการที่มีการเสนอมา

6. ผู้บริหารสถานศึกษาและครู เบิกจ่ายงบประมาณประเภทต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปีและอนุมัติการใช้งบประมาณของสถานศึกษาตามประเภทและรายการตามที่ได้รับงบประมาณ

7. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำแผนการตรวจสอบ ติดตามผลการดำเนินงานตามข้อตกลงการให้บริการผลิตของสถานศึกษาให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ และแผนการใช้งบประมาณรายไตรมาส

8. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำข้อสรุปผลการตรวจสอบ ติดตาม และนิเทศ พร้อมทั้งเสนอข้อปัญหาที่อาจทำให้การดำเนินงานไม่ประสบผลสำเร็จ เพื่อเร่งแก้ปัญหาได้ทันสถานการณ์

6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

1. คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำกับกับการดำเนินการของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และนโยบาย ของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการกิจการด้านต่างๆของสถานศึกษา

2. เครือข่ายผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเสนอแนะแนวทางการพัฒนาห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียน และให้การสนับสนุนกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกให้กับครูและนักเรียน

3. กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา สถานพยาบาล มีส่วนเข้ามาช่วยในการสนับสนุนการให้องค์ความรู้ให้กับโรงเรียนเกี่ยวกับจิตวิทยาเชิงบวก

4. เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า มีส่วนช่วยในการระดมทุน สนับสนุน การสร้างบรรยากาศเชิงบวก สนับสนุนอุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีเชิงบวก และทุนการศึกษาให้กับโรงเรียน

5. ชุมชน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาร่วมกับชุมชน องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนจัดกิจกรรมเชิงบวกส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการ และให้บริการด้านต่าง ๆ

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นที่ 1 การวางแผน

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ประชุมครู เพื่อวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหา การเปลี่ยนแปลง เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก กำหนดนโยบาย และแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก ตามสภาพบริบทของโรงเรียนเบื้องต้น โดยให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น

2. ผู้บริหารสถานศึกษาสรุปข้อเสนอแนะจากคณะครู นำมากำหนดนโยบาย และแนวทางในการดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก จากนั้นจึงสื่อสารไปถึงคณะครูทุกคนในโรงเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3. ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผนสนับสนุนทรัพยากรการศึกษา เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ให้มีความเหมาะสม เพียงพอ ทันสมัยและปลอดภัยมีมาตรฐานตรงกับความต้องการของครูและนักเรียน ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

4. ผู้บริหารวางแผนพัฒนาครูในการพัฒนาตนเองด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น การอบรมจิตวิทยาเชิงบวก อบรมสร้าง Growth Mindset ให้กับครู

5. ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผนร่วมกันกับผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศมีการวางระบบการติดตามตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการนิเทศกำกับ ติดตาม การบริหารจัดการเพื่อห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้รูปแบบการนิเทศที่หลากหลาย เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้กระบวนการนิเทศที่วางแผนร่วมกันของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ รวมทั้งวางระบบการติดตาม ตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ในการกำกับติดตาม

ขั้นที่ 2 การดำเนินการ

1. ผู้บริหารสถานศึกษา อบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

2. ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดแนวปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยผู้บริหารและครูร่วมกันปรับหลักสูตรและโครงสร้างเวลาเรียนให้สอดคล้องกับความหลากหลายของผู้เรียนให้เหมาะสม
3. ครูจัดสภาพบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศเชิงบวก
4. ครูออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและหลากหลาย
5. ครูจัดกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้การวัดตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เพื่อประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนและการแสดงออกของผู้เรียนรายบุคคล ผ่านการปฏิบัติจริงด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย
6. ผู้บริหารสถานศึกษามีประเมินผล ตรวจสอบและประเมินผลการบริหารจัดการห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ และรับฟังข้อเสนอแนะ รับฟังความคิดเห็นจากครูและผู้เรียน ปรับปรุงวิธีการตามความเหมาะสม

ขั้นที่ 3 การนิเทศติดตาม ประเมินผล

1. ผู้บริหารสถานศึกษาแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่เป็นทีมผู้นิเทศภายใน ได้แก่ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หรือ ครูหัวหน้างานวิชาการ หัวหน้าสาระการเรียนรู้ กำหนดเวลาการนิเทศ และสร้างเครื่องมือการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่เชื่อถือได้
2. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศกำกับติดตามในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกแก่ครูและบุคลากร ร่วมกันกำหนดความต้องการและข้อตกลงร่วมกันในการนิเทศหรือกำกับติดตาม
3. ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล นิเทศติดตาม เพื่อช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้นิเทศจะคอยแนะนำให้คำปรึกษาช่วยเหลือให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทำให้ได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติใช้การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
4. ผู้บริหารสถานศึกษา นิเทศ กำกับ ติดตาม การปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก นำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่บ่งชี้ให้เห็นว่าการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู มีคุณภาพหรือไม่เพียงใด มีส่วนใดบ้างที่ควรแก้ไข ปรับปรุง การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อหาข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาต่อไป

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล

1. ครูมีการสะท้อนผลซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม PLC ร่วมกับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ทีมผู้นิเทศภายใน

2. ทีมผู้นิเทศภายในสะท้อนผลจากการนิเทศ กำกับ ติดตาม ในประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารห้องเรียนเชิงบวกของครู

3. ผู้บริหารสถานศึกษาสะท้อนผลถึงจุดเด่น จุดด้อยที่ต้องพัฒนาให้กับครูรายบุคคล เพื่อให้ครูนำไปเป็นเป้าหมายในการพัฒนาต่อไป

4. ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดพื้นที่พิเศษในการสะท้อนผล เพื่อพัฒนาน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ให้คณะครูทั้งโรงเรียนได้เข้ามาร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนแนวทางในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู

ขั้นที่ 5 การเสริมแรง

1. ผู้บริหารสถานศึกษาสนใจและเสริมแรงครูให้เห็นข้อดีของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกว่าเป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายในการพัฒนาร่วมกันของโรงเรียน โดยการสร้างแรงบันดาลใจให้ครูเกิดความมุ่งมั่น และเห็นถึงความสำคัญในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

2. ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ครูได้อบรม พัฒนาตนเองตามความสนใจ และคอยสนับสนุนครูในด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกตามที่ครูต้องการ

3. ผู้บริหารสถานศึกษาเชื่อมโยงผลการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูกับการประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนให้มีความเหมาะสม

4. ผู้บริหารสถานศึกษาคอยให้ความช่วยเหลือการจัดการเรียนรู้ คอยให้คำแนะนำครูในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

5. ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความภาคภูมิใจให้กับครู โดยการยกย่องชมเชย ครูที่มีความมุ่งมั่น มีผลงานโดดเด่น และเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ไปถึงผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้รับทราบถึงความพยายามของครู

องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวก

ด้านสภาพแวดล้อมเชิงบวก

1. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ร่มรื่น สวยงาม ถูกสุขลักษณะ สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก ที่ชวนให้อยากเรียนรู้

2. ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นอยากเรียนรู้ อยากฝึกปฏิบัติ มีความอบอุ่นและเป็นมิตร

3. ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยและมีความสุขในการเรียน มีสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้ และสร้างสรรค์

ด้านความสัมพันธ์เชิงบวก

1. สร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวกด้วยความเอาใจใส่ เป็นการทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการด้านจิตพิสัย คือ การรู้จักที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมของเพื่อนร่วมชั้นได้
2. ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจากภายใน มีอารมณ์ด้านบวก ทำให้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน เกิดความผูกพันกับผู้เรียนด้วยกันและกับครูสอน

ด้านคุณภาพผู้เรียน

1. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนมากขึ้น
2. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นยังช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking) และการเรียนรู้ด้วยตัวเอง
3. ผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และมีแรงจูงใจในตัวเอง

ด้านพฤติกรรมเชิงบวก

1. ครูมีการสื่อสารที่ดีระหว่างครูและผู้เรียน และการให้คำชื่นชมต่อพฤติกรรมเชิงบวก
2. ครูสามารถเข้าใจและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้ดีขึ้น
3. ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมมากขึ้น มีความเคารพต่อครูและเพื่อนร่วมชั้น
4. ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระในความคิดและการปฏิบัติ
5. ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การทำงานร่วมกัน การแก้ปัญหา และการแสดงออกทางอารมณ์ในทางที่เหมาะสม

ปฏิทินการปฏิบัติการรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
ชื่อสถานศึกษาโรงเรียนขามวิทยุ อำเภอขามวิทยุบุรี จังหวัดกำแพงเพชร

งานที่จะต้องดำเนินการ		ระยะเวลาดำเนินงาน ปีการศึกษา 2567						
		ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.
1. ประเมินปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา		↔						
ขั้นที่ 1 การวางแผน								
1. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดประชุมคณะครู เพื่อวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาการเปลี่ยนแปลงที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ตามสภาพบริบทของโรงเรียนเบื้องต้น โดยครูให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น			↔					
1.1) ประชุมคณะกรรมการดำเนินงาน การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูภายในสถานศึกษา			↔					
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก			↔					
3. สนับสนุนทรัพยากรการศึกษา เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก			↔					
ขั้นที่ 2 การดำเนินการ								
1. การพัฒนาบุคลากร								
1.1) ฝึกอบรมคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียน ณ ห้องประชุมอินทนิล 5 โรงเรียนขามวิทยุ					↔			

งานที่จะต้องดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินงาน ปีการศึกษา 2567							
	พ.ศ. 2567				พ.ศ. 2568			
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	
2. กำหนดแนวปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
1.1) จัดสภาพบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้				↔				
1.2) ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก				↔				
1.3) จัดกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก				↔				
ขั้นที่ 3 การนิเทศติดตาม ประเมินผล								
นิเทศ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					↔			
ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล								
1. ประชุม PLC					↔			
2. สะท้อนผล					↔			
ขั้นที่ 5 การเสริมแรง								
ยกย่อง ชมเชยครู					↔			

**** หมายเหตุ เปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมของสถานศึกษา**

หลักการและเหตุผล

การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกเป็นแนวทางสำคัญในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ลดปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูและผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพัฒนาการด้านอารมณ์สังคมของผู้เรียน การอบรมนี้มุ่งพัฒนาทักษะและเทคนิคการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกให้แก่ครูระดับมัธยมศึกษา เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทการสอนจริง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเข้าใจหลักการและแนวคิดการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
2. เพื่อพัฒนาทักษะการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เชิงบวก
3. เพื่อฝึกปฏิบัติเทคนิคการจัดการพฤติกรรมผู้เรียนเชิงบวกในสถานการณ์ต่าง ๆ
4. เพื่อออกแบบแผนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่สอดคล้องกับบริบทของตนเอง
5. เพื่อสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกระหว่าง

ครูผู้สอน

รูปแบบการอบรม

1. การบรรยาย (Lecture)
2. กิจกรรมกลุ่ม (Group Activities)
3. การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play)
4. การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Discussion)
5. กรณีศึกษา (Case Study)
6. การปฏิบัติการออกแบบ (Workshop)
7. การสะท้อนคิด (Reflection)

รายละเอียดกิจกรรมการอบรม

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	รูปแบบกิจกรรม	ระยะเวลา
กิจกรรมที่ 1 ปฐมนิเทศและเริ่มต้น เรียนรู้	เพื่อสร้างความคุ้นเคยและ เตรียมความพร้อมผู้เข้ารับ การอบรม	Discussion	45 นาที
กิจกรรมที่ 2 แนวคิด และหลักการบริหาร จัดการห้องเรียน เชิงบวก	เพื่อสร้างความเข้าใจในแนวคิด ทฤษฎีและหลักการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก	กิจกรรมกลุ่ม (Group Activities)	75 นาที
กิจกรรมที่ 3 กลยุทธ์ การสร้างบรรยากาศ ห้องเรียนเชิงบวก	เพื่อเรียนรู้เทคนิคการจัด สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และจิตวิทยาที่ส่งเสริม การเรียนรู้	กิจกรรมกลุ่ม (Group Activities)	60 นาที
กิจกรรมที่ 4 การสร้าง ความสัมพันธ์เชิงบวก กับผู้เรียน	เพื่อพัฒนาทักษะการสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน	บทบาทสมมติ (Role Play)	90 นาที
กิจกรรมที่ 5 เทคนิค การจัดการพฤติกรรม เชิงบวก	เพื่อเรียนรู้กลยุทธ์การส่งเสริม พฤติกรรมที่พึงประสงค์ และลดพฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสม	บทบาทสมมติ Role Play	90 นาที
กิจกรรมที่ 6 ออกแบบ ห้องเรียนในฝัน	เพื่อออกแบบการจัด บรรยากาศในห้องเรียน ที่ส่งเสริมการเรียนรู้	Workshop	75 นาที
กิจกรรมที่ 7 การจัดการ ห้องเรียน ในยุคดิจิทัล	เพื่อเรียนรู้เทคนิคการใช้ เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	1. Lecture 2. Discussion	90 นาที
กิจกรรมที่ 8 การจัดการกับ	เพื่อพัฒนาทักษะการรับมือ กับสถานการณ์ยากลำบาก	บทบาทสมมติ Role Play	90 นาที

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	รูปแบบกิจกรรม	ระยะเวลา
สถานการณ์ท้าทาย	ในห้องเรียน		
กิจกรรมที่ 9 การบูรณาการ SEL กับการจัดการ ห้องเรียน	เพื่อเรียนรู้การบูรณาการ เรียนรู้ทางอารมณ์สังคม (SEL) กับการบริหารจัดการห้องเรียน	Group Activities	60 นาที
กิจกรรมที่ 10 การวางแผนและจัดทำ ระบบบริหารจัดการ ห้องเรียน	เพื่อออกแบบแผนการจัดการ เรียนรู้การบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกที่สอดคล้อง กับบริบทของตนเอง	การปฏิบัติการ ออกแบบ Workshop	120 นาที
กิจกรรมที่ 11 การนำเสนอแผนการ บริหารจัดการ ห้องเรียน	เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และได้รับข้อเสนอแนะ เพื่อพัฒนาแผนการจัดการ เรียนรู้	Discussion	60 นาที
กิจกรรมที่ 12 การวางแผนติดตาม และพัฒนาต่อเนื่อง	เพื่อกำหนดแนวทางการ นำไปใช้จริงและการพัฒนา ต่อเนื่อง	1. Lecture 2. Discussion	60 นาที
กิจกรรมที่ 13 สรุปและประเมินผล การอบรม	เพื่อสรุปความรู้และประเมินผล การอบรม	Reflection	30 นาที

กิจกรรมที่ 1 ปฐมนิเทศและเริ่มต้นเรียนรู้

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างความคุ้นเคยและเตรียมความพร้อมผู้เข้ารับการอบรม

รูปแบบการจัดกิจกรรม

การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Discussion)

ระยะเวลา

45 นาที

วิธีดำเนินการ

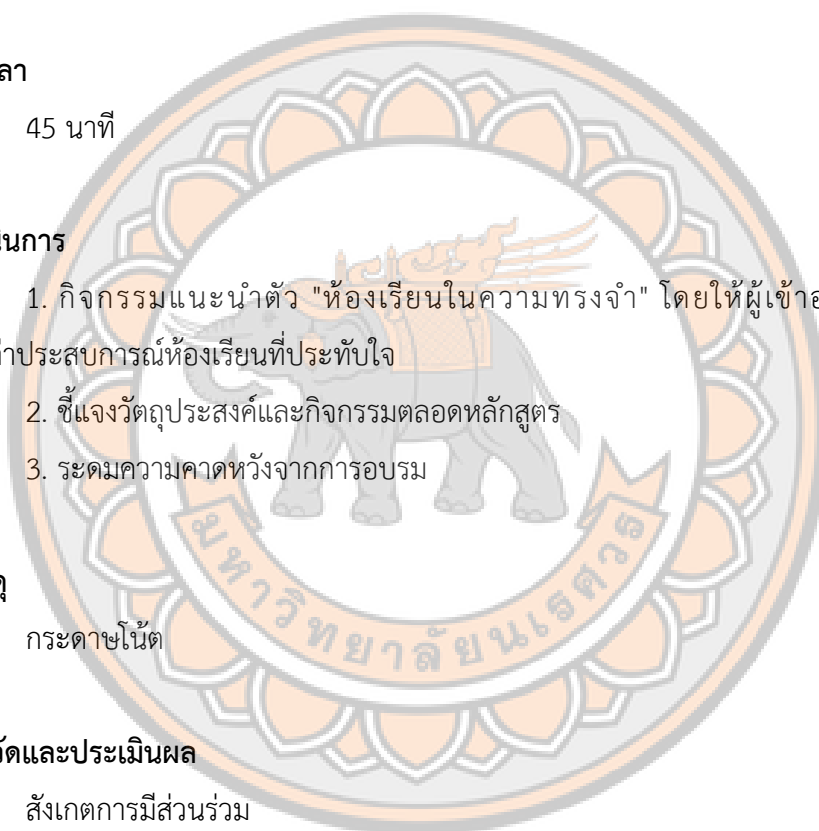
1. กิจกรรมแนะนำตัว "ห้องเรียนในความทรงจำ" โดยให้ผู้เข้าอบรมแนะนำตัว พร้อมเล่าประสบการณ์ห้องเรียนที่ประทับใจ
2. ชี้แจงวัตถุประสงค์และกิจกรรมตลอดหลักสูตร
3. ระดมความคิดหวังจากการอบรม

สื่อ/วัสดุ

กระดาษโน้ต

วิธีการวัดและประเมินผล

สังเกตการมีส่วนร่วม

กิจกรรมที่ 2 แนวคิดและหลักการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างความเข้าใจในแนวคิดทฤษฎีและหลักการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

รูปแบบการจัดกิจกรรม

1. การบรรยาย (Lecture)
2. กิจกรรมกลุ่ม (Group Activities)

ระยะเวลา

75 นาที

วิธีดำเนินการ

1. บรรยายหลักการและทฤษฎีการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการเชิงบวกกับการจัดการเชิงลบ
3. แบ่งกลุ่มอภิปรายผลกระทบของการบริหารจัดการต่อพฤติกรรมและการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. นำเสนอและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

สื่อ/วัสดุ

PowerPoint, เอกสารประกอบการบรรยาย, กระดาษฟลิปชาร์ต

วิธีการวัดและประเมินผล

ประเมินความสามารถในการเชื่อมโยงความสำคัญของการจัดการห้องเรียนกับผลกระทบที่เกิดขึ้น

กิจกรรมที่ 3 กลยุทธ์การสร้างบรรยากาศห้องเรียนเชิงบวก

วัตถุประสงค์

เพื่อเรียนรู้เทคนิคการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและจิตวิทยาที่ส่งเสริมการเรียนรู้

รูปแบบการจัดกิจกรรม

กิจกรรมกลุ่ม (Group Activities)

ระยะเวลา

60 นาที

วิธีดำเนินการ

1. บรรยายพร้อมยกตัวอย่างการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เอื้อต่อการเรียนรู้
2. นำเสนอเทคนิคการสร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาที่ปลอดภัยและเป็นมิตร
3. ชมวิดีโอตัวอย่างห้องเรียนต้นแบบ และวิเคราะห์องค์ประกอบร่วมกัน

สื่อ/วัสดุ

PowerPoint, วิดีทัศน์ตัวอย่างห้องเรียนต้นแบบ, แบบวิเคราะห์ห้องเรียน

วิธีการวัดและประเมินผล

การประเมินการมีส่วนร่วม

เนื้อหาการอบรม

ลักษณะการจัดการห้องเรียนที่ดีให้เป็นห้องเรียนเชิงบวก

การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันมุ่งเน้นทักษะแห่งอนาคตใหม่ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะที่จำเป็น (essential skills) ให้กับผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ขณะที่ในทางปฏิบัตินั้น การจัดการเรียนรู้ เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการห้องเรียน และมักพบสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นในห้องเรียนได้เสมอ อีกทั้งมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยรวมได้ทั้งสิ่งที่พึงประสงค์ (สภาพแวดล้อมที่ดี) และสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ (สภาพแวดล้อมที่ไม่ดี) โดยสภาพปัญหาที่เกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม เช่น ลักษณะการจัดที่นั่งไม่เหมาะสม หรือสื่ออุปกรณ์ในห้องเรียนไม่เหมาะสม (สิ่งแวดล้อม

ทางกายภาพ) หรืออาจเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้เรียนบางคน (สิ่งแวดล้อมทางจิตสังคม) ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของคนส่วนใหญ่ คือผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งหากไม่ได้รับการแก้ไข ผลที่เกิดขึ้น คือ ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ด้วยสาเหตุว่า

- 1) มีสิ่งรบกวนในห้องเรียนอยู่ตลอดเวลา เช่น การเล่นกัน การพูดคุยกัน เกิดจากพฤติกรรมของผู้เรียนด้วยกัน
- 2) ห้องเรียนที่ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เช่น การเดินเข้า-ออกในห้องเรียน มีเสียงดังและสิ่งรบกวน
- 3) การจัดที่นั่งไม่เหมาะสม เช่น จัดเก้าอี้ที่นั่งไม่เหมาะสมกับลักษณะการทำงานกลุ่ม หรือจัดเก้าอี้ที่นั่งทำให้มองเห็นไม่ถนัด หรือมีเก้าอี้แน่นแออัดเกินไป เป็นต้น

จากสาเหตุเหล่านี้อาจทำให้เกิดปัญหาทางวินัย นำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าว หรือผู้เรียนไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ การจัดการห้องเรียนที่ดี เป็นการช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนได้จึงจำเป็นต้องมีแนวทางสำหรับการเลือกวิธีดำเนินการ เกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมและเอื้อต่อการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีการจัดระเบียบให้กับผู้เรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายได้ และความสำคัญของการจัดการห้องเรียน คือ การทำให้ผู้เรียนที่เป็นเด็กได้เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันในสังคมได้ โดยมีการแสดงพฤติกรรมทางสังคมอย่างเหมาะสม เช่น การให้ความร่วมมือในกลุ่ม ความรับผิดชอบและการปฏิบัติตนให้อยู่ในระเบียบวินัย เป็นต้น (สมนา โสติผลอนันต์, 2015) ครูจึงต้องสามารถจัดการห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และวางแผนแก้ไขอย่างเป็นระบบ ด้วยการสร้างข้อกำหนดที่ชัดเจนภายใต้ความเข้าใจในธรรมชาติของผู้เรียน และมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจนเพื่อที่จะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนตามที่ต้องการ โดยการจัดกิจกรรมในห้องเรียนให้สอดคล้องกับแผนการจัดการห้องเรียน และใช้เทคนิคการเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อป้องกันการเกิดพฤติกรรมที่ก่อวินาศกรรมอย่างสร้างสรรค์

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นทักษะที่จำเป็นสำหรับพัฒนาผู้เรียน และการเรียนรู้ในห้องเรียนจะมีประสิทธิภาพได้ เมื่อครูครูสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นและจัดระเบียบวินัยได้อย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การวางแผนออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ดี และลงมือจัดการห้องเรียนให้เป็นไปอย่างราบรื่น สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนได้ โดยทำให้รู้สึกมีความสุขและอยากที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ทั้งด้านวิชาการที่เป็นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นและด้านทักษะทางสังคม ซึ่งครูจะต้องทำให้ห้องเรียนนั้น ได้ชื่อว่า “เป็นห้องเรียนเชิงบวก” โดยอาศัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการห้องเรียน ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนอยู่ด้วยกันอย่างเป็นปกติสุข และสามารถเรียนรู้ได้อย่างเป็นธรรมชาติการจัดการห้องเรียน เป็นการจัดระเบียบวินัยในห้องเรียน หรือเป็น

การสร้างและรักษาสภาพแวดล้อมที่เป็นระเบียบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการด้านสังคมและคุณธรรมให้กับผู้เรียน โดยเฉพาะในด้านการอยู่ร่วมกันในสังคม และการใช้ทักษะทักษะที่จำเป็นมาสร้างนวัตกรรมเพื่อประโยชน์ต่อสังคม โดยรวม ดังนั้น การจัดการห้องเรียน จึงถือเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะทางสังคม โดยครูครูต้องหาวิธีการป้องกันและจัดการกับผู้เรียนที่มีพฤติกรรมก่อวุ่น ด้วยการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทางคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งตรงกับแนวคิดของ คูนิน (The Kouninmodel) ที่มุ่งเน้นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาวินัยด้วยการใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดการเรียนรู้ ซึ่ง Kratochwill (2017) ในฐานะครูฝึกสอนให้ข้อคิดในการปฏิบัติที่ครูควรกระทำ 5 อย่าง ได้แก่

- 1) การดูแลและสนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี
- 2) จัดการและดำเนินการเรียนการสอนในรูปแบบที่เข้าถึงผู้เรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้
- 3) ใช้วิธีการจัดกลุ่ม (group management) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในงานด้านวิชาการ
- 4) ส่งเสริมด้านการพัฒนาทักษะทางสังคม และการควบคุมตนเองของผู้เรียน และ
- 5) ใช้วิธีการที่เหมาะสมในการช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ซึ่งวิธีการดังกล่าวช่วยปรับพฤติกรรมที่เหมาะสม ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่จะอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข และการใช้ทฤษฎีทางเลือกของ วิลเลียม เกลเซอร์ (William Glasser's Choice theory) มุ่งให้ความสำคัญ กับความต้องการพื้นฐานและตอบสนองความต้องการพื้นฐานของผู้เรียน ด้วยการจัดกิจกรรมที่สามารถเติมเต็มความต้องการของผู้เรียน ซึ่ง Sequeira (2007) ได้นำแนวคิดนี้ไปใช้โดยการควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีลักษณะนิสัยที่ไม่ดี 7 อย่าง โดยใช้การแทนที่ด้วยลักษณะนิสัยที่ดี 7 อย่าง และแนวคิดการจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่มุ่งเน้นทั้งมิติของการปฏิบัติด้านพฤติกรรมการสอน และช่วงเวลาของการจัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อให้ผู้เรียนมีความสุข ดังนั้น การจัดการเรียนรู้และการจัดการห้องเรียน ต้องดำเนินการไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้เกิดเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

สรุปว่า การจัดการห้องเรียนให้เป็นห้องเรียนเชิงบวก เป็นการใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อช่วยในการพัฒนา ทั้งคุณลักษณะที่ทำให้ผู้เรียนสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข และพัฒนาทักษะที่จำเป็น เพื่อนำไปสู่การผลิตและสร้างสรรค์ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่พร้อมที่จะก้าวไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ในอนาคต

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการห้องเรียนที่ช่วยปรับพฤติกรรมการเรียนรู้

แนวคิดการจัดการห้องเรียนที่น่าสนใจสามารถตอบสนองต่อการปรับพฤติกรรม การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนและช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ได้แก่

1. แนวคิดการจัดห้องเรียนของคูนิน (The Kounin model) นักการศึกษาชื่อ Jacob S. Kounin (Kounin, 1977) มุ่งเน้นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาวินัย (focuses on preventediscipline) โดยใช้การจัดการของกลุ่มในห้องเรียน และเตรียมบทเรียนที่มีประสิทธิภาพ

(effective lesson management) ซึ่งเป็นการใช้แนวคิดหลักของการจัดการมาวางแผน เพื่อให้ เกิดการจัดการห้องเรียนที่ดี (good classroom management) โดยเขาเชื่อว่า ครูต้องใส่ใจในทุกสิ่ง ทุกอย่างในห้องเรียน ซึ่งครูที่มีประสิทธิภาพจะสามารถทำให้ผู้เรียนตั้งใจและทำกิจกรรมในบทเรียน โดยใช้วิธีการบรรยายเพียง 10-15 นาที แล้วให้ผู้เรียน ทำกิจกรรมกลุ่มด้วยกัน จากการศึกษาโดยใช้ การสังเกตผู้เรียนในห้องเรียน ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมหาวิทยาลัย และเปรียบเทียบ พฤติกรรมครูในการจัดการห้องเรียน ทั้งที่เป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น จัดความเป็นระเบียบ เรียบร้อย การแบ่งสัดส่วนของการใช้ประโยชน์ในห้องเรียนอย่างชัดเจน การหยิบจับวัสดุอุปกรณ์ ได้อย่างสะดวก และสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีพฤติกรรมก่อกวน โดยเขาเห็นว่าครูครู มีการจัดการห้องเรียนอย่างเป็นระบบ ดังนั้น ครูครูที่มีประสิทธิภาพ จะใส่ใจกับผู้เรียนและเข้าไป ร่วมในกิจกรรมกับผู้เรียนจึงทำให้สามารถใส่ใจในสองกิจกรรมที่อยู่ในเวลาเดียวกันได้ และมีการใช้ กิจกรรมที่สนุกสนานด้วย ขณะที่ เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดขึ้นจากผู้เรียนที่ก่อกวน คือ the ripple effect หมายถึง การที่ครูครูสามารถจัดการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้เรียนคนหนึ่งแล้ว จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนคนอื่นๆ ด้วย เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมที่ก่อกวนได้

Kounin สรุปพฤติกรรมของครูครูที่มีการจัดการห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ 5 ประการ ดังนี้

1. การเข้าถึงผู้เรียน (witness) หมายถึง ครูสามารถรู้ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นที่เป็นพฤติกรรม ของผู้เรียนในห้องเรียน โดยใส่ใจกับทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นในห้องเรียนตลอดเวลา เพื่อป้องกันการ เกิดปัญหา โดยครูสามารถรับรู้การเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน พร้อมทั้งจะเข้าไป จัดการได้
2. การเข้าไปจัดการทันที (overlapping) หมายถึง ครูสามารถจัดการกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้มากกว่าหนึ่งอย่างในเวลาเดียวกัน โดยสามารถใช้วิธีการสื่อสารทางสายตา หรือท่าทางเข้าไป จัดการกับผู้เรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และแก้ไขปัญหาได้ทันทีที่ เช่น เมื่อมีการแบ่งกลุ่มย่อยให้ผู้เรียนทำงานและครูครูสังเกต พบว่ามีบางคนไม่ทำงานที่มอบหมาย ครูจะเข้าไปจัดการทันที โดยใช้สายตาจ้องมอง เพื่อสื่อสารให้รับรู้ หรือเข้าไปใกล้ชิดเพื่อกระตุ้น ให้กลับมาอยู่กับบทเรียน ซึ่งวิธีการ overlapping จะไม่มีประสิทธิภาพ ถ้าครูครูไม่ได้ใช้วิธีการ ใน witness
3. การจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ (effective transitions or movement management) หมายถึง ครูสามารถดำเนินการสอนหรือทำกิจกรรมได้อย่างราบรื่นปราศจาก สิ่งรบกวนต่าง ๆ โดยมีการเตรียมการในบทเรียนเป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ (keeping lessons moving with avoiding abrupt changes)

4. การใช้กลุ่มจัดการ (group focus) หมายถึง ครูครูสามารถจัดการให้ผู้เรียนทำงานในกลุ่มอย่างตั้งใจ โดยสมาชิกในกลุ่มต่างก็มีความรับผิดชอบต่อนโยบายที่เรียน ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีและพัฒนาทักษะทางสังคม

5. การลดความน่าเบื่อ (teachers can reduce satiation) หมายถึง ครูสามารถหลีกเลี่ยงไม่ให้ผู้เรียนเบื่อ ด้วยการเพิ่มเติมการเรียนรู้ที่หลากหลายและการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน การใช้แนวคิดของคูนิท จึงเป็นการจัดการห้องเรียนที่มุ่งเน้นการใช้กิจกรรมและใช้กระบวนการกลุ่ม โดยทำให้บทเรียนน่าสนใจ ผู้เรียนจะจดจ่อกับบทเรียนและมีสมาธิในการเรียนรู้ มีการพัฒนาทักษะทางสังคม และการสื่อสารระหว่างกัน จึงเกิดความเอาใจใส่จากการช่วยเหลือกัน

2. ทฤษฎีทางเลือกของวิลเลียม กลาสเซอร์ (William Glasser's Choice theory)

นักจิตวิทยา ชื่อ William Glasser (Gabriel, & Matthews, 2011) ได้ใช้วิธีการรักษาที่มาจากชีวิตจริง (reality therapy) ซึ่งเป็นวิธีการรักษาผู้ป่วยแบบให้คำปรึกษา มีเป้าหมาย คือ การช่วยเหลือให้บุคคลได้กลับมามีสัมพันธภาพใหม่ โดยสร้างสรรค์การมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลจากการให้คำปรึกษาของนักจิตวิทยาและนำมาใช้เป็นฐานของทฤษฎีทางเลือก (choice theory) โดยนำมาใช้ในการสอนมาตั้งแต่ ปี ค.ศ.1965 สารของแนวคิดทฤษฎีทางเลือก คือ ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมานั้น ล้วนเกิดจากการตัดสินใจเลือกแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมาด้วยตนเอง ไม่ใช่เกิดจากการควบคุมของครูหรือคนอื่น โดยเขามีความเชื่อว่าทุกอย่างที่เราทำนั้นล้วนมาจากการตัดสินใจของตัวเอง ส่วนพฤติกรรมที่เราแสดงออกมานั้นได้ถูกเลือกมาแล้ว และสิ่งที่แสดงออกมานั้นเกิดจากแรงขับภายในตัวของตนเอง ซึ่งอยู่ภายใต้ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ แนวคิดสำคัญของทฤษฎีทางเลือก 5 อย่าง มีดังนี้ (Gabriel, & Matthews, 2011)

1. ความต้องการพื้นฐาน (basic needs) 5 อย่าง ได้แก่ 1) ความรู้สึกรักและเป็นเจ้าของ (love and belonging) 2) ความรู้สึกมีพลัง (power) 3) ความรู้สึกสนุกสนาน (fun) 4) ความรู้สึกผ่อนคลายและใช้ชีวิตเป็นปกติ (survival) และ 5) ความรู้สึกเป็นอิสระ (freedom)

2. คุณภาพของสิ่งรอบตัว (quality world) ซึ่งเป็นสิ่งรวมกันอยู่ ได้แก่ บุคคล กิจกรรม การให้คุณค่าความเชื่อที่เป็นสิ่งสำคัญที่มนุษย์แต่ละคนมีอยู่

3. ชีวิตจริงและการรับรู้ (reality and perception) เป็นการชี้แนะว่าบุคคลควรมีกระทำบนพื้นฐานของการรับรู้สิ่งที่มีอยู่ในชีวิตจริง

4. การเปรียบเทียบสถานะ (comparing place) เป็นการสร้างขึ้นจากสถานะทางสังคมว่ามีเป้าหมายต้องการให้เกิดพฤติกรรมที่เหมาะสมระหว่างเป็นพฤติกรรมแบบใด

5. การแสดงพฤติกรรมออกมา (total behavior) ซึ่งมาจาก 4 องค์ประกอบ คือ การกระทำ การคิด ความรู้สึก และการแสดงออกทางร่างกาย ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกมาให้เห็น

William Glasser ให้ความสำคัญกับความต้องการพื้นฐาน และตอบสนองความต้องการให้กับผู้เรียน ด้วยการนำมาสู่แนวทางการเติมเต็มความต้องการ เพื่อสร้างห้องเรียนให้มีคุณภาพ ซึ่งความต้องการทางจิตวิทยา 5 อย่าง ได้แก่

1. ความรู้สึกรักและเป็นเจ้าของ เติมเต็มด้วยวิธีการให้ความรัก การแบ่งปัน และการจัดให้มีส่วนร่วมกับผู้อื่น
2. ความรู้สึกมีพลัง เติมเต็มด้วยวิธีการช่วยให้รู้สึกว่าได้รับสัมฤทธิ์ผล ทำงานสำเร็จ และรู้สึกว่ายังระลึกอยู่ในใจ ที่ได้รับการยอมรับ
3. ความรู้สึกสนุกสนาน เติมเต็มด้วยการทำให้มีเสียงหัวเราะและให้มีการเล่นเกิดขึ้น
4. ความรู้สึกผ่อนคลายและใช้ชีวิตเป็นปกติ เติมเต็มด้วยวิธีการทำงานในห้องเรียนที่เป็นปกติ เพื่อพัฒนาพฤติกรรมในทางดีขึ้น โดยรู้สึกว่า มีความปลอดภัยและได้รับการยอมรับ
5. ความรู้สึกเป็นอิสระ เติมเต็มด้วยวิธีการทำให้ทางเลือกนั้น ยังอยู่ในวิถีของตนเอง สามารถทำงานได้อย่างเป็นอิสระ ผลการศึกษาของ Sequeira (2007) เรื่อง ผลการใช้ทฤษฎีทางเลือกในห้องเรียน กล่าวถึง การนำแนวคิดของ William Glasser ไปใช้ เพื่อศึกษาว่า “อะไรที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้” โดยใช้หลักจิตวิทยาเพื่อควบคุมพฤติกรรมผู้เรียน ซึ่งเป็นการควบคุมพฤติกรรมจากภายนอก (external control psychology) คือ พยายามควบคุมผู้เรียนที่มีลักษณะนิสัยที่ไม่ดี 7 อย่าง (seven deadly habits) โดยใช้การแทนที่ด้วยลักษณะนิสัยที่ดี 7 อย่าง (Seven caring habits) จากการสร้างสัมพันธภาพที่ดีและใช้ช่วงเวลาระยะหนึ่งในการปรับพฤติกรรม เพื่อให้เกิดความสำเร็จ ดังตารางต่อไปนี้

วิธีการปฏิบัติการช่วยเหลือ ได้แก่ การรับฟังเพื่อให้เกิดความไว้วางใจ เนื่องจากคนส่วนมากมักมีเหตุผลของตนเอง และมักเรียนรู้ที่จะไม่ไว้วางใจผู้อื่น ซึ่งการใช้ทฤษฎีทางเลือกสามารถช่วยให้ครูสร้างสัมพันธภาพที่ดีและสร้างสำนักที่ดีให้กับชุมชนในห้องเรียนได้เนื่องจากการศึกษาความเข้าใจต่อความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ โดยเฉพาะความรู้สึกรักและเป็นเจ้าของกับความรู้สึกมีพลังนั้น จะมีความสำคัญต่อความสำเร็จของงาน ซึ่ง Sequeira พบว่า ความรู้สึกมีพลัง เป็นพลังที่มีลักษณะต่างกัน แบ่งเป็น 3 ชนิด ได้แก่

- 1) รู้สึกว่าตนเองมีพลังเหนือกว่าผู้อื่น (power over) เมื่อมีความรู้สึกนี้ (จัดเป็นประเภทลักษณะนิสัยที่ไม่ดี 7 อย่าง) จะต้องทำอะไร เพื่อแก้ไขความรู้สึกแบบนี้
- 2) รู้สึกว่าตนเองมีพลังร่วมกับผู้อื่น (power with) จัดเป็นความต้องการในทางตรงข้ามกับข้อแรก คือ รู้สึกมีพลังเช่นเดียวกับผู้อื่น และ
- 3) รู้สึกว่าผู้อื่นมีพลังก่อนมาสู่ตนเอง (power within) เป็นความรู้สึกที่เห็นความต้องการของผู้อื่นมาก่อนตนเอง ซึ่งในสองชนิดหลังนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางในการช่วยเหลือกันได้ (จากลักษณะนิสัยที่ดี 7 อย่าง)

ตาราง 22 ลักษณะนิสัยที่ไม่ดี 7 อย่าง ควบคุมโดยใช้การแทนที่ด้วยลักษณะนิสัยที่ดี 7 อย่าง

ลักษณะนิสัยที่ไม่ดี 7 อย่าง	ลักษณะนิสัยที่ดี 7 อย่าง
1. ชอบจับผิด หรือวิจารณ์ (criticizing)	1. ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ (supporting)
2. กล่าวโทษ ตำหนิ (blaming)	2. ให้รับฟัง (listening)
3. ถากถาง ค่อนแคะ (nagging)	3. ให้ยอมรับ (accepting)
4. บ่น คร่ำครวญ (complaining)	4. ให้ความนับถือ เคารพ (respecting)
5. คุกคาม ขู่เข็ญ (threatening)	5. ให้กำลังใจ (encouraging)
6. ลงโทษ ทำให้เจ็บปวด (punishing)	6. ให้ไว้วางใจ เชื่อใจ (trusting)
7. ตัดสินบนหรือให้สิ่งตอบแทน (bribing or rewarding to control)	7. ให้คำปรึกษา (negotiating differences)

ที่มา: Sequeira, 2007

การใช้แนวคิดของ William Glasser จึงเป็นการจัดการห้องเรียนที่มุ่งเน้นการปรับพฤติกรรมของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข โดยเลือกแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม เพื่อให้ได้รับการยอมรับ ขณะที่ครูต้องจัดการห้องเรียน ด้วยความเอาใจใส่ต่อพฤติกรรมทุกพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ดี

3. แนวคิดการจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรเบิร์ต ซี ได จูลิโอ นักวิจัยทางการศึกษา ชื่อ Robert C.Di Giulio (Giulio, 2006) ได้พัฒนาเกี่ยวกับการจัดการห้องเรียนเชิงบวกด้วยเหตุผลจากปัจจัย 4 อย่าง คือ 1) ทำอย่างไรครูครูจึงจะเข้าถึงผู้เรียน (มิติด้านจิตวิญญาณ) 2) ทำอย่างไรครูครูจึงจะจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้น่าอยู่ (มิติด้านกายภาพ) 3) ครูครูจะใช้ทักษะการสอนเนื้อหาอย่างไรให้น่าสนใจ (มิติด้านการสอน) และ 4) ครูครูจะจัดการกับพฤติกรรมของผู้เรียนให้อยู่ในกรอบ (มิติด้านการจัดการ) การจัดการห้องเรียนเชิงบวก (positive classroom management) หมายถึง การจัดห้องเรียนให้เป็นสถานที่ที่มีความปลอดภัยกับผู้เรียนทุกคน และมีการสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการด้วย โดยทั้งผู้เรียนและครูครูมีความรู้สึกปลอดภัยและสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ด้วยการผ่านพ้นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว และผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานต่อกิจกรรมการเรียนรู้ สิ่งที่คุณครูต้องทำ คือ การค้นหาวิธีที่จะจัดบรรยากาศในห้องเรียน เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนกับครูครู ดังนั้น มิติของการจัดการห้องเรียนเชิงบวก (dimension of classroom management) จึงประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 การปฏิบัติด้านพฤติกรรมการสอน แบ่งเป็น 4 มิติ คือ

- 1) มิติด้านจิตวิญญาณ (spiritual dimension) เป็นการแสดงให้เห็นว่าได้รับการเอาใจใส่ และจะประสบความสำเร็จ
- 2) มิติด้านกายภาพ (physical dimension) เป็นการ จัดสภาพแวดล้อมให้รู้สึกปลอดภัย และเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่
- 3) มิติด้านการสอน (instructional dimension) เป็นการทำให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียน
- 4) มิติด้านการจัดการ (managerial dimension) เป็นการจัดการให้ห้องเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างราบรื่น

องค์ประกอบที่ 2 เกี่ยวกับช่วงระยะเวลา เป็นการปฏิบัติด้านปฏิบัติการสอนที่อาศัยการจัดการเชิงบวกในขณะที่มีการสอน แบ่งเป็นการจัดการใน 3 ประเภท คือ

- 1) การป้องกันการเกิดปัญหา
- 2) การสนับสนุนสิ่งดี ๆ ให้เกิดขึ้นในห้องเรียน
- 3) การแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดสิ่งไม่ดีขึ้นในห้องเรียน

ตาราง 23 การจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่อาศัยองค์ประกอบทั้งด้านการปฏิบัติและระยะเวลา

ประเภทการปฏิบัติ และช่วงระยะเวลา ของการสอน	ด้านพฤติกรรมการสอน			
	มิติด้าน จิตวิญญาณ	มิติด้าน กายภาพ	มิติด้าน การสอน	มิติด้าน การจัดการ
1. การป้องกัน การเกิดปัญหา ก่อนการสอน	วางแผนให้ ผู้เรียนประสบ ความสำเร็จ และรู้สึกได้รับ ความรัก เป็นที่ ยอมรับ	สร้างห้องเรียน ให้เป็นห้องเรียน ที่มีบรรยากาศ เชิงบวกและรู้สึก ผ่อนคลาย	เตรียมบทเรียน ที่เป็นแผนการ สอนระยะยาว	ใช้วิธีการ พื้นฐาน ในการจัดการ ป้องกัน การเกิด ความคับข้อง ใจ
2. การสนับสนุน สิ่งดี ๆ ให้เกิดขึ้น ระหว่างเรียน	ยอมรับการ ใช้ภาษาของ ผู้เรียน และตั้งใจฟัง	การจัดที่นั่งแบบ ทำงานกลุ่ม ให้ผู้เรียนทำงาน และแลกเปลี่ยน	ใช้กลยุทธ์ การสอนที่มี ประสิทธิภาพ	เดินไปมา และใช้ สายตา สอดส่อง

ประเภทการปฏิบัติ และช่วงระยะเวลา ของการสอน	ด้านพฤติกรรมการสอน			
	มิติด้าน	มิติด้าน	มิติด้าน	มิติด้าน
	จิตวิญญาณ	กายภาพ	การสอน	การจัดการ
	มีการประสาน สายตากับผู้เรียน	ความรู้		สังเกต การทำงาน ของผู้เรียน
3. การแก้ไขปัญหา ภายหลังเกิดปัญหา	เตรียมแนวทาง ที่ชัดเจนเพื่อให้ ผู้เรียนกลับมา เรียนใหม่	ใช้เวลา นอกหรือ บริเวณที่เป็น ส่วนตัว ในห้องเรียน หรือนอก ห้องเรียน	สอนแบบใกล้ชิด หรือแบบ ตัวต่อตัว	หยุดสอน หรือ แยกผู้เรียน ที่มี พฤติกรรม ก่อกวน ออกจากกลุ่ม

ที่มา: Giulio, 2006

การจัดการห้องเรียนเชิงบวกตามตารางข้างต้น จะเห็นว่า มิติด้านการสอนเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น และแนวคิดการจัดการห้องเรียนเชิงบวก ให้ความสำคัญในทุกมิติในองค์ประกอบ การปฏิบัติด้านพฤติกรรมการสอนและทุกช่วงเวลาของการสอน ซึ่งครูต้องใช้ความเอาใจใส่อย่างมาก เพื่อทำความรู้จักผู้เรียนและเลือกใช้วิธีการต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้ผู้เรียน จะได้รับการพัฒนาด้านทั้งด้านวิชาการ ทักษะและคุณลักษณะไปพร้อม ๆ กัน

การจัดการห้องเรียนที่ดีให้เป็นห้องเรียนเชิงบวก คือ การสร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียน เชิงบวกด้วยความเอาใจใส่ เป็นการทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้าง พัฒนาการด้านจิตพิสัย คือ การรู้จักที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมของ เพื่อนร่วมชั้นได้ โดยอาศัยแนวคิดการจัดการห้องเรียนในการป้องกันปัญหา สนับสนุนสิ่งดี ๆ ให้เกิดขึ้น และแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จากการที่ครูใช้แนวทางในการสร้างสรรค์บรรยากาศ ในห้องเรียนเชิงบวก ด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างเอาใจใส่ ได้แก่

- 1) จัดสภาพแวดล้อมที่สนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนสร้างหรือผลิตผลงานขึ้นมาจากกระบวนการ กลุ่ม และได้รับการชี้แนะให้รู้จักช่วยเหลือกัน
- 2) ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น ใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

- 3) ใช้สื่อเทคโนโลยีและสารสนเทศเป็นฐาน และนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ด้วยรู้จักการแบ่งปัน
- 4) ใช้การสื่อสารให้มากขึ้น ให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและฟังโดยใช้ความเอาใจใส่
- 5) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจผู้อื่น ให้ความสนใจพฤติกรรมทุก ๆ พฤติกรรม โดยใช้การสังเกตและเลือกใช้วิธีการจัดการที่เหมาะสม
- 6) ฝึกตนเองให้รู้จักรับฟังและเป็นผู้ฟังที่ดี เพื่อให้มีการสื่อสารอย่างเข้าใจ
- 7) ทำความรู้จักผู้เรียนรายบุคคล เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผู้เรียนมากที่สุด และช่วยเหลือด้านการปรับพฤติกรรมให้เหมาะสมในปัจจุบัน

กิจกรรมที่ 4 การสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้เรียน

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาทักษะการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน

รูปแบบการจัดกิจกรรม

บทบาทสมมติ (Role Play)

ระยะเวลา

90 นาที

วิธีดำเนินการ

1. บรรยายเทคนิคการสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้เรียน
2. ฝึกทักษะการสื่อสารเชิงบวก (การฟังอย่างตั้งใจ, การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงบวก)
3. แสดงบทบาทสมมติสถานการณ์การสร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย
4. สะท้อนคิดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

สื่อ/วัสดุ

เอกสารความรู้, กระดาษโปสเตอร์, ปากกาเคมี

วิธีการวัดและประเมินผล

การประเมินการมีส่วนร่วม

เนื้อหาการอบรม

หลักสำคัญ 5 ประการในการสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีประสิทธิภาพกับผู้เรียน

1. ครูเชื่อมั่นว่าผู้เรียนมีความสามารถที่จะไปถึงเป้าหมายได้ด้วยความพยายาม อดทน มุ่งมั่น และชื่นชมในความพยายาม หรือการให้คำแนะนำที่จำเป็นต่อผู้เรียน
2. การใส่ใจความเป็นอยู่ ความชอบส่วนตัว หรือเรื่องราวสัพเพเหระทั่วไป นอกเหนือไปจากเนื้อหาที่รับผิดชอบสอน การแลกเปลี่ยนทัศนคติ การพูดคุย ครูจะได้รับข้อมูลมากขึ้น

ได้เห็นความเป็นอยู่พื้นฐานที่แตกต่างกันของผู้เรียน ซึ่งเป็นประโยชน์ในการปรับการสอนให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน

3. ให้ข้อเสนอแนะ คำแนะนำ หรือการติชมที่เป็นประโยชน์ วิพากษ์วิจารณ์นั้นมาจากความใส่ใจ อยากสนับสนุนเขา ไม่ใช่การติตรา ตัดสินเขาอย่างเดียว

4. สร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนว่า ผลการเรียนรู้สำคัญน้อยกว่าพัฒนาการ ครูแสดงให้เห็นว่า การตั้งเป้าหมายการเรียนรู้นั้นเป็นการตั้งเป้าหมาย เพื่อตัวผู้เรียนเอง ซึ่งเกรตจะเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ เป็นข้อมูลที่ใช้ชี้วัดความก้าวหน้า สิ่งสำคัญกว่าคือ โอกาสในการเรียนรู้เนื้อหาจนเข้าใจและทำผลการเรียนให้ดีขึ้น

5. สร้างความไว้วางใจและรู้สึกปลอดภัย ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับครูส่งผลโดยตรงต่อระดับผลการเรียน ผู้เรียนควรรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ในโรงเรียนและต่อหน้าครู ครูต้องไม่ใช่ผู้สร้างความกังวลใจแต่ต้องอยู่ในฐานะผู้สนับสนุน ปกป้อง ดูแลเขาเมื่อทำผิดพลาด ตามหลัก Growth Mindset ความผิดพลาดคือโอกาสแห่งการเรียนรู้ หากผู้เรียนทำผิดพลาด ครูจะต้องรับรู้และจัดการอย่างเป็นมืออาชีพร่วมกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล ไม่หยุดสนับสนุน มอบความเมตตาให้ผู้เรียน แทนที่จะเก็บมาเป็นความไม่พอใจส่วนตัว

หลักการ SMART ในการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน

ครูที่ต้องการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน หลังการทบทวนและพบจุดที่ต้องการพัฒนา หรือเหตุการณ์ที่ต้องการปรับชุดความคิดแล้ว ครูสามารถใช้หลัก SMART มาตั้งเป้าหมายการพัฒนาตนเองในด้านการสอนและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน ซึ่งจะเป็นการวางแผนพัฒนา Growth Mindset ของตัวครูเองอีกด้วย ซึ่งมีตัวอย่างการทำหลักการ SMART ไปใช้ดังนี้

1. Specific – (เจาะจง) การเขียนเป้าหมายเกี่ยวกับการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนให้ชัดเจน เจาะจง เช่น จะจำชื่อและความชื่นชอบของผู้เรียนทุกคนในห้องให้ได้ เป็นต้น
2. Measurable – (วัดผลได้) เขียนวิธีการประเมินเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ เช่น เขียนชื่อและความชอบมาท่องจำและเรียกชื่อทบทวนจริงให้ถูกต้องและบ่อยที่สุด
3. Actionable – (ปฏิบัติได้) เขียนขั้นตอนการปฏิบัติให้ชัดเจน เช่น จะเริ่มขานชื่อผู้เรียนและความชื่นชอบเพื่อนำไปท่องจำทบทวนและลองเรียกด้วยชื่อ บอกความชอบให้บ่อยเท่าที่เป็นไปได้
4. Realistic – (เป็นไปได้) เขียนระบุทรัพยากรที่ต้องใช้และแรงสนับสนุนที่จำเป็นต่อการบรรลุเป้าหมาย เช่น ทำทุกสัปดาห์ จดข้อมูลใส่กระดานหรือสมุด เป็นต้น
5. Timely – (มีกรอบเวลา) การระบุเวลาในการปฏิบัติตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ตัวอย่างการเขียนเป้าหมายตามหลักการ SMART

“จะจำชื่อและความชื่นชอบของผู้เรียนทุกคนในห้องให้ได้ โดยเมื่อเปิดเทอมฉันจะขานชื่อและสอบถามความชอบใส่สมุดและนำมาท่องจำทุกสัปดาห์ และจะพยายามเรียกชื่อผู้เรียนและความชอบให้ถูกต้องบ่อยที่สุดเท่าที่เป็นไปได้จนกว่าจะหมดเทอม”

9 กลยุทธ์ในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียน

กลยุทธ์ให้ครูได้นำไปปรับใช้เพื่อสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้เรียน โดยประกอบด้วย 9 รูปแบบ ดังนี้

1. หาสิ่งเหมือนกัน ช่วงต้นปีการศึกษาหรือต้นภาคการศึกษาควรหาเวลาค้นหาสิ่งที่น่าสนใจเหมือนกันระหว่างครูกับผู้เรียน เช่น ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี ฯลฯ และครูอาจใช้เป็นหัวข้อในการพูดคุยเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียนต่อไปได้
2. เพื่อนร่วมโต๊ะอาหารกลางวัน หาโอกาสไปนั่งรับประทานอาหารกลางวันร่วมกับผู้เรียน และใช้เวลาพูดคุยเรื่องทั่วไปเพื่อสร้างความสัมพันธ์เชิงบวก
3. สนทนา 2 นาที ก่อนเริ่มเรียน หรือหลังช่วงต้นปีการศึกษาหรือต้นภาคการศึกษา ครูสามารถตั้งเป้าหมายในการเข้าไปพูดคุยกับผู้เรียน เช่น เมื่อจบการเรียนในแต่ละวัน โดยเฉพาะกับผู้เรียนที่กำลังมีปัญหา ในเรื่องทั่ว ๆ ไป ซึ่งการทำแบบนี้อาจจะได้ข้อมูลที่มีคุณค่าเกี่ยวกับชีวิตผู้เรียนและนำมาคิดวิธีดูแลผู้เรียนคนนั้นต่อไปได้
4. ตอบตกลงเท่านั้น เป็นวิธีการตั้งเป้าหมายตนเองว่าจะตอบ “ตกลง” ต่อคำร้องขอของผู้เรียนให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งการทำเช่นนี้จะเป็นการให้สิทธิ์ตัดสินใจ และกระตุ้นสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียนได้
5. ทักทายที่หน้าประตู ก่อนเข้าห้องเรียน เมื่อมีโอกาสก็ควรทักทายผู้เรียนด้วยถ้อยคำและรอยยิ้มอย่างเป็นมิตร ซึ่งการทำเช่นนี้ก็จะเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ได้เช่นกัน
6. กิจกรรมทำความรู้จัก ช่วงต้นปีการศึกษาหรือต้นภาคการศึกษา การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ทำความรู้จักกัน จะช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันได้ นอกจากนี้ครูก็อาจลงมาร่วมกิจกรรมนี้ได้เช่นกัน
7. สัญญาณมือและรหัสลับ ช่วงต้นปีการศึกษาหรือต้นภาคการศึกษา การหากิจกรรมสร้างรหัสลับ สัญญาณมือ แทนการออกคำสั่งบางอย่างเช่น เตรียมพร้อม นั่งที่ เจ็บเสีย ก็จะเป็นการช่วยสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกได้ รวมถึงเป็นการช่วยลดการตะโกนสั่งการได้อีกด้วย

8. กฎที่เท่าเทียม เป็นการง่ายที่จะสร้างกฎของห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนทำตาม แต่โดยมากครูมักมีอำนาจ สิทธิขาดเหนือกว่าเสมอ หากต้องการสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกขึ้นครูก็ควรที่จะปฏิบัติตามกฎนั้นอย่างเท่าเทียม และยินดีหากมีผู้เรียนท้วงติงเมื่อทำผิดกฎนั้น

9. พุดคุยเรื่องสัพเพเหระ หาโอกาสคุยเรื่องทั่วไป นอกเหนือจากการเรียน กับผู้เรียนแต่ละคน การทำเช่นนี้จะเป็นการแสดงให้เห็นว่าคุณครูใส่ใจตัวเขา รับรู้ถึงชีวิตนอกห้องเรียนของเขา

กิจกรรมที่ 5 เทคนิคการจัดการพฤติกรรมเชิงบวก

วัตถุประสงค์

เพื่อเรียนรู้กลยุทธ์การส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์และลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

รูปแบบการจัดกิจกรรม

บทบาทสมมติ (Role Play)

ระยะเวลา

90 นาที

วิธีดำเนินการ

1. บรรยายหลักการจัดการพฤติกรรมเชิงบวก
2. นำเสนอเทคนิคการเสริมแรงทางบวก การให้ผลสะท้อนทางธรรมชาติ
3. วิเคราะห์กรณีศึกษาปัญหาพฤติกรรมในห้องเรียนและแนวทางแก้ไข
4. แบ่งกลุ่มฝึกออกแบบกลยุทธ์จัดการพฤติกรรมสำหรับสถานการณ์ที่กำหนด

สื่อ/วัสดุ

เอกสารกรณีศึกษา, กระดาษฟลิปชาร์ต, ปากกาเมจิก, PowerPoint

วิธีการวัดและประเมินผล

1. ประเมินความสามารถในการประยุกต์ใช้หลักการบริหารจัดการพฤติกรรมเชิงบวก
2. ประเมินทักษะการแก้ปัญหาและการแสดงบทบาทสมมติ
3. แบบประเมินการแสดงบทบาทสมมติและการแก้ปัญหา

การวัดและประเมินผล

การประเมินการมีส่วนร่วม

เนื้อหาการอบรม

การสร้างพฤติกรรมเชิงบวกนั้น มีความแตกต่างจากการลงโทษปกติ เพราะการลงโทษโดยทั่วไปนั้น เป็นการบังคับให้หยุดพฤติกรรมจากภายนอก ซึ่งสามารถหยุดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กได้ทันที แต่ไม่อาจจะทำให้เด็กสำนึกได้ด้วยตัวเอง และยิ่งลงโทษมากเท่าไร

การแสดงพฤติกรรมต่อต้านของเด็กก็มีมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากการพฤติกรรมเชิงบวกที่เน้นการพูดคุย ปรับความเข้าใจระหว่างกัน เพื่อหาทางแก้ปัญหาในพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็ก ถึงแม้ว่าวิธีนี้อาจต้องใช้เวลาในการปรับพฤติกรรมนานกว่าวิธีแรก แต่ถ้าสามารถทำให้สำเร็จ จะทำให้เด็กมีวินัยจากใจของตัวเองและจะเป็นผลที่ดีต่อเด็กไปในระยะยาว

การสร้างพฤติกรรมเชิงบวก เป็นวิธีการที่สอดคล้องกับธรรมชาติการรับรู้และการเรียนรู้ของเด็ก กล่าวถึงเด็กจะรับรู้สิ่งที่เราสื่อสารได้ดีเมื่อเราตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางร่างกายและจิตใจของเด็กก่อน แล้วสมองของเด็กจึงจะเปิดรับสิ่งที่เราต้องการสื่อสาร และเด็กจะเรียนรู้สิ่งที่เราสื่อสารได้ดีเมื่อเราสร้างและรักษาสัมพันธภาพที่ดีกับเด็กก่อน แล้วสมองของเด็กจะพร้อมทำความเข้าใจ เทคนิคของการสร้างพฤติกรรมเชิงบวก

1. ควรชมเชยผู้เรียนแบบเฉพาะเจาะจงตามสมควร เพื่อให้เขารู้สึกว่าตัวเองมีความสำคัญ
2. ในการพูดคุยกับผู้เรียน ครูผู้สอนควรยืนในระดับสายตากับผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกได้รับความใส่ใจ มีคุณค่าและเชื่อใจ
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีทางเลือกในเชิงบวก โดยไม่ใช้การสั่งหรือการบังคับ เช่น มีข้อเสนอให้ผู้เรียนเลือกว่า จะให้จัดสอบหรือจะทำรายงานมาส่งเก็บคะแนน ซึ่งสิ่งจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักคิดและตัดสินใจเลือกสิ่งที่เหมาะสมกับตัวเอง
4. ใช้วิธีการเบี่ยงเบนพฤติกรรมแทนการสั่งให้หยุดหรือห้าม เช่น ผู้เรียนบางคนที่ชอบเหม่อลอยออกไปนอกหน้าต่าง ก็อาจเปลี่ยนที่นั่งให้ใกล้ชิดคุณครูหรือให้ห่าง จากหน้าต่าง แทนการไปดุต่อว่าผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกต่อต้านได้
5. ควรให้ความสำคัญกับผู้เรียนทุกคน ในฐานะเขาเป็นส่วนหนึ่งของห้องเรียน เขาควรมีสติธิ์ใน การนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับห้องเรียนและควรมอบหมายหน้าที่ให้เขาดูแลตามสมควร
6. ใช้โทนเสียงปกติในการพูดคุยกับผู้เรียน ไม่ตะโกนใส่ ซึ่งจะทำให้ห้องเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดี ผู้เรียนก็พร้อมที่จะตั้งใจฟังครู และพฤติกรรมที่ดีของครูก็จะเป็นแบบอย่าง ที่ดีของผู้เรียนต่อไป เพราะไม่มีใครชอบคนที่ตะโกนใส่ตัวเอง ดังนั้นจึงควรพูดคุยกับเด็กด้วยโทนเสียงปกติ
7. สอนให้เด็กรู้จักเลือกที่จะทำอะไรก่อนและหลัง
8. กำหนดเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน และกำชับให้ผู้เรียนคำนึงถึงการรักษาเวลาอยู่เสมอ

9. ครูควรมีโอกาสบอกความรู้สึกของตัวเองกับผู้เรียน ถึงสิ่งที่ผู้เรียนกำลังกระทำอยู่ว่า ครูชอบและชื่นชมในสิ่งที่เขาทำดี หรือรู้สึกเสียใจกับพฤติกรรมไม่ดีของเขา ซึ่งจะทำให้เขาได้เรียนรู้ว่าทุกการกระทำของเขาส่งผลต่อความรู้สึกของคนอื่น

10. ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำความเข้าใจตัวเอง ซึ่งแต่ละคนล้วนมีความแตกต่าง และแม้จะคนเดียวกัน แต่ในแต่ละวันก็มีอารมณ์ความรู้สึกที่ไม่เหมือนกัน เราจึงควรสอนให้ผู้เรียนรู้เท่าทันอารมณ์ความรู้สึกของตัวเอง เพื่อที่จะได้จัดการกับอารมณ์ความรู้สึกของตัวเองได้อย่างเหมาะสม

ดร.ปนัดดา ธนเศรษฐกร ได้บอกถึงแนวทางในการตรวจสอบคำพูดของครูว่า ช่วยให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมเชิงลบหรือเชิงบวกหรือไม่ ได้แก่

1. คำพูดนั้น เป็นการสั่ง หรือ การสอน การสั่งคือ การบังคับให้ทำ ส่วนการสอน คือ การบอกและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำด้วยตัวเอง ซึ่งการสอนนั้นส่งผลต่อสภาพจิตใจของผู้เรียนได้ดีกว่าการสั่งหรือการบังคับ

2. คำพูดนั้น เป็นสิ่งที่พูดถึงอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต เราควรจะพูดถึงพฤติกรรมของผู้เรียนในเรื่องของปัจจุบัน ไม่ควรจะยกเรื่องในอดีตหรืออนาคตมากกล่าวถึง เช่น เราพบว่าผู้เรียนหลับระหว่างเรียนหนังสือ เราควรจะพูดคุยกับเขาเฉพาะพฤติกรรมดังกล่าว และไม่ควรต่อว่าเด็กถึงการมาสายของเด็กเมื่อหลายวันก่อน หรือพูดถึงเรื่องที่เราคิดว่าเขาจะทำ แต่เขายังไม่ได้ทำ เป็นต้น

3. คำพูดนั้น เข้าใจยากหรือง่ายสำหรับผู้เรียนหรือไม่ ผู้เรียนแต่ละระดับ มีระดับความเข้าใจใน การสื่อสารแตกต่างกัน การเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ

4. คำพูดลักษณะของคำพูด ควรเปลี่ยนจาก “ห้าม ไม่ อย่า หยุด” ซึ่งเป็นคำที่ทำให้สมองต้องประมวลผล 2 รอบ ให้เป็นการบอกสิ่งที่ต้องการให้ทำไปตรงๆ เช่น แทนที่จะบอกว่า “อย่าวิ่ง” ให้เปลี่ยนเป็น “ค่อย ๆ เดิน” จะเห็นได้ว่าการเลือกใช้คำและการแสดงออกอย่างเหมาะสมต่อผู้เรียนนั้น มีความสำคัญอย่างมากในการสร้างพฤติกรรมเชิงบวก ข้อมูลอ้างอิง จาก True plugged

เทคนิคการเสริมแรงทางบวก Positive Reinforcement

วิธีที่ทรงพลังในการสร้างพฤติกรรมดี และมีประสิทธิภาพมากที่สุดในการเสริมสร้างพลังใจเพื่อเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น โดยการเสริมแรงเชิงบวกจัดเป็นแนวคิดพื้นฐานทางด้านจิตวิทยา และพฤติกรรมนิยม แนวคิดนี้เป็นการนำเสนอสิ่งเร้าที่น่าพึงใจ เป็นของรางวัลตอบแทนเป็นการให้รางวัลทันทีหลังจากที่คนเราทำพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่งขึ้นมา

ความเป็นมาของ แนวคิด Positive Reinforcement การเสริมแรงทางบวก

แนวคิด “การเสริมกำลังเชิงบวก” มาจากแนวคิดของนักจิตวิทยาพฤติกรรมนิยม B.F. Skinner โดยแนวคิดนี้เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาของเขา ในช่วงทศวรรษที่ 1930 และ 1940 โดยมีการเจาะลึกศึกษาในเรื่องของพฤติกรรม ที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยการปฏิบัติต่อผู้อื่น ให้แตกต่างออกไปจากเดิม แรกเริ่มทฤษฎีนี้ถูกเรียกว่า “operant conditioning”

การเสริมแรงเชิงบวก คือ การนำเสนอสิ่งเร้าที่พึงประสงค์หรือมอบสิ่งน่าพอใจให้ หลังจากที่มีการแสดงพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่ง เป็นการมอบ “รางวัล” ซึ่งสามารถใช้เทคนิคนี้เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมนั้นให้เกิดขึ้นเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีอยู่แล้ว ให้กลายเป็นพฤติกรรมใหม่ ๆ

องค์ประกอบที่สำคัญของการเสริมแรงเชิงบวก

ขั้นตอนและวิธีการที่จะนำแนวคิดการเสริมแรงเชิงบวกนี้ไปปฏิบัติ มีองค์ประกอบดังนี้

1. พฤติกรรม เริ่มจากเลือกการกระทำหรือพฤติกรรมบางอย่าง ที่ต้องการส่งเสริมขึ้นมา เลือกของรางวัล หรือสิ่งที่จะช่วยเสริมกำลังเชิงบวก
2. การเลือกสิ่งเร้าที่น่าพอใจ ที่จะนำไปเป็นของรางวัล โดยของรางวัลนี้อาจแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความชอบและบริบทของแต่ละบุคคล แต่จะต้องเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลทำพฤติกรรมนั้น เข้าให้ได้ ยกตัวอย่างเช่น ถ้าครูให้ขนมช็อกโกแลต 1 ชิ้น (ของรางวัล) กับผู้เรียนทุกครั้งที่ทำการบ้านเสร็จ (พฤติกรรม) ผู้เรียนก็มีแนวโน้มที่จะทำการบ้านมาส่งอีก หรือมีการส่งการบ้านอย่างสม่ำเสมอ

การเสริมแรงเชิงบวก Positive Reinforcement มีความสำคัญอย่างไร

1. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเสริมแรงเชิงบวก จัดเป็นเครื่องมืออันทรงพลัง ใช้สำหรับการปรับเปลี่ยนและเพาะปลูกพฤติกรรมใหม่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นเด็ก ผู้ใหญ่ หรือแม้แต่สัตว์ เองก็ตาม มีการเชื่อมโยงผลลัพธ์ในเชิงบวกกับการกระทำที่ต้องการ ก็จะสามารถกระตุ้นให้เกิดการกระทำเหล่านั้นซ้ำ ๆ ได้
2. ปลูกฝังทักษะใหม่ การเสริมแรงเชิงบวกยังมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้อีกด้วย ทำให้บุคคลที่ได้รับการเสริมแรงในรูปแบบนี้ ได้ฝึกทักษะและปลูกฝังความรู้ใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อได้รับผลลัพธ์เชิงบวกจากการกระทำนั้น ๆ ผู้ที่กำลังฝึกฝนตัวเอง ก็จะมีแรงจูงใจในการที่จะทำกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ มากขึ้น
3. เกิดแรงจูงใจ การเสริมแรงเชิงบวก ยังทำหน้าที่ในการสร้างแรงจูงใจ ทำให้มีแนวโน้มว่าบุคคลที่ได้รับการเสริมแรง จะมีส่วนร่วมในพฤติกรรมที่ต้องการอย่างต่อเนื่อง ด้วยการเสนอรางวัล มีแนวโน้มว่าผู้ที่ต้องการรางวัลจะมีความพยายามมากขึ้น เพื่อทำให้บรรลุเป้าหมายหรือทำงานให้สำเร็จมากขึ้น

4. การเสริมสร้างความสัมพันธ์ การใช้การเสริมแรงเชิงบวก ไม่ได้ถูกจำกัดอยู่กับการนำไปปรับพฤติกรรมของแต่ละบุคคลเท่านั้น แต่ยังสามารถนำมาใช้ในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และสร้างความสัมพันธ์ได้อีกด้วย เช่น การแสดงความขอบคุณ การชมเชย และการให้รางวัลสำหรับการกระทำเชิงบวก จะเข้ามาช่วยกระชับความสัมพันธ์และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างบุคคลได้

5. การส่งเสริมสภาพแวดล้อมเชิงบวก ในสถานศึกษา สถานที่ทำงาน และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ การเสริมแรงเชิงบวกสามารถช่วยสร้างบรรยากาศเชิงบวก ทำให้มีพลังในการเรียน การทำงาน และการทำกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น สิ่งนี้สามารถนำไปสู่การเพิ่มขวัญกำลังใจ เพิ่มผลผลิต เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน ได้เป็นอย่างดี

6. การลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ การเสริมแรงเชิงบวกยังสามารถใช้เพื่อลด หรือกำจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้อีกด้วย มักใช้ในการบำบัดพฤติกรรม และการเลี้ยงดูลูกหลาน หรือเด็ก ๆ เพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็ก ๆ

การเสริมแรงเชิงบวก เป็นอีกหนึ่งแนวคิดในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรืออาจจะมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมแนวคิดที่ไม่ดีบางอย่างลดละเลิกและเลือกทำพฤติกรรมที่ดีกว่า

กิจกรรมที่ 6 ออกแบบห้องเรียนในฝัน

วัตถุประสงค์

เพื่อออกแบบการจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้

รูปแบบการจัดกิจกรรม

Workshop

ระยะเวลา

75 นาที

วิธีดำเนินการ

1. แบ่งกลุ่มย่อย 4-5 คน แต่ละกลุ่มออกแบบห้องเรียนในฝันที่ส่งเสริมการเรียนรู้ โดยระบุ
 - การจัดพื้นที่ทางกายภาพ
 - บรรยากาศทางจิตวิทยาและสังคม
 - การใช้สื่อและเทคโนโลยี
 - การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - สร้างโมเดล 3 มิติหรือแผนผังห้องเรียน
2. สร้างโมเดล 3 มิติหรือแผนผังห้องเรียน
3. นำเสนอและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

สื่อ/วัสดุ

กระดาษแข็ง, กรรไกร, กาว, สีเทียน, วัสดุตกแต่ง, กระดาษโปสเตอร์

วิธีการวัดผลและประเมินผล

การประเมินผลงาน

เนื้อหาการอบรม

โรงเรียนในฝันของฉัน ควรเป็นอย่างไร ห้องเรียนในฝันคือ ห้องที่เด็กเรียนแล้วมีความสุขได้ ความรู้ และเกิดความรักที่จะเรียน ซึ่งห้องเรียนในฝันจะเกิดขึ้นอยู่กับ คุณครู และความพร้อมของ ห้องเรียน บทเรียน สื่อการสอน และอุปกรณ์การเรียน

1. สภาพแวดล้อมชวนให้อยากเรียนรู้ ห้องเรียนควรมีสภาพแวดล้อมเชื้อเชิญให้ผู้เรียน เกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ และเอื้อให้ครูกับนักเรียนใกล้ชิดกันมากที่สุด

แต่สิ่งที่เกิดขึ้นในความเป็นจริงคือ ยังมีห้องเรียนอีกมากที่มีจำนวนของนักเรียนเยอะ จนแออัด ดังนั้นครูจึงมีหน้าที่ในการสร้างบรรยากาศห้องเรียนที่เต็มไปด้วยข้อจำกัดต่าง ๆ ออกมา ให้เอื้อต่อการเรียนรู้มากที่สุด เช่นการเว้นทางเดินในห้องเรียนให้โล่ง ไม่มีสิ่งกีดขวาง เป็นระเบียบ นอกจากนี้ครูยังควรจัดหาอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการจัดการเรียนรู้อย่างน้อยก็ในระดับพื้นฐานให้นักเรียน โดยเฉพาะพื้นที่บริเวณผนังห้อง ไม่ควรปล่อยไว้ให้โล่งเปล่า แต่ครูสามารถสร้างให้กลายเป็นพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดเฉพาะในกระดานดำ

2. ผู้เรียนมีความเข้าใจและปฏิบัติตามกฎของห้องเรียน ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทหลัก ในการวางแผนและออกแบบการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน รวมทั้งการวางกฎเกณฑ์ กระบวนการ และแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงกิจกรรมต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นตลอดปีการศึกษา ทั้งนี้ควร ตัดประกาศไว้ในที่ที่ง่ายต่อการมองเห็น

นอกจากนี้ การที่ครูหาประโยชน์ที่เป็นข้อคิดหรือให้กำลังใจในการเรียนมาติดไว้ในห้องเรียน ก็สามารถสร้างพลังและทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจว่า คุณครูของเขาคาดหวังต่อตัวของเขาอย่างไร นับเป็นวิธีการง่าย ๆ ในการทำให้เด็กมีวินัยในตัวเอง

3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ ในห้องเรียนควรมีบรรยากาศ การเคลื่อนไหว เสียงหัวเราะ แม้แต่การพูดคุยส่งเสียงดังก็ยังได้ เพราะมันแสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้ ในเชิงรุก ซึ่งแตกต่างจากห้องเรียนที่เงียบสงบอย่างเช่นในอดีต นักเรียนในห้องเรียนนี้ควรได้รับ อนุญาตให้ลุกขึ้นหรือนั่งลงบนเก้าอี้ของตัวเองได้ตามใจ เพื่อจะสร้างการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ที่พวกเขาสนใจและส่งเสริมให้พวกเขาคิดและรู้จักค้นคว้าด้วยตนเอง เด็กๆ ควรพูดมากกว่าครู และห้องเรียนที่มีการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะไม่มีเด็กหลับหรือนั่งอย่างเกียจคร้านเพื่อรอให้หมดเวลาเรียน

4. สมาชิกในห้องมีความเคารพซึ่งกันและกัน คุณครูและนักเรียนปฏิบัติต่อกันด้วยความเคารพและให้เกียรติกัน ผ่านทางการปฏิบัติและทางวาจา รวมทั้งน้ำเสียงเวลาพูดคุยกัน และนอกจากการพูดจาอย่างสุภาพต่อกันแล้ว นักเรียนยังส่งเสียงแสดงความคิดเห็นและความต้องการ ของตนเองด้วยน้ำเสียงที่แสดงถึงความมั่นใจ เพราะเสียงของพวกเขาทุกคนได้รับการฟังอย่างตั้งใจ ไม่ใช่แค่ความเคารพระหว่างครูกับนักเรียนเท่านั้น แต่นักเรียนยังเคารพซึ่งกันและกัน ยอมรับในความแตกต่างของเพื่อนอย่างเข้าอกเข้าใจ รวมถึงการมีความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นทีม

5. ทุกคนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตัวเอง ห้องเรียนที่ดีคือ ห้องเรียนที่นักเรียน ในห้องเรียนฟังคุณครู แต่การฟังและการยอมรับปฏิบัติตามกติกาไม่ได้มาจากการกลัวการลงโทษ หรือแรงกระตุ้นเชิงลบ ในทางกลับกันนั้น นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้มีความเข้าใจในความสำเร็จ ของการประพฤติตัวที่ดีเพื่อผลดีที่จะเกิดขึ้นต่อตนเองในระยะยาว ซึ่งนับเป็นหน้าที่อันสำคัญของครู

ในการสรรหาวิธีการที่หลากหลายที่จะกระตุ้นให้เด็กๆ เกิดความอยากเรียนรู้และมุ่งสู่เป้าหมาย
 ของความสำเร็จในอนาคตของเขา

6. คุณครู ที่มีส่วนสำคัญในการสอน คุณครูนั้นต้องสร้างบรรยากาศแห่งความสุข
 ในการเรียน กระตุ้นให้เด็กได้คิด ชอบที่จะเรียน มีเทคนิคในการนำเข้าบทเรียนที่น่าสนใจ ซึ่งไม่ใช่
 เรื่องที่ง่าย เพราะคุณครูต้องอาศัยเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เด็ก ๆ สนใจ เชื่อมเข้ากับบทเรียนที่คุณครู
 มีความรู้ในเรื่องที่จะสอนนั้นแล้วเป็นอย่างดี มีความสามารถในการสื่อสาร สอนให้เด็กได้เข้าใจ
 ในบทเรียน รวมทั้งคุณครูต้องมีจิตวิทยาในการสอน และไม่เบื่อที่จะสอน เพราะเด็กแต่ละคน
 มีความสามารถในการเรียนรู้ที่ต่างกัน บางคนสอนครั้งเดียวก็เข้าใจ บางคนเหมือนชั้นที่คว่ำไว้
 สอนอย่างไรก็ไม่เข้าใจ สายหัวทุกที่ ชวนให้มีอารมณ์ และสัดส่วนของครูควรพอดีกับนักเรียน สามารถ
 ดูแลให้ความรู้เด็กได้ทั่วถึง

7. บทเรียนที่สอน ควรจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเด็ก และสอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนไป
 โดยเฉพาะเรื่องของภาษาต่างประเทศ และคอมพิวเตอร์ ที่ต้องใช้ในยุคโลกไร้พรมแดน แต่วิชาที่เสริม
 คุณธรรม เช่น หน้าที่พลเมือง ควรต้องเอามาสอนเน้นให้รู้และให้ทำครับ เด็ก ๆ ต้องรู้ว่าในฐานะ
 พลเมืองที่ดีของไทยต้องทำอะไรบ้าง

8. สื่อการสอนและอุปกรณ์การเรียน ควรมีสื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียนไม่ว่าเป็นเนื้อหา
 การสอน การปฏิบัติ การทดลองต่าง ๆ ควรมีอุปกรณ์ให้พอดี พอเพียง ไม่ใช่มีสื่อเล็ก ๆ หรืออุปกรณ์
 อันสองอัน ให้เด็กแย่งกันทำหรือดูทั้งห้อง นอกจากนั้นควรเป็นสื่อที่ทันสมัย เหมาะกับสถานการณ์
 ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป

ห้องเรียนในฝัน ไม่ว่าจะระดับชั้นไหน ต้องสามารถทำให้ผู้เรียนมีความสุข และรักที่จะเรียน
 เมื่อเรียนแล้วได้ความรู้ คู่ความดี มีคุณธรรม นำมาใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสมกับบริบท
 ของผู้เรียนและของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ที่สำคัญผลิตผลทางการศึกษา ถ้าเน้นแต่ความรู้ ไม่คู่ความดี
 และมีคุณธรรม สังคมนั้นจะวุ่นวายและไปไม่รอด เพราะจะมีแต่คนเก่งที่ใช้ความรู้ คอยหา
 แต่ผลประโยชน์ใส่ตน ไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมว่าเป็นอย่างไร

กิจกรรมที่ 7 การจัดการห้องเรียนในยุคดิจิทัล

วัตถุประสงค์

เพื่อเรียนรู้เทคนิคการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

รูปแบบการจัดกิจกรรม

1. Lecture
2. Discussion

ระยะเวลา

90 นาที

วิธีดำเนินการ

1. บรรยายและสาธิตการใช้แอปพลิเคชันและเครื่องมือดิจิทัลในการจัดการห้องเรียน
2. ฝึกใช้เครื่องมือดิจิทัลสำหรับการติดตามพฤติกรรม การให้รางวัล และการสื่อสารกับผู้ปกครอง
3. อภิปรายข้อดีข้อจำกัดและแนวทางการใช้เทคโนโลยีอย่างสมดุล

สื่อ/วัสดุ

คอมพิวเตอร์/แท็บเล็ต, อินเทอร์เน็ต, PowerPoint

การวัดผลประเมินผล

การประเมินการมีส่วนร่วม

เนื้อหาการอบรม

การจัดการห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นข้อกำหนดเบื้องต้นที่จำเป็นสำหรับการสอนการทำงานร่วมกัน และการประเมินผลที่ประสบความสำเร็จ การจัดการห้องเรียนที่ไม่เหมาะสมจะขัดขวางการเรียนรู้ และการใช้เวลาในห้องเรียนได้ ดังนั้น การมีสิ่งสนับสนุนที่เหมาะสมจะสามารถช่วยให้การจัดการเรียนรู้ การจัดการเวลาและภาระงาน การมีส่วนร่วมของนักเรียนและรูปแบบการประเมิน การจัดการพฤติกรรม และการสื่อสารกับผู้ปกครอง และนักเรียน ช่วยให้ครูสามารถจัดการห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ง่ายขึ้น การจัดการห้องเรียนที่ตอบสนองความต้องการของ

นักเรียนและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ด้วยการนำสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ไปใช้ระหว่างจัดการเรียนรู้ และขณะปฏิบัติกิจกรรมโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วม จะสร้างความตระหนักให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงผล การกระทำของตนที่อาจส่งผลกระทบต่อผู้อื่น แอปพลิเคชันและเครื่องมือการจัดการชั้นเรียนที่ดีที่สุด 40 รายการที่ครูผู้มีประสบการณ์ได้แนะนำ โดยเรียงลำดับตั้งแต่การให้ความช่วยเหลือทางดิจิทัล และการให้คะแนนโดยเพื่อน ไปจนถึงการเสริมแรง เชิงบวกและการใช้เกมเพื่อการประเมิน

แอปพลิเคชันและเครื่องมือสำหรับการจัดการการเรียนรู้

1. Addition นำมาใช้เพื่อจัดการสมุดประจำตัวนักเรียน การโฆษณาการให้คะแนน จัดการปฏิทินงาน การสื่อสารกับผู้ปกครองและนักเรียน การเข้าชั้นเรียน การวางแผนบทเรียน และอื่น ๆ
2. Canvas นำมาใช้ได้ทั้งระบบบริหารจัดการการเรียนรู้และหลักสูตร ซึ่ง Canvas จะช่วยให้ครูสามารถจัดระเบียบการเรียนรู้แบบออนไลน์ แบบผสม และแบบตัวต่อตัวได้ง่ายขึ้น
3. Classkick ครูสามารถสร้างภาระงาน การแจกงานให้กับนักเรียน ให้ข้อเสนอแนะ และให้คะแนนแบบเรียลไทม์ผ่านเครื่องมือของ Classkick ได้ นอกจากนี้ครูยังสามารถพัฒนาการ ในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายของนักเรียนได้เช่นกัน
4. FreshGrade ช่วยให้เรียนรู้ผ่านการมองเห็นผ่านภาพถ่าย วิดีโอ และสื่ออื่น ๆ ทั้งยังสามารถช่วยนักเรียนจัดการแฟ้มสะสมผลงานดิจิทัลของตนเอง
5. Google Classroom เป็นเครื่องมือชั้นหนึ่งใน LMS ที่ได้รับความนิยม โดยสามารถ ทำงานร่วมกับแอปพลิเคชันที่มีประโยชน์อื่นๆ นำเสนอเนื้อหา ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการประเมิน และจัดกลุ่มนักเรียนสำหรับการสอนและการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี
6. GradeCraft ครูสามารถสร้างรายวิชาในรูปแบบเกมที่กระตุ้นนักเรียนให้สนใจ ในการเรียนรู้ในกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นแนวคิดที่เพิ่มความเป็นอิสระในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน โดยไม่ต้องกังวลถึงเกรดที่จะได้รับ
7. Moodle ช่วยสร้างรายวิชาและภาระงานออนไลน์ของครู อีกทั้งติดตามความก้าวหน้า ของนักเรียน โดย Moodle เป็นหนึ่งใน LMS ที่ได้รับความนิยมสูงสุดในโรงเรียนในปัจจุบัน
8. Schoology ซึ่ง Schoology เป็นเครื่องมือ LMS ที่สามารถใช้ร่วมกับแพลตฟอร์ม การศึกษาได้มากกว่า 200 รายการ เช่น Google Drive, Nearpod, Khan Academy และ Brain POP ฯลฯ โดยครูสามารถจัดการชั้นเรียนออกแบบและมอบหมายงาน ส่งเสริมการอภิปราย เชิงโต้ตอบ ประเมินผลการเรียนรู้และอื่น ๆ ได้

9. Seesaw ช่วยให้นักเรียนใช้เครื่องมือได้หลากหลายรูปแบบที่แนบไว้เพื่อบันทึกการเรียนรู้ของตนเองในแฟ้มผลงานดิจิทัล ซึ่งครูสามารถเข้าใจการคิดและติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้อย่างรอบด้านเพื่อนำมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูให้ดียิ่งขึ้น

10. Showbie ช่วยให้ครูแสดงข้อมูลย้อนกลับให้กับนักเรียน และเครื่องมือนี้ยังมีครบทุกอย่าง เช่น สมุดประจำตัวนักเรียน การแลกเปลี่ยนกับผู้ปกครอง การทำงานร่วมกัน ภาระงาน มอบหมาย แฟ้มสะสมงาน การบันทึกเสียง การสนทนาและการอธิบาย

แอปพลิเคชันและเครื่องมือสำหรับการจัดการเวลาและภาระงาน

1. Best Sand Timer เป็นตัวจับเวลาที่ไม่มีวินาที นาที หรือชั่วโมง ซึ่งนาฬิกาทรายนี้จะช่วยให้นักเรียนเห็นภาพการไหลของเวลาและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการภาระงานของตนเองได้

2. ClassroomQ ในชั้นเรียนที่มีครูคนเดียวและมีนักเรียนมากกว่า 25 คน การดูแลและให้ความช่วยเหลือกับนักเรียนอย่างทั่วถึงจึงเป็นเรื่องยาก อาจทำให้นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดและรอนใจ เมื่อต้องรอความช่วยเหลืออย่างไม่มีความหวัง ซึ่ง ClassroomQ จะช่วยให้นักเรียนสามารถขอความช่วยเหลือตามลำดับได้ และครูก็สามารถให้ความช่วยเหลือกับนักเรียนตามลำดับที่ขอความช่วยเหลือได้ด้วยเช่นกัน

3. Classwork Zoom เป็นส่วนขยายหนึ่งของ Google Chrome ซึ่งแสดงข้อมูลเกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมายของนักเรียนใน Google Docs, Sheets, Slides และ Drawings ผ่าน Google Classroom ทั้งยังสามารถกำหนดเวลาส่งงานตามที่กำหนดได้ซึ่งช่วยให้ครูติดตามและให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้

4. LanSchool เป็นซอฟต์แวร์เพื่อการจัดการห้องเรียนที่ช่วยให้ครูตรวจสอบอุปกรณ์ของนักเรียนเพื่อให้ปลอดภัย ปรับหน้าจอ ดูจอภาพของนักเรียนแต่ละคน และจำกัดหรือปิดการเข้าถึงเว็บไซต์ที่ต้องการระหว่างการทดสอบ แบบทดสอบ หรือเวลาอื่น ๆ

5. Pocket Points แอปพลิเคชันนี้สามารถให้รางวัลกับนักเรียนที่ไม่ใช้โทรศัพท์ระหว่างเรียนได้ด้วยขอความร่วมมือกับผู้ขาย นอกจากนี้ครูยังสามารถสร้างสิทธิพิเศษ เช่น คะแนนพิเศษลดคะแนนของชิ้นงานชิ้นต่ำ งานล่าช้า และรางวัลพิเศษอื่น ๆ

6. Time Timer เป็นเครื่องมือที่ง่ายต่อการตั้งเวลาและการนับถอยหลังด้วยภาพสำหรับกิจกรรมในชั้นเรียน

แอปพลิเคชันและเครื่องมือสำหรับการประเมินผล

1. Equity Maps ครูสามารถใช้เครื่องมือนี้ในการสนทนากับนักเรียนแต่ละครั้งได้ถึง 40 คน โดยสามารถทำได้ทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล
2. Kahoot! เป็นเครื่องมือสำหรับการประเมินที่ทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องสนุก ด้วยการนำเสนอแบบทดสอบตามกำหนดเวลาด้วยเสียงเพลง และแสดงลีดเดอร์บอร์ดหลังจากการตอบคำถามในแต่ละรอบ
3. Lumio bu SMART เป็นเครื่องมือที่สามารถปรับปรุงเนื้อหาการเรียนการสอนด้วยเกมแบบโต้ตอบ การประเมิน และบทเรียน ผู้ใช้ยังสามารถใช้กราฟสำเร็จรูปและปรับแต่งได้
4. Nearpod เป็นแอปพลิเคชันที่ช่วยให้ครูเปลี่ยนบทเรียนแบบสไลด์เป็นแบบอินเทอร์แอคทีฟได้ สามารถเพิ่มการประเมินความก้าวหน้าและวิดีโอ รวมถึงการมีส่วนร่วมและความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในรูปแบบเกม
5. Parlay ครูสามารถใช้หัวข้อการสนทนาเพื่อเริ่มต้นการประเมิน การสนทนาออนไลน์ และการตอบสนองที่เฉพาะเจาะจงได้
6. Peergrade เป็นแอปพลิเคชันที่ช่วยให้นักเรียนสามารถมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายในการให้ข้อมูลย้อนกลับจากผู้อื่น ซึ่งช่วยให้ครูสามารถถามคำถาม สุ่มแจกชิ้นงานให้นักเรียนคนอื่น ๆ และกำหนดเวลาในการให้ข้อมูลย้อนกลับ
7. Prickers เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้หยั่งเสียงในชั้นเรียนที่ตอบสนองอย่างรวดเร็วและฟรี ซึ่งจะสแกนและบันทึกคำตอบของนักเรียนได้ด้วย
8. Socrative เป็นแอปพลิเคชันที่ครูสามารถให้นักเรียนมีส่วนร่วมกับบทเรียนได้ด้วยการเลือกกิจกรรมเช่นเดียวกันกับ quizzes, space races, exit ticket, คำถามแบบเลือกตอบ คำถามเลือกถูก/ผิด หรือคำตอบแบบสั้นๆ ซึ่งครูสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับได้อย่างรวดเร็วในระหว่างการประเมิน
9. Stick Pick เป็นแอปพลิเคชันที่ครูสามารถเลือกนักเรียนแบบสุ่มด้วยการแตะ นอกจากนี้ยังสามารถกำหนดคำถามสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน และบันทึกทางภาษาอังกฤษหรือระดับความยาก

แอปพลิเคชันและเครื่องมือสำหรับการจัดการพฤติกรรม

1. Bloomz เป็นแอปพลิเคชันที่อนุญาตให้ครูแทรกการอัปเดตชั้นเรียน การจัดการกิจกรรม การกำหนดการประชุมกับผู้ปกครอง การรับสมัครอาสาสมัคร และพูดคุยกับครอบครัว โดยไม่ต้องเปิดเผยหมายเลขโทรศัพท์ส่วนตัว

2. Class Charts ครูสามารถสร้างแผนผังที่นั่งสำหรับนักเรียนที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน หรือการจัดการห้องเรียน ฝ้าดูเพื่อวิเคราะห์พฤติกรรม และจูงใจนักเรียนให้แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม

3. Class Craft ช่วยให้อุณหภูมิสร้างแรงบันดาลใจแก่นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ถูกต้อง พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงกรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) การทำภาระงาน การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น และอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและเอาใจใส่การเรียนรู้ของตนเอง

4. Class Dojo โรงเรียนในสหรัฐอเมริกากว่าร้อยละ 95 ใช้แอปพลิเคชันนี้เพื่อจูงใจนักเรียนและติดต่อกับครอบครัว โดยครูสนับสนุนให้นักเรียนแสดงทักษะหรือค่านิยมของตน ซึ่งนักเรียนสามารถสร้างแฟ้มสะสมผลงานดิจิทัลและผูกครองสามารถเห็นการเรียนรู้ของบุตรหลานได้

5. ClassMax เป็นแอปพลิเคชันที่ครูสามารถติดตามการปฏิบัติตามมาตรฐานของ Marzano scales บันทึกพฤติกรรมเชิงบวกและเชิงลบ (พร้อมกับผลที่เกิดขึ้น) ติดตามการปฏิบัติตามข้อตกลงของนักเรียนและการจัดการชั้นเรียน

6. Class123 แอปพลิเคชันนี้ประกอบด้วย ตัวจับเวลา แผนผังที่นั่ง ตัวเลือกนักเรียนแบบสุ่ม กระดานขอลงและการบันทึกข้อมูลการให้แรงจูงใจเชิงบวกแก่นักเรียน

7. Kickboard ครูสามารถติดตามและส่งเสริมพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนด้วยโทรศัพท์มือถือ เช่น การทำงานเป็นทีม ความขยันหมั่นเพียร การก่อกวน และการทำงานนอกเวลา โดยจะช่วยให้ผู้ปกครองได้เห็นกิจกรรมประจำวันของบุตรหลานอย่างละเอียด

8. Seating Chart Maker เป็นแอปพลิเคชันที่ครูสามารถสร้างและพิมพ์แผนผังที่นั่งของนักเรียนแบบอัตโนมัติหรือแบบแยกส่วนได้ในเวลาอันรวดเร็ว

9. The Great Behavior Game เป็นแอปพลิเคชันที่ออกแบบสำหรับนักเรียนในระดับอนุบาลถึงประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 ด้วยการให้คะแนนกับนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม กำหนดเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมและหยุดให้คะแนนนักเรียนในขณะที่แสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาหรือก่อกวน

10. Too Noisy แอปพลิเคชันนี้จะแสดงเครื่องวัดเสียงบนไวทบอร์ดดิจิทัลเพื่อช่วยให้นักเรียนตระหนักถึงการได้ยินเสียงของตนเองเพื่อเปลี่ยนระดับเสียงให้เหมาะสม

แอปพลิเคชันและเครื่องมือสื่อสารสำหรับนักเรียนและผู้ปกครอง

1. Edmodo ครูสามารถส่งข้อความ แร่สื่อการสอนในชั้นเรียน และอำนวยความสะดวกในการสนทนา อีกทั้งยังสามารถแชร์การอัปเดตชั้นเรียนกับครอบครัว

2. Google Voice เป็นแอปพลิเคชันที่สามารถโทรหาสมาชิกในครอบครัวของนักเรียนนอกเวลาเรียนได้เมื่อไม่ต้องการเปิดเผยหมายเลขโทรศัพท์มือถือ ซึ่งแอปพลิเคชันนี้สามารถกำหนด

หมายเลขโทรศัพท์พิเศษได้ถึง 9 หลัก ซึ่งช่วยให้ครูสามารถใช้ติดต่อกับครอบครัวของนักเรียนได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น

3. Otus เป็นแพลตฟอร์มที่ดีที่สุดสำหรับการให้เกรด การประเมินผลทั่วไป และการติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนยังสามารถจัดระเบียบข้อมูลเพื่อให้ครูสามารถเห็นภาพรวมการพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนได้

4. Remind เป็นแอปพลิเคชันที่ครูสามารถเพิ่มนักเรียนด้วยตนเอง หรือนักเรียนสามารถลงทะเบียนเพื่อเข้าร่วมบัญชีชั้นเรียนได้ อีกทั้งครูยังสามารถส่งข้อความให้กับนักเรียนแต่ละคนหรือทั้งชั้นเรียนได้ เพื่อเตือนนักเรียนเกี่ยวกับการทดสอบ การทดสอบย่อย การทัศนศึกษา และกิจกรรมที่สำคัญของชั้นเรียนหรือโรงเรียน

5. Teacher's Assistant เป็นเครื่องมือที่ยืดหยุ่นซึ่งครูในการบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน ระบุแนวโน้มพฤติกรรม และการติดต่อกับผู้ปกครอง

กิจกรรมที่ 8 การจัดการกับสถานการณ์ทำทนาย

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาทักษะการรับมือกับสถานการณ์ในห้องเรียน

รูปแบบการจัดกิจกรรม

บทบาทสมมติ

ระยะเวลา

90 นาที

วิธีดำเนินการ

1. บรรยายเทคนิคการจัดการความขัดแย้งและสถานการณ์วิกฤติในห้องเรียน
2. วิเคราะห์กรณีศึกษาสถานการณ์ทำทนายในห้องเรียนมัธยมศึกษา
3. แสดงบทบาทสมมติสถานการณ์ทำทนายและฝึกการแก้ไขปัญหา
4. สะท้อนคิดและเสนอแนะแนวทางปรับปรุง

สื่อ/วัสดุ

บัตรสถานการณ์บทบาทสมมติ, เอกสารกรณีศึกษา, แนวทางการจัดการความขัดแย้ง

การวัดผลประเมินผล

การประเมินการมีส่วนร่วม

เนื้อหาการอบรม

การแก้ไขข้อขัดแย้งในห้องเรียนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสร้างสภาพแวดล้อมของความเคารพความไว้วางใจและการทำงานร่วมกัน กลยุทธ์การแก้ไขข้อขัดแย้งที่มีประสิทธิภาพตั้งแต่เริ่มต้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการรักษาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในเชิงบวกและมีประสิทธิผล

12 กลยุทธ์ที่แนะนำสำหรับการแก้ไขข้อขัดแย้งในห้องเรียน

1. สร้างความคาดหวังที่ชัดเจนและสอดคล้องกัน ด้วยการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้นนักเรียนจะรู้ว่าพวกเขาคาดหวังอะไรและผลกระทบที่พวกเขาอาจเผชิญสำหรับพฤติกรรมก่อนหน้าและละเมิดความคาดหวังเหล่านี้

2. จัดการกับพฤติกรรมที่ยากลำบากทันทีและโดยตรง การแก้ไขข้อขัดแย้งในห้องเรียนผ่านการจัดการกับพฤติกรรมก่อนหน้าทันที อยู่ห่างจากการเพิกเฉยหรือหลีกเลี่ยงพฤติกรรมก่อนหน้าแทนที่จะพูดถึงพวกเขาแบบตัวต่อตัวและสนทนาส่วนตัวกับนักเรียนที่เกี่ยวข้องเพื่อทำความเข้าใจสาเหตุพื้นฐานและพยายามหาทางออก

3. ยอมรับและให้รางวัลแก่พฤติกรรมเชิงบวก บางครั้งนักเรียนแสดงออกเนื่องจากความหงุดหงิดความเบื่อหน่ายหรือขาดความเข้าใจ การให้การเสริมแรงเชิงบวกหรือพฤติกรรมที่ต้องการและการสนับสนุน / คำแนะนำเพิ่มเติมจะมีประสิทธิภาพในการลดพฤติกรรมที่ยากลำบาก

4. ส่งเสริมความรู้สึกของชุมชน ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและการทำงานร่วมกันระหว่างนักเรียนโดยให้โอกาสในการทำงานเป็นกลุ่มและกิจกรรมการสร้างทีม สิ่งนี้สามารถช่วยสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของและลดโอกาสในการเกิดความขัดแย้ง

5. สร้างสภาพแวดล้อมการสื่อสารเชิงบวก การแก้ไขข้อขัดแย้งในห้องเรียนผ่านการสร้างสภาพแวดล้อมการสื่อสารเชิงบวกการส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและข้อกังวลด้วยความเคารพสามารถช่วยป้องกันไม่ให้ความเข้าใจผิดบานปลายกลายเป็นปัญหาใหญ่ได้ เพื่อส่งเสริมการสื่อสารที่ชัดเจนและเปิดกว้างในห้องเรียนของคุณฟังนักเรียนอย่างกระตือรือร้นตอบสนองต่ออารมณ์และมุมมองของพวกเขาอย่างเห็นอกเห็นใจและมีนโยบายเปิดประตู

6. ปลูกฝังความฉลาดทางอารมณ์ การแก้ไขข้อขัดแย้งในห้องเรียนผ่านการเรียนรู้ความฉลาดทางอารมณ์สอนนักเรียนถึงวิธีระบุและจัดการอารมณ์อย่างมีประสิทธิภาพ กระตุ้นให้พวกเขาฝึกการไตร่ตรองตนเองและจัดหาเครื่องมือสำหรับการควบคุมตนเอง เช่น แบบฝึกหัดการหายใจลึก ๆ หรือการจดบันทึก

7. ส่งเสริมความเห็นอกเห็นใจและความเข้าใจ การแก้ไขข้อขัดแย้งในห้องเรียนผ่านการสอนการเอาใจใส่สร้างวัฒนธรรมในห้องเรียนที่ให้ความสำคัญกับความเห็นอกเห็นใจและความเข้าใจ กระตุ้นให้นักเรียนพิจารณามุมมองที่แตกต่างกัน

8. สอนทักษะการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ใช้เวลาในการสอนนักเรียนอย่างชัดเจนถึงวิธีการแก้ไขความขัดแย้งอย่างสันติและเคารพ

กิจกรรมที่ 9 การบูรณาการ SEL กับการจัดการห้องเรียน

วัตถุประสงค์

เพื่อเรียนรู้การบูรณาการการเรียนรู้ทางอารมณ์สังคม (SEL) กับการบริหารจัดการห้องเรียน

รูปแบบการจัดกิจกรรม

กิจกรรมกลุ่ม (Group Activities)

ระยะเวลา

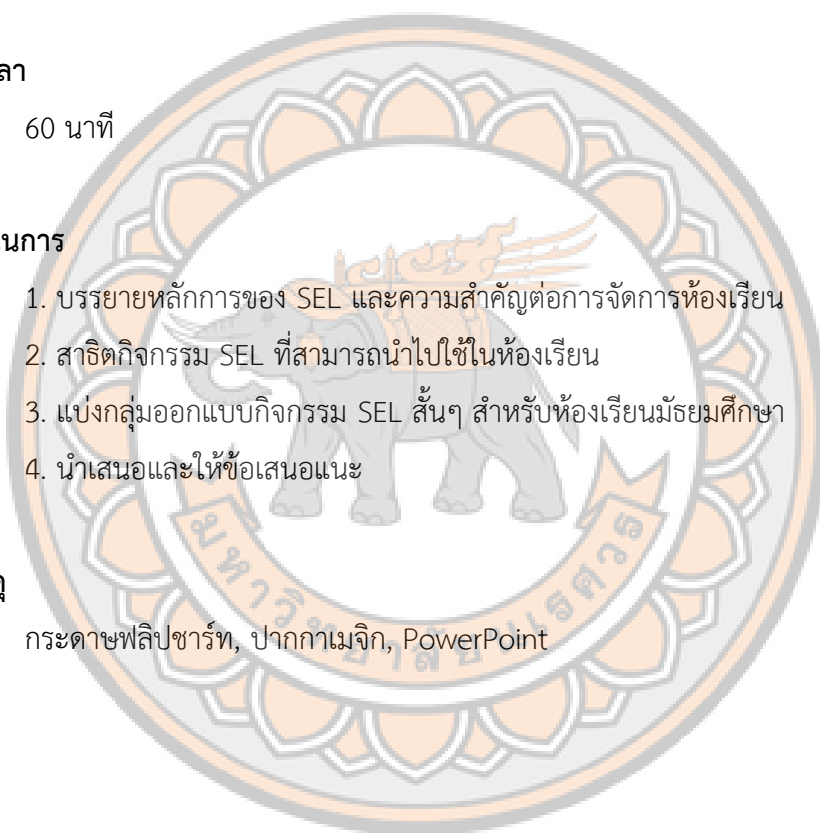
60 นาที

วิธีดำเนินการ

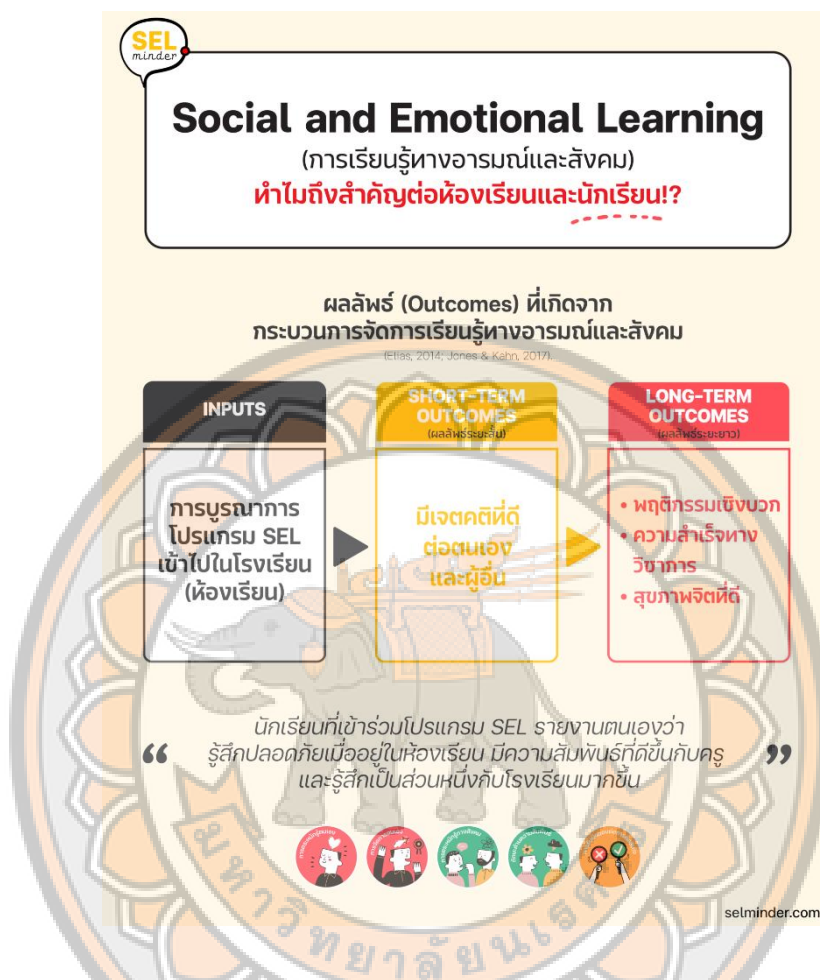
1. บรรยายหลักการของ SEL และความสำคัญต่อการจัดการห้องเรียน
2. สาธิตกิจกรรม SEL ที่สามารถนำไปใช้ในห้องเรียน
3. แบ่งกลุ่มออกแบบกิจกรรม SEL สั้นๆ สำหรับห้องเรียนมัธยมศึกษา
4. นำเสนอและให้ข้อเสนอแนะ

สื่อ/วัสดุ

กระดานฟลิปชาร์ต, ปากกาเมจิก, PowerPoint

เนื้อหาการอบรม

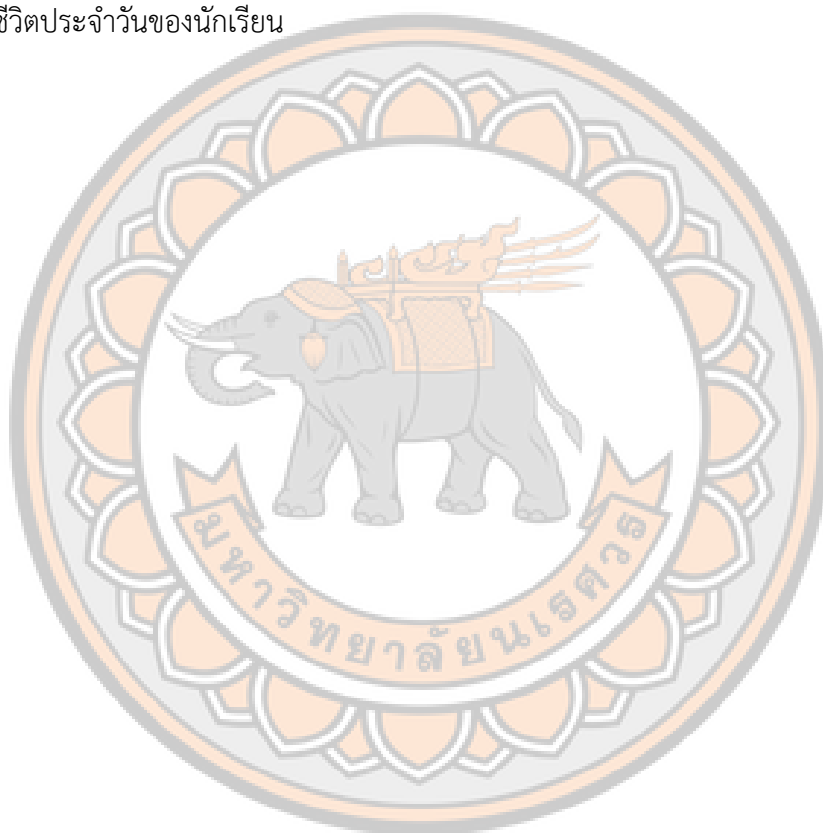
“การเรียนรู้ไม่ได้จำกัดเพียงแค่ด้านวิชาการเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมด้านอารมณ์และสังคมอีกด้วย” การเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม (Social and Emotional Learning; SEL) คือ ศัพท์สำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะที่จำเป็นในการทำความเข้าใจและจัดการกับอารมณ์ของตนเอง, สร้างความสัมพันธ์เชิงบวก, ตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบ, และรับมือกับความท้าทายในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญเชื่อว่า การบูรณาการการจัดการเรียนทางอารมณ์และสังคม (Social and Emotional Learning; SEL) เข้าไปในห้องเรียน มีแนวโน้มที่จะเกิดประโยชน์ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวสำหรับเยาวชน ทั้งภายในโรงเรียนและต่อเนื่องไปสู่ชีวิตหลังจบการศึกษาไปแล้ว (Elias, 2014; Jones & Kahn, 2017) ซึ่งประโยชน์ของการนำ SEL ไปใช้ในสถานศึกษานั้นยังสะท้อนไปถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สุขภาพจิต และความเป็นอยู่ที่ดีของนักเรียนในภาพรวมด้วย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1) การเรียนทางอารมณ์และสังคม (Social and Emotional Learning; SEL) → นำไปสู่การรับรู้ตนเอง (Self-Awareness) และการจัดการตนเอง (Self-Management)

2) การเรียนทางอารมณ์และสังคม (Social and Emotional Learning; SEL) → ปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (academic achievement)

3) การเรียนทางอารมณ์และสังคม (Social and Emotional Learning; SEL) → ส่งเสริมสุขภาวะที่ดี (healthy well-being) และความปลอดภัยในโรงเรียน (safe schools) การเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมควรเป็นสิ่งที่ถูกรวมเข้าไปในหลักสูตรการเรียนรู้ เข้าไปในห้องเรียน ให้เป็นสิ่งที่อยู่ในชีวิตประจำวันของนักเรียน

กิจกรรมที่ 10 การวางแผนและจัดทำระบบบริหารจัดการห้องเรียน

วัตถุประสงค์

เพื่อออกแบบระบบบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่สอดคล้องกับบริบทของตนเอง

รูปแบบการจัดกิจกรรม

การปฏิบัติการออกแบบ (Workshop)

ระยะเวลา

120 นาที

วิธีดำเนินการ

1. บรรยายองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่มีประสิทธิภาพ
2. ผู้เข้าอบรมจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของตนเอง โดยระบุ
 - เป้าหมายของห้องเรียน
 - กฎระเบียบและข้อตกลงร่วม
 - ระบบการให้รางวัลและการจัดการพฤติกรรม
 - แนวทางการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศ
 - กลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียน
 - แผนรับมือสถานการณ์ฉุกเฉิน
3. ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะรายบุคคล

สื่อ/วัสดุ

แบบฟอร์มแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกคอมพิวเตอร์

การวัดผลประเมินผล

การประเมินชิ้นงาน

เนื้อหาการอบรม

การออกแบบและเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

กัลญญ เพชรภรณ์ (2560) ได้กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอน เปรียบเสมือนแผนที่นำทางสำหรับผู้สอนที่ใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เป็นการอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนในแต่ละครั้งว่าจะสอนเนื้อหาอะไร มีจุดประสงค์เพื่ออะไร จัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างไร ใช้สื่อใดในการเรียนรู้ และใช้วิธีการวัดผลประเมินผลอย่างไรเพื่อที่จะให้การจัดการเรียนรู้ได้บรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานของหลักสูตร นอกจากนี้แผนการจัดการเรียนรู้อย่างนี้ยังเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้สอนได้เตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ที่ผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้สามารถวางแผนและออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม อันจะนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตร

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอน เป็นการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในแต่ละครั้งไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นขั้นตอน ได้มีนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ศศิธร เวียงวะลัย (2556) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง แผนในการจัดการเรียนการสอนที่ครูหรือผู้สอนเป็นผู้จัดทำขึ้นภายใต้กรอบเนื้อหาสาระที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยกำหนดจุดประสงค์ วิธีการดำเนินการหรือกิจกรรมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ สื่อการเรียนรู้ และวิธีวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จรัสศรี พัวจินดาเนตร (2560) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนหมายถึง เอกสารประกอบหลักสูตรชนิดหนึ่งที่ครูใช้เป็นคู่มือสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนรู้และการวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละบท เพื่อให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

วัชรพล วิบูลยศริน (2561) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือ แนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนเพื่อดำเนินการส่งผ่านเนื้อหาไปยังผู้เรียนผ่านกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วยกำหนดยุทธศาสตร์หรือวัตถุประสงค์ (สิ่งที่ผู้เรียนได้รับ) วิธีการบรรลุหรือไปยังเป้าหมาย (ขั้นตอน กระบวนการ) และวิธีการวัดคุณภาพของการบรรลุเป้าหมาย (แบบทดสอบ ใบงาน การบ้าน และอื่น ๆ)

จากความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ในข้างต้นสามารถสรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง แผนการหรือแนวทางการของผู้สอนที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยมีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดจุดประสงค์ การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร

2. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติการสอน เพราะเป็นการวางแผนทางการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หากผู้สอนมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีย่อมส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ในครั้งนั้น ๆ ประสบความสำเร็จ ซึ่งความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้มีดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้อธิบายถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ 6 ประการ ดังนี้

1) ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจในการสอนย่อมจะสอนด้วยความคล่องแคล่ว เป็นไปตามลำดับขั้นตอน อย่างราบรื่น ไม่ติดขัด เพราะได้เตรียมการทุกอย่างไว้พร้อมแล้ว การสอนก็จะดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์

2) ทำให้เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนสอนอย่างมีแผน มีเป้าหมาย และมีทิศทางในการสอน มิใช่สอนอย่างเลื่อนลอย ผู้เรียนได้รับความรู้ ความคิด เกิดเจตคติ เกิดทักษะ และเกิดประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ ทำให้เป็นการเรียนการสอนที่มีคุณค่า

3) ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผนการสอน ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาสาระที่จะสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล แล้วจัดทำออกมาเป็นแผนการสอน เมื่อผู้สอนสอนตามแผนการสอน ก็ย่อมทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามจุดมุ่งหมายและทิศทางของหลักสูตร

4) ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผน เนื่องจากในการวางแผนการสอนผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของการสอน รวมทั้งการจัดเวลา สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยสะดวกและง่ายดายขึ้น ดังนั้น เมื่อมีการวางแผนการสอนที่รอบคอบและปฏิบัติตามแผนการสอนที่วางไว้ ผลของการสอนย่อมสำเร็จได้ดีกว่าการไม่ได้วางแผนการสอน

5) ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการทบทวนหรือการออกข้อทดสอบเพื่อวัดผล

ประเมินผลผู้เรียนได้ นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนมีเอกสารไว้ให้แนวทางแก่ผู้ที่เข้าสอนแทนในกรณีจำเป็น เมื่อผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนเองได้ ผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน

6) ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาเรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอน สอนด้วยความพร้อม เป็นความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจ และความพร้อมทางด้านวัตถุ ความพร้อมทางด้านจิตใจ คือความมั่นใจในการสอน เพราะผู้สอนได้เตรียมการสอนมาอย่างรอบคอบ ส่วนความพร้อมทางด้านวัตถุคือ การที่ผู้สอนได้เตรียมเอกสารหรือสื่อการสอนไว้อย่างพร้อมเพรียง เมื่อผู้สอนเกิดความพร้อมในการสอน ย่อมสอนด้วยความกระฉ่างแจ้ว ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนในบทเรียน อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน

นอกจากที่กล่าวมาในข้างต้นแล้วนั้นแผนการจัดการเรียนรู้ยังมีความสำคัญต่อผู้สอน คือ

1) ทำให้ผู้สอนได้มีการวางแผนและการเตรียมการสอนล่วงหน้า ได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอน สื่อ นวัตกรรม วิธีการวัดและประเมินผล ตลอดจนการนำหลักจิตวิทยา มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้

2) ข้อมูลที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในวางแผนพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

3. ขั้นตอนการจัดทำแผนการเรียนรู้

ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้ (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2553, น. 230; กุลิศรา จิตรชญาวนิช, 2562, น. 188)

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดหน่วยการเรียนรู้และรายละเอียดย่อยของเนื้อหาที่จะนำมาทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้ง

2. วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาและมาตรฐานรายวิชา เพื่อนำมาสู่การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ เจตคติและค่านิยม

3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้หรือเนื้อหา โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น และคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับ

4. วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบทเรียน โดยกิจกรรมจะต้องมีความหลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. วิเคราะห์กระบวนการวัดผลและประเมินผล โดยเลือกวิธีการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้

6. วิเคราะห์สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ทั้งในชั้นเรียนนอกชั้นเรียนให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้

4. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

4.1 องค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ มีนักวิชาการได้อธิบายถึงองค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 216-217) ได้อธิบายถึงแผนการจัดการเรียนรู้ว่าประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ ดังต่อไปนี้ ส่วนนำ : รายวิชา / กลุ่ม ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หรือชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนเวลาที่สอน

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. ตัวชี้วัดชั้นปี
3. สาระสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียนรู้
5. สาระการเรียนรู้
6. กิจกรรมการเรียนรู้
7. การวัดผลประเมินผล
8. สื่อและแหล่งเรียนรู้
9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

กุลิสรา จิตรขญาวนิช (2562, น. 173-174) ได้สรุปถึงสิ่งสำคัญที่ควรมีแผนการจัดการเรียนรู้โดยทั่วไปมีดังนี้

1. ส่วนที่เป็นหัวแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่อยู่บนส่วนหัวหรือส่วนบนของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อหรือองค์ประกอบดังนี้

- 1) กลุ่มสาระการเรียนรู้หรือชื่อวิชาที่เรียน
- 2) ลำดับหน่วยการเรียนรู้และเรื่องที่สอน
- 3) ระดับชั้นที่สอน ปีการศึกษาที่สอน
- 4) จำนวนชั่วโมงที่สอนหรือจำนวนคาบเวลาที่สอน

2. ส่วนที่เป็นตัวแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่อยู่ในส่วนของตัวแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

- 1) สาระสำคัญ
- 2) จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3) สารการเรียนรู้
- 4) กิจกรรมการเรียนรู้หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้
- 5) สื่อการเรียนรู้
- 6) แหล่งการเรียนรู้
- 7) การวัดผลและประเมินผล
- 8) บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ หรือบันทึกหลังสอน

ทั้งนี้องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ในข้างต้นนั้น จะพบว่านักวิชาการแต่ละท่าน หรือในสถานศึกษาแต่ละแห่งอาจมีองค์ประกอบที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าจะเลือกใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบใด

4.2 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยทั่วไปแผนการจัดการเรียนรู้ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ที่ผู้สอนนิยมใช้จะมีลักษณะองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมือนกัน โดยมีรายละเอียดที่สำคัญดังนี้ (กุลิสรา จิตรขญาวนิช, 2562, น. 177-182)

1. หัวแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นรายละเอียดที่อยู่ด้านบนสุดของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเรียกว่าส่วนของหัวแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ลำดับแผนการจัดการเรียนรู้
- 2) ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้
- 3) ชื่อวิชาที่สอน
- 4) ชื่อหน่วยการเรียนรู้
- 5) ชื่อเรื่องหรือเนื้อหาที่สอน
- 6) ชั้นที่สอน ภาคเรียนที่สอน ปีการศึกษาที่สอน
- 7) จำนวนชั่วโมงหรือคาบที่สอน
- 8) ผู้ที่สอน และโรงเรียนที่สอน (มีหรือไม่มีก็ได้)

2. ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นรายละเอียดในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญดังต่อไปนี้

1) มาตรฐานการเรียนรู้ หมายถึง สิ่ง que ผู้เรียนรู้และสามารถทำอะไรได้ตามที่กำหนดไว้ มาตรฐานการเรียนรู้มี 2 ประเภท ได้แก่

(1) มาตรฐานวิชาการ (Academic Standard) เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องรู้และเข้าใจอย่างลึกซึ้งและสามารถทำได้ในช่วงเวลาที่กำหนด

(2) มาตรฐานการปฏิบัติ (Performance Standard) เป็นผลการปฏิบัติหรือระดับความสามารถที่ผู้เรียนต้องแสดงออก ซึ่งแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้จะเขียนในลักษณะรวมกับมาตรฐานวิชาการหรือบางกลุ่มสาระจะเขียนแยกเฉพาะ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

2) ตัวชี้วัด คือ สิ่งที่บ่งบอกถึงคุณลักษณะเชิงนามธรรมหรือรูปธรรมที่สามารถวัดได้ ซึ่งการเขียนตัวชี้วัดจะระบุประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

- (1) ระบุสิ่งที่ผู้เรียนต้องรู้และปฏิบัติได้ในแต่ละระดับชั้น
- (2) มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้
- (3) นำไปใช้กำหนดเนื้อหาสาระจัดทำหน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และเป็น

เกณฑ์สำหรับวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 9) ได้กำหนดตัวชี้วัดเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปี ในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 3)

2. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6) หลักสูตรได้มีการกำหนดรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อความเข้าใจและให้สื่อสารตรงกันดังนี้

ว 1.1 ป.1/2

ว กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

1.1 สาระที่ 1 มาตรฐานข้อที่ 1

ป.1/2 ตัวชี้วัดประถมศึกษาปีที่ 1 ข้อที่ 2

ต 2.2 ม.4-6/2

ต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.2 สาระที่ 2 มาตรฐานข้อที่ 2

ม.4-6/2 ตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อที่ 2

3) จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นการกำหนดสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับหรือบรรลุผล ซึ่งมี 3 ด้านคือ

(1) ด้านความรู้ (Knowledge: K) เป็นจุดประสงค์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

(2) ด้านทักษะ/กระบวนการ (Process: P) เป็นจุดประสงค์เกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรม หรือทักษะกระบวนการต่าง ๆ ที่ต้องการวัดผู้เรียน

(3) ด้านเจตคติหรือคุณธรรมจริยธรรม (Attitude: A) เกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก การเห็นคุณค่า และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านต่าง ๆ

สำหรับการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ ให้เขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และนิยมเขียนขึ้นต้นด้วยคำกริยาซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ชัดเจน เช่น อ่าน เขียน พูด อธิบาย สาธิต ออกแบบ การเขียนจุดประสงค์พยายามเขียนให้ครอบคลุมด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ/กระบวนการ (Process) ด้านเจตคติหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attitude) รวมทั้งเขียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาหรือสาระการเรียนรู้ที่สอน ตัวอย่างการเขียนจุดประสงค์ในแต่ละด้าน มีดังนี้

ตัวอย่างจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้

- อธิบายความสำคัญของอาหารหลัก 5 หมู่ได้ถูกต้อง (K)
- บอกความสำคัญของวันมาฆบูชาได้ (K)
- อธิบายฉันทลักษณ์กลอนสุภาพได้ถูกต้อง (K)

ตัวอย่างจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะ/กระบวนการ

- ปฏิบัติการใช้โปรแกรม Power point ในการนำเสนองานได้ (P)
- เขียนจดหมายลาภกิจได้ถูกต้องตามรูปแบบ (P)
- แต่งกลอนสุภาพเรื่องต้นไม้ได้ (P)

ตัวอย่างจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

- มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย (A)
- มีความสามัคคีในการทำงานกลุ่ม (A)

4) สาระสำคัญ หมายถึง แก่นของเรื่องหรือประเด็นหลักของเรื่องที่จะสอน เขียนให้สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้หรือเนื้อหาที่สอน และใช้ภาษากระชับชัดเจนอ่านเข้าใจง่ายตัวอย่างสาระสำคัญ มีดังนี้

- ห.ร.ม. หมายถึง จำนวนที่มีค่ามากที่สุดที่สามารถหารจำนวนทั้งหมดเหล่านั้นได้ลงตัว
- คำควบกล้ำ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัวเรียนกัน ประสมสระเดียวกันและอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นทั้ง 2 ตัวพร้อมกัน

เสียงพยัญชนะต้นทั้ง 2 ตัวพร้อมกัน

- อาหารหลัก 5 หมู่ ประกอบด้วย โปรตีน คาร์โบไฮเดรต วิตามิน เกลือแร่ และไขมัน ซึ่งเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อร่างกายของมนุษย์และช่วยเสริมสร้างร่างกายให้แข็งแรง (* คำกริยาที่นิยมใช้ในการเขียนสาระสำคัญ เช่น คือ เป็น หมายถึง ฯลฯ)

5) สาระการเรียนรู้หรือเนื้อหา คือ รายละเอียดของเรื่องที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ มี 2 ลักษณะ คือ สาระการเรียนรู้หรือเนื้อหาที่เป็นข้อความรู้ทั่วไปและสาระการเรียนรู้อาศัยพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นตัวกำหนดมี 3 ด้าน ด้านความรู้ คือ สาระความรู้ที่กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียน ด้านทักษะกระบวนการ คือ ทักษะที่เกี่ยวข้องกับสาระการเรียนรู้ ทักษะการทำงาน ทักษะการเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ฝึก และด้านเจตคติ คุณค่า คือ อารมณ์ความรู้สึก การเห็นประโยชน์ คุณค่าของเรื่องที่เรียน สำหรับการเขียนสาระการเรียนรู้ถ้ามีเนื้อหารายละเอียด

มากควรเขียนเฉพาะหัวข้อเรื่อง ส่วนรายละเอียดให้ทำเป็นเอกสารประกอบการเรียนรู้หรือใบความรู้ให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง ตัวอย่างการเขียนสาระการเรียนรู้ มีดังนี้

แบบที่ 1 เขียนเฉพาะหัวข้อเรื่องที่สอน เช่น

อาหารหลัก 5 หมู่

- ความสำคัญ
- ประเภทอาหารหลัก 5 หมู่
- การบริโภคการเก็บรักษา
- ประโยชน์ของอาหารหลัก 5 หมู่

แบบที่ 2 เขียนโดยอาศัยพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นตัวกำหนด เช่น

ด้านความรู้ : พันธุกรรม

ด้านทักษะกระบวนการ : การสำรวจ ทักษะลงความเห็น

ด้านเจตคติ : มุ่งมั่นในการทำงาน

* **เคล็ดลับ:** สาระการเรียนรู้อาจจะเขียนเฉพาะหัวข้อเรื่องหลักและหัวข้อย่อยที่จะสอนหรือเขียนง่าย ๆ คล้ายกับการเขียนหัวข้อต่าง ๆ ในหนังสือหน้าสารบัญ

6) กิจกรรมการเรียนรู้/กระบวนการจัดการเรียนรู้ คือ สภาพการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นเพื่อทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนไปสู่จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ หรือเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้อาจใช้วิธีการจัดกิจกรรมได้หลากหลายวิธีการและหลายขั้นตอนด้วยกัน แต่โดยทั่วไปการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้มักมีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 3 ขั้นตอนด้วยกันดังต่อไปนี้

(1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนหรือขั้นเตรียมความพร้อม เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนมีการเตรียมความพร้อมผู้เรียนหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้ในเนื้อหาที่สอนโดยใช้เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เช่น ใช้เพลง เกม และคู่มือทัศน

(2) ขั้นการจัดการเรียนรู้ (ขั้นสอน) เป็นการนำเสนอเนื้อหาที่สอนโดยใช้เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ และให้ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้อย่างเป็นระบบ

(3) ขั้นสรุป เป็นการสรุปบทเรียนหรือเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้ง โดยผู้สอนอาจเป็นผู้สรุปหรือผู้เรียนร่วมกันสรุป ขึ้นอยู่กับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้สอน รวมทั้งเป็นการตรวจสอบพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่

* **เคล็ดลับ:** การเขียนกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละข้อเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายและชัดเจนอาจยึดหลักการเขียนโดยใช้แนวทางว่า ใคร ทำอะไร อย่างไร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ผู้สอน แจกใบความรู้เรื่องโลกร้อน ให้ผู้เรียนทำความเข้าใจ 10 นาที (ใคร) (ทำอะไร) (อย่างไร)
- ผู้สอนและผู้เรียน ร่วมกันแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับนิสัยตัวละครต่าง ๆ ในเรื่องขุนช้างขุนแผน (ใคร) (ทำอะไร) (อย่างไร)
- ผู้เรียน ออกมานำเสนอผลงาน การแต่งกลอนสุภาพ เรื่อง ต้นไม้หน้าชั้นเรียน (ใคร) (ทำอะไร) (อย่างไร)

7) สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดองค์ความรู้ จากผู้สอน ไปสู่ผู้เรียน โดยผู้สอนนำมาใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น เกม เพลง ใบความรู้ และเอกสารประกอบการสอน

*** เคล็ดลับ:** สื่อการเรียนรู้ คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่นำมาใช้ประกอบการกิจกรรมการเรียนรู้ ในการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้งในชั้นเรียน ดังนั้น ควรระบุสื่อการเรียนรู้ทุกอย่างที่นำมาใช้แต่ละครั้ง ให้ครบ

แหล่งการเรียนรู้ หมายถึง แหล่งที่มีข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศหรือความรู้ต่าง ๆ ที่ให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยทั่วไปมักจะหมายถึงสถานที่ที่เปิดให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ พิพิธภัณฑ์

*** เคล็ดลับ:** แหล่งการเรียนรู้ เป็นสถานที่ที่ผู้เรียนสามารถใช้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองและส่วนใหญ่จะอยู่นอกชั้นเรียน

8) การวัดผลและประเมินผล เป็นการวัดผลและประเมินผลความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน โดยจะต้องระบุวิธีวัดผล เครื่องมือวัดผล เกณฑ์การประเมินผลให้ชัดเจนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลโดยทั่วไปจะประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญ ดังนี้

(1) การวัดผล (Measurement) เป็นการรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจผลงาน การทดสอบ เป็นต้น

(2) ประเมินผล (Evaluation) เป็นการตัดสินสิ่งที่จะวัดโดยนำตัวเลขที่วัดประเมินผล ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการตัดสินคุณค่าสิ่งที่วัดประเมินผล เช่น ผ่าน ไม่ผ่าน

(3) เกณฑ์การประเมินผล เป็นการกำหนดเงื่อนไขของการวัดและประเมินผลที่ผู้เรียน จะผ่านเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล ในลักษณะเชิงปริมาณและคุณภาพ

ตัวอย่างการเขียนการวัดผลและประเมินผล

แบบที่ 1 การวัดผลและประเมินผลจะประกอบด้วยหัวข้อจุดประสงค์ วิธีการวัดผล เครื่องมือวัดผล และเกณฑ์การประเมินผล โดยเขียนในลักษณะตารางดังตัวอย่างต่อไปนี้

จุดประสงค์ วิธีการวัดผลเครื่องมือวัดผล เกณฑ์การประเมินผล

เขียนเรียงความ เรื่อง ป่าไม้ได้ถูกต้อง ตามรูปแบบ (P) ตรวจผลงานการเขียนเรียงความเรื่อง ป่าไม้
แบบประเมินการเขียนเรียงความเรื่อง ป่าไม้ เขียนเรียงความเรื่อง ป่าไม้ ได้คะแนนร้อยละ
70 ขึ้นไป

แบบที่ 2 การวัดผลและประเมินผลจะประกอบด้วยหัวข้อ วิธีการวัดผล เครื่องมือวัดผล
เกณฑ์การประเมินผล โดยเขียนเป็นความเรียง

1. วิธีการวัดผล

- ทำแบบทดสอบเรื่องคำเป็นคำตาย

2. เครื่องมือวัดผล

- แบบทดสอบเรื่องคำเป็นคำตาย

3. เกณฑ์การประเมินผล

- ทำข้อสอบผ่านร้อยละ 70 ขึ้นไป

9) บันทึกผลการเรียนรู้หรือบันทึกหลังสอน คือ การบันทึกผลที่เกิดขึ้นหลังจาก
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จสิ้นลง โดยเป็นการบันทึกสรุปรายละเอียดข้อมูลการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ว่าบรรลุผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ประสบปัญหาและอุปสรรคหรือไม่

นอกจากองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่กล่าวมาในข้างต้น 9 หัวข้อแล้ว
ปัจจุบันสถานศึกษาหลาย ๆ แห่งได้มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมีหัวข้อองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้เพิ่มเติม
หรือปรับเปลี่ยนจากแผนเดิม เพื่อให้การจัดทำแผนจัดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งหัวข้อ
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เพิ่มเติมใหม่และมักพบในแผนการจัดการเรียนรู้
ของสถานศึกษาหลาย ๆ แห่ง ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะหัวข้อที่สำคัญ คือ สมรรถนะสำคัญ
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้

10) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Competencies of
learners) หมายถึง คุณลักษณะเชิง พฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ และ
คุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้หรือปฏิบัติงานหรือสร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าเพื่อน
ร่วมงานอื่น ๆ ในชั้นเรียน (<http://www2.kus.ku.ac.th/MeasureAnd Evaluate/index.php?ref=capacity>)

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
มี 5 ประการ ดังนี้

(1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรม
ในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยน
ข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจา

ต่อรองเพื่อจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มี ต่อตนเองและสังคม

(2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้าง องค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตน เองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

(3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรค ต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบ ที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

(4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหา และความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

(5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยี ด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้าน การเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

11) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง ลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอันเป็น คุณลักษณะที่สังคมต้องการในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึกสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลกดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน, 2553, น. 5)

(1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการเป็นพลเมืองดี ของชาติ ดำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย ศรัทธา ยึดมั่นในศาสนา และเคารพเทิดทูนสถาบัน พระมหากษัตริย์

(2) ซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในความถูกต้อง ประพฤติ ตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองและผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ

(3) มีวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในข้อตกลง กฎเกณฑ์ และระเบียบข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคม

(4) ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

(5) อยู่อย่างพอเพียง หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการดำเนินชีวิต อย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และปรับตัวเพื่อยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข

(6) มุ่งมั่นในการทำงาน หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจและรับผิดชอบ ในการทำหน้าที่การทำงาน ด้วยความเพียรพยายาม อดทน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

(7) รักความเป็นไทย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่า ร่วมอนุรักษ์ สืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม ใช้ภาษาไทย ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

(8) มีจิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือ สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น ชุมชน และสังคม ด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น โดยไม่หวัง ผลตอบแทน

12) ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นการตรวจแผนการจัดการ เรียนรู้ของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ว่าแผนเป็นอย่างไร เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้ได้จริง หรือไม่

จากองค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ที่กล่าวมาในข้างต้น สามารถแสดงรายละเอียดในรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ได้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....

กลุ่มสาระการเรียนรู้.....รายวิชา..... รหัสวิชา.....

หน่วยการเรียนรู้ที่..... เรื่อง..... เวลา..... คาบ

ชั้น..... ภาคเรียนที่..... ปีการศึกษา.....

ผู้สอน.....

1. มาตรฐานการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ตัวชี้วัด

.....

.....

.....

3. สาระสำคัญ

.....

.....

.....

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

.....

.....

.....

5. สาระการเรียนรู้

.....

.....

.....

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

8. กิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

9. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

.....

.....

.....

10. การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

11. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

12. ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

13. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

14. ความคิดเห็น (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ / หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย)
ได้ทำการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้แล้วมีความคิดเห็นดังนี้

1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่

☐ ดีมาก ☐ ดี

☐ พอใช้ ☐ ต้องปรับปรุง

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้นำเอากระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

☐ ใช้ในการสอนได้อย่างเหมาะสม

☐ ที่ยังไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรปรับปรุงพัฒนาต่อไป

3. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่

☐ นำไปใช้ในการสอนได้ ☐ ควรปรับปรุงก่อนนำไปใช้

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง

กิจกรรมที่ 11 การนำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

วัตถุประสงค์

เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และได้รับข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาแผนฯ

รูปแบบการจัดกิจกรรม

การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Discussion)

ระยะเวลา

60 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้เข้าอบรมนำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก (ตัวแทนกลุ่มหรือแบบสมัครใจ)
2. ให้ข้อเสนอแนะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
3. วิทยากรสรุปประเด็นของแต่ละแผนและให้คำแนะนำเพิ่มเติม

สื่อ/วัสดุ

คอมพิวเตอร์, แบบประเมินแผน

การวัดผลประเมินผล

การประเมินผลงาน

กิจกรรมที่ 12 การวางแผนติดตามและพัฒนาต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์

เพื่อกำหนดแนวทางการนำไปใช้จริงและการพัฒนาต่อเนื่อง

รูปแบบการจัดกิจกรรม

การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Discussion)

ระยะเวลา

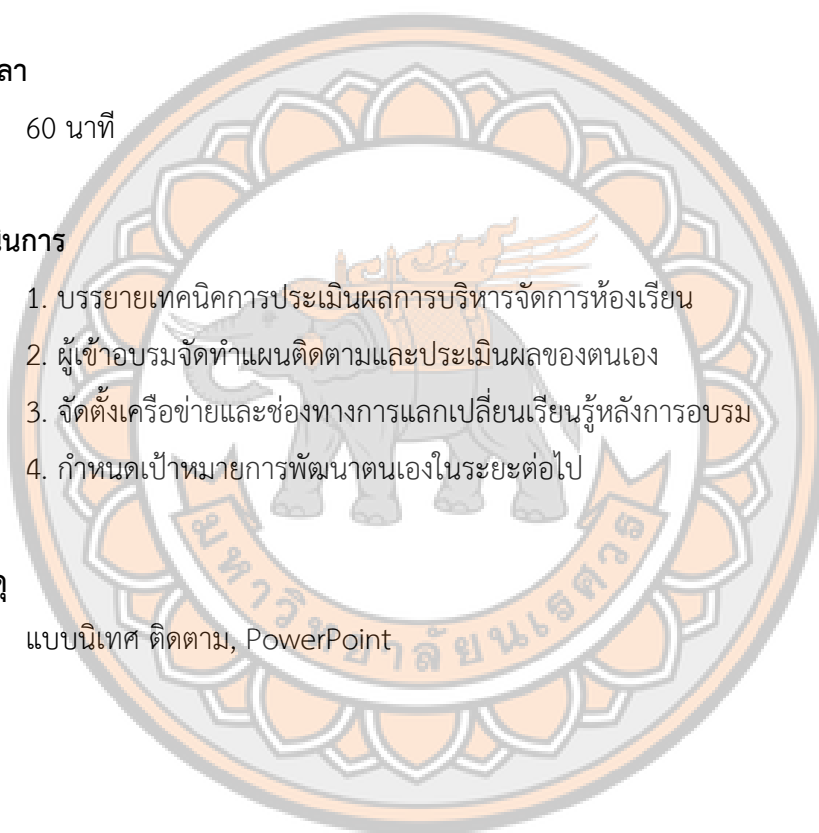
60 นาที

วิธีดำเนินการ

1. บรรยายเทคนิคการประเมินผลการบริหารจัดการห้องเรียน
2. ผู้เข้าอบรมจัดทำแผนติดตามและประเมินผลของตนเอง
3. จัดตั้งเครือข่ายและช่องทางการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หลังการอบรม
4. กำหนดเป้าหมายการพัฒนาตนเองในระยะต่อไป

สื่อ/วัสดุ

แบบนิเทศ ติดตาม, PowerPoint

กิจกรรมที่ 13 สรุปและประเมินผลการอบรม

วัตถุประสงค์

เพื่อสรุปความรู้และประเมินผลการอบรม

รูปแบบกิจกรรม

การสะท้อนคิด (Reflection)

ระยะเวลา

30 นาที

วิธีดำเนินการ

1. วิทยากรสรุปประเด็นสำคัญของการอบรม
2. ผู้เข้าอบรมสะท้อนการเรียนรู้และการนำไปใช้
3. ประเมินผลการอบรม
4. พิธีปิดและมอบเกียรติบัตร

สื่อ/วัสดุ

แบบประเมินความพึงพอใจในการอบรม, เกียรติบัตร

ส่วนที่ 3

การวัดประเมินผลและประเมินผล

คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

การวัดและประเมินผล

1. การประเมินความรู้
 - แบบทดสอบก่อน-หลังอบรม (20 คะแนน)
2. การประเมินผลงาน
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก (40 คะแนน)

เกณฑ์การประเมิน	คะแนน
ความสมบูรณ์ของแผน	10 คะแนน
ความสอดคล้องกับหลักการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	10 คะแนน
ความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง	10 คะแนน
ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม	10 คะแนน

- การออกแบบห้องเรียนในฝัน 20 คะแนน

- การจัดพื้นที่ทางกายภาพ 5 คะแนน

- บรรยากาศทางจิตวิทยาและสังคม 5 คะแนน

- การใช้สื่อและเทคโนโลยี 5 คะแนน

- การนำเสนอและการให้เหตุผล 5 คะแนน

3. การประเมินการมีส่วนร่วม

- การมีส่วนร่วมในกิจกรรม 20 คะแนน

- การแสดงความคิดเห็นและอภิปราย 5 คะแนน

- การทำงานกลุ่ม 5 คะแนน

- การแสดงบทบาทสมมติ 5 คะแนน

- ความตรงต่อเวลาและความมุ่งมั่น 5 คะแนน

4. การประเมินความพึงพอใจ

แบบประเมินความพึงพอใจในการอบรมรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู

5. การติดตามผลหลังการอบรม

- การนิเทศติดตามการนำความรู้ไปใช้หลังการอบรม 1 เดือน

- การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ผ่านกลุ่ม PLC

- การสะท้อนผลความก้าวหน้าในการนำแผนไปปฏิบัติ

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง

1. ครูมีความรู้และทักษะในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
2. ครูมีแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่สามารถนำไปใช้ในบริบทจริงได้

3. ครูสามารถแก้ไขปัญหาพฤติกรรมในห้องเรียนด้วยวิธีการเชิงบวก
4. เกิดเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกระหว่าง

ครูผู้สอน

5. ลดปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน

บทบาทของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

บทบาทของผู้บริหาร

ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนและส่งเสริมให้การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูเกิดขึ้นจริงในโรงเรียน โดยมีบทบาทหลักดังนี้

1. กำหนดนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่ชัดเจน สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของโรงเรียน
2. พัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อช่วยเป็นที่ปรึกษาด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกให้กับครูผู้สอน
3. ส่งเสริม สนับสนุนครูให้พัฒนาตนเอง ให้มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก จัดสรรงบประมาณ เวลา และทรัพยากรอื่นๆให้ครูสามารถออกแบบและบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
4. ติดตามและประเมินผลความก้าวหน้าการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู อย่างสม่ำเสมอ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
5. สร้างขวัญและกำลังใจ เสริมแรง ยกย่องและชมเชยครูผู้สอนที่สามารถบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกได้สำเร็จ

บทบาทของครูผู้สอน

ครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติงานหลักในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกให้เกิดขึ้นในห้องเรียน โดยมีบทบาท ดังนี้

1. ศึกษาและปฏิบัติตามนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่โรงเรียนกำหนด
2. พัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อนำความรู้และทักษะไปบริหารจัดการในห้องเรียนให้เกิดห้องเรียนเชิงบวก
3. จัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก สร้างกิจกรรมที่หลากหลายและน่าสนใจ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม
4. สร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวกด้วยความเอาใจใส่ ให้กำลังใจและคำแนะนำอย่างเหมาะสม
5. เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน จัดสภาพหรือบรรยากาศ

ในห้องเรียนให้เกิดเป็นบรรยากาศเชิงบวก เปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการด้านจิตพิสัย

6. จัดกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้การวัดตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เพื่อประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนและการแสดงออกของผู้เรียนรายบุคคล ผ่านการปฏิบัติจริงด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย

ส่วนที่ 2

หลักสูตรคู่มือการใช้รูปแบบการบริหาร

เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

คำชี้แจง

คู่มือการใช้รูปแบบฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้รายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบการบริหาร เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยแบ่งแนวทางเป็น 3 ระยะ คือ ก่อนการจัดฝึกอบรม ระหว่างการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ก่อนการจัดฝึกอบรม

1. ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฯ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ร่วมกันประเมินปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู เพื่อความพร้อมก่อนการฝึกอบรม

2. ประชุมครู ชี้แจงให้ทราบถึงความเป็นมาของการสร้างรูปแบบ ให้มองเห็นภาพโดยรวมของรูปแบบ องค์ประกอบต่าง ๆ ตลอดจนความสัมพันธ์ขององค์ประกอบภายในรูปแบบ และศึกษา คู่มือการใช้รูปโครงสร้างของแผนการฝึกอบรมและจุดประสงค์ เพื่อให้ทราบถึงแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกตามกระบวนการของรูปแบบ เพื่อช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

3. จัดเตรียมความพร้อมของสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้

4. จัดเตรียมเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินผล ประกอบด้วย

- แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของครูการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
- แบบฝึก/ใบงาน ใบกิจกรรมระหว่างอบรม
- แบบประเมินการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู

ระหว่างการฝึกอบรม

1. ทดสอบก่อนการพัฒนาด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ตามรูปแบบจากนั้นทำการตรวจแล้วบันทึกคะแนนไว้
2. ดำเนินการฝึกอบรมตามแผนการจัดกิจกรรมที่กำหนดไว้จนครบ
3. การดำเนินการฝึกอบรมตามรูปแบบนี้ ส่งเสริมให้ครูได้ลงมือปฏิบัติจริงกระตุ้นให้ครู มีความสนใจอยากจะเรียนรู้ และจัดเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ โดยวิทยากรจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกและให้คำปรึกษาแก่ครู

หลังการจัดกิจกรรม

1. ทดสอบหลังการพัฒนาด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนการพัฒนาและบันทึกคะแนนไว้เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับในภายหลัง
2. ประเมินการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู ด้วยแบบประเมินระหว่างการพัฒนาตามรูปแบบ
3. สะท้อนผลการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู นำเสนอการนำไปประยุกต์ใช้ร่วมกัน

แบบทดสอบก่อน - หลัง การฝึกอบรม

คำชี้แจง ให้เลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก หมายถึงอะไร ก. การเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ โดยครูทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ให้ข้อมูล ข. การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ค. การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านวิชาการและพัฒนาการส่วนบุคคล ง. การจัดการห้องเรียนที่เน้นวินัยและระเบียบแบบแผนอย่างเคร่งครัดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา 2. จุดประสงค์หลักของการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก คืออะไร ก. เพื่อลดปัญหาวินัยในห้องเรียน ข. เพื่อให้ครูสามารถทำงานได้อย่างสบายใจ ค. เพื่อให้ครูสามารถควบคุมผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ง. เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาของผู้เรียน 3. องค์ประกอบสำคัญของห้องเรียนเชิงบวก มีอะไรบ้าง ก. ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน ข. กฎระเบียบที่ชัดเจน ค. การสร้างแรงจูงใจ ง. ถูกทุกข้อ	4. ปัญหาที่พบได้บ่อยที่สุดในห้องเรียน และมีแนวทางการแก้ไขที่เหมาะสมที่สุด คือข้อใด ก. ผู้เรียนไม่เข้าใจเนื้อหา แก้ไขโดยการให้การบ้านจำนวนมาก ข. ผู้เรียนทะเลาะวิวาทกัน แก้ไขโดยการลงโทษผู้เรียนที่ก่อเหตุรุนแรง ค. ผู้เรียนไม่ตั้งใจเรียน แก้ไขโดยการเพิ่มกิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น เกมการเรียนรู้ ง. ห้องเรียนเงียบสงบเกินไป แก้ไขโดยการบังคับให้ผู้เรียนพูดคุยกันตลอดเวลา 5. ข้อใดเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยลดปัญหาความขัดแย้งในห้องเรียน ก. การใช้บทลงโทษที่รุนแรง ข. การจำกัดการพูดคุยระหว่างผู้เรียน ค. การสร้างกฎระเบียบที่เคร่งครัดโดยไม่มีข้อยกเว้น ง. การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบ 6. วิธีการใดที่สามารถช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนได้ดีที่สุด ก. จำกัดอิสระของผู้เรียนให้น้อยที่สุด ข. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน ค. ให้คะแนนพิเศษแก่ผู้เรียนที่ปฏิบัติตามกฎ ง. ใช้กฎระเบียบที่เข้มงวดและไม่มีข้อยกเว้น

7. การใช้ Growth Mindset ในห้องเรียนช่วยให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมเชิงบวกได้อย่างไร

ก. ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณต้องสมบูรณ์แบบเสมอ

ข. ทำให้ผู้เรียนเชื่อว่าความสามารถเป็นสิ่งที่พัฒนาได้

ค. สร้างการแข่งขันระหว่างผู้เรียนเพื่อกระตุ้นความพยายาม

ง. ส่งเสริมให้ผู้เรียนไม่ต้องพยายามเพราะเชื่อว่าเกิดมาเก่งอยู่แล้ว

8. ครูสามารถใช้การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) ในการจัดการห้องเรียนได้อย่างไร

ก. ลดภาระงานของผู้เรียนที่ทำผิดกฎ

ข. หลีกเลี่ยงการพูดคุยกับผู้เรียนที่ทำผิดกฎ

ค. ใช้บทลงโทษที่รุนแรงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้

ง. ให้รางวัลหรือคำชมเมื่อผู้เรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์

9. ข้อใดเป็นตัวอย่างของการสร้างบรรยากาศเชิงบวก ในห้องเรียน

ก. การให้คะแนนเป็นศูนย์เมื่อผู้เรียนส่งงานสาย

ข. การกำหนดบทลงโทษที่เข้มงวดเพื่อควบคุมระเบียบวินัย

ค. การให้โอกาสผู้เรียนแสดงความเห็นโดยไม่มีการตัดสินผิด-ถูก

ง. การเปรียบเทียบผู้เรียนที่เก่งกับผู้เรียนที่อ่อนกว่าเพื่อกระตุ้นให้พัฒนา

10. การให้ฟีดแบ็ก (Feedback) แก่ผู้เรียนควรเป็นอย่างไร

ก. ควรเป็นการตำหนิเมื่อทำผิดเท่านั้น

ข. ควรใช้คำพูดที่รุนแรงเพื่อให้ผู้เรียนจดจำ

ค. ควรให้เฉพาะกับผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีเท่านั้น

ง. ควรเป็นไปในเชิงสร้างสรรค์และให้ข้อเสนอแนะที่ชัดเจน

11. ครูคนใดใช้เทคนิคในการใช้คำถามที่มีประสิทธิภาพ

ก. ครูปล่อยให้เวลาว่างเวลารอคำตอบจากผู้เรียน

ข. ครูจะไม่เปลี่ยนคำถามจนกว่าผู้เรียนจะสามารถตอบคำถามได้

ค. ครูเฝ้าถามผู้เรียนโดยเรียงตามลำดับเลขที่เพื่อให้ผู้เรียนได้ตอบคำถามอย่างทั่วถึง

ง. ครูมักเน้นใช้เป็นคำถามปลายปิด เพื่อเป็นการช่วยประหยัดเวลาในการตอบคำถาม

12. ครูสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำได้อย่างไร

ก. ให้รางวัลเมื่อทำได้ดี

ข. ให้คำแนะนำและกำลังใจ

ค. ตั้งเป้าหมายที่เหมาะสมกับความสามารถ

ง. ถูกทุกข้อ

13. ข้อใดถูกต้องเกี่ยวกับวิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

ก. ครูเน้นการใช้สไลด์เป็นสื่อประกอบการบรรยาย

ข. ครูแนะนำข้อสอบเข้าไปใกล้ผู้เรียน

และการผงกศีรษะ เพื่อแสดงความเข้าใจ

ค. ครูจะพรวัดติดต่อสื่อสารทั้งสองฝ่ายกับผู้เรียน ทั้งยังให้ผู้เรียนติดต่อกันเองอีกด้วย

ง. ครูจะพึงใช้หลายทักษะร่วมกันในการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน

14. เทคนิคการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนมีอะไรบ้าง

- ก. การให้กำลังใจ
- ข. การฟังอย่างตั้งใจ
- ค. การแสดงความเข้าใจ

ง. ถูกทุกข้อ

15. ครูให้เด็กชายธงชัยนำเสนอข่าวหนังสือพิมพ์ โดยการอ่านให้เพื่อนในห้องเรียนฟัง ดังนั้น ครูควรใช้วิธีการประเมินใดที่เหมาะสมที่สุด

ก. ครูสังเกตและใช้แบบประเมินทักษะการอ่านไปพร้อม ๆ กัน

ข. ครูให้ผู้เรียนในห้องเรียนเขียนสรุปสาระสำคัญของข่าวที่ได้ฟังในลงในสมุด

ค. ครูบันทึกวิธีดีที่ค้นแล้วให้ผู้เรียนในชั้นรวมทั้งครูคนอื่นเปิดดูแล้วช่วยประเมิน

ง. ครูและผู้เรียนในชั้นสังเกตแล้วช่วยกันประเมินสรุปความสามารถในการอ่านโดยการอภิปรายร่วมกัน

16. ครูคนใดใช้เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ที่ถูกต้อง

- ก. ครูสนใจใช้เครื่องมือวัดผลเฉพาะก่อนเรียน
- ข. ครูสนใจใช้เครื่องมือวัดผลเฉพาะหลังเรียน
- ค. ครูสนใจใช้เครื่องมือวัดผลในระหว่างเรียน

ง. ครูสนใจใช้เครื่องมือทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

17. ครูคนใดให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนถูกต้องที่สุด

ก. ครูจุ่มให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนเฉพาะเมื่อมีโอกาส

ข. ครูจุ่มให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนในทุก ๆ วันศุกร์ของสัปดาห์

ค. ครูจุ่มให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนโดยทันทีหลังเรียนเสร็จทุกครั้ง

ง. ครูแจ้งให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนเมื่อจบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

18. ครูคนใดใช้เกณฑ์ประเมินได้ไม่ถูกต้อง

ก. ครูมาลีให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างเกณฑ์การประเมิน

ข. ครูแก้วดาใช้เกณฑ์ประเมินผู้เรียนที่มีมาตรฐานเดียวกันทั้งระดับ

ค. ครูดวงใจมีการปรับเปลี่ยนเกณฑ์ประเมินที่ยึดหยุ่นไปตามความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน

ง. ในการเลือกใช้เกณฑ์ประเมิน ครูจินตนาจะคำนึงถึงวัตถุประสงค์การประเมินและสิ่งที่จะทำการประเมิน

19. แนวคิดการศึกษาเชิงบวก (Positive Education) มีจุดมุ่งหมายหลักคืออะไร

ก. ลดเวลาการเรียนรู้วิชาหลักและเพิ่มกิจกรรมนันทนาการ

ข. เน้นการปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัดในห้องเรียน

ค. พัฒนาทักษะทางวิชาการและอารมณ์เชิงบวกของผู้เรียนควบคู่กัน

ง. ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยเน้นคะแนนสอบเป็นหลัก

20. การส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าคิดกล้าแสดงออกสามารถทำได้โดยวิธีใด

ก. ให้เฉพาะผู้เรียนที่เก่งที่สุดตอบคำถามในห้องเรียน

ข. บอกให้ผู้เรียนทำตามคำสั่งของครูโดยไม่ต้องซักถาม

ค. ลงโทษผู้เรียนที่ตอบผิดเพื่อให้พวกเขาระมัดระวังมากขึ้น

ง. ตั้งคำถามปลายเปิดและสนับสนุนให้ผู้เรียน
แสดงความคิดเห็น

แบบประเมินการนำเสนอผลงานกลุ่ม (การแสดงบทบาทสมมติ)

กลุ่มที่.....เรื่อง.....

คำชี้แจง ประเมินการนำเสนอผลงานกลุ่ม โดยกาเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			รวม	หมายเหตุ
	3	2	1		
1.ความเหมาะสมของบทบาท การนำเสนอ					
2. ความถูกต้องข้อมูล สารความรู้					
3. ส่วนประกอบอื่น ๆ และความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์					
คะแนนรวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....) (.....)

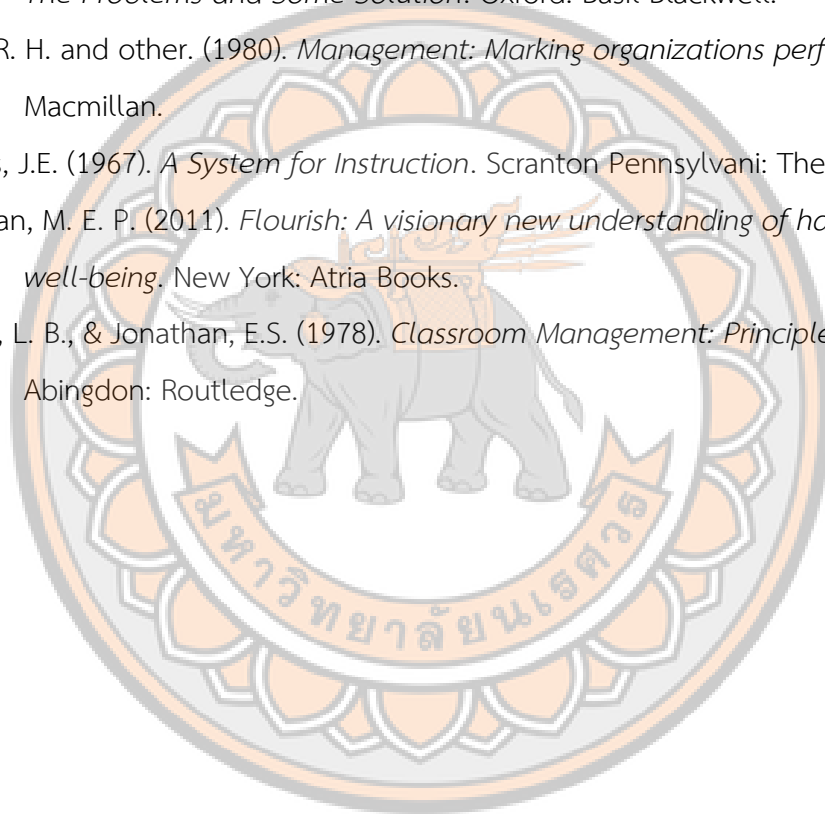
ที่มา <https://insku.com/idea/-MYyCnriSkTPcfYj01Jd/>

บรรณานุกรม (คู่มือการใช้รูปแบบ)

- ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2558). *การจัดการห้องเรียนและแหล่งเรียนรู้* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มินิ เซอร์วิส ซัพพลาย.
- ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2563). *การจัดการห้องเรียนและแหล่งเรียนรู้* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: มินิ เซอร์วิส ซัพพลาย.
- พนม เกตุมาน. (2563). *เอกสารประกอบกิจกรรมเชิงปฏิบัติเพื่อการครูเชิงราย ห้องเรียนเชิงบวก (Positive Classroom)* สืบค้นจาก <https://drpanom.wordpress.com/2020/12/19positive-classroom/>.
- ภัทรพร บุญนาค. (2563). *ห้องเรียนในฝันของการศึกษาศตวรรษที่ 21: บทบาทสำคัญของห้องเรียนในการส่งเสริมการเรียนรู้ในโลกสมัยใหม่*. สืบค้น 25 มกราคม 2566, <https://www.educathai.com/knowledge/articles/123>
- สมฤทัย ทองบุญน่ม และน้ำทิพย์ ่องอาจวณิชย์. (2563). *การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะบรยากาศห้องเรียนเชิงบวกสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สันติ บุญภิรมย์. (2557). *การบริหารจัดการในห้องเรียน*. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- สายรุ้ง ธิดา. (2559). *การพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความสุข สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพปาก, 5(2), 147-163.*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2531). *การบริหารโรงเรียนเอกชน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2559). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Annie Brock and Heather Hundley. (2565). *คู่มือออกแบบการเรียนรู้เพื่อสร้าง Growth*. N.P: n.p.
- Mindset [The Growth Mindset Coach] (ฐานันดร วงศ์กิตติธรร, แปล). กรุงเทพฯ: Books cape. (ต้นฉบับพิมพ์ปี พ.ศ. 2559).

- Bardo, J.W., & Hartman, J.J. (1982). *Urban society: A systemic introduction*. New York: peacock.
- Brown, W.B., & Moberg, D.J. (1980). *Organization theory and management: A macro approach*. New York: John Wiley and Sons.
- Bush, T. (1986). *Theories of Education Management*. London: Harper and Row.
- Cole, P.G. and Chan, L.K.S. (1994). *Teaching Principles and Practice*. Sydney: Prentice Hall of Australia.
- Cumming, T.G., & Worley, C.G. (2013). *Organization development and change* (10th ed.). USA.: Cengage Learning.
- Forcese, D. P., & S. Richer. (1973). *Social Research Methods*. Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice Hall.
- Gagne, Robert M. & Briggs, Leslita J. (1974). *Principles of Instructional Design*. New York: Rinehart and Winston.
- Geelong Grammar School. Australia. (2019). *What is Positive Education?*. Retrieved September 17, 2019 from <https://www.ggs.vic.edu.au/School/Positive->
- Hanuliaková, Jana, & Silvia Barnová. (2015). Positive School Climate (A Theoretical Empirical Conspectus). *Acta Technologica Dubnicae*. 5(1), 72.
- Hoy, W.K., & Miskel, C.G. (2001). *Education and administration theory, research, and practice* (6th ed.). New York: McGraw Hill.
- Hughes, J. N., Cavell, T. A., & Willson, V. (2001). Further support for the developmental. significance of the quality of the teacher–student relationship. *Journal of school psychology*, 39(4), 289-301.
- Husen, Torsten & Postlethwaite, T. Neville. Ed. (1994). *The International Encyclopedia of Education* (2nd ed.). Great Britain: Pergamon Press.
- Kast, F.E. and Rosenzweig, J.E. (1995). *Organization and Management. A System and Contingency Approach*. New York: McGraw – Hill
- Keeves, J. P. (1988). *Model and Model Building in Education Research, Methodology And Measurement an International Handbook*. Oxford: Pergamon Press.
- Kaplan, Robert S., & Norton David P. (1996 a). *The Balanced Scorecard: Translating Strategies into Action*. Boston: Harvard Business School Press.

- Kaplan, Robert S., & Norton David P. (1996 b). Using the Balanced Scorecard as Strategic Management System. Boston: Harvard Business School Press.
- Liew, J., Chen, Q., & Hughes, J. N. (2010). Child effortful control, teacher–student relationships, and achievement in academically at-risk children: Additive and interactive effects. *Early Childhood Research Quarterly*, 25(1), 51-64.
- Ludwig von Bertalanffy. (1986). *A systems view of man*. Boulder, Colo: Westview.
- Reid, Ken Hopkins, David. & and Holly, Peter. (1988). *Towards the Effective School: The Problems and Some Solution*. Oxford: Basil Blackwell.
- Smith R. H. and other. (1980). *Management: Making organizations perform*. New York: Macmillan.
- Searles, J.E. (1967). *A System for Instruction*. Scranton Pennsylvani: The Haddon
- Seligman, M. E. P. (2011). *Flourish: A visionary new understanding of happiness and well-being*. New York: Atria Books.
- Shirley, L. B., & Jonathan, E.S. (1978). *Classroom Management: Principles to Practice*. Abingdon: Routledge.

ภาคผนวก ง เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดลองใช้รูปแบบ

แบบประเมินเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

แบบประเมินนี้ดำเนินการโดยนิตติปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย นเรศวร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อ ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียน โดยเก็บข้อมูลจาก คณะครูที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง ซึ่งข้อมูลที่ได้จะใช้เป็นประโยชน์เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อผู้ตอบ แบบสอบถามแต่ประการใด จึงขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบประเมินให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงมากที่สุด

ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

คำชี้แจง คำชี้แจง : กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ในแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดข้อเดียวเท่านั้น โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ระดับ 2 หมายถึง ระดับน้อย

ระดับ 3 หมายถึง ระดับปานกลาง

ระดับ 4 หมายถึง ระดับมาก

ระดับ 5 หมายถึง ระดับมากที่สุด

ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครู โรงเรียนชาณุวิทยา	ระดับความคิดเห็น				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1.1 ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ มีความสามารถในการวางแผนกำหนดนโยบาย และเป้าหมายในการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของโรงเรียน					
1.2 ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจ ในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และส่งเสริม					

ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครู โรงเรียนชาณุวิทยา	ระดับความคิดเห็น				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
สนับสนุนครูให้พัฒนาตนเอง สนับสนุนทรัพยากร ที่จำเป็นต่อครูในการพัฒนาตนเองให้สามารถ ออกแบบและบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ของครู					
1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา มีความสามารถ ในการสื่อสาร ประสานงาน เปิดโอกาสให้เกิด การมีส่วนร่วมของเครือข่ายของสถานศึกษาให้เกิด ความร่วมมือ ทั้งภายในและนอกสถานศึกษา ในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
1.4 ผู้บริหารให้การสนับสนุนในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก					
1.5 ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก					
1.6 ครูมีความสามารถออกแบบบริหารจัดการ เรียนรู้ได้เหมาะสม และมีทักษะเกี่ยวกับ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตามศักยภาพของผู้เรียน					
1.7 ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการ เรียนรู้ให้กับผู้เรียนจัดสภาพหรือบรรยากาศ ในชั้นเรียนให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ ผู้เรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ จัดการ เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
1.8 ครูเป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ มีอัธยาศัยที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นผู้ที่ คอยแนะนำ ให้คำปรึกษากับนักเรียน					
1.9 เพื่อนครูช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับ					

ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครู โรงเรียนชาณุวิทยา	ระดับความคิดเห็น				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ					
2.1 โรงเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้					
2.2 ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมที่สะอาด ปลอดภัย และเอื้อต่อ การเรียนการสอน					
2.3 จำนวนผู้เรียนต่อห้องอยู่ในระดับที่เหมาะสม ต่อการจัดการเรียนการสอน					
3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
3.1 โรงเรียนจัดวางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่มีประสิทธิภาพ มีสัญญาณครอบคลุมทั้งโรงเรียน ให้ครูและผู้เรียนสามารถใช้งานได้อย่างสะดวก					
3.2 ผู้บริหารสถานศึกษานับสนุนอุปกรณ์ ทางดิจิทัลที่สนับสนุน การจัดการเรียนรู้					
3.3 ผู้บริหารมีระบบบริหารจัดการสารสนเทศ และมีฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ที่ใช้ในการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
3.4 ครูมีการจัดการสารสนเทศ และฐานข้อมูล ในรูปแบบออนไลน์ที่ครูสามารถใช้จัดเก็บเอกสาร ผลงาน และข้อมูลต่าง ๆ					
3.5 ครูมีช่องทางออนไลน์ที่ครูสามารถใช้สื่อสาร กับผู้เรียน และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ผลงาน ความรู้สู่สาธารณะได้					
4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มีนโยบายที่ชัดเจน เกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
4.2 ระบบการบริหารงานของโรงเรียนเอื้อต่อการ					

ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครู โรงเรียนชาณุวิทยา	ระดับความคิดเห็น				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
จัดการห้องเรียนเชิงบวก					
4.3 ผู้บริหารสถานศึกษา แต่งตั้งครูที่มีความรู้ ความสามารถเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ เพื่อช่วยผู้บริหารในการบริหารงานแต่ละฝ่าย และประสานงานกับคณะครู					
4.4 ผู้บริหารสถานศึกษามีการตั้งทีมสนับสนุน การจัดการเรียนรู้เป็นแกนนำครูในการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวกและใช้เทคนิคการสอน ใหม่ ๆ เพื่อเผยแพร่ให้กับคณะครูในโรงเรียนต่อไป					
4.5 มีการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการ ห้องเรียนอย่างเป็นระบบ					
5. ด้านงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
5.1 โรงเรียนมีงบประมาณเพียงพอสำหรับ การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนจัดสรร งบประมาณในการดำเนินงานและสนับสนุน การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยพิจารณา จากบริบทความพร้อมของโรงเรียนตนเองก่อน และสนับสนุนในสิ่งที่ครูต้องการเพิ่มเติม					
5.3 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำแผนการใช้ งบประมาณรายไตรมาส โดยกำหนดปฏิทิน ปฏิบัติงานรายเดือนให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณแล้วสรุปแยกเป็นรายไตรมาส เป็นงบบุคลากรงบอุดหนุน งบลงทุน (แยกเป็น ค่าครุภัณฑ์และค่าก่อสร้าง) และงบดำเนินการ (ตามนโยบายพิเศษ)					

ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครู โรงเรียนชาลววิทยา	ระดับความคิดเห็น				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
5.4 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำรายละเอียด แผนงบประมาณ แผนงาน งาน/โครงการ ให้มีความเชื่อมโยงกับการดำเนินงานสนับสนุน การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
5.5 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรรงบประมาณ ตามสัดส่วนให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มสาระการ เรียนรู้ หรือกลุ่มงาน โดยพิจารณาจากความจำเป็น และความสอดคล้องกับจุดเน้นของโรงเรียน ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ตามโครงการที่มีการเสนอมา					
5.6 ผู้บริหารสถานศึกษาและครู เบิกจ่าย งบประมาณประเภทต่าง ๆ ให้เป็นไปตาม แผนปฏิบัติการประจำปีและอนุมัติการใช้ งบประมาณของสถานศึกษาตามประเภท และรายการตามที่ได้รับงบประมาณ					
5.7 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำแผน การตรวจสอบ ติดตามผลการดำเนินงานตาม ข้อตกลงการให้บริการผลผลิตของสถานศึกษา ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ และแผนการใช้งบประมาณรายไตรมาส					
5.8 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำข้อสรุปผล การตรวจสอบ ติดตาม และนิเทศ พร้อมทั้งเสนอ ข้อปัญหาที่อาจทำให้การดำเนินงานไม่ประสบ ผลสำเร็จ เพื่อเร่งแก้ปัญหาได้ทันสถานการณ์					
6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
6.1 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำกับการ					

ปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครู โรงเรียนชาณุวิทยา	ระดับความคิดเห็น				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
ดำเนินการของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และนโยบาย ของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา และความต้องการของชุมชน และท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการ กิจการด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา					
6.2 เครือข่ายผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการกำหนด นโยบายเสนอแนะแนวทางการพัฒนาห้องเรียน เชิงบวกของโรงเรียน และให้การสนับสนุนกิจกรรม การส่งเสริมและพัฒนาทักษะการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกให้กับครูและนักเรียน					
6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา สถานพยาบาล มีส่วนเข้ามาช่วยในการสนับสนุน การให้องค์ ความรู้ให้กับโรงเรียนเกี่ยวกับจิตวิทยาเชิงบวก					
6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า มีส่วนช่วยในการ ระดมทุน สนับสนุน การสร้างบรรยากาศเชิงบวก สนับสนุนอุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีเชิงบวก และทุนการศึกษาให้กับโรงเรียน					
6.5 ชุมชน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุน ให้สถานศึกษาร่วมกับชุมชน องค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชนจัดกิจกรรมเชิงบวกส่งเสริม และสนับสนุนให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการ และให้บริการด้านต่าง ๆ					

ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนการบริหารจัดการ
ห้องเรียนเชิงบวกหรือไม่

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณสำหรับการตอบแบบประเมินนี้
ข้อมูลของท่านจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก
ของโรงเรียนมัธยมศึกษา

แบบประเมินความพึงพอใจในการอบรมรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม
การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
วันที่ 11-12 มกราคม 2568 ณ ห้องประชุมอินทนิล 5 โรงเรียนชาลววิทยา

คำชี้แจง 1. แบบประเมินฉบับนี้มีทั้งหมด 2 ตอน ขอให้ผู้ตอบแบบประเมินตอบให้ครบทั้ง 2 ตอน
เพื่อให้การ ดำเนินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุง
โครงการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ และกรอกข้อความให้สมบูรณ์

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจ

ระดับความพึงพอใจ ดังนี้ 5 = ดีมาก 4 = ดี 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านวิทยากร					
1.1 การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน					
1.2 สามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนและตรงประเด็น					
1.3 การเปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้					
1.4 การตอบคำถามของวิทยากร					
1.5 เอกสารประกอบการอบรม					
2. ด้านความรู้ความเข้าใจ					
2.1 ความรู้ความเข้าใจเรื่องนี้ก่อนการอบรม					
2.2 ความรู้ความเข้าใจเรื่องนี้หลังการอบรม					
2.3 สามารถอธิบายรายละเอียดได้					
2.4 สามารถบอกประโยชน์และข้อดีได้					
3. ด้านการนำความรู้ไปใช้					
3.1 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้					
3.2 สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ถ่ายทอดแก่เพื่อนร่วมงานได้					
3.3 สามารถให้คำปรึกษาแก่เพื่อนร่วมงานได้					
3.4 มีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้					

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
4. ด้านการดำเนินงานโครงการ					
4.1 ความเหมาะสมรูปแบบ/สถานที่การจัดโครงการ					
4.2 เอกสารและสื่อประกอบการจัดโครงการ					
4.3 ความพร้อมของอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์					
4.4 ระยะเวลาในการจัดโครงการ					
4.5 การประสานงาน					
4.6 การให้บริการและอำนวยความสะดวก					

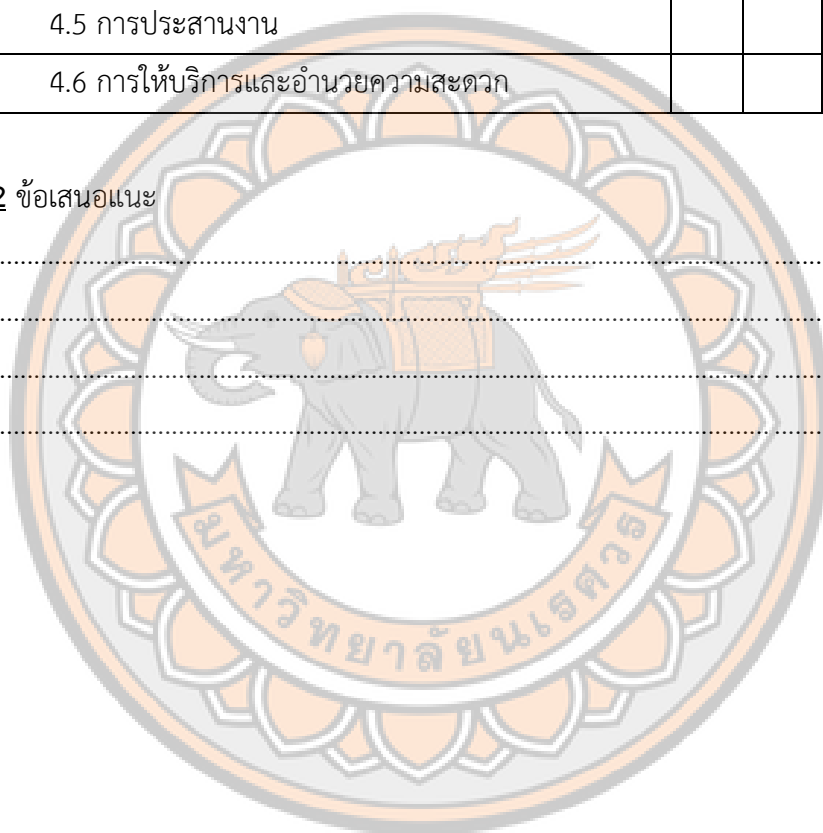
ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

แบบบันทึกการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้รับการนิเทศ

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้

ชื่อผู้รับการนิเทศตำแหน่ง.....วิทยฐานะ.....

กลุ่มสาระการเรียนรู้

รายวิชาที่สอน รหัสวิชา ชั้น

นิเทศครั้งที่ วัน เดือน ปีที่รับการนิเทศ

ตอนที่ 2 แบบประเมินการจัดการเรียนรู้ของผู้รับการนิเทศ

คำชี้แจง ให้ผู้นิเทศสังเกตกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของผู้รับการนิเทศทั้ง 4 ด้าน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่มีการปฏิบัติมากที่สุดถึงน้อยที่สุด โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง

2

หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ที่	รายการ	ระดับการปฏิบัติ					คะแนนรวม	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
		5	4	3	2	1			
1. ด้านความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก									
1	การวางแผนการสอนที่มีประสิทธิภาพ								
2	แผนการจัดการเรียนรู้ถูกต้องเป็นขั้นตอน และครบองค์ประกอบ								
3	แผนการจัดการเรียนรู้มีกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้								
4	แผนการจัดการเรียนรู้มีการจัดหาสื่อที่เหมาะสม								

ที่	รายการ	ระดับการปฏิบัติ					คะแนนรวม	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
		5	4	3	2	1			
	กับการเรียนรู้ของผู้เรียน								
5	แผนการจัดการเรียนรู้ มีการวัดและประเมินผล ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม								
2. ด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก									
6	ใช้เทคนิคต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนทุกคน มีส่วนร่วมในห้องเรียน								
7	เลือกใช้สื่อ เทคโนโลยี และอุปกรณ์การสอน ที่เหมาะสม								
8	มีการประเมินผู้เรียนระหว่าง เรียน								
9	อธิบายเนื้อหาบทเรียน ได้อย่างชัดเจน								
10	มีความสามารถในการควบคุม ห้องเรียน เมื่อทำกิจกรรม								
11	มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นให้ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระในความคิด และการปฏิบัติ								
12	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้จัด ประสบการณ์การเรียนรู้ ด้วยตนเอง								
13	ครูสนับสนุนให้ผู้เรียน ได้แก้ปัญหาด้วยตนเอง								
14	มีการปรับเนื้อหา กิจกรรม								

ที่	รายการ	ระดับการปฏิบัติ					คะแนนรวม	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
		5	4	3	2	1			
	ในขณะที่จัดการเรียนรู้เพื่อให้เหมาะสมตามสถานการณ์หรือให้ทันเวลาที่เหลือ								
15	มีกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่เชื่อมโยงหรือบูรณาการกับชีวิตประจำวัน สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมระหว่างเรียน								
16	ใช้ภาษาพูด เสริมแรงเชิงบวกให้ผู้เรียนได้สร้างแรงบันดาลใจ ให้ผู้เรียนเกิดความมุ่งมั่นในการเรียน ได้ถูกต้องเหมาะสม								
3. ด้านความสามารถในการประเมินผล									
17	วัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย								
18	วัดและประเมินผลสอดคล้องกับการเรียนรู้ในการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
19	มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน								
20	ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อการปรับปรุงหรือพัฒนา								
21	มีผลงาน ชิ้นงาน ภาระงาน ซึ่งเป็นหลักฐานการเรียนรู้								
4. ด้านความสามารถในการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน									
22	จัดสภาพบรรยากาศใน								

ที่	รายการ	ระดับการปฏิบัติ					คะแนน รวม	ร้อยละ	ระดับ คุณภาพ
		5	4	3	2	1			
	ห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศ เชิงบวกได้อย่างเหมาะสม และเอื้อต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียน								
23	สร้างปฏิสัมพันธ์เชิงบวก ในห้องเรียน มีการสื่อสารที่ดี ระหว่างครูและผู้เรียน และการให้คำชื่นชม ต่อพฤติกรรมเชิงบวก								
24	จัดห้องเรียนให้มีความ ปลอดภัย ไม่เสี่ยงต่อ การเกิดอุบัติเหตุในระหว่าง การจัดการเรียนการสอน								
25	มีความสามารถในการควบคุม ห้องเรียน								
26	ชี้แจงกฎกติกาหรือข้อตกลง ในการเรียน								
27	มีการดูแลพฤติกรรม ของผู้เรียนในห้องเรียนอย่าง ใกล้ชิด								
28	ครูให้การเสริมแรงแก่ผู้เรียน อย่างเหมาะสม								

ตอนที่ 3 ผู้นิเทศบันทึกเพิ่มเติมการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

1. สิ่งที่พบจากการสังเกตการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนของผู้รับการนิเทศ

.....

.....

.....

.....

2. การสะท้อนความคิดจากการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนของผู้รับการนิเทศ

.....

.....

.....

.....

3. ความประทับใจหรือจุดเด่นในการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้

.....

.....

.....

.....

4. สิ่งที่ต้องปรับปรุงหรือพัฒนา

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)..... ผู้รับการนิเทศ
(.....)

(ลงชื่อ) ผู้นิเทศ
(.....)

เกณฑ์การสรุปผลการประเมิน

ระดับคุณภาพ 4.51–5.00 หมายถึง ครูผู้สอนมีการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกในระดับดีมาก
ระดับคุณภาพ 3.51–4.50 หมายถึง ครูผู้สอนมีการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกในระดับดี
ระดับคุณภาพ 2.51–3.50 หมายถึง ครูผู้สอนมีการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกในระดับปานกลาง
ระดับคุณภาพ 1.00 – 2.50 หมายถึง ครูผู้สอนมีการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกในระดับพอใช้

แบบบันทึกผลการรับการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ชื่อผู้รับการนิเทศ.....ตำแหน่ง.....วิทยฐานะ.....

กลุ่มสาระการเรียนรู้.....

รายวิชาที่สอน.....รหัสวิชา.....ชั้น.....

วัน เดือน ปีที่รับการนิเทศ

ผู้รับการนิเทศสรุปผลการรับการนิเทศ

1. สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการรับการนิเทศเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

.....

.....

.....

.....

2. ความคิดเห็นต่อการนิเทศแบบให้คำชี้แนะของผู้นิเทศ

.....

.....

.....

.....

3. อื่น ๆ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้รับการนิเทศ

(.....)

(ลงชื่อ) ผู้นิเทศ

(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้

บันทึกหลังแผนให้เรียบร้อย พร้อมทั้งให้หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ลงชื่อ

ใบความรู้ / ใบงาน / ใบกิจกรรม

แนบใบความรู้ ใบงาน หรือผลงานผู้เรียนให้เรียบร้อย

ภาพถ่ายบรรยากาศการจัดการเรียนรู้

1 – 2 หน้า หน้าละ 2 รูป

ภาพถ่ายที่เห็นทั้งผู้นิเทศและผู้บริหารนิเทศ
หรือภาพถ่ายบรรยากาศการจัดการเรียนรู้

ภาพถ่ายผู้นิเทศและผู้บริหารนิเทศพูดคุย สะท้อนความคิดร่วมกัน

กิจกรรมการนิเทศการสอนเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ของ โดย.....

ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา

ผู้เรียนชั้น ม. วันที่

บันทึกการสนทนากลุ่มชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

(Professional Learning Community : PLC)

โรงเรียน..... สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....

ชื่อกลุ่ม ครั้งที่..... วันที่ เดือน พ.ศ.

เวลาดำเนินกิจกรรม จำนวนชั่วโมง PLC ชั่วโมง

สถานที่จัดการประชุม PLC คือ ห้อง

1. รายชื่อสมาชิกเข้าร่วมกลุ่มในกิจกรรมครั้งนี้

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งในกลุ่ม	ลายมือชื่อ
1		ประธาน	
2		สมาชิก	
3		สมาชิก	
4		สมาชิก	
5		สมาชิก	
6		สมาชิกและเลขานุการ	

2. สภาพหรือกลุ่มปัญหา

3. งาน/กิจกรรม.....

4. การดำเนินกิจกรรม

4.1 รวบรวมสมาชิกที่เป็น.....ที่ต้องการแบ่งปันประสบการณ์การจัดการเรียนการสอน.....ในภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา..... ร่วมกัน

4.2 สมาชิกคนที่ 1 ได้แก่ ครู.....นำเสนอการจัดการเรียนการสอนของตนเอง ที่คิดว่าเป็น Best Practice ของตนเองให้สมาชิกในกลุ่มฟัง ดังนี้

วิชา	
นักเรียนชั้น/จำนวน	
เรื่องที่สอน	
สื่อการสอน/อุปกรณ์ที่ใช้	
วิธีการสอน	
ผลการสอน	

4.3 สมาชิกคนที่เหลือร่วมกันสะท้อนผลการสอนของครู..... ดังนี้

ครู	การสะท้อนผล

4.4 สมาชิกคนที่ 2 ได้แก่ ครู..... นำเสนอการจัดการเรียนการสอนของตนเอง
ที่คิดว่าเป็น Best Practice ของตนเองให้สมาชิกในกลุ่มฟัง ดังนี้

วิชา	
นักเรียนชั้น/จำนวน	
เรื่องที่สอน	
สื่อการสอน/อุปกรณ์ที่ใช้	
วิธีการสอน	
ผลการสอน	

4.5 สมาชิกคนที่เหลือร่วมกันสะท้อนผลการสอนของครู..... ดังนี้

ครู	การสะท้อนผล

5. ภาพ/ร่องรอย/หลักฐานประกอบการ PLC

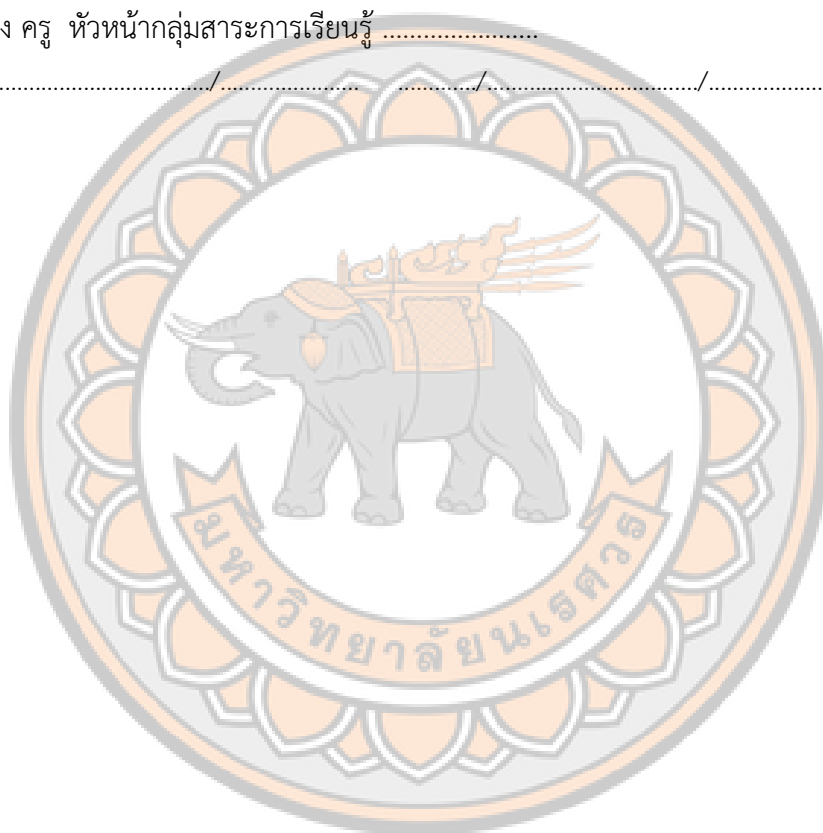
ลงชื่อผู้บันทึก

ลงชื่อผู้รับรอง

(.....) (.....)

ตำแหน่ง ครู หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

...../...../...../...../...../.....

แบบสะท้อนผลการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

วันที่

1. สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับการเรียนรู้คือ

.....

.....

.....

2. สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับการพัฒนา คือ

.....

.....

.....

3. สิ่งที่ข้าพเจ้าควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาตนเอง คือ

.....

.....

.....

4. กิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ

.....

.....

.....

5. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ควรพัฒนา

.....

.....

.....

6. สรุปความคิดเห็น

.....

.....

**แบบประเมินความพึงพอใจต่อการนิเทศติดตามการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการนิเทศติดตามการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้แก่
 - 1.1 ด้านกระบวนการนิเทศ
 - 1.2 ด้านการสนับสนุนและทรัพยากร
 - 1.3 ด้านการนำไปใช้จริง
2. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจที่ตรงกับความเห็นของท่าน
 - 5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด
 - 4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก
 - 3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง
 - 2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย
 - 1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านกระบวนการนิเทศ					
1.1 ความชัดเจนของแนวทางการนิเทศจากผู้บริหาร					
1.2 ความต่อเนื่องของการนิเทศติดตาม					
1.3 การให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
1.4 ความสามารถของผู้ทำหน้าที่นิเทศในการสื่อสารและให้คำแนะนำ					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2. ด้านการสนับสนุนและทรัพยากร					
2.1 ความเพียงพอของทรัพยากรในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก					
2.2 การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนในการใช้แนวทางห้องเรียนเชิงบวก					
2.3 ความพร้อมของสื่อและเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้					
3. ด้านการนำไปใช้จริง					
3.1 ความสามารถในการนำข้อเสนอแนะจากการนิเทศไปใช้ได้จริง					
3.2 ประสิทธิภาพของแนวทางห้องเรียนเชิงบวกที่ได้รับจากการนิเทศ					
3.3 ความเหมาะสมของแนวทางการจัดการห้องเรียนเชิงบวกในบริบทโรงเรียนของท่าน					

**แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับผลผลิตของกระบวนการทดลองใช้รูปแบบ
การบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา**

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

ตำแหน่งโรงเรียน.....

ประสบการณ์การทำงาน.....ปี

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์.....

ประเด็นการสัมภาษณ์

1.ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามกระบวนการการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกส่งผลให้เกิดผลผลิตของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือ

ตาราง 24 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์การบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี

ประเด็นที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ด้านบุคลากรที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
ผู้บริหารสถานศึกษา (ท่านคิดว่าผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีบทบาทในการส่งเสริม ห้องเรียนเชิงบวกอย่างไร)	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ครู (ท่านคิดว่าครูต้องมีบทบาทอย่างไร ในการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก)	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
(ท่านคิดว่าสถานศึกษาควรมี สภาพแวดล้อมอย่างไรที่จะส่งเสริม ให้เกิดห้องเรียนเชิงบวก)	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
(ท่านคิดว่าควรมีสื่อหรือเทคโนโลยี ลักษณะใดที่จะส่งเสริมให้เกิด ห้องเรียนเชิงบวก)	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ด้านการจัดโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
(ท่านคิดว่าโครงสร้างการบริหาร ที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ห้องเรียนเชิงบวกควรมีโครงสร้าง อย่างไร)								
ด้านงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
(ท่านคิดว่าควรมีงบประมาณด้านใดบ้างและควรจัดสรรอย่างไรที่จะส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก)								
+ 1 + 1 + 1 + 1 + 1 5 1 ใช้ได้								
ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
(ท่านคิดว่าควรมีเครือข่ายอะไรบ้างอย่างไร)								
+ 1 + 1 + 1 + 1 + 1 5 1 ใช้ได้								
ประเด็นที่ 2 กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา								
ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ขั้นที่ 1 การวางแผน								
ผู้บริหารสถานศึกษา								
(ท่านคิดว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรวางแผนและกำหนดนโยบายอย่างไรที่จะส่งเสริมให้เกิดห้องเรียนเชิงบวก)								
+ 1 + 1 + 1 + 1 + 1 5 1 ใช้ได้								
ครู								
(ท่านคิดว่าครูควรวางแผนอย่างไรที่จะบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก)								
+ 1 + 1 + 1 + 1 + 1 5 1 ใช้ได้								
ขั้นที่ 2 การดำเนินการ								
(ท่านคิดว่าควรมีการดำเนินการอย่างไรที่ส่งเสริมการบริหาร								
+ 1 + 1 + 1 + 1 + 1 5 1 ใช้ได้								

ตาราง 25 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบตรวจสอบความเหมาะสม
ของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน
เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา								
1. ด้านบุคคลที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ								
ผู้บริหารสถานศึกษา								
1. ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ มีความสามารถในการวางแผนกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2. ผู้บริหารสถานศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก และส่งเสริมสนับสนุนครูให้พัฒนาตนเองสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อครูในการพัฒนาตนเองให้สามารถออกแบบและบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกอย่างมีประสิทธิภาพ								
3. ผู้บริหารสถานศึกษา สามารถสื่อสาร ประสานงาน เปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมของเครือข่ายของสถานศึกษาให้เกิดความร่วมมือ ทั้งภายในและนอกสถานศึกษาในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ครู								
1. ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2. ครูมีความสามารถออกแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและมีทักษะเกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายตามศักยภาพของผู้เรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3. ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยการจัดสภาพหรือบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4. ครูมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
5. ครูเป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ มีอัธยาศัยดี เป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นผู้ที่คอยแนะนำ ให้คำปรึกษากับนักเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ								
ผู้บริหารสถานศึกษา								
1. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เป็นวัตถุ เช่น บริเวณโรงเรียน อาคาร	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
เรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน ห้องประกอบ ครุภัณฑ์ และวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ สิ่งชี้วัดถึงลักษณะ สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ได้แก่ ชุ่มชื้น ถูกสุขลักษณะ ร่มรื่น สวยงาม สะอาด เป็นระเบียบสะดวก								
2. ผู้บริหารสถานศึกษาจัด สภาพแวดล้อมทางวิชาการ ได้แก่ การจัดบรรยากาศการเรียนการสอน ทั้งในและนอกห้องเรียน ตลอดจน การบริการ เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ทางวิชาการต่าง ๆ								
ครู								
1. ครูสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการ เรียนรู้ บรรยากาศในห้องเรียนให้ถูก สุขลักษณะ โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ดูแลช่วยเหลือให้ผู้เรียนมี ความปลอดภัยและเกิดการเรียนรู้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มี การวางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ มีประสิทธิภาพ มีสัญญาณครอบคลุม ทั้งโรงเรียน ให้ครูและนักเรียน สามารถพึงใช้งานได้อย่างสะดวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุน อุปกรณ์ทางดิจิทัลที่ส่งเสริมการ จัดการเรียนรู้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.3 ผู้บริหารสถานศึกษามีระบบ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
บริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศ และฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์								
3.4 ครูมีการจัดการสารสนเทศ และฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ที่ ครูสามารถใช้จัดเก็บเอกสาร ผลงาน และข้อมูลต่าง ๆ ได้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.5 ครูมีช่องทางออนไลน์ที่ครู สามารถใช้สื่อสารกับผู้เรียน และผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ ผลงาน ความรู้ สู่สาธารณะได้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มีการ แต่งตั้งครูผู้มีความสามารถสูงเป็น ผู้ช่วยผู้อำนวยการ เพื่อช่วยผู้บริหาร ในการบริหารงานแต่ละฝ่าย และประสานงานกับคณะครู	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4.2 ผู้บริหารสถานศึกษามีการตั้งทีม สนับสนุนการจัดการเรียนรู้เป็นแกน นำครูในการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกและใช้เทคนิคการสอนใหม่ ๆ เพื่อเผยแพร่ให้กับคณะครูในโรงเรียน ต่อไป	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
5. ด้านงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษา ข้อมูลการจัดสรรงบประมาณแจ้งให้ ครูทราบในเรื่องนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักเกณฑ์ขั้นตอน และวิธีการ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
จัดสรรงบประมาณ								
5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานและสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยพิจารณาจากข้อมูล บริบทความพร้อมของโรงเรียน และสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมในสิ่งที่ครูต้องการ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
5.3 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำแผนการใช้งบประมาณรายไตรมาส โดยกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานรายเดือนให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณแล้วสรุปแยกเป็นรายไตรมาสเป็นงบบุคลากร งบอุดหนุน งบลงทุน (แยกเป็นค่าครุภัณฑ์และค่าก่อสร้าง) และงบดำเนินการ (ตามนโยบายพิเศษ)	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
5.4 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำรายละเอียดแผนงบประมาณแผนงาน งาน/โครงการ ให้มีความเชื่อมโยงกับการดำเนินงานสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
5.5 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรรงบประมาณตามสัดส่วนให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือกลุ่มงาน โดยพิจารณาจากความเป็น และความสอดคล้องกับ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
จุดเน้นของโรงเรียนด้านการ พัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกตามโครงการที่มีการเสนอมา								
5.6 ผู้บริหารและครู เบิกจ่าย งบประมาณประเภทต่าง ๆ ให้เป็นไป ตามแผนปฏิบัติการประจำปีและ อนุมัติการใช้งบประมาณของ สถานศึกษาตามประเภทและรายการ ตามที่ได้รับงบประมาณ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
5.7 ผู้บริหารและครูจัดทำแผนการ ตรวจสอบ ติดตามผลการดำเนินงาน ตามข้อตกลงการให้บริการผลผลิต ของสถานศึกษาให้เป็นไปตาม แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ และแผนการใช้งบประมาณ รายไตรมาส	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
5.8 ผู้บริหารและครูจัดทำข้อสรุปผล การตรวจสอบ ติดตามการใช้ งบประมาณ พร้อมทั้งเสนอข้อปัญหา ที่อาจทำให้การดำเนินงานไม่ประสบ ผลสำเร็จ เพื่อเร่งแก้ปัญหาได้ทัน สถานการณ์	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
6.1 คณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน กำกับการดำเนินการของ สถานศึกษาให้สอดคล้องกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และ นโยบาย ของกระทรวงศึกษาธิการ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา และความต้องการของ ชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมและ สนับสนุนการดำเนินการกิจการด้าน ต่าง ๆ ของสถานศึกษา								
6.2 เครือข่ายผู้ปกครอง มีส่วนร่วม ในการกำหนดนโยบายเสนอแนะแนว ทางการพัฒนาห้องเรียนเชิงบวก ของโรงเรียน และให้การสนับสนุน กิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนา ทักษะการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกให้กับครูและนักเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยา สถานพยาบาล มีส่วนเข้ามาช่วย ในการสนับสนุน การให้องค์ความรู้ ให้กับโรงเรียนเกี่ยวกับจิตวิทยา เชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
6.4 เครือข่ายสมาคมศิษย์เก่า มีส่วนช่วยในการระดมทุน สนับสนุน การสร้างบรรยากาศเชิงบวก สนับสนุนอุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีเชิง บวก และทุนการศึกษาให้กับ โรงเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
6.5 ชุมชน มีส่วนร่วมในการส่งเสริม และสนับสนุนให้สถานศึกษาร่วมกับ ชุมชน องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน จัดกิจกรรมเชิงบวกส่งเสริมและ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล								
	1	2	3	4	5											
สนับสนุนให้สถานศึกษาเป็นแหล่ง วิทยาการและให้บริการด้านต่างๆ																
องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา																
ขั้นที่ 1 การวางแผน																
1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดประชุม คณะครู เพื่อวิเคราะห์ถึงสภาพ ปัญหา การเปลี่ยนแปลงที่ส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก ตามสภาพบริบทของโรงเรียน เบื้องต้น โดยการให้ครูเข้ามามีส่วน ร่วมในการเสนอความคิดเห็น									+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสรุป ข้อเสนอแนะจากคณะครู นำมา กำหนดนโยบาย และแนวทางในการ ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก จากนั้นจึง สื่อสารไปถึงคณะครูทุกคนใน โรงเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจให้ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน									+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผน สนับสนุนทรัพยากรการศึกษา เพื่อ สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี อาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อม ให้มีความ เหมาะสม เพียงพอ ทันสมัยและ ปลอดภัยมีมาตรฐานตรงกับของ									+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ต้องการของครูและผู้เรียน ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด								
1.4 ผู้บริหารวางแผนพัฒนาครูในการพัฒนาตนเอง ด้านการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น การอบรมจิตวิทยาเชิงบวก อบรมสร้าง Growth Mindset ให้กับครู								
	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
1.5 ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผนการกำกับติดตาม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้รูปแบบการนิเทศที่หลากหลาย เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้กระบวนการนิเทศที่วางแผนร่วมกันของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ รวมทั้งวางระบบการติดตามตรวจสอบ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการกำกับติดตาม								
	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ขั้นที่ 2 การดำเนินการ								
1. ผู้บริหารสถานศึกษา อบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2. ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดแนวปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยผู้บริหารและครูร่วมกันปรับหลักสูตรและโครงสร้างเวลาเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการ								
	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
หลากหลายของนักเรียนให้เหมาะสม								
3. ครูจัดสภาพบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศเชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ผ่านเกณฑ์
4. ครูออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและหลากหลาย								
5. ครูจัดกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยใช้การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เพื่อประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนและการแสดงออกของผู้เรียนรายบุคคล ผ่านการปฏิบัติจริงด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
6. ผู้บริหารสถานศึกษามีการตรวจสอบและประเมินผลการบริหารจัดการห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ และรับฟังข้อเสนอแนะ รับฟังความคิดเห็นจากครูและนักเรียน เพื่อปรับปรุงวิธีการตามความเหมาะสม								
ขั้นที่ 3 การนิเทศติดตาม ประเมินผล								
3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่เป็นทีมผู้นิเทศภายใน ได้แก่ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หรือ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ครูหัวหน้างานวิชาการ หัวหน้าสาระการเรียนรู้ กำหนดเวลาการนิเทศ และสร้างเครื่องมือการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกที่เชื่อถือ								
3.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศกำกับติดตามในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกแก่ครูและบุคลากร ร่วมกันกำหนดความต้องการและข้อตกลงในการนิเทศหรือกำกับติดตาม								
ห้องเรียนเชิงบวกแก่ครูและบุคลากร	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.3 ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล นิเทศติดตามเพื่อช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้นิเทศจะคอยแนะนำให้คำปรึกษาช่วยเหลือให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทำให้ได้ร่วมกันแก้ไข ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติใช้การบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
แนะนำให้คำปรึกษาช่วยเหลือให้ครู	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.4 ผู้บริหารสถานศึกษา นิเทศกำกับ ติดตาม การปฏิบัติการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่บ่งชี้ให้เห็นว่าการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
จัดการห้องเรียนเชิงบวกนำ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ของครู มีคุณภาพหรือไม่เพียงใด มี ส่วนใดบ้างที่ควรแก้ไข								
ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล								
4.1 ครูมีการสะท้อนผลซึ่งกันและกัน ภายในกลุ่ม PLC ร่วมกับหัวหน้ากลุ่ม สาระการเรียนรู้ ทีมผู้นิเทศภายใน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4.2 ทีมผู้นิเทศภายในสะท้อนผลจาก การนิเทศ กำกับ ติดตาม ในประเด็น เกี่ยวกับการดำเนินการบริหาร ห้องเรียนเชิงบวกของครู	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4.3 ผู้บริหารสถานศึกษาสะท้อนผล ถึงจุดเด่น จุดด้อยที่ต้องพัฒนาให้กับ ครูรายบุคคล เพื่อให้ครูนำไปเป็น เป้าหมายในการพัฒนาต่อไป	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4.4 ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดพื้นที่ พิเศษในการสะท้อนผล เพื่อพัฒนา อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ให้คณะ ครูทั้งโรงเรียนได้เข้ามาร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนแนวทางในการแก้ปัญหา บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของ ครู	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ขั้นที่ 5 การเสริมแรง								
5.1 ผู้บริหารสถานศึกษาสนใจและ เสริมแรงครูให้เห็นข้อดีของการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกว่า เป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมาย ในการพัฒนาร่วมกันของโรงเรียน โดยการสร้างแรงบันดาลใจ ให้ครูเกิด	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ความมุ่งมั่น และเห็นถึงความสำคัญ ในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิง บวก								
5.2 ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาส ให้ครูได้อบรม พัฒนาตนเองตาม ความสนใจ และคอยสนับสนุนครูใน ด้าน การบริหารจัดการห้องเรียนเชิง บวกตามที่ครูต้องการ								
	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
5.3 ผู้บริหารสถานศึกษาเชื่อมโยงผล การพัฒนาการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกของครูกับการ ประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนให้มีความ เหมาะสม								
	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
5.4 ผู้บริหารสถานศึกษาคอยให้ ความช่วยเหลือการจัดการเรียนรู้ คอยให้คำแนะนำครูในการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก								
	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
5.5 ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความ ภาคภูมิใจให้กับครู โดยการยกย่อง ชมเชย ครูที่มีความมุ่งมั่น มีผลงาน โดดเด่น และเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ไปถึงผู้ปกครอง และผู้มีส่วน เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้รับทราบถึงความ พยายามของครู								
	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมห้องเรียนเชิงบวก								
ด้านสภาพแวดล้อมเชิงบวก								
1.1 โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมทาง กายภาพที่มีความร่มรื่น ความ								
	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
สวยงาม ถูกสุขลักษณะ สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก ที่ส่งเสริมการเรียนรู้								
1.2 ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้								
ผู้เรียนเกิดความรู้สึกระตือรือร้นอยากเรียนรู้ อยากฝึกปฏิบัติ มีความอบอุ่นและเป็นมิตร	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
1.3 ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยและมีความสุขในการเรียน มีสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้และสร้างสรรค์	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2. ด้านความสัมพันธ์เชิงบวก								
2.1 สร้างสรรค์บรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวกด้วยความเอาใจใส่เป็นการทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทางวิชาการ และเสริมสร้างพัฒนาการด้านจิตพิสัย คือการรู้จักที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมของเพื่อนร่วมชั้นได้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2.2 ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจากภายใน มีอารมณ์ด้านบวก								
ทำให้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน เกิดความผูกพันกับผู้เรียนด้วยกันและกับครูสอน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3. ด้านคุณภาพผู้เรียน								
3.1 ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีส่วนร่วมใน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
กิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน มากขึ้น								
3.2 ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ยังช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดเชิง วิพากษ์ (critical thinking) และการ เรียนรู้ด้วยตัวเอง	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4. ด้านพฤติกรรมเชิงบวก								
4.1 ครูมีการสื่อสารที่ดีระหว่างครู และนักเรียน และการให้คำ ชื่นชม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4.2 ครูสามารถเข้าใจและตอบสนอง ต่อความต้องการของนักเรียนได้ดีขึ้น	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4.3 นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสม มากขึ้น มีความเคารพต่อครูและ เพื่อนร่วมชั้น	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4.4 ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีอิสระใน ความคิดและการปฏิบัติ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4.5 ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะทาง สังคม เช่น การทำงานร่วมกัน การแก้ปัญหา และการแสดงออก ทางอารมณ์ในทางที่เหมาะสม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 26 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบตรวจสอบความเหมาะสม
ของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ
ห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ส่วนที่ 1 ส่วนประกอบของคู่มือ								
1. ส่วนประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
1.1 ส่วนประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
1.2 ความสอดคล้องสัมพันธ์กันของแต่ละบท	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
1.3 การแบ่งเนื้อหาและการเรียงลำดับของเนื้อหาแต่ละบท	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
1.4 ความชัดเจนและถูกต้องของคำชี้แจง	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
1.5 รูปแบบการพิมพ์และความน่าสนใจของรูปเล่ม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
1.6 แหล่งอ้างอิง หรือบรรณานุกรม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ส่วนที่ 2 บทนำ								
2.1 ความเป็นมาของรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2.2 หลักการของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
2.3 การเขียนวัตถุประสงค์ของ รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิง บวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2.4 เนื้อหาของรูปแบบการ บริหารเพื่อส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2.5 องค์ประกอบของรูปแบบการ บริหารเพื่อส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2.6 ความถูกต้องและครบถ้วน ขององค์ประกอบของรูปแบบการ บริหารเพื่อส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2.7 ความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ขององค์ประกอบทุกด้านใน รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริม การบริหารจัดการห้องเรียนเชิง บวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2.8 บทบาทของบุคคลที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารเพื่อส่งเสริมการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก มีความชัดเจน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ส่วนที่ 3 หลักสูตรการฝึกอบรมตามรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก								
3.1 หลักการและเหตุผล มีการ ระบุความสมเหตุสมผลของการ พัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการบริหาร	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
จัดการห้องเรียนเชิงบวก								
3.2 วัตถุประสงค์ มีความมุ่งมั่น ในด้านการพัฒนาความสามารถ ในการบริหารจัดการห้องเรียนเชิง บวกของครู	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.3 วัตถุประสงค์การดำเนินงาน แต่ละขั้นตอน สอดคล้องกับ วิธีการดำเนินงาน และเครื่องมือที่ ใช้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.4 เป้าหมาย มีการระบุ เป้าหมายความสำเร็จทั้งในเชิง ปริมาณและเชิงคุณภาพ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.5 หลักสูตรการอบรม มีการ กำหนดสาระสำคัญของหลักสูตร อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับ ระยะเวลาที่กำหนด	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.6 ความถูกต้องชัดเจน และ ความสอดคล้องของขั้นตอนในแต่ละ ขั้น สามารถนำรูปแบบการ บริหารเพื่อส่งเสริมการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวกไปสู่การ ปฏิบัติ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.7 ปฏิทินการดำเนินงาน มี ความเหมาะสม และเป็นไปได้ใน การปฏิบัติจริง	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.8 ตารางการอบรม กิจกรรม มีความเหมาะสมตามระยะเวลา และมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงใน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
เนื้อหา								
3.9 รูปแบบกิจกรรมมีความเหมาะสม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.10 กิจกรรมการอบรม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
- กิจกรรมการอบรมมีขั้นตอนกระบวนการที่ชัดเจน เน้นการฝึกปฏิบัติจริง มีใบความรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาการอบรม								
- กิจกรรมการอบรมกระตุ้นให้ครูได้เกิดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการที่หลากหลาย	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
- กิจกรรมการอบรมทำให้ครูได้รับความรู้ และเกิดทักษะในการนำไปพัฒนาต่อยอดต่อไป								
3.11 แต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดที่ชัดเจน และเข้าใจง่าย	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.12 การใช้ภาษา มีความถูกต้องสื่อสารให้ผู้รู้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก เข้าใจตรงประเด็น	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.13 ระยะเวลาในการอบรม 12 ชั่วโมง (2 วัน)	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
4.1 การประเมินผลหลักสูตรการอบรม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
- มีการประเมินผลที่สอดคล้องกับ								

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
วัตถุประสงค์กิจกรรม								
- เครื่องมือวัดและประเมินผล								
เหมาะสมกับกิจกรรม								

ตาราง 27 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินปัจจัยที่สนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.ด้านบุคคลที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ								
1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา								
1. ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์								
มีความสามารถในการวางแผน								
กำหนดนโยบายและเป้าหมายใน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
การบริหารจัดการห้องเรียนเชิง								
บวกของโรงเรียน								
2. ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้								
ความเข้าใจในการบริหารจัดการ								
ห้องเรียนเชิงบวก และส่งเสริม								
สนับสนุนครูให้พัฒนาตนเอง	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
สนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อครู								
ในการพัฒนาตนเองให้สามารถ								
ออกแบบและบริหารจัดการ								
ห้องเรียนเชิงบวกของครู								
3. ผู้บริหารสถานศึกษา								
มีความสามารถในการสื่อสาร								
ประสานงาน เปิดโอกาสให้เกิด	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
การมีส่วนร่วมของเครือข่ายของ								

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
สถานศึกษาให้เกิดความร่วมมือ ทั้งภายในและนอกสถานศึกษา ในการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก								
1.2 ครู								
1. ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยว กับการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
2. ครูมีความสามารถออกแบบ การจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
3. ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน จัดสภาพหรือบรรยากาศในชั้น เรียนให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนรู้ จัดการ เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
4. ครูมีความสามารถในการ แสวงหาความรู้ มีการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่อง สม่าเสมอ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
5. ครูเป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ มีอัธยาศัยที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นผู้ที่คอย แนะนำ ให้คำปรึกษากับนักเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ								
1. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ให้ถูกสุขลักษณะ ร่มรื่น สวยงาม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
สะอาด เป็นระเบียบ สะดวก เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน								
2. ผู้บริหารสถานศึกษาจัด สภาพแวดล้อมทางวิชาการ ได้แก่ การจัดบรรยากาศการเรียน การ สอนทั้งในและนอกห้องเรียน ตลอดจนการจัดบริการเพื่อส่งเสริม สนับสนุนทางวิชาการต่าง ๆ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
2.2 ครู								
1.ครูสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้ อำนวยความสะดวก ดูแล ช่วยเหลือผู้เรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดวาง ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มี ประสิทธิภาพ มีสัญญาณ ครอบคลุมทั้งโรงเรียน ให้ครู และผู้เรียนสามารถใช้งานได้อย่าง สะดวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
3.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุน อุปกรณ์ทางดิจิทัลที่สนับสนุนการ จัดการเรียนรู้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
3.3 ผู้บริหารมีระบบบริหารจัดการ สารสนเทศ และมีฐานข้อมูลใน รูปแบบออนไลน์ที่ใช้ในการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
3.4 ครูมีการจัดการสารสนเทศ และฐานข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ ที่ครูสามารถใช้จัดเก็บเอกสาร ผลงาน และข้อมูลต่าง ๆ ได้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
3.5 ครูมีช่องทางออนไลน์ที่ครู สามารถใช้สื่อสารกับผู้เรียน และ ผู้ปกครอง และใช้เผยแพร่ผลงาน ความรู้สู่สาธารณะได้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
4. ด้านโครงสร้างการบริหารที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
4.2 ระบบการบริหารงานของ โรงเรียนเอื้อต่อการจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
4.3 ผู้บริหารสถานศึกษา แต่งตั้ง ครูที่มีความรู้ ความสามารถเป็น ผู้ช่วยผู้อำนวยการ เพื่อช่วย ผู้บริหารในการบริหารงาน แต่ละฝ่าย และประสานงานกับ คณะครู	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
4.4 ผู้บริหารสถานศึกษามีการตั้ง ทีมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้เป็น แกนนำครูในการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกและใช้เทคนิค การสอนใหม่ๆ เพื่อเผยแพร่ให้กับ คณะครูในโรงเรียนต่อไป	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
4.5 มีการติดตามและประเมินผล	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
การบริหารจัดการห้องเรียนอย่างเป็นระบบ								
5. ด้านงบประมาณที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
5.1 โรงเรียนมีงบประมาณเพียงพอสำหรับการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
5.2 ผู้บริหารสถานศึกษา วางแผนจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานและสนับสนุนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก โดยพิจารณาจากบริบทความพร้อมของโรงเรียนตนเองก่อน และสนับสนุนในสิ่งที่ครูต้องการเพิ่มเติม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
5.3 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำแผนการใช้งบประมาณรายไตรมาส โดยกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานรายเดือนให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณแล้วสรุปแยกเป็นรายไตรมาสเป็นงบบุคลากรงบอุดหนุนงบลงทุน (แยกเป็นค่าครุภัณฑ์และค่าก่อสร้าง) และงบดำเนินการ (ตามนโยบายพิเศษ)	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
5.4 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจัดทำรายละเอียดแผนงบประมาณแผนงาน งาน/โครงการ ให้มีความเชื่อมโยงกับการดำเนินงาน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
สนับสนุนการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก								
5.5 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรร งบประมาณตามสัดส่วนให้ เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มสาระการ เรียนรู้ หรือกลุ่มงาน โดยพิจารณา จากความจำเป็น และความ สอดคล้องกับจุดเน้นของโรงเรียน ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกตามโครงการที่มี การเสนอมา	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
5.6 ผู้บริหารสถานศึกษาและครู เบิกจ่ายงบประมาณประเภทต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีและอนุมัติการใช้ งบประมาณของสถานศึกษาตาม ประเภทและรายการตามที่ได้รับ งบประมาณ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
5.7 ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จัดทำแผนการตรวจสอบ ติดตาม ผลการดำเนินงานตามข้อตกลงการ ให้บริการผลผลิตของสถานศึกษา ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ และแผน การใช้งบประมาณรายไตรมาส	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
5.8 ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จัดทำข้อสรุปผลการตรวจสอบ ติดตาม และนิเทศ พร้อมทั้งเสนอ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ข้อปัญหาที่อาจทำให้การดำเนินงานไม่ประสบผลสำเร็จ เพื่อเร่งแก้ปัญหาได้ทันสถานการณ์								
6. ด้านเครือข่ายที่ส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
6.1 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำกับกับการดำเนินการของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และนโยบาย ของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการกิจการด้านต่างๆของสถานศึกษา	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
6.2 เครือข่ายผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเสนอแนะแนวทางการพัฒนาห้องเรียนเชิงบวกของโรงเรียน และให้การสนับสนุนกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกให้กับครูและนักเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้
6.3 กรมสุขภาพจิต นักจิตวิทยาสถานพยาบาล มีส่วนเข้ามาช่วยในการสนับสนุน การให้องค์ความรู้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	+ 1	ใช้ได้

ตาราง 28 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบก่อน – หลังการ
อบรมรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1. การบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก หมายถึงอะไร								
ก. การเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของการเรียนรู้ โดยครูทำหน้าที่เป็น เพียงผู้ให้ข้อมูล								
ข. การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยใน การจัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการเรียนรู้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ค. การสร้างสภาพแวดล้อมการ เรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้ง ด้านวิชาการและพัฒนาการส่วน บุคคล								
ง. การจัดการห้องเรียนที่เน้นวินัย และระเบียบแบบแผนอย่าง เคร่งครัด เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ทางการศึกษา								
2. จุดประสงค์หลักของการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวก คืออะไร								
ก. เพื่อลดปัญหาวินัยในห้องเรียน								
ข. เพื่อให้ครูสามารถทำงานได้ อย่างสบายใจ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ค. เพื่อให้ครูสามารถควบคุมผู้เรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ								
ง. เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อ								

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
โดยไม่มีข้อยกเว้น								
ง. การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบ								
6. วิธีการใดที่สามารถช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนได้ดีที่สุด								
ก. จำกัดอิสระของผู้เรียนให้น้อยที่สุด								
ข. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ค. ให้คะแนนพิเศษแก่ผู้เรียนที่ปฏิบัติตามกฎ								
ง. ใช้กฎระเบียบที่เข้มงวดและไม่มีข้อยกเว้น								
7. การใช้ Growth Mindset ในห้องเรียนช่วยให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมเชิงบวกได้อย่างไร								
ก. ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณต้องสมบูรณ์แบบเสมอ								
ข. ทำให้ผู้เรียนเชื่อว่าความสามารถเป็นสิ่งที่พัฒนาได้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ค. สร้างการแข่งขันระหว่างผู้เรียนเพื่อกระตุ้นความพยายาม								
ง. ส่งเสริมให้ผู้เรียนไม่ต้องพยายามเพราะเชื่อว่าเกิดมาเก่งอยู่แล้ว								
8. ครูสามารถใช้การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) ในการจัดการ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ห้องเรียนได้อย่างไร								
ก. ลดภาระงานของผู้เรียนที่ทำผิดกฎ								
ข. หลีกเลี่ยงการพูดคุยกับผู้เรียนที่ทำผิดกฎ								
ค. ใช้บทลงโทษที่รุนแรงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้								
ง. ให้รางวัลหรือคำชมเมื่อผู้เรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์								
9. ข้อใดเป็นตัวอย่างของการสร้างบรรยากาศเชิงบวก ในห้องเรียน								
ก. การให้คะแนนเป็นศูนย์เมื่อผู้เรียนส่งงานสาย								
ข. การกำหนดบทลงโทษที่เข้มงวดเพื่อควบคุมระเบียบวินัย	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ค. การให้โอกาสผู้เรียนแสดงความคิดเห็นโดยไม่มีการตัดสินผิด-ถูก								
ง. การเปรียบเทียบผู้เรียนที่เก่งกับผู้เรียนที่อ่อนกว่าเพื่อกระตุ้นให้พัฒนา								
10. การให้ฟีดแบ็ก (Feedback) แก่ผู้เรียนควรเป็นอย่างไร								
ก. ควรเป็นการตำหนิเมื่อทำผิดเท่านั้น								
ข. ควรใช้คำพูดที่รุนแรงเพื่อให้ผู้เรียนจดจำ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ค. ควรให้เฉพาะกับผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีเท่านั้น								

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
แสดงความเข้าใจ								
ค. ครูมะพร้าวติดต่อสื่อสารทั้งสองฝ่ายกับผู้เรียน ทั้งยังให้ผู้เรียนติดต่อกันเองอีกด้วย								
ง. ครูมะเฟืองใช้หลายทักษะร่วมกันในการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน								
14. ข้อใดเป็นแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในห้องเรียน?								
ก. ตะโกนตำหนิต่อนักเรียนทุกคน	+ 1	0	0	0	0	2	0.20	ใช้ไม่ได้
ข. ใช้วิธีการลงโทษทางร่างกาย								
ค. พุดคุยเป็นการส่วนตัวและหาสาเหตุของพฤติกรรม								
ง. เพิกเฉยต่อพฤติกรรมและปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ								
15. เทคนิคการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนมีอะไรบ้าง								
ก. การให้กำลังใจ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ข. การฟังอย่างตั้งใจ								
ค. การแสดงความเข้าใจ								
ง. ถูกทุกข้อ								
16. ครูคนใดใช้เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ที่ถูกต้อง	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ก. ครูสนใจใช้เครื่องมือวัดผล								

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
เฉพาะก่อนเรียน								
ข. ครูสมศรีใช้เครื่องมือวัดผล								
เฉพาะหลังเรียน								
ค. ครูสมทรงใช้เครื่องมือวัดผลใน								
ระหว่างเรียน								
ง. ครูสมใจใช้เครื่องมือทั้งก่อน								
เรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน								
17. การให้ฟีดแบ็ก (Feedback)								
แก่นักเรียนควรเป็นอย่างไร								
ก. ควรเป็นไปในเชิงสร้างสรรค์และ								
ให้ข้อเสนอแนะที่ชัดเจน								
ข. ควรเป็นการตำหนิเมื่อทำผิด	+ 1	0	0	0	0	2	0.20	ใช้ไม่ได้
เท่านั้น								
ค. ควรให้เฉพาะกับนักเรียนที่มีผล								
การเรียนดีเท่านั้น								
ง. ควรใช้คำพูดที่รุนแรงเพื่อให้								
นักเรียนจดจำ								
18. ครูคนใดให้ข้อมูลป้อนกลับแก่								
ผู้เรียนถูกต้องที่สุด								
ก. ครูจ๋อมให้ข้อมูลป้อนกลับแก่								
ผู้เรียนเฉพาะเมื่อมีโอกา								
ข. ครูจ๊ิบให้ข้อมูลป้อนกลับแก่								
ผู้เรียนในทุกๆวันศุกร์ของสัปดาห์	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ค. ครูจ๊ิบให้ข้อมูลป้อนกลับแก่								
ผู้เรียนโดยทันทีหลังเรียนเสร็จทุก								
ครั้ง								
ง. ครูแจจให้ข้อมูลป้อนกลับแก่								
ผู้เรียนเมื่อจบในแต่ละหน่วยการ								

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
เพิ่มกิจกรรมนันทนาการ								
ข. เน้นการปฏิบัติตามกฎระเบียบ อย่างเคร่งครัดในห้องเรียน								
ค. พัฒนาทักษะทางวิชาการและ อารมณ์เชิงบวกของผู้เรียนควบคู่ กัน								
ง. ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนโดยเน้นคะแนนสอบเป็น หลัก								
22. การส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าคิดกล้า แสดงออกสามารถทำได้โดยวิธีใด								
ก. ให้เฉพาะผู้เรียนที่เก่งที่สุดตอบ คำถามในห้องเรียน								
ข. บอกให้ผู้เรียนทำตามคำสั่งของ ครูโดยไม่ต้องซักถาม	+ 1	+1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ค. ลงโทษผู้เรียนที่ตอบผิดเพื่อให้ พวกเขาระมัดระวังมากขึ้น								
ง. ตั้งคำถามปลายเปิดและ สนับสนุนให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น								
23. ข้อใดเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยลด ปัญหาความขัดแย้งในห้องเรียน								
ก. การใช้บทลงโทษที่รุนแรง								
ข. การสร้างกฎระเบียบที่เคร่งครัด โดยไม่มีข้อยกเว้น	+ 1	0	0	0	+ 1	2	0.40	ใช้ไม่ได้
ค. การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วน ร่วมในการกำหนดกฎระเบียบ								
ง. การจำกัดการพูดคุยระหว่าง นักเรียน								

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
24. ข้อใดเป็นลักษณะของครูที่มีทักษะการบริหารจัดการห้องเรียนที่ดี								
ก. มีความยืดหยุ่น ปรับตัวได้ตามสถานการณ์								
ข. เข้มงวดและไม่ยอมให้นักเรียนมีอิสระ	+ 1	0	0	0	+ 1	2	0.40	ใช้ไม่ได้
ค. เน้นเฉพาะการสอนเนื้อหาทางวิชาการเท่านั้น								
ง. ใช้การควบคุมแบบเผด็จการเพื่อให้ห้องเรียนสงบ								
25. องค์ประกอบหลักของแนวคิด "PERMA" ในการศึกษาเชิงบวกมีอะไรบ้าง								
ก. Passion, Engagement, Resilience, Mindset, Achievement								
ข. Positive Emotions, Engagement, Relationships, Meaning, Achievement	+ 1	0	0	0	+ 1	2	0.40	ใช้ไม่ได้
ค. Purpose, Empathy, Responsibility, Motivation, Adaptability								
ง. Productivity, Effort, Respect, Mindfulness, Attitude								

สรุป ข้อสอบที่ใช้ไม่ได้จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 17, 19, 23, 24, 25

นำไปใช้ได้จำนวน 20 ข้อ

ตาราง 29 แสดงผลการหาค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบก่อน-หลัง
การอบรมการใช้รูปแบบ

ข้อที่	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)	สรุปผล
1	0.27	0.75	ใช้ได้
2	0.30	0.88	ใช้ได้
3	0.63	0.75	ใช้ได้
4	0.60	0.50	ใช้ได้
5	0.37	0.63	ใช้ได้
6	0.23	0.38	ใช้ได้
7	0.67	1.00	ใช้ได้
8	0.40	0.25	ใช้ได้
9	0.40	1.00	ใช้ได้
10	0.33	0.63	ใช้ได้
11	0.47	0.88	ใช้ได้
12	0.70	0.50	ใช้ได้
13	0.77	0.25	ใช้ได้
14	0.63	0.63	ใช้ได้
15	0.67	0.75	ใช้ได้
16	0.37	0.88	ใช้ได้
17	0.73	0.25	ใช้ได้
18	0.47	0.50	ใช้ได้
19	0.53	0.50	ใช้ได้
20	0.37	0.88	ใช้ได้

ตาราง 30 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินความพึงพอใจในการ
 อบรมรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู
 โรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1. ด้านวิทยากร								
1.1 การถ่ายทอดความรู้ของ วิทยากรมีความชัดเจน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
1.2 สามารถอธิบายเนื้อหาได้ ชัดเจนและตรงประเด็น	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
1.3 การเปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยน เรียนรู้	+ 1	+ 1	+ 1	0	+ 1	5	0.80	ใช้ได้
1.4 การตอบคำถามของวิทยากร	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
1.5 เอกสารประกอบการอบรม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2. ด้านความรู้ความเข้าใจ								
2.1 ความรู้ความเข้าใจเรื่องนี้ก่อน การอบรม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2.2 ความรู้ความเข้าใจเรื่องนี้หลัง การอบรม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2.3 สามารถอธิบายรายละเอียดได้	+ 1	+ 1	0	+ 1	+ 1	5	0.80	ใช้ได้
2.4 สามารถบอกประโยชน์และ ข้อดีได้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3. ด้านการนำความรู้ไปใช้								
3.1 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไป ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.2 สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ ถ่ายทอดแก่เพื่อนร่วมงานได้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.3 สามารถให้คำปรึกษาแก่เพื่อน ร่วมงานได้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
3.4 มีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้	+ 1	+ 1	จ	+ 1	+ 1	5	0.80	ใช้ได้
4. ด้านการดำเนินงานโครงการ								
4.1 ความเหมาะสมรูปแบบ/สถานที่การจัดโครงการ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4.2 เอกสารและสื่อประกอบการจัดโครงการ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4.3 ความพร้อมของอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4.4 ระยะเวลาในการจัดโครงการ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4.5 การประสานงาน	+ 1	+ 1	+ 1	0	0	5	0.6	ใช้ได้
4.6 การให้บริการและอำนวยความสะดวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 31 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบบันทึกการนิเทศการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1. ด้านความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
1. การวางแผนการสอนที่มีประสิทธิภาพ	0	+ 1	0	+ 1	+ 1	3	0.6	ใช้ได้
2. แผนการจัดการเรียนรู้ถูกต้องเป็นขั้นตอน และครบองค์ประกอบ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3. แผนการจัดการเรียนรู้มีกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการ	+ 1	0	+ 1	0	+ 1	3	0.6	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
เรียนรู้								
4. แผนการจัดการเรียนรู้มีการ								
จัดหาสื่อที่เหมาะสมกับการ	+ 1	+ 1	+ 1	0	+ 1	4	0.8	ใช้ได้
เรียนรู้ของผู้เรียน								
5. แผนการจัดการเรียนรู้มีการ								
วัดและประเมินผลผู้เรียนได้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
อย่างเหมาะสม								
2. ด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
1. ใช้เทคนิคต่าง ๆ ที่ทำให้								
นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ในห้องเรียน								
2. เลือกใช้สื่อ เทคโนโลยี								
และอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3. มีการประเมินนักเรียน								
ระหว่างเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4. อธิบายเนื้อหาบทเรียนได้								
อย่างชัดเจน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
5. มีความสามารถในการควบคุม								
ห้องเรียนเมื่อทำกิจกรรม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
6. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้								
ที่เน้นให้ผู้เรียน กล้าคิด กล้าทำ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
กล้าแสดงออก และมีอิสระใน								
ความคิดและการปฏิบัติ								
7. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้จัด								
ประสบการณ์การเรียนรู้ด้วย	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ตนเอง								
8. ครูสนับสนุนให้นักเรียน								
ได้แก้ปัญหาด้วยตนเอง	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
9. มีการปรับเนื้อหา กิจกรรม ในขณะจัดการเรียนรู้เพื่อให้ เหมาะสมตามสถานการณ์ หรือให้ทันเวลาที่เหลือ	+ 1	0	+ 1	0	+ 1	3	0.6	ใช้ได้
10. มีกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เชื่อมโยงหรือบูรณาการกับ ชีวิตประจำวัน สอดแทรก คุณธรรม จริยธรรมระหว่างเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
11. ใช้ภาษาพูด เสริมแรงเชิงบวก ให้ผู้เรียนได้สร้างแรงบันดาลใจ ให้ผู้เรียนเกิดความมุ่งมั่นในการ เรียน ได้ถูกต้อง เหมาะสม	+ 1	0	+ 1	+ 1	+ 1	5	0.8	ใช้ได้
3. ด้านความสามารถในการประเมินผล								
1. วัดและประเมินผลด้วยวิธีการ ที่หลากหลาย	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2. วัดและประเมินผลสอดคล้อง กับการเรียนรู้ในการส่งเสริมการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3. มีเกณฑ์การวัดและ ประเมินผลที่ชัดเจน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4. ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน เพื่อการปรับปรุงหรือพัฒนา	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
5. มีผลงาน ชิ้นงาน ภาระงาน ซึ่งเป็นหลักฐานการเรียนรู้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4. ด้านความสามารถในการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน								
1. จัดสภาพบรรยากาศใน ห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศเชิง บวกได้อย่างเหมาะสม และเอื้อ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน								
2. สร้างปฏิสัมพันธ์เชิงบวกในห้องเรียน มีการสื่อสารที่ดีระหว่างครูและนักเรียน และการให้คำชื่นชมต่อพฤติกรรมเชิงบวก								
	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3. จัดห้องเรียนให้มีความปลอดภัย ไม่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในระหว่างการจัดการเรียนการสอน								
	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4. มีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน								
	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
5. ชี้แจงกฎกติกาหรือข้อตกลงในการเรียน								
	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
6. มีการดูแลพฤติกรรมของผู้เรียนในห้องเรียนอย่างใกล้ชิด								
	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
7. ครูให้การเสริมแรงแก่นักเรียนอย่างเหมาะสม								
	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 32 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินความพึงพอใจของครูต่อการนิเทศติดตามการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1. ด้านกระบวนการนิเทศ								
1.1 ความชัดเจนของแนวทางการ นิเทศจากผู้บริหาร	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
1.2 ความต่อเนื่องของการนิเทศ ติดตาม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.3 การให้คำแนะนำและ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อ การจัดการห้องเรียนเชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
1.4 ความสามารถของผู้ทำหน้าที่ นิเทศในการสื่อสารและให้ คำแนะนำ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2. ด้านความรู้ความเข้าใจ								
2.1 ความเพียงพอของทรัพยากรใน การบริหารจัดการห้องเรียน เชิง บวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2.2 การสนับสนุนจากผู้บริหาร โรงเรียนในการใช้แนวทาง ห้องเรียน เชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2.3 ความพร้อมของสื่อและ เทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3. ด้านการนำไปใช้จริง								
3.1 ความสามารถในการนำ ข้อเสนอแนะจากการนิเทศไปใช้ได้ จริง	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.2 ประสิทธิภาพของแนวทาง ห้องเรียนเชิงบวกที่ได้รับจากการ นิเทศ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3.3 ความเหมาะสมของแนว ทางการจัดการห้องเรียนเชิงบวกใน บริบทโรงเรียนของท่าน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 33 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครู
เกี่ยวกับผลผลิตของกระบวนการกาทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการห้องเรียนเชิง
บวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ความคิดเห็นของเกี่ยวกับการ ทดลองใช้รูปแบบการบริหาร จัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาตาม กระบวนการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกส่งผลให้เกิดผล ผลิตการบริหารเพื่อส่งเสริมการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก อย่างไร	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 34 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินความพึงพอใจของครู
ที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ด้านที่ 1 ปัจจัยการส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
1. โรงเรียนมีนโยบายที่สนับสนุน การบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
2. ผู้บริหารมีบทบาทในการ ส่งเสริมให้ครูนำแนวทางการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกมา ใช้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
3. โรงเรียนมีทรัพยากรที่เพียงพอ ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
4.มีการอบรมหรือพัฒนาครู เกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ ห้องเรียนเชิงบวกอย่างสม่ำเสมอ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
5.ครูได้รับการสนับสนุนจากเพื่อน ร่วมงานในการใช้แนวทางการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	0	4	0.8	ใช้ได้
ด้านที่ 2 กระบวนการการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
6. ครูสามารถนำแนวทางการ บริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกไป ปรับใช้ได้จริง	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
7. มีกระบวนการสร้างบรรยากาศ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภายใน ห้องเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
8. มีการใช้เทคนิคเชิงบวกในการจัดการพฤติกรรมนักเรียน	+ 1	+ 1	0	+ 1	+ 1	4	0.8	ใช้ได้
9. นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบภายในห้องเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
10. มีการประเมินและปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวกอย่างต่อเนื่อง	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
ด้านที่ 3 ผลผลิตการบริหารจัดการห้องเรียนเชิงบวก								
11. นักเรียนมีความสุขและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนมากขึ้น	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
12. นักเรียนมีพฤติกรรมเชิงบวกมากขึ้น เช่น การเคารพกฎระเบียบและความร่วมมือในห้องเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
13. บรรยากาศในห้องเรียนมีความสุขและเอื้อต่อการเรียนรู้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
14. ครูผู้สอนมีความมั่นใจและพึงพอใจในการบริหารจัดการห้องเรียนมากขึ้น	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้
15. รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห้องเรียน เชิงบวกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสามารถนำไปใช้ได้จริง	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	5	1	ใช้ได้